

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

A Szent Korona hazatérésének 40. évfordulója: 2018. január 5.

Fotó: Tóth László fotóriporter. HM ZRINTI NONPROFIT Kft.

A Szent Korona Tanából ered Szent István koronájának, a Szent Koronának nagy közjogi jelentősége; ez viszont lehetővé teszi azt a féltő gondosságot, melyet a nemzet ősidőktől fogva a Korona megőrzésére fordított.

(M.Kir.Koronaörök Egyesülete)

A Szent Korona Eszme Alapelvei

- 1.§ Magyarország örökké szabad.
- 2.§ A kötelezettségek és jogok egységében a Szent Korona minden tagja egy és ugyanazon szabadságot élvez.
 - a) A Szent Korona tagja az államalapító magyar nemzet tagja, bárhol él a világon, valamint az államalkotó nemzetek tagjai, ha a Szent Korona Országának területén élnek.
 - b) Államalkotó nemzet az, amely elfogadva a Szent Korona értékrendjét, kultúrájának helyet talált a Szent Korona Országának területén.
- 3.§ Ami a magyar földön, föld alatt és föld felett van, a Szent Korona által jelképezett egyetemes magyarság elidegeníthetetlen, örök tulajdona, amelyet csak a Szent Korona tagjai birtokolhatnak.
- 4.§ Minden magyar érték a magyar érdekeket szolgálja.
- 5.§ Azzal szemben, aki megsérti a Szent Korona értékrendjét, a Szent Korona minden tagjának nemcsak joga, hanem kötelessége ellentmondani és ellenállni.

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

TARTALOMJEGYZÉK

Hi a Haza	2
Ima a Magyar Nemzetért	2
Dr. Márfi Gyula veszprémi érsek – Főpásztori üzenet (részlet)	3
Újévi Jóköívánás	3
Egy évszázad... lesz hamarosan a Vitézi Rend mögött	4
Farkas Imre: Egy szál rózsza	4
40 évvel ezelőtt tért haza Szent Koronánk az Amerikai Egyesült Államokból	5
500!	6
Goldolatok a Bibliáról	13
Húsvét	16
A Vitézi Szék 2017. június 16-i és szeptember 16-i határozataiból	17
KITÜNTETÉSEK, TÁRSADALMI ELISMERÉSEK, KINEVEZÉSEK	18
AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK!	21
1848-49	31
1956 – Forradalom és Szabadságharc	34
Erdélyi Törzsszék	37
Felvidék	61
A kárpátaljai magyarságról	63
Németország Törzsszék	64
Buda Törzsszék	66
ÉSZAK-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK	77
KÖZÉP-MAGYARORSZÁG NYUGAT TÖRZSSZÉK	89
ÉSZAK-KELET MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK	115
KELET-MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK	122
DÉL-KÖZÉP MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK	127
DÉL-ALFÖLD TÖRZSSZÉK	135
DÉL-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK	141
MAGYAR KIRÁLYI KORONAŐRÖK EGYESÜLETE	145
A Magyar Királyi Koronaország felhívása a magyarsághoz	148
Felhívás	148
MAGYAR TENGERÉSZÉK EGYESÜLETE (MATE)	149
HORTHY MIKLÓS TÁRSASÁG	150
KIÁLLÍTÁS – A LOURDES-I KERESZTÚT SZOBRAINAK FOTÓKIÁLLÍTÁSA - MARIA DE FAYKOD ALKOTÁSAI	152
PROGRAMAJÁNLAT!	153
SZÜLETÉSNAPOT KÖSZÖNTÜNK!	155
ÖRÖMHÍR! HÁZASSÁGKÖTÉS!	158
ÖRÖMHÍR! GÓLYAHÍR!	159
Szent László emlékezete	165
A hősiesség kultusza és a Vitézi rend	166
100 évvel ezelőtt... Az i. világháborúról	168
A II. világháborúról. Előzmények, harcok, tények	173
Hősök napja	176
HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK	179
TRIANON	195
Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter beszéde Trianon kapcsán – Szarvas, 2017. június 3.	196
Könyvajánló	197
HÍREK, ESEMÉNYEK, ÉVFORDULÓK	199
Sinka István: Fohász	203
Madách Imre: Nem féltelek, hazám!	203
Heltai Jenő: Szabadság	204

Kiadja:

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

Felelős kiadó:

v. Soltész Gyula t.k.p., főszéktartó

Felelős szerkesztő:

v. Tolnai Eta v. hadnagy

Vitézi Tájelektató Szerkesztősége

Postacím: 1399 Budapest, Pf. 694/123

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

A Fővárosi Bíróság 11883 sorszám alatt
jegyezte be.

Adószám: 18258325-1-43

Székhely: 1095 Budapest, Soroksári út 46.

Postacím: 1453 Budapest, Pf. 20.

E-mail cím: tvradmin@vipmail.hu

Honlap:

www.vitezirend.hu; www.vitezirend.co.hu

Bankszámlaszám:

11709002-20127262-00000000

Hí a Haza

Nagy tévedés állítani, hogy a történelem nem ismétli önmagát. Már hogye ismételné, amikor a történelmet emberek „csinálják” leginkább önös vagy politikai érdekből. S akkor az ismétlődés már biztosítva van. Persze nem mindig ugyanúgy, hiszen a „beavatkozó akarnokok” is változnak személy szerint is, és történelmi koronként is – hogy a politika szélkakas „divat-hóbortjait” ne is említsük.

De ez legalább jó sok munkát ad a történészeknek, akik ugyebár tudósok (akárcsak a lexikonok) telve tudással. Csupán az értelmezésük, a magyarázatuk, izlésük és a tények közötti válogatásuk marad mindig egyéni. Mert a történelemtudomány nem olyan, mint a matematika vagy a fizika megváltoztathatatlan alaptörvényeikkel. – Emlékezzünk csak: hány fajta történelem-felfogást, magyarázatot kellett csupán iskolai tanulmányaink során megpaszalni, s ezek elvárásainak megfelelni.

De itt is vannak alapigazságok, axiómák. Első és legfontosabb, hogy az erősebb mindig a gyengébbre támad, mert úgy gondolja, hogy könnyen legyőzi, és elveszi javait. Punctum.

– Mondják, hogy ne politizáljunk. Rendben. De a mi történelmi hőseink, amikor a hazánkat, a mieinket védtek – nem politizáltak? Valaki állította, hogy a háború tulajdonképpen politika, csak más módszerekkel... akkor a jogos védekezés is az!

Most, 2018 elején úgy tűnik, mintha 1525 táján lennénk, röviddel Mohács előtt. Halljuk, hogy különböző erők készülődnek, gyülekeznek, fogukat fenik, mert véleményük szerint ők az erősebbek. Mindenféle erősködők igyekeznek megkaparintani, majd kiterjeszteni hatalmukat Európa elkényelmesedett, nyugati országai felett, és minket, a „keleti elmaradottakat” is ebbe a helyzetbe akarnak beszorítani. Naponta látjuk, halljuk, hogy Európa, de még az Egyesült Nemzetek egyes vezetői is prédikálják, hogy mily előnyös a mai népvándorlás tömegeit beengedni hozzánk, akik ellustultunk, nem vagyunk képesek önmagunk fenntartására, nem vagyunk/leszünk

versenyképesek a világ többi részével szemben, és így tovább.

Nyugaton már vagy ötven éve kiiktatták az iskolákban a „fölsőlegesnek titulált” történelemtudást. Kellett a tanítási idő más témákra. Például a híressé vált „önmegvalósítás” tudományára. – Nálunk a „rendszerátváltatás” szabadabb világa tette lehetővé a túlóladalon pipiskedő liberálisok számára ennek a felfogásnak elterjesztését és elterjedését.

De ez itt, Magyarországon nem működik, mert még a politikával legkevésbé foglalkozó emberben is benne van a sok évszázados zsigeri élmény: tatár, török, német, orosz vagy éppen a volt „kis-antant” igyekeztek úrrá lenni rajtunk akarunk ellenére – akárcsak ma a bülbül-zsavú Európa Unió és saját „túlóladali” politikusaink.

„Nem kell izgulni, nem kell védekezni, nem kell kerítés, nem kell az EU direktívák (értsd: parancsok) ellen ellenkezni! – Hiszen minden, ami ma történik, javunkra szolgál.” – mondják, de csak nekünk. Önmagukban azonban ezt egyáltalán nem hiszik! **Tudják, merik és teszik (tennék!),** hogy a bevándorló néptömegeket ők osszák el úgy és oda, ahogyan jónak látják – így biztosítva hosszútávon is hatalmukat.

Nos, mielőtt valódi fegyverekhez kellene nyúlunk, van egy lehetőségünk. A közelgő választás. Ott és akkor a MI DÖNTÉSÜNK, a mi szavazatunk határozza meg, hogy távol tartjuk a veszélyeztető Mohácsot, vagy lesznek olyan „vezetőink”, akik idegenvezetőkként fogják terelgetni a besétáló, kemény munkaundorral felszerelt migráns tömegeket.

A Végvári Vitézek mindig tudták, mi a teendő. Most rajtunk a sor, hogy a Magyarország nevű végvárat megtartsuk, megmentjük, s talán így a lassan ébredő nyugatiak is magukhoz térnek, s Európa megmenekül. – Tessék választani!

2018. február 1.

v. Hajdú Szabolcs tb. törzskapitány

Ima a Magyar Nemzetért

Mennyei Édesatyánk, felséges Istenünk-köszönjük, hogy megtartottál bennünket! Köszönjük, hogy igaz hitben megerősödve lehetővé tetted számunkra magyarságunk megőrzését, magyar nemzetünk fennmaradását! Hozzád fordulunk imánkkal, hiszen TE vagy a szeretet, a béke az igazi boldogság egyetlen forrása! Eléd hozzuk most nemzetünk forrását, örömeinket-gondjainkat egyaránt. Rendkívüli időket élünk! Ma azért imádkozunk, hogy kegyelmed által felismerjük és elmélyítsük hitünk értékeit, hogy ezeket figyelmes szeretettel tudjuk átadni Téged kereső testvéreinknek. Tehozzád fohászokodunk. Áldd meg és segítsd meg a sokszor igazságtalanul megalázott magyar népünket! Imádkozunk az anyaországért, annak vezetőiért! Imádkozunk Erdélyért, a Felvidékért, a Délvidékért, Kárpátalján élő magyar testvéreinkért és a világon bárhol

élő, magát magyarnak valló embertársainkért!

Kérünk, áldd meg nemzetünk vezetőit, a Szent Korona jegyében úgy, ahogy azt örökül hagyták nekünk csodálatos történelmünk hősi vezetői.

Készíts fel testileg-lelkileg, hogy fogadalmunknak megfelelően áldozzuk – akár életünket is a hazáért, magyar nemzetünkért!

Tisztítsd meg gondolatainkat, értelmünket, akaratunkat, hogy méltók lehessünk és közelebb kerülhessünk ahhoz a célhoz, amelyet kijelöltél számunkra.

Kérünk, ÁLDD meg és őrizd meg Magyar Népünket, hogy általunk és közöttünk felépülhessen a TE országod! A Krisztus érdeméért kérünk, hallgasd meg imánkat!

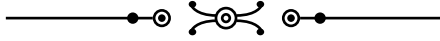
Amen.

Dr. v. Csulak Levente, Székesfehérvár

Dr. Márfi Gyula veszprémi érsek – Főpásztori üzenet (részlet)

...mire alapozhatjuk a reményt, hogy hazánk mégis megszabadul az izlamlázódástól, illetve az elkereszténytelenedéstől? – Vannak apró jelek, amelyekből párat felsorolok:

- a) Van egy szép alkotmányunk, amelyet a hanyatló európai erők dühösen támadnak, de ez csak azt mutatja, hogy jövőbe mutató. Ebben olvassuk az alábbiakat: „Elismerjük a kereszténység nemzetmegtartó erejét. Becsüljük országunk különböző vallási hagyományait.”
- b) „Valljuk, hogy a XX. század erkölcsi megrendüléshez vezető évtizedei után múlhatatlanul szükségünk van a lelki és szellemi megújulásra.”
- c) „Valljuk, hogy együttélésünk legfontosabb keretei: a család és a nemzet, összetartozásunk alapvető értékei: a hűség, a hit és a szeretet.” – Magyarország védi a házasság intézményét, mint férfi és nő közt, önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a családot, mint a nemzet fennmaradásának alapját.

Újévi Joókívánság

A mágiázott Idő reánk szoktatott digitalizált mérése alapján az esztendő utolsó és egyben első óráit töltjük. Vágyakozzuk és óhajtuk, a megszületett Jézus-arcú Fény utáni jobbító, oldást, áldást, könnyebbéget ígérő és talán talán elérkező időszakaszát.

Sokan mámorosan és lezserkedve...

Sokan egykedvűen...

Sokan szorongva és félve, aggódva...

Sokan precízen tervezve minden részletet, és a variációkat fontolgatva...

Sokan ezoterikus megoldásokban és a földönkívüliekben bízva...

Sokan az Új Jeruzsálem eljöttében bízva...

Sokan semmiben sem bízva... – mert lehet, hogy nem lesz KENYERE?

A magyar nyelvben a legfontosabb, szinte életbevágó dolgokra azt mondjuk – KENYÉRKÉRDÉS.

És mindeközben senki sem gondol az óvodák és iskolák szemeteskukáira, amelyek tele vannak a rágtatlan almákkal, bontatlanul kidobott szendvicsekkel, zsemlelékkel? Ugyanígy a kórházak is... és még hozzá lehet számolni a háztartások jelentős számú kukáit is. (Tisztelet a kivételnek!) Ahol a gyermek nem tanulja meg a kenyér=Jézus, az étel=Élet tiszteletét, ahol az a beteg a legfinnyásabb, akinek otthon semmire sem telik, mert „mi ugyan nem esszük meg a másnapos kaját”...

Ilyen mentalitással ne várjuk az Aranykort, mert már itt van!

Itt a szemeteskukákban.

Ahol ilyen szintű a pazarlás, ott már megvalósult az Aranykor, ne panaszkodjunk!

Egyáltalán – feltehetjük-e a kérdést: – Érettek vagyunk már az Aranykorra??? Megteszünk-e mindent, hogy gyermekünk ne így gondolkodjon és cselekedjen?

Megteszünk-e mindent hogy ne vigye el a divat, a kísértés, a barátnők és barátok?

Megteszünk-e mindent, hogy a liberális mocskok ne érjen a szájáig?

Megtanítjuk-e imádkozni?

Megtanítjuk-e a helyes értékrendre, az önmagával és családjával, nemzetével szembeni igényességre?

Megtanítjuk-e a helyes, szép beszédre, a jóízlésre, az öltözködésre, a helyes viseletre, viselkedésre?

Gátat tudunk-e bölcsen szabni az eltorzult társadalom által sugallt túlzott jogainak?

Lehetőséget teremtünk-e, hogy kötelességeit, feladatait megismerje, megtanulja és elvégezze? Vagy majd 40 éves korában kezdi el firtatni, hogy mi végből született a Földre, mert közben nagy kényelmesen mindent a sokat szidott „államtól” várunk el?

Vagy – ráhagyjuk, mert a barátok, barátnők mit szólnak?

Vagy – ráhagyjuk, mert akkor „hamarabb szabadulunk” és nem lesz egetverő konfliktus?

Vagy – még mindig majmoljuk a trendit, a „nyugatit”?

Folytathatnám, de nem a rossz érzések keltése a cél. Sőt!

Inkább a jó és tette kész gondolatokra sarkallás, pont ezekben az év-, és sorsfordító órákban. Legalább most, amikor mindenki érzékenyebben tör fel a számvetés és a tervezés szándéka és akarata. A legoptimálisabb idő, amikor a szabad akarat háttérbe szorul.

Mindezeket figyelembe véve, mindenki saját MAGa eldöntheti, hogy mi a teendője, mi a dolga a „szép új esztendőben”, hogy a „Szép Új Világ” ne legyen „helyre, tétre, befutóra” győztes.

d) „Magyarország támogatja a gyermekvállalást.”

Hálásak vagyunk azoknak a szülőknek, akik szívesen vállalják a gyermeknevelés – akár a több gyermek nevelésének – felelősségét és feladatát. Jutalmazza öke a jó Isten sok-sok örömmel és el nem múló boldogsággal. /.../

Elbizakodottságra természetesen semmi ok, annál inkább okunk van a bizalomra. Ezt a bizalmat erősíti bennünk az Ige megtestesülésének titka, amelyet örvendező lélekkel ültünk meg mi, akik már korábban is „Krisztusba vetettük reményünket” (Ef 1,12). Ebben a reményben kívánok áldásos új évet Paptestvéreimnek, főgályházmegyénk családjainak és minden Krisztushívó Testvéremnek főpásztori áldással:

Gyula érsek

Veszprém, 2017. december 17-én

Ne áltassuk magunkat, legalább mi ne, ha már mások folytonosan félrevezetnek bennünket. Nem kéne saját agóniánkhoz tovább asszisztálni, hanem őseink tapasztalatára hagyatkozva és a hagyományainkba kapaszkodva egyesült erővel kimászni a gödörből! Még van kezünk, lábunk, eszünk, szívünk, anyanyelvünk, saját magyar (és nem EU-s) pénzünk, amiről még Szent István királyunk és Rákóczi nagyfejedelem néz vissza! Becsüljük meg! Sokkal jobban állunk, mint gondolnánk, csak szakrálisabban kellene gondolkodnunk. Fogjunk hozzá!

Hogyan?

A szakralitás a magyar lélekben és szívben kezdődik és Jézus Krisztus a neve. Ezt sem kell már kitalálni, csak vissza kell nyúlni a kezdetekhez, a tiszta forráshoz, és minden rögtön EGYÉrtelmű lesz. A Megváltó, – akinek születésétől „ab incarnatione Domini” Új Idő, új időszámítás indul, – a Tanító, a Gyógyító, a MESTER. Miért nem akarunk megváltódni, tanulni, gyógyulni? Hiszen állítólag csak erre várunk...! Vagy mégsem...? Miért nem ahhoz fordulunk, aki ebben profi...?

Miért ciki erről beszélgetnem a gyerekeimnek...? Miért ciki Róla beszélnem a gyerekeimnek...? Miért nem imádkozik este együtt a család...? Miért nem válik Ő szerves részévé életünknek...?

A magyar műveltség SZERVES (=szarvas, Csodaszarvas), közvetlenül a Tejútról ható erők műveltsége. Ha nem szervesül az Égi Törvény, Jézus (=aki az Ut, az Igazság és az Élet) Törvénye az életünkbe, akkor szerveslenné, azaz robottá, humanoiddá és magyartalaná válunk. A magyartalan pedig hazátlan, hontalan, mert istentelen.

És akkor tovább lehetne feszegetni az újabb kérdéseket: érettek vagyunk-e a Honra és Istenre...?

Minden bizonnyal, - ha Jézus Urunk panaszának feliratát le lehet törölni Lübeck város dómjának feszületéről, és ezeket a megállapításokat pedig végérvényesen ki lehet törölni a magyar szívekből, hogy azokat újra a Szerelmes Isten és Szerelmes Haza kifejezése és érzése váltsa fel és hassa át!

Jézus panasa (a lübecki dóm feszületének felirata)

Mesternek neveztek – és mégsem kérdeztek engem!

Világosságnak hívtok – és nem láttok engem!

Igazságnak hívtok – és nem hisztek nekem!

Útnak hívtok – és nem jártok ezen az úton!

Életnek hívtok – és nem vágyódtok utánam!

Azt mondjátok, hogy bölcs vagyok – és nem követtek engem!

Azt mondjátok, szép vagyok – és nem szerettek engem!

Azt mondjátok, hogy gazdag vagyok – és nem kértek tőlem!

Azt mondjátok, hogy örök vagyok – és nem kerestek engem!

Azt mondjátok, hogy irgalmas vagyok – és nem bíztok bennem!

Azt mondjátok, hogy hatalmas vagyok – és nem félték engem!

HA MINDEZEKÉRT ÖRÖKRE ELVESZTEK ÉGYKOR, NE VÁDOLJATOK ENGEM!

Lássuk be! Értsük meg! Töröljük ki! Írjuk át! Segítenek Őseink és Szentjeink! Jézus Urunk általi tanításokban gazdag, gyógyító, gyógyuló, megbocsátó és szeretetben áradó Megváltott Fényes Új Időt kívánok minden lélektársamnak áldó szeretettel:

v. Joó Katalin

Nem a Csillagidős, hanem a torzított naptári 2018. újév első óráiban

Egy évszázad...

lesz hamarosan a Vitézi Rend

(a Történelmi, vagyis az egyetlen legitim, a törvényes) mögött

1920-ban, a Trianoni csonkolásra adott egyik válasza volt a Vitézi Rend megalapítása nagybányai Horthy Miklósnak, a vitéz katonának, akire a maradék ország rábízta sorsát. A kormányzó fontosnak tartotta a nemzet önbecsülésének visszaadását: egy egyenes gerincű, a nemzet iránt elkötelezett népréteg kialakítására tett lépést a Vitézi Rend megalapításával. Úgy gondolta – és mondhatjuk, jól gondolta, - hogy a Nagy Háborúban kitüntetően harcolt katonákra alapozza a nemzeti öntudat visszaállítását és mielőbbi megerősítését, ugyanis az első generáció, a saját érdem alapján vitézzé avattak közül alig-alig akadt, aki erre a feladatra méltatlannak bizonyult.

De a békés nemzetépítésre csupán tizennyolc év jutott... Ennek ellenére az ország talpraállt, sőt elindult a siker felé, mert akkor a nemzeti korszak ez lehetőséget tette. Ebben komoly szerep jutott a Vitézi Rendnek, de a Vitézi Rend első huszonöt évének utolsó ötöde (1940-1945) már élet-halál harcban telt el. És a győztesek egyik első lépése volt a Rendnek - a nemzeti öntudat képviselőjének - a mielőbbi betöltése (már 1945-ben), majd az itthon életben maradt vitézek és családjaik (!) folyamatos üldözése, teljes megtörése, irtása.

A Nyugatra menekült vitézek – ismételten: többnyire a harcedzett katonák - a kormányzó engedélyével fölélesztették, védtek, óvták a Vitézi Rendet 1953-tól az 1992. évi hazatérteig. (Ez negyvenhét évi emigrációt jelentett „kenyéren és vízen” – hiszen a Vitézi Rend minden vagyona – a szellemiségétől eltekintve odaveszett.)

A „*magad uram, ha szolgád nincs*”- alapon, saját erőből hozták létre, ismertették el nemzetközileg is a Vitézi Rendet. A Rend címere egyike a legismertebb, a gyűjtők számára legértékesebb magyar kitüntetésnek, mert a vitéz, a lefordíthatatlan magyar fogalom, mindenütt tiszteletet ébresztett a kívülállóknak, és ezt szimbolizálta, képviseli ma is a címerünk.

1992-ben hazajött a Vitézi Rend. Megalakult az a „*társadalmi szervezet*”, amely az új köztársaság törvényei szerint „*működtetni volt hivatott*” a Vitézi Rend Magyarországi Törzsszékét, amely akkor egyike lett a Glóbuszon szerethető törzsszékeknek. Ezt „*shortolták meg*” (a tőzsdések trükkje) vagy „*privatizálták*” (szocialista harácsoló praxis) 1996-ban a később nyilvánvalóan érdemtelenül vitézzé avattott honi rendi vezetők, akik esküjüket megszegve zendül-

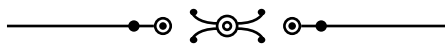
tek (persze, szép nemzeti csomagolásba takarva tettüket,) félrevezetve a jóhiszeműeket a Vitézi Rend vezetése ellen. 2017-ig bezárólag ismét eltelt 25 év a Vitézi Rend, - a Történelmi Vitézi Rend - életéből, de csupán négy év volt, amit békés építésnek lehetne nevezni, mert 1996 óta támadások, zendülések, prókatori csúrés-csavarások, állandó élet-halál harc jellemzi az eredeti, az igazi, a Történelmi Vitézi Rend létét. - A „*shortolást*” pedig tessék szószerint érteni. A magyarországi törzsszék vezetői önkényesen megváltoztatták a bejegyzett nevet, majd „*zsebre-tették*” a törzsszék teljes vagyonát. Néhány évvel később a volt főkapitány, majd „*Legfőbb Elöljáró*” zendült. Azt hitte, hogy a demokratikus alapon létező Vitézi Széket feloszlathatja, és kinevez, kitalál egy számára ígéretesebbet. – Úgy is tett, és vitte magával a vitézek Nyugaton összekuporgatott, teljes vagyonát az archívummal, az irattárral együtt!

„És mégis élünk!” – idézhetnénk Bartis Ferenc erdélyi író, költő '56-os versének legfontosabb, rövid mondatát. A Történelmi Vitézi Rend, most már ismét és végérvényesen itthon egyre nagyobb számban és erősödő tagsággal készül a századik születésnapjára, mely két év múlva lesz. De! A két háború és az 1956-os Forradalom harcosaiból még létező, saját érdem alapján avatott vitézek sora hamarosan véget ér. A várományosok közül, akik örökölték a vitézi címet, sokan nem veszik komolyan rendi tagságukat és igen kevesen vannak, akiknek a mindennapi munkájuk mellett marad idejük a nemzet szolgálatára és a Történelmi Vitézi Rend

ébredésére. Több harcosra, és igazi katonára van szükségünk, akár a Nemzetvédelmi Tagozat tagjaiként. Mert nem háborús kősökre, hanem elkötelezett, nemzetet szolgáló magyarokra, vitézekre van szükségünk, éppen úgy, ahogy azt vitéz nagybányai Horthy Miklós főkapitányunk a nagy nemzeti szükségünkben megálmodta.

Hajrá Vitézek! Hajrá Magyarok!

2017. december 18.
vitéz Hajdú Szabolcs tb. törzskapitány

Farkas Imre: Egy szál rózsza

*Áldott legyen, áldott a haló porában,
Akinek a szíve ezerszer dobogta:
Hiszek egy Istenben, hiszek egy Hazában!*

*Aki a kietlen magyar éjszakában,
Éjfekete felhők felé elzokogta:
Hiszek egy isteni örök igazságban!*

*Szent, szent ez a fohász. Harsogjon, meséljen
Visszhangos sziklák közt, rónán, televényben,
Lehorgasztott fejű magyarok szívében.*

*Már csak ez a hitünk, ez az egy imánk van:
Hiszünk Magyarország feltámadásában!
Ámen*

40 évvel ezelőtt tért haza Szent Koronánk az Amerikai Egyesült Államokból BELVÁROSI FŐPLÉBÁNIA-TEMLOM, 2018. január 5.

A Szent Korona tanából ered Szent István koronájának, a Szent Koronának nagy közjogi jelentősége: ez viszont lehetővé teszi azt a féltő gondosságot, melyet a nemzet a korona megőrzésére fordított.
(Magyar Királyi Koronaőrök Egyesülete)

A magyar Szent Korona Európa egyik legrégebbi és épségben megmaradt koronája. A magyar államiság egyik jelképe. A Szent Korona-tan szerint a magyar alkotmányosság alapja volt az Anjou-kor végétől egészen a II. világháború végéig.

A tan szerint az ország alaptörvényének és jogrendszerének végső forrása a Szent Korona.

1919-ben (kommunista tanácsköztársaság) megszüntették a Szent Korona és a koronázási jelvények őrzésének törvényét, amelyet 1920-ban visszaállítottak. 1944. novemberében újra védelem alá helyezték. 1945 márciusában az ausztriai Mariazellbe, majd onnan Mattsee-be menekítették a Magyar Királyi Koronaőrök, vitéz Pajtás Ernő koronaőr-parancsnok vezetésével. Több mentési kísérlet után itt adták át 1945. május 7-én a koronázási ládát az Amerikai Egyesült Államok 7. hadserege vezetőjének. Ugyanebben az évben a relikviák Augsburgba, majd Frankfurtba kerültek. 1951 és 1978 között az Amerikai Egyesült Államok Fort Knox katonai támaszpontján őrizték. Érdekes, hogy az Európából Amerikába átszállított Szent Korona ládáján állítólag ez a felirat áll: sugárzásveszélyes repülő-tárgy. 1978. január 6-án a Szent Korona hazaérkezett. A Szent Koronát nem az akkori rendszernek, hanem a magyar népnek adta vissza „az amerikai népet” képviselő Cyrus Vance külügyminiszter. A Magyar Nemzeti Múzeumban kaptak helyet a koronázási relikviák, a paláttal együtt. (A palást a mai napig a Nemzeti Múzeumban van.) 1999. december 21-én az Országgyűlés elfogadta a Szent Koronáról szóló 2000. évi. I. törvényt. 2000. január 1-jén a Parlament kupolacsarnokában állították ki a karddal, országalmával és jogarral együtt, melyek megtekinthetőek.

66 év után, 2011-től ismét a Magyar Honvédség vigyazza a Szent Koronát, miután – a Szent Korona Testület döntése alapján – 2011. május 30-án a Támogató Dandár Nemzeti Honvéd Díszegység Honvéd Koronaőrség ünnepélyes keretek között átvette az ereklye őrzését a Köztársasági Örezedtől az Ország-ház Kupolacsarnokában. 1991 és 2011 között a Magyar Királyi Koronaőrök Egyesülete látta el a díszelgő alakulat feladatait. Tulajdonképpen ez a szervezet vállalt aktív szerepet a Honvéd Koronaőrség létrehozásáért, melyet korábban vitéz Vitéz József honvéd koronaőr törzsőrmester irányított, s 2011-ben vitéz Woth Imre koronaőr-parancsnok adta át e feladatot a honvédség kijelölt egységének: a vállalt feladatot elvégezték. Arról, hogy a Szent Koronát és a koronázási relikviákat a hivatásos katonák őrizzék, a Szent Korona Testület döntött 2010. december 20-án. Mindeközben az Egyesület tovább folytatja országjáró misszióját.

A korona és a koronázási jelvények ünnepélyes hazatérésére emlékeztünk Budapest legrégebbi templomában. A harangszót követően a Magyar Királyi Koronaőrség koronaőrei kísérték be a Szent Korona hivatalos másolatát, s a Történelmi Vitézi Rend tagjai az amerikai és a magyar nemzeti zászlót. Miután elhangzott Magyarország és az Amerikai Egyesült Államok himnusza, köszöntőt és imát mondott Dr. Osztie Zoltán plébános úr, Dr. Mészáros Kálmán úr (baptista lelkész), a Baptista Teológiai Akadémia tanszékvezető docense, a Magyarországi Baptista Egyház korábbi elnöke, valamint vitéz Erdélyi Takács István úr (református lelkész), a Történelmi Vitézi Rend törzskapitánya. A lebonyo-

lításban közreműködött Kiss Csinszka Flóra színművész, Molnár Tímea operaénekes, valamint Szotyori Nagy Gábor orgonaművész. (Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia)

A koronázási ékszerek ezeréves, kalandos történetét dr. Holló József nyugállományú altábornagy, a HM Miniszteri Kabinet kegyeleti diplomáciáért felelős miniszteri biztosa beszédéből ismer-

hették meg a megjelentek. A HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum korábbi főigazgatója beszédét Arany János Rendíthetetlenül című versével zárta, majd hozzátette: „Köszönöm az Amerikai Egyesült Államoknak, hogy jogállamiságunk jelképe, nemzeti történelmünk szimbóluma, a magyarok szent ereklyéje visszatérhetett. Hálával tartozom a Magyar Királyi Koronaőrök Egyesületének örökbecsű elkötelezettségéért, a Szent Korona alkotmányos hite és tanának terjesztése, valamint megőrzése kapcsán nyújtott önzetlen tevékenységéért és a szívbeli, rendületlen szakértői hagyományőrzésért, tiszteletért.”

A budapesti amerikai nagykövetség képviselőjében David J. Kostelancik ideiglenes ügyvivő magyar nyelven köszöntötte a megemlékezőket. „Magyarország sok nehézséget vésztelt

...ha megállunk előtte, felsejlik egész történelmünk, országunk élete, mert elválaszthatatlan érzelmek, érzések, eszmék kötnek össze bennünket. A Szent Korona a nemzet méltóságának hordozója. Szinte személyként jelenik meg és tart össze bennünket. Jelképezi a keresztény/keresztyén hitet, a hatalmat és jogot, az államot és igazságot. Ezt hisszük és éljük, ezekért harcolunk és küzdünk, a Szent Korona oltalma alatt. Ha nem is volt velünk mindig, az eszméje azonban igen; és ez adott erőt (1956) és bátorságot./.../ Sehol másutt ilyen tekintélyt, ilyen szent eszmét korona nem kapott! Hálások vagyunk azért, hogy voltak hűek, bátrak és igazak, akik életük árán is védelmezték, őrizték Szent Koronánkat. Hálát adunk azért, hogy visszatérhettek a koronázási relikviáink. Isten áldása legyen mirajtunk.

v. Erdélyi Takács István református lelkész, tkp.

át, de egységes maradt identitásában. Ez nagyrészt Szent István országépítő munkájának elismeréséből és tiszteletéből fakad. A világ ma úgy tekint Szent István koronájára, mint a magyar történelem és államiség egyik legfontosabb jelképre.”

(Honvédelem.hu)

Fotók: Borító oldalon
és az esemény-beszámolón:
Tóth László HM.Zrínyi Térképészeti
és Kommunikációs
Szolgáltató Közhasznú Nonprofit Kft.

Fotó: v. Tolnai Eta

500!

Pontosan 500 éve, 1517. október 31-én szögezte ki a wittenbergi vártemplom kapujára Luther Márton 95 tételét, elindítva ezzel a reformációt. Soli Deo Gloria!

A reformáció Magyarországon - történelmi korszakainkon át, vázlatosan

A reformáció magyarországi terjesztésének kezdetektől fogva a legeredményesebb eszköze a prédikáció volt. Vándorprédikátorok járták a vidéket, akik a nép nyelvén hirdették a Szentírás igéit. Kevésbé ismert, hogy Magyarország a 15. században Európa egyik leggazdagabb országa volt. A 15. században feltalált könyvnyomtatást szintén a reformáció terjesztése ügyének szolgálatába állították. Így esett meg, hogy az addig elvont idegen nyelvű ígéhirdetés helyett a nemzeti nyelvű ígéhirdetés addig példátlanul, a mindennapi élet része lett. A 16. század utolsó évtizedeire a protestáns vallásuk már a lakosság mintegy 80-90 százalékát tették ki. Ez három és fél, négy milliós népességet jelentett. A reformáció magyarországi terjedése éppen a nemzeti nyelvű prédikáció és a magyar nyelvű könyvnyomtatás következtében nagyon markánsan, bizonyos személyekhez is kötődött 1526 után. Ezek a személyek már jelentősebbek voltak az egyszerű vándorprédikátoroknál, külföldi egyetemeken tanult és tapasztalt ígéhirdetők, mai szóval teológusok voltak. Szavaik hatása mai fogalmakkal szinte leírhatatlan.

A mohácsi vészt (1526), a török elleni csatavesztést a nép nagy része, kora egyházának romlott hitélete miatt (BÚCSÚCÉDULÁK) isteni büntetésként (theodiceaként) értelmezte. Így az ország vallási, erkölcsi állapota szinte előkészítette a talajt a reformátorok vigasztaló ígéhirdetése által az evangéliumi magvetés számára.

A nagy magyar reformátorok, Dévai Bíró Mátyás, Szegedi Kis István, Sztárai Mihály, Ozorai Imre méltó magyarországi képviselői voltak a nyugati reformatori mozgalmak legnagyobb tanítóinak. Közöttük is kiemelkedő volt Méliusz Juhász Péter, Debrecen püspöke. A Magyarországi Református Egyház megerősödésének folyamatát nagymértékben támogatta a korszak legnagyobb szellemi teljesítménye, a teljes Biblia (Ó- és Újszövetség) magyar nyelvre való lefordítása. Károli Gáspár gönci lelképásztor munkatársaival és pártfogói segítségével, akik között voltak nagyhatalmú és gazdag főurak is, elkészítette és Vizsolyban kinyomtatta az első magyar teljes Szentírást 1590-ben. A Vizsolyi Biblia és mellette a legnagyobb magyar zsolttáros költő, Szenczi Molnár Albert magyar nyelvre fordított genfi zsolttárai ma is megbecsült helyet foglalnak el a gyülekezeti életben.

A 17. század a megpróbáltatás és az üldöztetés idejeként köszöntött be a magyar reformátusok életébe. Ekkor kezdődött az ellenreformáció magyarországi korszaka. Habsburg II. Ferdinánd király Pázmány Péter jezsuita érsekkel együtt visszafordította a török csapás theodiceáját, mondván: mindez azért következett be, mert a magyarok elfordultak Máriától, Magyarország Patrónájától. 1617-ben Pápán történt meg az első magyarországi presbitérium megszervezése. A Heidelbergben tanult Kanizsai Pálfi János úgy érezte, hogy a hazai viszonyok között rendkívül fontos lenne a kálvini egyháztípus, tehát a presbiteri rendszer bevezetése. A megválasztott presbiterekből jött létre az egyház szervezettségének egy „második frontvonala”. Ennek jelentősége éppen a „gyászévtized”, a gályarabság idején mutatkozott meg. A lelkészeket elvitték, bebörtönözték, ugyanakkor a kényszerűségből, hisz harminc vagy éppen hetven évre pásztor nélkül maradt

gyülekezetek, az ún. árva gyülekezetek nem veszítették el életképességüket.

A protestáns gályarabok története

A Habsburgok jól bevált módszerükhöz nyúltak, igyekeztek összeugrasztani a magyarokat, s bűnbakokat keresni, akik az ország állapotáért felelőssé tehetőek. Ők voltak a protestánsok. Megkezdődtek a szervezett protestánsüldözések, templomfoglalások, kivégzések. 3 év alatt 5 rendkívüli törvényszéket is tartottak, melyekre protestáns lelkészeket, tanítókat és nemes urakat idéztek meg vádlottként. 1671-ben Pozsonyban tartották az elsőt, mely után többeket megkínóztak, könyveiket elégették, vagyonukat elkobozták. A második törvényszék 1672-ben ült össze Nagyszombatban. Ennek célja a pozsonyi gyülekezet teljes megsemmisítése volt. A saját maguk által épített templomot és iskolát elkobozták tőlük, a lelkészek pedig csak kivándorlással menthették meg életüket. A harmadik törvényszékre az ország minden területéről idéztek be 33 lelkészt. Őket szintén külföldre száműzték. A leg súlyosabb és leghírhedtebb azonban a negyedik véstörvényszék volt, mely 1674. március 5-én ült össze Pozsonyban. A bírák terve az volt, hogy az összes protestáns lelkészt beidézik. Több mint 700 lelkészt és tanítót hívtak, akik közül 336-an jelentek meg, 284 evangélikus és 52 református.

A vád ellenük vallásgyalázás, összeesküvésben való részvétel és árulás volt. A vádlók nem voltak hajlandók elismerni a nyilvánvalót, vagyis, hogy az elítéltek egyetlen bűne a felekezetük volt. A vádlottak egyike sem volt hajlandó bűnösnek vallani magát, így nem sokkal a pozsonyi ítélet után (valamennyiüket halálra ítélték, de a tömegvérengzést mégsem hajthatták végre, így kis csoportokban különböző városok börtöneiben, megaláztatásoknak, kínzásoknak alávetve tartották rabságban őket), közülük került ki az a 42 lelkész, akiket a kor egyik legszörnyűbb büntetésével sújtottak: gályarabságra ítélték, s gyalog Nápolyba indították, hogy ott gályarabként eladják őket. Többen nem bírták a gyaloglást és az út szélén maradtak temetetlenül. Végül 32-en érkeztek meg Nápolyba. Itt evezőpadokhoz láncolták és korbáccsal verték őket, ha jajgattak, szájukat felpeckelték. Térítő jezsuitákat rendeltek melléjük, akik naphosszat próbálták győzködni őket bűnösségükről. Sorsuk azonban nagy visszhangot keltett Európa protestáns országaiban. Gyűjtés indult kiszabadításukra, majd végül Hollandia kifizette értük a váltságdíjat. 1676 február 11-én Michael de Ruyter, holland tengernagy érkezett hajójával a megmentésükre. Amikor a (már csak!) 26 prédikátor holland hajóra lépett, a tengernagy e szavakkal fogadta őket: „Sok győzelmet vívtam életemnek minden rendiben ellenségeim felett, de az én legfényesebb diadalom, mellyel Krisztusnak ártatlan szolgálát az elviselhetetlen terhek alól kiszabadítottam”. I. Lipót végül engedett a nyomásnak és kijelentette, hogy a prédikátorokat szabadon engedhetik, de hazájukba nem térhetnek vissza. Egy év sem telt el, s már mindannyian itthon voltak. Visszatértek gyülekezeteikhez és titokban folytatták munkájukat. 1895-ben Magyarországon, a gályarabokra emlékezve Debrecenben, a Nagytemplom mögötti téren a szilágysomlyói születésű özv. Hegyi Mihályné Józsa Eufrosina adományából emlékművet emeltek. 1991-ben II. János Pál pápa a kiengesztelés jeleként megkoszorúzta az emlékművet. A gályara-

bok története azért is jelentős, mert a vallás ügyében féktelenkedő terror ezzel Magyarországon megállt. A központi hatalom által támogatott erőszakos ellenreformáció utolsó akciója a prédikátorok és tanítók gályára adása volt. Nemcsak a politikai pereknek szakadt végük, de a templomfoglalások is megszűntek. Az üldözők erőszakosságát legyőzte az üldözöttek elszántsága. Így lett az 1674-es per a történelemben jelentős és a protestánsok számára sorsfordító.

A 42 gályarab névsora betűrendben:

Alistáli K. György (Szöny - ref.) *szabadulását követően hazatért*
Bátorkeszi István (Veszprém - ref.) *szabadulását követően hazatért*

Borchidai Miklós (Rábaszentandrás - luth.) *gályarabságban hunyt el Nápolyban*

Bugány Miklós (Sajógömör - luth.) *szabadulását követően hazatért*

Czeglédi Péter (Léva - ref.) *szabadulását követően hazatért*

Csuzi Cseh Jakab (egykori pataki diák)

Edvi Illés Gergely (Németgencs - luth.) *belehalt a kínásokba úton Nápoly felé*

Fileki István (Náprág - ref.) *gályarabságban hunyt el Nápolyban*

Goisz Mihály (Kálnó - luth.) *úton Nápoly felé elhunyt*

Harsányi Mórincz István (Rimaszombat - ref.) *szabadulását követően hazatért*

Jabloneczay János (Bej - ref.) *szabadulását követően hazatért*

Kálnai Péter (Putnok - ref.) *szabadulását követően hazatért*

Kaposi István (egykori pataki diák)

Karasznai Mihály (Kelemér - ref.) *szabadulását követően hazatért*

Kocsi Csergő Bálint (Pápa - ref.) *szabadulását követően hazatért*

Komáromi Süllye István (Ács - ref.) *szabadulását követően hazatért*

Köpeczi Haller Balázs (Szkáros - ref.) *szabadulását követően hazatért*

Körmendi György (Bars - ref.) *szabadulását követően hazatért*

Lány György (Korpona - luth.) *úton Nápoly felé megszökik, de hazatérés közben elhunyt*

Leporinus Miklós (Polta - luth.) *szabadulását követően hazatért*

Masnicius Tóbiás (Szenice - luth.) *úton Nápoly felé megszökik, hazatért*

Mazári Dániel (Tamási - luth.) *gályarabságban hunyt el Siracusánál*

Mikolczi Mihály (egykori pataki diák)

Nikléci Boldizsár (Agárd - luth.) *szabadulását követően Angliába, majd Hollandiába került*

Nikléci Sámuel (Alsósztrégova - luth.) *szabadulását követően Szászországba került*

Otrokócsi Fóris Ferenc (Rimaszécs - ref.) *szabadulását követően hazatért*

Paulovics Mihály (Túrócszentmárton - luth.) *gályarabságban hunyt el Nápolyban*

Scultéti Jakab János (? - luth.) *gályarabságba került, de további sorsáról nem tudunk*

Séllyei M. István (Pápa - ref. püsp.) *szabadulását követően hazatért*

Simon Péter (Simony - ref.) *szabadulását követően Svájcba került*

Simonides János (Brezsnóbánya - luth.) *Nápolyi kereskedők szabadították ki, hazatért*

Steller Tamás (Újbánya - luth.) *szabadulását követően hazatért*

Szalóczi Mihály (Zubogy - ref.) *szabadulását követően hazatért*

Szenczi Száki János (Tata - ref.) *úton Nápoly felé elhunyt*

Szentpétery Mangó István (Simonyi - ref.) *szabadulását követően hazatért*

Szilvási István (Császár - ref.) *gályarabságban hunyt el Nápolyban*

Szódói Balogh András (Nagysár - ref.) *szabadulását követően Svájcba került*

Szomodi János (Szendrő - ref.) *szabadulását követően hazatért*

Tinkovich János (Lest - luth.) *gályarabságban hunyt el Nápolyban*

Turóczi Végh András (Fülek - ref.) *szabadulását követően hazatért*

Ujvári János (Mezőörs - ref.) *szabadulását követően hazatért*

Zsédényi István (Dörgicse - luth.) *szabadulását követően hazatért*

Magyarországon II. József német-római császár 1781-ben adta ki a „Türelmi Rendeletet” (Edictum Tolerantiae), amellyel a nem-katolikusok nyilvános vallásgyakorlatát szabályozta, és ezzel 100 éves vallási elnyomatást szüntetett meg. A protestánsok (egy településen legalább száz család) ezentúl minden községben szervezettek gyülekezetet, tarthattak lelképásztort, nem voltak kötelesek a római katolikus plébános szolgálatával élni; neki fizetni. Építhettek templomot, de utcára nyíló ajtó és torony nélkül. Mindez azt mutatta, nem volt teljes a vallásszabadság.

1848-ban a XX. törvénycikk kimondta, hogy Magyarországon nincs uralkodó vallás. A szabadságharc idején a protestáns egyházak egyértelműen a forradalom ügyét támogatták. A bevett vallásfelekezetek: a római katolikus, az evangélikus, a református és az unitárius egyház között egyenlőség és kölcsönösség van, ezek egyházi és iskolai költségei állampénzből fedezendők. A törvény betartására nem kerülhetett sor, mert az 1848-as magyar polgári forradalom és szabadságharc bukása után az osztrák hatóságok nyílt parancsban, „pátensben” rendelkeztek az egyház alkotmányáról. A szabadságharcot követő megtorlás éveiben nyilvánvalóan a református és más protestáns egyházak szenvedtek a legtöbbet, mert a hatalom bennük a rebellió egyik támaszát látta. Magyarország alkotmányos szabadságát az 1867-es kiegyezés állította helyre, s fokozatosan visszaállt a református egyház belső szabadsága is. A század második felében kibontakozó liberális teológiai irányzat sajnos alkalmatlan volt arra, hogy az evangéliummal elérje a hagyományos paraszti közösségekből kiszakadó, faluról városra került embereket. Az 1914-es világháború kitörése után a táborigényes lelkészek nem csak lelki vigaszt nyújtottak a szenvedő katonáknak, hanem részt vettek ápolásukban, mentésükben is. A református egyház lelkészei, miként más egyházak lelkészei sem a fegyvereket áldották meg, hanem a harctérre kényszerített szenvedő embereket.

Az I. világháborút követően a trianoni békekötések után területének kétharmadát elvesztett Magyarországgal együtt a Magyarországi Református Egyház Erdély, a Felvidék, Kárpátalja és a Délvidék elvesztése során tagjainak felét veszítette el. Az I. világháború után hatalomra jutott kormányok politikáját a „keresztyén-nemzeti” elv vezérelte, s új teológiai irányzatok léptek a liberális teológia helyébe. A holland református teológia hatása alatt álló ún. történelmi kálvinizmus bontakozott ki először. Az 1918. októberi forradalom kommunista pártjainak programjában számos egyházellenes kitétel is volt, miszerint feudális maradványoknak tekintették az egyházak tevékenységét és létét, számos, a vallásos életet és az egyházakat korlátozó rendelkezés született. Az egyházi iskolákat államosították, az egyházi földeket állami kezelésbe vették, a hitoktatást kitiltották az iskolákból. A két világháború közötti korszakban, többek között tekintettel arra, hogy a magyar kormányzó református vallású volt, a Református Egyház pozíciói erősödtek. A II. világháború alatt létrehozták a Jó Pásztor

nevé szervezetet, amely a budapesti Skót Misszióval együtt hatékony mentő munkát végzett az üldözöttek mentésében.

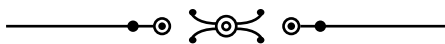
1948-ban az állam egyezményben igyekezett szabályozni viszonyát az egyházakkal. A kommunista ideológia és a hatalmi politizálás elemeibe, főként a harcosan ateista és antiklerikális irányvonalába sehogy sem illett bele az egyházakkal való korrekt viszony. Az egyházak, így a Magyarországi Református Egyház számára is egy újabb vészterhes korszak előjelei bontakoztak ki. A kommunista párt, a későbbi állampárt az ún. „szalámitaktikát” követte, nemcsak politikai ellenfeivel, hanem az egyházakkal szemben is: az egyházi iskolákat államosították, a következő állami döntés volt az iskolai hitoktatást felszámoló taktikus lépés, majd először a főváros iskoláit kellett megtisztítani a kettős nevelés melegágyát jelentő hitoktatástól, aztán néhány év múlva a megyeszékhelyeket, még később a járásokat és a falvakat. Az 1956-os forradalomig az egyház és tagjai nyíltan ki voltak téve mindennapi atrocitásoknak, csakúgy, mint az ország minden polgára, aki nem csatlakozott az akkor „győzedelmes” hivatalos kommunista állami ideológiához. A forradalom bukása után a megtorlások és büntetések a forradalom egyházi résztvevőit is keményen sújtották.

Egyház- és vallásellenesség, a kontraszelekció nagymértékben járult hozzá az egyházi élet jó néhány területén tapasztalható színvonalalásához, a hiányosságok néma eltűréséhez. Közben nemzedékek születtek és nevelkedtek egyházi háttér nélkül, a templombajárás nem volt a haladó szocialista embertípus ismertőjele. Mivel a kommunista ideológia gyakorlatilag nem tanított erkölcsöket, az egész magyar társadalom maradt el az európai humanitás színvonalától és sodródott át egy csalódott, sikertelen falanszter népévé, akitől a proletár nemzetköziség el akarta venni nemzeti azonosságát, önbecsülését, a veszett háború okán a „bűnös nép” sztereotípiáját sulykolták belé, gondolkodását a kényszer-materializmus határolta be, Istenét és hitét az ateizmus akarta eltörölni.

1989-től kezdve megállíthatatlanul járta át az egész térséget az úgynevezett rendszerváltás. Magyarország elől járva, a szovjet rendszer bukásának mintegy előszelét megérezve, elsőképpen nyitotta meg határát Nyugat felé. A kelet-európai nemzetek és egyházaik megszabadultak a szovjet rendszerű állampárti, kommunista elnyomástól, elszigeteltségtől. Az egyházak életkörülményei szintén megváltoztak. Felszámolták az Állami Egyházügyi Hivatalt, a hajdani állampárt egyházakat reguláló elnyomó szervét. 1990-re megszületett a IV számú törvény a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról. A törvény I. fejezete így rendelkezik: „1.§. A lelkiismereti és vallásszabadság mindenkire megillető, alapvető emberi szabadságjog, amelynek zavartalan gyakorlását a Magyar Köztársaság biztosítja.”

2009. május 22. Megalakult az egységes Magyar Református Egyház, miután az alkotmányozó zsinat Debrecenben ellenszavazat nélkül elfogadta az Alkotmányt a Debreceni Nagytemplomban.

REFORMATUS.HU nyomán

Szlovákiai Református Egyház

2017. november 17. - Rimaszombat - Csillagház és a gályarab-emlékmű az anyaország támogatásával

A reformáció 500. évfordulója alkalmából szervezett rendezvényen is bebizonyosodott, hogy a reformáció jelmondatai: Egyedül a szentírás, egyedül hit által, egyedül kegyelemből, egyedül Krisztus, egyedül Istené a dicsőség! - ma is útmutatóak. „Minden egyes

ilyen alkalom, rendezvény, akár egyházmegyei szinten történt, vagy itt, most, az egyetemes egyháznak e központi rendezvényén, mindig jó lehetőség arra, hogy megmutassuk: az igében erő van, s amikor mi egy szívvel és egy akarral tudunk együtt lenni, annak messzemenő hatása van!” - mondta Fazekas László a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház püspöke.

Dr. Orbán Viktornak, Magyarország miniszterelnökének üzenete:

„A reformáció a hit és a nemzeti érzés bástyája! Ötszáz évvel ezelőtt elődeink még nem sejtették, hogy hitéletük megújításával megváltoztatják a világot. Ma már tudjuk, hogy az anyanyelvű bibliafordításokon és énekeken túl nekik köszönhetjük az önálló és öntudatos gyülekezetek megalapítását is, amelyek az évszázadok során nemcsak a hitnek, hanem a nemzeti érzésnek is bástyái lettek. Örömmel tölt el, hogy a reformáció áldásaiért érzett hálán túl összeköt bennünket a közös múlt, a közös hitvalló ősökre való emlékezés és a közös jövő gondolata is.”

Sárospatak - a magyar Wittenberg

Ez a terület a Felvidéket és Kárpátalját, a Tiszántúlt és a Partiumot, közelebről, a Heves, Borsod, Gömör, Szepes, Sáros, Abaúj-Torna, Ung, Szabolcs, Zemplén megyéket, közvetlenül pedig a Hegyalja, Bodrogköz, Hegyköz tájegységeit jelentette. Patak várában Árpád-házi királyok, Anjou királynők fordultak meg, s itt született Kun (IV.) László király és Magyarországi Szent Erzsébet. Kolostor-iskoláinak köszönhetően már a középkorban is iskolaváros. Várában megfordultak Bocskai István, Bethlen Gábor, Zrínyi Ilona, Wesselényi Ferenc, Thököly Imre, stb. Petőfi rájuk gondolhatott, amikor - vándorlása során, Patakon járva - ezt írta úti jegyzeteibe: „E város volt a magyar forradalmak oroszlanbarlangja. Itt tanyáznak a magyar forradalmak oroszlanjai.”

Az egyház az 1500-as évek elején - a reformációt elindító Luther Márton és Kálvin János fellépésével egyidejűleg - Magyarországon is megújult. A protestantizmus csaknem az egész Kárpát-medencében elterjedt. A mai Tiszán-inneni Református Egyházkerület történelmi vidékén a magyar reformátortok olyan kiválóságai működtek, mint Benczédi Székely István, Batizi András, Dévai Bíró Mátyás, Gálszécsi István, Siklósi Mihály, Szkhárosi Horváth András. Sárospatak reformálása Sztárai Mihály és Kopácsi István neveihez fűződik, akik a helyi gyülekezet prédikátoraiként, a már említett, protestáns főnemesek pártfogását élvezték. A hitújítás lelki erőt és erkölcsi támaszt adott a keresztény Európa védőbástyájaként kiverzett, háromfelé szakított magyarságnak. A megújulás lendülete nem csupán az egyházszervezet kiépítésére volt elég, hanem a kollégiumokra épülő, partikuláris iskolarendszer megteremtésére is. Ugyanakkor a reformáció szellemisége erősítette azt a haladást, amit a humanizmus a tudományok, a reneszánsz pedig a művészetek terén kifejtett, s a magyar társadalom útját a kor leghaladóbb, polgári fejlődése felé egyengette. A hitélet megújításának az eszközöként segítette a nemzeti irodalom kibontakozását, föllendítette a nyomdászatot, az anyanyelvi kultúra művelését.

Egy iskola működtetésének a reformáció századában nélkülözhetetlen feltétele volt a főúri támogatás. A pataki Kollégium történetének kezdeti szakaszában kiemelkedő - az iskola alapításakor - 1531-ben - mecénási szerepet játszó várúrnak, Perényi Péternek, s a későbbiekben I. Rákóczi Györgynek és feleségének, Lorántffy Zsuzsannának a bőkezűsége. Ők gondoskodtak az iskola számára megfelelő épületekről, jeles tanárokról, színvonalas könyvtárról, nyomdáról és készítettek el az intézmény működését szabályozó törvényeket.

Pártfogásuk révén született meg a tehetséggondozásnak az a kezdeti formája, amely a szegény, de talentumos diákoknak lehetővé tette az ingyenes tanulást, a kiváló hallgatónak pedig a külföldi egyetemjárását. A Kollégium munkájának irányításra kitűnő tudósokat kértek fel, mint pl.: Thuri Farkas Pál, Szikszai Fabriciusz Balázs, Vitus János, Kassai Csiszár György, Fegyverneki Izsák, Károlyi András. A nyitottságukra jellemző, hogy Tolnai Dali János az angliai puritanizmus - akkor túlságosan merésznek tartott - eszméit terjeszthette, vagy pl. a pedagógiatörténetből ismert Jan Amos Comenius pataki működése során megvethette egy modern kollégium alapjait.

Az ellenreformáció kora az az időszak volt Magyarországon, amikor a császári hadsereg közreműködésével üldözték a protestánsokat a Kárpát-medencében, s halálra vagy gályarabságra ítélték az evangéliumi hitűkhöz az életük árán is ragaszkodó lelképásztorokat. A gályarab hitvallók közül 22 fő Patakon tanult, s közülük négyen az ifjúság vezetőiként seniori tisztséget töltöttek be: Csuzi Cseh Jakab, Kaposi István, Miskolczi Mihály és Séllyei M. István.

A Kollégium a végsőig kitarított nehezedő helyzetében, s csak a katonai erőszaknak engedve adta bujdosásra a fejét 1671-ben. A könyvtárunk egy részét, s nyomdájukat szekérre rakva, Debrecen felé vették útjukat. A német zsoldosoktól azonban nem volt maradásuk, s ekkor az erdélyi fejedelem, Apafi Mihály és felesége, Bornemisza Anna vették oltalmukba a száműzött iskolát, s adtak otthont számára Gyulafehérváron, majd pedig Marosvásárhelyen. A Kollégium bujdosott ugyan, de nem szűnt meg. Többszöri hazatérési kísérlet, valamint átmeneti gönci és kassai működést követően, 1703-tól ismét Patakon folytathatta munkáját.

A válságos években Pósház János, Buzinkay Mihály, Csécsy János tanárok irányították az iskola életét. Az újraindítást követően a főúri mecenatúrát fokozatosan a köznemesi teherhordozás váltotta fel. A kollégiumban alsó-, közép- és felsőfokú oktatás épült egymásra, mely koronként különböző iskolatípusok együttesét alkotta és külföldi egyetemjárással egészült ki.

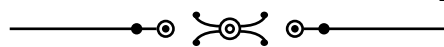
Patakon a teológiai oktatás mellett a bölcsészet és a jog, majd a pedagógia és a gyakorlati képzés kapott hangsúlyt. Az iskola fennállásának 300 éves jubileumán a maga sajátos szellemiségét ebben a mondatban határozta meg: „Három fáklyám ég; hit, haza, emberiség!” Azok közül a tanárok közül, akik ezt a szellemiséget adták tovább nevelőmunkájuk során, megemlítjük Árvay József, Barczafalvi Szabó Dávid, Beregszászi Nagy Pál, Csengery József, Erdélyi János, Kézy Mózes, Kövy Sándor, Öri Fülep Gábor, Pálkövy Antal, Rozgonyi József, Vályi Nagy Ferenc, Zsarnay Lajos nevét. A Kollégium jeles közéleti személyiségeket, írókat, költőket, tudósokat nevelt az országnak.

Néhányan a pataki diákok leismertebbjei közül: Bessenyei György, Bethlen Miklós, Csokonai Vitéz Mihály, Fáy András, Gárdonyi Géza, Geleji Katona István, Kazinczy Ferenc, Kiss Áron, Komáromi Csipkés György, Kossuth Lajos, Mórnicz Zsigmond, Rákóczi György, Rákóczi Zsigmond, Szemere Bertalan, Teleki László, Tompa Mihály – vagy, a kortársak közül: Béres Ferenc, Fekete Gyula, Képes Géza, Mészöly Dezső, Pécsi Sándor.

Az elmúlt századok alatt a Kollégium a város életének meghatározó tényezőjévé vált. A magyar írók tollán - mint a klasszikus műveltség fellegvárát - «Bodrog-parti Athénnek», a „magyar Wittenbergnek” nevezik; Csokonai a „Múzsák székhelyének”, s később, az angol nyelven megszerezhető és érvényesíthető diplomájának köszönhetően érdemli ki a „magyar Cambridge” elnevezést.

A Kollégium virágzását századunkban a két világháború pusztításán túl még két történelmi esemény törte meg. Az egyik a trianoni békediktátum határrendezése volt, mely a Kollégiumot éppen azoktól a régióktól szigetelte el, amelyek számára évszázadokon át lelképásztorokat és tanítókat képzett, s ahonnan elsősorban a tanulóifjúságát toborozta: a Felvidékről, Kárpátaljáról, a Partiumból. A másik a kommunista diktatúra volt, mely 1952-ben betiltotta a Teológiai Főiskola működését, s a Kollégiumot megszüntetve, állami gimnáziumot tartott fenn épületében, s csupán a nagykönyvtárat, levéltárat, múzeumot, adattárat hagyta - Tudományos Gyűjtemények néven - egyházi tulajdonban. A törvénytelen államosítás ellen a Kollégiumot fenntartó Tiszán-inneni Református Egyházkerület akkori püspökének, Enyedy Andornak a vezetésével tiltakozott, mire az államhatalom az egyházszervezetet felszámolta, s a megszüntetett egyházkerület csupán az 1956-os forradalom és szabadságharc után nyerhette vissza önállóságát. A Kollégiumnak még 1989-ig várnia kellett, hogy ismét megnyithassa kapuit, újra felekezeti középiskolája legyen, s a Teológiai Főiskolája működjön.

PatakArchív

Re-formáció¹

„Áldott az ÚR, őseink Istene, aki arra indította a király szívét, hogy fölkesítse az ÚR házát Jeruzsálemben. Kiterjesztette rám a királynak, tanácsosainak és a király minden hős vezető emberének a szeretetét. Én pedig megerősödtem, mert Istenemnek, az ÚRnak *a hatalma volt velem, és családfejeket gyűjtöttem Izráelből, hogy jöjjenek velem.*” (Ezsd 7, 27-28.)

[...] A kor, amelyben Ezsdrás élt, a nagy változások kora volt. Nem csak a helyi közösség életében, hanem az akkor ismert egész világban. Keleten forrongott a világ, és új erőviszonyok alakultak ki. Babilon hanyatlani kezdett, felfalta a korrupció, a pártoskodás, s az új birodalom, Perzsia, élén Kyros-szal - a bibliai Cirussal - átvette a világhatalmat, amikor Kr. e. 539-ben elfoglalta Babilont. És mindjárt a város elfoglalása után megadta a deportált népeknek - így a zsidóknak is - az engedélyt a hazaköltözésre. Így indul több hullámban haza a fogság népe, a *gólá* is Jeruzsálem felé. Már 538-ban elindult egy csoport, élükön egy Sésbaccar nevű főemberrel, aki az új Júda tartományának első satrapája, helytartója lett. Később Zerubbábel, mint dávidi sarjadék került a helyébe, hű munkatársával, az ároni származású Jósua főpappal. Ezsdrás Artaxerxes uralkodása hetedik évében tért haza Babilonból, azaz a feladattal, hogy újra megformálja a kultuszt, annak eredeti, mózesi és ároni szabályozása szerint, továbbá a közigazgatás és az ítélkezés rendjét *„az Isten törvénye szerint”*. Kyros kegyet gyakorolt a zsidók iránt, amikor visszaadta a dávidi templomból elhurcolt kegytárgyak egy részét, s engedélyt adott a templom új-jáépítésére. [...]

Az első, ami megragadott ebben a történetben, maga a király cselekedete. Mi motiválhatta, hogy hazaengedjen legyőzötteket? Az értékes munkaerőt, tanult értelmiségieket? [...]

De mégis miről van itt szó teológiai értelemben? Mit akar ez jelenteni? Mert tudjátok, a világ most is forrong. És nagyon sokan útra keltek, ha nem is a régi hazába vissza, hanem új hazát keresni, találni, foglalni. Mit üzen nekünk Isten Kyros királlyal? Mert emberileg érthetetlen az, hogy egy szuperhatalom királya

¹ elhangzott a Bocskai Református Missziói Egyházközségben, 2017. október 22-én, v. L. Sajtos Szilárd tábori lelkész igehirdetése. A prédikációt a hosszúsága miatt tördeltük.

hazaengedi a foglyokat. Még ha így akar politikát is csinálni, meg belbiztonságot teremteni, amikor egy-egy ember életében manifesztálódik a világtörténelem, ezek érthetetlen dolgok. Nos, Isten azt üzenté akkor is és most is, hogy Ő a világtörténelem ura. Hogy vele történnek a dolgok. Nem mellette. Nem pihen az alkotó, ahogy Madách írja. És amikor Ő jónak látja, csapást hoz az elfajult nemzedékre, és Babilonba hurcoltatja őket, s amikor jónak látja, egy pogány királyt használ fel szabadítónak. Emberileg érthetetlen, kiszámíthatatlan módon. Zavarog a világ. Forrong. Változik. Ami tegnap igaz volt, az ma már nem igaz. Nem csak kül- és belpolitikai kérdések vannak immár, hanem határra ért a nyugati filozófia, egzisztencia-értelmezés is. 1956. október 23-án is határára érkezett ez az ország, ahogy Márai írja: *Mert egy nép azt mondta: Elég volt! Nem érti ezt az a sok ember, mi áradt itt meg, mint a tenger? Miért remegnek világrendek? Egy nép kiáltott. Aztán csend lett.* Azonban a válságot nem az új izmusok, elméletek, csomagok, pártok, mozgalmak, transzparenszek oldják meg, hanem egyedül a Világtörténelem Ura, a mindenható Isten. Ebben van Isten univerzalitása! Isten ura a történelem folyamának, az időnek, az örökkévalóságnak, az időfolyamnak, s a pillanatnak. S ura az én életemnek, az egzisztenciámnak, a létemnek is. A válságkezelési csomag ezért az Isten ismerete a keresztyén ember számára. Milyen szépen vallja Luther Márton a jól ismert énekében: „Kincset, életet, hitvest, gyermeket mind elvehetik, mit ér ez önekik, mienk a menny örökre.” Amikor az emberi egzisztencia a legszélre sodródik a létezésnek, amikor deportálják a családot egy idegen birodalomba, amikor államosítják a vagyont, amikor gázkamrákba terelnek nőket és gyerekeket, amikor városokat lőnek rommá, a végső igazság mégis az Istené: ő az üdvösség, az örök-létezés ura. Minden változik, elmúlik eme világ ábrázata, de *Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz!...!*

Az 500. évfordulón, a reformáció hónapjában azokra az eleinkre emlékezünk, akik újraformálták az egyházat, akik hirdették: vissza az alapokhoz; hogy a nagy, egzisztenciális kérdésekben a *Sola Scriptura*, egyedül a Szentírás, mint életünk zsinórmértéke a döntő. Hogy nem az emberi hatalmasságok, hanem a *Sola Gratia*, egyedül a kegyelem ment meg, és ezt nem a politikából, az irányvonalakból, a nagyhatalmaktól kell remélni, hanem *Solus Christus*, egyedül Krisztustól, amit nem vagyonért, hatalomért lehet megkapni, hanem *Sola Fide*, egyedül hit által. És amikor ehhez igazodik az egyén, ehhez tér, és itt megigazul, akkor tudja elrebegni, *Soli Deo Gloria*, egyedül Istené a dicsőség. S ennek bizony sokszor nem emberi dicsőség a része, hanem üldöztetés, kigúnyolás, megvetés. Részlet a Zsidókhoz írt levélből: „*Mások megszégyenítések és megkorbácsolások próbáját állták ki, sőt még bilincseket és börtönt is. Megkövezték, megégették, szétfűrészelték, kardélre hányták őket; juhok és kecskék bőrében bujdosnak, nélkülözve, nyomorogva, gyötrődve, sínylódva azok, akikre nem volt méltó a világ; bolyongtak pusztákban és hegyeken, barlangokban és a föld szakadékaiban.*” Ezsdrást feljelentették a perzsa királynál, hogy politikai hatalomra tör, hogy erőd-templomot épít, hogy erősíti a lázadó város, Jeruzsálem falait. Csak össze kellett volna kacsintania a hatalommal. Luthert üldözték, exkommunikálták az egyházból, Kálvint még az övéi is elzavarták, a magyar prédikátorokat gályarabnak adták el. Csak vissza kellett volna vonni a hitvallásukat, a tanaikat, a szavaikat. Dietrich Bonhoeffert és ifj. Varga Zsigmondot koncentrációs táborban ölték meg, mert azt hirdették, hogy az mégsem lehet Krisztus egyháza, amelyik kirekeszt. 1956 után sokan a száműzetést, az emigrációt választották. Mert nem fér bele. Mert nem egyeztethető össze az evangéliummal. [...]

S harmadszor arra is érdemes figyelni, hogy Ezsdrás pap volt. [...] Tudta, hogy ha hamis szívvvel, hamis időben és hamis helyen lép az oltár elé, abból tűz csap ki, és megégeti a hamisságot. Tudta, hogy csak az Isten ösvényén járva lehet végezni ezt a szolgálatot. Tudta, hogy úgy van megerősödés, ha az Isten hatalma van velem. „*Én pedig megerősödtem, mert Istenemnek, az Úrnak a hatalma volt velem.*” Az Úrnak hatalma. /.../

És ehhez a papi funkcióhoz tartozott, hogy családfőket gyűjtött Izraelből, hogy jöjjenek vele. Mert nem magányos harcos, hanem a rábízottak lelki vezetője. Mert nem lehet pusztába kiáltott szó az Egyház hangja, csak az evangélium tiszta hirdetése. Ez a reformáció! A reformáció: prédikáció. Annak a prédikálása, igehirdetése, hogy az Isten szereti az embert, hogy Krisztus által magához emeli az embert. Ezsdrás nem az otthoni arisztokráciában, a regnáló hatalomban gyűjtött barátokat, hanem családfőket gyűjtött a népből, „*hogy jöjjenek velem.*” Mert nem lehet összekacsintás a hatalommal, egy-egy ideológiával, a divattal, a dicsőséggel, a ranggal a Krisztus ellenében. Mert az „*Úrnak hatalma van velem,*” nem az emberek dicsősége, agresszivitása, képmutatása.

Ismerős a Nikodémusnak szóló mondat: „*a szél arra fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hova megy.*” Van egy régi keleti mondás, mely szerint, *ha a sivatagban fújni kezd a szél, egyesek falakat kezdenek építeni, míg mások szélmalomokat.* A kérdés az, hogy vajon az egyház népe, Isten mai népe, te, amikor érzed, átéled az Isten Lelkének megmozdító, jövő felé fordító hatalmát, amikor az Isten hatalma van veled, mit csinálsz, mit csinálunk? Igen, ha fújni kezd a szél, az lehet viharos, orkán erejű, pusztító; vagy csendes, lassú, halk, ami viszont alattomosan megcserzi a bőrt, megkeményít kívülről. Mit teszünk? Milyen legyen az Egyház a XXI. században? Milyen legyen a kultúra a XXI. században? Kinek a felelőssége ez? Nem a miénk? Bezárkózunk, falakat építünk, hogy megvédjen, de elválasszon a másiktól, vagy szélmalmot, hogy hozzon mozgásba, hogy energiát adjon, amely energiát oda lehet állítani az élet szolgálatába, a Krisztus evangéliumának a szolgálatára. Mert nekünk, keresztyéneknek még ez is Krisztusról szól, mi nem szólhatunk másról, nem szólhatunk másként, csak arról, hogy az Ő hatalma, az Ő ereje teremti meg az ember és ember közötti egészséges kommunikációt, hogy Ő teremti meg az igazi egyenlőséget. Ezsdrás pap nem magányos harcos volt, hanem egy csapat tagja. Isten azt kérdezi most tőled, hogy akarsz-e tagja lenni ennek a csapatnak? Akarjátok, s valljuk közösen, Ezsdrással együtt: „*én pedig megerősödtem, mert Istenemnek, az Úrnak a hatalma volt velem.*”

Amen

Zán Fábrián Sándor kárpátaljai püspök gondolatai

Egyedül az számít, hogy van-e kívül asztalhoz ülő vasárnaponként. – Szülessenek meg a reformáció gyermekei!

„Akik több gyermeket vállalnak, azokat több gyermekkéz öleli át!” – így hangzott a gyönyörű, mély és bölcs gondolat, amelyet még számos másik követett. Megrendítő, hogy a Kárpátaljai Református Egyház püspöke mennyire tisztán látja az élet értelmét hitén, Istenszereteten keresztül Kárpátalján, a jelenleg legnehezebb sorsú magyar közösségben. Szemléletmódja nem merül ki a prédikált szavakban, hiszen feleségével öt gyermekük született, akik közül legidősebb lányukat négyévesen egy autóbalesetben elvesztették. Meggyőződéssel vallja, hogy ha jót akarunk cselekedni, ha gyermeket akarunk nevelni, ahhoz meg fogjuk kapni a megfelelő anyagi háttérrel. A pénznél azonban sokkal fontosabb, hogy türelemmel, szeretettel és áldozatkészséggel forduljunk utódaink felé.

A háború alatt az infláció, a nehéz gazdasági helyzet próbáját kell kiállnia a kárpátaljaiaknak, a püspök mégis derűlátó, úgy véli, a panaszkodás nem vezet sehova, helyette inkább kiutat kell keresni ebből a helyzetből, amely nem más, mint a hazafiasság próbája. De – ahogy mondta – nem az a próba, hogy elmegy-e valaki otthonról, hanem, hogy végül hazajön-e. De hiszi, – mi több, biztos benne – hogy a Kárpátalján élő magyarok hazafiak és patrióták.

„Mihez képest van most nehéz sorsunk?” Volt, hogy meggyőződéséért, vagy, csak, mert magyar volt, vagy csak kicsit jobb-módú, az embernek elvették a házát, a földjét, a szeretteit! Most pedig az a legnagyobb problémánk, hogy három évig kell dolgozni egy új autóért. Ahelyett, hogy bedőlünk a média által közvetített „tetszelgős világnak”, annak kéne örülnünk, hogy van kivel leülnünk az asztalhoz vasárnaponként, mert ez az igazi érték, nem a nagy ház vagy a gyors autó... „Lehet kimondani valamire, hogy elég!”

Zán Fábián Sándor elsődleges küldetésének tartja Isten országának építését, azonban azt sem feleli, hogy ezt a küldetést magyarként kapta Kárpátalján. „Mi magyarokként éljük itt meg a mindennapjainkat és azt szeretnénk, ha a gyermekeink is magyarok lennének, magyarul beszélnének, magyarul hívnák az Isten nevét segítségül és magyarul adnának hálát is.”

Vallja, hogy a megmaradás záloga a magyar gyermek, s a kárpátaljai magyarság jövője, ennek a nemzedéknek a hitén, szorgalmán és hűségén fog múlni. Éppen ezért a Kárpátaljai Református Egyház az 500 éves reformáció kapcsán nem Luther és Kálvin szobrokat emel, hanem támogatást nyújt azoknak a családoknak, ahol a gyermekáldás lelkileg lehetséges, hogy ott szülessenek is meg a magyar gyermekek. Ennek érdekében hirdették meg a Reformáció Gyermekei programot, mert ahogy Zán Fábián Sándor püspök úr fogalmaz: „Az életünk attól lesz értékes, amit azokért tettünk, akik előttünk jártak, és amit azoknak adunk át, akik utánunk jönnek.”

Zana Diána

Reformáció 500

Már a keresztyénség reformáció előtti történetében is találkozzunk olyan személyiségekkel, akik reformátori küldetést vállaltak. Azért fáradoztak, hogy a krisztusi élet hitelessége és az evangélium tisztasága változatlanul fennmaradjon a hatalmi harcok és az emberi önérdék viszállyai közepette. Szomorú tény ugyanakkor, hogy emberi történelmünk legellentmondásosabb feljegyzéseit éppen az „egyház történelem” címszó alatt olvashatjuk. A hamisság és az erőszak soha nem oly visszá, mint amikor lelkiismeretre, hitre vagy egyenesen a szeretet Istenére hivatkozva nyer teret. A középkor folyamán ezt felismerve képviselték újra és újra néhányan, hogy csak egy folyamatosan megújuló, hibáival szembenező egyház töltheti be Krisztustól kapott küldetését. Mégis egészen a 16. századig kellett várni, mire a Szentírás isteni tekintélyű gondolatai és tanításai útjára indíthatták a reformációt.

Luthert és kortársait megelőzően, már az 1400-as évek elején is megfogalmazódott a középkori egyház megreformálásának igénye.

Az egyházon belül és kívül, teológusok és humanista gondolkodók keresték a megoldást a súlyos gondok orvoslására. Voltak, akik új vallásos rendek létrehozásával, mások az egyházigazgatás átszervezésével próbálkoztak volna. Egy 1512–17 között Rómában tartott zsinat a szervezeti kérdések mellett számba vette a hitelvi problémákat és a fenyegető külső ellenségeket, így a török veszedelem, az eretnekek és az egyházszakadás veszélyeit is.

A reformációs törekvéseknek számos kisebb előzménye volt. Nemcsak a gazdaság, de az erkölcs és a tanítás területén is súlyos válságjelek mutatkoztak. A folyamatosan növekvő egyházi kiadásokat a feloldozások, búcsúcédulák és egyéb biztos bevételi források árának emelésével igyekeztek fedezni. Megtörtént azonban az is, hogy VIII. Ince a pápai tiarát volt kénytelen egy időre zálogba adni (1484). Még sokak emlékezetében élénken élt a Domonkos-rendi szerzetes, Girolamo Savonarola, aki – egészen 1498-as megégetéséig – az egyház megújulását sürgette. Királyokat és uralkodókat kérlelt, reformzsinat összehívását szorgalmazta a pápai visszaélések (Borgia, azaz VI. Sándor pápa) elleni fellépésre – mindhiába.

A Szentírás gondolatainak teljes hiányát a vallási babonáság értelmetlen vagy éppen könyörtelen megnyilatkozásai helyettesítették. 1507-ben például II. Gyula pápa megerősítette a Názáretből angyalok által Loretóba „szállított” szent ház kultuszát, eközben szaporodott az egyházi intézkedések hatására a boszorkányság vádjá miatt megkínzottak és megégetettek száma. A kor sajátossága ugyanakkor, hogy miközben egyre többen tették szóvá a hivalkodó egyházi külsőségeket és az evangéliumi élet példa hiányát, az alapvető kérdés, hogy esetleg az egyházi tanítás hamis lenne, komolyabban fel sem merült. A dogmák és az évszázados hagyományok reformációja szóba sem jöhetett, és bár a pápai tanítás tévedhetetlenségének megszavazásáig (1870. július 18.) még évszázadok voltak hátra, a pápai tekintélyt tényyszerűen elfogadták.

A következő évtizedekben fellépő reformátorok számos nagy jelentőségű tettet hajtottak végre. Ám miközben Luther 95 pontja, Kálvin egyháztanácsa Genfben, vagy akár a katolikus kantonok elleni harcban halálos sebet kapó Zwingli jut eszünkbe, éppen a legfontosabbról feledkezünk el. Szolgálatuk igazi értéke és alapja a Szentírás Isten beszédeként való terjesztése volt. Különböző természetükből, élethelyzetük sokféleségéből adódóan más-más hangsúllyal és mértékben járultak hozzá a reformáció ügyének kibontakozásához. Nem ők maguk, hanem az a szemléletmód volt a megújulás előrehaladásának eszköze, amely minden vallási hagyomány vagy tekintély fölé helyezte Isten beszédét.

Bár 1457 és 1500 között is több mint száz kiadást ért meg a Biblia, mégsem tartozhatott az ismert, naponta forgatott könyvek közé. Ennek nem egyszerűen a nagyarányú írástudatlanság vagy a technikai akadályok voltak a legfőbb okai, hanem az, hogy hiányoztak az anyanyelvű, nemzeti Biblia-fordítások. Ezt a hiányt töltötték be hamarosan a reformáció Szentírás-fordításai. Nem minden reformátor fordított – Lutherhez hasonlóan – Bibliát. Mégis valódi reformátori szolgálatot végzett mindenki, aki a Bibliát nemzeti nyelvre ültette át. Személyes befolyásukat messze meghaladó tetteikkel hozzájárultak a Krisztusba vetett hit és az Igén alapuló gondolkodás fennmaradásához.

Wyclif angol fordításával – még az előreformáció idején – kezdődik a sor, és példája hamarosan lelkes követőkre talált. Luther német, Tyndale angol vagy Olivétan francia nyelvű Bibliája csakúgy, mint Károli Gáspár magyar Szentírásfordítása az isteni igazság első számú forrása volt és maradt évszázadokig.

A reformátorok nem sajnálták az időt, erőfeszítést, és ha kellett, az életüket sem, céljuk elérése érdekében. Az általuk elkészített anyanyelvű fordítások hitelessége és pontossága több okból is vitathatatlan. Egyrészt a lehetőségeikhez mérten igyekeztek minél eredetibb forrásokból meríteni, magát az Igét kutatva, nem rendelve alá egyházpolitikai vagy értelmezési kérdéseknek. Másrészt az első kiadás után is – ha tehetők – tovább csiszolták, javították a szöveget, tanulva hibáikból. Fordításaikat pedig az életük tette

egészen hitelessé. Nemcsak kutatói voltak az Igének, de az Ige szerint is éltek. Hittek abban az Istenben, aki a Biblia lapjain személyesen szól az Őt kereső, megérteni akaró emberhez. Ez tette őket bátorra, hitükben hűségessé, ellenségeikkel szemben jóakarátúvá.

Napjainkban nincs különösebb akadálya annak, hogy bárki az anyanyelvén olvassa a Bibliát. Földünkön több mint hatezer nyelvet és helyi nyelvjárást tartanak számon. Ebből mostanáig mintegy 2300 nyelvre fordították le a Biblia egészét vagy leg-

alább egy részét. Egyes kimutatások szerint tíz emberből kilenc anyanyelvén tudja olvasni a Bibliának legalább egyes részleteit. A Biblia önmagát magyarázza. Olvasni, kutatni – megérteni és megélni – erről szól a 16. század jelentősebb protestáns fordításainak rövid története.

Miskolc, 2017.12.09.

Dr. vitéz Tóth Albert

Magyar Református Lelkészegyesület elnöke

Goldolatok a Bibliáról

A magyar nyelv különlegesen érdekes. Különös érdekessége nem csak eredetiségében és ősiségében egyedülálló, hanem párosul a szeretet ősiségével. Ebben a nyelvben és a magyar nyelven keresztül való gondolkodásban, ha ott van a szeretet, hatalmas erőket, titkokat tudunk feltárni, és a világ, az emberiség javára elevnénné tenni a legegyszerűbb módokon.

Nem véletlen, hogy a magyar nép köréből olyan nagy százalékban vannak rendkívüli emberek, tudósok, feltalálók, szent emberek. Régen, a világ tudásának szent embe-
rei, a Mágusok beszélték és élték a szeretet által ezt a nyelvet és ezt az életformát. Akik a szeretet nyelvét használják ma is, és a szeretet életformáját élik, számos esetben tudják megtapasztalni a tudás hatalmát, a szeretet erejét, és titkokat feltáró rejtjelmeit.

A háborúkban a viszálykodásokban, a gyűlölködésben nincs ott a szeretet, ezért sohasem lesz előrevivő. Ma is hallom: Irtsuk ki, győzzük le, váltsuk le, stb. Ha a gyűlölet kampányát hallom, ott tudom, hogy a folytatás nem lesz jövőt építő, mert hiányzik belőle az ember szeretete és bölcs előrelátása.

Vannak népek, vallások, akik állandóan a gyűlölet, a pusztítás világát élik. Gyilkolnak, kiirtanak, gyűlöletet és pusztítást hirdetnek Isten nevében is. El akarnak pusztítani népeket, kultúrákat, hitüket élő tisztességes embereket. Teszik ezt azért, mert máshoz sajnos nem értenek, csak a pusztításhoz, gyilkoláshoz. Szinte predesztinálva látom a népek között az ilyeneket, akik már Káin és Ábel, Romulus és Rémus óta testvérgyilkosokként élnek közöttünk.

Nem tudnak szeretetben és békében élni, mert sokszor már genetikailag hordozzák magukban a gyilkos ösztönöket.

A magyar nép pedig Hunor és Magor óta egymást szerető, egymásnak vállvetve segítő testvérpár példáját hordozza, akik szerették egymást.

A magyar nyelv, a magyar életforma és a gondolkodás csak akkor tud kiteljesedni, igazi identitását megmutatni, ha a szeretet teljeseedik ki és elvet minden gyűlöletet.

Ekkor válnak a magyar nyelv beszélői és a magyar öntudat megélői bölcs és Istentől rendelt, jövőt és a világ számára is értéket adó bölcs emberekké. Mert a szeretet emeli fel a magyart igazi emberségéhez, a világban betöltött hivatásához.

Az ilyen ember tud küzdeni, ha kell, a világért, hazájá-

ért, magyar honfitársakért, családjáért és az egész világ jólétéért. Az ilyen emberek ezért értik meg más népek és a másként gondolkodók életét, gondolkodásmódját, és tudnak bölcs tanácsokkal nekik is utat mutatni. Viszont rá kell jönnünk arra, hogy bármit is harsog körülöttünk az örült világ, vagy a gyűlölettel teli emberi tömegek, attól még az igazság, az igazság marad.

Ha tudunk ennek az igazságában és szeretetében élni, kitárul előttünk az egész világ, és vele együtt az isteni tudás csodálatos értéke is a szeretet által.

Karácsony a szeretet ünnepe, nekünk, magyaroknak még inkább fontos, mert a szeretet népének és a szeretet nyelvének vagyunk a hordozói és letéteményesei. Nekünk sokkal több és nagyobb a felelősségünk, mint azt talán gondolnánk.

Ezért nem mindegy, hogy egymással, mint családtagok, szomszédok, rokonok és ismerősök, milyen kapcsolatban állunk. Jó lenne, ha élnénk a szeretet közösségét és akkor csodák fognak közöttünk végbemenni - vagy enélkül elveszítünk mindent, ami csodálatos, és vele együtt életünket, emberségünket, magyarságunkat, Istentől rendelt hivatásunkat.

János evangéliumában olvassuk, hogy Isten maga a szeretet. Bennünk a nyelvünk, a gondolataink által olyan személyiséggé tudunk válni, akikben otthonra tud lelteni a szeretet.

Ez a szeretet élete ki tudja tölteni a köztünk levő hézagokat, és fel tud emelni az isteni tudás és ismeret teljességére. Bölccsé tesz bennünket.

A régi kiválasztott mágusok és bölcsék ennek a tudásnak és szeretetnek voltak a tudói. Ők vitték el ezt a világ minden tájára innen a Kárpát-medencéből minden viszonzást mellőzve. Megmutatták, hogy a szeretet hatalma csodálatos és kimeríthetetlen. Olyan jó lenne megélni ennek az örömét.

Évekkel ezelőtt írtam egy dalt, aminek a végén mintegy feltettem a kérdést, vajon álom ez? Egyenlőre, sajnos nagyon álomnak tűnik.

Én mégis szeretném kívánni, hogy a karácsony, ha csak egy kicsit is, hozzon el mindenkinek ebből az álomból egy keveset és adjon békés boldog ünnepet. Az új esztendőben is váljék valóra ebből minél több alkalommal szeretet, öröm és béke.

vitéz Szarvas Péter esperes, plébános

Vitézavatás

Dr., Juharosné vitéz Molnár Piroska tb.szkp. asszony szavalatával mélyen meghatotta a jelenlévőket

vitéz Papp László katolikus plébános hívta fel a figyelmet a hittel élő családok fontos szerepére

1. Koronaőrseg bevonulása. 2. Főkapitány úrral és dr. Finta József plébános úrral az élen bevonul a Vitézi Szék

A Magyar Tengerészek Együletének tagjai a koronaőrök kíséretében vonulnak a Szent Korona hivatalos másolatával. Vitéz Woth Imre koronaőr-parancsnok elhelyezi a koronát az oltáron.

Dr. Finta József a Nagytemplom plébánosa és nagytiszteletű vitéz Pintér Gyula református lelkész.

Beszédeikkel a nemzeti egységre, egymás kölcsönös megértésére, a haza iránti elkötelezett hűségére szólítottak fel. A család szerepének fontosságáról, a gyermekvállalás hazafiúi kötelességéről, a családi kapcsolatok erősítéséről örökérvényű gondolatokat hallhattunk.

A Rend értékrendje az Isten-Haza-Család hármasságán nyugszik. Lelkipásztoraink szavai megegyeznek a Rend alapelveivel. Csak e háromnak jegyében élhet minden keresztény/keresztényen.

Vitéz MAJTHÉNYI LÁSZLÓ tiszteletbeli törzskapitány, Rendünk doyenje. Példát mutatott hazájához való hűségéből és a Vitézi Rend kötelességében végzett nemzetvédelmi szolgálatból az emigrációban. Érdemes munkássága elismeréseként a Vitézi Szék a Vitézi Rend lovagkeresztjét adományozta részére.

Három esztendeje hunyt el SZENTMIHÁLYI SZABÓ PÉTER József Attila-díjas író, költő, műfordító, publicista. A magyar kultúra szolgálatáért posztumusz elismerésként a Vitézi Rend Nemzetvédelmi Keresztjének Arany fokozatát kapta. A kitüntetést átveszi felesége, SZENTMIHÁLYI SZABÓ ILONA úrnő.

Vitéz Béres Ferenc országos törzskapitány az Országvédő pajzsra méri a három csapást. Vitéz Cseh Tamás v. hdgy a pajzs tartója.

Rendalapítónk, vitéz nagybányai Horthy Miklós életútjával, családjának történetével, valamint a kormányzó úr nevéhez fűződő korszak tárgyilagos kutatásával és idevágó számos könyvének és tanulmányának megjelentetésével kapcsolatos munkásságáért, továbbá a Vitézi Rend egysége melletti törekvések támogatásáért vitéz ZETÉNYI CSUKÁS FERENC urat, a Horthy Miklós Társaság elnökét vitéz Hunyadi László főkapitány úr a Vitézi Rend Nemzetvédelmi Keresztjének Arany fokozatával tüntette ki.

Vitéz Hunyadi László főkapitány az avatópallossal. Avatás előtti pillanatok. Avatandó egységek felvezetőit szólítja vitéz Erdélyi Takács István törzskapitány.

A magyar nemzet és a Vitézi Rend érdekében végzett érdemes munkásságáért a Vitézi Rend arany fokozatú nemzetvédelmi keresztjét kapta vitéz DINGA LÁSZLÓ GYÖRGY székkapitány Komárom-Esztergom megye és a Felvidék nyugati részeinek vitézi elöljárója.

vitéz Woth Imre koronaőr-parancsnok, törzskapitány, vitéz Kerecsen László törzskapitány és vitéz Simon András koronaőr felvezetik az avatandó koronaőröket

„Vitézzé avatlak!” – A vitézi eskü életre szól. A rendi elköteleződés életre szól.

„Vitézé avatlak!” V. Majthényi László Kanada otkp. három unokája: v. Majthényi Alexander, v. Majthényi-Rayment Sean, v. Majthényi-Rayment Thomas. Figyelemre méltó és örömteli körülmény, hogy már Kanadában született, 3. generációs fiatalok fontosnak érzik magyarságukat.

Rendünkbe fogadlak! Nyegela Zsolt VRNT. Keresztényi hit és meggyőződés, erős családi háttér, nyílt szív, őszinte barátság. Rendtagunkká vált, csakúgy, mint a Székelyudvarhelyen és Kecskeméten 2017-ben avatottak.

Köszönet a nagyszabású, lélekemelő ünnepség megrendezéséért a Dél-Közép Magyarország TSZK, Bács-Kiskun megyei Székkapitányának, élén vitéz Tiszavölgyi István székkapitány úrral.

„/.../ Erős, céltudatos vezetés alatt megbonthatatlan egységbe tömörített benneteket a Vitézi Rend, hogy minél eredményesebben vehessetek részt az építő munkában és hogy megmutassátok, miként kell egy eszmevilágban egyesülve küzdeni olyan célok megvalósításáért, amelyek minden magyar javát szolgálják.

Ez szerintem a nemes értelemben vett demokratikus eszme, amely a Vitézi Rend intézményében példaadó módon valósul meg. Aki az egyenlőség hangoztatásával a tekintély elvét megtagadja, az összeomlás felé sodorja az országot. /.../ Nemzeti mivoltából nem engedjük kivetkőztetni fajunkat. Öntudatos

nemzeti életet akarunk élni és ragaszkodunk azokhoz az ősi hagyományokhoz, amelyeket elődeink hagytak reánk, s amelyek hajdani nagyságunk alapjai voltak. Ennek a gondolatnak és ezen a gondolon felépülő igazi nemzeti életnek tántoríthatatlan zászlóvivője és soha meg nem ingó támasza a Vitézi Rend, amelynek Ti ma odaadással és büszkeséggel felesküdtetek. /.../

Lelkem egész melegével köszöntelek benneteket és kívánom, hogy a magyarok Istenének bőséges áldása kísérje hazafias működésüket.”

1925. június 21.

vitéz nagybányai Horthy Miklós főkapitány

HÚSVÉT

Mennyben helyet készítettem.

Nagypéntek nélkül nincs Feltámadás

„És kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem.”
(Jerem.29.r.13.v.)

Elmélkedés és örvendezés a Feltámadás Misztériumának Ünnepe

Akik hiszik, tudják és vallják, hogy Jézus mindig velünk van. Akik tudják, hogy a HIT az az előrevilágító lámpás, amellyel tájékozódni lehet ezen az úton, mert az ember a hitével sejtje meg azokat az igazságokat, amelyeknek segítségével önmagát megváltoztathatja, és majd önmagán keresztül megváltoztathatja az életét, az életén keresztül pedig az egész teremtett világot.

A HIT-tel kell megkeresni és lehet megtalálni a helyes irányt, azt a forrást, ahonnan a kereső lélek még nagyobb világosságot szerezhethet, és ezzel a világossággal mindnagyobb tért világíthat meg maga körül, a bűnök szövevényében.

A szenvedések, a megpróbáltatások, a tökéletlenségek feltorlódása folytán létrejött zűrzavar nyugtalanítja és békétleníti az ember lelkét. Ezeket az okokat kell majd keresnie, és megtalálnia az embernek, hogy kiküszöbölhesse az életéből, hogy több békességet találhasson. Az embernek elsősorban önmagából kell ezeket az okokat kizárni, ezért meg kell találni önmagunkban azokat. De vajon hogyan? „A hit az olyan dolgoknak valósága, amelyeket reménylünk, és amely dolgok nem láttatnak, az azok felől való bizonyosság.”
(Pál lev. a zsid.11.r.1.v.)

Akinek helyes hite van, az el tudja választani a hamisat az igaztól és még tévedésből sem nyúl a látszatoshoz, a hiábavalóhoz. Az ilyen helyes hitet Isten örömmel ajándékozza mindazoknak, akik alázatos lélekkel fordulnak hozzá és kéri Öt, hogy a lelküket világosítsa meg az Ő világosságával, és az Igazság felé vezesse őket.

Akiknek nincsen helyes hitük, azoknak a lelkében az ellentét szítja a tüzet. Hitük hamis, mert lelkükben nincs alázat, mindent felfalnak, semmi nem elégíti ki őket, mert hiszen amit ők igazságnak gondolnak, az nem a valódi érték, csak utánzat. Az ő igazságuk csak külső forma, talmi csillogás, hamis máz, amely fölött az Idő, őrlő hatalma végigszáguld megsemmisítve azt, mielőtt még az Örökkévalóság rétegeibe hatolhatna.

Nagypéntek abban segít, hogy rátaláljunk saját hétköznapi zarándokutunkon a saját „csillagösvényünkre”, az Igazság és az Élet Jézus által mutatott útjára.

2017 Nagycsütörtökjén

vitéz Joó Katalin

Sík Sándor: Keresztút - XIV. stáció, részlet

Valahol A kristálytenger fölött, / A Szék előtt Feszült inakkal áll az Angyal. Szemei, mint a villám, ruhája, mint a hó, / Áll, vár és alig-alig győzi kívánni / A Harmadnap hajnallatát, / (Nem is harmadik igazán, - Isten türelme is feszült a pattanásig: Csak egy éj, egy nap, egy hajnali perc) / És lendül a szárny, És lebben a kő, / És elhangzik a mindenségben:

„Békesség nektek, én vagyok!”

A Vitézi Szék 2017. június 16-i és szeptember 16-i határozataiból

ÁTMINŐSÍTÉSEK

Saját érdem alapján átminősítve VRNT-ből

Debreczeni Lajos VRNT - (Szigetmonostor) saját jogú vitézzé
Fehér Imre VRNT szkp. (Győr) - saját jogú vitézzé
Katona János VRNT alezr. (Gyulafrátót) - saját jogú vitézzé
Vankó József VRNT vhdgy. ifjúsági ea. (Bp) - saját jogú vitézzé
Foltán László VRNT (Bp) - saját jogú vitézzé
Németh Zsigmond VRNT (Bp) - saját jogú vitézzé

Várományosnak átminősítve VRNT-ből

Matheovits István VRNT (Pécs) várományos - atyja, dr. v.
Matheovits Ferenc várományosaként
Dr. Várnagy Elemér VRNT (Pécs) várományos - nagyatyja, v.
Wittenberger György várományosaként

TISZTELETBELI VITÉZI CÍMET KAPTAK

Kunbay Raimberdy (Aktöbe, Kazakisztan)
Nyemecz Pál m.kir. rep. hdgy.

Felmentések

v. Majthényi László Lajos tb. tkp (Kanada) - korára való tekintettel feladatköréből
v. Alács Tibor szkp. (Kiskunfélegyháza) - feladatköréből és szkp-i rendfokozatából
v. Almási Szabó Attila vhdgy (Buda) - feladatköréből és vhdgy-i rendfokozatából (saját kérésére)
dr. v. Kosztka Miklós (Sopron) - feladatköréből és vhdgy-i rendfokozatából (saját kérésére)
v. László Tibor (Székesfv) feladatköréből és szkp-i rendfokozatából
ifj. v. Réder János vhdgy (Érmihályfalva) - feladatköréből és vhdgy-i rendfokozatából

Kinevezések

Törzskapitány rendfokozatban

Dr.v. Sztopa Emil - Kanada területére

Székkapitány rendfokozatban

Dr. v. Ambrus Ágnes - Székely Törzsszékhez
Bartha Imre VRNT - Székely Törzsszékhez
v. Bódis Károly - Margitta körzetére
v. Csete Ferenc János - Hajdúság Székhez
v. Dávid Ferenc - Székely Törzsszékhez
v. Erdélyi Béla - Székely Törzsszékhez
v. Huszti-Orbán Sarolta - Székely Törzsszékhez
Geréb Miklós VRNT - É-Erdély törzshöz
v. Nagy Szilveszter - koronaőr csoportba
v. Vayda Domokos - Székely Törzsszékhez

Vitézi hadnagy rendfokozatban

v. Ambrózy Árpád - KÖMAK Törzsszékhez
Kámán Géza VRNT - Zala megye területére
Beke Ernő VRNT - Székely Törzsszékhez
v. Bereczki Judith - Székely Törzsszékhez
v. Bozsoky-Soós Zoltán - Székely Törzsszékhez
v. Bálint Béla Zoltán - Zemplén területére
Mogyorós Attila VRNT Csongrád megye területére
v. Ósz Zoltán - Tolna megye területére

v. Kiss Sándor József - Gyomaendrőd körzetére
Hadnagy Jolán VRNT - Székely Törzsszékhez
v. Incze Zoltán Csaba - Székely Törzsszékhez
v. Kósa Ilona Imola - Székely Törzsszékhez
v. Kovács Albert - Székely Törzsszékhez
v. Laczkó Áron - Székely Törzsszékhez
v. Molnár Zsolt - Székely Törzsszékhez
v. Nyulas Sándor - Székely Törzsszékhez
v. Páll Károly - Székely Törzsszékhez
v. Percze Ilona - Székely Törzsszékhez
v. Péterfi István - Székely Törzsszékhez
Szabó Miklós VRNT - Székely Törzsszékhez
Vánca Albert VRNT - Székely Törzsszékhez

Tiszteletbeli kinevezések

v. Kissunyi István (Ózd-Somsály) - tb. törzskapitánynak
v. Kovács Lehel (Miskolc) - tb. v. hadnagynak
v. Somogyi Gabriella (Tállya) - tb. v. hadnagynak

TÖRLÉSEK A VITÉZI REND ÁLLOMÁNYÁBÓL

v. Esztergály Előd (Csömör) - a vitézi kötelességek elhanyagolásáért
id. v. Esztergály Előd Ferenc (Gödöllő) - a vitézi kötelességek elhanyagolásáért
v. Esztergály Levente (Gödöllő) - a vitézi kötelességek elhanyagolásáért
v. Esztergály Lilla (Gödöllő) - a vitézi kötelességek elhanyagolásáért
v. Gódor Csilla, Gerhátné (Gödöllő) - a vitézi kötelességek elhanyagolásáért
v. Tóth Tihamér (Tura) - a vitézi kötelességek elhanyagolásáért
v. Tóth Tímea (Tura) - a vitézi kötelességek elhanyagolásáért
v. Szabó Henrietta (Kecskemét) - saját kérésére
v. Machó István (Győr) saját kérésére
v. Bihari Károly (Érmihályfalva) - vitézhez méltatlan magatartás miatt
ifj. v. Réder János vhdgy (Érmihályfalva) - a vitézi kötelességek elhanyagolásáért
v. Kiss (Pethe) Erzsébet (Érmihályfalva) - vitézhez méltatlan magatartás miatt
v. Kiss László (Érmihályfalva) - vitézhez méltatlan magatartás miatt
v. Sütő (Kiss) Erzsébet Éva (Érmihályfalva) - vitézhez méltatlan magatartás miatt
ifj. v. Bocz Árpád György (Hosszúhetény) - vitézhez méltatlan életvitel és magatartás miatt
Tóth Kálmán VRNT (Sepsiszentgyörgy) - saját kérésére
v. Bíró Mihály Attila (Székelykeresztúr) - vitézhez méltatlan magatartás miatt

KITÜNTETÉSEK

Lovagkereszt: v. Majthényi László Lajos tb. tkp. - Kanada
Arany Érdemkereszt: v. Dinga László szkp. - Komárom-E. m.
v. Kovács György Antal szkp. - Buda
Ezüst Érdemkereszt:
v. Erdélyi Béla szkp. - Székely
v. Berei Károly vhdgy. - É-Erdély
v. Kerecsen László tkp. - DALF

v. Virág Katalin tb. vhdgy. - Buda
 v. Kalamár Janka vhdgy. - Székely
 v. Kardos László szkp. - Buda
 v. Majzik Klára, Németné vhdgy. - Buda

Bronz Érdemkereszt:

v. Lázár Tibor honv. őrgy, vhdgy. - Szolnok
 v. Szerencsés Szilárd - Szolnok
 Székely László VRNT - Buda
 Becze Tibor Ferenc VRNT vhdgy. - Székely
 v. Bianki István - ÉKEMA
 v. Horváth Miklós Csaba - Fejér m.
 v. Borbély Sándor vhdgy. - KMT
 v. Nagy Lajos vhdgy. - KMT
 v. Nagy Sándor János - DDT
 v. Keresztényi Emerencia, Sallayné - DDT
 v. Göcsei Miklós - DDT
 v. Bodrogi Imre Endre v. alhdgy. - KÖMAK
 v. Tószegi Lajos v. alhdgy. - KÖMAK
 v. Dávid Ferenc szkp. - Székely
 v. Sente Zsuzsanna Kovács Istvánné - Fejér m.
 v. Kováts Tibor Miklós - Fejér m.
 v. Bender Attila István - DDT
 v. Bódis Károly szkp. - É-Erdély
 v. Csete Ferenc János szkp. - É-Erdély
 v. Kiss Sándor József - DALF
 Kirs Attila VRNT - Buda
 + Szabó Zoltán István - Kecskemét (posztumusz)

VR 56-os jubileumi érem:

v. Csengő-Tschörner András - KÖMAK

Kitüntető Vitézi Cím:

Markó Kamilla, Fehérné VRNT vhdgy. - Győr
 Bálint Béla VRNT vhdgy. - Sárospatak
 Szabó György VRNT v. alhdgy. - KÖMAK
 Gyimesi András VRNT vhdgy. - KÖMAK
 Simon András VRNT koronaőr

Szántó Attila János VRNT koronaőr
 Szentpétery István VRNT koronaőr
 Bolváry Gedeon VRNT - Buda
 Bolváry Gellért VRNT - Buda
 Szabó Zoltán VRNT vhdgy. - Kecskemét

A főkapitány által adományozott kitüntetések

Arany Nemzetvédelmi Kereszt:

v. Béres Ferenc otkp. - Buda
 + Szentmihályi Szabó Péter - polgári tagozat (posztumusz)
 Zetényi Csukás Ferenc
 v. Dinga László Gyögy - É-Dunántúli TSZK

Ezüst Nemzetvédelmi Kereszt:

Dr.v. Ambrus Ágnes szkp. - Székely
 Dr.v. Huszti-Orbán Sarolta szkp. - Székely
 v. Sikolya Imre - Nagykároly
 Klesitz Róbert - polgári tagozat
 Szathmáry Attila - polgári tagozat

Bronz Nemzetvédelmi Kereszt:

v. Dimény József vhdgy. - É-Erdély
 Bartha Imre VRNT szkp. - Székely
 v. Vayda Domokos szkp. - Székely
 Rab Sándor VRNT mb.szkp. - Székely
 Vass Vince Ferenc VRNT mb. vhdgy. - Székely
 Orendi István - polgári tagozat
 Dr. Popovics László VRNT - Tata
 Beregszászi-Hegy László VRNT v.alhdgy. - Tata
 Bereczky Károly VRNT - Bács-KK
 Béni Tibor VRNT - Bács-KK
 Tímár Mária VRNT - Szolnok
 v. Bodrogi Imre Endre mb. vhdgy. - KÖMAK
 v. Lovas Attila Károly VRNT vhdgy. - KÖMAK
 v. Székely András Bertalan - KÖMAK
 Hanák Ede VRNT - KÖMAK
 Szmolicza József VRNT - KÖMAK
 Tószegi Lajos VRNT v. alhdgy. - KÖMAK

KITÜNTETÉSEK, TÁRSADALMI ELISMERÉSEK, KINEVEZÉSEK

Nemzeti Ünnepünk alkalmából kitüntetést kapott *Dr. vitéz Huszár Pál*, a Dunántúli Református Egyházkerület főgondnoka, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának világi elnöke.

Dr. Áder János köztársasági elnök megbízásából *Balog Zoltán*, az Emberi Erőforrások Minisztériumának vezetője, a haza érdekeinek előmozdításában és az egyetemes emberi értékek gyarapításában végzett tevékenysége elismeréseként a Magyar Érdemrend Tisztikeresztjének polgári tagozata kitüntetését nyújtotta át.

Dr. vitéz Zetényi Zsolt a Magyar Érdemrend Tisztikeresztje polgári tagozat kitüntetését adott át Trócsányi László igazságügyi miniszter Magyarország köztársasági elnöke megbízásából, nemzeti ünnepünk, 2017. március 15-e alkalmából, a Történelmi Alkotmány és az ártatlanul meghurcoltak érdekében végzett kitartó és megalakulásmentes munkája elismeréseként.

Dr. vitéz Zetényi Zsolt a Történelmi Vitézi Rend tiszteletbeli tagja, a Százak Tanácsának tagja, a Nemzeti Jogvédő Alapítvány kuratórium elnöke, a Nemzeti Jogvédő Szolgálat tagja és volt elnöke, a Nemzeti Társaskör tiszteletbeli elnöke.

Vitéz Szabó Ferenc református esperes úr püspökhelyettesé választása

2017. június 9-én vitéz Szabó Ferenc református esperes urat, Mátyás községi református lelkesztő a Dunamelléki Református Egyházkerületi főjegyzőnek, püspök-helyettesnek választották.

Gratulálunk Főjegyző úrnak megválasztásához, sok sikert és erőt kívánunk munkájához.

v. Szabó Zoltán polgármester

2017. március 1-én Magyarország köztársasági elnöke, dr. Áder János nemzeti Hadnagy Jolán asszonynak, a farkaslaki Tamási Áron Művelődési Egyesület vezetőjének, a Történelmi Vitézi Rend KP. Törzse tagjának, Tamási Áron emlékének ápolása mellett a helyi közösség kulturális életét is meghatározó, érték-őrző tevékenysége elismeréseként a Magyar Arany Érdemkeresztet adományozta.

Képünkön a kitüntetettekkel, csokorral a kezében Hadnagy Jolán nemzeti asszony. Szeretettel gratulálunk!

Liu Yandong kínai miniszterelnök-helyettes gratulál a pekingi parlament dísztermében dr. vitéz Bárdi Lászlónak a kitüntetésének átadása után

Magas rangú elismerést és kitüntetést kapott dr. vitéz Bárdi László rendtársunk

Augusztus utolsó hetében Pekingben, a kínai parlament dísztermében Liu Yandong miniszterelnök-helyettes - a kínai civilizáció sokéves terjesztéséért, a kínai kultúra és filozófia egyetemi oktatásáért, 24 kínai tárgyú ismeretterjesztő tv-film-

részlet készítéséért és 14 kínai tárgyú könyv írásáért - magas kitüntetésben részesítette dr. vitéz Bárdi Lászlót, a Történelmi Vitézi Rend tagját. A kínai kulturális Oscar-díjnak is tekinthető elismeréshez - amerikai „testvérehez” hasonlóan egy 35-40 centiméteres szoborcscsa, jelentős pénzösszeg is járult (eltérően az amerikai filmes Oscar-díjtól, amely nem jár pénzjutalommal). A kínai kulturális tárcsa három évre a fordítók és kutatók szervezetéhez szakértő tanácsadójának is megválasztotta. E kettős elismerésnek különös jelentőséget ad, hogy kormányunk a közelmúltban meghirdette a „Keleti nyitás” hivatalos kormányprogramját is. Ennek legjelentősebb célországai egyértelműen Kína.

Szent István Díj - ban részesült, Vitéz Orbán Ferenc honvéd, az utolsó élő II. világháborús hős, a keleti határ, Bilibók tetővédője

A csíkajnádi Ifjúsági Szent István Szervezet kitüntetésben részesítette vitéz Orbán Ferenc honvédet, aki az utolsó élő szemtanúja a II. világháború ádáz harcainak a keleti fronton.

2017. augusztus 19-én ünnepélyes keretek között adta át Szőgyör Lóránt a Szervezet elnöke az oklevelet és a velejárá emléklapoktet. Laudációt mondott Bogos Róbert gimnáziumi tanár és helytörténész, majd levetítették a Duna TV által, 2008-ban felvett - Isten Kezében - című videót.

Jelen voltak a falu lakosai, a Történelmi Vitézi Rend Erdélyi Törzsének Csíki Széke, vitéz Lázár Elemér otkp., főkapitány-h. vezetésével, aki felszólalásában méltatta Ajnád szülöttjének, vitéz Orbán Ferencnek kiváló érdemeit, helyállását, kitartását és a Rendben való tevékenységét. Vitéz Orbán Ferenc elismert és

neves fafaragó munkáiból nagyszerű kiállítást rendeztek, melynek megszervezése után a Rend és a falu, plébánosával az élen, a Templom terere vonult. A Történelmi Vitézi Rend koszorút helyezett el a - Szent István és Boldog Gizella - kettős kőplakettje, valamint a két világháborús hősi halottainak állított márvány emlékmű előtt. A megemlékezés magasztos volta a jövő reményét bontja ki a résztvevőkben: elődeink véres áldozatainak sokasága nem vész el, s követendő példa marad az itthonmaradás ösztönzésére!

Ha küzdünk a fennmaradásért, van nyelvünk és hazánk is!

v. Orbán Imre

A Horthy Miklós Társaság Egyházi Érdemkeresztje kitüntetését kapták: *főtisztelendő dr. Déva Ferenc* katolikus pap, *nagytiszteletű nemzeti Kis-Csáji Julianna* református lelkész, *nagytiszteletű Balácsi László* unitárius lelkész. A hazáért és magyar nemzetünkért végzett tevékenysége elismerésül a Horthy Miklós Társaság Érdemérem kitüntetettjei: *Dr. v. Bucsy László*, *Babucs Zoltán* hadtörténész, *Moóry László* tengerész.

Dr. vitéz Bucsy László, a Történelmi Vitézi Rend törzskapitánya veszi át kitüntetését

Vitéz Jávor Zoltán Árpád kitüntetése 2017. július 24.

Balog Zoltán miniszter, az Emberi Erőforrások Minisztériumának vezetője adta át a kitüntetést *dr. Áder János*, Magyarország köztársasági elnöke megbízásából *vitéz Jávor Zoltán Árpádnak*, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Kara, Vitéz János Tanárképző Központjának ny. főiskolai tanára részére, zenepedagógusi pályája, valamint vitéz Szelezky Zita színművésznő életművének gondozása és széles körű megismertetése érdekében végzett munkája elismeréseként a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetést adományozta.

„A néppel tűzön-vízen át!”

Az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 61. évfordulója alkalmából, 2017. október 23-án *vitéz Szabadi Tibor József* nőr. ezredes részére a Jubileumi Keresztet adományozta a Magyar Nemzetőr, *vitéz Dömötör Zoltán* nőr. vezérezredes, főparancsnok.

2017 - Fedettpályás Országos Bajnokság, Budapest, BOK-csarnok (a volt Syma csarnok)

Vitéz Nagy Szilveszter koronaőrnek, székkapitánynak újra gratulálhatunk fantasztikus sportteljesítményéhez, elért eredményéhez: Súlylökés – ezüstérem, diszkoszvetés – aranyérem, kalapácsolás – aranyérem!

v. Nagy Szilveszter (bal oldalon) az ezüstérem átvételekor

Szőke István Atilla **A magyar tölgy**

A Pilisnek tetején öreg tölgy bólogat,
göcsörtös ágai tartják a lombokat,
néha eső, néha szél veri,
szenvedése emberi.

Kérgébe árkokat vésett a kora,
vén vészek ereje, évszakok ostora,
mégis fennkölt fény csillan levél-szemén,
élteti őt a remény.

Mert ez a tölgy a világnak a fája,
Napfény-keresztet tart lomb-koronája,
időzhetnek rajta „vándormadarak”,
ez a fa örökre magyar marad.

Batsányi János **Bíztatás**

A Hazáért élni, szenvedni, s jót tenni,
Ügye mellett önként s bátran bajra menni,
Kárt, veszélyt, rabságot érte fel sem venni,
S minden áldozatra mindenha kész lenni –

Barátom! oly dolgok, melyek az embernek
Dicsőség mezején oszlopot emelnek,
S mellyekért (bár, míg élsz, sokan nem kedvelnek)
A Jók sírodban is áldanak tisztelnek.

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK!

Vitéz Detre Gyula László

Kanada emeritus főcsop. vez. Történelmi Vitézi Rend tb.tkp.

1918. március 9-én született Zombor-Mosonszegen. Trianon után, mivel édesapja nem volt hajlandó a szerbeknek felesküdni, Bajára települtek át, Tótmajor-Soltvadkertre. „Édesapám tanító volt, az itteni iskolában helyezkedett el. I.vh.: Szabadka, 6.honv.gy.ezr., majd Nagyvárad, 4. honv.gy.ezr, s a 308-as honv. ezr-el orosz front, 36 hónap rohamszolgálat, több kitüntetés. II. vh.: önkéntes tart. fhdgy, Don.

Édesapja példájára: 1938. önkéntes katonai szolgálat, 20.gy.ezr, Baja, II. zászlóalj, géppuskás szd. Berettyóújfalú, karpaszományos tiszti iskola. Kecskemét, hadapród őrm.tanf.

1940. zászlós. Ludovika Akadémia. 1942. hadnagy. Szabadka, V.hadtest, 9.gy.ezr,II.zszoalj,4-es lövésszázad. 1943. századparancsnok. 1944. január: főhadnagy. Országos Karhatalmi Zászlóaljba vezénylés. 1944. július zászlóalj-mozgósítás: a 9. gy.ezr. a Kormányzó terstörtségének megerősítésére – Gödöllő. Századából a tiszthelyetesek és a tisztesekek voltak a belső ház körüli és a külső őrség tagjai. Buda: a királyi vár biztonságának ellátása. A Szent Korona őrsége a helyén maradt. Október 16: megérkezik Veessenmayer német nagykövet. Horthy kormányzót és egy fő kíséretét személyautón elszállítják. Testőr-századparancsnoki beosztás. Koronaőrökkel ellenőrzés: a koronázási láda a helyén. 1944: A Szent Korona és a koszorúzási ékszerek menekítése.

Köszeg – Velem. A kormány és a koronázási ékszerek a koronaőrök védelme alatt megérkezik. Külső őrség ellátása. Mattsee, Ausztria-Németország. Kalandos, filmbe illő háborús események. 1945. április: Alsó-Bajorország, Eiberg. 1946. nyara: München, Feistritz, menekülttábor. 1949. július 3. Kelet-Kanada, Halifax kikötő, Montreal. A két gyermek Laci és Csaba ekkorra már megszülettek. Minden munkát elvállal, segélyért soha nem folyamodott. Sok viszontagság után 1951. május 1. repülőgépgyár, innen ment nyugdíjba.

Nyugdíjas évei az óhazával való kapcsolatok ápolásával, a kanadai magyarság összefogásával teltek, s jelentős egyénisége a kanadai/montreali magyar közösségnek. 2015-ben a Ludovika Akadémiát is felkereste feleségével és lányával, Katalinnal. Történelmi időkben való helytállása, az élet újrakezdése, a helytállás minden nehézség, reménytelenség idején is - Magyarországnak, a magyarságnak is dicsőséget, elismertséget szerzett – mint minden magyar, aki megálta helyét az új, fogadott hazájában.

Endrői Katalinnal esküvő után

Pannónia Szálloda, esküvői ebéd 1944. október 11.

Kivont szablyás katonai dízsorfal

Javasoljuk olvasásra vitéz Detre Gyula bátyánk életrajzi vonatkozású, a „Történelem közlő” című könyvét, melyben megelevenednek azok a vitatott és rendkívül összetett, kritikus évek-hónapok, s azok a napok, melyekben a pillanatnyi döntések befolyásolták a történelem alakulását, egy szemtanú vitathatatlanságával, adataival.

Jó egészséget kívánunk vitéz Detre Gyula tb. tkp. úrnak, aki 2018-ban betölti a 100. életévét, jelezve, hogy a megpróbáltatások talán ellenállóbbá, keményebbé edzik a testet-lelket!

vitéz Hunyadi László főkapitány

Kedves rendtagunkat, vitéz HORVÁTH IMRE URAT - kanonok, c. apát, érd. főesperes, plébános – nyugdíjba vonulása alkalmából 2017. július 30-án, búcsúmiséjén köszöntöttük a Szent István Székesegyházban.

v. Arany Magyar Győző, v. Szentiványi Péter felesége, vitéz HORVÁTH IMRE kanonok úr, v. Mihályi Borbála Reinerné, v. Szepesvári Henrich

Életútjának fontosabb állomásai:

Született Vica (Ny-Dunántúl), 1930. február 16. Pappá-szente-lése: Székesfehérvár, 1958.06.13. Hitoktató Pilisvörösvár 1958-60. Káplán Albertfalva 1960-64, Polgárdi 1964-65, Székesfehérvár-Belváros 1965-69. Plébános Budafok-Felsőváros 1969-92, Székesfehérvár-Belváros 1992-2017. A Szent Imre Általános Iskola és a Boldog Gizella Óvoda püspöki biztosa 2003-2005. Templomigazgató Székesfehérvár–Semináriumi templom 2006-2017, Székesfehérvár–Szent Imre templom 2010-2017. Nyugállományban 2017-től. Püspöki tanácsos 1977. Szentszéki bíró 1994-től. Címzetes apát 1997. Kanonok 2000. Főesperes 2000-2004. Apostoli protonotárius (kolumnáris kanonokként) 2005.

Fehérvári Alcsoportunkból 9 fő vett részt az ünnepélyes szent-miséen. A szentmise keretében a TVR. nevében vitéz Mihályi Borbála Reinerné mondott köszönetet rendtársunknak.

„A Történelmi Vitézi Rend nevében meghatódva állok itt. Tisztelettel és szeretettel köszöntöm Imre Atyát, Rendtársunkat. Köszönjük felejthetetlen útmutatásait, amivel megajándékozott bennünket. Intelmeit nem felejtjük el, miszerint: összetartozásunk alapvető értékei a Hit, a Hűség és a Szeretet, együttelésünk legfontosabb fundamentuma a Család és a Nemzet. Köszönjük, hogy megerősített hitvallásunkban:

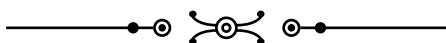
„Hiszek egy Istenben, Hiszek egy Hazában, Hiszek egy Isteni örök igazságban, Hiszek Magyarország feltámadásában!” Cicero gondolatai vigasztalnak: „A legszebb emlék a Szeretet, melyet mások szívében hagyunk magunk után.”

Szeretett Imre Atya!

Imáinkba foglalva - további életére- Isten áldását kérjük.

Dícsértessék a Jézus Krisztus!”

vitéz Mihályi Borbála Reinerné
Észak-Dunántúli TSZK.

Interjú SALAMON JÓZSEFFEL, Gyimesbükk plébánosával

– 2016 nyarán PIIS MERITIS II. o. érdemrenddel tüntetett ki a Történelmi Vitézi Rend. 2004. augusztus 1-től tevékeny-kedsz Gyimesbükk plébánosaként. Köztudott, hogy a Bákó megyei Lujzi-Kalagorban születettél 1963-ban egy kilencgyermekes családban. Kérlek, mesélj gyermekkorodról.

Emlékmise a Bilibók-tetőn

V. Sebő Ödön szobrának avatása Gyimesbükkön, 2015.

– Édesanyám kilenc gyermekből nyolcat nevelt fel. Nem sokat tudott románul, egyszerű, gyermekeit védő falusi aszszony volt, aki alulmaradt az élet nagy kihívásaival szemben. Gyermekeinek élt, az értük hozott sok áldozat emésztette fel egészségét. Neve mellé leginkább a következő szavak írhatók: kötelességteljesítés, aggodás gyermekeiért, szembeszállás azokkal, akik támadták magyar beszéde miatt. Apám sörgyári munkás volt, Ő vitt ki először Csíksomlyóra. Az I-VIII osztályt Kalagorban végeztem, kínlódom, keservesen, mert nem sokat értettem a román nyelven tanítottakból.

– **Mesélted, hogy mekkora élmény volt számodra, amikor Dombi Ildikó, kézdivásárhelyi származású óvónő, magyarul kezdett tanítani egy ábécés könyvből... Fátolként hullott le szemedről a hazugság leple, akkor nyílt ki előtted a világ, akkor ismerted meg az igazságot...**

– Igen, amikor a betűket egymás mellé illesztettem és szavakat alkottam belőlük, akkor értettem meg, hogy a kakas nemcsak Kalagorban kakas, hogy a tyúk nemcsak nálunk a családban tyúk, hanem van egy ország, egy nép, ahol ugyanúgy nevezik meg a dolgokat, mint mi. Akkor döbbsentem rá, hogy én tulajdonképpen nem vagyok hazátlan „bozgor”, ahogy az iskolában neveztek, hanem tartozom valahová.

– **1977-ben a Kászonokba, majd Kézdivásárhelyre, a Nagy Mózes líceumba kerültél. Két évvel később felvételedet kérted a Gyulafehérvári Római Katolikus Kántoriskolába.**

– 1981-ben leérettségiztem, azután Belényesen katonáskodtam kilenc hónapig. 1982 őszén már a Gyulafehérvári Teológia növendéke voltam egészen november 4-ig, amikor az akkori Teológia rektora behívatta a könyvtárszobába az összes ott tanuló moldvai csángót és bejelentette, hogy azonnali hatállyal hagyjuk el az intézetet. Könnyes szemekkel utaztam haza Kalagorba. Ha valakinek fáj, akkor nekem ezerszer job-

ban fájt a román hatalom igazságtalan beolvasztó nemzetpolitikája, amit soha nem tudtam megérteni.

– **Csíkszeredába kerültél, ahol raktárosként dolgoztál egy építkezési vállalatnál. Itt olyan emberekkel hozott össze a sors, mint László Pál, a vállalat főmérnöke, Csíkszeredaa későbbi polgármestere, aki támogat, segít munkádban.**

– 1983 őszén, lelkemben még nagyobb elkötelezettséggel, ismét a Teológia növendéke lettem. 1989 június 25-én szentelt pappá Dr. Jakab Antal püspök úr. Két héttel később nagy ünnep volt Lujzi-Kalagorban, amikor szülőfalumban primiciáztam. Ünnepezt a falu népe és dühöngött a magyar szót meg nem tűrő plébános, dühöngtek a szekusok, akik el akarták hitetni a világgal, hogy Moldvában már nincs magyar beszéd. Sok kellemetlenséget okoztam szüleimnek, testvéreimnek azzal, hogy felvállaltam a magyar beszédet és azt a szentmise közben is használtam.

– **A rendszerváltássegédlelkésként Gyergyóditróban...**

– A rendszerváltás boldogsággal töltött el és azt hittem, hogy vége van a megpróbáltatásoknak, hogy ezután méltósággal vállalhatjuk fel magyarságunkat, hogy nem leszünk többé másodrendű állampolgárok Romániában. Tévedtem. A harcot sajnos, tovább kell folytatnunk templomainkban, iskoláinkban, nap, mint nap keményen ki kell állnunk a hatóságokkal szemben megmaradásunkért.

– **Beszélgetésünk kezdetén említettem, hogy 2004 augusztus 1-től vagy plébános Gyimesbükkön. 13 éve viseled szíveden a Bákó megyéhez csatolt gyimesbükki csángómagyarok sorsát, akiket ugyanarra a sorsra szánt a román hatalom, mint a moldvai csángókat: minél hamarabb beolvasztani őket a nagy román tengerbe.**

– Igen. Hamar rájöttem arra, hogy Gyimesbükkön olyan erők munkálkodnak a háttérben, amelyek céltudatosan próbálják gyengíteni az itt élőkben a magyarságtudatot, olyan erők, amelyek fenyegetésekkel és megfélemlítéssel próbálják befolyásolni döntéseiket. Ezért fel kellett mérnem, hogy kikre számíthatok munkámban, mert a közelmúlt történelmének boszorkánykonyhájában nagyon összekavarták az itt élő csángó nép identitását.

– **Nagy lelkerővel, elszántsággal és elkötelezettséggel döntötted el, hogy nem nézed tétlenül a rád bízott nyáj pusztulását. Magad köré gyűjtöttél egy maréknyi csapatot és határon átnyúló összefogással elkezdted a munkát. Az eredmény pedig máris látható: az elmúlt, alig tíz esztendőben Gyimesbükk Neked is köszönhetően zarándokhely lett.**

– Mindez így igaz. Aki csak egyszer is megfordul Gyimesbükkön és végigsétál az ezeréves határon, betér a Kontumáci Kápolnába, megnézi a háborús emlékhelyet, az Élet, a Hit és a Nemzet kapuját a kopjafa-sorral, elovassa a kopjafákon lévő szent szavakat, aki meglátogatja a Magyar Királyi Állami Vasutak 30. számú felújított őrházát, aki felmegy a Rákóczivár romjaihoz, aki meglátogatja a Gyimesbükki Nagytemplom melletti Kálváriát, az emberileg tisztábban, hitében és magyarságában megerősödve tér meg oda, ahonnan jött. Emberibb ember és magyarabb magyar válik belőle. Tisztában vagyok azzal, hogy nem mindenkit fogunk tudni meggyőzni, megnyerni magunknak. De akkor sem adjuk fel! Remény nélkül ugyan lehet, de nem érdemes élni! Hit, remény, szeretet, ez az a három dolog, ami erőt ad az embernek a megpróbáltatások elviseléséhez.

– **Hogyan látod a jövőt, van-e remény arra, hogy hosszabb távon magyarokként éljünk szülőföldünkön?**

– Nagyon nehéz erre a kérdésre válaszolni. Bár nagy a nyomás rajtunk, megmaradásunk szülőföldünkön elsősorban tőlünk függ. Attól, hogy merjük-e önmagunkat nyelvünkkel, történelmünkkel, szokásainkkal, kultúránkkal, szellemi-lelki örökségünkkel együtt vállalni, attól, hogy képesek leszünk-e önmagunkat újratermelni, hogy leszünk-e elegenden, akik itthon maradunk és folytatjuk őseink munkáját, hogy leszünk-e elegenden, akik magyarokként akarunk itt élni.

Gyimesbükk, 2017.04.17.

Az interjút készítette: vitéz DEÁKY ANDRÁS ny. iskolaigazgató, az 1100 éves határ zarándokhelyé válásának egyik legfőbb létrehozója

Erdély, Székely TSZK.

Vitéz Csengő-Tschörner András

Családom apai ágról Késmárkról származik. Nagyapám Tschörner József 1859-ben született, iskolai elvégzése után egyik alapítója volt a késmárki textiliskolának, mint tanára, majd későbbiekben igazgatója. Az ő találmánya a Tschörner – Wein dumasztgép. A szőttéseivel az 1899-es, és az 1900-as Párizsi Világkiállításon aranyérmét kapott.

A Tschörner család az 1910-es években

Édesapám, Tschörner Andor (a kép bal oldalán) 1898-ban született, általános iskola után az evangélikus líceumba járt és érettségi után 1916-ban bevonult a debreceni 3. gyalogezredhez, mint szakaszvezető. Innen az olasz frontra került, ahol sorozatos hőstetteivel, többszöri sebesülések árán 1917. január 18-án bronz-, 1917. december 27-én I. o. ezüst-, 1918. március 27-én II. o. ezüst-, végül 1918. július 17-én megkapta a vitézségi aranyérmét. Hőstettei az 1921-ben megjelent „A Magyar Nemzet Aranykönyve”-ben, az 1942-ben kiadott „A Magyar Vitézi Tettek Gyűjteménye”-ben szerepelnek.

1918 októberében szerelt le. Ekkor egyéves szövőipari tanfolyamot végzett a „Késmárki Állami Szövőipari Szakiskolában az 1918–19-es tanévben. Ezután részt vett a Felvidéket megszálló

csehek elleni harcokban, ahol fogságba esett. Innen nővére segítségével megszökött magyar területre, majd 1922-ben magyarosította a nevét Csengő Andorra és ezen a néven honosították.

Forrás: Magyar vitézi tettek gyűjteménye II. Bp. 1942.

1922. augusztus 15-én vitézzé avatták.

Évekkel később a Győri Textilgyár igazgatója lett 1945-ig. 1947-ben bebörtönözték, de az alaptalan vádak sorra megdőltek, ezért aránylag hamar kiszabadult. 1949-ben mindenünket elvették és kényszerlakhelyként Nyúl községet jelölték ki.

Anyai családom 1919-ben Erdélyből menekült Budapestre. Nagypám, Schmie Jenő jogtanácsos volt. Édesanyám Schmie Iлона 1910 márciusában született.

1944. február 9-én születtem Budapesten. 1950 őszén anyai nagyszüleim befogadó nyilatkozatot tettek, így sikerült (a család régi barátja segítségével) a kényszerlakhelyről Budapestre, a Bernáth Géza u. 7. szám alatti egyszobás lakásba költözni, ahol heten laktunk a nagyszülők, anyám öccse a fiával és mi hárman. Hazafias és vallásos nevelésben részesültem és a családom sorsa megismerése óta a hazaszereget és a hit, valamint a trianoni események lelke részévé és cselekedeteim meghatározójává vált. Általános iskoláimat a Németvölgyi úti iskolában kezdtem, innen politikai okok miatt kellett távoznom. A Sas-hegyen lévő iskolában fejeztem be az általános iskolát. A Bólyai Textiltechnikumban végeztem 1962-ben.

1963-tól 1965-ig töltöttem sorköteles katonai szolgálatomat a Keszthelyen lévő légvédelmi ezrednél. Leszerelés után textilgyárban voltam művezető. 1971 – 76 között több súlyos műtéten estem át. Ezek miatt 50%-os egészségromlást állapítottak meg. Szakmámban már nem tudtam ezért visszamenni, így 1977-től a magánszférában tudtam folytatni életemet, és bélyeg-, papírrégiség boltot nyitottam Budapesten az I. kerületben 1996-ig, végleges leszálalékolásomig. Azóta nyugdíjban vagyok és 1988-óta Pócsmegyeren lakom. Itt a református egyházközség tagja, több évtizede pedig presbitere vagyok.

2004-ben visszakaptam a családi nevem, második névként ekortól a teljes nevem Csengő-Tschörner András Jenő lett.

2011 szeptember 17-én avatott vitézzé a Történelmi Vitézi Rend főkapitánya.

42-éve gyűjtöm a református létesítményeket ábrázoló régi (1890 – 1950) képes-levelezőlapokat és egyéb, a témához kapcsolódó ritkaságokat, melyből 542 oldalas B4-es formátumú könyv is született 2009-ben „Református képeslapok Nagymagyarországról anno” címen a Generális Konvent megbízásából, Kálvin János születésének 500. évében a Magyar Református Egyház Alkotmányozó Zsinata (Debrecen 2009 május 22.) alkalmából. Most készült el ennek a bővített, 940 oldalas teljes változata.

Ezen kívül közel 30 éve foglalkozom lakóhelyem, az 1100 éve fennálló Pócsmegyer helytörténetével, illetve az ezzel kapcsolatos anyagok gyűjtésével. Több sikeres kiállítást hoztam létre, 2001 és 2010 „helytörténeti”, 2008, 2010, 2011 „Trianon”, 2014 „Hőseink”, 2016 „a pócsmegyeri református népiskola története” címekekkel.

2010-ben készült „Pócsmegyer táj- és néptörténete” című könyv fejezetenként más-más szerzővel, többségében a helytörténeti gyűjteményem felhasználásával. Ebben az évben elsőnap

bélyegzéssel alkalmi postahivatal is működött a kiállításon, amit én szerveztem és kérvényeztem.

A Hőseink kiállítást Jákob János altábornagy nyitotta meg és ezen a címen megjelent dokumentum könyvem Tabajdi Zsuzsanna történész ismertette, az iskolatörténeti kiállítást Tőkéczi László nyitotta meg és erre az alkalomra készült könyvem dr. Muskovics Andrea Anna történész mutatta be. Ezen kívül a református gyűjteményem egyes részei számos országos kiállításon, ill. kiadásokban szerepelt és szerepel.

Az 1956-os forradalom átélése közel 13 évesen

Szüleimmal 1957-ben

A forradalom kezdetét kint az utcán észleltem, mikor láttam a Böszörményi úton felvonuló fiatalokat elől a tanárokkal, de ekkor még nem tudtam, mit jelent ez, csak másnap, amikor jöttek az első hírek a tüntetésekről és felvonulásokról. Ez hihetetlenül felvilágyított és részese szerettem volna lenni, így 25-én egy utcabeli barátom szólt, hogy

menjünk a Parlamenthez, mert egy csoportosulásnál hallotta, hogy mindenki odamegy. Megszöktem otthonról. Mikor a többiekkel odaérkeztünk, sok orosz tankot láttam és nagy tömeget a főbejárattal szemben, de én mindenáron elől akartam lenni – ekkor már elkeveredtem a barátom mellől és a 3-as kapu lépcsőjéig sikerült eljutnom (most a Metróbejárat felőli oldal) egy fekete szemű, úgy emlékszem, Csepelről jött férfi mellett álltam, de már mögöttünk is sokan voltak. Egyszer csak őrületessé vált minden, iszonyatos sikongások, ordibálás és káosz tört ki. Ekkor halottam a körülöttem állóktól, hogy lőnek ránk. Akkor halottam először fegyverropogás hangját – ezt nem lehet elfelejteni – és kitört a pánik. A mellettem álló férfi magával rántott a földre, és észre sem vettem, hogy a lábam vérzik. Iszonyatos volt a sikongás, ordítás, jajveszékélés. Egyszer csak egy időre elcsitult a lövöldözés, kúszni kezdtem a Kossuth híd irányába. Ekkor az ott álló tank felől odarohant egy orosz katona és a tank mögé húzott, majd mikor látta, hogy lábra tudok állni, intett, hogy fussak át a hídon. Borzalmas hosszú időnek tűnt, míg átértem, telve halálfélelemmel. Így jutottam el az egyetlen általam ismert kórházba, az Alkotás úti Sportkórházba. Itt bevitték a sebészetre, ahol ellátták a sebemet és bekötöztek. Még ekkor is sokkos állapotban voltam, de amikor megtudták, honnan jöttem, azt mondta a nővérke „te kis hős”, ettől igen büszkének éreztem magam.

Sajnos, a Kossuth téren történekről ma is sokszor álmodom, ezt az egészet csak egy szóval tudom kifejezni: ISZONYAT!

Mikor másnap visszamentem kötözésre, megkérdezték, tudnék-e segítséget hozni, mire azt válaszoltam: itt lakom a közelben és szívesen jövök. Otthon szüleimnek (akik kezdtek megnyugodni, hogy hazakerültem) elmondtam a doktor úr kérését, ettől kezdve minden nap kora reggeltől estig édesanyámmal együtt voltunk bent a kórházban. Mindketten kaptunk vöröskezes karszalagot. Édesanyám hol a kórtermekben, hol a kony-

hán segített, éppen ahol nagyobb szükség volt rá. Egyre több kórtermet ürítettek ki, hogy a sok sebesültnek legyen helye. A belgyógyászati osztályok az udvarra kerültek az ereszek alá, erre határozottan emlékszem.

Napról-napra egyre több sebesültet, halottat hoztak különböző járművekkel, akiket a főbejáratnál lévő területen leraktak. Innen a kórtermekbe elvitték a sebesülteket, és az ott maradt halottak zsebeiben sok esetben én kerestem az igazolványokat és ha volt, cédulákkal kellett ellátni őket, illetve ami még borzalmasabb volt, egy-egy testrésznek megkeresni a „gazdáját” és hozzákötözni. Innen aztán elvitték őket a halottasházba.

Több alkalommal pedig a Magyar utcai kis kapunál láttam el az őrséget egy puskával. Az, hogy hányadika volt, nem tudom, de arra emlékszem, a túoldalán álló telefonfülkében egy nap igen fiatal híradós állt. Egy darabig néztük egymást, de egyikünk sem tett semmit. Másnap, amikor édesanyámmal bementünk, akkor már lőtték a Déli pályaudvar környékét. Anyu a sok sebesült mellett segédkezett. Amikor odamentem a kis kapuhoz, hogy átvegyem az őrséget, már nem volt ott senki, a puska is eltűnt. Még arra is emlékszem, hogy jöttek teherautók Ausztriából, rengeteg élelmiszert és orvosi dolgokat is hoztak. Itt is segítettem a szétosztásban, mert az élelmiszerekből nemcsak a kórházban lévők, hanem az odasiető környékbéli lakók is részesültek. Azt hiszem, körülbelül november közepéig jártunk be édesanyámmal a kórházba.

Lehet, hogy nem mindenre emlékszem, de úgy voltam, mint egy forgószelebe került falevél - gyerek fejfel.

Egy biztos, ezeket sírás nélkül nem tudom elmondani, nagyon nehéz, viszont egy életre megváltoztatta és meghatározta életemet.

Pócsmegyer, 2017. április havában.

vitéz Csengő-Tschörner András/KÖMA-KELET TSZK.

Vitéz Böszörményi Ferenc; vitéz Böszörményi Valéria „Vitéz Nagyapa, Vitéz Unoka”

2017.01.24. Könyvbemutató: Kisvárdai történelmi mozaik

Szabolcs-Szatmár megyében lelkes és megszállott helytörténészek kutatják településük múltját.

A könyvbemutató pillanatai

Fontosnak tartják, hogy megismerjék a régi eseményeket, a régen élt elődök életét, hiszen csak tisztelve a múltat érthetjük meg napjainkat. Nyíregyháza és környéke kutatója Komiszár Dénes, Kemecse községi Lucza János, Kisvárdáé pedig Néző István. A Kisvárdai Mozaik c. munkájában Néző István elkészítette az 1850-től Kisvárdán jelentős szerepet betöltő emberek életrajzát, s a személyek arcképét Szeifried Zoltán művész rajzolta meg. Eb-

ben a kötetben szerepel Nagypám: Vitéz Böszörményi Ferenc is, akinek életútjából képet kaphatunk a Nagy háborúról és azt követő Horthy-korszakról a következő életrajzzal:

VITÉZ BÖSZÖRMÉNYI FERENC (1897-1987)

Illusztráció: Szeifried Zoltán grafikája

Böszörményi Ferenc Kisvárdán született. Iskola elvégzése után édesapja mellett gazdálkodott. Az I. világháború kitörésekor 17 évesen önként jelentkezett katonai szolgálatra. Az orosz és olasz fronton harcolt. Az orosz fronton fiatal korára való tekintettel a hadsereg élelmezésében, szállítmányozásában vett részt. Az olasz hadüzenet után az Oroszországban harcoló katonák egy részét átszállították az Osztrák-Magyar Monarchia olasz határára. A 11. honvédegylegység katonájaként a doberdói fennsík kietlen,

köves lövészárkaiban találta magát. Az állóháború, a szélsőséges időjárás, a folytonos pergőtűz, az akadozó élelmezés- és ivóvíz-ellátás alaposan megtizedelte a szabolcsi bakákat is.

Szakaszvezetőként nagyezüst, kisezüst, bronz vitézségi érmet, Károly csapatkeresztet, Háborús emlékérmét és Sebesülési érmet kapott. 1923. jún. 17-én a „Magyar Athlétikai Club” margitszigeti sportpályáján Horthy Miklós vitézzé avatta azokat, akik harctéri vitézségükkel, s a polgári életben tanúsított feddhetetlen tiszta magatartásukkal a vitézi címet kiérdemelték. Köztük volt Ferenc is, akit a háború után készült tablóképen még Dagonya Ferencként láthatunk. A Budapesti Közlöny 1923. június 12-én közölte, hogy a családi nevét belügyminiszteri rendelet alapján

„Vitéz Nagypa, Vitéz Unoka” – vitéz Böszörményi Valéria, Runyó Józsefné a Nagypa képe előtt

Böszörményire változtatta. A vitézi címmel kedvezményes hitelek is járt. A Nyírvidék című újság 1925. aug. 28-i cikkéből megtudjuk, hogy Fényeslitke határában 15 hold földet kapott, ezt „birtokba helyezésnek” nevezték. Vitéz Reviczky László ny. tábornok a kormányzó képviselőjében egy ünnepség keretében, Mándokon iktatta be fényeslitkei vitézi telkébe, amit az Országos Földbirtokrendező Bíróság ítelt meg számára.

A Nagy Háború után gazdálkodással foglalkozik, majd mindenféle szemes és hüvelyes terményre, valamint burgonyakereskedésre kapott iparigazolványt. 1940-ben is azok között említi a rendelet a nevét, akik búza, rozs, zab és kétszeres viszonteladására felvásárlói engedélyt kapnak. 1941-ben a Debreceni Kereskedelmi és Iparkamaránál alakítandó bizottság tagjává nevezte ki a miniszter. Kisvárdán társadalmi megbízatást is kap: a községi képviselő testület és a római katolikus egyháztanács tagja: iskolaszéki tag.

A II. világháború előtt a Levente Egyesület keretei között leventeoktató. Országunk, mint vesztes hatalom, nem tarthatott fenn hadsereget, így testnevelési vezetőként egykori katonai vezetők edzették, nevelték harcias hazaszeretetre a fiatalokat. 1941-től az oktatás egyre inkább a hadsereg bújtatott kiképző terepe lett. A második világháború ideje alatt 1940-45-ig a front és a hátszág élelmezés és közszükségleti cikkekkel való ellátásáért a Magyar Királyi Közellátási Hivatal felelt. Vitéz Böszörményi Ferenc jogot szerzett arra, mint termény kis- és nagykereskedő, hadibeszállító lehessen. A háború bukásával kb. 50 vagon terményét rekvirálták el az orosz csapatok. Az 1948-as államosítás után elvesztette kereskedését, a vitézi birtok pedig a TSZ-be került. Kiváló fizikai, mentális adottságai, karakán jelleme örök példa leszármazottai számára.

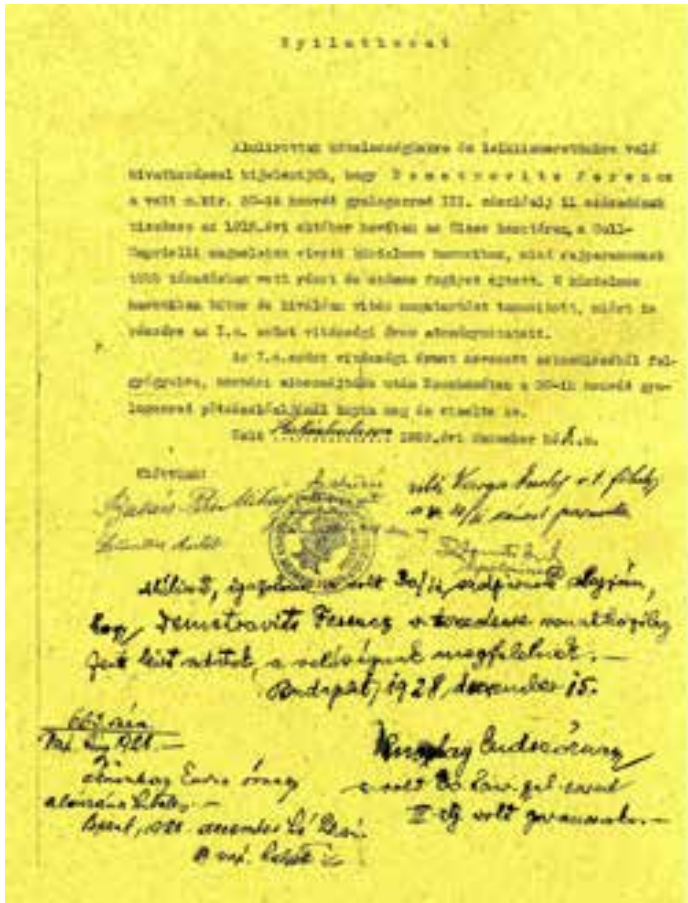
vitéz Böszörményi Valéria/Kelet-Magyarország TSZK

Emlékezés vitéz Demeter Ferencre

Száz éve már, hogy az olasz fronton harcoló Monarchia csapatainak utolsó támadása 1918. október 28-án a Col-Capriolo mellett zajlott le. Ebben az ütközetben harcolt hősiessé és sebesült meg az akkor 21 éves *Demeter Ferenc*. Linzbe, majd Budapestre került kórházba. Sebesüléséből szerencsésen felépült, de a fronton szerzett maláriától még hosszú évekig szenvedett. Mint az I. osztályú ezüst vitézségi érem tulajdonosa 1928-ban kérte felvételét a Vitézi Rendbe.

1929. június 16-án avatta Kormányzó Úr vitézzé, amire élete végéig büszke volt. Jelzi ezt az is, hogy nehéz időkben, az ÁVO házkutatásai ellenére is a dokumentumokat megőrizte. 1930-ban sógora, vitéz Vendel István polgármester hívására Budapestről Szekszárdra költözött. Itt ismerkedett meg édesanyánkkal, Gockler Máriával, akivel 1932-ben házasságot kötöttek.

Mire megépült a családi ház, megszületett 1933-ban Miklós, 1936-ban Mária, 1938-ban Éva, 1943-ban Erzsébet és 1950-ben Anikó.

A nyugodt békeidőben készült az alábbi kép a három nagyobb gyerekkel.

1951-ben az immár öt gyermekes városi tisztviselő családapát – mint osztályidegent – havi 257 forinttal nyugdíjba küldték. Ekkor tették ki az anyai nagyszülőket is a lakásukból, és a családi házba költözve már idősen elvállalták a velük együtt kilenc tagúra növekedett család háztartásával járó munkákat.

Az öt gyerek 1956 nyarán

A szüleink ettől kezdve, mint alkalmi munkások tartották el a családot. Főként építkezéseken, mezőgazdaságban, nehéz fizikai munkát végeztek. Megtanulták a szőlőművelést, és édesapánk nővérének a megmaradt szőlőbirtokán gazdálkodtak az alkalmi munkák mellett. A baj nem járt egyedül, 1956-ban az 1823-ban épült présház egy villámcsapástól porig égett, a mentés közben édesapánk komoly égési sérüléseket szenvedett. Az épület újjáépítésében a család apraja nagyja részt vett. A család számára legfontosabb az volt, hogy a gyerekek továbbtanuljanak, és így a nagypapánk tanárkollégái segítségével, mint munkás származásúakat, az idősebbeket fel is vették az egyetemre. Végül mindegyik gyerek diplomát szerzett.

1957-től lazult a helyzet és édesapánk először főállásba került, mint segédmunkás, majd raktárosá „avanzsált”. 1967-ben, 70 évesen ment másodszer nyugdíjba. Szerencsére szüleink már nem érték meg, hogy a családi házat értelmetlenül kisajátították és lebontották, ma is üres telek van a helyén. Édesapánk a vitézi esküjéhez híven példát mutatott gyermekeinek az elvhűsre, a hazaszeretetre és a családi összetartásra. 1982. június 16-án, vitézzé avatásának 53. évfordulóján hunyt el. A szülők halálzási évfordulóin, az értük mondott miséken a család együtt vesz részt.

Emléküket szívükben őrzik szeretteik.

*vitéz Demeter Erzsébet,
Szekszárd/Dél-Közép Magyarország TSZK.*

**Dr. vitéz Roncsik Jenő nevét vette fel
a debreceni tűzoltólaktanya**

Ez év áprilisában, a Flórián-napi ünnepség keretében a Hajdú-Bihar Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság Tűzoltó Laktanyája dr. vitéz Roncsik Jenő nevét vette fel.

Dr. vitéz Roncsik Jenő Debrecenben született 1891-ben. A Református Gimnázium után a Református Főiskola diákja lett, s az országban legfiatalabbként huszonegy éves korában lett jogi doktor. A legendás 39. gyalogezred katonájaként harcolt és többször is megsebesült az első világháborúban.

1922-ben, harmincévesen cserélte fel a városi rendőrkapitányi tisztséget a Debrecen törvényhatósági város tűzoltó-főparancsnoki megbízására és kényszerű elmozdításáig negyedszázadon át szervezte, irányította, a tűzoltóság tevékenységét

sokszor személyesen is vezette a város tűzoltóit az élet- és vagyonmentésben. Ennek során elérte a tűzoltóság elhelyezési körülményeinek javítását, új tűzoltó eszközök beszerzését, az önkéntes tűzoltók szolgálati idejének beszámítását a nyugdíj idejébe. Felmérette a debreceni üzemek tűzvédelmi helyzetét és feltérképeztette a vízszervezési helyeket. Szakmai tudása és sokirányú jogi tájékozottsága alapján előbb a megyei, majd ezt követően a VI. tűzrendészeti kerületet irányító tűzrendészeti felügyelői beosztást is ellátta.

A parancsnoki és a felügyelői munka mellett a Magyar Országos Tűzoltó Szövetség (MOTSZ) elnökségében is aktívan dolgozott, szervezte a magyar tűzoltóság nemzetközi kapcsolatait, részt vett a megelőző tűzrendészeti, illetőleg a jogszabály előkészítő bizottság munkájában is, s 1929-ben a Nemzetközi Tűzoltó Tanács párizsi kongresszusán képviselte hazánkat.

Kiemelkedő szerepe volt az első magyar tűzvédelmi törvény (1936. évi X. tc.) szövegtervezetének megfogalmazásában és szakmai vitáiban, majd a végrehajtási jogszabályok előkészítésében. Vezetésével szervezi újjá a MOTSZ a hivatásos és az önkéntes tűzoltóképzést. Mintegy kéttucat szakkönyv, jegyzet, szakmai kiadvány szerzője, szakcikkeinek száma meghaladja a százat. Egyik jelentős alkotása az 1929-ben megjelent Megelőző tűzrendészet című elméleti munkája. Megírja a MOTSZ történetét. Megírja és kiadja a gróf Széchenyi Ödön életéről szóló könyvét, és Debrecen törvényhatósági város tűzrendészetének történetét.

1946-ban internálták, azonban ezt a rendelkezést még ugyanabban az évben megszüntették, de a tűzoltó-parancsnoki állásába nem kerülhetett vissza, a debreceni református Kollégiumban dolgozott. 1954-ben részt vett a Tűzoltó Múzeum anyagainak szakmai rendezésében, kidolgozta a múzeum szakmai koncepcióját. Elméleti munkáinak egy részét, valamint több száz darabból álló sisakcímer gyűjteményét a Múzeumnak adományozta.

Halála után 1993-ban rehabilitálták, és érvénytelennek nyilvánították a tűzoltó-parancsnoki beosztásból való elbocsájtását, és posztumusz kinevezték tűzoltó ezredesnek. A tűz elleni védekezésre és a tűzoltóságra fókuszáló jogi, műszaki, képzési és szervezési tudományok világában jártas, alapos elméleti és széleskörű gyakorlati ismeretekkel rendelkező és alkotó, a XX. század első felének magyar tűzoltó polihisztorja volt.

Az ünnepség keretében, a tűzoltó állomány és a leszámoltak jelenlétében leleplezték és felavatták dr. vitéz Roncsik Jenő emléktábláját. Az ünneplőkre és laktanyában szolgálókra v. L. Sajtos Szilárd százados, református táborigazgató kérte Isten gazdag áldását.

*katasztrofavedelem.hu alapján
v.L.Sajtos Szilárd szkp.,szds,református táborigazgató*

A székely, aki legyőzte Amerikát Vitéz DANI ZOLTÁN ny.ezredes

Pontosan tíz éve – 1999-ben – történelmi tettet hajtott végre egy székely származású vajdasági magyar ember: Dani Zoltán. A világsajtót bejárta a hír, hogy Dani és katonái lelőttek egy F-117-es lopakodót. Szerbiában nemzeti hősként tisztelik, tetteről filmet készítettek. A nyugalmazott ezredes az arabok is megkeresték. Ma pékséget üzemeltet Belgrádtól nem messze, egy Székelykeve nevű faluban.

Dani Zoltán nyugalmazott ezredes 1978-ban kezdte katonai pályafutását. Egészen 2004-ig szolgálta Jugoszláviát, Kis-Jugoszláviát, majd Szerbiát. Megjárta Horvátország és Bosznia-Hercegovina csatáit, de részt vett a NATO elleni háborúban is.

– Hogyan lett szerb hős? – kérdeztem tőle, mikor beértünk a házba. – Anyám román, apám magyar. Emlékszem, 2001-ben adtak nekünk egy kérdőívet a katonaságnál. Be kellett írni, melyik nemzethez tartozunk. Le is írtam, hogy: magyar. Anyanyelve: román. Milyen más idegen nyelvet beszél: szerb. Be is hívott a főparancsnok, és rám ripakodott: vegyem komolyan a kérdőívet, ne hülyéskedjek – mesélte nevetve a nyugdíjas ezredes.

– Gyerekkoromban Újvidéken a magyarok-lakta Telep városrészben éltünk. Mindig néztük a töltesen masírozó katonákat. Utánoztuk őket, vállunkon fapuskákkal meneteltünk mi is, ha láttuk őket. Talán így kezdődött – kezdi el miután lehuppanunk a nappali kanapéjára. Sehol egy egyenruha, sehol egy kitüntetés. Egy civil háza is lehetne.

– A gimnáziumban aztán elkezdett érdekelni a technika. Volt az iskolában valamiféle műszaki szakirány, oda jártam. Azon belül is a rakéatechnika vonzott a legjobban. Később a katonai akadémiára jelentkeztem, az elektrotechnika szakra. Már akkor technológiai újítások hoztak a leginkább lázba. A rakétarendszerekkel kezdtem el foglalkozni, légvédelemmel és a katonai pályafutásom végéig ezen a területen maradtam. Jól feltaláltam magam benne. Szépen végigjártam a ranglétrát. Egyre nagyobb egységeket

vezethettem. 1999-ben, amikor a NATO-légicsapások elkezdődtek egy légvédelmi zászlóalj parancsnoka voltam – meséli Dani ezredes.

Bármelyik éjszaka az utolsó lehet

Dani Zoltán katonai karrierje alatt három alkalommal volt közvetlen életveszélyben. A NATO-légicsapást leszámítva, mert a bombázás 78 napja közül bármelyik lehetett volna az utolsó, ahogy ő mondja. 1991-ben Horvátországban, Zágráb mellett szolgált, amikor elkezdődött a délszláv háború. A horvátok körülvették a kaszárnyájukat. Ekkor két alkalommal tévesztett célt a rá kilőtt golyó. 1992-ben Boszniában lőtt rá egy részeg szerb fegyveres, mert meghallotta, hogy magyarul beszél a kocsmában. Zoltánt csak a csoda mentette meg a haláltól. A részeg szerb harcos lerántotta a székről, és közvetlen közélről mellbe lőtte. A golyótól a pénztárcájában lapuló bőrröndkulcs mentette meg. Akkoriban Dani Zoltán írt egy búcsúlevelet a feleségének. Egy barátjára bízta az írást, hogy ha meghalna, adja át. 1999-ben, amikor a NATO bombázni kezdett, már csak lélekben búcsúztam el az életemtől és a családomtól. Nem írtam újabb levelet. Tudtam, hogy bármelyik éjszaka az utolsó lehet, hiszen a gépek elsődleges feladata a légvédelmi állások megsemmisítése volt. A zászlóaljban azzal viccelődtek a katonák, hogy nem kell félni, mert Dani Zoltán, a parancsnok az Oroszlán jegyében született, tehát macska, és még hat élete van – emlékezett vissza a veterán katona a légicsapások kezdetére.

20 másodperc az élet

A hadsereget nem érte váratlanul a NATO-támadás 1999-ben. A csapatok felkészülten várták a bombázást. Dani Zoltán 200 katonájával a Nyugat-Szerémség légterét ellenőrizte. A légicsapások harmadik napján lelőtt lopakodóról szóló hír percek alatt bejárta a világsajtót. A lapok címlapjai és a tévés híradások tele voltak a láthatatlannak hitt F-117-es roncsával. – Korábban 10 évig tanulmányoztam a lopakodó vadászgépeket. Nem fért a fejembe, hogy ezeket nem látja a radar. Végül találtam egy egyszerű megoldást. A radarokon egy kis módosítást hajtottunk végre, így felderíthetővé váltak a gépek. A vezérkar nem volt nyitott az újításra, így tisztjeimmel titokban végeztük el a változtatást. A támadás harmadik napján, 1999. március 27-én lépett be egy ellenséges gép az általunk ellenőrzött légtérbe. Este 8 óra 42 perckor 18 másodperc alatt befogtuk, rávezettük a föld-levegő rakétákat, és lelőttük a lopakodót. Mindig 20 másodpercen belül kellett maradnunk. Ennyi időnk volt megtalálni és lelőni a gépeket. Ha belépünk a 21. másodpercbe, végünk: felderítenek, és rakétát kapunk. Azt mondtam a katoná-

imnak: a huszonegyedik másodperc legyen a miénk. Legyen az az élet.

– Állandóan változtattuk a helyzetünket. Kikapcsolt reflektorokkal szállítottuk át éjszaka az összes technikát egyik helyről a másikra. Huszonháromszor váltottunk bázist. A rakétakilövő-állás körül úgynevezett radar imitátorokat helyeztünk el. Ezeket mindig hamarabb kapcsoltuk be, és

később kapcsoltuk ki, mint a valódi radart. Így minket nehezebb volt bemérni, és az esetlegesen célra tartó rakétákat is eltérítette. Legalább 23-szor lőttek ránk. Ennyi becsapódás volt a bázis körül. Szerencsére egyik sem talált. Lelőttünk még egy F-16-ost és eltaláltunk egy B-2-es Spirit lopakodót is, de ez utóbbit nem ismerték el soha. Nem a mi területünkön ért földet, nem tudtuk igazolni – elevenítette fel a múltat katonatiszt, miközben egy papírzacskóból az asztalra pakolta az F-117-es darabjait. – Azt szoktam mondani, harmadik légvédelmi zászlóalj - NATO: 2-0. A harmadik gólt a bíró nem adta meg...

Millió ajánlatok

Olvadt fém, valami tengelyféleség, apró hatszögekből álló furcsa anyag: a szárny. Erre sem képes senki más a földön. Lopakodót papírzacskóban tartani.

– Ezért a darabért 1000 dollárt kínált egy japán – mutatta a méhszerszér szárnyaszeletet Dani Zoltán. – Nem adtam. Visszajött: 10 ezer dollárt ajánlott. Nem adtam el százezerért sem, mert eddig ment el a licitálással – fogalmazott Dani ezredes, mivel kezdődött a hihetetlen ajánlatok sorozata. – Egyszer felhívott egy férfi, aki azt mondta: üzletet ajánl. Akkoriban használt mobiltelefonokkal bizniszeltem, azzal egészítettem ki a fizetésem. Azt hittem, őt is a telefonok érdeklik. Egy hotelben találkoztunk, hárommillió dollárt ajánlott, ha kimegyek Irakba, és kiképzem a katonákat. Ha megosztom velük a titkot. Nem mentem. Nem tudhattam, mi lesz velünk, ha vállalom. Az egész családnak mennie kellett volna, és ki tudja, hazajöhettünk volna-e még valaha – árulta el a katonatiszt, aki mellesleg három gyerek apja. – Kerestek más arab országokból is. Sokkal több pénzt ajánlottak. Azt mondták, új személyazonosságot is kapunk, de nem vállaltam – tette hozzá.

Méltatlan befejezés

Minden tiszt és altiszt egyet lépett a ranglétrán, és az egész zászlóalj minden tagja kitüntetését kapott a 78 napos háború után. Dani Zoltán is alezredesből ezredessé lett, de nem úgy alakult a sorsa, ahogy szeretete volna. A hadseregben hamarosan nemkívánatos személy lett. A háttérbe tolták, áthelyezték, logisztikai munkákat bíztak rá. Egyre kényelmetlenebbül érezte magát az egyenruhában. Végül kordedvezménnyel nyugdíjba vonult. – Alig várták, hogy elmenjek. Arra gondoltam, ha senkinek sem kell, amit tudok, amihez értek, akkor olyan helyet kell találnom magamnak, ahol hasznos lehetek. Ha a hadseregnek nem hiányzom, akkor oda kell mennem, ahonnan már sokat hiányoztam: a családomhoz. Most

pékséget üzemeltetünk, falusi turizmussal foglalkozunk Székelykevény. Az egyik barátom azt mondta: Zoltán, neked semmi bajod nincs, csak hiányzik egy betű a nevedből. Ha nem Dani, hanem mondjuk Danics a neved, többre viszed.

A lopakodó pilótája Dale Zelko szlovén származású tiszt volt. Miután lelőtték, a NATO kimentette Szerbiából. Zoltánnak sikerült vele is felvenni a kapcsolatot. Azóta már több e-mail is váltottak.

/srbija.blog.hu/ 2009. 04. 11. Bálint Csaba

A Történelmi Vitézi Rend Dani Zoltánt 2017-ben vitézzé avatta, soraiba felvette.

FEJES MÁTYÁS

A császári és királyi 7. huszárezred Hadialbumának 296. oldalán, a 2.oszt. ezüst vitézségi érmések lajstromában szerepel v. Fejes István úr édesapja; Fejes Mátyás káplár neve.

Vitéz Fejes István úr édesapja Galíciában, 1915 június 26-án a császári és királyi 7.huszárezred lövészszázadában Drohovicénél állt harcészültségben. A Dzivietnikynél erős állásban lévő oroszokat huszáraink eredményesen oldalba támadták és helyzetükből adódóan számottevő veszteséget okozva nekik, kiverték őket állásaikból. Sajnos, a harcok során a magyar lövészszázad állományából is akadtak áldozatok, többek között gróf Esterházy Pál (1883-1915) huszárőrhadnagy, aki az orosz rajvonalat úgy 50 lépésre megközelítette és ekkor érte a halálos lövés. Említett Fejes István úr édesapja meglátva a súlyosan megsebesült főhadnagyt, őt vállalva véve, a szüntelen golyózápor közepette a magyar állásokba visszahozta. Esterházy főhadnagy (aki a fraknoi grófi ágazat, tatai mellékágából származott) ezért a bátor tettéért ezüst zseborát ajándékozott v. Fejes István édesapjának, amely tárgy jelenleg is a v. Fejes család tulajdonában van. Sajnos azonban a keceli v. Fejes István úr édesapjának semmilyen dokumentuma sem áll rendelkezésünkre, még pontos születési dátumát sem ismerjük. (A fenti történetet is az én dédnagyapám, Vörösváczy István egykori 7-es huszár elmondásai alapján írtam le.)

gr. Eszterházy Pál főhadnagy

1915. Huszárok gr. Eszterházy Pál temetésén. Hátsó sor, középen, v. Fejes

Vitéz Fejes István úr édesapja a harctéren több csatában tanúsított hősi helytállásáért Kisezüst Vitézségi Érem kitüntetésben is részesült. Hadi érdemei alapján a II. világháború idején már vitézzé avatási eljárása is folyamatban volt, erre azonban már sor nem kerülhetett. Vitézi telkét keceli lakóhelyétől igen nagy távolságban, a Bács-Bodrog vármegyei Szenttamás község határában tudták volna csak kiparcellázni, amelyet ő ezért nem tudott elfogadni.

Vitéz Fejes István az én néhai anyai nagyapámnak, vitéz Bolvári Istvánnak (1930-2004) munkaszolgálatos bajtársa is volt.

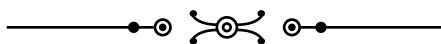

v. Vörösváczy Csaba, v. Fejes István, v. Kákonyi Mátyás, Vörösváczy János, v. Iovag Gyöngyösi Imre

A Történelmi Vitézi Rend - Kalocsai Vitézi Járás négy tagú delegációja 2017. január 28-án hivatalos látogatásra Kecel városába érkezett, s átnyújtotta a Történelmi Vitézi Rend 1956-os Ezüst Jubileumi Keresztjét a 86 éves vitéz Fejes István nemzeti úrnak.

Vitéz Fejes István, néhai édesapja vitéz Fejes Mátyás császári és királyi 7-es huszárkápplár I. világháborús hadiérdemei alapján, várományosként nyert felvételt a Vitézi Rend állományába, azonban Ő maga, az 1956-os forradalmi tevékenysége alapján, saját jogon is felvételt nyerhetett volna.

v. Vörösváczy Csaba v.hdgy.
Dél-Közép Magyarország TSZK.

Vitéz Toókos Gyula törzskapitányra emlékezünk

Vitéz sepsibacsoni Toókos Gyula (Vajasd, 1883. április 2. – Szikszó, 1958. május 30.), tábornok, a Vitézi Rend törzskapitánya, királyi vezérkari huszárkapitány, az 1920-as évek első felében az Etelközi Szövetség egyik vezetője. A nemesi származású sepsibacsoni Toókos család sarja. Édesapja sepsibacsoni Toókos Sándor (1835-1916) gyulafehérvári református esperes, vajasdi lelkész, boroskrakkói földbirtokos, Alsó-Fehér Várme-

gye törvényhatósági tagja, édesanyja Szendrey Jozefa (1844-1908) volt. Iskolái: Nagyenyeden és a soproni Honvéd Főreáliskolában végezte, ezután a Ludovika Akadémián folytatta tanulmányait. Újonnan avatott hadnagyként első beosztását az 1. honvéd huszárezred kecskeméti osztályánál foglalta el 1904-ben, mint szakaszparancsnok és zászlóaljsegédtiszt. Majd különféle továbbképző tanfolyamok után 1907-ben a pápai 7. sz. huszárezred zalaegerszegi osztályához került. 1918 végétől az előrenyomuló román hadsereggel szemben az erdélyi megyék

nemzetőrsegeit szervezte és hírszerzőtiszként is működött. A Vitézi Rend első törzskapitánya. Egyik érdeme a Vitézi Rendben: a vitézavatás szertartásrendjét 1920-ban Ő, mint a 6. számú vitézi törzsszék törzskapitánya dolgozta ki. A Hadilevéltárba helyezték és 1921 szeptemberében alezredessé lépett elő. Egy hónappal ezután vitéz Toókos Gyulát IV. Károly magyar király második visszatérési kísérleténél bizalmas utasítással látták el a király feltartóztatására tett harcmozdulatok alkalmával. Azonban a volt uralkodó hívei elfogták, ezért a megbízatásnak csak részben tudott eleget tenni. Utóbb mintegy kárpótlásként a fogva tartásért, Tihanyban ráhárult a fejedelmi pár őrzésének felügyelete. (Wikipédia)

Vitéz Toókos Uzonka és vitéz Bojtor István levele törzskapitányuknak, vitéz Juhász Bélának:

Sikerült még egy képet találni. Ez egy vitézi avatáskor készült, feltehetőleg 1930 táján. Ezen édesapám közvetlenül – ezredesi rangban Horthy Miklós kormányzó úr mellett áll. Mellette balra vitéz Szinay törzskapitány olvassa az eskü szövegét. (A képet talán legközelebbi lapunkba megkapjuk – Szerk.)

Esetleg még néhány sort leírnék vitéz Kozma altábornagy özvegyétől, a testvérem számára küldött adatokból:

„Horthy Miklós Kormányzó úr, az ország területét felosztotta hét körzetre. Vitéz Toókos Gyula ebből a legkeletibb részt választotta azért, hogy legalább Erdély közelében lehessen. Ez a rész a 6. számú Vitézi Törzsszék területe volt (melynek törzskapitánya is lett).

...év, December 11.-i ülésen (évszám nélkül) vitéz Toókos Gyulát

bízta meg az Országos Vitézi Szék (OVSZ) az elkövetkezendő avatási szertartások részletes kidolgozásával és az eskü szövegének megírásával. Ő tervezte meg – beható tanulmányok alapján – a díszpajzsot, címerkönyvet és a Vitézek Főkapitányának díszkardját is.”

Sajnos, a nevekre nem emlékezünk. Talán Hegyessy, Magasházy nevet emlegette édesapám. Édesapánk utódja Mogyorósi volt kb. 1939-ben, mikor ő betegsége miatt végleg visszavonult.

Bizonyára a Hadtörténeti Múzeumban lehetne hiteles adatokat begyűjteni.

Isten áldását kívánjuk Főkapitány úrra és minden kedves Rendtársunkra

Tisztelettel és szeretettel:

vitéz Toókos Uzonka
és vitéz Bojtor István
református lelkész
Észak-Kelet
Magyarország TSZK.

Vitéz Toókos Gyula huszártábornok életéről írott könyve Asztalos Zoltánné, Toókos Ildikónak: *Azokkal időzőm, akik másszor voltak.* »

1848-49

Sarkady Sándor: Zeneszó zeng

Zeneszó zeng, menetelnek
Süt a napfény, fut a felleg.
Fel a zászló, fel az égbe –
Magyarország öröme.

Szabadság dala szálljon,
Aki ember, ide álljon;
Jövel édes, szabad világ –
Gyönyörű légy Magyarország!

A Forradalom és Szabadságharcra emlékezve idézünk fel egy-egy neves csatát, személyt, amelyek meghatározóak voltak, ill. akik hozzájárultak a győzelmekhez.

GÁBOR ÁRON CSATÁI

Ha máshonnan nem, a rézágyús nótából mindenki ismeri a nevét, ám történetét és hősi halálát már sokkal kevesebben. Gábor 1814-ben született, iskolai elvégzése után azonnal katonának vonult. Gyulaféheváron kapott tüzérségi képzést, majd 1840-től Bécsben, az ágyúgyárban szolgált az 5. pesti tüzérezred katonájaként. Mire 1846-ban végleg leszerelt, kisujjában volt az ágyúk szerkezetének és öntésének minden technikája.

Miután 1848 októberére Erdély nagy részét a Székelyföld kivételével az osztrákok elfoglalták, Sepsiszentgyörgyön népgyűlést tartottak, hogy megvitassák a jövőt. A gyűlésen ott volt Gábor Áron is, aki a feltétel nélküli megadás ötletét hevesen ellenezve a következőket mondta: ha nincs ágyú, majd ő csinál. „Lesz ágyú, amennyi kell. Semmi mást nem kérek, mint felhatalmazást arra, hogy a fülei hámorhoz utazhassak, ott dolgozhassak és dolgoztathassak, s ha mához két hétre Sepsiszentgyörgy piacán hat ágyú nem lesz felállítva, és azokkal a próbálövésnél célt nem találok,

akkor én magam állok tíz lépésnyire az ágyú elébe céltáblának.” A kocka el volt vetve, mindenki azonnal a fegyveres ellenállás mellé állt. A Gábor-féle ágyúk fényesen bizonyítottak az ütközetekben (debütálásuk a hídvégi csatában történt, ahol óriási szerepük volt a győzelemben). Az osztrákok annyira meglepődtek, hogy azt hitték, francia tüzérség állomásozik Háromszéken.

Gábor folytatta az ágyúöntést, a falvak pedig önként adták templomuk harangjait, hogy ki ne fogyjon a nyersanyagból. Mintegy 93 ágyút készítettek így, ám Gábor Áron munkája itt nem ért véget. Kiképezte a tüzéreket és a harcokban is részt vett, ahol személyesen irányította az ágyúknál tevékenykedőket. Honvédkarrierje gyorsan ívelt felfelé: pár hónap alatt lett főhadnagy, százados, majd őrnagy. 1849 júniusában az oroszok is megérkeztek Erdélybe. Háromszék serege július 2-án csapott

össze velük, a tüzéretet – szokása szerint – az ágyúmester irányította. Itt halt hősi halált. Egy ágyúgolyó végzett vele. Jellemző volt népszerűségére, hogy amíg a csata tartott, titokban tartották elestét. Halála pillanatában mítosszá vált, egyetlen ágyúja pedig, amely épen maradt, a kézdivásárhelyi Székely Nemzeti Múzeumban látható.

A PÁKOZDI CSATA – 1848. szeptember 29.

1848. szeptember 11-én Jellasics Habsburg császári altábornagy 35 ezer főnyi seregével átlépte a Drávát. A forradalmi Magyarország – amelynek törvényes kormányát (felelős magyar minisztérium) a Habsburg uralkodó nevezte ki –, ezzel nyílt katonai támadás érte. A magyar seregek élén álló többségükben volt császári tiszték hátráltak, feladták az egész Dunántúlt. Már Pest is veszélybe került, Bécs pedig Magyarország alávetésére készült. 1848. szeptember 29-én Sukoró és Pákozd között a Móga altábornagy vezette túlnyomórészt újoncokból álló magyar sereg megütközött a Jellasics parancsnoksága alatt álló, császári erőkkel (sorezredek, határőrök, horvát nemzetőrök). A magyar seregek győzelmet arattak a kétszeres túlerőben lévő császári csapatok felett. Jellasics Bécs irányában, futva hagyta el az országot.

Magyarországon a – pákozdai csata tiszteletére – szeptember 29-e a Honvédelem Napja.

A MAGYAR HUSZÁR/ I.

Dicsőség a Magyar Huszároknak, akik történelmünk során megszámlálhatatlan csatában, öldöklő harcban mutatták meg, mit jelent a szó: HUSZÁR!

A magyar huszár mindmáig fogalom. Megtestesítői a bátorságnak, katonai erényeknek, a győzelemnek – s nem utolsó sorban megtestesítette a kor férfi-ideálját. A teljesség igényével, a lehetőségek korlátjával mutatjuk be, miért is érdemelték ki a legteljesebb elismerést a magyar huszárok a magyar huszár-ezredek, s parancsnokló tisztjeik történelmünk folyamán. Részletek Nagy Kálmán: A magyar huszár születése, dicső harcai és történelmi jelentősége c. tanulmányából: A huszár szót legnagyobb királyunk, Hunyadi Mátyás mondta tollba 1481-ben apósának, a nápolyi királynak szóló levelében. Éspedig ilyen módon: „equites levis armaturae, quos hussarones appellamus!” Vagyis „könnyűfegyverzetű lovasok, akiket huszároknak nevezünk.” A huszár harcmódja a ló jó tulajdonságain alapult, kezdetben még a nyilat használták a törökkel szemben, később a löfegyverek megjelenésével a lovassági pisztoly, majd a karabély, végül az összes sorozat- és nehézfegyvereket használatba vették. Kardjuk természetesen ugyanolyan volt, mint őseiké. A lesbe-csalás, félrevezetés, a terep messzemenő kihasználása, a rajtaütés, a tá-

volról megsemmisítés, halogató harc, a felderítés, utóvédharc, az üldözés és a gyors tartalék volt a huszár jellemző alkalmazás-módja. A magyar huszár harcmódja, harceljárása, taktikája az ősi magyar lovas hadművészetéből származik, még a II. világháborúban is alkalmazták egyes elemeit./.../ A végvárak között harcoló huszárok pótolhatatlan védőfeladatokat teljesítettek, nélkülük összeomlott volna az amúgy is omladozó, rozoga hátrvédelem. A nemzeti királyság megszűntével sajnos, végzetesen lehanyaglott népünk, országunk sorsa, főképp a Habsburg uralom alatt. A huszárok történetének legsikeresebb korszaka következett, amikor az idegen királyok nagyhatalmi harcaikban Nyugaton alkalmazták őket ... a fő veszély, a török elleni országvédelem helyett. Az ország három részre szakadásával az erdélyi fejedelmek szabadságküzdelmében is mindkét oldalon sok huszárcsapat küzdött, sajnos, sokszor magyar a magyar ellen. Bocskai, Bethlen, I. Rákóczy György, sőt Báthory István lengyel seregében még litván földön is harcoltak. A 30 éves háborúban is zömmel huszárok küzdöttek. Zrínyi Miklós nemzeti hadsereg-tervében főképp huszárokra támaszkodott volna. Ő maga is huszárjaival aratta sikereit. A török kiűzésének nagy jelentőségű, utolsó hadjáratában aránylag kevés huszár vett részt, bár Bercsényi Miklós, Bottyán János kiválóan irányították a kb. 1200 magyar huszárt. Budavár ostrománál magyar huszár tört be először és tűzte ki a zászlót: Petneházy Dávid kapitány és hű huszárja, Ragó János. 1688-ban szervezték az első sor-huszárezredet Czobor Ádám huszárcsapatából. Ebből lett a 9. sz. Nádasdy huszárezred, 1920-tól 1945-ig a M. Kir. Nádasdy Ferenc 3. honvéd huszárezred. (Folytatjuk.)

A szerző, vitéz Nagy Kálmán hadtörténész, ny. huszárezredes. Fáradozatlanul tanította az ifjúságot a huszárság történetére.

Törzsszékeink a helyi ünnepek szervezőiként, résztvevőiként emlékeztek

Debrecen

Debrecen

Kecskemét

Kiskunfélegyháza

Erdély: Március 15-én Kolozsváron megtartották a hagyományos március 15-i felvonulást, amelynek során a felvonulók megkoszorúzták Bem József honvédtábornok emléktábláját, és a főtéri Szent Mihály templomban ökumenikus istentiszteletre került sor.

A román csendőrök felléptek az Erdély zászlaját vivőkkel szemben. A kolozsvári Szent Kamill Otthon udvarán tartott ünnepi megemlékezésen az otthon vezetője, v. Tokay Rozália, a Magyarok Világszövetsége Elnökségének tagja mondott ünnepi beszédet, s Vörösmarty Mihály és Kölcsey Ferenc szobrának felavatásával ünnepeltek.

Kézdivásárhely

Bokor Tibor, Kézdivásárhely polgármestere köszöntőbeszédében többek között azt hangsúlyozta: „A legfontosabb ünnepünk a mai napig március 15-e. Ez az ünnep semmit sem veszített idő-

szerűségéből, most is fel kell emelnünk hangunkat a zsarnokság ellen. Nekünk, romániai magyaroknak korlátozott az anyanyelvhasználatunk, állandó vita tárgyat képezi jelképeink szabad használata, a hangjukat felemelő embereket meghurcolják, és autonómiaigényünket asztal alá söprik. A földi valóságtól elszakadt Brüsszelben és Bukarestben megmagyarázzák, milyen példásan rendezett a kisebbség sorsa Romániában. Másutt meg az hangzik el, hogy milyen jól élnek a vajdaságiak, és mekkora diktatúra van

Magyarországon. Hát nem, kérem! Erre emlékeztetjük a mindenkori román hatalom képviselőit, ezt üzenjük Brüsszelnek és megerősítjük: a magyar szabadságszerető nép, igényt tart a törvény által szavatolt jogaira, amiért Gábor Áronék a vérüket hullatták. Néma gyermeknek anyja sem érti szavát – tartja a mondás, ezért fontos, hogy minél többször hangsúlyozzuk: jussunkat kérjük, igényt tartunk arra, ami a miénk. Igényt tartunk egyházaink és közösségünk javaira, igényt tartunk arra, hogy jelképeinket használhassuk, igényt tartunk az önrendelkezésre.” Háromszék

Sepsiszentgyörgy

Antal Árpád, Sepsiszentgyörgy polgármestere kilencedik alkalommal szolt a város lakóihoz március 15-e ünnepén. Mint fogalmazott, akár az előző alkalmakkor, beszéde egyfajta évertékelő is, vázolni igyekszik az erdélyi magyar–magyar viszonyt, a székelyek és Magyarország, valamint Székelyföld és Románia helyzetének elmúlt esztendejét. Felidézte, Berde Mózsza szobrának avatásáról érkezett, aki életét, vagyonát, legjobb tudását a haza szolgálatába állította. „Székelyföldnek ma is erre van szüksége! Igaz emberekre, jó hazafiakra, olyan emberekre, akik tudásukat, tehetségüket közösségünk jövőjének szolgálatába állítják.” Párhuzamot vont az 1848–49-es forradalom és szabadságharc

résztevőinek egykori és az erdélyi magyarság vezetői egy részének mai üldöztetése között, kiemelte, hogy a mindezek mögött álló valóság cél közösségünk gerincének megroppantása, de hangsúlyozta meggyőződését, hogy ez nem fog sikerülni. „Mi, székelyek ennél sokkal nehezebb időket éltünk át úgy, hogy meg tudtunk maradni, úgy, hogy a szabadság és a hazaszeretet eszméjét soha nem adtuk fel!” Háromszék

**FORRADALOM 1956
ÉS SZABADSÁGHARC**

„Mi volt 1956, barátom? Múlt, ami elmúlt?
Egy nép, amely elhullt? Hol volt, hol nem volt...
Se élő, se holt.
Elfelejtetted a Tettet?
Amikor a semmiből sok ember Valamit teremtett.”

A Székesfehérvári Egyházmegye szervezésében Spányi Antal megyéspüspök meghívására a történelmi egyházak helyi képviselői, Székesfehérvár és Fejér Megye közéleti vezetői imádkoztak együtt az 56-os forradalom és szabadságharc hőseiért.

A történelmi egyházak vezetői, Spányi Antal megyéspüspök. Rendünk részéről: v. Szepesvári Henrich, v. Mihályi Borbála Reinerné, v. Kampits Zsuzsanna Kallós Miklósné, v. Arany Magyar Győző (jobbról balra)

Az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulójának megünneplésére létrehozott emlékbizottság társelnöke reméli, hogy ,56 méltó helyére került a társadalomban

Nagyon bízom abban, hogy ,56-ot el tudtuk helyezni a magyar emberek szívében – fogalmazott **Schmidt Mária történész, a Terror Háza Múzeum főigazgatója**. Hangsúlyozta: a cél az, hogy a köztudatban 1848-al egy szintre, „a márciusi ifjak mellé kerüljenek az októberi fiatalok”, és nagyon büszke mindarra, amit a kormány által 2015 októberében elhatározott eseménysorozattal elértek. Magyarországon és a világon több, mint 230 millió alkalommal értek el embereket, ezen belül minden magyar állampolgár tíz alkalommal találkozott az eseménysorozat valamely elemével. Megemlítette, hogy a beérkezett pályázatok közül 1600-nál többet nyilvánítottak nyertesnek, ezek között száznál is kevesebb olyan akad, amelynek megvalósítása túlnyúlik az emlékév zárásán; a 13,5 milliárd forintos költségvetésből ötszáznál több településen jött létre a helyi hősök tetteire emlékeztető Büszkeségpont. 450 helyi rendezvény, csaknem 230 könyv, száz művészeti produkció, hatvannál több kutatási program kapott támogatást az emlékév forrásaiból, 657 településen 1429 esemény volt az emlékév részese, akárcsak azok a képzések, amelyeken 5 ezer pedagógus vett részt. 258 külföldi városban mintegy félezer eseménnyel emlékeztek 1956-ra; a hősök előtti tisztelgés mellett ugyanis az is célja volt az eseménysorozatnak, hogy köszönetet mondjon azoknak, akik külföldön álltak ki a magyar forradalmárok, szabadságharcosok mellett. Rendhagyó ugyan, hogy ekkora eseménysorozattal emlékeznek meg a 60. évfordulóról, de szerették volna jóvátenni az 50. évforduló kudarcát, amikor nem sikerült felmutatni az 1956-ban megvalósult egyedülálló nemzeti egységet, a szabadság és a függetlenség melletti kiállást. A cél az volt, hogy megmutassuk, kik voltak azok a hőssé vált egyszerű emberek, akik kockázatot vállaltak a jövőért, és az, hogy „visszaadjuk ,56-ot azoknak, akiké: azaz a magyar nemzetnek” – mondta, hozzátéve, a történeteket annak a négy milliárd fiatalnak is kézzelfoghatóvá akarták tenni, akiknek már nincsen közvetlen élményük a diktatúráról. MTI

A Történelmi Vitézi Rend számára is sikeres és emlékezetes marad a 2016-os év. A november 4-i központi megemlékezés kormányunk tagjával, önkormányzati vezetőkkel, 56-os forradalmárokkal, jelentős civil szervezetek delegációival; a Történelmi Vitézi Rend első könyvének megjelenése, az Emlékeinkben élnek; s törzsszékeink helyi megemlékezései országszerte, s határainkon

túl, Erdélyben és a Felvidéken, kopjafák és emléktáblák avatása – a megemlékezők ezreivel, fiatalokkal és az idősebb generációk tagjaival - szinte az egyik legmozgalmasabb és legjelentősebb rendi eseménysora volt a Rendünknek.

Az emlékévet a mányi református templomban András Kristóf Imre lelképásztor, tartalékos táborigazgató, őrnagy imájával zártuk:

„Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért.” Jn 15,13

A Szentírásnak a fő mondanivalója a mi számunkra: Isten szeret bennünket, embereket. Úgy szeret minket, ahogyan vagyunk. És hogy a bűnnek, amiben mindannyian születünk, a súlyától és átkától megszabadítson, meghalt a kereszten miértünk. És azóta is a szeretetnek és az odafordulásnak a legcsodálatosabb, legékeesebb példája, ha valaki életét áldozza valakiért, valamiért.

Bárcsak ne kellene most itt megállnunk! Bárcsak ne lenne erre szükség!

De itt vagyunk, koszorúzunk, emlékezünk és megemlékezünk. És továbbadjuk gyermekeinknek, unokáinknak, hogy voltak hősök, akik a haza oltárán, a szent szabadságért nem féltek a legnagyobbat, a legdrágábbat, a saját életüket is odaadni és feláldozni. Akár a harcokban elesve, akár azok után, itthon maradván és elszorítva a megtorlásokat, ellehetetlenítéseket, megaláztatásokat, emberi lehetőségeiknek a beszűkítését.

Bárcsak ne kellene most itt megállnunk! De itt vagyunk, hálát adunk és soha el nem felejtjük, hogy:

„Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki az életét adja barátaiért”

Napjaink kimondatlan igazsága

Sajnos, a kisstílvú megélhetési politikusok nem tisztelik még napjainkban sem nemzetünk hőseit, a nemzeti összefogást, a forradalom mindennel és mindenkivel szembehelyezkedő, egyakarátú és egy célért harcoló fiataljait, idősebbjeit, akik a jövő számára – számunkra – harcolták ki a Szabadságot. Súlyos, mérhetetlenül súlyos áldozatok árán... Az egykor hatalmon lévőök még mindig nem törődtek bele a hatalom elvesztésébe. Minden eszközt megengedettnek tartanak ahhoz, hogy a történelmet szokásukhoz híven átírják, gyalázva nemzeti hőseinket, igyekezve a nagyszerű múltat eltörölni. Sajnos, ehhez is megtalálják egyáltalán nem önzetlen, de elhíű támogatóikat... Erről is beszélünk kell! A napi politika felhangjain túl, egy sajtócikk részlete, mely megjelent a Nagykörosi Hírmondó hasábjain a 60 éves évfordulón:

**2016. A magyar szabadság éve - „Unokáimnak mesélem 1956-ról...”
SZÓLÁS, SZABADSÁG 1956...**

vitéz Varga Péter Pál

Itt vagyunk az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 60. évfordulójának megünneplésében – s az 56-os forradalom napjainak éppen a kellős közepén, amikor egy pillanatra elhallgattak a fegyverek. Október 28-án jelentette be Nagy Imre, hogy megvilágosodott, és „elindult a damaszkuszi úton.” Felfogta, hogy a kommunisták és uruk, a Nagy Szovjetunió propagandagépezete által csöcseléknek, amerikai bérenceknek és fasiszta brigantiknak titulált, fegyverrel

harcoló magyarok talán mégsem azok a kiirtani való gazemberek, akiknek titulálják őket, és fegyverszünetet rendelt el. Ezt ugyan aznap még senki, főleg a szovjet támadó alakulatok nem tartották be. Talán, mert nem értettek magyarul, talán mert nem tartották ezt önmagukra kötelezőnek, vagy, mert NEKIK ne parancsoljon egy kitarított komornyik. Ennek ellenére 29-e reggelére azért csak csendesebb lett Budapest, s az ország – már ami a fegyverropogást és a robbanások zaját illeti! - A romok és a vérig sértett magyarok közé belopózott a szólásszabadság! Mindenki beszélt, mondta a magáét – végre a „szocializmus építéséhez kötelező” – szájkosár nélkül. „Nem volt ÁVH! Vagyis volt, csak elbújt, s néhány hőse (akik később munkásör és a „Szocialista Hazáért” kitüntetés boldog viselői lettek), itt-ott orvlövészként vadászott a szabad emberekre. Főleg fegyvertelenekre, hiszen azok nem tudtak visszalőni. Mi, felkelők, fáradtak, de nagyon boldogok voltunk: ITT A SZABADSÁG! Szólásszabadság van, mindenki elmondhatja véleményét, szíve fájalmát, meghurcoltatását, elnyomásának terhét, szenvedését.

Hatalmas jog az ember számára a szólásszabadság! 60 évvel később ez fel sem tűnik... Illetve feltűnik, mert egyre irritálóbb formákat ölt, egyre alpári módon viselkedő „emberszabású lények” képzelik, hogy ez a jog minden megkötés nélkül jár nekik – és CSAK NEKIK! Ezzel a viselkedéssel igyekeznek lejáratni a szabadságot, a szólásszabadságot, a sajtó- és véleménynyilvánítás szabadságát, vagyis ellehetetleníteni éppen ezt a hatalmas jogot.

Miért? Mert NEM ŐK VANNAK HATALMON! A magyarság legnagyobb része itthon és szerte a nagyvilágban hálás főhajtással igyekezett megemlékezni azokról a napokról, amikor a magyarnál nagyobb, emberibb nemzet nem volt ezen a sárgolyón. Pusztá kézzel estünk neki a világ egyik nagyhatalmának, amelynek többszáz ezres, ha nem milliós hadserege tartott bennünket gúzsban. Nagy véráldozat volt ez az ellenállás! S most, a 60. évfordulón vannak olyan – állítólag magyarok - szerintem csupán állampolgársággal itt lézengő lelki szegények, akik dühödte frusztráltságukat nem képesek magukban tartani és meggyalázzák ünnepeinket, vendégeinket, himnuszunkat, emlékező, fejet hajtó összejöveteleinket. A nevek felsorolásától eltekintünk, de jól tudjuk, kik azok, akik fütyölnek, fújolnak, átkozódnak. Egy baloldali vezető politikus azt merete mondani, hogy a ma ünneplők, emlékezők, '56 örökösei tulajdonképpen Rákosi Mátyás örökösei! S ki az, aki az orosz tv-ben szórta átkait, gyalázta a felkelőket? Szerinte mi 56-ban hajtóvadászatot tartottunk a kommunisták és a zsidók ellen! Mit szólna ehhez Angyal István, a zsidó nemzeti hős, aki visszajött Auschwitzból, kommunista volt, s mégis a budapesti, Tűzoltó utcai felkelők parancsnokaként küzdött a szovjetek és az elnyomó rendszer ellen? És ŐK kivégezték! Miféle antiszemita, zsidóüldöző volt Nagy Imre mellett a kivégzett Szilágyi József, Gimes Miklós? Mit szólna a baloldali hölgy ocsmány támadásához a halálraítélt Obersovszky Gyula vagy Gáli József, akiket a nagy baloldali, Bertrand Russel angol lord, a Lenin-díjas „békehadász” mentett meg azzal, hogy megfenyegette Hruscsovot: ha kivégzik ezt a két magyart, visszaadja Lenin-díját és lemond a Béke Világtanács elnöki posztjáról!

Nos, akkorát romlott a világ az ötvenes évek vége óta, hogy a nívótlan, hazug, alpári véleménynyilvánítás lett a divat! Egy-egy rosszul indultú lény, akikre még a baloldal is viszolyogva tekint, feljogosítva érzi magát arra, hogy ott tegye tönkre a nemzeti megemlékezést ahol, és amikor úri kedve tartja! NEM EZÉRT HARCOLTUNK 1956-ban! Itt az ideje TÖRVÉNNYEL VÉDENI a magyar polgárok szabadságjogait minden zavarás és/vagy rendbontással szemben! Legyen végre REND! Vagy tetszenénk ismét forradalmat csinálni?

vitéz Varga Péter Pál

ERDÉLY TÖRZSSZÉK

KÖZPONTI ESEMÉNYEK

Vitézi Bál Székelyudvarhelyen

2017. február 25-én a Történelmi Vitézi Rend Székely Törzskapitánysága v. Máthé Lóránt Pál tkp. közreműködésével, Vitézi Bált szervezett Székelyudvarhelyen. A Vitézi Bál olyan volt, amilyen a vitézekhez illik: méltóságátjeljes.

A bejáratnál fogadták az érkező vitézeket és meghívottakat, a mintegy 180 személyt, jelezve, hogy a rendezvény nagy érdeklődésnek örvendett. Jelen voltak a Székely Törzs 8 Székének képviselői: Udvarhelyszékről, Csíkszékről, Sepsiszékről, Kézdiszékről, Bardóc-Miklósvárszékről, Szováta- Sóvidékszékről, Marosszékről és Régenszékről. A rendezvényt megtisztelte jelenlétével v. Lázár Elemér fkp. helyettes, egyben Erdély országos törzskapitánya és kedves párja, Margit nemzeti asszony, Észak-Erdély törzskapitánya, v. Kocsis László és v. Bikfalvi György 56-os vitéz, valamint nt. Geréb Miklós ref. lelkipásztor. Jelen voltak az 56-os volt politikai foglyok képviselői és az 56-os vitézi ág képviselői is. Azonnal beszélgetések indultak a régen látott ismerő-

sök között, ismerkedések kezdődtek az asztaltársakkal, mivel a kör alakú asztalok erre kiválóan alkalmasak. A pompás lakoma mellé az igazi báli hangulatot a Csíkmenasági Hagyományörző Zenekar teremtette meg.

A táncos mulatság ünnepi műsorral vált teljessé: a köszöntő beszédek után v. Bikfalvi György szavalt és nt. Geréb Miklós lelkipásztor egy történetet osztott meg velünk. Verssel gazdagította az alkalmat Szilágyi Árpád, volt 56-os politikai fogoly, a Csíkszeredai Politikai Üldözöttek Irodájának vezetője és v. Orbán Imre csíkszéki rendtársunk, aki saját szerzeményét adta elő. A bál kulturális programján részt vett P. Fincziski Andrea színművésznő, aki két Pósa Lajos verset szavalt el: *Dal a Hazáról* és *Verje meg az Isten* címűt; Máthé Gyopár Báborka énekelt: *Honszerelem* és *Határok nélkül*, melyet gitáron kísért Derzsi Dénes gitártanár. Pál András Emil diák Arany János- *Rozgonyiné* című történelmi balladájával állított emléket a hős harcos nőnek.

A versek, énekek méltóak voltak eme jeles rendezvényhez, de a bál színvonalát ízben és lendületben a táncosok is emelték, az Udvarhely Néptáncműhely táncosai: v. Fülöp Csaba, Koszta Krisztinával, valamint Bálint Endre, Osváth Ildikóval - akik Küküllő-menti táncokat adtak elő. Ezek a táncok a magyar kultúra gyöngyszemei, példát mutattak a tartásról, az erőről,

az összehangolt-, kifinomult mozdulatokról, egymásra-figyelés teljességében megmutató egyéni virtusról.

A vitézek ajándékokat, tombolatárgyakat hoztak még érkezésükkor, melyet jó hangulatú sorshúzással osztottak szét. Tánc és zene, szép magyar szó, és ének, hangulatok, képek, melyeket hazahozhattunk erről a Vitézi Bálról, melyek maradandó emlékként elővehetők a nehéz hétköznapiakban és jelzik, hogy egy értékes közösséghez, a Történelmi Vitézi Rendhez tartozunk.

Hadnagy Jolán VRNT.v.hdgy., kultúrfelelős, Központi Törzs

VITÉZAVATÁS, Székelyudvarhely, 2017. május 13.

2017. május 13-án tartotta Rendünk vitézavatási ünnepét, 17 év után először a Hargita-megyei Székelyudvarhelyen, a műemléki védettségű Szent Miklós plébániatemplomban.

Főtisztelendő Mátyás Károly főesperes úr ünnepi beszédéből:

Tisztelt Vitéz Hölgyeim és Vitéz Uraim! Kedves Testvéreim!

Szeretném érzékeltetni, hogy a Jézus Krisztus által alapított Egyházban nem volt idegen a meghívottak és a kiválasztottak mellett a világi hívek bevonása az evangélium, az örömhír hirdetésére, a keresztény értékek megőrzése érdekében, illetve azok megélésére az élet minden területén. /.../

A középkorban a pápák nagy előszeretettel szorgalmazták, sőt áldásukkal engedélyezték a különféle lovagrendek megalakulását, akik mintegy pajzsként védelmezték az Egyházat és abban főleg az özvegyeket, árvákat, s emellett igen nagyra tartották a keresztény értékeket.

Nem hallgathatjuk el, sőt kiemelten kell kihangsúlyoznunk, hogy a történelem folyamán Magyar népünk is derekasan kivette részét ebből a nemes munkából. Hiszen már az Árpád-házi királyok idejében ismerős volt a vitézi és lovagi szellem. Sőt, a hős- és vitézi tetteket csak azok voltak képesek végrehajtani, akiknek életét az Istenbe vetett hit és példás keresztény magatartás hatotta át.

Az 1989- es változás után- hála Istennek- a mi vidékünkön is újraéledt a közel száz éves múltra visszatekintő Vitézi Rend. Mert ha körülnézünk a világban, szomorkásan, de ugyanakkor örömmel kell megállapítanunk: legjobbkor kelt életre azon elkötelezett férfiak és nők társasága, a Vitézi Rend, akik életpéldájukkal nemcsak a nemzet és haza, valamint a szülőföld megmaradásáért küzdenek, hanem Istenbe vetett hitükkel és keresztény életükkel igazi apostolokként segítik egyházunkat, építve Isten országát, hogy a mennyország előzét már itt a földön megtapasztalhassuk.

Tisztelt Vitéz Hölgyeim és Vitéz Uraim! Önökre hárul a nagy feladat, hogy a szent kereszttségben kapott magasztos küldetést, -ti. világító mécsesként éljünk a világban- legmagasabb fokon gyakorolják, és hogy utat mutassanak a bizonytalanságban, a ketyek homályában botorkáló honfitársainknak.

Az a nemzet, amelynek fontos a templom, és a kereszténységben elnyert istengyermekség, fontos továbbá a szentségi házasság és a felnövekvő nemzedék keresztényi nevelése, az a nemzet nem veszt el. És ne feledjük, hogy mindennek a hirdetése és védelme az Önök egyik fő feladata kell, hogy legyen. Mostani, földi hazánk csak átmeneti, nem végleges. Arra szolgál, hogy - ha kell, nehéz küzdelemmel is - előkészítsük az örök hazába való megérkezésünket, ahol nem kevés számban Magyar szentjeink és boldogaink megelőztek bennünket, s ahová minket is hazavárnak.

Ne feledjük azt sem, hogy az előttünk álló út nem járatlan. A mi Urunk Jézus Krisztus, aki maga az út, az igazság és az élet, megmutatta számunkra ezt az utat, mely úton jártak nagy eleink is, kiknek jelszavuk volt: „Istenért és Hazáért!” Ezért még életüket is feláldozták, hogy az utókornak, vagyis nekünk egy jobb, biztonságosabb, keresztényebb életformát biztosítsanak.

Ez a feladat hárul Önökre: Istenbe vetett hittel síkraszállni

a keresztény demokratikus eszmékért: Istenért, Hazáért, Családért, egyenjogúságért. Ehhez a magasztos feladathoz kérem Isten áldását, hogy a Szent Korona védnöksége alatt, soha ki nem alvó világító gyertyaként utat mutathassanak ott és ahová Önöket a Gondviselő Isten állította. Ámen.

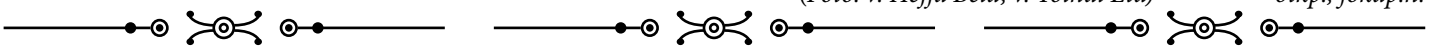

Köszönettel tartozunk a v. Máthé Loránd Pálnak, s a Székely Törzsszék törzskapitánya által irányított csapat szervező munkájáért, s az ünnepély lebonyolításáért! Az újonnan avatottak nevében ünnepélyesen köszönetet mondott vitéz Albertini Zoltán, 2017-ben várományosként avatott rendtársunk. Minden rendtársunk munkájához, életetekhez Isten áldását kérjük.

*vitéz Lázár Elemér
otkp., főkap.h.*

(Fotó: v. Héjja Béla, v. Tolnai Eta)

Emlékörzés és értékmentés Brassóban. Nemzeti összefogás! - Újra a történelem térképén! Az Árpád-szobor hazatért.

Árpád-emlékművet avattak Brassóban. Köszönet a támogatásért:

Fotó: Péterfi István /Háromszék

Megvalósult az 1913-ban, Cenken oldalán (Brassó 1000 éves határánál), a románok által lerobbantott ÁRPÁD – oszlop csúcán megmaradt HUN fej méltó helyre való elhelyezése!

A Székely Hírmondó 2017. október 17-i számában Bartos Lóránt tudósított a nagyszabású rendezvényről: A mai nemzedék egy része képeslapokról ismeri, és történelemlévkönyvekből tudja, hogy nem is olyan régen, 120 esztendővel ezelőtt Brassóban egy monumentális szobrot állítottak, ami akkoriban Árpád-szobor néven épült be a köztudatba. A Jankovich Gyula szobrász által alkotott műemlék egy része a Történelmi Vitézi Rendnek és a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.-nek köszönhetően vasárnap hazatérhetett. Az avatóünnepséget október 15-én tartották a brassói evangélikus lutheránus templom udvarán,

ahol újraállították a millenniumi ünnepségek alkalmával a Cenken elhelyezett, sok szenvedést és vándorlást megért szobor fejét. Az ünnepségen részt vett a Történelmi Vitézi Rend (TVR) székelyföldi állandóságának több mint száz tagja, a brassói evangélikus egyházközség nagyszámú híve, jelen voltak az Erdélyi Kárpát-Egyesület, a Keresztény Demokrata Mozgalom, az Erdővidéki Székely Tanács és a Kalácsa Kör képviselői. Az istentiszteleten a jelenlévőket Zelenák József püspökhelyettes, a brassói egyházmegye esperese köszöntöt-

te, ígét hirdetett Ft. Adorjáni Dezső Zoltán püspök, szolgált Koszta István és Koszta Enikő evangélikus lelkész. A templom udvarán helyet kapó emlékjelt – egy szép faragású faboritást és az alatta elhelyezett szobor fejét – Ft. Adorjáni Dezső Zoltán püspök és v. Lázár Elemér, a TVR helyettes főkapitánya leplezte le, majd Sente László ny. építész, az Erdélyi Kelemen Lajos Közművelődési Egyesület ismertette az szoborfej kiszabadításának a történetét. Mint kiderült, a maradványra Orosz József nyugalmazott vegyésztechnikus, az Erdélyi Kárpát-Egyesület (EKE) alelnöke talált rá 2002-ben a történelmi múzeum pincéjében, ahol közel kilenc évtizedig őrizték. Szerencsére a múzeum vezetősége beleegyezett abba, hogy a maradványt egy biztonságos helyen kiállíthassák.

A rendezvényen több ünnepi beszéd is elhangzott, v. Lázár Elemér az emlékjel állításához nyújtott segítséget köszönte meg mindenkinek számára, míg v. Ambrus Ágnes, a TVR kézdiszéki állományának székfőnöke úgy vélte: szervezetük ezzel az emlékhely-kialakítással az építés mellett is hitet tett.

„Kiállunk az építés mellett, a rombolás ellen, mert a kultúra eredményeinek a megsemmisítését – a könyvégetéseket és szoborrombolásokat –, azoknak a megsemmisítését, amiket az ember létrehozott – bármikor történtek is a történelem folyamán –, Rendünk barbárságnak minősíti. Az ítélezést a TVR nem tartja feladatának, de a küzdelmet minden embertelenség és barbárság ellen, igenis feladatának tartja –, hogy az ember - ember maradjon minden körülményben.” – mondta Ambrus Ágnes.

Az avatóünnepség az alkalomhoz illő kulturális műsor mellett az emlékjel megkoszorúzásával és himnuszaink eléneklésével zárult. A 18 m magas oszlopon álló, 3,5 méter magas, honfoglalás-kori harcost ábrázoló alkotás – egyik kezében karddal, másikban Magyarország címerével – Árpád-szobor néven vonult be a köztudatba. Ezelőtt 120 évvel, 1896-ban, Magyarország ezeréves fennállásának ünnepére határozta el a törvényhozás, hogy a mai Hősök terére, az Andrássy út végén emlékműcsoporthoz készített, ezenkívül az ország hét pontján – Pusztaszeren, Pannonhalmán, Dévényben (Szlovákia), a Zobor-hegyen (Szlovákia), Munkácson (Ukrajna), Zimonyban (Belgrád közelében) és a brassói Cenken – ezredéves emlékoszlopot állíttat. A Berczik Gyula tervei alapján, Jankovich Gyula szobrász által alkotott műemléket 1896. október 18-án avatták fel a Cenken. Az emlékmű alapzatát 1913. szeptember 27-én a besszarábiai Ilie Cătărau és Eliad Cotofan dinamit felrobbantotta, majd 1914. december 30-án a Brassó felett dúló vihar ledöntötte az Árpád-szobrot, s az darabokra törött. A talpazat maradványai azonban máig láthatóak.

Dr. v. Kovács Lehel István, az Erdélyi Kárpát-Egyesület elnöke

A hétfalusi csángó fiú Árpád szobránál szavalta „A köszobor” című verset

Itt állok előtted édes Árpád apám
 Örök dicsőséged e szép emléknapján.
 Nem nyughattam otthon, ide vonzott szívem,
 Habár engem hozzád nem hívott senki sem.
 Oh, áldott nagy lélek – gondolám magamban
 Eljövök hozzád s csángó rigmusomban
 Elpanaszolom minden bánatom tenéked,
 Hálás gyermekedtől méltán megérdemled.

Te szerezted nekünk szép Magyarországot,
 Szép Magyarországból a szebb Barcaságot.
 Barcaság védfalát itt délre mi tartjuk,
 Mi, akik alkotjuk a csángó Hétfalut!
 Hol örökké lángol a hazaszeretet,
 S nem feledik soha zengzetes nyelvedet.
 Véres 48-ban két nemzet támadt ránk,
 De mi ezek ellen bátran síkra szállánk.
 /.../

Óh, Cenk kősziklája! Azért vagyok itt, ni
 Mert Árpádot innen el szeretném vinni
 Nálunk még a nap is szebben ragyog rája,
 S nem volna oly rútul elhagyatott, árva,
 Hírnöke magyar sas lesz Budavárára
 Sokat küzdött népünk vigasztalására.
 Hogyha ránk támadna vérünk ellensége:
 Egünk villámával sujtánál fejére!

De ha itt kell állnod Brassóra vigyázva
 S nem jöhetsz Hétfalu magyarabb tájára:
 Magyarok Istene hadd áldjon meg érte!
 Karod e népet is a hazáért védje.

S íme, a köszobor ajkai megnyílnak
 Meleg szavaira a lelkes honfinak:
 Köszönöm jó fiú! Mióta itt állok,
 Ily szavakra bizony oly régóta várok.
 Menj haza békével, Hétfalut nem félttem.
 Ha támadja ellen, leszállok, megvédem.
 Brassót nem hagyhatom, imádkozom érte,
 Dicső küldetését, hogy félre ne értse.

Ha nem használ imám, mire való a kard.
 Oh hálátlan ne bántsd ősedöt, a magyart!
 Te pedig hű fiam, ha élsz még tíz évet:
 Meglátod alattam, hogy Brassó mivé lett.
 Akkor lesz igazi az én ünneplésem,
 Mikor Hétfalut is itt látom e résen.
 Bizony most nekem csak fél örömöm van,
 Mert látom, hogy Brassó elhanyagolt nagyon.

Menj haza, beszélj el apádnak, anyádnak:
 A hű csángó népre gondja van Árpádnak!
 Megmondom ma minden brassói magyarnak
 Hogy nektek ezután jogokat adjanak,
 Szeressenek híven – hiszen egyek vagytok.
 Én vagyok ősi édes atyjok
 Méglásd, hogy ezután jobb sorsotok leszen
 S Brassó magyarsága a gondjába veszen.

Borcsa Mihály

(A Hétfalu újság 1907. szeptember 19-i számából)

Ez a brassói (100 km Csíkszeredától) avatás: 16 év alatt a legnagyobb eseményünknek tekinthető. Ennek több oka is van: Az ünnepi esemény a szórványban történt. Nem vitézi cselekmény, hanem a magyarság múltját-jelenét hirdeti, s igen kemény, hosszas szervezés és munka eredménye. Többek között Rendünk több tagjának önzetlen adományával valósulhatott meg. Tervezése v. Máthé Lóránt tkp. úr által, s a Bethlen Alapítvány 1,5 millió forintos hozzájárulásának köszönhetően sikerült: összefogásunkkal, s a magyar állam támogatásával. Ünnepélyes átadása a helyi magyar evangélikus egyháznak megtörtént. Sajnos, Magyarországról nem voltak jelen rendtársaink. Szomorúságom vigasza volt az a 100 rendi tag jelenléte, akik fegyelmetten, egyenruhában, palástosan megtisztelték jelenlétükkel a rendezvényt, s az azt követő bajtársi ebédet; ugyanúgy az egyházi méltóságok és helyi lakosok is. A brassói avatóünnepség egyik szervezője Dr. v. Kocsács Lehel István rendtársunk volt.

vitéz Lázár Elemér Erdély otkp. főkap.h.

ÉSZAK-ERDÉLY TÖRZSSZÉK KOLOZSVÁR

Kolozsváron a Magyar Mozgáskorlátozottak Társulata keretében működő Szent Kamill Szociális Otthon udvarán 2017. október 7-én kivételes eseménynek lehetett tanúja az alkalomra összegyűlt ünneplő közösség: az intézet **impozáns szobor-**

parkja két újabb alkotással, Márton Áron és Jakab Antal püspökök mellszobrával gyarapodott. Pakot Áron farkaslaki népi faragó kőmunkájának kivitelezését Borsos Géza József, a gyergyócsomafalvi Borsos Miklós Művészetéért Alapítvány elnöke támogatta, a Jakab Antal Keresztény Kör pedig csatlakozott a nemes kezdeményezéshez. Az ünnepség az otthon kápolnájában az Ausztriából hazalátogató Dr. Vencser László igazgató, valamint a Kolozsvár-Monostoron szolgáló id. Kádár István címzetes esperes és a kisbácsi Kovács Árpád plébános által bemutatott szentmisével kezdődött, majd a szoborparkban ünnepi műsorral folytatódott. Megnyitó szavaiban Tokay Rozália, az intézet elnöke elmondta: a szobrok állításához a két nagy püspök iránti tisztelet kifejezésének a szándéka vezette, amihez Borsos Gézától nagyfokú megerősítést és támogatást kapott.

Tisztelet és együttérzés a magyar hősök emlékünnepe, Tordán

2017. május 28. A magyar hősök emléknapja alkalmával az 1944-es tordai csata hőseire, valamint a Szovjetunióba „malenkij robotra” hurcolt polgári áldozatokra emlékeztek vasárnap délután az Aranyos-menti kisváros központi temetőjében. Józsa István Lajos, a Tordai Honvéd Hagyományörző Bizottság elnöke emlékeztetett, „Torda nem csak második világháborús hadszíntér volt, nem csak katonai hősi áldozatok sokasága kötődik a helyhez, hanem polgári áldozatokkal is fizetett a város magyar lakossága csak azért, mert magyarnak született.” A felszólalók hangsúlyozták, emlékezni és emlékeztetni kell a történetekre, hogy soha többet ne fordulhassanak elő ilyen szörnyű tragédiák.

Beszédében Józsa István Lajos emlékeztetett: 1995. október 29-én még csak a második világháború áldozatainak emlékére állíthattak kopjafát, mert akkor Tordán még nem lehetett a kényszmunkára hurcolt magyar polgári áldozatokról nyíltan beszélni, és számukra emléket állítani. Pataky József nem ijedt meg a pereskedéstől, a fenyegetőzésektől, sőt a nyilvánosság elé tárta az akkori helyzetet. Végre 2014. október 4-én a kopjafa mellé sikerült két gránittömböt helyezni, amelyre feltűntették a kényszmunka során életüket vesztett, 216 ismert, beazonosított személy nevét és kicserélték a kopjafa alapján lévő feliratot a következőre: „Malenkij robotra elhurcolt tordai magyar polgári áldozatok”. A szovjetek román segítséggel utcáról utcára, házról házra jártak, és vették őrizetbe általában a 16 és 60 év közötti férfiakat, akik aztán ismeretlen, borzalmas világba, szögesdrótok közé, internáló és emberpusztító lágerekbe kerültek. A gránittömbre felvésett adatokból kiderül, hogy a legkisebb áldozat, Török Róza feltételezhetően mindössze 4 éves lehetett, fogságának körülményeiről azonban nem sikerült megtudni részleteket. De ott találjuk az áldozatok között a 10 éves Moldován Györgyöt, a 14 éves Berecki Bélát, valamint több 17 éves fiatalembert, míg a legidősebb személy, Veress Zsigmond 80 évesen kerülhetett a szovjetek „figyelmébe”.

A cserkészek ünnepi műsorral emlékeztek a múlt történéseire
(Kékkői Károly felvétele)

„Különösen fájó pont Kolozsvárnak és Tordának!”- A kolozsvári magyar főkonzulátus részéről Polonyi Géza mondott beszédet, hangsúlyozva, a megemlékezés kifejezi a tiszteletet a hős honvédekkel szemben, illetve az együttérzést a kényszmunkára elhurcolt polgárok és családjaik iránt. 1944. szeptember 15-től október 7-ig a Tordán és környékén zajló csatát a katonák és a civil lakosság egyaránt megszenvedte. Miután a honvédek minden lehetségest megtettek az elsöprő szovjet és román túlerővel szemben, újabb tragédia kezdődött, amelyet a köznyelv „malenkij robotként” ismer. **A jelenleg ismert adatok szerint a kincses városból mintegy 5000 magyar férfit gyűjtötték össze, míg Torda lakosságát valósággal megtizedelték azzal, hogy 700 embert taszítottak rabságba.** „Nem tehetünk mást, csak azt, hogy emléküket kegyelettel megőrizzük, ápoljuk, és azon fáradozzunk: soha ne ismétlődhessen meg ehhez hasonló gyászos esemény!”

A Nagykárolyi Székkapitányság jelenti

Aki csak átutazóban ismeri a Partiumot, jóhiszeműen azt gondolja, hogy Szatmár megyében egy életerős magyar tömböt testesítünk meg, azonban hadd hívjam fel az tisztelt Olvasók figyelmét arra a szomorú tényre, hogy csak a nagykárolyi ref. egyházmegyében 3 (!) bezárt templom található: Krasznacégény és Csomaköz Árpád-kori műemlékeit a nemzeti kormány támogatásával nemrég újították fel, gyülekezetük azonban nincsen, Érhatvanban helyi összefogásból tatarozták az istenházát: még megérte az utolsó magyar ember a szép látványt, hogy aztán örökre álomra hajtsa a fejét, s újabb magyar település kerüljön le a Kárpát-haza térképéről. Az Érmellék olyan döbbenetes iramban halad a szórványosodás útján, hogy az itteni magyar közösségek hosszú távon a felmorzsolódással néznek szembe. Nem győzünk elég köszönetet mondani azoknak az anyaországi pedagógusoknak, akik a Vasárnapi Iskola Alapítvány szervezésében szabadidejüket feláldozva, ezekben az érmelléki kis közösségekben tartanak a gyermekeinknek kultúránkban, öntudatunkban és hitünkben megerősítő foglalkozásokat. Mint egy falat kenyér az éhezőknek, olyan ez a lelki támasz az itteni népünknek.

Vitézeink a politikai korrektség teremtette nihilben, vagy épp ellenszélben, a vidékünkön is gombamód elterjedt civil szervezetek sokszínűségében igyekeztek a lehetőségeikhez – és a körülményekhez képest – néhány olyan markáns programmal előrukkolni, amire felfigyelnek az embernek, s mozgósító erejű honfitársaink számára.

Címszavakban ezek a következők:

2017.01.14. – V. Doni Hősök Emléktúra

2017.03.15. – Nemzeti Ünnepe a város közösségében és a helyi cserkészekkel

2017.03.25. – Állománygyűlés Krasznán

2017.04.29. – Rákóczi-megemlékezés a Majtényi síkon

2017.05.13. – Vitézavatás Csíkszeredában

Nagyszerű ünnepség részesei lehettünk a vitézavatáson. Rendtagjaink munkájához erőt és kitartást kívánok!

2017.06.05. – A csíksomlyói zarándokvonat ünnepélyes fogadása Nagykárolyban

2017.09.02. – Kenderes

2017.10.21. – V. Bikfalvy György könyvbemutatója Krasznán

2017.10.29. – A nagykárolyi 56-osok tiszteletére rendezett ünnepség

2017.01.14. – **V. Doni Hősök Emléktúra.** A rideg számokon és neveken túl jó érzés elmesélni, hogy immár ötödjére vágtak neki lelkes túrázók az ónosótól sem riadva vissza, hogy begyalogolják azokat a Nagykároly környéki falvakat, ahol évről-évre visszatérő vendégként, szeretettel fogadják Rendünket és a kezdeményezést, amely a világháborúban elesett apáink, nagyapáink, neves vagy épp ismeretlen hősök előtt tiszteleg.

v. Berei Károly hdgy. úr évek óta lelke, szervezője, animátora ezeknek a túráknak. Az igazán elszánt túrázók már tudják: az időjárástól függetlenül január 13-án, 2018-ban is indulásra készen állunk!

Március 15-nek régi hagyománya van Nagykárolyban. Beivódott a helyi magyar közösség életébe. Azonban idén egy új színfolttal gazdagodott az ünnepi programkínálat, hiszen az evangélikus egyházközséggel és a helyi 151. Gr. Karolyi Gyula

Cserkészcsapattal ünnepi liturgia keretében koszorúztuk meg Petőfi Sándor emléktábláját.

Az emléktáblát, melyet 1943. március 15-én az akkori nagykárolyi cserkészek állítottak az impériumváltás következtében eltávolított helyére az egykori Térey háznál. Azonban ennek a táblának sem volt maradása: a kommunista időkben az evangélikus templomban vészelte át. Amikor a rendszerváltást követően elkészült a költő köztéri szobra, a különleges – és kalandos történetű – emléktábla feledésbe merült. Arra gondoltunk, hogy újra bevonzzuk a köztudatba, s a jövőben ennél fogjuk megkezdeni az nemzeti ünnepet.

Csíksomlyó nemzeti zarándokhelyünk. Melyik az a nemzet a világon, amelyik elmondhatja, hogy (mára) felekezeti hovatartozástól függetlenül egy hitbeli meggyőződés vezet ide milliókat találkozni a Kegyelemmel!? Bátran állíthatjuk, nincs még ilyen nemzet a világon!

Mi nem Szt. Bertalan éjek és nem Kristály-éjszakák vérgőzén keresztül őriztük meg tudásunkat és kultúránkat, hanem azzal a páratlan mentalitással, ami egy Hunor s Magyar lelkületében él: a testvéreké, akik nem egymás ellen, hanem egymásért harcolnak. Nagykárolyban az utóbbi években rövid technikai szünetet kellett tartani a zarándokvonatnak, s ez kiváló alkalomnak bizonyult, hogy a nemzet szíve – itt is – együtt dobogjon. Sokan várták a helyi vitézekkel együtt idén is a zarándoksereget, szólt az ének, barátok találkoztak és ismeretlenül is járt a virág, az ölelés, egy határozott kézfogás.

A zarándokvonat már az 1100 éves határon

Kimondatlanul is azt az élményt keresik az emberek, amit a régi öregektől hallottak, azokról a daliás időkről, amikor virágszönyeg borította Erdély városait és falvait „lépteink nyomán”. Lelkes pártfogók süteményt, ásványvizet osztogattak. Önként hozták, szeretetből adták. Hála legyen érte! Immár a zarándokvonat szervezői is felfigyeltek rá, érdemes lenne jövőre úgy készíteni a menetrendet, hogy Nagykárolyban legkevesebb fél órát töltsön a két szerelvény.

Különleges öröm a számunkra, hogy rendtársunk, v. Bikfalvy György szkp. úr emlékiratait az 1956 utáni évekről, immár könyv formájában is kézbe vehetjük. Címe: Az életből kiszakítva. Tasnádon, Krasznán, Szatmárnémetiben és Nagykárolyban is sor került a kötet bemutatójára, ahol a szerző minden érdeklődőnek dedikálta is a korszak látéletét tartalmazó könyvet, ami nem mellesleg izgalmas olvasmány a tanulni vágyó fiataloknak, és a tisztán látni vágyó idősebb generáció tagjainak.

Október 29-én megünnepeltük az 1956-os forradalom és szabadságharc környékbeli hőseit, ugyanakkor 90. születésnapja alkalmából köszöntöttük v. Sikolya Imre rendtársunkat: v. Kocsis László tkp. úr pedig átnyújtotta a Rend kítüntetését, az Ezüst Nemzetvédelmi Keresztet.

v. Kocsis László Észak-Erdély otkp., v. Berei Károly v.hdgy., v. Sikolya Imre, v. Sikolya László, v. Bikfalvy György szkp., Geréb Miklós VRNT mb. szkp.

Minden kedves rendtársunknak, családjaitoknak Isten áldását kérem az előttünk álló új évre.

Geréb Miklós VRNT mb. szkp.

SZÉKELY TÖRZSSZÉK SZÉKEI

Bardoc-Miklósvárszék Széke

2017. március 14-én Rendünk tagjai részt vettek a Bacon község önkormányzata által szervezett bodvaji vashámor ünnepségen, melynek keretén belül megemlékeztünk Gábor Áron, székely ágyúöntőről. A megemlékezés koszorúzással és himnuszaink éneklésével zárult.

2017. március 15-én a Véczeri csata helyszínén gyűlt össze az emlékező közösség, ahol a Barót város önkormányzata által szervezett megemlékezésen Bartha Imre VRNT. szkp. Wass Albert: Emlékezés egy régi márciusra című versét szavalta, majd koszorúztak az itt felállított emlékműnél.

2017. április 29-én Bibarcfalván a Makk-Váradai féle összeesküvés (1852-1853) három bibarcfalvi vértanú emlékére állított kopjafánál emlékeztünk: Bartalis Ferenc, Benedek Dániel, Bertalan László vértanúkra. A megemlékezésre meghívtuk a falu lakóit is. Rendünket 14 tagunk képviselte és jelen volt még három Szováta-Sóvidéki rendtársunk is. Szabó Miklós VRNT., v.hdgy bevezető beszéde után nt.Bartha Imre szkp. beszédében a kor történelmi eseményeit ismertette. A bibarcfalviak bátor magatartását, áldozatkészségüket méltatta, hisz a 16 letartóztatottból 11-en bibarcfalviak voltak. A fő vádlottakat, Váradai József ezredest, valamint Bartalis Ferencet a sepsiszentgyörgyi Örkönél akasztották fel 1854 április 29-én, mivel Bertalan László és Benedek Dániel megszöktek, csak elfogásuk után, 1854 május 27-én akasztották fel Marosvásárhelyen, a Postaréten. A többiek 15-18 év nehéz várfogságot kaptak. A megemlékezést énekek és szavatok tették emlékeztetéssé, Székely Lajos ref. lelkész imájában felszólított az elődök emlékének megőrzésére. A megemlékezés koszorúzással és a himnuszaink éneklésével zárult.

Az iskola Bartalis Ferenc nevét viseli, ahol a három vértanú kopjafája is áll

Csoportkép a kopjafánál az iskola udvarán

Bartha Imre szkp. VRNT.
v. Kósa Ilona Imola v.hdgy.

VETERÁN BAJTÁRS HONVÉD TALÁLKOZÓ KISBACONBAN

2017. augusztus 5-én tartottuk meg 18. alkalommal a v. Krizbai Imre ny. református lelkész által megálmodott és megvalósított honvéd találkozót. Ez alkalommal Kisbacon adott otthont e találkozóra. A még élő volt honvédekből már csak hárman tudtak megjelenni, mert a többiek egészségi állapota nem engedte meg a megjelenésüket. A Történelmi Vitézi Lovagrendet ez alkalommal Bardoc-Miklósvárszék és Kézdiszék képviselték. Az ünnepség református istentisztelettel kezdődött, melyet templomi ünnepi műsor követett, mely során nt. Bartha Imre szkp. Wass Albert „Ébredj magyar” című versét szavalta.

A templomi ünnepély után, zászlós felvonulással vonultunk a falu központjába, ahol egy apostoli kettős keresztet avattunk. Rövid ünnepség után került sor a kegyelet virágainak elhelyezésére, himnuszaink éneklésére, amelyet ünnepi ebéd követett a kisbaconi Közbirtokosság jóvoltából.

A kisbaconi kultúrotthon udvarán rendtársaink csoportja

Gulag-emléktábla avatása Olasztelken

2017. szeptember 3-án az olaszteleki falutalálkozó-ünnepség egyik mozzanata a tiszteletes Ungvári Barna, volt hidvégi, jelenleg uzoni református lelkész által ajándékozott GULAG márványtábla avatóünnepsége volt. Ez alkalommal a TVR helyi rendtagjai díszőrséget álltak, Bartha Imre VRNT. szkp. Wass Albert „Isten sír a Bábeltornya mellett” című versét szavalta.

Honvédbevonulás Erdővidékre

Szeptember 12-én emlékeztünk meg az 1940. szeptember 12-i bevonulásra, Erdővidékre.

Ez alkalomból Olaszteleken a Nemzeti Lobogó talapzatánál, amelybe márványtáblán szerepel a II. világháború olaszteleki hősi halottainak névsora, gyűltünk össze. V. Krizbai Imre

szhdgy. beszélt az észak-erdélyi bevonulásról, a magyarság örömről, és felelevenítette az általa hallott történeteket a bevonulás idejéről. Bartha Imre VRNT. szkp beszélt a bevonuló honvédek tiszteletére felállított díszkapuról, az ott tartott ünnepélyről. Koszorúzás után, a zászlót kísérve kivonultunk az olaszteleki temetőbe Bálint László tizedes, Úz völgyi hősi halott hazahozott holtteste sírjához. Bartha Imre nemzeti úr felelevenítette holttestének hazahozatalát, majd elhelyeztük a kegyelet koszorúját. Megemlékezésünket a himnuszaink éneklésével zártuk.

Szent László szoboravatás, Vargyas

2017. szeptember 16-án részt vettünk az erdővidéki Hatvan-négy Vármegye Ifjúsági Mozgalom által szervezett és állított Szent László szoboravatás ünnepségen. A szentmise után a katolikus templom udvarán felállított szobor leleplezése, s az ünnepi műsor után koszorúzás következett. Himnuszaink éneklésével zártuk az avatóünnepséget, amit szeretetvendégség követett.

Szárazajtai vértanúk

1944. szeptember 26-án a Gavriola Olteanu vezette Maniu vasgárdisták vidékünkön, pontosabban Szárزازajtan vadállati kegyetlenséggel végeztek ki tizenhárom ártatlan magyar embert. 25-én este összeszedtek vagy harminc embert, megkötözték és az iskola pincéjébe tuszkolták, s reggelig ütötték, verték őket. Másnap délelőtt összerelték a falu népét az iskola előtti térre, kimondva mindenkire a halálbüntetést. Az elsőt leteperték és nyakát egy előkészített favágó tőkére tették, majd egy fejszével lefejezték. A többieket, mivel ellenálltak, egyszerűen lelőtték, mint a kutyát. Szerencsére egy visszamaradt orosz osztag megjelent a faluban a lövöldözésre, így a vasgárda banda szétszaladt, és a többi megkötözött ember megszabadult.

Az emlékezést a szárazajtai egyházközség, a helyi iskola tanári kara szervezi minden évben, a TVR részéről részt vett Bardoc-Miklósvárszék és Sepsiszék. A megemlékezés református istentisztelettel kezdődött. A templomból a rezesbandát követve

vonultunk a falu központjába, az iskola előtt 1994-ben felállított emlékműhöz. Pap Attila, sepsiszentgyörgyi református lelkész, az egyik áldozat, Németh Izsák dédunokája, felolvasta a tizenhárom áldozat nevét: Elekes Lajos, Gecse Béla, Nagy András, Nagy D. József, Nagy Sándor, Málnási József, Németh Gyula, Németh Izsák, Szabó Bénéiam, Szép Albert, Szép Albertné Málnási Regina, Szép Béla és Tamás László.

Nemzeti Bartha Imre szkp előbb a szárazajtaiak fájdalomról beszélt, majd az erdélyi magyarság aktuális kérdéseire tért ki: Közösségünk semmi jót nem várhat attól a román hatalomtól, amelyik száz éve nem képes ígéreteit betartani. A bukaresti vezetés kettős mértékkel mér: ha rólunk van szó, elvesz, felszámol és hátrányba hoz, ha a határon túl élő románságról, akkor hangosan követel jogot számukra. A magyarság bukaresti képviselőjét is elmarasztalta: a román pártok nacionalista kirohanásait tétlenül nézik, s kis emberként csak kis lépéseket mernek lépni, nem vesznek példát az európai kisebbségek más vezetőitől. Elítélően beszélt az Európai Unió vezetőiről is, akik csak a migránsok kérdésével hajlandók foglalkozni, az őshonos kisebbségek jogait pedig le akarják seperni az asztalról.

A szárazajtai református egyházközség Ifjúsági Keresztyén Egyesületének tagjai Kelemen-Karikás Árpád lelkész vezetése mellett dalokkal és versekkel emlékeztek. Végül Barthalis Sz. Pál, nyugalmazott helyi lelkész, felolvasta Szilágyi Béla Székely Miatyánk című versét, majd koszorúzással, a himnuszok éneklésével fejeződött be a megemlékezés.

Hazatérőben, Nagybaconban, bajtársi ebéden vettünk részt.

Szoboravatás, Brassó

2017. október 15-én részt vettünk Brassóban a magyar evangélikus-lutheránus templom udvarán felállított Árpád-fej emlékmű leleplezési ünnepségen. Nt. Bartha Imre szkp. elszavalta Wass Albert Üzenet haza című versét.

56-os megemlékezés Baróton

2017. október 23-án, mint minden évben, Barót város önkormányzata megszervezte az 1956-os forradalom emlékűnnepségét, melyre minden alkalommal mi is megjelenünk, képviselve a Történelmi Vitézi Lovagrendet, egyben a kegyelet koszorúit is elhelyezve az emlékhelyen található 56-os kopjafánknál, rajta az

erdővidéki 56-osok névsorával. Közülük hárman vannak még közöttünk, ketten, v.Oláh János és v.Bede István Rendünk tagjai.

Ők külön is megkoszorúzták a kopjafát. Jelen volt Soós Zoltán, a csíkszeredai Magyar Konzulátus képviselője, aki Nagy Imréről tartott beszédet, Márton Árpád, parlamenti képviselő beszélt az 56-os forradalom utáni romániai megtorlásról, kihangsúlyozva azt, hogy ekkor kezdődött el igazából a romániai magyar intézmények elsorvasztási akciója. Demeter László, Erdővidék Múzeumának vezetője úgy fogalmazott, ma sincs sokkal másként, mint azon idők Romániájában, hiszen részleges jogfosztottként élünk. Ahhoz, hogy célt érjünk, s közösségünk szabad legyen, arra van szükség, hogy következetesen és egységesen cselekedjünk. Lázár Kiss Barna, Barót előjárója, úgy fogalmazott, hogy az akkori ifjúság példájából kell erőt merítenünk ahhoz, hogy a nehézségek láttán ne futamodjunk meg, hanem helytállva küzdeni tudjunk a közösségünket megillető jogokért. Áldást mondott Palkó Zalán Koppány, felsőrákosi unitárius lelkész. Jelen voltak a Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom tagjai is.

Barcaföldvári haláltábor

November 4-e lett a barcaföldvári haláltábor emléknapja, amelyre az idén 18. alkalommal emlékeztünk. Az első emlékművet, amelyet Ungvári Barna, akkori hidvégi református lelkész állíttatott, a földvári előljárással erőgépekkel eltávolította, de sok utánajárással sikerült évek múlva, újat állítani. A mostani megemlékezésen a TVR-t négy vitézi szék képviselte: Sepsiszek, Brassó-Hétfaluszék, Bardoc-Miklósvárszek és Kézdiszek, körülbelül 35 rendtaggal. Megnéztük a pincéket is, ahová a foglyokat zsúfolták be. A kutatások azt igazolják, hogy az ide összefogdosott, több mint háromezer magyar és német ajkú fogoly közül több mint ezren haltak meg 1944 ősze és 1945 tavasza között hastífuszban. Nagyrészüket továbbvitték Focsaniba, ahonnan Szibéria volt az úticél.

A megemlékezés az ökumenia szellemében zajlott, ezt ünnepi beszédek, énekek és szavatok követték. Sok megemlékező gyújtott gyertyát, hozott koszorút, vagy virágcsokrot. A koszorúzás és himnuszok éneklése után a hidvégi református egyházközség emlékházában szeretetvendégséggel zárult a megemlékezés. Köszönet a szervezőknek: Ungvári Barna, uzoni lelkipásztornak, a hidvégi református Egyházközségnek, a barcaföldvári és brassói RMDSZ Szervezeteknek. Külön köszönet dr. Kovács Lehel nemzeti úrnak, akinek vezetésével betekintést nyerhettünk a fogolytábornak helyszínt adó Czell gyár sörtároló pincerendszerébe.

Csíkszentsimoni emlékdombormű leleplezése

Nt. Bartha Imre szkp. koszorúz

2017. november 19-én vettünk részt a TVR Székely Törzsszéke által szervezett emlékdombormű leleplezési ünnepségén, amely v. lófő csíkszentsimoni Lakatos Géza vezérezredes, miniszterelnöknek állít emléket. Szentmise után vonultunk át a Szent László emlékházhoz, amelynek falán lelepleztük az emlékdomborművet. Ünnepi beszédek, koszorúzás és himnuszaink éneklése után bajtársi ebédrel zártuk az avatóünnepet.

Brassó-Hétfalu Széke

Folyó év június 11-én került sor a Történelmi Vitézi Rend Brassó-Hétfalu vitézi széke szervezésében az Ezeréves Határ egyik szakaszát is érintő, az 1920-as diktátum évfordulójához kapcsolódó, predeáli emléktúrara. Habár megemlékezésünk tárgya inkább elmélkedésre, elcsendesedésre ad okot, az enyhén szeles, felhős, ám meleg vasárnapi reggelen Kézdi, Seps, Bardoc-Miklósvári, illetve a házigazda Brassó-Hétfalu összesen mintegy 33 fős csapata izgalomtól fűtött vidámsággal várta a kisbuszok indulását, hogy elröpítse oda, ahol ma is megtapasztalható ezeréves történelmi határunk élő valósága. A Brassótól 25 kilométerre, a több mint 1000 méter tengerszint fölötti magasságban található hegyi üdülőtelep, a városi ranggal rendelkező Predeál, volt határmenti település felé a sok küzdelemnek helyet adó, a székelyek 1849-es spártai ellenállásának tanúja, a Tömösi szoroson vezet az út.

A környező erdők, sziklák és hegyek, sőt a még létező régi épületek is mind-mind a nem is oly régen leáldozott napunk dicső emlékeit őrzik. Felérve túránk kiindulópontjához, a Három Fenyő menedékház környékére, dr. Kovács Lehel István nemzeti úr, a hely kiváló ismerője, Barcaság és Hétfalu történelmének, hagyományainak, épített és természeti örökségének fáradhatatlan kutatója vezetésével bevetettük ma-

gunkat a Leányka-havas fenyőrengetegébe, amelyben a régi határ halmokkal és oszlopokkal kijelölt nyomvonala az 1200-1300 m magasan húzódó erdőfedte gerincet követi. Túravezető bajtársunk történelmi adatokkal gazdagon fűszerezett, egy-egy porladó határhalm mellett elhangzó, nemzeti Rab Sándor szkp. urunk által kiegészített előadásából, egy bonyolult, fájdalmas és gyönyörű történet rajzolódik ki: Magyarország már 1901-ben készen állott Bélbortól az Aldunáig tartó keleti, illetve déli határának kijelölésével. Hegyi legelőkön, erdős csúcson, szakadékok mentén, sziklák oldalába vésve, vadregényes roppant havasok tetején sorakoztak a számmal ellátott határjelölések, szegecselt acél oszlopok és a köztes, kőből és cementből készült, sima oldalú határhalmok.

Az ezek által kijelölt hosszú határszakasz magyar és székely alakulatok felügyelete és védelme alatt állt, sőt még a természet bástyái is megálljt parancsoltak azoknak, akik nyálukat csurgatva fenték fogukat évezredes földünkre. De amit férfikar, fegyver, bátorság, erény és igazság annyi időn át megtartott, elveszejtette azt az árulás, a félrevezetés, az irigység és a bűn. Rablók martalékává váltak a határjelzések is, ugyanis a múlt század hetvenes éveiben egy román hegyivadász alakulat azt a feladatot kapta, hogy robbantással, csákánnyal és bármilyen eszközzel, a lehető legrövidebb időn belül, eltün-

tesse a régi idők tolvajt kiáltó eme lármafáit, azonban -jellemző módon- trehány munkát végeztek. Bizonyíték erre a számos, Leányka-havasi szétzúzott halom ellenére, egy majdnem teljes épségben fennmaradt határkő, valamint a legenda 179-es fém határoszlop, melynek környékén dr. Kovács Lehel István rendtársunk, egy 2012-es levéltári kutatás al-

kalmával fellelt erdészeti munka alapján, Orbán Balázs által is lejegyzett sibothi ütközet elfeledett helyszínét fedezte fel. A csonka oszlopot körülálló hallgatóság néma figyelemmel hallgatta végig a hősi csata és Tuzson János őrnagy történetét. Közben elgondolkodtunk azon, hogy az oszlopláb oldalán a két, országot jelölő öntöttvas lemez közül miért csak az R betűs látható még, miközben az M betűs lemez helyén csak a tátongó ür...Ezek után, csoportokba verődve, az élményekről beszélgetve, leereszkedtünk a hidegpataki útra, ahol ismét buszra szálltunk. Búcsúpillantásunkban természetesen benne volt a szomorúság, amelyet itt nem kell különösebben boncolgatnom, de benne volt a tapasztalat tüzeiben hitté nemesült meggyőződésünk is: «Egy az Isten, egy a nemzet / Bármily gyenge, bármily sebzett./ Ahol a fák égig nőnek,/Állnak még a határkövek!»

Köszönettel tartozunk vitézi előjáróink, v. Lázár Elemér fkp. és v. Máthé Lóránt Pál tkp. uraknak az atyai tanácsokért, támogatásért és megértésükért. Köszönjük a résztvevőknek, hogy érdeklődéssel fordultak felénk, Csíki Edy barátunknak pedig a minőségi fényképesi munkáért.

Mély tisztelettel v.Vass Vince Ferenc v.hdgy.

A Brassó- fellegvári ostrom 168. évfordulóján

Koszorúzással egybekötött megemlékezést tartott a Kelemen Lajos Műemlékvédő Társaság helyi képviselőivel karöltve Brassó- Hétfalu vitézi széke. Az eseményre június 23-a borús pénteki délutánján került sor, amikor csaknem harminc elszánt résztvevő, vitézek és lelkes lokálpatrióták döntöttek úgy, hogy a fenyegető időjárás és a nem különb, ellenünk hangolódott légkör dacára megmásszák a Várhegy kaptatóját és mintegy jelszóra, főhajtásra gyülekeznek a 15 évvel ezelőtt felavatott emléktábla előtt, az ódon erőd falainál.

Rendezvényünk villámlások és dörgések közepette vette kezdetét a vár déli sarokbástyája falán található márványtábla alatt: fekete fellegek hömpölyögtek Barcaság egén, akár csak azon az 1849-es, június 21-i emlékezetes napon, amikor a közelben lévő Tömös-szoros védelmét áttörve, a többszörös túlerő és technikai fölény előnyével, pihenten és bosszúvágytól fűtve, Lüders 28.000 főnyi cári serege ellepte a Fellegvárra néző stratégiai pontokat, ahonnan 56 ágyú tüzköpő torka meredt az alig 4 (!) darab kisebb ágyúval rendelkező, alig 180 fős várbeli székely tüzérség felé. A határszorosot védő Kis Sándor ezredes a helyőrség vezetésével megbízott tüzérséget, Tóth Sámuel azzal az utasítással hagyta hátra, hogy támadás esetén addig védjék a fellegvárat, amíg ő dandárjával visszatér. Tóth nem tudhatta, hogy közben a tömösi csata tragikusan végződött, ezért a vitézek Kis Sándor csapatainak visszatérésében bízva, úgy döntöttek, hogy a végsőkig harcolni fognak és 4 ágyújukat olyan ügyesen húzigálták lőréstől lőrésig, hogy az oroszok sokkal nagyobb haderőt feltételeztek az erődben. Azonban a lőszerből kifogyott, sebesülteiket ellátni alig tudó, körbevett honvédség kényszerpályára lépett és a létrás rohamcsapatok falostroma közben összetörték elnémult fegyvereiket és a sebesülteket vonszolva, kivonult a várból. Lüders a sántikáló, számtalan sebből vérző csapat után a tényleges harcképes alakulatok megjelenését várta, azonban nagy szégyenére kiderült, hogy tulajdonképpen ez a székely haderő egésze, egyszóval egyetlen honvédre 150 cári katona jutott. - E történet nemzeti Rab Sándor székkapitány urunk a helyszínen tartott izgalmas előadásából kerekedett ki és elevenült meg lelki szemeink előtt...

Csíkszék Széke

Kopjafa a csíkszeredai hősök temetőjében. Állította a TVR. Csíkszéki Széke

2017. január 12-én, a csíkszeredai Hősök Temetőjében emlékezett a Történelmi Vitézi Rend csíkszéki csapata 1943. szomoru telére, amikor a 2. Magyar Hadsereg fiatal honvédei életüket vesztették harcban, fagyban, éhségben, betegségben, fogságban. Áldozatuk még ma is megdöbbentő. Nemzetünkől messze távol szerették volna megállítani a bolsevik hadsereget, hogy Hazánkat, nemzetünket megvédjék a betörő, pusztító szovjettől. A Jány Gusztáv vezérezredes vezérletével hadba induló 207.500 fős 2. hadseregnek mindössze 40 %-a tért vissza hazájába. Becslések szerint kb. 120.000 honvéd halt halt hősi halált, vagy került hadifogságba. Sokan közülük a visszavonulás során, út közben lelték halálukat. Az 1943. január 12-i voronyezsi nagy szovjet támadás, mely egyben megállíthatatlan áttörés volt, felbecsülhetetlen veszteséget okozott. Hőseinknek, a magyar katonáknak emlékét mindörökké megőrizzük!

vitéz Orbán Imre, Csíkszék

**Márton Áron szoboravatás Csíkszeredában,
2016. május 15. Tudósítás e két fotón keresztül**

Hűség, egyenes gerinc és személyes példaadás

A Történelmi Vitézi Rend (TVR) Székely Törzsszéke közel egy évtizede küzd azért, hogy Csíkszentsimonban egy domborművet állíthasson v. lófő Lakatos Géza (1890-1967) vezérezredes-miniszterelnök tiszteletére. 2006 évben a községben már sor került egy márvány-emléktábla elhelyezésére részünkről. A község jelenlegi vezetése és a helybéli katolikus egyházközösség pozitív hozzáállása, valamint a TVR anyagi és erkölcsi erőfeszítése nyomán, 2017. november 19-én, a vezérezredes-miniszterelnök halála utáni 50. évben dombormű-avatásra kerülhetett sor ebben a székely faluban, ahonnan v. lófő Lakatos Géza ősei származtak. A helyi Szent László Ház falán elhelyezett bronz dombormű tervezője v. Máthé Lóránt Pál székelyudvarhelyi művésztanár, a TVR Székely Törzsének tkp-a; kivitelezője Lázár Imre székelyudvarhelyi harangöntő műhelye volt.

A vasárnapi ünnepség 11 órakor ünnepi szentmisével kezdődött a helyi Szent László plébániatemplomban. A szentmisét Ft. Tamás József segédpüspök celebrálta, mellette szolgáltak a községből elszármazott papok, valamint Ft. Varga János helyi plébános és Ft. dr. v. Darvas-Kozma József pápai káplán, csíkszeredai plébános. Ft. Tamás József segédpüspök igehirdetésében Szent Erzsébetre emlékezve a kiváló női erényekről szolt, majd ehhez kapcsolódva a kiemelkedő férfi-tulajdonságokat emelte ki, ezek közül a nemzetszolgálatot és vitézséget, amelyek v. lófő Lakatos Gézát is jellemezték. Meghívtak és a résztvevő sokaság közt jelen volt ünnepi öltözetben a Székely Törzsszék több, mint száz tagja.

A szentmisét követő avatási ünnepségen Kozma István polgármester beszédében hangsúlyozta: az emlékművek, emlékhelyek segítenek olyan jelentős személyiségek életének és tetteinek a megismerésében, akiket az iskolában nem tanítanak. „Ilyen személyiség volt a vezérezredes-miniszterelnök is, aki minden cselekedetével a nemzetet szolgálta.” – összegezte az előljáró. A polgármester beszédében köszönetet mondott v. Lázár Elemér főkapitány-helyettesnek, Erdély otkp-nak az emlékjel-állítás érdekében folytatott kitaró küzdelméért. V. Máthé Lóránt, a TVR Székely Törzsszékeének törzskapitánya részletesen ismertette v. lófő Lakatos Géza katonai pályáját, kiemelve az I. és II. világháborús frontszolgálatát, a németekkel való kapcsolat lazításának a megszervezését 1944-ben; a háborúból való kiugrás előkészítését, majd ennek a meghíúsulását. A törzskapitány kitért arra, hogy a kommunizmus éveiben a vezérezredes-miniszterelnök méltósággal viselte üldöztetését, családjának kitelepítését is. „A TVR a dombormű-avatással igyekszik tenni azért, hogy v. lófő Lakatos Géza elfoglalhassa méltó helyét a magyar történelemben.” – zárta beszédét a törzskapitány. V. Ambrus Ágnes, Kézdiszék szkp-a beszédében v. Horthy Miklós kormányzó úr hűséges székely tábornokai között helyezte el v. lófő Lakatos Gézát. „A vezérezredes-miniszterelnök v. Horthy Miklós kormányzó úr bizalmi embere volt, egyenes gerincű, hűséges, megbízható, nyílt jellem. Személyes példaadásával lelkesíteni tudta katonáit, miniszterelnöki kinevezésekor elhangzó rádióbeszédében is azt ígerte, hogy a veszély pillanatában, szokásához híven, a legveszélyesebb helyszíneken ott lesz – és ez mindig így is volt!” – hangsúlyozta a székkapitány. V. Lázár Elemér Erdély otkp-a fkap-h, beszédében kiemelte: v. lófő Lakatos Gézát elsősorban, mint a II. világháborúból való sikertelen kiugrási kísérlet politikusát ismerik, a TVR azonban elsősorban a vezérezredes közel negyven éves kiváló katonai pályáját, vitéz tetteit szeretné ismertté tenni, a domborművel ezekre kíván emlékezni és emékeztetni. Az országos törzskapitány beszédében megköszönte a helyi önkormány-

zatnak és egyháztanácsnak, a Rend tagjainak, valamint minden más támogatónak az emlékjel-állításhoz nyújtott segítségét. Az emlékező beszédek elhangzása után v. Lázár Elemér fkp-h, Erdély otkp-a és Miklos János egyházi megyebíró leleplezték a domborművet, majd Ft. Tamás József püspök-helyettes megáldotta azt. Az avatóünnepség a dombormű megkoszorúzásával és himnuszaink eléneklésével, zárult, ezt követte bajtársi ebédünk elfogyasztása. Az ünnepi hangulatot kulturális műsor és a Csíkszentsimoni Ifjúsági Fúvós Zenekar közreműködése emelte.

v. Ambrus Ágnes szkp. az erdélyi törzsszék kulturális felelőse

A domborműves emléktáblát Tamás József püspök-helyettes áldotta meg

v. Lázár Elemér főkapitány-helyettes, Erdély Országos törzskapitánya koszorúz

V. lófő Lakatos Géza leszármazottja, az anyaországból érkezett vitéz Lakatos Miklós koszorúz

Vitézeink karéjában Tamás József püspök-helyettes és dr. vitéz Darvas Kozma József pápai káplán, Csíkszereda plébánosa (Péterfi István felvételei)

Október 6. Csíkdelne

A Csíki Mátyás Huszár Egyesület kopjafát állított Török Ignác tábornok emlékére Csíkdelnén. A megemlékezést az 1849 október 6-án, Aradon kivégzett 13 tábornok tiszteletére rendezték. A Mátyás huszárak a környék falvaiban minden évben egy kopjafát szentelnek.

Kézdiszék Széke

2017. január - Hősökre emlékeztek

A Történelmi Vitézi Rend kézdiszéki állománya a kézdivásárhelyi régi református temetőben lévő Laczkó-kriptánál két hősi halottra, vitéz Mező Ferencre és vitéz Laczkó Lászlóra emlékezett. A Laczkó-kripta homlokzatán látható, márványból készült Mező Ferenc-emléktáblát 2014. október 11-én a Történelmi Vitézi Rend állította. Ugyanitt emléktábla őrzi a szülőföldjétől távol elesett Laczkó László emlékét is.

A Laczkó-kriptában alussza örök álmát vitéz Mező Ferenc (Köröstarcsa, 1919. november 1.–Kásonjakabfalva, 1944. szeptember 3.) tartalékos zászlós, hős katona, akinek az 1944. szeptemberi, Keleti-Kárpátok-beli harcok folyamán tanúsított példás helytállásáért és az ellenség előtti kimagasló vitézi és önfeláldozó magatartásáért a Honvédség 17. tagjaként (post mortem) az egyik legmagasabb magyar háborús kitüntetését, a Horthy Miklós kormányzó által 1942-ben alapított Magyar Tiszti Arany Vitézségi Érmert adományozták, amelyet mindössze huszonkét magyar honvédtiszt kapott meg a közel harmincezer közül. A kommunista diktatúra éveiben a Laczkó család Mező Ferenc zászlóst saját halottjának tekintette, minden évben megemlékezett róla. A Laczkó családnak is volt egy hősi halottja, aki – akárcsak Mező Ferenc – hazájától távol lelte végső nyughelyét. Vitéz Laczkó Áron – aki alig néhány hónapos volt, amikor édesapját elveszítette – arra tette fel az életét, hogy megtalálja édesapja sírhelyét, majd összefonva a két katonasorsot, emléket állítson Laczkó Lászlónak és Mező Ferenc tartalékos zászlósának. 2014. szeptember 6-án az 1944. november 13-án a Tiszánál folyó védőharcokban elesett Laczkó László (1908–1944) m. kir. tüzér zászlós hősi halálának 70. évfordulóján Prügy községben állított emléktáblát a Történelmi

Vitézi Rend. Vitéz Ambrus Ágnes ny. magyartanár, a Történelmi Vitézi Rend kézdiszéki székkapitánya, miután méltatta a két hősi halált halt katona életét, bejelentette: a Vitézi Rend kézdiszéki állománya döntése értelmében ezentúl a II. világháborús hősookról minden esztendőben itt, ezen a helyen emlékeznek meg.

v. Ambrus Ágnes székkapitány, v. Kádár Edit v.hadnagy

Kratochvil Károlyra emlékeztek Kézdiszéken

Szentkereszthegy Kratochvil Károly (Brünn, 1869. december 13. – Balatonszepezd, 1946. szeptember 19.) magyar katonatiszt, a Székely Hadosztály parancsnoka.

A Történelmi Vitézi Rend kézdiszéki állományának tizenkét tagja december 13-án a kézdivásárhelyi Gyűjtemények Háza elől zászlójukkal az élen, az egykori Székely Katonanevelde épülete elé vonult, hogy lerója kegyeletét a Székely Hadosztály legendás hírű parancsnokának egyetlen erdélyi köztéri szobra előtt. A hős katona életét és pályafutását vitéz Ambrus Ágnes ny. magyartanár méltatta: Kratochvil Károly 1869. december 13-án született. 1918 decemberében szervezték meg a Székely Hadosztályt, melynek parancsnokává nevezték ki. Úgy döntött a Vitézi Rend, hogy ezentúl december 13-án, a hadosztályparancsnok születése napján emlékeznek a Székely Hadosztályra és annak kiváló pa-

rancsnokára. A méltatás után Mike Bernadett, a Református Kollégium tanulója Wass Albert Gyertyaláng című versét szavalta el, majd a Történelmi Vitézi Rend tagjai együtt mondták el a Magyar Hiszekegyet. A székely himnusz eléneklése után a rövid ünnepség koszorúzással ért véget. A rendezvény nagyszámú rendőri és csendőri felügyelet mellett zajlott. Ennek oka minden valószínűség szerint az lehetett, hogy Beke István Attila, a „székely terrorista” is jelen volt a megemlékezésen.

*vitéz Ambrus Ágnes székkapitány,
vitéz Kádár Edit v.hadnagy*

Itt jegyezzük meg: A Hős nevét nem feledjük! Debrecenben működik az országban egyedülként a Kratochvil Károly Honvéd Középiscola és Kollégium. (képünkön)

Az utókor nem felejt!

A 133 évvel ezelőtt született katonatisztre, nagybacsoni Nagy Vilmos honvédelmi miniszterre emlékeztek vasárnap Nagybaconban a Történelmi Vitézi Rend tagjai. Nagybacsoni Nagy Vilmos vezérezredes, bár Parajdon látta meg a napvilágot, számos szálal kötődött Nagybaconhoz, az itteni református templomban esküdött örök hűséget feleségének. A Rend tagjai a délelőtti istentisztelet után vonultak a közeli református kultúrotthonhoz, melynek falára 2004-ben került fel a Nagy Vilmos emlékére állított dombormű. Az emléklakett előtt először v. Bartha Imre bardoc-miklósvárszéki székkapitány mondott beszédet. A mai sorsfordító idők nehézségeire figyelmeztetett, azokra a törekvésekre, melyeknek célja nem más, mint nemzetünk elsorvasztása, példás nagyjaink emlékezetének eltörlése. „A válsághelyzetből egy kiút van: ha megőrizzük erőnket, közösségünk pedig az összefogás útját választja” – hangoztatta.

konokat... A hold már magasan állott, amikor végre Nagybaconba értem. Le sem tudom írni azt az örömet, amivel Nagy Elek sógoroméék fogadtak a paplakban. Megöleltük és megcsókoltuk egymást, és bizony nem szégyellem bevallani, hogy megeredtek a könnyeim. 1918. augusztus óta, 22 éve nem láttuk egymást.”

Vitéz Dimény János a katonatiszt hányatott életútját elevenítette fel, szólva arról is, hogy Nagy Vilmos honvédelmi miniszterként mennyi mindent tett a magyar kato-

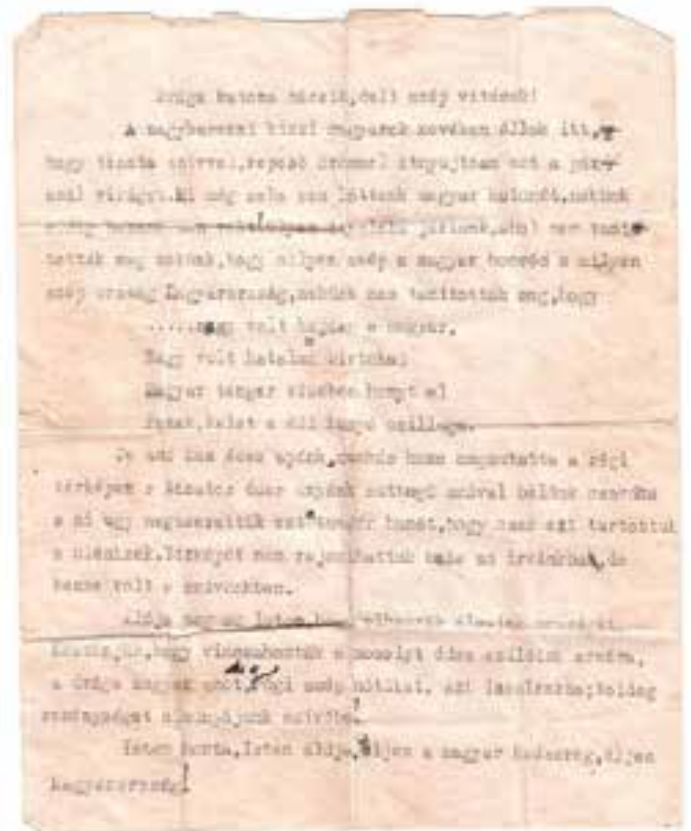

Nagy Dalma (A fotó v. Molnár Zsolt v. hdgy. tulajdona)

V. Máthé Lóránt Pál, a Vitézi Rend Székely Törzisének törzskapitánya a magyar hadsereg 1940-es nagybacsoni bevonulására emlékezett: „A helyiek szerették volna, ha a magyar csapatok nagybacsoni Nagy Vilmos vezénylete alatt érkeznek, ő azonban hadseregvezetési kötelességei miatt nem tudott jelen lenni a nagy eseményen. Napokkal később látogatta csak meg itt élő rokon-ságát.”

József Álmos: Bevonulás Háromszékre 1940 című könyvéből részlet: „Nagybaconba a díszkaput a község háza előtt helyezték el. Kákay Ernő első világhábarús főhadnagy, kántor és Nagy Elek esperes (nagybacsoni Nagy Vilmos sógora) fogadták a bevonulókat, Nagy Dalma (v. Monár Zsolt v. hdgy. nagymamája) köszöntőt mondott.”

Idézet a vezérezredes Végzetes esztendő című önéletrajzi írásából: „Sorra jártam a csapatokat, majd siettem felkeresni feleségem szülőfaluját, családjunk ősi fészékét. Arról már elkéstem, hogy a csapatokkal vonuljak be oda, mert éppen akkor kellett előkészítenem a kormányzói szemlét, és így Dést nem hagyhattam el. 17-én indultam el, tehát (1940. szept. 17-én – szerk. megj.), hogy most már mint magánember látogassam meg a nagybacsoni ro-

Nagy Dalma köszöntője, 1940. (A fotó v. Molnár Zsolt v. hdgy. tulajdona)

nákért, a háború után nem véletlenül került Rákosi ÁVO-sainak „gondozásába”. Bár egy idő után rehabilitálták, életét mellőzött emberként kellett továbbélnie Piliscsabán. A megemlékezésen végül v. Nagy János az 1916-os erdélyi román betörés momentumait elevenítette fel, majd a Vitézi Rend tagjai megkoszorúzták az emléktáblát. Az ünnepségen Szabó Tamara, Lakatos Ágnes és Sükei Katalin énekeltek. Jelen volt v. Lázár Elemér, a Történelmi Vitézi Rend főkapitány-helyettese, Erdély országos törzskapitánya is.

Böjte Ferenc / hirmondo.ro írása nyomán, kiegészítve v. Molnár Zsolt v.hdgy.

Dálnoki Miklós Béla emléktábla koszorúzása Dálnokon

A Történelmi Vitézi Rend sepsiszéki állománya 2017. július 23-án, szombaton dálnoki Miklós Béla vezérezredes, miniszterelnök emléktáblája előtt tisztelgett.

Bartók Ede Ottó polgármester köszöntötte az egybegyűlteket.

A Történelmi Vitézi Rend Sepsiszéki állománya és a jelenlevők az elhangzott gazdag kulturális műsor után a művelődési központ elé vonultak, ahol Dálnoki Miklós Béla (1890–1948) vezérezredes, miniszterelnök emléktábláját koszorúzták meg.

v. Molnár Zsolt v.hdgy. (Háromszék Napilap nyomán)

Június 4, pünkösdi fényben, Farkaslakán

Abban a faluban, ahol Tamási Áron 120 évvel ezelőtt látta meg a napvilágot és ahova 51 éve végleg hazatért a két cserefa alá, június 4. több jelentéssel is bírt: Pünkösöd vasárnap és a Nemzeti Összetartozás Napja, Trianon megemlékezés. Pünkösöd szombatján sok ezren gyűltünk össze Csíksomlyón és éreztük... összetartozunk.

A világ minden tájáról érkeztek - nemcsak magyarul beszélő, de magyarul érző, magyar kultúrájú... főleg magyar lelkületű emberek. Találkoztunk Hertelendyfalvi, Al-Dunai székelyekkel, akik ma Szerbia területén élnek, de többek között Németországból, Amerikából is érkeztek. Évről évre egyre többen tartjuk fontosnak együtt imádkozni, a Csíksomlyói Mária oltalmát kérni. A szentlélek ünnepén, a lélek nagy írójának, Tamási Áronnak a közelségében, a Csíksomlyói Mária áldásával álltunk, Trianonra emlékeztünk és összetartozást hirdettünk.

A rendezvényen jelen volt a Történelmi Vitézi Rend Székely Törzs törzskapitánya, v. Máthé Lóránt Pál, az Udvarhelyszéki Szék állományának tagjai, a Nyikómenti Lovasok, udvarhelyszéki és anyaországi emlékezők. Beszédet mondott Kovács Lehel, Farkaslaka község polgármestere, Kerekes Miklós, Ajak (Farkaslaka testvér-

települése) polgármestere, Farkas Balázs, Magyarország Csíkszeredai Főkonzulátusának vezetője (megbízott ügyvivő), valamint nt. Hadnagy Jolán TVR kultúrfelelőse, a Farkaslaki Tamási Áron Művelődési Egyesület elnöke. Mária éneket énekelt a „Zeng a magasság” farkaslaki egyházi kórus, népdalt énekelt Bárdosi Ildikó népdalénekes (egyetemi oktató), akit kísért Molnár Miklós hegedűn, de énekeltek a Transylmánia Zenekar tagjai, valamint a farkaslaki iskolások is. Verset mondott Dörner György színész, a budapesti Újszínház igazgatója. Nem nyugszunk bele!!! - hangzott föl dalban és szavaltban, kiáltásként és intő jelként.

7 évvel ezelőtt, 2010. májusában iktatta törvénybe a Magyar Országgyűlés a Nemzeti Összetartozás Napját, ... Emléknapp, mely az 1920. június 4-i békediktátum aláírásának évfordulójára emlékeztet, a múlt fájdalomának okán, de a jövőbe tekintés reménységével. Hitet ad a nemzetnek, hogy csak azért is vagyunk, voltunk, leszünk... és Összetartozunk!

Ugyanakkor, 7 évvel ezelőtt avatták fel ez az első erdélyi, köztéri Trianon emlékművet, amelyet Jakab Csaba farkaslaki származású, ma Budapesten élő építőművész, műépítész álmodott meg, súlyos múltat, egy törzsből fakadást, elszakítotttságot, de hitben való összetartozást és közös jövőt jelenít meg. Az emlékmű farkaslaki anyagból, farkaslakiak alkottak meg, kalákában állították föl, ... egyén és közösség van benne. A fő rendezvény ezen emlékmű körül zajlott.

Farkaslakán emlékeztünk Trianon fájó sebére, kimondtuk újra, hogy 97 évvel ezelőtt nagy igazságtalanság történt nemzetünkkel szemben és erről tudnia kell minden magyarnak! Nemzetünkért, a magyar nemzetért szólunk. A Nemzeti Összetartozás Napja és Pünkösöd vasárnap idén kivételesen egy időben volt. Pünkösdről így ír Tamási Áron: „A faluban hált a Szentlélek az éjjel. Hajnalban látták fényesen elmenni egy piros hintón. Utána harmat és a harmat után illatos fény szállta meg a földet.” Igen, idén is fény szállta meg a földet Farkaslakán, június 4-én. Ragyogó napsütésben zajlott a rendezvény. Fény és sötétség. A jó és a rossz harca dúlt, régen, 97 éve és ma is. Választhatunk Isten vagy az ördög tenyere közül! Ragaszkodjunk hitünkhöz, magyar kultúránkhöz, éljük, és ha kell, védjük meg! A rendezvényen a jelenlévőkre és az egész magyar nemzetre a Csíksomlyói Mária áldását kértük és Tamási Áron áldó szavai is elhangzottak:

„De kérdem: hányan vagytok, akik áhítattal állotok meg a virágot csókoló madár előtt, ... akik éhesen is megőriznétek a Küküllőbe hullott három csillagot?... Akárhányan, de szálljon rátok minden áldás. Hajnalonkint szebbé váljon az álmotok és szemetekkel lássátok a virág nyílását, hogy annál több kedvetek legyen. Minden jókkal együtt a búzával annyi öröm nőjön nektek, hogy azzal megérjétek esztendőről esztendőre.”

*Farkaslakán nt. Hadnagy Jolán kultúrfelelős,
Kp.Törzs, Erdély*

Hargita-megye, Farkaslaka

A szülőföld és a lélek nagy írója, Tamási Áron 120 éve Farkaslakán született. Erre emlékeztünk a „csillaggá énekelt” faluban! A szeptember 16-20-i, több napos rendezvény istentisztelettel kezdődött, s irodalmi vetélkedő, könyvbemutató, dokumentumfilm-vetítés, maratoni felolvasás Tamási Áron műveiből, mesejáték-előadás, tánccsoport-bemutatók színesítette az emlékünneppé vált évfordulós megemlékezést. A rendezvény fővédnöke a Magyar Országgyűlés elnöke, Dr. Kövér László volt. Rendezvényünk sikerét mutatja a nagyszámú érdeklődő és résztvevő.

v. Hadnagy Jolán, a Farkaslaki Tamási Áron Művelődési Egyesület elnöke, négy gyermek édesanyja, feleség, óvónő értesítése nyomán

Marosszéki Szék A 2017-es év KRÓNIKÁJA

Rendünk tagjai részt vettek a hagyományos január 1-i megemlékezésen.

Az év első napján déli fél egykor marosvásárhelyi és a környező településekről érkezett magyarok gyűlnék össze évről évre, hogy emlékezzenek Petőfi Sándor születésére. A szobrot 2000. december 16-án avatták fel, az EMKE (Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület, alap.Kolozsvár, 1885.) mozgósításának köszönhetően. Ezelőtt 194 évvel, 1823-ban, Kiskőrösön január 1-jén jegyezték be a későbbi költőt az evangélikus egyház keresztelési anyakönyvébe Alexander néven, és mára már ezt az időpontot tartják a születése napjának. Maga a költő is ezt jelölte meg születési időpontként. Idén közel száz résztvevő jelent meg a Kossuth és Arany János utca kereszteződésénél lévő parkban, hogy tisztelegjen a költő emléke előtt a Hunyadi László szobrászművész által alkotott szobornál annak ellenére, hogy a hosszantartó enyhébb téli napok hirtelen fagyosra fordultak.

Március 15-i megemlékezés

A fiatalos lendület jellemezte az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács Maros megyei szervezete által a marosvásárhelyi Petőfi-szobornál szervezett március 15-ei ünnepi megemlékezést. „Hazádnak rendületlenül légy híve, oh magyar!” – nyitotta meg a rendezvényt a Református Kollégium kórusa Enyedi Csaba vezetésével, a műsorvezetők pedig Márai Sándor gondolataival köszöntötték a jelenlevőket. Ünnepi beszédében a Sapientia-EMTE hallgatói önkormányzatának elnöke, Ferencz Katalin utalt arra, hogy az 1848–49-es forradalom és szabadságharc képviselői értünk, az utókorért is harcoltak, az elvek pedig azóta se sokat változtak: az erő a fiatalok kezében van. A magyar történelmi egyházak nevében Ötvös József református lelkész az emberek szívében élő erő és a közösségért vállalt felelősség fontosságát emelte ki, amelyek a szülőföldön való megállás és szülőföldért való kiállás je-

gyében örök barátságokat jelentenek, akárcsak Kossuth, Petőfi és Arany esetében.

Rendünk tagjai kegyeletük jeléül koszorút helyeztek el a költőt ábrázoló szobor lábánál.

A kellemes időjárásnak köszönhetően mintegy háromezren vettek részt a marosvásárhelyi Postaréten a vértanúk emlékművénél szervezett megemlékező ünnepségen.

Előtte fiatalok vonultak Kossuth-nótákat énekelve – Kostyák Márton zenekarával – az Ifjúsági Háztól. A mostani ünneplés próbatétele annak, hogy ki tudunk-e állni magunkért, vagy hagyjuk, hogy eltapossanak. Megemlékező beszédet tartott Soltész Miklós magyarországi egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár is, aki elmondta, a forradalom kitérőeskor arra figyeltek a magyarok, hogy a nemzetiségekkel ne okozzanak viszályt, most az a dolgunk, hogy bátran kiálljunk magyarságunkért és a nemzetek békéjéért. A szónoklatokat követően verssel, énekkel köszöntötték a tavaszi ünnepet, végül koszorúkat helyeztek el az emlékmű körül, különösen kedves jelenet volt a Rügyező nevű furulyazenekar, kisgyerekeinek előadása.

Szentgyörgy Napok 2017. április 22.

Minden korosztályt megszólító programsorozattal ünnepelték a 23. alkalommal megszervezett Szent György Napokat. A közösségépítés jegyében zajlott rendezvénysorozat elérte célját, az aprónéptől a szépkorúakig nagyon sokan kapcsolódtak be az egyes programokba.

A családi hangulatú eseményen a községvezetés, rezesbanda kíséretében, népes gyereksereggel együtt vonult végig a művelődési otthontól a Szent György-szoborig. Rendünk tagjai tiszteletüket tették a szobornál elhelyezett koszorúval is. A felvonulást követően megkoszorúzták a község névadójának az emlékművét, majd 23 lufit engedtek fel a levegőbe.

Backamadaras, 2017. június 10.

A Szent László Társaság (1861) és Rend nevében a házigazda lovag Koncz László Ferenc lelkész, erdélyi széktartó hálát adott az avatási alkalomért, hogy az eddig egyszemélyes szolgálatában

most már társai is vannak. Az örömmel és hálával végzett szolgálat meghozza majd a gyümölcsöt, és ez a nap minden lovag és családja örömét, valamint az összetartozás élményét jelenti. A Történelmi Vitézi Rend Marosszéki Székének tagjai is koszorút helyeztek el az ünnepély alkalmával a templomkertben elhelyezett kopjafánál.

A Történelmi Vitézi Rend nevében vitéz Lázár Elemér főkapitány-helyettes mondott köszöntőt, majd a tömeg a művelődési otthonba vonult, s a székelyszentistváni Sándor János művész Szent László fába faragott üzenete című kiállítást tekintette meg. „Szent királyaink ma is egybegyűjtenek, múltunk táplál és ezer szállal köt, hogy el ne sodortassunk!”

Marosvásárhely – augusztus 20.

A magyar államalapítás hivatalos ünnepe, államalapító Szent István királyunk emlékezetére vasárnap este a marosvásárhelyi Színházterén ünnepeltünk, mely idén Vásárhelyi Forगतag részét képezte. Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács Maros megyei szervezete szervezte, amelynek felhívására több százan gyűltek össze a téren. Szent István nagyságát és jelentőségét Cseh Gábor, az EMNT Maros megyei elnöke méltatta, aki az államszervezet által hozott változásokról is beszélt, a magyar nemzet megerősödéséről és megmaradásáról. Flender Gyöngyvér, Magyarország csíkszeredai konzulátusának konzulja szintén az ünnep jelentőségét hangsúlyozta. Az eseményen kiállították a Szabó Albert képzőművész által készített Szent Koronát és a koronázási ékszereket. Az Eldi pékség által készített óriás kenyereket – az új kenyeret – megszentelték, s az esemény végén felszeletelték és a jelenlevőknek szétosztották.

2017. augusztus 24-én Rendünk tagjai részt vettek egy közös vacsorán, családtagjaikkal együtt, a maroszentgyörgyi Misi Csárdában. Bevezetőként a 100 tagú férfi Székely Kórus néhány környékbeli tagja szórakoztatott az eseményhez illő régi katonadalokkal, majd Pataki Ágnes szavalta el gyönyörűen „A fogoly katona” című népballadát.

Találkozónk nagyon jó hangulatban zajlott, sokat emelt a színvonalon a családtagok jelenléte.

Nem feledkeztünk meg Kiss József rendtársunkról sem, aki belépett élete 90-ik életévébe. Mindnyájunk Jocó bácsiját meglepetés-tortával köszöntöttük fel, jó egészséget és még hosszú éveket kívánva körünkben, bízva abban, hogy tovább is folytatja eddigi pontos és odaadó munkáját Rendünkért.

Parajd, 2017 szeptember 23. Nagybaconi Nagy Vilmos hadügyminiszternek állított emléktáblát a Horthy Miklós Társaság. Részt vettek a parajdi önkormányzat képviselői, a Horthy Miklós Társaság Tagjai Zetényi Csukás Ferenc elnök vezetésével, a Történelmi Vitézi Rend tagjai Udvarhelyszékről, Szováta Sóvidékről és Maroszékről, vitéz Máthé Loránd Pál törzskapitány vezetésével. Áldást mondott vitéz Vajda Domokos református lelkész.

Bekecstető – 1916. szeptember 30 – Erdély sorsfordító csatája

Rendünk több tagja részt vett a Bekecstetőn megrendezett rendhagyó megemlékezésen, koszorút is elhelyezve. Ez alkalommal a Marosvásárhelyi Magyar Királyi 23. Honvéd Határvasdász-zászlóalj Hagyományörző csoportja által újonnan elhelyezett 28 fakereszt megkoszorúzására került sor a bekecsalji teme-

tőkertben, ahol az I. világháborúban hősi halált halt magyar és bosnyák katonák nyugszanak. A Történelmi Vitézi Rend Maros és Szováta - Sóvidék Szék vitézei 12. alkalommal vettek részt a megemlékezésen a Bekecs-hegyén, amely 1916 ősszén az I. világháború egyik legvéresebb ütközetének színhelye volt, s az egyik sorsfordító ütközeteként vonult be a történelembe, mely Erdély hovatarozását döntötte el, a magyar-székely egységek óriási győzelme révén.

Ez alkalommal az itt elesett honvédek emlékműveinél rótták le kegyeletüket Maros és Szováta - Sóvidék Szék tagjai is.

vitéz Bocskai István székkapitány

Marosvásárhely - Székely Vértanúk emlékműve 2017. október 6.

Marosvásárhely lakossága 2017 október 6-án 16 órától koszorúzással egybekötött főhajtással emlékezett a Postaréten a 169 évvel ezelőtt kivégzett 13 aradi vértanúra.

„A tisztelet megvenni nem lehet, azt ki kell érdemelni, és ezek a hősök az életükkel érdemelték ki: felvállalták a közös jóért való harcot. E lelkek tisztasága, tisztelete, amiért itt vagyunk ma, ha számban kevesen is, de lélekben annál többen!” – fogalmazott Nagy László unitárius lelkész. Mi is képviselve voltunk a rendezvényen és tagjaink koszorút helyeztek el.

Vártemplom, Marosvásárhely 2017. október 22.

2017. október 22-én a marosvásárhelyi Vártemplomban a 10 órai istentisztelet után Rendünk tagjai megkoszorúzták a templomkertben felállított kopjafát, amelyet az 56-os forradalom emlékére helyeztek itt el. Marosvásárhelyen az 1956-os megemlékezést a Kultúrpalota kistermében szervezték meg, jelen voltak azok a túlélők is, akiket annakidején meghurcolt a szekuritáté, börtönbüntetésre ítélték és több időt töltöttek ártatlanul a rácsok mögött. Horváth Matild, Szilágyi Domokos, Kelemen Kálmán, Gráma János – csak néhányan azok közül, akiket meghurcoltak és bebörtönöztek az 1956-os magyar forradalom miatt.

Ahogy Tamási Zsolt történészfogalmazott: az 1956-os forradalom más volt Magyarországon és más Erdélyben. „Erkölcsi kötelessége a jelen emberének meghajolni mindazok előtt, akik a meghurcolást is vállalták a szabadságért.” – hangsúlyozta Csige Sándor Zoltán, Magyarország csíkszeredai főkonzulja. A megemlékezők mécsesekkel a kezükben a Kultúrpalotából a Vártemplom mellett 2006-ban felállított kopjafához vonultak. A koszorúzást követően Henter György lelképásztor tartott a templomban egy rövid megemlékező istentiszteletet.

Tallózta v. Albertini Zoltán

A Szent Korona hivatalos másolata és a Magyar Királyi Koronaórség Sepsiszentgyörgyön

2017. május 12.

A Kós Károly Múzeumban tartott koronatorténeti előadás előtt v. Molnár Zsolt v. hadnagy bajtársi ebéddel fogadta a magyarországi rendtársakat a Szent György Pince Vendéglőbe.

V. Molnár Zsolt v. hdgy. a koronaörökkel.

Fotó: v. Péterfi István v. hdgy.

Bővebben az ünnepi eseményről Koronaórség beszámolójában.

Köszönetet mondunk vitéz Molnár Zsolt v. hadnagynak időpénzt és áldozatot nem kímélő, nagyszerű szervezéséért, kiváló munkájáért!

Isten megáldjon, Nemzetes Úr!

v. Szanyó Árpád tkp.

Új református templom Sepsiszentgyörgyön

2017. augusztus 27-én, vasárnap ősi szokás szerint kereszteléssel kezdődött a Zakariás Attila tervezte Gyöngyvirág utcai református templom szentelése Sepsiszentgyörgyön. Kató Béla, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke a keresztelési szolgálaton hangoztatta: magunknak, s gyermekeinknek építjük a templomot!

Az új református templom szentelésén meghívóként részt vett a Történelmi Vitézi Rend sepsiszei állománya; az új templom bejáratánál sorfalatt álltak, így fogadták az ünneplő híveket. *Most van az aratás ideje annak az elvetett magnak és annak a sok-sok gondoskodásnak, imádságnak, ami körülövezte ennek a templomnak az építését!* – hangsúlyozta a püspök. Arról beszélt, hogy vannak, akik számára egy templom csak építészeti csoda, de aki Isten jelenlétét keresi a templomban, annak áldás lesz az életén. Balog Zoltán miniszter levelét Sipos Zoltán gondnok olvasta fel: Már a sepsiszentgyörgyi Kálvin-szobor

felállítására is megmutatta, milyen fontos a református székeleknek hitük, őseik tisztelete. *„Az ő örökségükre épül a ma és a holnap. A tiétek a jelen, ahol Isten megteremtette azokat a lehetőségeket, amelyeket fel kell fedeznetek, amelyek győzelemre viszik életeteket, a gyülekezet életét, a közösséget. Ezen az úton indultok el ma templomépítő, téglákat rakó lelki közösségként.”* Ha valahol templomot építenek, akkor nemcsak egy-két nemzedékre, hanem egy közösség hosszú távú jövőjére gondolnak, – mondta Csige Sándor Zoltán, Magyarország csikszere-dai főkonzulátusának vezető konzulja. Leszögezte: a templom építése és felszentelése azt üzeni, itt vagyunk, itthon vagyunk

ebben az országban, itthon vagyunk ezen a tájon, és itt akarunk élni. A templomépítés mindig közösségépítés is, annak lelki alapját erősíti. – mondotta. Őszinte meggyőződésem, hogy Magyarország kormányának a nemzetpolitikai államtitkárság által adott támogatása a lehető legjobb helyre került, és jó ügyet, magyar ügyet szolgál – fejtette ki a főkonzul. Valójában ez a templom akkor készült el, amikor a gyülekezet megfogalmazta az igényt, amikor megálmodta a templomot. – mondta Antal Árpád, Sepsiszentgyörgy polgármestere. A sziklára épített házhoz hasonlította a templomot, amely a közösség erejére épült, és a protestánsok híres etikájára, amely magát a közösséget tartja szilárdan össze. *„Itt vagyunk itthon, ahová templomokat építünk, bölcsődéket, óvodákat, iskolákat, egyetemeket. Meggyőződésem, hogy a világot az igének, a hit és a bizalom tudja előrevinni. Bennünket is ezek vezéreljenek döntéseinkben”* – mondta a polgármester.

*vitéz Molnár Zsolt hngy, Sepsiszentgyörgy
(Háromszék Napilap nyomán)*

Székelyföldiek látogatása az Anyaországba

Hadnagy Jolán VRNT kultúrfelelős

A gyermek számára az Édesanyjához való látogatás nagy esemény. Természetes körülmények között, anya és gyermeke egy helyen kellene éljenek, egy egységet kellene képezzenek és nem szabadna határok rideg korlátainak ütközniük...De a gyermek megy. Kívánja látni Őt. Örül, hogy mehet, mert volt idő, amikor meg sem látogathatta a Szeretettet. Lelkét ünneplőbe öltözteti és szemeit gyönyörködésre készíti fel és talán egy kis elfoglaltság is van várakozásában. Eszembe jut, amikor 10 éves gyerekként először látogattam Magyarországra. Mennyire lelkesedtem, hogy hol vagyok, örültem a magyar feliratoknak, földet hoztam haza onnan... „igazi magyar földet”. Ma már tudom, nálunk is az van!

Augusztus végén útnak indultunk Székelyországból, a Történelmi Vitézi Rend erdélyi, többnyire székelyföldi tagjai,...hogy egy kis kitekintéssel vagy betekintéssel (?) felfedezzünk néhányat az anyaországi értékek, emlékek közül, azokra rácsodálkozva, élménnyel gazdagodva erősödjön bennünk a tudat, hogy nagy nép fiai vagyunk.

Megérkeztünk Berettyóújfaluba, ahol a szálláshelyünk volt. Innen látogattunk el naponta más helyszínekre.

Látogatásunk első helyszíne Debrecen, melyet neveznek kálvinista Rómának, Keresztyén Respublikának, de Magyar Genfnek is, mely főként iskolája és nyomdája által vált véleményformáló hatalommá. A reformáció évében nagy élmény volt felfedezni a magyar reformáció számos meghatározó

eseményének helyszínéként szolgáló nagyvárost. Utunkon v. Sajtos Szilárd százados, táborig református lelkész vezetett, aki még Mikepércsnél csatlakozott hozzánk, hogy helytörténeti tudását megosztva mutassa be szeretett városát. A városnézés kezdetekor megnéztük a Líciumfát, amely egy fává nőtt ördög-cérnabokor, botanikai ritkaság, mely egyháztörténeti értékű és ma is jel lehet a hitetlenkedőknek, hisz egykor, mikor a nagyváradi püspök elküldte Debrecenbe Ambrosius kanonokot, hogy térítse vissza a reformáció híveit, Bálint pappal nem tudott szót érteni. A legenda szerint ezen a helyen folytatott vitát Bálint pap és Ambrosius mester, aki egy útszéli líciumbokorról letépett egy ágat és azt a kezében tartva azt hangoztatta, hogy Kálvin tanaiból sohasem lesz vallás. A kanonok földbe szúrta az ágat és így szólott:

„Akkor lesz valami az új hitből, amikor ez a földbe szúrt líciumfává nő!” Mire Bálint pap a következő választ adta: „**Akkor fa léssen**”. A kis ágacska cserjévé, majd fává nőtt... és ma is él!

A Debreceni Református Kollégium Debrecen egyik fő oktatási intézménye, az 1848–49-es forradalom és szabadságharc idején a Debrecenbe menekült kormány forradalmi országgyűléseinek és az 1944. december 21-én tartott Ideiglenes Nemzetgyűlés színhelye. Jelmondata: „Orando et laborando” azaz „Imádkozva és dolgozva”. Megtudhattuk, hogy a híres kollégium diákja volt (a

Fotó: v.Harsányi Jenő

teljesség igénye nélkül) Arany János, Kazinczy Ferenc, Csokonai Vitéz Mihály, Fazekas Mihály, Ady Endre és Szabó Lőrinc. Meglátogattuk a debreceni Honvédtemetőt, vagy ahogy sokan nevezik: a Hősök Temetőjét, melyben az első halottakat még 1849-ben temették ide, de itt nyugsznak az I. és a II. világháború hősei is.

Kenderesen emlékeztünk arra, hogy az itt született v. nagybányai Horthy Miklós 60 éve szenderült jobblétre, portugáliai emigrációban. Mivel testét Magyarhonba hazaszállítva, ebbe a szeretett szülőfaluba, szeptember 4-én temették újra, így ezen a napon emlékeztünk Rá. Személye, megítélése sajnos ma is komoly ellentétek, viták tárgya. A kérdőjelek mellett, sok alaptalan váddal illetik, de vitathatatlanok azok az érdemek, amelyek abban a nehéz világpolitikai és gazdasági helyzetben sikerült elérnie. Az emlékezés egy ökumenikus istentisztelettel kezdődött. A „talentum” méltó kamatoztatása-téma mellett jelen volt egy nagy idézet:

„Csak törpe nép felejthet ős nagyságot,
Csak elfajult kor hős elődöket;
A lelkes eljár ősei sírlakához,
S gyűjt régi fénynél új szöveteket.
S ha a jelennek halványul sugára:
A régi fény ragyogjon fel honára!”
(Garay János: Az Árpádok- ból)

Horthy Miklós példája ott él szívünkben, jelentős államférfi volt. Ezt igazolta az az emlékező tömeg, mely a templomból átvonult a Horthy család temetkezési helyéhez, ahol megemlékező beszédek és koszorúzás következett.

Szegeden v. Gimesi István Miklós, Csongrád vármegye székkapitánya vezetett körbe bennünket. Már az autóbusból megnéztük a híres szegedi börtön épületét, de megcsodáltuk többek között a Szegedi Dóm impozáns építményét, az Országzászlót, a Pozsonyi Csata emlékére emelt emlékművet. Emlékeztünk a szegedi nagy árvíz szörnyűségeire. Láthattuk annak emlékére emelt zenélő szökőkutat. Jártunk a híres Klauzál téren, amelynek egyik teraszáról mondta annak idején Kossuth Lajos utolsó magyarországi beszédét. Láttuk a Reök-palota előtt található I. világháborúban elesett szegedi 3. Honvéd Huszárezred hősi halottainak emlékét őrző lovas szobrot. Érdekes volt Klebelsberg Kunó mészkőből készült, szokatlan formájú emlékműve, melyet Melocco Miklós Kossuth-díjas szobrászművész alkotott, és melynek „testét” a szellemi értékek megteremtésében bővelkedő életműve formált meg. Megcsodálhattuk a Hősök Kapuját és még sok szegedi nevezetességet.

Megható eseményként éltük meg a szegedi temető kert hősi halottainak kis sírhantjai és keresztjei közé felállított Székely faragott hármaskopjafa avatását. Erről a faragott jel-emlékről azt kell tudni, hogy vitéztársunk, a székelyudvarhelyi v. Balázs Dénes faragta saját kezűleg, a szintén faragni (is) tudó, hősi halott édesapjának emlékére.

Édesapja, aki szintén Balázs Dénes nevet viselte, az udvarhelyszéki Homoródszentmártonban született 1913-ban,

1943-ben vitték el katonának a II világháborúba. 1945-ben itt Szegeden került orosz fogolytáborba. A 600 rab befogadására alkalmas börtönben, kb. 12.000 (!) rab bezsúfolásával telített, embertelen körülmények között kapott tifuszt és hunyt el, melyről a család érdeklődésére a Magyar Vöröskereszt 1946-ban tudósította őket. Dénes bácsi csupán 4 éves volt, amikor kikísérte a faluszélre háborúba induló édesapját és ide, a faluszélre járt ki várni, lesni, hátha hazaérkezik. Nem jött haza. Itt Szegeden tudta meg, hová temették a II. világháborúban elhunyt katonákat, köztük édesapját is, és ide faragott és állított emléket, melyet sikerült erre az alkalomra hatóságilag is elfogadtatni.

Főhajtásra álltunk meg és szívből elénekeltük a Székely Himnuszot, a dal zenei atyjának, Mihalik Kálmánnak, szintén ebben a temetőkertben levő síremlékénél, valamint v. Siprák László őrnagynak, a tordai csata hőségének, – aki egyike a 22 Tiszti Arany Vitézségi Éremmel kitüntetett tisztnek - a sírjánál koszorúztunk és mondtuk el Rendi Imánkat.

Szemerkél ő esőben megható volt a kopjafa leleplezése

Ez esemény alatt saját citerakisérettel énekeltek a hősi halált halt Balázs Dénes dédunokái

Az anyaországi látogatásunk emlékező sorozata, tüzdelve volt vidámsággal is, gyógyvízben való ellazulástól, baráti beszélgetéseken át, halászlékóstolásig, viccmondásig. Tudnunk kell igaz történelmünket és fel kell néznünk elődeinkre, de jövőben kell gondolkodnunk és cselekednünk. Nemzetünknek van mire, van Kikre emlékezni! Jó volt emlékezni! Emlékezzünk!... De ne feledjük Tamási Áron gondolatait: „Nem sírt ásunk, hanem fundamentumot!”

HADNAGY JOLÁN VRNT. kultúrfelelős,
Országos TKP-i Törzs

Fülei-Szántó Lajos

Az én népem

Az én népem, a székely nép,
 Tagbaszakadt, eleven, ép.
 Arca derűs, szeme ragyog,
 Még akkor is, ha benn sajog.
 Ős hagyomány rég azt tartja,
 Hogy a hunok büszke sarja,
 Ő volt mindig szent hazája
 Határvédő katonája.
 Szíve tiszta, lelke nemes,
 Bárki előtt nyílt, egyenes.
 Jusson akármilyen térre,
 Sohse hajlik meg a térde.
 De ha munka várja, hívja,
 Neki görbül, ahogy bírja.
 És ha sokszor sziklán szánt is
 Megél még a jég hátán is.
 Nemcsak kezeli az ekét,
 Csinál szőtttest, cifra zekét,

Megépíti csinos házát,
 Galamb bugos szép portáját.
 Élősködtek sokan rajta
 S bizalmát könnyen nem adja,
 De, ha szívéhez juthattál,
 Beteggé tesz, úgy megtraktál.
 Vallásos és becsületes,
 Szóban, tettben épületes.
 Ok nélkül nem jár a szája.
 Kontraktus a parolája.
 Tépázza a sors haragja,
 Segít azon a furfangja:
 Mit nem bír meg a kezével,
 Megcsinálja «két eszével.»
 Hogyha örvend, vagy szíve fáj,
 Dala, nyelve csupa bűbáj,
 öltözete, ősz szokása
 A dicső múlt ragyogása.
 Ilyen derék nép a székely.

HÍREK, ESEMÉNYEK, ÉVFORDULÓK

Hazahívjuk a fiatalokat! – Antal Árpád, Sepsiszentgyörgy polgármestere, aki maga is szociológus, arról beszélt, hogyan lehetne ösztönözni a magyar fiatalok visszatérését, akik külföldön vállaltak munkát. Mint mondta, szakképzett és szakképzetlen munkaerőnek is hiányában vagyunk, az elmúlt 27 év tapasztalata pedig azt mutatja, hogy ennek legnagyobb felelőse a központi kormányzat, amely ahelyett, hogy a munkát támogatta volna, csupán a gyermekvállalást ösztönözte különféle segélyekkel, ami hosszú távon fenntarthatatlan állapotot eredményezett. A polgármester szerint, ha Afrika irányából elindul egy komolyabb migrációs áradat, földrajzi helyzete és életfeltételei miatt Románia is célország lesz, amivel számolnunk kell. Egy közelmúltban végzett felmérés szerint az 1995–2000–2005-ben végzett székelyföldi fiatalok közül nagyon sokan külföldön élnek, ezért helyi cégekkel partnerségben, magasabb fizetésű állások meghirdetésével a sepsiszentgyörgyi polgármesteri hivatal is megpróbál széles körű kampányt folytatni a fiatalok hazacsalogatása érdekében. A városvezető kifejtette: ez nem tűnik lehetetlen feladatnak, hisz egyre nagyobb a GDP-növekedés a székelyföldi megyékben, és az asszimiláció sem jellemző erre a vidékre, tehát megéri hazaköltözni Székelyföldre.

Háromszék

Székely határőr emlékközpontot hoznak létre Csíkszépvízen a volt öregotthon épületében Ferencz Tibor, Szépvíz polgármestere elmondta, hogy az egykori Dájbukát-házban rendezik be az emlékközpontot. Még idén be szeretnék fejezni az épület helyreállítását, ahol az interaktív kiállítóközpont fog működni, a modern technológiák révén válnak majd elérhetővé az információk.

Kallós Zoltán kétszeres Kossuth-díjas, erdélyi néprajzkutató lett az Europa Nostra-díj idei közönségdíjasa, aki arra áldozta az életét, hogy megmentsse és továbbörökítse a Kárpát-medencében élő különböző népcsoportok, közösségek kultúráját. Elszántsága és lankadatlan munkája ezt az egész világ számára láthatóvá tette. Hosszú évtizedeket átívelő munkája során nagy

nagy gyűjtőterülete volt: Kalotaszeg Nádas menti falvai, Észak-Mezőség falvai, a Gyimes és a moldvai csángók. A néprajztudós, népzene gyűjtő, a nemzet művésze saját vagyonából 1992-ben létrehozta a Kallós Zoltán Alapítványt, amely a szórványvidéken élő magyar gyermekek oktatására Válaszúton bentlakásos kollégiumot is működtet.

Az Ojtozi szoros - Emléktáblát avattak az 1916–17-ben az Ojtozi-szorosban elesett magyar katonák emlékére történet-konferenciát tartottak, amelyen a száz évvel ezelőtti csatát járták körül neves meghívottak, szentmisét celebráltak, amelyen Márton Áron emlékét is felidéztek. Díszörséget állt négy hagyományörző és a Történelmi Vitézi Rend kézdí- és sepsiszeki álmányának több tagja, rajtuk kívül huszáregyenruhát és a 15. Székely Határőr Gyalogezred egyenruháját viselő hagyományörzők is jelen voltak a megemlékezésen, amely a magyar himnusz eléneklésével kezdődött.

Greza István kormánybiztos arra emlékeztetett, hogy a Honvédkövet pontosan tíz évvel ezelőtt állították fel. Kiemelte: ezen a napon nemcsak a magyar honvédekre emlékeznek, hanem, ahogy azt minden katonai hagyomány diktálja, az elesett ellenségről is megemlékeznek, évszázadokon keresztül ezt a szoros nemcsak magyar és székely hősök tetemei borítják, hanem román, német és orosz katonák is elesetek itt. Jelképes, hogy a soproni 18-asok az ország nyugati végéből ide, a legkeletibb részre, Ojtozba kerültek, ahol a magyar hazát védték. A trianoni diktátum közelgő századik évfordulója kapcsán azt hangsúlyozta: ideje annak, hogy eljőjön a Kárpát-medencében élő népek megbékélése, és jó lenne, ha a visegrádi négyek kibővülne Romániával is, de ehhez őszintén kell egymás szemébe nézni. „Minden veszteség és minden negatív folyamat ellenére élni akarunk székelyként, magyarként, ahogy az Úr rendelt bennünket!” – zárta beszédét a kormánybiztos. Az emléktáblát Tamás József segédpüspök áldotta meg, majd koszorúzás következett. Az ünnepség a székely himnusz eléneklésével ért véget.

Iochom István / Háromszék

FELVIDÉK

„Hol sírjaik domborulnak”- Egy TÖRTÉNET a II. világháború végén...

1945. május 6. körül egy magyar honvéd zászlóalj egész ideig vonult vissza. A szovjet hadsereg északon már Berlinben harcolt. Délen Bécs és Jihlava környékén. A zászlóalj kb. 80 km-re volt Pilzentől, amelyet az amerikaiak már elfoglaltak, de Pat-

ton tábornoknak megálljt parancsoltak. Egy ilyen helyzetben lévő honvéd zászlóaljnak nem nagyon volt már utánpótlása és ez alatt az élelmiszerre gondolok elsősorban. A zászlóaljból két honvédet elküldtek a kb. 5 km-re levő városba, Týn nad Vltavouba (akkor Csehszlovákia, České Budějovice-i járás, ma kb. 8000 lakosú város), hogy szerezzenek egy kis elemőzsiát. A két katona felvidéki volt, legalábbis az egyik biztosan, és arra gondoltak, hogy minden gond nélkül, szót tudnak érteni a helyi cseh lakossággal. Az egyik honvédet DUBA Lajosnak hívták és 1912. március 9-én született Garamszentgyörgyön (kutatásaim eredményeként dokumentált), a másik egy Gergely nevezetű volt (a teljes nevét még nem tudom, de megszerzem).

Lementek a városba Týn nad Vltavouba, amely tiszta cseh város, messze a szudéta területtől, ahol német ajkúak éltek. Mivel nem volt fizetőeszközük és a helybéli kereskedő csak a puskáért cserébe volt hajlandó élelmiszert adni, ezért az egyik puskát otthagyták a kereskedőnél. Már indultak volna vissza a táborba az elemőzsiával, amikor a kisvárosban megjelent egy SS Waffen zászlóalj, amely visszavonulóban volt. Egy helybéli lakos megkereste az SS zászlóalj parancsnokát és elmondta neki, hogy a magyarok fegyvert adtak el egy helybéli lakosnak. Erre elfogták mind a hármukat. A két magyar katonán példát statuáltak Levették velük a csizmájukat, félmeztelenre vetkőztették őket és a talpukat meg a hátukat korbácsolták. Amikor az összes katona végigkorbácsolta őket, a falhoz állították és sortűzzel kivégezték a két magyar katonát.

Aztán továbbindultak. Út közben megálltak a magyar táborban és a honvédeknek meg-

Az eredeti fotókat a kivégzett magyar katonákról vitéz Fűri Attila bocsátotta rendelkezésünkre

parancsolták, hogy kövessék az SS zászlóaljat. A helybeliek között akadtak olyanok, akik rendes szertatás mellett eltemették a két katonát. A mai napig ott fekszenek, messze idegenben az erdő szélén.

BÉKE PORAIKRA!

vitéz Fűri Attila

2017. 03.09. Gr. Esterházy Jánosra emlékeztünk.

Megtisztelő felkérést kaptunk az elszakított Komáromból

Gróf Esterházy János halálának 60. évfordulója alkalmából megemlékezést tartott az Egy Jobb Komáromért Polgári Társulás, melynek több felvidéki rendtársunk is tagja, a dél-komáromi Endresz Csoport Egyesülettel közösen szerdán este a felvidéki mártírpolitikus Nádor utcai emléktáblájánál, ahol a Történelmi Vitézi Rend és a Komáromi Szerekesgazda Hagyományörző Egyesület tagjai álltak díszőrséget. A rendezvényt megtisztelte jelenlétével dr. Molnár Imre történész, Esterházy-kutató, a Pozsonyi Magyar Intézet igazgatója és Öry Péter, a Magyar Közösség Pártja Országos Tanácsának elnöke is.

Szantner Gábor VRNT kp.v.hdgy.

Hodossy Péter VRNT:

Életem 100. maratonfutása Bostonban!

2017. április 17-én futottam életem 100. maratoni futóversenyét (42,195 km) a világ legöregebb alapítású maratoni futóversenyén Bostonban. A célba 3 ó 47 perc 11 mp alatt érkeztem. Képviselem a Történelmi Vitézi Rendet, 15 millió magyart szerzte a nagyvilágban és a felvidéki Csallóközkürtöt.

Ajánlom életem 100. maratonfutását (121. Boston Maraton) az én áldott em-

lékú édesanyámnak Hodossy Rozáliának (1958-2012) a meny-nyekben, azért a szeretetért és törődésért, amellyel egyengette az életemet és segített hinnem abban, hogy valamirevaló ember vagyok!

*Tisztelettel és rendtársi üdvözlettel:
Hodossy Péter VRNT Csallóközkürtről*

Rendünk nevében is szívből gratulálunk!!
Sokáig éltesen az Isten – s tekintsen ránk, magyarokra!!
v. Soltész Gyula főszéktartó

2017. április 29. '56-os emlékmű, Kismácséd
Vitéz Pintér Kornél Észak-Dunántúli Törzsszék törzskapitányának, a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet országos elnökének ünnepi beszéde

Polgármester Úr, Főtisztelendő Esperes Úr! Kedves Magyar Testvéreim!

Nagy öröm számomra, hogy az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 60. évfordulójának tiszteletére meghirdetett Magyar Szabadság Éve programsorozat keretében az Emlékbizottság támogatta a most felavatásra kerülő alkotás megvalósulását. A magyarság összetartozásának legjobb példázata a mai nap, hiszen a magyar fővárosban fontosnak érezték, hogy ebben a csodálatos mátyusföldi kis faluban, itt, a magyar nyelvhatár szélén is emlékmű hirdesse az 1956-os Forradalom és Szabadságharc emlékét. Kismácséd az egykori Pozsony vármegye galántai járásához tartozó, ősi magyar település.

Kismácséd község magyar polgársága iránti

megkülönböztetett tisztelem jeleként Hontvári Ferenc polgármester úrnak mondok köszönetet azért, hogy itt, a Felvidéken létrehoztak egy olyan emlékhelyet, ahol a környék

magyarsága méltó módon emlékezhet meg az 1956-os Forradalom és Szabadságharc eseményeiről, valamint leróhatja kegyeletét, illetve hőseink és mártírjaink iránti tiszteletét. A kismácsédiak bölcsességét dicséri, hogy e remekmű

megalkotására vitéz Smidt Róbert felvidéki fadaragóművész kérték fel Szögyénből, akinek ez már a harmadik 56-os témájú köztéri alkotása. 2015. októberében a Veszprém megyei Ajka-Padragkúton a Kommunista Diktatúra Bányász Mártírjainak és Hőseinek emlékére állított emlékoszlopát avattuk fel. 2016. novemberétől a Somogy megyei Zákány községben, a mártírhalált halt Hamusics János szülőhelyén is vitéz Smidt Róbert alkotása hirdeti 56-os hőseink és mártírjaink emlékét. Nyilvánvalóan jelentős szerepet játszott a helyiek emlékmű állításának kezdeményezésében, hogy e nagy múltú

település vértanút is adott a magyar forradalomnak, Biliczky András személyében. Biliczky András csaknem 83 esztendővel ezelőtt, 1934.május 2-án született itt Kismácsédon. Családja egyike volt annak az 53-nak, akiket éppen 70 esztendővel ezelőtt, az 1947. április 12-én kezdődött gyászos emlékü „lakosságcserével” elűztek innen ősi szülőföldjükről és erőszakkal az 1920-ban, valamint 1947-ben egyaránt megcsonkított Magyarországra telepítettek. Biliczky András a Műszaki Egyetem hallgatójaként 1956.október 31-én halt hősi halált. Emlékezzünk rá is, amikor egy néma főhajtással megállunk itt és azokra gondolunk, akik az elmúlt évszázadokban, legutóbb pedig 1956-ban a magyar szabadságért áldozták életüket.

Minden magyar szív dobbanjon meg, amikor a magyar anyaföldért hozott véráldozatokra emlékezzünk! Magyarország Patrónája, a Boldogságos Szűz Mária védelmezze szeretett hazánkat Magyarországot!

Isten áldja Önöket!

A szobor alapját alkotó macskakövek a forradalmi, föltépett utcát jelképezik, az acéllemez a védőket eltipró tankokat. Az ünnepség keretén belül az 1956-os eseményeket előadás keretében idézte fel v. MAYER Ferenc Sándor, ny. tanár, 56-os politikai elítélt, s jómagam, a felvidéki eseményekről tartottam ismertetést.

vitéz HRALA Gyula Révkomárom

2017. június, Szőgyén. Nyitott templommal várták a nemzeti és a keresztény értéket kedvelő közönséget

Kulturális és egyházi rendezvényt tartottak a Nagyboldogasszony-templomban a Szent László-emlék-év tiszteletére, és emlékezve a fatimai jelenés 100. évfordulójára. Kiállítás nyílt „Fába vésett történelem” címen v. Nagy János László, Ógyallán élő fadaragóművész munkáiból, melyet Szantner Gábor VRNT. v.hdgy, a József Ágost Emléktársaság elnöke nyitott meg. *Felvidék.ma*

A KÁRPÁTALJAI MAGYARSÁGRÓL

A nehéz helyzetbe került kárpátaljai magyarság saját erőfeszítéseinek és jelentős mértékben Magyarország, a magyar társadalom szolidaritásának köszönhetően tudott közösségként megmaradni. – jelentette ki Brenzovics László, a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség (KMKSZ) elnöke, az ukrán parlament képviselője a Felsőszinevéren megrendezett XXV. Kárpátaljai Nyári Szabadegyetemen. „Huszonöt éve azt hittük, hogy a rendszerváltással rendeződik a kárpátaljai magyarság helyzete – mondta el Brenzovics László, emlékeztetve arra, hogy az Ukrajnán belül meglévő nyugat-keleti civilizációs törésvonal már a kezdetektől világosan megmutatkozott. Az utóbbi években a geopolitikai változások felerősítették ezt a belső megosztottságot, s ennek lett a következménye a kelet-ukrajnai konfliktus. Pedig kezdetben biztatón alakultak a dolgok, az 1996-ban elfogadott ukrán alkotmány a nemzetiségekre nézve előremutató volt, ennek alapján elfogadott törvények biztosították a jogot az anyanyelvű oktatáshoz, nemzeti jelképek használatához. Az Euromajdan után azonban felerősödtek azok a törekvések, amelyek megszerzett jogaink csorbítására irányulnak, jóllehet az ukrán alkotmány szerint a szerzett jogok nem szűkíthetők – mutatott rá, megjegyezve, hogy a jövő héten várható az új oktatási törvény megszavazása, amely már nem szavatolja a nemzetiségek jogát az anyanyelvű oktatáshoz. *(Megszavazták, 2017. szeptember 5-én aláírták - szerk.)* Az erős magyar érdekvédelem is az oka annak, hogy az utóbbi időben heves magyarellenes támadások kezdődtek a központi ukrán médiumokban, Kárpátalján pedig magyarellenes provokációk történtek, amelyekre nem reagáltak kellőképpen sem a hatósá-

gok, sem az EU. Ukrajnában nagyon súlyos a szociális helyzet, ezért a munkaképes lakosság milliós szám távozik külföldre. A kedvezőtlen folyamatok a kárpátaljai magyarokat is érintik, de körükben a migráció aránya nem haladja meg az ukrainai átlagot.

A jövőre nézve biztatónak nevezte, hogy a legutóbbi önkormányzati választások eredményeként Kárpátalján a magyarság meghatározó politikai erővé vált. **A nehéz helyzetbe került kárpátaljai magyarság saját erőfeszítéseinek és jelentős mértékben Magyarország, a magyar társadalom szolidaritásának köszönhetően tudott közösségként megmaradni. Különösen fontosnak nevezte és megköszönte a magyar kormány Kárpátaljának nyújtott gazdaságfejlesztési támogatását, a folyamatos odafigyelését, ami reményt ad a kárpátaljai magyarságnak.** Pásztor István, a Vajdasági Magyar Szövetség (VMSZ) elnöke az egész külföldi magyarság számára példaértékűnek nevezte a KMKSZ tevékenységét. Mint kifejtette, a magyar szervezeteknek úgy kell politizálniuk, hogy ott legyenek, ahol a döntések születnek, hogy befolyásolni tudják azokat. Ennek érdekében fel kell hagyni a határon túli magyar közösségeken belül a torzsalkodással. Potápi Árpád János, a Miniszterelnökség nemzetpolitikáért felelős államtitkára rámutatott: a nemzetpolitikának nem kell reflektálnia az egyes országok belpolitikájára, felül kell azon emelkednie, mert a helyi magyar szervezetek jobban ismerik a saját országuk helyzetét. A nemzetpolitikának az összmagyarságot kell néznie, és szükség esetén egy-egy nemzet rész esetében kell lépnie.

Háromszék

NÉMETORSZÁG TÖRZSSZÉK

FŐBB ESEMÉNYEINK 2017-ben

2017. április 2.

Ez évi állománygyűlésünket az Ulmi Magyar Kultúregyesület termeiben tartottuk.

Jelen volt v. Imre László európai törzskapitány és neje is.

Állománygyűlés, jobbról balra: v. Prof. Dr. Dr. habil. Dr. h. c. zilahi Zilahi Géza Miklós, Ferenczy Vass Éva VRNT, v. Imre László törzskapitány és neje (félíg takarva), v. szárazajtai Bakó Árpád székkapitány, Székely Enikő VRNT, Riester Árpád VRNT, Mátyus András VRNT, Szegi Oszkár VRNT és Jablonkay Lydia VRNT.

A 2017-es esztendő Szent László évében, elhatároztuk, hogy lovagkirályunk emlékére tartunk emlékűnnepélyt, s évente egyszer – kétszer egy-egy történelmi előadást is. Riester Árpád VRNT megtartotta az első előadást az állománygyűlésünk után: „Ki volt Wallenberg?” - címmel és vállalta a következőt előkészíteni: „A Gulágról”.

2017. szeptember 8-9.

Ismerkedési találkozót tartottunk Letenyén a Zala Megyei Székkapitányság küldöttségével.

Ismertettük tevékenységünket, gondjainkat, bajainkat és kölcsönösen tájékoztattuk egymást jövőbeli terveinkről. Eszmecsereünk rendkívül érdekes, tanulságos és gyümölcsöző volt. Abban állapodtunk meg, hogy a jövő évben Németországban találkozunk egy közös ünnepség- és kiállítás alkalmával.

A találkozó résztvevői balról jobbra: Németh Ferenc VRNT, v. Papp Gábor vitézi hadnagy, v. Bartal György András székkapitány, Riester Árpád VRNT, v. szárazajtai Bakó Árpád székkapitány, v. Fehér Gábor, illetve: ASci. v. Szabadi Tibor József törzsszéki vitézi hadnagy

A találkozó után meglátogattuk a Szent László Nemzeti Emlékhelyet Somogyvároton, ahol szent királyunk által, 1091-ben alapított somogyvári bencés kolostor romjai és az ő emlékeztetői, a róla szóló történeteket őrző és felidéző látogatóközpont kiállítását tekintettük meg.

2017. szeptember 17.

A Magyar Szent György Lovagrend meghívására jelen voltunk a Darmstadt-Griesheim-i szentmisén és az ezt követő hagyományos jótékonyasági ebéden. Az eseményt megtisztelő

kb. 200 vendég a domániai-val a délvidéki szegénysorsú, jól tanuló diákokat segítették meg. Mi-sét tarottak Ft. Takács Pál és a Magyarországról az 1946-ban elűzött, de jó magyarnak megmaradt Wetzstein József nyugdíjas atya. A lovagrend részéről jelen voltak lg. Eckrisch Péter, lg. Hölper Thomas, lg. Koller János,

Ft. Takács Pál és Wetzstein József atya a misén, a háttérben a Szent György Lovagrend és a Történelmi Vitézi Rend képviselői

Mátyus András VRNT üdvözli a megjelenteket, a háttérben a Történelmi Vitézi Rend említett tagjai.

lg. Szőke Levente, lg. Bodo Becker, lg. Niemayer Frank, lg. Kibrebab Habtemich és lg. Szerdahelyi Kálmán. A TVR. részéről jelen voltak: Székely Enikő VRNT és férje, Ferenczy Vass Éva VRNT, Szegi Oszkár VRNT és neje, lg. Mátyus András VRNT és v. szárazajtai Bakó Árpád székkapitány a fele-ségével.

A szentmise végén: v. szárazajtai Bakó Árpád szkp., l. Mátyus András VRNT és Ft. Takács Pál

2017. október 19. – Magyarország Főkonzulátusa meghívására v. szárazajtai Bakó Árpád székkapitány, Székely Enikő VRNT, valamint Szegi Oszkár VRNT és neje részt vett Stuttgartban, az 1956-os forradalom és szabadságharc 61. évfordulója alkalmából rendezett emlékünnepeken.

2017. október 21. – Az Ulmi Magyar Kultúregyesület (Németország egyetlen, saját székhellyel rendelkező magyar egyesülete) ezen a napon rendezte meg „1956 a mi családkban” című interaktív előadását. Ezen többek között nemzeti Bakó Katalin beszámolt a forradalom napjaiban Budapesten átélt élményeiről.

2017. október 23. – A Budapesti Műszaki Egyetem 56-os megemlékezésén, mint volt egyetemi hallgató jelen volt dr. v. zilahi Zilahy Géza Miklós a nemzeti lyukas zászlóval a kezében. Az esemény díszvendége volt Simicskó István honvédelmi miniszter.

Koszorúzás a Műegyetem épületénél: Simicskó István honv. miniszter, az Egyetem elöljárói, rendtagunk kezében a lyukas zászló; jobb oldalon dr. v. zilahi Zilahy Géza Miklós

Az 1956-os forradalom és szabadságharc 61. évfordulója alkalmából rendezett műegyetemi emlékünnepeket követően megkoszorúzták az egyetem emléktábláját, majd az ünneplők a hagyományos fátylós menetben vonultak a Bem térre.

(MIT-tudósítás-részlet)

2017. december 17. Szent László emlékünnepeinket e napon tartottuk meg Heidenheimben, a karácsonyi református istentisztelet keretében. Igét hirdetett Nt. Dr. Varga Pál, az Ulm-környéki magyar gyülekezet lelkipásztora. A

Riester Árpád VRNT által elkészített vetített képes előadást Székely Enikő VRNT olvasta fel. Közreműködött orgonán Varga Brigitte valamint Müller Katalin hegedűművész. Az ünnepség végén megnéztük a „Szent László hermája” című dokumentumfilmet. Az ulmi és heidenheimi konzuli magyar iskolák növendékei karácsonyi énekeket adtak elő, ezzel színesítve együttlétünket.

Az előadó, Székely Enikő VRNT a pulpitusnál

A székkapitány, v. szárazajtai Bakó Árpád az ismertetés közben

Székely Enikő VRNT és v. szárazajtai Bakó Árpád székkapitány a törzsszék új zászlójával

Ulm, 2017. december 18-án.

Székely Enikő VRNT

BUDA TÖRZSSZÉK

2017. évi törzsszéki események

1/ 2017. 01. 12. 15 óra, Mátyás templom. Részvétel a Doni Emlékező Szentmisén, az azt követő megemlékezésen és koszorúzáson a Hadtörténeti Intézet és Múzeum Díszudvarán.

Pest Törzsszékével közösen szerveztük a megemlékezés mindkét helyszínén való rendi részvételt. A tavalyi évhez hasonlóan fegyelmezett és szervezett volt megjelenésünk. A templomban a szervezők a szentélyben biztosítottak helyet számunkra, míg a Hadtörténeti Intézet és Múzeum Díszudvarán rendi díszegységünkkel tisztelegtünk a Hősök előtt. A TVR. nevében v. Turba László Pest Törzsszék törzskapitánya és v. Béres Ferenc otkp., Buda törzskapitánya koszorúztak a doni áldozatok emléktáblája előtt.

Doni mise – Pest Törzsszék tagjaival együtt. Rendezvényeink leg-többjén részt vesznek Pest Törzsszék tagjai is.

2/ 2017.01.15. 11 óra, Margitsziget a kolostor romjainál. A hagyományos Szent Margit mise.

Néhai v. miklósi Miklósi Zsolt tkp. idejében rendszeresen részt vettünk a misén. Ezt a hagyományt folytattuk, melyen rendezőként és szereplőként volt jelen két rendtársunk, v. Hermann Eszter és Dr. v. Harmat Péter. A misét Dr. Erdő Péter bíboros celebrálta.

3/ 2017.01.18. 17 óra, a Magyar Művészeti Akadémia széké háza. Rendtársunk vitéz Prutkay Péter kiállításának megnyitója.

Buda Törzsszék tagjának, v. Prutkay Péter Munkácsy Mihály-díjas grafikusművész „A grafikától a dobozképekig” című kiállításának megnyitóján vettünk részt, s megtekintettük a kiállítást.

4/ 2017.02.11. 16 óra, a Budapest XII. ker.-i Turul szobor. A budavári kitörés áldozataira történő megemlékezés.

Több szervezet közösen rendezett megemlékezése. Hagyományosan évek óta a programot a XII. kerületi KDNP szervezte adja, míg a díszegységgel a Történelmi Vitézi Rend támogatja megemlékezést. Ez a rendezvény törzsszékünk hivatalos kitörés megemlékezése, melyen kb. 15 fővel vettünk részt. Ahogy az a szónoktól is elhangzott, a kitörés áldozataira való megemlékezés még mindig tabu téma.

5/ 2017.02.12. 10 óra, Budapest Bevárosi Plébánia Templom. Emlékező Szentmise Kormányzó úr halálának 60. évfordulóján.

A Horthy Miklós Társaság által minden évben megrendezendő, a Kormányzó úr halála napjának évfordulója körüli szentmisén az esemény fő támogatójaként a Történelmi Vitézi Rend nagy létszámmal volt jelen. Rendünket több törzsszékünk is

képviselte, a díszegység felállítását és vezetését is a Rend biztosította. A misét dr. Osztie Zoltán atya celebrálta. A megemlékezésen több kitüntetés is átadásra került, vitéz Hunyadi László főkapitány a Horthy István Alapítvány Életműdíját vehette át. Az egyik átadó az azóta sajnos elhunyt v. lófő Kovács György szkp., a Horthy Miklós Társaság alelnöke volt.

6/ 2017.02.18. 10 óra, Mány. Az 1945-ös budavári kitérés áldozataira, a Mányt elérő katonákra és a Mányról bevonult doni áldozatokra emlékeztünk.

A rendezvény, mely a Történelmi Vitézi Rend központi Kitérés-megemlékezése, most is négy helyszínen került megrendezésre a Fejér megyei Mány községben. Törzsszékünk szép létszámmal, kb.30 fővel képviseltette magát. Ez évben a Magyar Koronaőrség is részt vett az eseményen.

10/ 2017.03.14. 17 óra, Budapest II. ker. Gábor Áron emlékmű. Részvétel a II. kerületi Önkormányzat 1848-49-es megemlékezésén.

Ez a rendezvény Buda Törzsszék hivatalos 48-as megemlékezése is, melyet idén is díszegységgel támogattunk. A központi rendezvényekkel való ütközés miatt egy nappal előbb került megrendezésre ez a megemlékezés. Szerencsére a munkanap ellenére Buda Törzsszéke kiemelt létszámmal volt jelen.

7/ 2017.03.14. 14 óra 30 perc, a Farkasréti Temető Makovecz Ravatalozója. Az életének 92. évében 2017. 02 21-én elhunyt vitéz Thurzó Frigyes tb. törzskapitány temetése.

A Történelmi Vitézi Rend ismét egy fontos tagját veszítette el. Törzskapitány úr, mint az eredeti avató pallos tulajdonosa, míg életében tehetett, biztosította a Történelmi Vitézi Rend számára, hogy az újonnan avatottak a Kormányzó úr avató pallosával legyenek felavatva. Halála után az avató pallos végleg a Hadtörténeti Intézet és Múzeum tulajdonába került.

8/ 2017.02.24. 17 óra, Budafok-Tétény Budapest XXII. kerületi Önkormányzat Hivatala. A kommunista diktatúra áldozataira való megemlékezés.

A megemlékezés a Városháza dísztermében kezdődött, és az Önkormányzat előtti téren koszorúzással folytatódott. Rendünk nevében a XXII. kerületi alegységünk helyezte el az áldozatok előtti tisztelgés koszorúját.

11/ 2017.03.15. 11 óra, Budapest XXII. kerület nagytétényi Honvéd Emlékmű. A XXII. kerületi Önkormányzat 1848-49-es megemlékezése.

Ezen a helyszínen a XXII. kerületi alegységünk vett részt, akik koszorúzással tisztelegtek az 1848-49-es hősök emlékének.

12/ 2017.03.15. 15 óra 30 perc, Budapest XII. kerület Gesztenyés kert 1848-as obeliszka. A XII. kerületi Önkormányzat 1848-49-es megemlékezésének koszorúzásán való részvétel.

A kerületi megemlékezés a MOM Művelődési Házban kezdődött, s végezetül hagyományosan a Művelődési Ház előtt elterülő Gesztenyés Kertben álló 48-as obeliszknél helyezték el az emlékezés koszorúit. Rendünk nevében v. Madaras Ágnes v.hdgy.

13/ 2017.03.24 16 óra, Budapest XII. ker. Mindszenty József tér. Megemlékezés Mindszenty József bíboros, hercegprímás születésének 125. évfordulójára.

A megemlékezés szervezői a KDNP XII. kerületi szervezete, a Keresztény Konzervatív Egyesület, a Farkasvölgyi Baráti Kör és a Történelmi Vitézi Rend voltak. A munkanapi korai kezdés ellenére kb. 15 fővel voltunk jelen, és a díszegységet is a Törzsszék adta.

14/ 2017.04.22 15 óra. Buda Törzsszék tavaszi állománygyűlése

Az állománygyűlés változatlan helyszínen, az I. kerületi Budavári Művelődési Ház színháztermében került megrendezésre. A két és fél órás program alatt

megemlékeztünk elhunyt rendtársainkról, meghallgattuk Buda törzskapitánya beszámolóját és megnéztük az előző fél év eseményeit bemutató vetítést. Körünkben ünnepelhettük vitéz Kellner Lajos 56-os hősunket, akinek sajnós ez volt az utolsó együttléte velünk. Főkapitányi dicséretben részesült vitéz Bagaméri László a 2016. évi Hősök terei nagyszabású Trianoni megemlékezés megszervezéséért, lebonyolításáért. A hivatalos rész után egy kis agapé keretében kötetlen bajtársi beszélgetésre került sor.

15/ 2017. 05 25. 18 óra Óbudai Temető. Néhai vitéz Miklósi Zsolt törzskapitány úrra emlékeztünk.

Halálának 9. évfordulóján, mint minden évben, most is megemlékeztünk Buda néhai törzskapitányáról sírjánál. Az eseményen özvegye, Ildikó is jelen volt. A törzskapitányi visszaemlékezés után a rendtársak is visszaidéztek néhány történetet törzskapitány úrral kapcsolatban. A virágok elhelyezése után a megemlékezést imával zártuk.

16/ 2017.06.02. 18 óra, XII. kerület Gesztenyés kert. Több szervezet közös Hősök napi és Trianoni megemlékezése.

Természetesen az egyik szervezet a Történelmi Vitézi Rend volt. Sajnos, a rendezvény résztvevőinek létszámán látszott, hogy az időpont a pünkösdi előtti péntek délutánra esett. Ennek elle-

nére nagyon komoly és méltóságteljes rendezvény volt, melyet kitűnően szerveztek meg. Egyik műsorvezetője rendtársunk, nemzetes Szőnyi Kinga volt.

17/ 2017.06.16 18 óra 30 perc, a Bp. XIV. kerületi Herminamezői Szentlélek-templom. Az életének 85. évében 2017.06.05-én elhunyt vitéz Jókai Anna irónő gyászmiséje.

Az irónőt életműve elismeréseként és a magyarságért tett szolgálataért 2007-ben avattuk saját jogon vitézzé. Rendünk életében folyamatos elfoglaltságai miatt ritkán tudott részt venni, de levelezéseink útján folyamatosan követte a Rend életét, eseményeit. Temetése 2017.06. 26-án az I. kerületi Magyar Szentek

Templomában volt. Az írónőt a Magyar Kormány saját halottjának tekintette, és a temetésen megjelenő kormányvezetők és magas rangú tisztségviselők is részt vettek. Buda Törzsszék az őszi állománygyűlésen nekrológja felolvasásával búcsúzott tőle. (A képek a temetésen készültek.)

18/ 2016. 06 17. 16 óra, Budapest XXII. kerületi Evangélikus Templom kertje. Megemlékezés a Budapesti Kitelepítettekre.

A budapesti kitelepítések 60. évfordulójára elkészült emlékműnél róttuk le kegyeletünket a kitelepítés áldozatai előtt. 66 évvel ezelőtt, ezekben a napokban kezdődött az érintett budapestiek kisemmizése, elhurcolása. A megemlékezést vitéz Majzik Klára vitézi hadnagy, egykori kitelepített szervezte. A szobor megálmodója és létrehozója vitéz Majzik Mária képzőművész készítette, Klára rokona. Beszédet mondott többek között a XXII. kerületi Önkormányzat alpolgármestere, Németh Zsolt államtitkár és Dr. Hantó Zsuzsa történész. Verset mondott vitéz Bagaméri László. A koszorúkat díszegységünk tagjai helyezték el. A rendezvény állófogadással zárult.

19/ 2017.06.17. 16 óra, a Bp. III. kerületi Attila Nagykirály Hotel udvara. Horthy Miklós Kormányzó úr mellszobrának avatása.

Ebből a mellszoborból egy hónapon belül három szobrot is felállítottak, nyilvánosan látogatható magánterületeken. A budapesti szobor rendtársunknak, nemzeti Bárdosi Ferenc hoteljének az udvarán került felavatásra.

20/ Két héttel a budapesti előtt, június elején a Tolna megyei Harc településen is volt szoboravatás.

Ennek a szobornak a helyét a Kárpát-medence Törzsszékünk vitézi hadnagyja, vitéz Nagy Lajos rendtársunk biztosította az étterme előtti területen. Budáról többen is jelen voltunk az eseményen, melynek Buda-törzsszéki különlegességét az adta, hogy itt került átadásra vitéz Kovács György székkapitányának az Arany Érdemkereszt kitüntetés. A kitüntetést vitéz Hunyadi László főkapitány és jómagam, mint Buda törzskapitánya adtuk át a kitüntetett részére. A képek ezen a rendezvényen készültek.

21/ 2017.07.06. 10 óra, Bp., Dohány u. 2. Megemlékezés Koszorús Ferenc vezérkari ezredesről és páncélosairól a budapesti zsidó gettó megmentésének 73. évfordulóján.

21/ 2017.07.06. 10 óra, Bp., Dohány u. 2. Megemlékezés Koszorús Ferenc vezérkari ezredesről és páncélosairól a budapesti zsidó gettó megmentésének 73. évfordulóján.

Koszorús Ferencre, bátor történelmi tetteire a zsinagógával szembeni emléktáblájánál emlékeztünk. Rendünket több törzsszék is képviselte. A díszegységet a Közép-Magyarország Kelet TSZK. tagjai adták, Dr. v. Bucsy László tkp. vezetésével, aki emlékező beszédet is tartott. Szomorú, de még mindig nem lehet közösen emlékezni, az érintettek leszármazottai a meghívás ellenére sem óhajtottak részt venni az eseményen.

22/ 2017.07.22. 10 óra, Budapest, a Pesti Vigadó előtti alsó rakpart-rész. Duna Ünnepe – a Magyar Hajósok Ünnepe.

A rendezvény évek óta a Tengerész Alegységünk egyik kiemelt eseménye. A két órás műsor végén került sor a Duna megkoszorúzására, ezzel emlékezve a hajósokra. A koszorúzási ceremónián egy római gályából helyezték a koszorúkat a Duna vízére. A koszorúzás kezdetét az íjászok Dunába lőtt nyilai jelezték. Ez az ünnep volt vitéz Kovács György székkapitány úr utolsó részvétele.

23/ 2016.07.23. 10 óra, Budapest, Hősök Tere. „Amiért a harang szól, Nándorfehérvár 1456” című rendezvény

Sokadik éve már, hogy az egész napos rendezvény útjára indult, v. Foltán László v.hdgy. szervezésében. A Történelmi Vitézi Rend díszegységgel és zászlóval vett részt a délelőtti megemlékezésen. A déli harangszóig a felállított színpadon folyamatosan műsorszámok és előadások követték egymást. Délben a harang kongatását a főszerző, v. Foltán László rendtársunk végezte. Ezt koszorúzás követte, melyen a Történelmi Vitézi Rend

koszorúját Buda Törzsszék vezetője helyezte el. A délelőtti rész zárásaként elindult a kerékpárosok hagyományos emléktúrája. Este a kerékpárosok visszaérkezése után koncerttel zárult az egész napos rendezvény.

24/ 2017.08.14 18 óra, Székesfehérvár, Székesegyház. Fogadalmi ünnep.

A Szent István-i országfelajánlás napján a Magyar Szent Család ereklyéinek jelenlétében Spányi Antal megyéspüspök a szentek és Mária közbenjárását kérte hazánkért és minden keresztény családjáért. Az ereklyék kíséretét hagyományörző koronaőreink adták. Törzsszékünkben 10 fő volt jelen az ünnepen. A két város közelsége lehetőséget ad arra, hogy Budapesten kívüli, az ország szempontjából jelentős eseményeken is részt tudjunk venni. Az ünnepség után a Nagyboldogasszony Ciszterci Templomban budai rendtársunk, v. Pitti Katalin lemezbemutató koncertjét hallgattuk meg.

25/ 2017.09.23 11 óra, Kecskemét rk. Nagytemplom. A Vitézavatás időpontja és helyszíne

Bács-Kiskun megyei alcsoportunk külön kérésére az idei avatást nem Budapestre szerveztük. A Nagytemplom adottságai kitűnőek voltak a rendezvény számára. V. Tiszavölgyi István szkp. és kecskeméti rendtársaink fél éves előkészítő munkájának köszönhetően a város életében is különlegesnek számító esemény volt az idei vitézavatás. Buda Törzsszék 3 kiváló új rendtársat avatott, köztük a Budához kötődő, de a Délvidéken élő, a Szerb Hadsereg volt ezredesét, Dani Zoltánt. Nemzeti urat saját joggal avattuk, mert a Szerbia ellen irányuló amerikai bombázások idején, hazája védelmében és mindmáig egyedülállóan, lelőtte az amerikaiak híres hadigépét, a „lopakodót”. Ezzel a tettel sok ott élő honfitársa életét mentette meg, köztük sok magyarét is. Az avatási ünnepséget nagyon jó hangulatú, színvonalas bajtársi ebéd zárta.

Képek a vitézavatásról

(Fotó: Koczás Erzsébet)

26/ 2017.10.06 17 óra, Érd Kálvin tér, az Aradi Vértanúk Emlékműve. Megemlékezés a 13 aradi tábornokra, mártírhálaluk 168. évfordulóján.

Az érdi Önkormányzat által szervezett ünnepség Rendünk központi megemlékezése is. A viszonylag kellemes időben Budáról többen is részt tudtunk venni az eseményen. Az érdeiek idén is nagyon szép műsorral készültek, melyet az aradi tábornokok emlékművének koszorúzása zárt.

27/ 2017.10.20. 16 óra, Bp., XXII. kerület, Budafok-Tétény Városháza, Záborszky Nándor terem, majd koszorúzás a Városház-téren az 1956-os emlékműnél. A XXII. kerületi Önkormányzat megemlékezése az '56-os forradalom 61. évfordulóján.

Az Önkormányzat díszterme adott helyt az eseménynek. Megemlékező beszédek és a rövid műsort követően egy, a forradalommal kapcsolatos színművet nézhettünk meg a helyi iskolások nagyon színvonalas előadásában. A rendezvény most is az Önkormányzat épülete előtt fejeződött be, az '56-os emlékmű megkoszorúzásával.

28/ 2017.10.22 15 óra, Mány, Hósi emlékmű. Mány Község Önkormányzatának emlékmű-avatása és az '56-os forradalom megemlékezése a 61. évfordulón. Melocco Miklós Kosuth-díjas szobrász alkotta újjár az emlékmű Turul-szobrát. Képünkön jobb oldalon szobrászművésznk.

A megemlékezés a felújított hősi emlékmű avatásával kezdődött. Hetven évvel ezelőtt a helyiek adakozásából állították fel az emlékművet a Nagy Háborúban elesett mányi lakosok emlékére, ezért esett most is a II. felújítás utáni felavatás időpontja erre a napra. Az ünnepség és a koszorúk elhelyezése után átvonultunk az 1956-os emlékműhöz és itt emlékeztünk meg a Forradalomról a 61. évfordulón. A nap végén a szokásos mányi vendéglátást élvezhettük egy álló fogadás keretében. Budáról közel 10 fővel voltunk jelen.

29/ 2017.10.23 10 óra, Budapest II. kerület, Széna tér. A II. kerületi Önkormányzat megemlékezése az '56-os forradalom 61. évfordulóján.

A szervező II. kerületi Önkormányzat rendezvényét idén is díszegységgel támogattuk. Ez a rendezvény Buda Törzsszék hivatalos 56-os megemlékezése is. A rossz idő miatt a műsor elmaradt, csak a koszorúzást tartottuk meg. Ismét méltóan szép számmal voltunk jelen. Rendünk nevében v. Hunyadi László főkapitány, v. Béres Ferenc otkp. és v. Kintzly Péter tkp. koszorúzott.

30/ 2017.10.23 12 óra, Budapest XII. kerület, Gesztenyés Kert. A XII. kerületi Önkormányzat koszorúzása az '56-os forradalom 61. évfordulóján.

A rendezvény a kerületi ünnepség után került megrendezésre. Rendünket törzsszékünk XII. kerületi alegysége képviselte, akik koszorút is helyeztek el. A rossz idő tovább folytatódott, a koszorúzás alatt végig szakadt az eső.

31/ 2017.10.28 10 óra, Bp., Szent István Bazilika. Rákóczi-mise a Nagyságos Fejedelem újratemetésének 111. évfordulója alkalmából.

A meghívást a szervezőktől vitéz Bagaméri László rendtársunkon keresztül kaptuk. Nemzetes úr évek óta részt vesz ezen a rendezvényen. Idén Rendünk is képviselte magát Buda és Pest Törzsszékek néhány tagjának jelenlétével.

32/ 2017.10.29 15 óra 30 perc, Bp., XXII. kerület, Tóth József utca és a Kossuth Lajos utca sarkánál lévő dombon. Az Önkormányzat hagyományos rendezvénye a székely autonómiáért.

A XXII. kerület mindig is élen járt a székely autonómia melletti kiállásával. Az erdélyi őrtüzek meggyújtásával egyidőben az Önkormányzat is máglyát, őrtüzet akart gyújtani. A rossz idő miatt erre a Városházában egy jelképes kis tűz meggyújtásával került sor.

33/ 2017.11.04 11 óra, az Újköztemető 301-es parcellája. Szokásos megemlékezésünk a forradalom leverésének napján az áldozatok sírjainál.

Ez a rendezvényünk Budapest és Pest megye Törzsszékeinek közös rendezvénye. A hagyományoknak megfelelően először a 301-es parcella táblájánál tartottunk megemlékezést és koszorúzást. Ezt a sírok közötti séta követte, ahol virágokat helyeztünk el, ill. mécseset gyújtottunk az áldozatok sírjain.

34/ 2016.11.19. 15 óra. Buda Törzsszék őszi állománygyűlése.

A közel három órás program alatt megemlékeztünk az előző fél évben elhunyt rendtársainkról, meghallgattuk főkapitány úr, ill. Buda törzskapitánya beszámolóját és megnéztük az előző fél év eseményeit bemutató vetítést. Ezt követően átminősítések és kitüntetések átadására került sor. A VRNT állományából egy rendtársunk saját jogon, két rendtársunk a kitüntető vitézi cím

odaítélésével nyertek átminősítést. Négyen kaptak ezüst érdemkereszt kitüntetést, egy fő pedig bronz érdemkeresztet vehetett át. Bemutakoztak az újonnan avatott rendtársaink is. Buda Törzsszék állománya egy saját jogon avatott, és két VRNT-s rendtárssal bővült. A hivatalos rész után kötetlen bajtársi beszélgetésre került sor.

Minden hónapban megtartjuk a Budai Klubnapot a Fidesz XI. kerület Budafoki úti irodájában és részt veszünk rendszeresen Pest Törzsszéke és a Horthy Miklós Társaság által tartott újpesti klubnapokon is. *(Fotók: Koczás Erzsébet)*

ÉSZAK-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK

Komárom-Esztergom Megyei Székkapitányság

2017. március 14. Vitéz Smidt Róbert v.hdgy. rendtársunk 6 éves munkájának végére ért!

A csodálatos fafaragás önmagáért beszél, címe: HIMNUSZ. Átöleli a Magyarság történetének leglényegesebb pillanatait. Szukola István rendtársunk néhány fotója a nagy mű bemutatójáról, melyet először a tatai Polgármesteri Hivatal nagytermében avattak fel és állítottak ki. Javasolom mindenkinek megtekintésre.

2017. július 1. Vitézi eskütétel Környe

A Történelmi Vitézi Rend Országvédő Pajzsa és zászlai mögött rendezett sorban vonultak Rendünk tagjai, az esküt tévők, hozzátartozóik a község főutcáján a Vízkereszt római katolikus templomba, itt került sor a Vitézi Rend Észak-Dunántúli Törzsszék állományába kerülő jelöltek ünnepélyes eskütételére.

A bevonulás és vitéz Kaszál József v. hdngy. v. Soltész Gyula főszéktartó, törzskapitánynak tett jelentése után Popovics Milán esküt tévő orgonakiséréttel énekeltük el nemzeti Himnuszunkat és mondtuk el fennhangon Rendünk imáját, a Magyar Hísekegyet. V. Dinga László György szkp. köszöntötte Veszprém, Fejér, Komárom-Esztergom megyék és Nyugat-Felvidék eskütevőit, a megjelent előljárókat, vendéglátóinkat, Bedy Sándor plébános atyát, Beke László polgármester urat, Nagy Péter református lelkészt, a Rend megjelent tagjait, minden vendéget valamint a község lakóit. Hangsúlyozta, hogy ma, amikor a jelölteknek szívük fölé tűzik a Rend Nagyjelvényét és ők esküt tesznek a Szent Koronára, ismét újjászületik a 96 éve megalapított Vitézi Rend, „mert a Kárpát-haza magyarságának ma is szüksége van a hazáért, a nemzetért szolgálni tudó és akaró közösségre, a vitézek bajtársi közösségére”. V. Pintér Kornél tkp. ünnepi beszédében felelevenítette a „magyar nemzet dicsőségeiben és megaláztatásokban is bővelkedő történelmének legtragikusabb időszakát”, amikor nemzetünk érdekében nagybányai Horthy Miklós kormányzó vette kezébe Magyarország hajójának kormányát”. Beszédében többek között kiemelte, hogy a Kormányzó Úr isteni gondviselés küldöttként végezte hatalmas nemzetmentő munkáját, de közben soha nem feledkezett meg az országunkat védő, ha kellett érte vérüket adó bajtársairól, és hozta létre a Vitézi Rendet. Vitéz nagybányai Horthy Miklós, bár „testében már nem lehet közöttünk, de lelke mindennap velünk van és erősít bennünket!” A következő percekben Bedy Sándor plébános atya köszöntötte templomunkban a Vitézi Rendet, kiemelten a Rend leendő tagjait. Plébános atya vezetésével közös imádságon vettünk részt, majd Nagy Péter református tiszteletes úr mondott áldást.

Vitéz Dinga László György bejelentette: posztumusz a Történelmi Vitézi Rend tagjai közé kerül Muschitz Antal egykori cs. kir. léghajózási szakaszvezető is, aki a Nagy Háború kitüntettje volt. A templom falain lévő stációkat ő faragta fába. Az ünnepélyes eskütétel után v. Soltész Gyula főszéktartó tkp. szólt a megjelentekhez, meg-

Az ünnepélyes kivonulás után a templom melletti Szent II. János Pál pápa téren lévő II. világháborús emlékműnél tettük le az emlékezést és a tisztelet koszorúját

emlékezett a Rend alapításának körülményeiről, s kiemelte, hogy Kormányzó úr azért gyűjtötte össze a nemzet színéjéért, hogy „ne ismétlődhesen meg az, amit el kellett szenvednie az ezeréves Szent Istváni Hazának. Öröm és biztatás, hogy nyolc ember felvállalta a magyar hűség, tisztesség és becsület képviselését azzal, hogy kérelmezte felvételét a Vitézi

Rendbe”.

Az ünnepség végén a templomban lévő I. világháborús hősök emléktáblája előtt hajtott fejet és koszorúzott a Vitézi Rend; s elénekeltük a Szózatot és a Boldogasszony Anyánk katolikus néphimnuszát.

A hivatalos program zárásaként közös bajtársi ebéd és jóízű beszélgetés után köszöntünk el egymástól.

Dr. Árendás József VRNT, vitéz Erdei József, Környe

A legünnepélyesebb pillanat: az oltár előtt felsorakozva nyolcan mondták el fennhangon, átszellemült lélekkel a vitézi esküt a Szent Koronára, hűséget fogadva Nemzetünkhez

Családi Nap, Tata, Eszterházy angolpark

A családi nap eddig négy alkalommal került megrendezésre, mindig bensőségesre, magyarra sikerült. Idén a helyi horgászegyesület elnöke, Varga József úr felajánlotta az egyesület halászházát, készségesen és nagy örömmel fogadták a Vitézi Rend tagjait, csodálatos bográcsos halászlé készült. A vitézeket és családtagjaikat vitéz Dinga László György székkapitány úr köszöntötte. Vitéz Kaszál József alhadnagy a méltán világhírű parkról, a különleges növényi faunáról, a parkban található klasszikus épületekről és természetesen a park történetéről szólt. A szocialista években a park teljesen leromlott, elhanyagoltá vált, a ritka növények elpusztultak, az épületek rommá váltak. Nemrégiben sikerült felújítani, rendbehozni az épülete-

ket, a parkot. A kipusztult növényi ritkaságokat valamennyire pótolták, az épületek újra önmaguk lettek és a legtöbbnek funkciót is találtak.

Ebéd után a sziesztában a rendtársak megbeszélték a családi eseményeket, az ország eseményeit, terítéken volt a magyar politikai élet, tehát mindenki talált magának bőséges beszélgetni valót. Sok szó eset a Rendről, a rendi feladatokról, különösen a székkapitányság vállalt feladatáról, amely a magyar Felvidék és a Csonkahaza kapcsolatának kiépítését, a felvidéki értékrend megőrzését, megvédését a felvidéki vitézség felkészítését tűzte ki a legfontosabb céljának. A székkapitányság családi napjának vendége volt vitéz Béres Ferenc országos törzskapitány és felesége; vitéz Madaras Ágnes v.hdgy,

*vitéz Zeidler Sándor szkp.
vitéz Lipovniczky Kázmér v.hdgy.*

Mányi Alcsoport

2017. március 18. Állománygyűlés, együtt a Székesfehérvári Alcsoporttal

V.Szabó Zoltán polgármester, v.László Tibor szkp, v.Béres Ferenc otkp., v.Mihályi Katalin v.hdgy.

1. kép: Dr. v. Török Péter Ádám alpolgármester bemutatja a községet, történelméről, hagyományairól, napjaink történéseiről, melyet fotóőzeállítás színesített

2. kép: V. Béres Ferenc otkp. rendi beszámolója, s az 56-os könyvünk bemutatása

V. Horváth Miklós Csaba székesfehérvári önkormányzati képviselő II.vh. harcai kapcsán, a Székesfehérvárt és Mányt érintett, Budáról való kitöresre emlékezett. Meghívott vendégeink voltak a Honvéd Hagyományörző Egyesület, a Wathay Ferenc Bajtársi Szövetség, a Veterán Repülők és Ejtőernyősök Egyesülete, a Magyar Tartalékosok Szövetsége, a Honvédség és Társadalom Baráti Kör akik bemutatták tevékenységüket. Déli frissítőként a helyi gazdálkodók termékeivel szolgáltak a mányiaiak.

Az esős, hideg időre való tekintettel a református templomban tartotta meg emlékező beszédét Márton Ervin: v. Endresz György és v.Magyar Sándor világgraszoló repülő-sportteljesítményéről, Trianon elleni fellépésükről beszélt. (Vitéz Endresz Györgyöt és vitéz Magyar Sándort 2013-ban posztumusz vitézzé nyilvánította a Vitézi Szék.)

A református templomban került sor az 56-os Forradalom és Szabadságharc emlékévének hivatalos zárópillanataira. Minden generáció felelősségére hívta fel a figyelmet v. Hajdú Szabolcs tb.tkp., '56-os forradalmár, emigrációból hazatért rendtagunk. Igét hirdetett, emlékezett András Kristóf tartalékos tábori lelkes őrnagy.

V.Szabó Zoltán polgármester és Andrási Kristóf lelkész úr zárszavai a templomban

Koszorúzás v. Csák Attila szobrászművész'56-os emlékművénél

Rendi találkozónk befejező pillanatai: zuhogó esőben koszorúztuk meg az Óceánrepülők emlékművét, mely Bicske és Csákvár között található

2017. október 22. Hősi Emlékmű felújítás utni újraszentelése; Emlékezés 1956. hőseire

Rendünk díszsorfala. Előtérben Melocco Miklós Kossuth-díjas szobrászművésziünk, az Emlékmű tetején lévő Turul újra-alkotója. (Szobrászművész úr a kép jobb szélén.)

V. Szabó Zoltán polgármester beszédéből: Bízunk, és kérjük az Istent, hogy több nevet soha többé ne kelljen az emlékműre felvéteni és az elkövetkező években hősi halottainkra szabadon, magyarként, keresztyéknént/keresztényként kegyelettel emlékezhessünk.

Melocco Miklós, a Nemzet Művésze címmel kitüntetett, Kossuth-díjas szobrászművész, érdemes művész, mint a Turul szobor újra-alkotója, megható beszédben elevenítette fel a 20 év előtti találkozást id. Szabó Zoltánnal, s az alkotásra való megbízást. (Barátságuk ettől a pillanattól kezdődött, s mindvégig tartott... Köszönjük, Miklós bácsi!)

Horváth Lajos úr, a Hadtörténeti Intézet és Múzeum, Katonai Emlékezet és Hadisírgondozó Igazgatóságának igazgatója ünnepi beszédét tartja.

Az emlékművet megáldja Kelényi József atya; előtérben a Rend országvédő pajzsja, tartja v. Cseh Tamás v.hdgy.

Áldást mond nemzetünkre, a Forradalom- és Szabadságharcban életüket áldozott, meghurcoltatást elszenvedettekre vitéz Szabó Ferenc református esperes, Mány község református lelkésze, egyházkerületi főjegyző, püspökhelyettes és Kelényi József atya, katolikus plébános

Horváth Lajos igazgató úr ünnepi beszédéből részletek Hősi Emlékmű-avatás; Emlékezés Forradalmunkra

Nem először emlékezünk ma itt arra, hogy a helyes navigálásnak milyen fontos eszköze a visszatekintés! Erre különösen jó alkalom egy ilyen gyönyörű emlékmű jubileumi felújítása! Ahhoz, hogy lássuk, honnan, hová tart nemzetünk, nemzeti céljaink eléréséhez nélkülözhetetlen a rendszeres visszaemlékezés. Történelmi tény, hogy nem élt eseménytelen életet népünk az elmúlt évszázadban sem. Mohó szomszédok, lenéző nagyhatalmak keresztútjain fekszik hazánk. A mi történelmünk – nem úgy, mint másoké, hódításoknak való szembeállásról, a fennmaradásról szól.

A megmaradásért vívott harcok útjelző-kövei lettek a két világháború és 1956. Ilyen mementó ez az emlékmű is, amely e véres helytállások helyi hőseinek állít emléket. /.../ Mi is zajlott itt, kik voltak, milyenek lehettek azok, akiknek emlékhelyén állunk; kicsoda események dúltak itt, amelyek az ő életüket is elsöpörték? /.../ Lehet, hogy itt, helyben, a kitörés idején, vagy messze, határokon túli I. világháborús hadszíntereken áldozták többnyire fiatal életüket. Ők értünk haltak, szeretteikért mentek harcba és nem adták fel, példát adva a mai generációknak is.

Sokszor fásultan, a mindennapi halál látványához szokottan - fiatalok, vagy idősebb harcosok voltak, - akik mertek farkasszemet nézni a halállal. Egy a hazánk. Nincs hova hátrálni! A világháborúk és forradalmunk öldöklő összecsapásai a kor legmodernebb haditechnikájának bevetésével történtek. A hatalmas számbeli és eszközbeli fölényt, amely a másik oldalon szinte az egész XX. század folyamán jellemző volt, a magyar katona és forradalmár hősiessége, helytállása és hazaszeretete próbálta ellensúlyozni.

Mány nem maradt ki az I. világháború okozta szomorú következményekből. 1944. december 24-én pedig a Vörös Hadsereg páncélos egységei jelentek meg a faluban. '56-ban a szovjet csapatok nagy része a környéken vonult fel Budapest ostromához. A helyi mányi sorok mellett megmaradt sok katona rémtörténete, amely a valóságot egészen vissza sem adhatta, mert a valóság még a rémtörténeteknél is borzasztóbb volt. Az I. világháború frontjainak kegyetlensége és mézarszéke után a II. világháborúban a megszálló Vörös Hadsereg helyenkénti állati kegyetlensége, a lakosság, az ártatlanok tíz- és százazreinek elképzelhetetlen szenvedése emlékeinkből ki nem törölhető, ahogy az '56-osok hősiessége sem, amit a reménytelen túlerővel szemben tanúsítottak. Nem is lehetne felejtenuk, hiszen ez még akkor sem volt lehetséges, amikor a politika, a megszállókkal kollaboráns kommunista, majd szocialista rezsim tiltott, agyon-hallgatót mindent, vagy hazugságokkal színezte át a történelmi valóságot.

Még az I. világháborús hőseink emlékét sem engedte méltón tisztelni, sőt, igyekeztek eltüntetni még az emléküket is!

De mi emlékezünk! Emlékeztetnek a túlélők és emlékeztetnek a sírok és emlékkövek mai is. A politikai tatárjárás hiába égetett fel mindent, új élet sarjad itt, Mányon is!

Nem kismértékben vett részt ez a hely az új feltámadásban! Hadd emlékeztessenek kegyelettel és tisztelettel Polgármester úr édesapjára, id. v. Szabó Zoltánra, aki a legkritikusabb időkben volt az MDF Országos Választmányának tagja, a rendszerváltás egyik előmozdítója és Mány nagy lobbistája.

Mány nevét már 1989-ben megismertem én is, mint olyan helyet, ahol a magyar áldozatvállalásnak emlékei és emléktörzsei vannak. Olyan hely ez, ahol nem lehet legyűrni a magyarságot! Legyenek erre büszkék, kérem!

Nem az a feladatunk, mint sok rosszakarónknak. Mi nem átkozzuk régi ellenfeleinket valami barbár rítus szerint. De azt sem vállaljuk, hogy egy gonosz világrendnek való megfelelni-akarás kényszerében agyonhallgassuk a magyar történelmet. Legfontosabb dolgunk, hogy újraélesszük magyar világunk szépségét, azért, hogy megmutassuk, mindez el nem pusztítható, mi itt voltunk és itt leszünk! Nem úgy, ahogy ők akarják, átalakítva, hanem úgy, amilyenekké a mi történelmünk formált bennünket, megtartva nemzeti értékeinket. Megmaradva a magunk magyar természetességében. A keresztény európaiság szellemiségét hordozzuk magunkban, az ember, család és nemzet szeretetét. Újból és újból újjáéledő magyarságként, akik képesek bármikor megbocsátani ellenségüknek az ellenük elkövetett, megvallott és megbánt bűnöket.

Mi igenis tárt karokkal fogadunk minden hasonló, velünk közös emberi és kulturális értékeket valló, szokásainkat elfogadó és törvényeinket betartó személyt. De ellenséget öngyilkos módon nem engedünk magunkra támadni!

Itt, ezen a vérről áztatott szent helyen, katonáink és a barbár módon elpusztított ártatlanok emlékére fogadjuk újból, hogy ez a szellem vezérel bennünket, keressük a megbocsájtást, de nem hiszünk igazságtalan békében.

Hazát építünk és a haza minden hősenek emlékét megőrizzük az utókor számára!

KITÖRÉS - A Becsület Napja

A megemlékezés a Történelmi Vitézi Rend központi programja

Bardócz Gábor (MATASZ képviselője) tartott történelmi megemlékezést

A megadás elvetésére, a végső harc vállalására a második világháborúban is számtalan példa akadt. Nemcsak a kötelességteljesítés és a „hűség” ethosza kényszerítette erre őket, hanem a

A koronaörök bevonulnak; vitéz Woth Imre koronaőr-parancsnok a Szent Korona hivatalos másolatával

mindennél erősebb félelem is. Félelem a szovjetektől, félelem a szibériai haláltáboroktól. Budapest ostromának válságos napjaiban több ezer német és magyar katona gondolkozhatott el során, túlélése esélyein, vagy „dicső halálán.”

Bardócz Gábor, a MATASZ (Magyar Tartalékosok Szövetsége) Pest megyei elnöke tartja az emlékbeszédet, mivel Széles Ernő ny.dftbk. MATASZ elnök úr személyesen nem tudott eljönni az eseményre

A magyar főváros ostroma több szempontból rendkívüli volt. A szovjet hadsereg magyarországi összvesztességének felét Budapesten szenvedte el. A város elfoglalásáért indított hadművelet 108 napig, a tényleges ostrom 102 napig tartott, melyből 52 napot a védők teljes bekerítésben harcoltak végig. Ezzel szemben Berlin két hét alatt, Bécs hat nap alatt esett el és a legkitartóbb német helyőrségek is, mint a königsbergi, vagy a breslauer csak 77, illetve 82 napig álltak ellen az ostromlóknak. Sztálingrád ostroma ugyan 125 napig tartott, de ennek döntő része a város területét nem érintette, amelyből egyébként is a polgári lakosságot evakuálták. A magyar főváros területén vívott 1944/45 évi rendkívül küzdelem részletei ma már több forrásból is ismertek. Monográfia, tanulmánykötetek jelentek meg, s szemtanúk tucatjai emlékeztek vissza az átélt borzalmakra. A Budai Várban február közepére körülrzárt védők választhattak: vagy megadják magukat, esetleg harc nélkül lemészárolják őket, vagy megkísérik a lehetetlent.

Tisztában voltak azzal, ha az utóbbit választják, kitörésük első napján akkora távolságot kellene megtenniük, melyet a szovjet csapatoknak 50 nap alatt sikerült. Mindezt tüzérségi előkészítés és fedezet nélkül, csupán egy-két saját harckocsi támogatása mellett, kézfegyverekben néhány tár lőszerrel. A védők egy része a kitörést választotta. Civilek tömege is felkészült a kitörésre, sok esetben gyerekkocsival, bútorokkal.

A kitörésben résztvevő német katonakontingens 14 000, a magyar 2000 főt tett ki. Ezen kívül sok civil polgár is részese volt a február 11-én indult, eleve kudarcra ítélt kísérletnek. Az elégtelen előkészítés és a készenléti állások rendezetlen elfoglalása után, a szűk területen összetömörült, nehézfegyver-támogatás nélküli kétségbeesett rohamtól sikert elvárni képtelenség volt.

A kitört német–magyar csapatok zöme öt nap leforgása alatt a szovjet nehézfegyverek és harckocsik tüzében elesett, megsebesült vagy fogságba esett. A magyar alakulatok közül a Budai Vár védelmére kikülönített „Budapest” őrszázlólaj például teljesen megsemmisült.

A Vörös Hadsereg alakulatai számítottak a kitörésre és az is elképzelhető, hogy ezen reménytelen vállalkozás részletei a tudomásukra jutottak. Többek emlékezete szerint a „Hiába menekülsz, hiába futsz” című slágert játszották a szovjetek hangszóróikon.

Három védelmi súlypontot képeztek. Az első a Széll Kálmán

térnél volt, a kitörők zöme ezen keresztül kísérelte meg az átjutást. A házak tetején és felső emeletein elhelyezett szovjet géppuskák iszonyatos tüzet zúdítottak a nyugat felé menekülő, kiváló célpontot nyújtó katonákra.

Ugyanez történt az Olasz fasorban is (a mai Szilágyi Erzsébet fasorban), ahol az áttörés szintén rendkívüli véraldozatot követelt, a fasor végén, a Szent János kórháznál ugyanis beásott ellenséges T-34-es harckocsik és gyalogsági nehézfegyverek várták a német és magyar csapatokat. Minderről egy szemtanú az alábbiakat vetette papírra: „Hirtelen 3 szovjet páncélos gördült ki a Pasaréti útról, és kb. 400 méterről gránátokkal és nyomjelző lövedékkel tűz alá vette a tömött sorokban haladókat. Elképzelhetetlen, ami ott volt. A gránátok 8-10 embert sodortak el mellettem. (...) A tömeg a házakba húzódott, majd mikor végre valakik kilőttek páncélökökkel a harckocsikat, „hurrá” kiáltással ismét előtört, úgy, mint amikor hurkatöltetből nyomják ki a húst. Nemsokára azonban megjelentek a következő harckocsik, és a mészárlás kezdődött előről.” A fogaskerekű vonalán kitörő védők is kevés sikerrel jártak – a legtöbb tömegsír erre található. Az áttörés csupán az egyébként nem tervezett délnyugati irányban vezetett némi eredményre.

A budai hegyekig eljutott mintegy 4000 védőből legalább 624, de legfeljebb 785 fő – köztük 45 magyar - érte el végül a német vonalakat. Nagy részük Helmut Wolff alezredes csoportjába tartozott. Február 13-án a Nagykovácsi fölötti erdőben az erdővel borított rész nyugati pereméig, Budajenő magasságáig jutottak. Sötétedés után áttörték az előttük álló orosz vonalat, és folyamatos tüzharc közepette 14-én hajnalban elérték a német 3. lovasdandár vonalát.

Áldást mond v. Szabó Ferenc református lelkész, esperes és Kelényi József atya

Az első áterkező csoport 13-án éjjel már az Anyácsa-pusztai magaslatig jutott, Szomor és Máriahalom között. A német vonalat a szomori katolikus templom temetőjének kápolnájánál lépték át.

A kitörők zöme február 16-ig átjutott. Ezután már csak igen kevesen érkezhettek. Néhány magyar katonának február 15-én a Mány-Zsámbék közötti útszakaszon sikerült áttörnie. Áttörésük színhelyén 2005-től

Kitörés emlékkövénél beszédet mond v.lőfő Kovács György szkp, a Magyar Tengerészek Egyesülete képviselőjében

áll az az emlékmű, melyet a Dékány család kezdeményezésére Mány polgárai és a Történelmi Vitézi Rend állított. (Ez az országban mindmáig az egyetlen emlékmű, vagy emlékhely. szerk.)

Az Önök települése, Mány szinte osztozott a főváros sorsában, hiszen a szovjet-német front itt megmerevedett és a szovjet lövegek kedvelt célpontja volt az Önök faluja. Tisztelet és köszönet illeti Önöket, amiért a hetekig átélt borzalmakat és szenvedéseket nem feledve mindazon honvédeinkre is emlékeznek, akiknek sajnós nem adatott meg, hogy Mány az életük sorsfordulója legyen.

Koszorúzás

Koszorúzott: Bardócz Gábor úr a MATASZ nevében, a mányi református és a katolikus egyház képviselői, a kisebbségi Német Nemzetiség Önkormányzat képviselői, a kisebbségi Roma Önkormányzat képviselői, több helyi civil szervezet, s a képeink szerinti intézmény és szervezetek képviselői:

Mány község Önkormányzata nevében v. Szabó Zoltán polgármester, Payer János (1946-ban Németországba kitelepített mányi lakos). Ő egyike volt a mányiaknak, akik segítették, mentették az idáig eljutott katonákat, dr.v.Török Péter alpolgármester

A TVR. Vitézi Széke nevében koszorúz Dr.v. Bucsy László tkp., Béres Ferenc otkp., v. Soltész Gyula tkp. főszéktartó

Magyar Tengerészek Egyesülete nevében koszorúz Moóry László gűv., v.lőfő Kovács György szkp. hosszújártú tengerész, fedélzetmester, v. Schneider József v.hadnagy, gűv. (hajó-gépüzemvezető)

Az emlékezők egy csoportja a Kitörés Emlékkövénél

Székesfehérvári Alcsoport

2017.05.12. Helyőrségi Tisztai Klub

Tőkéczi László professzor, egyetemi tanár előadása a reformáció 500 éves emlékére keretében.

Az előadás témája: „A reformáció szerepe Magyarország megmaradásában.” Köszönet az előadónak, aki izgalmas történelmi időutazást biztosított a 36 fős hallgatóság részére.

2017. 05.18. Szent István Hitoktatási és Művelődési Ház, vitéz Smidt Róbert felvidéki fafaragó művész „Himnusz” című táblaképeinek bemutatója.

Köszönet az intézmény igazgatónőjének, Jakubek Tiborné Ágnes Asszonynak, aki helyet biztosított, s nem utolsó sorban az alkotáshoz méltó, színvonalas programot szervezett az eseményre. Az eseményen 17 rendtársunk vett részt. Képünkön v.

Mihályi Borbála Reinerné, v. Mihályi Mária Keszei Endre Tiborné, v. Mihályi Katalin Mohosné v.hgy., s az alkotó: vitéz Smidt Róbert és felesége (jobbról balra). (A HIMNUSZ-táblakép a XXXV. évf. 1. sz. Vitézi Tájékoztatójának poszterképe. Szerk.)

2017.07.17. Emlékezés a gyalogezredre: Katonai tiszteletadás mellett köszöntötték a 17-es honvéd gyalogezrednek az I. világháborúban hősi halált halt hőseit.

A Zichy Ligetben a megemlékezők lerótták kegyeletüket a legendás parancsnok Sipos Gyula emléke előtt is. A megemlékezésen részt vett: v. Mihályi Mária Keszei Endre Tiborné, v. Mihályi Borbála Reinerné, v. Arany Magyar Győző, vitéz dr Nagy Bálint.

2017.07.17. vitéz Smohay Ferencet, a II. világháború Don-kanyart megjárt székesfehérvári hőst köszöntöttük 95. születésnapján. Vargha Tamás honvédelmi miniszter-helyettes Orbán Viktor kormányfő üdvözlését tolmácsolta az élő legendának. A rendtagok nevében v. Mihályi Mária Keszei Endre Tiborné, v. Mihályi Borbála Reinerné, v. Arany Magyar Győző, v. Mordényi Endre köszöntötte Feri bátyánkat.

A székesfehérvári 17-esek helytállása Doberdó, a magyar Golgota

Hősi halottaink iránti tisztelettel és kegyelettel emlékezünk a száz évvel ezelőtt tomboló első világháborúra, és a három fronton harcoló magyar honvédekre

A Magyar Királyi 17-es Honvéd Gyalogezred megjárta a Kárpátokat, harcolt a betörő orosz csapatok ellen, majd 1915-től az olasz fronton, Doberdón. Székesfehérváron hagyományá vált, hogy június 18-án, az ezrednapon, a Zichy ligetben rendezett tiszteletadáson emlékeznek meg az életüket vesztett honvédekről, az ük- és dédapákról.

Emlékeznünk kell azokra a hősökre, akik száz évvel ezelőtt lelkesen, a nehéz körülményeket vállalva, életüket áldozva útra keltek a hazáért, a nemzetért!

A Doberdó-fennsík sziklaerdejében, több ezer méter magasan húzódik meg az olaszokkal szemben 1915. júl.18-án a 17-es gyalogezred állása. Még lövészárkot sem lehetett ásni, csak kisebb üregeket vájtak a sziklába. Ezek a keserves munkával kivájt üregek csak derékgig tudták fedezni a katonát.

Az olasz parancsnokság a Doberdó mögött, Görz (Gorica) városát tekintette fő célpontjának és ide koncentrálni a támadást. Kora hajnalban elkezdődik az addigi legerősebb tüzérségi tűz.

A majdnem fedezék nélkül álló katonák között nemcsak a lövedékek, hanem a sziklaszilánkok is pusztítottak. Majd az egész karszt kiterjedésében támad az olasz gyalogság (4-5-szörös létszámfölény). Bár a tüzérségi tűzben nagy az ezred vesztesége, kézitusával verik vissza az olasz gyalogságot. Tüzérségi tűz, utána tömegroham

Az ezred hamarosan körvédelmet alakít ki, mert az olaszok betörték az állásokba. Ezekben a kritikus percekben újabb gyalogsági támadás éri az ezred arcvonalát. Az ezredtartalék azonban időben közbelép. Délutánra minden támadást kivétek. De a csend nem tart sokáig. Este újabb tömegrohamok. Sikerül három helyen betörnie az olaszoknak az igen megritkult védők közé. Az utolsó tartalékszakasz azonban mind a három pontot visszafoglalja! A szürkület beálltáig tart a harc, mely a legtöbb helyen már kézitusáig fajul! Honvédeink önfeláldozó, hősiességű magatartása minden elismerésre méltó, emberfeletti volt!

A magyar ezred a következő napokban hasonló erejű támadásokat szenved el, de végig a helyén marad. *Kacskovics Antal főhadnagy* súlyos fejlövessel támolyogva addig vezeti századának a harcát, míg ájultan összeesik. Az altisztek és a legénység is hasonlóan küzd a végsőkig, valóságos hős mindegyik.

Ajtai honvéd a körülötte mind elesett bajtársak helyett is védte az állást, nem elégedett meg a puskával, a kézigránáttal visszavert támadás sikerével, hanem felugorva az összelőtt kőhalom mögül, szuronnal rohant az ellenség után. Eközben kapta a halálos lövést. Elhagyott helyén 3 puská volt a sok tüzeléstől kiegészve és egész halomban hevert a kilőtt töltényhüvely.

Küzdöttek a végsőkig, szó nélkül túrték az emberfeletti szenvedést és a nélkülözést valamennyien.

Az ezred túlerővel szembeni harci tevékenysége mindenkit meglepett. Telefonon kellett tájékoztatni a Monarchia tüzérségét, hogy a Doberdó fennsíkon a magyarok még az állásaikban vannak!

A hőség, a vízhiány és a katasztrofális higiéniai körülmények miatt kitört kolera elleni védekezésben is a 17-esek jártak az élen, egy saját fejlesztésű víztisztító-rendszerrel.

Az ezred magatartását különösen kiemeli József főherceg hadtestparancsnoknak néhány szava: „Hogy mit tehet egy férfi, azt megmutatta a 17-es honvédgyalogezred bravúros magatartása *Sipos alezredes* vezetése alatt, mert bár ugyanannyit szenvedett, egy lépést sem hátrált és az ellenségnek a legjelentékenyebb veszteséget okozta.”

A borzalmas veszteségek, a kilátástalanság, az állandó ágyúzástól való rettegés egy frontvonal mögötti közös imahely építésére sarkallták a honvédeket. A 12 csata alatt az egymást váltó magyar ezredek, mikor a harcok elcsitulnak, folytatták a kis templom építését.

A legendás hírű gyalogezred egészen 1918-ig kitartott az olasz fronton. A fegyverszünet után, a vesztes háborúból a *Sipos Gyula* által vezetett gyalogezred zászlóját, fegyvereit megtartva, díszmenetben érkezett haza a fehérváriak éljenzése közepette.

Az ottani, csaknem két és fél éven át vívott harcok hevesége és veszteségei vetekedtek a nyugati hadszíntér legvéresebb helyszínein vívott összecsapások veszteségeivel. A csaták során több mint másfél millió katona esett el itt. Az olaszok veszteségét kb. 1 millió főre lehet becsülni. Az osztrák-magyar haderő kereteiben Magyarország minden területéről vezényeltek katonákat az Isonzóhoz.

„A magyarság számára az óriási veszteségek miatt gyászos, szomorú emlékeket idéz az Isonzó és a Doberdó történelmi-földrajzi fogalma, azonban ezek a helyszínek nem egy elveszett csata színterei, hanem a súlyos veszteségek ellenére a magyar katonai helytállás jelképei is. Az Isonzónál és a Doberdón a korabeli Magyarország területéről kikerülő katonák a legnehezebb körülmények között védték az akkori közös hazát, az Osztrák-Magyar Monarchiát. Az Isonzó és a Doberdó a magyar köztudatban általuk és miattuk vált fogalomná.”

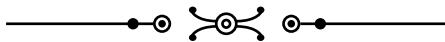
A magyar csapatok még több mint tíz ütközetet vívtak meg itt. A Doberdón a székesfehérvári 17-esek példájából erőt merítve, a 19 éves hadnagy, Bertalan Árpád a Caporettoi áttörésnél 15 fős rohamcsapatával azt a feladatot kapta, hogy zavarja, nyugtalanítsa az ellenséget. A rohamcsapatok a mai kommandósok elődei. Egy rohammal 300 olasz foglyot ejtett a tüzérségi vezérkarral együttvéve, és 3 vonalat áttört, ezzel utat nyitva a főszeregnek. Ezzel a hőstettel egyedülálló fegyvertényt vitt végbe.

Száz év távlatából már tudjuk, hogy áldozatuk nem volt hiábavaló. A fehérvári gyalogezred megszakítás nélkül küzdött a hosszú háborúban. A Monarchia valamennyi harcterületéhez dicsőség, szenvedés és igen nagy véráldozat fűzi Székesfehérvár honvédeit. Hősi halottaink ezrei alusszák örök álmukat az orosz-, olasz-, szerb-, és román harctereken. Az egykori ellenséggel szembeni köteles kegyelet jelét mutatjuk azzal is, ha az önfeláldozó küzdelmeik, névtelen sírjaik helyét az ott lezajlottak ismertetésével megőrökítjük. Beszéljetelek róla hozzátartozóitoknak, ne feledjük soha azokat, akik nem a hataloméért, dicsőségért, hanem nemzetünk megmaradásáért ontották önzetlenül véréüket.

Krisztusba vetett hitük és szenvedésük felajánlása lehetővé tette, hogy kitartsanak a poklok poklában.

A magyar honvédek kápolnája Visintinben 1915-től 1917-ig folyamatosan épült, de az olasz tüzérség folyamatosan szétlőtte, így befejezetlen maradt. Végül 2009-ben kijavították és végre elkészült, örök emléket állítva az emberfeletti szenvedést kiállt katonáinknak.

Szerző: Palásti László egyetemi hallgató

2017.08.14. Fogadalmi szentmise és az országfelajánlás megújítása a Szent István Székesegyházban (Bazilikában).

A TVR fehérvári Alcsoportja az idén is részt vett a Szent István-i országfelajánlás napján, a Székesfehérvári Egyházmegye által szervezett, hagyományos fogadalmi ünnepén. A szertartás előtt a Püspöki Palotából körmenetben kísértük a Magyar Szent Család (Szent István Király, Boldog Gizella és Szent Imre herceg) ereklyéit és az üldözött iraki keresztények ajándék-templomkeresztjét a Székesegyházba. Spányi Antal megyéspüspök imaórát tartott, majd az ezt követő szentmisében megújította hazánk felajánlását Szűz Máriának, ahogy azt Szent István király tette, 1038-ban, a halálát megelőző napon.

Az ünnepi liturgiában – a Szent István-i hagyományhoz hűen, a főpásztor a Magyarok Nagymatyája pártfogását, közbenjárását kérte az egész magyar népért. Imádkozott minden magyar emberért, határokon innen és túl, hívőkért, nem hívőkért egyaránt. Az eseményen jelen volt vitéz Béres Ferenc otkp., s a Buda TSZK néhány tagja is.

2017. 10. 19 A székesfehérvári felsővárosi Szent Sebestyén Templom előtti téren II. világháborús emlékműavatáson vettünk részt.

Díszegységünk zászlóval jelent meg a rendezvényen: v. Mihályi Borbála Reinerné, v. Szepesvári Henrich, v. Kováts Tibor, v. Arany Magyar Győző, v. Mordényi Endre.

Ünnepi beszédet mond Vargha Tamás, Honvédelmi miniszterhelyettes

2017.10.20. Emléktábla-koszorúzás: vitéz Bartók László rendtársunk '56-ban mártírhalált halt unokabátyjának, Bartók Józsefnek emlékére.

A koszorúzáson és az azt követő ünnepségen részt vett: v.Hajdú Márta Futóné,(unokatestvér) v. Kampits Zsuzsanna Kallós Miklósné, v.Kováts Tibor, v.Mihályi Borbála Reinerné

2017.10.30. Királyok halotti napi megemlékezése a koronázó templom romkertjében.

A Fejér Szövetség felhívására csatlakoztunk a szervezett, történelmi, kegyeleti szertartáshoz. Felejthetetlen élmény volt számunkra. Több, mint 300 mécesst gyűjtöttünk a szakrális helyen, királyaink sírjánál, fegyelmelzeten, a szervezők által koreografált menetrend szerint.

2017.11.02. Halottak-napi megemlékezés Pákozdon, a mészeg-hegyi Don-kanyar Emlékkápolnánál. Spányi Antal megyéspüspök emlékmisét celebrált a II. világháború során, a Don-kanyarban elesett hősökért.

Az emlékkápolna 1993-ban épült a Mészeg-hegyen, Szabó Tamás tervei alapján. E helyen a Don-kanyarban hősi halált halt magyar katonák emlékét őrzi kegyelettel az utókor. Itt helyezték el az ismeretlen katona sírját is. Az ökumenikus Don-kanyar Emlékkápolna Pákozd misézőhelyének számít. A kápolna szabadon látogatható. A rendezvényen a Székesfehérvári Alcsoport tagjain kívül részt vett vitéz Hajdú Szabolcs tb. tkp. úr is.

2017.11.11. FLASHMOB megemlékezés

A Krajcáros Alapítvány megkeresésére az idei évben is kapcsolódtunk a világméretű eseményhez, mely során minden évben november 11-én 11 órakor az első világháborúban elesett katonákra emlékezünk. Székesfehérváron két helyszínen voltunk a rendezvény házigazdái.

Gyergyó Park

A helyszínen vitéz Kováts Tibor alhdgy és vitéz Kampits Zsuzsanna Kallósné várta a rendtársakat.

„Vitézek” emléktábla, belváros

A helyszínen vitéz Mihályi Katalin Mohosné hdgy várta a rendtársakat. Díszőrség: v. Szepesvári Henrich, v. Arany Magyar Győző.

Tarjáni Vitézi Hadnagyság

Történelmi előadás a Gerecsében!

A Budapesti Erdőgazdaság Zrt. Süttői Erdészeti Igazgatósága az Erdők Nemzetközi Napja alkalmából túrát szervezett 2017. március 25-én. A kirándulók kisebb csoportokban indultak az Alsóvadácsi Vadászháztól a Serédi-kastélyhoz, ahol Szantner Gábor VRNT. v.hdgy. tartott nagyszerű előadást a II. vh. 44/45. telén lezajlott harcairól a Gerecse-hegységben, ill. annak környékén. Ez a vidék egész történelmünk során kivette részét a háborúk szörnyűségeiből, melyet igazolnak az itteni helynevek: Emberölő, Rác-tető, Hajdúugrató, Szépasszony-völgy, Jaj-hát, és Vérkút.

Dr. Négyesi Lajos hadtörténész, harctér-kutató, egyetemi tanár vezetésével az elmúlt években a második világháború nyomait a Pilis, Gerecse, Vértes és a Bakony térségében vizsgálták. Ennek során beazonosították az összecsapások helyszíneit, hadisírokat és harcjármű-roncsok helyét, felmérték az egykori állások nyomait. 2005-ben bolgár hadtörténészekkel közösen végeztek feltárást Kisbajom közelében a 44/3 gyalogos zászlóalj támpontjának területén. – A nagy érdeklődésre való tekintettel leszögeztük: Minden évben sort kerítünk történelmi előadásokra.

Dr. Négyesi Lajos, „Hadtudományok”c. munkája alapján.

Megújult az I. világháború áldozatainak emlékműve Szőgyénben (Felvidék)

Az Első Világháborús Centenárium Emlékbizottság és a XX. Század Intézet Magyarország kormányának nemzetpolitikai stratégiájához igazodva lehetővé tette a történelmi Magyarország területén lévő, I. világháborús áldozatoknak emelt emlékművek, emlékjelek, szobrok felújítását.

Szőgyénben 1924-ben állítottatott a község emlékművet a 114 szőgyéni áldozat tiszteletére, mely emlékmű 93 év után megújult a Bethlen Gábor Alap által meghirdetett támogatásnak köszönhetően, amihez csatlakozott a községi önkormányzat is. /.../Nemzetes Szantner Gábor megemlékező beszédében hangsúlyozta: „1914-ben az Osztrák-Magyar Monarchia volt az egyetlen olyan hadviselő fél, mely nem területszerzési hódítás érdekében vetette be hadseregét. A császárért, a királyért, a hazáért öltöttek mundért és szolgáltak nagyapáink a Nagy Háborúban, melynek kimenetele nem a csatatereken, hanem a tárgyalóasztalok mellett született titkos megállapodások eredményeként dőlt el. A Monarchia nem szenvedett vereséget, az antant felbomlasztotta a hátszágát, így a frontról hazatérő katonák már az őszirózsával behintett, hagymázás forradalmi

tébolyban találták Magyarországot, mely megtagadta saját katonáit, azok véráldozatát, és hősiességét. Beszélt arról is, hogy a Károlyi-féle politika miként jutatta a konkra éhes szomszédok kezére a Felvidéket, Kárpátalját, Erdélyt és a Délvidéket, Szent István-i örökségünket. Emlékezésében visszaidézte azokat az éveket és politikai döntéseket, melyeknek kimenetele ismét háborúhoz vezetett. A Magyar Királyi Honvédség, miután visszavette az elszakadt országrészeket, 1941. június 27-én újból harcba indult, hogy magyar vérrrel tapassza végleg az anyaország testéhez az 1938 és 1941 között visszatért országrészeket. Soraikban ott voltak a két Szögyén I. világháborús katonáinak honvéd fiai, és nem rajtuk múltott, hogy ezt a világháborút is a vesztesek oldalán fejezte be Magyarország.”

A szónok örömet és tiszteletét fejezte ki azért a magasztos és szép dologért, amiért újjászületett a szögyéni Hősök szobra, és ünnepi keretek között felavatásra került, hirdelve az ő nagyszerű és példaértékű áldozatukat.

Szentner Gábor VRNT. v.hdgy. emléklapot és emlékjelvényt nyújt át Vigh Gábor polgármesternek

Meghívottként ott volt az eseményen és Rendünk nevében koszorúzott az ógyallai vitéz Nagy János László v. alhadnagy, fafaragó művész, rendtársunk is.

A szögyéni emlékmű kertjében már gyökeret eresztett a véráztatta földről származó doberdói fa, melyet Szentner Gábor VRNT. ajándékozott a községnek. Az ünnepség alkalmából az önkormányzat táblát helyezett el az emlékmű talapzatán, melyen ez áll: „Doberdói fa, Monte San Michele hegy, Lukachich tárna. Szentner Gábor adománya 2013.”

Írás-részletek és fotó: Berényi Kornélia/Felvidék.ma

2017. május 28. Hősök napja, Tarján

A szentmisét követően Szentner Gábor egyházközségi tagunk kezdeményezésére és szervezésében immár hetedszer emlékezni gyűltünk egybe a templom előtti téren.

A Himnusz, majd Zoltán atya imádsága után Dr. Négyesi Lajos alezredes, a hadtudományok doktora mondott ünnepi beszédet. Dr. Sopovné dr. Bachmann Katalin, a Tatai Versbará-

tok Köre vezetőjének tolmácsolásában verset hallgattunk meg, majd a megemlékezés koszorúit helyezték el az egyház nevében. Az ünnepségbe a Tarjáni Dalkör is bekapcsolódott két énekkel, zárásként pedig a Testvérek Zenekar ifjú zenészei, köztük Szantner Kristóffal, elfújták a Magyar Takarodót. Tarján, plébánia-beszámoló

Komáromi erőd, II.vh.

A komáromi erődben tartottak bemutató hadijátékot szeptemberben, az 1945-ös januári eseményekről: a Konrád hadművelet részeként, az előretörő szovjetek, és az elkeseredett védőharcot vívó német és magyar csapatok közötti csatákról.

Dr. Négyesi Lajos hadtörténész, hadszíntérkutató; itt: az esemény narrátora. Tb.v.Udovecz György szervező (jobb o.)

Szentner Gábor VRNT.v. hdgy

Eucharistikus Kongresszus

Megbízás Szentner Gábor részére

Dr. Erdő Péter bíboros érsek személyesen adta át megbízást a 2020-as Eucharistikus Kongresszusra, missziós tevékenységre, 2017. június 5-én, Pünkösöd hétfőn.

ISONZÓ EXPRESSZ, 2017. július 16-20.

Az Isonzó Expressz arca „József Ágost főherceg” – azaz Szentner Gábor VRNT.v.hdgy, aki a hőség ellenére – méltón a tábornagy, hadsereg- és hadseregcsoport-parancsnok emlékéhez, mint a József Ágost Emléktársaság elnöke, tábornagi egyenruhában jelent meg az eseményeken; ugyanúgy, ahogy az I.vh. katonáinak csukaszürkéjében.

A vonat, amiről három ország beszél: 2017 nyarán az Isonzó Expressz útnak indul Ausztrián keresztül Szlovéniába és Olaszországba, az első világháborús frontok déli szakaszára, az Isonzó völgyébe, a caporetto-i áttörés 100 éves évfordulója alkalmából. – írja a MÁV NOSZTALGIA

Szlovén és magyar katonák és hagyományörzők díszelgése

Dr. Kövér László, a magyar Országgyűlés elnöke és Milan Brglez, a szlovén Nemzetgyűlés elnökének fővédnökségével indult a történelmi utazás, melynek első napján a két házelnök az osztrák–szlovén határon, Jesenice állomáson találkozott és együtt utaztak az Isonzó Expresszrel az egykori tolmeini osztrák–magyar hídfő egyik legfontosabb utánpótlási vasútállomására, a festői Most na Sociba.

A központi megemlékezésre a modrejcei katonatemetőben került sor, ahol mintegy 1600, a tolmeini hídfőnél elesett osztrák–magyar katona nyugszik. Az eseményen közös szlovén–magyar katonai ünnepséggel és koszorúzással tisztelegtek a hősök emlékének.

Dr. Kövér László házelnök úrnak Szantner Gábor VRNT átadja az Isonzó Expressz jelvény limitált, 20 darabos arany díszdobozos jelvényéből egyet és egy József Ágost Emléktársaság emléklapot

A Történelmi Vitézi Rend tagjai is elhelyezték a kegyelet virágait

Magyar I. világháborús hagyományörzők harci bemutatója után Jásdi Balázs veszi át az elismerést „József Ágost főhercegtől”

Úticélok: Doberdó-fennsík, San Martino del Carso, Monte San Michele, Gorizia (az egykori Görz) és Nova Gorica városa, Kobarid (Caporetto), Tolmin (Tolmein) környéke, a szlovéniai Isonzó (szlovén nevén Soča) völgye. A zarándoklat célja: az egykori világháborús történelmi helyszínek elsősorban magyar vonatkozású emlékhelyeit történészek kalauzolásával felkeresni és kegyelettel megemlékezni az ott harcolt katonákról.

/iho.hu írásából

Az Isonzó-fatábla átadása a San Martinói Katonai Múzeumban

KÖZÉP-MAGYARORSZÁG NYUGAT TÖRZSSZÉK

Beszámoló a Történelmi Vitézi Rend Győr-Moson-Sopron Egyesített Vármegyék Székkapitánysága 2017. évi programjairól, tevékenységéről

Röviden még a 2016. decemberi állománygyűlésről

2016. december 10. Az év második állománygyűlésén részt vett **vitéz Hunyadi László** főkapitány, **vitéz Béres Ferenc** országos törzskapitány és **dr. v. Dengyel Zoltán** törzskapitány is. Az állománygyűlésen **vitéz Hunyadi László** főkapitány úr 56-os érdemeik alapján, saját jogon vitézzé nyilvánította a Nemzetvédelmi Tagozat két tagját, nemzetes **Büki Lajost** és nemzetes **Fehérváry Zoltánt**.

A Történelmi Vitézi Rend területi székkapitánysága legtöbb rendezvényét a Szent László Határőr Hagyományörző Egyesülettel közösen tartotta, továbbiakban Szent László HAHE. Az Egyesület több tagja Rendünk tagjai is egyben. Az alábbiakban az események kronologikus sorrendben következnek.

2017. január 12. A Doni áttörés emlékére rendezett városi megemlékezésen Rendünk és a Szent László HAHE közösen koszorúzott.

2017. január 14-én köszöntötte a Történelmi Vitézi Rend győri tagját, nemzetes **dr. Seres Irén**, VRNT, **Pro Urbe díjas** gyermekorvost, **95. születésnapja** alakalmából, a doktornő lakásán, a Rend Győr-Moson-Sopron Egyesített vármegyék székkapitánya, nemzetes **Fehér Imre VRNT** és a törzsszéki vitézi hadnagy és nemzetes **Markó Kamilla, Fehérné VRNT**. A doktornő több, mint fél évszázados orvosi tevékenységét szinte mindenki ismerte Győr városában. Lelkiismeretesen, gyors döntőképességgel, nagy szakmai hozzáértéssel gyógyította az „egész város” gyermekeit.

82 éves koráig folytatta praxisát, de még néhány évvel ezelőtt is gyógyított, beteg felnőttek is nagy bizalommal fordultak hozzá. Bevallása szerint, életének legfontosabb eleme, a saját maga által felállított morális elvárás volt.

2017. január 30.

A Történelmi Vitézi Rend ter. csoportja és a Szent László Határőr Hagyományörző Egyesület közös évindító „fehér asztalos” összejövetelet tartott annak okán, hogy a két testület tagjai és családtagjaik jobban megismerjék egymást, közelebbi kapcsolatba kerülhessenek.

2017. február 17. A **Szent László évet** megnyitotta Győrben **dr. Veres András** megyéspüspök. Az ünnepen a kormányt képviselte **Potápi Árpád** államtitkár, valamint jelen voltak a Szent László évet kezdeményező civil szervezetek vezetői, képviselői. A Szent László Határőr Hagyományörző Egyesület tagjai, köztük rendtársaink az ünnepi, püspöki szentmisén díszőrséggel tisztelegtek védőszentjük, a lovagkirály emléke előtt.

2017. február 23. A két szervezet közösen emlékezett meg vitéz nagybányai **Horthy Miklós** kormányzó urunk halálának 60. évfordulójáról. A megemlékező beszédet **Fehérné Markó Kamilla VRNT** törzsszéki vitézi hadnagy mondta. **Magyarország volt kormányzójának élete, munkája és mérhetetlen hazaszeretete példa a mai kor magyarjai számára is.**

A **kommunizmus áldozatairól** Győr város két, ma még élő 56-os hősiünk, **vitéz Büki Lajos** és **vitéz Fehérváry Zoltán** saját tragikus élményeikkel, személyes példájukkal emlékeztek, felelevenítve számos, megélt történetet a gyalázatos megtorlásokról.

2017. március 15. Nemzeti ünnepünkön a városi rendezvényen rendtársainkkal és a Szent László HAHE –vel közösen koszorúztunk. **Fehér Imre VRNT** székkapitány és **Fehérné Markó Kamilla VRNT** vitézi hadnagy részt vettek a megyei ünnepségen is Lébényben, ahol Lipovits János szobrászművész Szabadság anyala c. szobrát is felavatták.

2017. március 29. A Szent László Határőr Hagyományörző Egyesület és a Történelmi Vitézi Rend Területi Székkapitánysága a győri bazilikában szentmisével egybekötve ünnepelte – immár hagyományosan - Győr egyik legjelentősebb történelmi eseményét, a város töröktől való visszafoglalásának 419. évfordulóját.

Ez a történelmi esemény, Pálffy Miklós és Schwarzenberg Adolf tábornokok haditette, győzelme európai hírű és jelentőségű volt. Az ünnepi szentmisét **Bognár István** városplébános, püspöki irodaigazgató celebrálta, koncelebrált Erdész Ferenc prépost-kanonok. Az ünnepi rendezvényt részvételükkel megtisztelte a Pálffy Miklós Szakközépiskola és Szakgimnázium igazgatója és tanárai, a Magyar Nemzetőrség Török István Győr-Moson-Sopron megyei Szövetsége, az Arrabona Városvédő Egyesület Elnöke, a Szent György, a Mártír lovagrend Magyar Nagyperjelség megyei képviselője és sokan mások. A rendezők nevében **Fehér Imre** VRNT elnök/ székkapitány köszöntötte az ünneplőket, akik szép számmal megtöltötték a Fatimai kápolnát.

Székkapitány úr köszöntőjében párhuzamot vont az akkori határőrizet és a mai között, hisz akkor is és ma is mi védjük/védjük Európát. Elismeréssel szólt arról, hogy a Pálffy nevét viselő iskola dicsérendő módon ápolja e jeles hadvezérnek, névadójuknak emlékét. Kiemelte, hogy a szervezők hálásak az iskola vezetésének és a felkészítő tanároknak, hogy az ideai megemlékezésen **Németh Barbara**, a Pálffy középiskola végzős diákja mondhatta az ünnepi beszédet. Ő – többek között- utalt arra is, hogy pl. Pozsonyban és Vöröskőn tanulmányi kirándulás keretében, koszorúzással emlékeznek névadójukról. Minden évben egy arra érdemes, jól tanuló és az iskola hírnevét is öregbítő, végzős diák kapja a Pálffy-díjat. Fontosnak tartja, hogy múltunkra, gyökereinkre, történelmi nagyjainkra emlékezve épüljön fel a jövőjük. A két rendező szervezet célja a következőkben is az ifjúság bevonása a megemlékezésekbe. A szentmise után a résztvevők közösen megkoszorúzták a hős tábornokok szobrát.

2017. május 13-14. Hagyományosan, immár 7. éve vettek részt a Szent László Határőr Hagyományörző Egyesület és a Történelmi Vitézi Rend tagjai a **nagyvárad** Szent László ünnepségen.

Idén különösen nagy jelentőségű volt az ünnep, hiszen „találkozott” Nagyváradon a két Szent László ereklye, a helyi, valamint a győri herma koponyaereklyéje. Az ünnepi szentmisét **dr. Erdő Péter** bíboros, a nuncius úrral, érsekekkel és püspökökkel koncelebrálta. A magas rangú magyar és román kormánytagok mellett mintegy 3.000 (!) zarándok érkezett. Öröm volt számunkra, hogy ismerősökkel is találkozhattunk, például a kunszigetiekkel. Egyesületünk számára megtisztelő volt, hogy a Győrből érkezett ereklyét a püspökökkel és papssal fogadtuk, illetve a mi díszkíséretünkkel vonultak be a székesegyházba, majd 9 és 11 óra között díszorséggal tisztelegünk a lovagkirály emléke előtt. A lovagrendek és más hagyományörző szervezetek az udvaron díszsorfallal tisztelegthettek.

2017. május 17. A Külügyminisztériumban rendezett **Szent László konferenciára nemzetes Fehér Imre** elnök/székkapitány kapott meghívást.

A Szent László év apropóján Dr. Mikola István államtitkár kezdeményezte a „Múltunk alapja – jövőnk oszlopa, keresztény értékrend Szent László uralkodói gyakorlatában” c. konferenciát. A hangsúly a lovagkirály örökségének kutatása és rendszerezésén volt, hogy a mai korban hasznosítani tudjuk azokat az értékeket, amelyek sok évszázaddal ezelőtt egyszer már sikerre vitték ezt az országot, és a régiót.

2017. május 28. Hősök napja

A győri Orsolyita templomban szentmisével kezdődött a megemlékezés az I. és II. világháborús, valamint a magyar történelem valamennyi hősről. A főpapi szentmisét Nagy József c. Poki prépost, székesegyházi kanonok celebrálta. Az ünnepi

beszédet nemzeti **Fehérné Markó Kamilla** mondta, majd ezt követően a Hősi emlékműnél, a Radó szigeten a résztvevők koszorúkat és mécseseket helyeztek el. Ünnepi rendezvényünket a Magyar Nemzetőrség Török István Győr-Moson-Sopron megyei Szövetsége is megtisztelte. A menet, köztük köpenyes rendtársaink csoportja, méltóságteljes, szép színfoltja volt a rendezvénynek. Az emlékműnél **dr. Szabó János** tárogatómuzsikája fogadta a megemlékezőket. Köszöntőt mondott **Fehér Imre** VRNT székcapitány.

2017. június 4.

A gyalázatos trianoni békediktátum aláírásának 97. évfordulóján szintén közös megemlékezést tartott a Történelmi Vitézi Rend és a Szent László HAHE a 2008-ban újra felépült győri Országzászló emlékműnél.

Az emlékbeszédet **Borbély Zsolt Attila** író, politológus mondta, aki a jelenlévők közül a leginkább a „bőrén” érezte Trianon hatásait. Többek között ez állt a beszédben: *„Vannak a történelemben olyan pillanatok, melyek vonatok váltóíhoz hasonlatosak. Ha rossz irányba állítják a kulcspillantásban a váltót, akkor az idő teltevel egyre távolabb kerülünk attól a ponttól, ahol lehetnénk a helyes politikai döntés esetében. Ilyen pillanat volt 1918-ban is, amikor dokumentáltan egy szabadkőműves, az ezer éves Magyarország történelmi hagyományaival szemben egy ellenséges politikai kommandó került az ország élére. Ha akkor nem Károlyi Mihály ragadja meg a hatalmat, hanem gróf Tisza István, akit a randalírozó csőcselék által a hatalomba segített csürhe meggyilkoltatott, akkor ma egészen más lenne a jelenünk és*

mások lennének jövőbeli kilátásaink is. Akkor ma színmagyar város lenne Kassa, Szabadka, Beregszász, Ungvár, Bécsújhely, vagy Kolozsvár. És ez nem az utókor visszavetítése, bölcsködése.”

Az esemény levezetője **Fehérné Markó Kamilla** volt, **Fehér Imre** VRNT székkapitány Babits Mihály Csonka Magyarország c. versét mondta el. A rendezvényt emlékeztetéssé tette még a **Talpasok karának** éneke, és **dr. Szabó János** tárogató-játéka.

2017. június 12. A Pozsonyi csata emlékezete. A Szent László Határőr Hagyományörző Egyesület örömmel tett eleget **Dunst Eszter** elnök megtisztelő felkérésének: díszőrséggel vehetett részt e jeles csata tiszteletére állított emlékmű avatásán, Gyorságon. A magyar történelemtanítás évtizedekig nem szólt Árpád fejedelemünk e nagyszerű győzelméről. **907-ben egyesült európai haderő gyűlt össze a bécsi medencében (Bécs akkor még nem létezett semmilyen formában). A hadjáratot német-római vezetéssel szervezték meg és az akkori német király rendelete szerint azzal a céllal, hogy „... Decretum..Ugros eliminandos esse..” azaz „elrendeljük, hogy a magyarok kiirtassanak”. Ezt a nemes célt ext-**

ra adag erő koncentrációjával akarták megvalósítani, mai szóval élve: „biztosra mentek”. Az akkori Európa viszonyai között szinte elképzelhetetlen, 100.000 fő körüli létszámban gyűlt össze a csapásmérő erő. Még a jóval későbbi keresztes hadjáratok idejére sem tudtak ilyen létszámú hadsereget megszervezni!.../ A vár alatti síkon felvonuló Magyar haderőre rátört a királyi őrség és tartalék, de a színlelt visszavonulással Magyar részről a német üldözők csöbe futottak, mert a környező erdőkből kitörő Magyar lovasság a megforduló főerőkkel őket is legázolta. A német király olyan gyorsan menekült, hogy minden értékét /még a trónszékét is!/ hátrahagyta, seregvezéreiből pedig a flottavezetőn kívül mindenki meghalt /grófok, püspökök tucatjai/. A csata következménye: a Magyar határ az Enns folyó lett (Ober Enns – innen a meséink ‘Óperenciás tengersé’,) valamint hogy idegen sereg 130 évig nem mert Magyarországra fordulni, (csak Szent István idején először, de akkor ugyanígy jártak a Vértes hegységben). 907-ben Árpád fejedelem két fiát vesztette, ő maga is halálos sebet kapott és pár hét múlva meghalt. Eltemették tisztességgel titkos sírba őse, Atila közelébe – a mai Nagykevély hegy rejtett völgyébe – nyugodják örök békében!(Tudatbázis) - A 907-es pozsonyi csata hivatalos tananyag az Egyesült Államok összhaderőnemi katonai akadémiáján, ismertebb nevén a West Point-on, tehát minden amerikai hivatásos tiszt évtizedek óta vizsgázzák belőle.

Az emlékművet a történelmi egyházak lelkészei áldották meg. Külön dicséret illeti az emlékmű-állítókat: olyan helyszínt választottak, ahonnan tiszta időben el lehet látni Pozsonyig. A helyi Polgárság Civil Egyesület a pozsonyi csata 1110. évfordulója alkalmából avatott szobrot - az Emberi Erőforrások Minisztériuma támogatásával a gyorsági Kiáltó-hegyen vasárnap. Az alkotást Kiss Péter győri képzőművész készítette. Az ünnepségen **Dunst Eszter**, a civil szervezet elnöke hangsúlyozta: a 907-es pozsonyi csata a honfoglalás lezárását, a magyarság végleges Kárpát-medencei megtelepedését jelentette. Az avatóbeszédet a Civil Összefogás Fórum képviselője **ifj. dr. Lomniczi Zoltán** tartotta. **Arra utalva, hogy Pozsony már Szlovákiában található, azt mondta: magyar az, akinek fáj Trianon. Hozzáette: ez a szobor összeköti a felvidéki és az itteni magyarságot. Utalt a 2004-es kettős állampolgárságról szóló népszavazásra, amikor a baloldal a NEM-szavazatra buzdított, s úgy fogalmazott: „Nem lehet és nem is fogjuk megtagadni a külföldi magyarokat! és soha többet nem hagyjuk, hogy a nemzet megosszák!”** A programot a Csík zenekar és a Rackajam ingyenes koncertje zárta.”

2017. június 27. A Határőrök 25. alkalommal kísérték a Szent László Hermát.

(Fotó: kisalfold.hu)

A Szent László HAHE 2008-tól, előtte Győri Határőr Igazgatóság sor-, majd hivatásos állománya látta el a megtisztelő feladatot: a díszőrséget a szentmisén, majd a körmenetben a Herma kíséretét, díszkardokkal, a kezdetektől **nemzetes Fehér Imre** elnök/székkapitány vezényletével. Az idei különös jelentőséggel bírt, mivel a Szent László-év rendezvénysorozatába illeszkedett, sőt, a győri számított az események csúcspontjának. A közjogi

méltóságok közül jelen volt **Áder János** köztársasági elnök és **Kövér László** a parlament elnöke is. Az ünnepi szentmisét **Erdő Péter** bíboros-prímás, Esztergom-Budapest Főegyházmegeye érseke pontifikálta. Koncelebráltak a hazai és határon túli püspökök és áldozópapok. A Szent László HAHE-nek, így rendtársainknak is nagy megtiszteltetés, hogy a határőrök védőszentje előtt liturgikus eseményeken is tiszteleghet. Idén ezt a Szent László-év győri megnyitóján is megtehetjük, de 7. alkalommal Nagyváradon is. Megtisztelő hagyomány az is, hogy a szentmise olvasmányát – az első rendezvénytől mindmáig az elnök/ székkapitány úr olvashatja fel.

Az ünnepi, püspöki szentmise előtt a rendtársaink és a Szent László HAHE tagjai koszorút helyeztek el a nagy lovagkirály szobránál.

2017. július 2-án Horvátzsidányban, a **Peruska Mária kegyhelyen** hagyományosan ismét megrendezésre került a rendvédelmi szervek és a hagyományörzők zarándoklata. A „Tűzoltó, hagyományörző, tradicionális és fegyveres szervek” idei zarándoklatát a Szent László év jegyében tartottuk meg. Ennek okán az ünnepi liturgikus esemény fővédnökének, **dr. Lomnici Zoltánt**, az Emberi Méltóság Tanácsa elnökét kértük fel, aki személyes jelenlétével és Szent Lászlóról mondott gondolataival emelte rendezvényünk fényét. Egyébiránt e civil szervezet volt a Szent László év kezdeményezője.

Székkapitányunk, **Fehér Imre** szervezte és moderálta a zarándoklat eseményeit. Az ünnepi szentmisét **Németh László** pápai prelátus, kanonok, általános püspöki helynök celebrálta. Mivel a helynök úr ez évben aranymisé, a helyi egyházközség ez alkalomból is köszöntötte. A három nyelven – magyar, horvát és német – bemutatott szentmisén koncelebráltak: Kolity Antal locsmándi, Bali Tibor külsővati, a szoborpark megálmodója, Dumovits István horvátzsidányi plébánosok.

Az olvasmányt németül **Horváth Dorina** a Szent László HAHE asszisztense olvasta fel. **Fehérné Markó Kamilla** VRNT törzsszéki v.hdgy. és **Horváth Dorina**, győri gimnazista megkoszorúzta e kegyhelyen lévő rendtársunk, **báró vitéz boldog Apor Vilmos vértanú püspök szobrát**. A zarándoklat kellemes, bajtársi hangulatban zajlott.

2017. augusztus 20. A győri **Szent István-napi** városi és megyei ünnepségen rendtársaink koszorúztak, ill. a kulturális programon rész vettek.

2017. szeptember 13. Kapuvár: Szent László-előadás

A közelmúltban a Kapuvári Katedra vendégeként „Istentől a népnek adott dicsőség”- címmel tartott előadást - a Szent László-év keretében – **nemzetes Fehér Imre** székkapitány, a határőrök védőszentjéről, a lovagkirályról. Beszélt Szent Lászlóról, mint hadvezérről, tiszteletéről és kultuszáról, valamint kapcsolatáról a határt őrzőkkel. Az előadás végén, ráadásként, a Határőr Himnuszt videoklipen mutatta be, majd Urunk László! Téged áldunk! c.

rockopera finálját játszotta le. Ismertette, hogy mindkét mű szerzőpárosa, volt kollégája, Virág László nyá. hőr. ezredes és Szűts István, a Kormorán zenekar zeneszerzője, s a Himnuszu-kat Szvorák Katalin énekelte.

2017. október 6.

A városi, gyásznap megemlékezésén, a Batthyány téri emlékműnél **Németh János** VRNT, **Pethő Ferenc** VRNT, **Újhelyi Sándor** VRNT rendtársunk koszorúzott a két testület nevében, s részt vettek az Aradi vértanúk reliefjénél rendezett megemlékezésen is.

2017. október 23. Nemzeti ünnepünkön rendünk képviselői és a Szent László HAHE közösen koszorúzott a városi ünnepeken, a Golgota emlékműnél.

2017. november 3. Kunszigeten, hagyományosan a templomban a szentmisén és az emléktábláknál, a Halottak-napi megemlékezésen díszlegettek az I. és II. világháborúk helyi hősei és áldozatainak emléke előtt a Szent László HAHE és T.Vitézi Rend tagjai.

2017. december 2. Állománygyűlésünkön részt vett **vitéz Béres Ferenc** országos törzskapitány. A beszámoló után tájékoztatta rendtársainkat a Történelmi Vitézi Rend országos helyzetéről.

A Vitézi Szék döntése alapján kitüntetést is adott át: **Fehér Imre** VRNT székkapitány urat saját érdemei alapján **vitézzé** minősítették, **Fehérné Markó Kamilla** VRNT törzsszéki vitézi hadnagynak pedig „**Kitüntető vitézi cím**”-et adományoztak.

A beszámolót összeállította v. Fehérné v. Markó Kamilla törzsszéki v.hadnagy

Zala megyei Székkapitányság 2017. évi beszámolója

2017. május 09-én nyílt és május 31-ig volt látható **vitéz Kósa Miklós Csaba** gyűjteményének kiállítása **Nagykanizsán** a városi könyvtárban. A kiállítás címe: „**Hősök voltak!**”- az I. világháborús hadi kitüntetések és relikviákat mutatta be.

Vitéz Kósa Miklós Csaba a kiállításnak egyes részleteit mutatja

A kiállítás iránt érdeklődő diákok egy csoportja

2017. 05. 28. hősök napi megemlékezés Nagykanizsán a város Kiskanizsa nevű városrészében felállított hősi emlékműnél. A megemlékezésen a TVR Nagykanizsai Hadnagyság vitézei vettek részt

Ünnepélyes zászlófelvonás a Himnusz alatt. Tisztelgés.

Tiszteletadás. Háttérben a megemlékezésen szereplők egy része

2017. 05. 28. Hősök napja. Díszőrség a nagykanizsai temetőben a Doni-emlékműnél

A TVR Nagykanizsai Hadnagyság vitézei díszőrségben állnak a kopjafa körül

A díszőrség tagjai, balról jobbra: v. Mecséri József, v. Papp Gábor v.hdgy, v. Harcz Endre, Németh Ferenc VRNT, v. Kósa Miklós Csaba

2017. 06. 04. Trianoni megemlékezés Nagykanizsán a Trianon emlékműnél

V.Bartal György András szkp. egyeztet a megemlékezést rendező Kanizsa Kulturális Központ igazgató asszonyával

Vitézeink felvonulnak, s beállnak az emlékműhöz díszőrségbe. Az egységet vezeti: v.Kósa Miklós Csaba, követi: v.Harcz Endre, v.Mecséri József, Németh Ferenc VRNT.

Az emlékmű, alatta a koszorúnk

A megemlékezésen részt vett Nagykanizsai Hadnagyság vitézei

Zalaboldogfa, 2017. június 10.

Vitézeink a község polgármestere kérésének eleget téve vettek részt a Trianon emlékmű avatásán: műsorral, valamint a koszorúzás elvégzésével emelték az esemény színvonalát.

Az új TRIANON-EMLEKMŰNÉL Vitéz Cziráki Katalin, Pereszteginé, VRNT Peresztegi Norbert, vitéz Cziráki Petra, VRNT Kámán Géza v.hdgy.

Emlékműsort adó vitézeink és barátaik

2017. 07. 01. Zalaegerszeg. Megemlékezés a Pozsonyi csata 1110. évfordulóján

A TVR Zala megyei Székkapitányságának vitézei és hagyományörző egységek vonultak végig Zalaegerszeg főutcáján az emlékműhöz, itt diákok műsoros előadással emlékeztek meg az évfordulóról

Vitézeink vonulása, parancsnok VRNT Kámán Géza v.hdgy.

Az emlékmű, előtte állnak a műsort adó gyermekek, székkapitányságunk hagyományos koszorúja az előtérben

A Zalai Székkapitányság vitézeinek egy csoportja

A Pozsonyi csata 1110. évfordulójára készített emléklapot minden résztvevő kapott a szervezőktől.

2017. augusztus 20. Nagykanizsa

Az ünnepséget megelőzően a város polgármestere, Dénes Sándor, levélben kérte fel v. Bartal György András székkapitányt, hogy szíveskedjen díszőrséget biztosítani a Turul szobornál az ünnepélyes zászlófelvonáskor és utána az Erzsébet téren megtartott ünnepi megemlékezés alatt.

Vitézeink a zászlókkal; parancsnok VRNT Kámán Géza vitézi hadnagy, mögötte balról jobbra az első sorban – vitéz Mecséri József, vitéz Harcz Endre, aki a Nyugat-Dunántúli Törzsszék zászlaját viszi, vitéz Kósa Miklós Csaba, mögöttük balról jobbra – VRNT Peresztegi Norbert, VRNT Németh Ferenc, őket kíséri balról jobbra – Cseresy Péter parlamenti képviselő-államtitkár, Dénes Sándor Nagykanizsa MJV polgármestere

Vitézeink tiszteletadása a himnusz alatt

Vitézeink az Erzsébet téren felállított 20-as gyalogezrednek első világháborús emlékműve előtt

A Nyugat-Dunántúli Törzsszék zászlaja

2017. 09. 09. Letenye, Kurta-hegyi vitézi bajtársi találkozó. A Németországi Székkapitányság két vitézének meghívására a TVR Zala megyei Székkapitányság vitézei is részt vettek a találkozón, melyet szeretnénk folyamatossá tenni.

Baráti beszélgetés

VRNT Riester Árpád Stuttgart, vitéz szárazajtai Bakó Árpád székkapitány, Ulm

2017. 09. 23. Kecskemét, vitézavatás. Zala megyei Székkapitányság részéről három vitézt avattak

v. Szabadi Tibor József tiszki v.hdgy, v.Szakonyi Éva, v.Fehér Gábor, báró v.l.Kustos János Kálmán v.hdgy., v.Szakonyi Mária, dr. v. Dengyel Zoltán törzskapitány, Németh Ferenc VRNT.

2017. 10. 22. Alsónemesapátiban rendezett az 1956-os szabadságharc 61. évfordulójára megemlékezés, melynek meghívott díszvendége v.l.Dömötör Zoltán nemzetőr vezérezredes elnök-főparancsnok volt. A megemlékezésre meghívta a község polgármesterasszonya vitéz Cziráki Katalin, Pereszteginé a TVR Zala megyei Székkapitányság vitézeit is.

A megemlékezés a község kultúrsoportjának előadásával kezdődött

Vitéz Cziráki Katalin, Pereszteginé nemzetőr tábornokokkal

V.l. Dömötör Zoltán nő vezérezredes elnök-főparancsnok előadást tartott, saját emlékeinek felidézésével. A megemlékezésen kitüntetések és előléptetés átadása, 56-os jubileumi emlékereszt kitüntetést vehetett át v. Cziráki Katalin, Pereszteginé, v. Szabadi Tibor József nő ezredes, Kámán Géza VRNT nemzetes urat nemzetőr alezredessé léptették elő.

A megemlékezést követően megkoszorúztuk az 56-os szabadságharc 60. évfordulójára felállított kopjafát.

2017. 10. 23. Nagykanizsa, a TVR Nagykanizsai Hadnagyság vitézeinek díszőrsége a zászlófelvonásnál, a Turul szobornál és az 56-es emlékkertben a koszorúzásnál, majd az ünnepi műsor megtekintése a Medgyaszay házban

56-os emlékkert. Az emlékmű megkoszorúzása; v. Bartal György András szkp., v. Kiss Kármén, Lovkóné, v. Szabadi Tibor József tiszki v.hdgy.

Díszőrséget adott vitézek: v.Kósa Miklós Csaba, v.Harcz Endre, v.Papp Gábor v.hdgy, v. Mecseri József

A Medgyaszay házban a Nagykanizsai Hadnagyság vitézei

2017. 10. 17. Caporetto-futás nagykanizsai megállással a 20-as gyalogezred I. világháborús emlékműnél az Erzsébet téren, melyen részt vett városunk polgármestere, Dénes Sándor és a TVR Nagykanizsai Hadnagyság hagyományörzői I. világháborús korhű öltözetben és fegyverzetrel

Centenárium emlékfutás: Az I.világháborúban elesett hősök előtt tisztelgő katonák Budapesttől Caporettoig futnak, ezzel emlékezve a 12. isonzói csata győztes hadműveletére.

A Nagykanizsához közeli *bagolai* elágazótól futott a 20-as honvéd gyalogezred emlékművéig Kolonics Tamás. A kanizsai származású, de Kaposújlakon szolgáló főtörzsőrmester egyike annak a tíz katonának, aki csatlakozott a centenárium emlékfutáshoz. A katonák a Hősök teréről indultak, terveik szerint október 24-én, a caporettoi áttörés 100. évfordulóján érkeznek meg a győztes csata helyszínére, a szlovéniai Kobaridba. A csapat váltófutásban napi 80-100 kilométert tesz meg.

A nagykanizsai Erzsébet téren Dénes Sándor polgármester köszöntötte a futókat, és hangsúlyozta: „Ápolni kell azoknak emlékét, akik életüket adták a magyar hazáért.” Továbbá arról adott tájékoztatást, hogy az első világháborúban elesett katonák sírjainak felújítása hamarosan befejeződik a városi temetőben. A 82 települést érintő centenárium emlékfutás résztvevői aznap Letyenig futnak, ahol rövid pihenőt követően: Lendva, Maribor, végül Kobarid felé folytatják útjukat.

Díszőrségünk az I. világháborús emlékműnél: v.Kósa Miklós Csaba, Németh Ferenc VRNT.

Koszorúznak a futásban résztvevő katonák az emlékműnél

2017. 10. 29. Sitke. I. és II. világháborús emlékpark

Az emlékműnél tiszteleg v. Papp Kálmán nemzetőr vezérőrnagy, báró v. I.Kustos János Kálmán nemzetőr altábornagy, s ők koszorúztak és tisztelegtek a hősöknek felállított emlékművek előtt is.

2017. 11. 04. Budapest, Magyarok Háza - Corvin-köz 1956 dombormű átadása

Szalai Anna Sára a Sárkány Rend apródja, mellette báró vitéz lovag Kustos János Kálmán nemzetőr altábornagy, mögötte kalapban a szobrászművész, Túri Török Tibor. Kettejük ajándéka volt a dombormű.

2017. 11. 01. Mindenszentek alkalmával a nagykanizsai temetőben díszőrséget adnak és koszorúznak a TVR Zala megyei Székkapitányság vitézei, tizenöt perces váltással díszőrségadás az I. világháborús obeliszk mellett

Díszőrségben. Balról jobbra: v.Harcz Endre, Kámán Géza VTNT. v.hdgy, Peresztegi Norbert VRNT, v. Kósa Miklós Csaba, v. Mecseri József, tiszteleg v. Papp Gábor v.hdgy, Peresztegi Norbert VRNT.

I. világháborús sírkert egy részlete gyertyagyújtás után, amit hagyományosan a város lakossága kegyelettel végez

Koszorúz Kámán Géza VRNT. v.hdgy., mögötte v. Bartal György András szkp.

Az obeliszk alját körbevevő kegyeleti mécsesek, gyertyák – Rendünk koszorújával

TVR Zala megyei Székkapitánysága Alsónemesapátiban tartotta a 2017-es év második állománygyűlését 2017. 11. 25-én

A díszasztalnál helyet foglal balról jobbra – báró vitéz lovag Kustos János Kálmán nemzetőr altábornagy, dr. vitéz Dengyel Zoltán törzskapitány, vitéz Béres Ferenc országos törzskapitány, vitéz Bartal György András székkapitány

Az állománygyűlés résztvevői

Középen vitéz Cziráki Katalin, Pereszteginé a község polgármestere. Vitéztársunkat megköszöntöttük névnapja alkalmával

Három, Kecskeméten avatott vitéztársunk, miután átvették díszoklevelüket vitéz Béres Ferenc országos törzskapitánytól, balról jobbra: vitéz Szakonyi Mária, vitéz Dudás László, vitéz Szakonyi Éva

KÖZÉP-MAGYARORSZÁG KELET TÖRZSSZÉK

Törzsszékünk tevékenységét az alábbi képek közreadásával mutatjuk be:

2016. okt. 30. Rendezvény a Székely Önrendelkezés Napja alkalmával, törzsszékünk szervezésében a gödöllői Wass Albert szobornál.

2016. november 4. Rendünk központi '56-os megemlékezése a Bp. II. ker. Móricz Zs. Gimnáziumban Emlékeinkben élnek c. megemlékező kiadványunkat Dr. v. Bucsy László tkp. mutatta be.

2016. november 25. Megemlékezés az Attila-vonal hőseire, Isaszegen

**Megemlékezés
a II. világháború védelmi harcaiban,
az Attila-vonalban Isaszegen hősi halált halt
katonákról**

2016. november 25. (péntek) 14.30

Helyszín: Isaszeg - Temető

Gyülekező az Öregtemplomnál 14⁰⁰-tól

A Magyar Ejtőernyősök Bajtársi Szövetsége,
a Tóth Árpád Nemzeti Társaskör
és a
Történelmi Vitézi Rend Isaszegi Aljegysége szervezésében

A megemlékezésről további információkért
Kérjük, forduljon:
Kovács Lászlónak
1121 Budapest, Öregtemplom u. 12.
Tel: 0670-562 7977/0670-562 7978
http://www.vitezirend.hu

2016. december 2. Állománygyűlésünk a gödöllői Premontrei Gimnázium aulájában

2016. dec. 6. „Törzsszéki Mikulás-lovaglás
„Törzsszéki Mikulás” Tószegi Lajos VRNT, Tóth Győző nemzetes
úr társaságában

2017. jan. 6. Wass Albert születésének évfordulója, rendtársaink és a gödöllői Református Líceum részvételével

2017. január 12. Doni megemlékezés Isaszegen. V.Almási László 1956-os érem kitüntetésben részesült

2017. január - Doni emléktúra Dunaharaszti Alegységünk rendtársaival: Táborfalva, Örkény, Nyáregyháza, Dabas, Kakucs, Újhartyán, Újlengyel

2017. február 12. Megemlékező istentisztelet Kormányzó úr halálának 60. évfordulóján a Belvárosi Főplébánia templomban, a Horthy Miklós Társaság szervezésében

Horthy Miklós Társaság
 Levélcím: 1380 Budapest, Naghegy tér 2
 Telefon: +36 (06) 30 458 1730
 Honlap: <http://www.horthy.hu>
 E-mail: horthy@horthy.hu

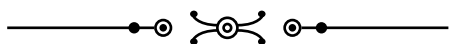

Kedves Honfitársaink, Hagymányfisztaik, Barátaink!

A Horthy Miklós Társaság -aponán a Kormányzó úr és kora emléket - hosszú évek óta, különböző alkalmakkal, rendezvényekkel, ünnepekkel emlékezik a Trianoni csatának 100. évfordulójára és ezzel nemzetünkkel megemlékező államférfiről. Ez ebben az évben, 2017-ben is így lesz. Halálának 60. évfordulója alkalmából méltóságos és megemlékező (istentisztelet) keretén belül adjuk meg a tiszteletet a Magyar Királyság egykori kormányzójának, világi nagybányái Horthy Miklósnak.

2016. február 12.

2017. február 18. Mány. Kitorés – a Becsület Napja
A mányi Önkormányzat és Rendünk szervezésében.

2017. március 15. Gödöllői lovas díszelgés törzsszékünk szervezésében

2017. március 15. Dunaharaszti Alegységünk szolgálata: Dunaharaszti, Dabas, Alsónémedi

2017. március 24. Verőce – Megemlékezés a mártírhálált halt Kristóf László csendőr törzsőrmester szülőházánál, dr. v. Zétényi Zsolt rendtársunk közreműködésével

2017. április 1. Nemzetes Ambrózi Zoltán rendtársunk megnyitotta a magyar árukat népszerűsítő üzletét Csehországban, Karvina városban

2017. március 26. Megemlékezés a Nagyságos Fejedelemre, a Rákóczi Szabadságharc gödöllői emléktáblájánál

2017. április 4. Az 1848-as Tápióbicskei Csata évfordulója

2017. április 6. Megemlékezés az Isaszegi Csata évfordulóján, az Isaszegi Alegységünk által állított Képesfa emlékhelyen

2017. április 6. Az isaszegi csatabemutatón v. Bodrogi Imre Endre v. hadnagyunk és szabadcsapata, a reguláris (hagyomány-őrző) honvédek mögött

2017. április 10. A Premontrei Gimnázium és törzsszékünk közös megemlékezése Árpád-házi Kálmán hercegre és a Muhi csatára

2017. május 16. Ompoly-gyepű. A vitéz Ambrózy Árpád v.hdgy által vezetett Magyar Vadászbírók Egyesület csapata az 1848-as román vérengzés magyar áldozatainak emlékoszlopánál

2017. május 20. Sáromberke – Táblaállítás a Magyar Vadászbírók Egyesület által, gr. széki Teleki Sámuel emlékére

Köszönet v. Ambrózy Árpád v. hadnagy úr kitartó és áldozatos szervezőmunkájáért!

2017. május 28. Nyáregyháza, Hősök Napja. Monori Aegységünk szolgálata a felújított I. és II. világháborús emlékmű átadásakor

2017. június 1-4. Trianon-megemlékezések: Gödöllő, Üllő, Isaszeg, Dunaharaszti, Dabas, veresegyház

2017. június 18. A gödöllői Úrréti-tónál tárogató-koncertes rendezvény, törzsszékünk kiemelkedő közreműködésével

2017. június 6. Megemlékezés a budapesti zsidóságot páncélosaival megmentő Koszorús Ferenc vezérkari ezredes emléktáblájánál. A Horthy Miklós Társasággal közösen szervezett rendezvény.

2017. június 24. „Törzsszéki csapatépítő” hétvége a Duna-parton

2017. július 6. Törzsszéki megemlékezés a Pozsonyi csata évfordulóján, a Rendünk által Gödöllőn állított emlékműnél

2017. július 14. Vitéz Bodrogi Imre Endre v.hadnagyi megbízásának és törzskapitánya ajándékának átadása otthonában

2017. augusztus 8-13. Isonzó-kegyeleti túra, immár 3. alkalommal, rendtársaink részvételével és vitéz Dankó István nemzetes úr vezetésével

2017. augusztus 19. A Horthy Miklós Társasággal és a rendi ágak képviselőivel idén is - a rendi egység jegyében – emlékeztünk a Kiskormányzóra, a Gödöllői Királyi Kastély kertjében álló szobránál

2017. augusztus 20. Ünnepi istentisztelet a Hazatérés templomában. A Horthy Miklós Társaság által állított, v. nagybányai Horthy István és Hóman Bálint emléktábláinak leleplezése

2017. augusztus 20. Vecsés. A Megmaradás Emlékparkjában jórészt v. Hompoth Zoltán, az Orbán Balázs Erdélyi Kör elnöke kitaratásának köszönhetően nemzeti nagyjaink utolsó 4 szobrának leleplezésével valósult meg a nemzeti szoborpark

2017. augusztus 26. Az Uzvölgyi harcokban elesett hősökre emlékező erdélyi rendtársaink mellett törzsszékünk tagja v. Távik Anna is lerótta kegyeletét az itt elesett vitézi felmenője emléke előtt.

2017. szeptember 23. Vitézavatás a kecskeméti Nagytemplomban. Törzsszékünk állománya 13 új rendtaggal gyarapodott. Az avatásról készített video-filmet állománygyűlésünkön külön bemutattuk.

2017. szeptember 31. A nagysikerű, X. Gödöllői Vadásznapot idén is v. Ambrózy Árpád v.hdgy. szervezte meg.

2017. október 6. Megemlékezések az Aradi Vértanúkra. Gödöllő, Török Ignác Gimnázium Monor, Isaszeg, Üllő, Veresegyház

2017. október 23. – Törzsszékünk szolgálata Gödöllőn, Isaszegen, Nagykátán és Verőcén

2017. október 27. Megemlékezés Teleki Pál születésének 138. évfordulóján. A Magyarok Világszövetségének kezdeményezésére indított aláírásgyűjtés egyik helyszíne a Trianoni békediktátum semmissé tételének érdekében

2017. október 30. Halottak napja. Az I. és II. világháború hőseire való megemlékezés Gödöllőn.

A műsort minden évben nemzeti Prém Katalin rendtársunk és művésztársai állítják össze és adják elő, Kormányzó úr által egykor felavatott emlékműnél.

2016. május 30-tól 2017. november 11. – Vitézi zászló alatt épült újjá nemzeti Dombrádi János rendtársunk villámcsapás miatt porig égett háza. Rendtársaink derekasan kivették részüket az újjáépítésben, a munkában és mellettük sok jóindulatú barát, támogató, mérnök és mesterember áldozatos fizikai, anyagi és szakmai segítségével, valamint Gödöllő város támogatásával épülhetett újjá a ház. Szép példája volt ez a munka a rendi

össztartozásnak, önzetlen összefogásnak és segítségnyújtásnak, melyet rendtársunk kérésére e helyütt külön is megköszönünk!

Fotók: Ambrózi Zoltán VRNT, v. Ambrózy Árpád, v. Bárány István, v. Dobay Glauser Márta, v. Fazekas Csanád, v. Gyimesi András, v. Lovas Károly, Lethenyi László, Préhm Katalin VRNT., v. Szilasi-Horváth Csaba, Tóth Péter Csaba, v. Zentay István.

Nemzetes rendtársaimnak köszönöm Rendünket és törzsszékünket képviselő, egész éves szolgálatukat!

Dr. vitéz Bucsy László törzskapitány

ÉSZAK-KELET MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK

2017. év törzsszéki eseményei

2017.05.28. Füzérradvány. Hősök napja

Füzérradvány a Zempléni hegyek ölelésében, a Hegyköznek nevezett térségben helyezkedik el. A „Hegyköz völgye” minden települése rejt valami titkot, különösen Füzérradvány. Nem csoda, mert ez a völgy egy olvasztótégely. A magyarokon kívül éltek itt ruszinok, zsidók, de a legnagyobb számban szlovákok. Ez az etnokultúra fellelhető az építészetben, a gasztronómiában, a népszokásokban, a népdalokban a születéstől a temetkezésig. Jelen van az Árpád-kor építésze, a templomok varázslatos látványa, amint a dombok-hegyek lábánál jelzik településük létét, de itt lelhető fel a Károlyiak, Ybl Miklós tervezte kastélya is.

A római katolikus templomban emlékeztünk, s a főszervező ismét törzsszékünk tagja v. Papler Pál plébános úr volt. Egyházi

és világi résztvevők mellett nyugtáztuk nagy örömmel, hogy a cserkészek ismét jelen voltak, megmutatva, hogy nemzeti öntudatunk ápolásában egyaránt számítani lehet rájuk és vezetőik áldozatos munkájára.

A templomot gróf Károlyi István kegyúr 1829-30-ban építtette. Védőszentje Szent Eduárd lett, Károlyi Ede védőszentje. A sekrestye oldalfalába egy Mária-domborművet építettek be. A külső falon Szűzanya gyermekével domborműben puskalövés nyomai vannak. (valószínű, világháborús sérülés) v. Juhász Béla tkp.

2017. 09.16. Szilvásvárad – Kárpátok Öre. Megemlékezés

A Szalajka-völgyben, Szilvásvárad festői parkjában 2002. óta minden évben megemlékezést tartanak a „Kárpátok Öre” szobornál. A honfoglalás időszakában Árpád fejedelem egy éber katonai védelmi rendszert hozott létre a Kárpát medencében élő magyarok megóvására. Az ő emléküket megörökítendő, avatták először 1915-ben Kolozsvárott az eredeti „Kárpátok Öre” emlékművet, melyet az 1918-ban Erdélybe bevonuló román csapatok katonái megsemmisítettek. A romániai rendszerváltás után a magyar lakosság ismét fel szerette volna állítani a Béres János szobrászművész és Tóth Vásárhelyi József építész által újra megalkotott szobrot, de ez politikai okokból nem sikerült. Így került az emlékmű Szilvásváradra, a Szalajka-völgybe.

A megemlékezés házigazdája Szilvásvárad polgármestere, Szaniszló László volt. Ünnepi köszöntőt több szónok is mondott. Felvidékről Duray Miklós látogatta meg a rendezvényt, de Erdélyből és Kárpátaljáról, illetve Szádalmásról, Szilvásvárad testvérvárosából is érkeztek előadók.

Más-más hangsúllyal, mindannyian a helytállás példájaként szóltak a Kárpátok Öré ábrázoló székely katonáról, a magyar nemzet összetartozásáról. A nagyszerűen szerkesztett zenés ünnepséget ezen a gyönyörű napsütéses időben a festői környezetben több száz érdeklődő követte. A koncerten közreműködtek a Sziget Színház művészei: Mező Zoltán és Lőrincz Andrea, a Kormorán együttes énekesei: Vadkerti Imre és Fehér Nóra, az Eszterházy Károly Egyetem

docense: nemzeti Hegyesi-Hudik Margit és a szilvásváradai illetőségű Aleva Zsófia és a Szivárvány énekkar.

A szobor talapzatánál a Történelmi Vitézi Rend Észak-Kelet Magyarországi Törzsszék tagjai álltak őrt, majd az ünnepség végén elhelyezték a megemlékezés koszorúit.

A TVR nevében kívánom, hogy a kitartás és az összefogás példájával erősítsenek minket a Kárpátok Örei a nemzeti fennmaradásunkért vívott küzdelmünkben! Isten óvjon és segítsen ebben mindannyiunkat!

Hegyesi-Hudik Margit VRNT.

2017. szeptember 17. Megemlékezés Recsken, az egykori haláltáborban

„Aki egy embert elpusztít, olyan, mintha egy egész világot pusztítana el!”

Ökumenikus áldással kezdődött a recski megemlékezés a haláltábor bejáratánál vasárnap. Amikor Gulyás Gergely lépett a mikrofonhoz, a felhők felszakadtak. „Fontos, hogy az utókor erkölcsi ítéletet mondhasson a felelősökről”-mondta. Emlékeztett: 1951. május 20-án történt az egyetlen tömeges szökési kísérlet a recski táborból, ekkor 8 rab közül csak egyetlen egy jutott el a vasfüggönyön túlra, Ausztriába, a többieket elfogták és felelőségre vonták. Michnay Gyula, akinek sikerült megszöknie, végül a Szabad Európa Rádióban felolvashatta 560, Recsken fogva tartott rab nevét. Ez volt az első alkalom, hogy az akkori szabad világ értesült Recsk létezéséről, sok hozzátartozó akkor hallott először eltűnt, halottnak hitt szerettéről. Gulyás Gergely felhívta a figyelmet arra, hogy akkor még „divat volt Nyugaton kommunistának lenni”. Az ezt az ideológiát terjesztő pártok hirdették: a

zsarnokságot hozó eszmét érdemes meghonosítani a szabad világban is. Megdöbbenőnek nevezte, hogy a kommunizmus bukása és rémtetteinek nyilvánossá válása után még mindig vannak követői a kontinensen ennek az ideológiának! Közös felelősségünk, hogy mindent megtegyünk a Recsk-en és a többi kényszermunkatáborban történtek feltárásáért és a kommunizmus 45 évének részletes és valós megismertetéséért. Mindez azért fontos, hogy az áldozatok szenvedése ne legyen hiábavaló, és legalább az utókor erkölcsi ítéletet mondhasson a felelősökről, ha már a rendszer-változás egyik nagy erkölcsi adósságaként az igazságszolgáltatás előtt nem kellett felelniük.

Recsk örökös szimbólumává vált a kommunista embertelenségnek és a Rákosi-féle, a sztálini terrort saját népe ellen fordító korszaknak. 1945 után a szovjet megszállók segítségével kiépülő totalitárius állam „egyik legkedveltebb eszköze” lett az internálás. Nagy Sándor, Recsk polgármestere az ultrakommunisták, az ávós tisztek rettegető mocskos módszerére fókuszált. Azokra az időszakokra hívta fel a figyelmet, mikor ezek a gyilkoló idióták a tábor melletti mocskos kis játékokat úzták a helyi kastélyban, a kocsmákban és éttermekben. Rámutatott, hogy ezek a deformált agyú lények talán ma is élnek és senki nem kérte őket számon, míg a megkínzott rabok szép lassan kiléptek az élők sorából. v. Wittner Mária 1956-os halálraítélte a megemlékezésen arra hívta fel a figyelmet, hogy a meghurcoltak, a túlélők azoknak a végakarát adják át üzenetükben, akik Magyarországot áldozták életüket. „Nekünk, az élőknek azért kell emlékeznünk és emlékeztetnünk, azt kell átadnunk gyermekeinknek és az utókornak, hogy soha ne ismétlődhessen meg velünk és velük az a borzalom, ami megesett 45 éven keresztül” - mondta. Megeredt a szünni nem akaró zápor, de senki nem mozdult. **Az ÉKEMA törzsszék tagjai törzskapitányuk vezetésével hősiiesen, vitéz módra álltak az emlékműnél mondván: ők, akikre emlékeztünk ma, kegyetlen kínzásokat álltak ki, mit nekünk ez a szünni nem akaró zápor?** - A megemlékezést a helyi iskola éttermében rendezett ebéd zárta. Pécsről, Hatvanból és sok más városból érkeztek buszokkal a kegyeleti megemlékezésre a jó magyarok, de a közeli Egerből mindössze néhány ember jelent meg. Köztük nem volt polgármester és képviselő egyetlen egy sem, de hiányoztak a tanárok és diákok is.

'56-s megemlékezések Kanadában a Skor Színházzal

Negyedik alkalommal hívták meg együttesünket a tengerentúlra, hogy együtt tisztelegjünk az '56-s Forradalom és Szabadságharc magyar hőseire emlékezve, fejet hajtva nem-minden-napi tetteik előtt, mely példát ad nekünk ma élőknek és példát a világ népeinek. A meghívás a Kanadai Magyarok Országos Szövetsége részéről érkezett és nagy örömmel mondtunk igent, hiszen a lehetőséget a Közép-Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásért Közalapítvány által kiírt pályázat segítségével tudtuk megvalósítani. Köszönet érte!

Kanada öt városában mutattuk be műsorunkat: Hamilton, Cambridge, Torontó, Ottawa és Montreal a kronológiai sorrendet követően. A kiváló szervezésnek köszönhetően – melyet ez úton is köszönünk, különösen Dr. Lapohos Tibor alelnök úrnak – minden helyszínen nagy szeretettel fogadtak, mindenben segítettek munkánkat, s ez az előadások színpadképének beállításában nagyon fontos volt. Előadásaink Erdő Zoltán tárogatóművésznek erre az alkalomra írott és általa gyönyörűen bemutatott '56-t idéző műveivel kezdődött. A Skor Színház „Egmont-nyitány” című műsorát Sipos István szerkesztette és rendezte – ze-

Az ötvenhatos fiatalok nyomán határon innen és túl című programot az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulójára létrehozott Emlékbizottság támogatja

nei és prozódiai szempontokat tekintve is - kiváló válogatása az események drámai megjelenítésének. A színpadon Karacs Mónika, Nagy Zsolt és Donkó József adta át ezeket az érzéseket énekkel, prózával, olyan mély átéléssel, melyet a hallgatóság szemében összeszaladó könnyek és az előadást állva tapsolók jelenítettek meg minden helyszínen. Sok esetben a mi szemünk is könnyben úszott a még élő, '56-os eseményeket személyesen átélt honfitársaink elbeszéléseit hallgatva. Az előadásokat és az azt követő beszélgetéseket Spisák Béla barátunk dokumentálta. Jó érzés volt hallani a műsorok utáni búcsúzásnál a kérdést: „Mikor jöttök újra hozzánk?” – A válasz csak az lehetett: „Ha hívtok, jövünk!”

v. Bálint Béla törzsszéki v.hadnagy

Családi nap – Piknik Göncön

Az Északkelet-Magyarország Törzsszék szervezésében 2017. szeptember 30-án családi napot tartottunk az Abaúj Bútorgyár Kft. gönci vendégházában. Az összejövetel célja elsősorban egymás, és egymás családjának közelebbi megismerése kellemes környezetben, kötetlen beszélgetés, eszegetés, poharazgatás közben, megteremtve fontos, személyes kapcsolatokat, barátságok kialakításának lehetőségét.

Állománygyűlés, 2017. december 9.

Állománygyűlésünk vitéz Szíki Károly szavalatával kezdődött

Dr.v.Tóth Albert a Magyar Református Lelkészegyesület elnöke a Reformáció 500 –címmel tartott előadást

1.kép - Nemzetes Iván Margit bemutatkozása

2.kép - v.Bálint Béla v.hadnaggyá való kinevezése

1.kép - A VR. Piis Meritis ezüstkereszt kitüntettette: v.Szarvas Péter esperes, plébános

2.kép - A VR. Bronz Érdemkereszt kitüntettette v. Bianki István

A menü: bográcsban készült vadmalacpörkölt, melyről v. Kiss László, fűzesabonyi rendtársunk és kedves felesége, Éva gondoskodtak, helyi vendéglátóként üstben főtt babgulyással vártuk vendégeinket. Ahhoz, hogy az ebéd elkészültéig se maradjon éhen senki, az Ojtozi Attila vitézi hadnagy rendtársunk által felajánlott hagymás-libazsíros kenyérral vártuk érkező rendtársainkat, édességekről, csipegetnivalóról a rend hölgytagjai, illetve a feleségek gondoskodtak. A délelőtti programban szerepelt egy kis „kulturális” meglepetés is. Meghívott vendégünk Bodnár Tamás, a B-A-Z megyei Levéltár gönci gyökerekkel rendelkező főlevéltárosa vetítéssel színesített előadást tartott Gönc település múltjáról, a történelmi időkben betöltött szerepéről.

Miután mindannyian kellően megéheztünk, a teraszon megterített asztaloknál bőségesen megebédeltünk. A többek által már jól ismert gönci barackpálinka és finom hegyaljai borok ehhez jó étvágyat és kellemes hangulatot teremtettek. Mivel „aprónép” is akadt a jelenlévők között, nagy sikert aratott (a felnőttek körében sem kevésbé) Szemerey László rendtársunk (civilben hivatásos bűvész) mutatványaival, s nem utolsósorban a mutatványok főszereplőivel, a törpe uszkárokkal.

A délután további része beszélgetéssel, nótázással telt, melyet v. Bálint Béla vitézi hadnagy, sárospataki rendtársunk hangulatos klarinétkíséretével színesített.

Juhász Béláné Kalocsai Ágnes VRNT

1.kép - Születésnap köszöntés – vitéz Somogyi Gabriella

2.kép - Születésnap köszöntés – vitéz Sajgó Katalin

20 éve avatott testvérek: vitéz Tóth György és vitéz Tóth Tibor

A MVSZ Kárpát-medencei térségi elnöke, v.Oláh István tájékoztatója

Rendhagyó tudósítás! Új, örömteli kapcsolatok alakulnak a Németországi Törzsszék tagjaival - magyarországi származásuk kapcsán is - ezért jelenik meg törzsszéki híreink között a németországi rendi egység bemutatkozása és beszámolója. A jövőben szeretnénk ezeket a baráti kapcsolatokat erősíteni.

Vitéz Jablonkay Lídia: Bemutatkozás, hitvallás a munkánkról

*„Isten szolgálatára bármilyen idő alkalmas,
s amit a magyar haza javára tesz az ember,
nem egyéb, mint Isten szolgálata.“*

Nem túl magasztos szavak ezek, amikor csak egy pár mondatban szeretnék beszámolni azokról a munkákról, amiket itt, a végeken végzünk. Ugyanakkor tudatosan szolgáljuk minden cselekedetünkkel a magyarságot. Tehát Mátyás királyunk szavai inkább csak buzdítanak a még többre, a még jobbra!

Stuttgart közelében élünk, bár más-más irányban a várostól. Csak ritkán tudunk résztvenni otthoni, magyarországi rendezvényeken, programokon, ezért itt tartjuk a „frontot“. Szegi Oszkárrel mindketten a TVR tagjai vagyunk, ezért is a többes szám. Sok-sok éve cserkészvezető vagyok, de megszerveztem és vezettem már az itteni magyar iskolát (MISKA), négy kontinens regös vezetője vagyok, néprajzi könyveket írok és a sor még nagyon hosszú.

Szegi Oszkár nemzeti úr a stuttgarteri magyar katolikus egyházközösség egyháztanácsának világi elnöke és ez szintén csak egy feladata a sok egyéb közül.

Sok mindent csinálunk együtt. Az egyik és ismétlődő közös feladatunk a nyugati magyarság legnagyobb báljának a megszervezése és levezetése. Ez a **STUTTGARTI JÓTÉKONYSÁGI MAGYAR BÁL**. Minden évben január utolsó szombatján kb. 1300 vendéget szórakoztatunk Stuttgart mellett. A magyar borok, magyar sütemények mellett csak magyar zene szól a bálteremben, valamint sokan táncolnak a hagyományos táncházban is. A szünetekben egy-egy kis műsorral fellépnek az itteni hagyományokat megismertető csoportjaink, valamint egy-egy nagyobb fellépési lehetőséget adunk magyar művészeknek is. A bál teljes hasznát a Kárpát-medencében szociális-karitatív célokra fordítja a katolikus egyházközösség. Minden évben többször összeülünk a bállal kapcsolatos dolgokat megbeszélni. (5-6 este, alkalmanként 160 km). A feladataink: 3000 db meghívó kiküldése, a jegyek értékesítése, a logisztika megszervezése, zenészek, művészek szerződötetése, ellátása. Egész éjjel az ügyes-bajos dolgok megoldása, a biztonságról gondoskodás, stb. Aztán februárban kiértékeljük, majd kezdjük a következő bált szervezni....

Bál előtt-bál után. 2018-ban január 27-én lesz a bál. Mindenkit minden évben szeretettel várunk!

Természetesen teljesen más jellegű rendezvényeket is szervezünk.

2017-ben cserkészcsapatunk 45, a Katolikus Misszió/Egyházközösség pedig 70 éves jubileumot ünnepelt, részben közös rendezvényen. Oszkár a rendezvénysorozat fő szervezőjeként dr. Tempfli Imre atyával változatos programot állított össze. Volt itt sportnap focibajnoksággal, asztalitenisz-versenyekkel, gulyásfőzéssel, bolhapiaccal, de komoly egyházi programokkal is. Vendégünk volt Soltész Miklós vallásügyi államtitkár, s Veres András győri püspök úr celebrálta a hálaadó misét, melyen nagyon sokan vettek részt. A cserkészek egy történelmi hun üstben - lényegében az egyetlen tárgytypus, amit kétségkívül a hunok hagyatékának lehet tekinteni - gulyást főztek 160 személy részére, valamint gyerekprogramot szerveztek és az esti gálaműsorban is felléptek. Az ünnepségsorozat alkalmat adott az emlékezésre, de az előretétekintésre is. Közel 500-an jöttek el erre a rendezvényünkre!

Szent László akadályverseny Kastl-ban

Kastl egy Bajorországban, Nürnberg közelében fekvő kis falu, nagy magyar múlttal, hiszen több évtizeden keresztül itt működött a magyarság egyetlen külföldi bentlakásos gimnáziuma. Ez a patinás intézet nagyon sok, az emigrációban élő magyar gyerekeknek adta meg a lehetőséget arra, hogy megéljék a magyarságukat. Itt anyanyelven tanulhattak, magyar papok miséztek, de volt néptánc, faragás, íjászkodás és minden, ami a nyugaton élő magyarságnak fontos volt.

Nos, az akkoriban itt élők – többek között a Vitézi Rend tagjai is – adományokból vettek egy cserkészparkot nekünk. Ezt a 10 ha-os területet én vezetem. Mint a park elnöke, rengeteg munkát

ad az erdő gondozása, a cserkészház karbantartása, valamint a fejlesztés és a sok hivatalos dolog is. Sajnos, majdnem 400 km-re lakom, így az utazgatás is drága és időigényes. Bár hozzá kell tennem, hogy ez Németországban nem távolság!

A park nagyon jó, mert eléggé természetesen tudunk létezni. Nincs villany, csak a házban, nincs WC (csak műanyag és latrina – ha valaki még tudja, hogy mi az?), lavórban mosdunk, a sátor sokszor beázik, s ha valamit építünk, nem használhatunk hozzá szöveget. Mindenki ismeri a rovás... és, és, és! Szóval nagyszerű dolog a mai világban is ilyen körülmények között cserkészkedni!

A parkban 2016-ban létesítettünk egy erdei tanösvényt, az idén pedig egy hatalmas csúrt építettünk a felszerelésünknek. Sok segítő kéz és adomány által gyarapodtunk megint. S a számok: 600 munkaóra, 20 segítő szülő és vezető, 5000 € adomány, rengeteg irodajárás!

Jelmondatom a cserkészletben: "Hiszek a kevesek egymásba tett kezében!"

Minden évben, szeptember végén az anyaországon kívüli (nyugati) cserkészcsapatok összemérik cserkészstudásukat, és a nyári nagytábor utáni fontos találkozóknak is használják ezt a hétvégét. Idén Szent László életével foglalkoztunk mi is. Azért választottam ezt a témát, mert a kint élő gyerekek is meg kell ismerjék azokat az őseinket, akik nem csak a magyarságnak, hanem minden embernek megtanították Isten és ember kapcsolatát, becsületre, vitézi erköl-

csökre tanították Európa népét. Korábbi években voltak már témáink híres magyar feltalálók, kiemelkedő történelmi események, mese és mondavilágunk és a sor még nagyon hosszú... Volt íjászat, kötél-akadály, ügyesség, gyorsaság és a becsületet is próbára tettük. Maguk főzték a vacsorájukat, volt éjjeli riadó, valamint észtekergető és vitézi játékok is. Tanítás, játék, magyarságismeret, csodálatos erdő, szeretet, reggeli áhítat. Minderre 180 gyerek jött el sok-sok km távolságról. A zászlólevonásnál felvettem a TVR köpenyét és elmagyaráztam az összefüggést Szt. László, a Vitézi Rend és a mindennapi életünk között. Felemelő hangulatban vontuk le a zászlót.

Amit még tudni kell: Kastlban (és Nyugaton) a cserkészpark az egyetlen magyar tulajdonban lévő földterület, amely közösségnek a kezében van. Nekem idáig tart Magyarország határa, ez az utolsó bástya! Védjük, óvjuk és jobban vigyázok rá, mint a sajátomra! Jövőre pedig egy nagy házat fogunk építeni!

Egyéb szolgálat, amiket az itteni magyar testvéreinknek szervezek:

56-os városi megemlékezés, Karácsonyi előadás, Szavalóverseny, népdalverseny, Adományok gyűjtése gyermekintézményeknek (könyvek, ruha, játék, iskolaszer...)

Szóval van elég lehetőség, hogy másokért tegyünk, dolgozzunk.

vitéz Jablonkay Lydia

Németországból Csíksomlyóra zarándokoltunk

Immár második alkalommal keltünk útra, hogy elzarándokoljunk Csíksomlyóra, az Összszemzeti Zarándokvonattal. Bő felesztendő előkészületet követően - amelyben nagy segítséget jelentett feleségem, Hajnalka - 31 fővel keltünk útra a még Stuttgartban, Dr. Veres András, győri püspök által megáldott zarándok zászlókkal. Budapesten, a Keleti Pályaudvaron szálltunk fel a zarándokvonatra. Az elindulásakor a teremkocsiban igazi hívő magyarként, közösen imádkoztunk külön ez alkalomra összeállított zarándok-füzetünk-ből. Ezt követően pedig elénekeltük a himnuszokat.

Megkapó és életre szóló élményben volt részünk Nagyváradon, Kolozsvárott, Gyergyószentmiklóson, ahol a vasútállomásokra sokan kijöttek, hogy minket, zarándokokat fogadjanak, igaz magyarként. Közel 20 órás vonatozást követően érkeztünk meg Alcsíkba és Felcsíkba. Innen szálláshelyeinkre kísérték bennünket székel vendéglátóink.

A búcsú napján a korai felkelést követően részt vettünk a búcsú szentmisén. Az érzés és élmény ismét magával ragadó volt. Ott lenni a több százezres tömegben, együtt imádkozni, énekelni, részese lenni a 450 esztendő jubileumi zarándoklatnak, melynek mottója: „Tarts meg minket őseink hitében!” E felhívás talán sohasem volt idősebb, mint most. Itt éreztük meg Isten közelségét és a haza szeretetének nagyszerűségét, azt, hogy milyen jó és felemelő magyarnak lenni! Mennyire lélekemelő érzés tudni azt, hogy összetartozunk!

Veres András püspök atya, mint ünnepi szónok, összefogásra, a viszálykodás megszüntetésére és a hazáért vállalt felelősségre szólított fel.

Június 4-én, azaz Pünkösöd napján, Gyimesbükkebe, a történelmi Magyarország ezeregyszáz éves határához látogattunk el. A dél-

utáni órákban visszaindultunk Madéfalvára, ahol a turulmadaras emlékmű körül kialakított emlékparkban megemlékeztünk a madéfalvi veszedelemről és a trianoni békediktátumról, a helybéli székelyek társaságában.

Hétfőn, a kora reggeli órában sok-sok élménnyel szívünkben hazaindultunk. Nagykárolyban ismét nagy szeretettel fogadtak és feltarisznyáztak bőségesen. Így érkeztünk meg Budapestre.

Június 6-án, azaz kedden az Országgyűlés alelnökének, Jakab Istvánnak vendégszeretét élvezhettük. A fogadást követően végigkísért bennünket az Országházban. Ez is felejthetetlen élmény marad szívünkben.

Jó magyarnak lenni! – erősödött az érzés mindannyiunkban. Köszönet nektek, barátaim! Hamarosan ismételen útrakelünk!

Szegi Oszkár VRNT/ Stuttgart, 2017

től értetődő megnyilvánulása, a vendégszeretet, s legelsősorban a fiatalok természetes tehetsége a dalolásban, az énekek előadásában. 1100 éves tapasztalat sűrűsödik ebbe a művészeti ágba is, s jó látni, hogy a fiatalok nem hagyják ezt a kincset elveszni!

Létezésünk és megmaradásunk alapja az összefogás! Csak tanulni lehet székely és csángó testvéreinktől, akik nem lázadnak, hanem őrzik és ápolják hagyományaikat.

vitéz Harsányi Jenő v. hdgy.

2017. 01. 12. Hősök temetője, kopjafa-avatás

A kopjafákat Egerben, a II. világháborúban hősi halált halt egri katonák emlékére emelték 2016-ban. Nem csak a kötelességérzet, hanem az emlékezés és áldozatuk iránti kegyelet is idehoz bennünket. A hős fiatal katonáért imádkozunk, akik hazájukért, nemzetükért, családjaikért feláldozták a legdrágábbat: az életüket.

Szalagot helyez el a kopjafán v. Oláh István és nemzetes Bujáki Ben-ce. A háttérben v. Harsányi Jenő és Juhász Szabolcs

Emlékezés az 56-os Forradalom és Szabadságharcra, Eger

ÉKEMA TÖRZSSZÉK, Egri Vitézi Hadnagyság

Csíksszenttamás, kórustalálkozó

2016. áprilisában, Szent György napot követő napon voltunk ezen a rendezvényen. Meghatott bennünket az összetartozásunk magá-

KELET-MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK

SZABOLCS-SZATMÁR-BEREG MEGYEI ALCSOPORT

Beszámoló, 2017.

2016.11.19. Szolyvai Emlékpark

A TVR Kelet-Magyarországi Törzsszéke évek óta koszorúz Szolyván, ahol a malenkij robot áldozataira emlékezünk. Egyetlen bűnünk nemzeti hovatarozásuk volt. Az idei megemlékezés különlegessége, hogy a kárpátaljai elhurcoltak emléktáblái mellett már magyar települések táblái is megjelentek. Dupka György és kutatótársai kitartó munkájának eredményeként Milota, Tiszabecs és Uzska elhurcolt lakóinak neveit is összegyűjtötték.

Dupka György kezdeményezője volt sok magyar emlékhely felkutatásának és a Szolyvai Emlékpark létrehozásának, érdemeiért megkapta a Gulág-emlékérmet. Az ünnepi beszédben elhangzott Kecskés Tollas Tibor neve is, akinek nagy hálával tartozik meggyénk, mert kapcsolataival megakadályozta, hogy további 23 beregi és szatmári falut kapcsoljanak a Szovjetunióhoz.

2017.01.22. Magyar Kultúra Napja Szatmárcseke

A szatmárcsekei református templomban lelket melengető megemlékezéseken szoktunk részt venni, ahol minden évben az arra érdemes művész kapja meg a Magyar Kultúra díját. Az idén ezt Kósa Ferenc filmrendezőnek ítélte oda a Kölcsey Társaság. A Kossuth-díjas rendező legismertebb alkotásai: a Küldetés, mely Balczó András életéről szól; Béres József harcát cseppjei elismertetéséről „Az utolsó szó jogán” c. alkotásában tárta elénk; a magyar parasztság szocialista átszervezésének balladáját a „Tízezer nap” című, 1967-ben készült filmjéből ismerhettük meg.

Kölcsey Ferenc síremlékénél: v. Gál Csaba székkapitány, v. Szabó Lajos Zsolt vitézi alhadnagy, nemzetes Fruttus Erzsébet, nemzetes Runyó József, Runyóné v. Böszörményi Valéria, nemzetes Kujbus János, v. Hunyadi Péter, v. Gál Zoltán

A csekei temetőben megkoszorúztuk Kölcsey síremlékét. Költőfejedelmünk sírja mellett a díszőrségi szolgálatot minden évben Rendünk tagjai végzik.

A Szatmárcsekei Önkormányzat kezdeményezte, hogy a település csónak alakú faragott fejfás református temetőjét és Kölcsey Ferenc síremlékét az Országgyűlés nemzeti emlékhellyé nyilvánítsa.

2017.02.18. VI. Felföldi Polgárok és Vitézek Bálja, Béla

A bál helyszíne a pompás történelmi kastélyszálló, ahol felvidéki vitéztársaink színvonalas és baráti vendégszeretetét élvezve nagyon jól éreztük magunkat. Törzsszékünk 8 fővel képviseltette magát.

Szerző: nemzetes Runyó József

2017. 03.11. Kihelyezett Állománygyűlés Kocsord, Nagyszekeres

A falu határában, Kraszna-híd környékén zajlott az Székely Hadosztály és a román intervenció utolsó csatája.

Az emlékmű felirata:

A Székely Hadosztálynak 1918-19-ben a Haza integritásáért vívott hősi harcai és e harcokban elesett hős székely honvédő katonák kegyeletes emlékeztetésére.

.../ Az ősi földért haltatok.
S a halálban örökké éltek!

A csata helyén, Kocsordon, a Kraszna híd mellett áll a Székely Emlékmű. A legendás Székely Hadosztály és parancsnoka, szentkereszthegyi Kratochvil Károly emléke előtt tisztelegve, megemlékezést tartottunk, majd koszorút helyeztünk el a hídfőnél emelt emlékműnél. A Hadosztály történelmi szerepéről és a Székely Emlékmű történetéről v. Szabó Lajos Zsolt vitézi hadnagy tartott tájékoztatást.

Ez alkalommal is felkerestük az Arany Vitézségi Éremmel kitüntetett vitéz Póti Károly sírját, Nagyszekeresen.

A sírt gondozzuk és megemlékezünk hős elődünk harci tetteiről
A sírnál v. Bacskó György vitézi hadnagy ismertette v. Póti Károly életútját és hősi halálának körülményeit. A Megemlékezés után az Állománygyűlésre Tunyogmatolcson került sor és a napot közös bajtársi ebéddel zártuk. Állománygyűlésünkön részt vett v. Béres Ferenc országos törzskapitány

Szerző: nemzetes Runyó József és v. Bacskó György

2017. 03.26. Borsi - II. Rákóczi Ferenc születésének 341. évfordulójára emlékeztünk

A határtól 10 km-re fekvő Borsiban, a vezérlő fejedelem szülőfalujában évről-évre megünnepeljük születése napját. (1676.03.27) Az idei rendezvény szervezésében is nagy érdeme van Laczkó Lajosnak a II. Rákóczi Ferenc Polgári Társulás vezetőjének, a Borsi Önkormányzatnak és a Csemadok szervezeteinek.

Az ünnepség fő szónoka Kövér László, a Magyar Országgyűlés Elnöke volt, aki így fogalmazott: „A területileg, politikailag és társadalmilag széttagolt és megosztott magyarság erejét II. Rákóczi Ferenc úgy tudta összpontosítani, hogy a „nemzeti önérdék kinyilvánításával és a nemzeti önvédelem érvényesítésével a magyarokat a szolgaságból szabadságba, az alávetettségből a függetlenségbe segítette emelkedni.”

A TVR. nevében törzsszékünk tagjai koszorút helyeztek el a Fejedelelem szobránál

Vég nélkül sorjázta a koszorúzó szervezetek. A környék ruszin, szlovák, magyar ünneplői együtt tisztelegtek történelmünk e kimagasló személyisége előtt, aki képes volt a nemzetiségeket és a különböző társadalmi osztályokat egyesíteni zászlója alatt.

Szerző: v. Böszörményi Valéria Runyó Józsefné

2017.04. 12. Nyíregyháza Koszorúzás a Felvidékről kitelepített magyarok és Gróf Eszterházi János emléktáblájánál

Az Országgyűlés 2012.dec. 3-i határozatában április 12-ét - a magyar lakosság Felvidékről való kitelepítésének kezdőnapját - emléknappá nyilvánította. Szükségesnek tartja méltóképpen megemlékezni a Benes-dekrétumok következtében a Csehszlo-

vák Köztársaságból kizárt, Magyarországra telepített, mintegy százezres magyarságról. Tisztelettel adózik azon családoknak, akik állampolgárságuktól megfosztva, szülőföldjükön elűzve kemény akarással otthon teremtettek maguknak.

Gróf Eszterházi János a Trianon utáni felvidéki magyarság érdekeit védte országgyűlési képviselőként, „e bűnéért” a kommunistává lett Cseh állam az orosz megszállókkal a Gulágra vitette.

2017.04.28-29. Tudományos tanácskozás a Szatmár Megyei Múzeum előadótermében

II. Rákóczi Ferenc, Erdély Fejedelme

Immár hagyomány, hogy a szabadságharc majtényi fegyverletelére való emléknappal, történelmi tudományos ülést tartanak Szatmárnémetiben. A leghivatottabb történészek számolnak be kutatásairól Erdélyből, Felvidékről, Kárpátaljáról és Magyarországról.

Vitézi Rendünk tagjai dr. Bene János Nyíregyházi Jónás András Múzeum történésze társaságában hallgatták az előadásokat

Megtudtuk, hogy miért pont a Tiszaháton robbant ki a felkelés, mi volt Nagyvárad és az észak-keleti vármegyék helyzete a szabadságharc kezdete előtt, hogyan viszonyultak az egyházak a mozgalomhoz, mi volt Rákóczi Ferenc szerepe a „kárpátaljai magyar” identitás kialakításában. A románság is részt vett a küzdelmekben, s térképen láthattuk a fejedelem uradalmait és rezidenciáit. A vajai vár történetéről a múzeum igazgatója számolt be. Másnap, 04.29-én koszorúzás volt a Majtényi síkon, a domahidai vasútállomás vasutasok által épített emlékművénél. Az eseményt a szónokok, a néptáncosok és Nagy Csaba tárogató muzsikája tette meghittebbé.

Runyó József VRNT.

2017.06.24. Emlékezés a hortobágyi kitelepítésekre

A Hortobágyi Kényszermunkatáborokba Elhurcoltak Egyesülete szervezésében a kommunista rezsim által végrehajtott kitelepítések áldozataira emlékeztünk. Megkoszorúztuk a 33-as főút mellett felállított Hortobágy Emlékkeresztet. Megható, ahogy az egykori tanyák nevét sorolva, az ott szenvedők vagy leszármazottaik koszorúznak a sok megaláztatást szimbolizáló emlékkeresztnél.

Jelen voltak:, v.Böszörményi Valéria, nemzetes Fruttus Erzsébet, nemzetes Kujbus János, nemzetes Runyó József, v.Szabó Zsolt. Koszorúztak:, v.Szabó Zsolt és v. Böszörményi Valéria

A Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség nevében nemzetes Fruttus Erzsébet fejezte ki tiszteletét.

2017.07.08. Pócspetri - a „rendőrgyilkos” falu, Királyfalvi Miklós újratemetése

Pócspetri község nevének említése évtizedeken át együtt járt a rendőrgyilkos megnevezéssel. Mi is történt tulajdonképpen?

Ortutay Gyula vallásügyi és közoktatási miniszter 1948.05.15.-én bejelentette az iskolák államosítását. A katolikus egyház ellenállt, élén Mindszenty József bíborossal. 1948.június 3-án Pócspetriben a Jézus Szíve litániát követően a falu lakói a templomtól Asztalos János plébános felhívására a szomszédos község háza elé vonultak, hogy tiltakozzanak a katolikus iskola elvétele ellen. A dulakodásban a kivételesen rendőrök közül az egyiknek csőre töltött puskája saját halálát okozva elsült. Som István helybeli tanító kérésére Vitéz Gábor a telefonvezeték elvágta, Kremper Ferenc és Kusnyér János a további tragédia elkerülése érdekében a lőfegyvereket elrejtette. A gyilkossággal Királyfalvi (Kremper) Miklós községi írnokot vádolták.

Másnap 200 főnyi ÁVO-s és rendőr szállta meg a települést. Az előállított embereket a helyszínen, majd az Andrassy út 60.szám alatt kegyetlenül bántalmazták, különösen embertelenül bántak Asztalos János atyával. 1948. jún. 10-én már megszületett az ítélet: Királyfalvi Miklóst halálra, Asztalos Jánost halálra, majd életfogytiglanra, Som Istvánt életfogytiglanra, Kremper Ferencet és Vitéz Gábort tíz-tíz évi fegyházbüntetésre ítélték.

A szigorú büntetéssel Mindszenty bíboros perét és az iskolák államosítását készítették elő. Azt mondták, „amit elvetett Mindszenty Esztergomban, az kikelt Pócspetriben.”

1948.jún.16-án már ki is hirdették a felekezeti iskolák államosítását.

A szocializmus évtizedeiben a falut nem fejlesztették. Ember Judit 1982-ben a koncepciókért feldolgozó dokumentumfilmet készített, de ezt betiltották. 1989-től perújítási nyomozás kezdődött. Végül Helmezy László védőügyvéd segítségével megszülettek a felmentő ítéletek. Később a helyi általános iskola felvette az ártatlanul kivégzett Királyfalvi Miklós nevét, majd 2014-ben ismét a római katolikus egyházé lett az iskola, bekerülve a Kolping oktatási rendszerbe. 2015-ben Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr Asztalos János emléktáblát helyezett el a templom falán.

A rehabilitált Királyfalvi Miklós 69 év múltával szülőfalujában nyugodhat

2017.júl.8-án Királyfalvi Miklóst jeltelen, 298-as rákoskeresztúri parcellájából kiemelve újratemetették ünnepélyes keretek között Pócspetriben.

A gyászszertartáson Vitézi Rendünk képviseletében v. Böszörményi Valéria és n. Runyó József vettek részt

A szörnyű események egymást segítő, egymást szerető közös-

ségé kovácsolták össze a falut. Az átfogó fejlesztési koncepció kidolgozásával, megszabadulva a megbélyegzéstől, igazi fejlődésnek indulhat a település.

2017.09.02. Kenderes

Vitéz Nagybányai Horthy Miklós újratemetésének évfordulója

A kormányzó úr újratemetésének 24. évfordulóján a helyi református templomban istentiszteleten vettünk részt. Vendégeink voltak a Székely Törzsszék tagjai is, akiket nagy örömmel és tisztelettel fogadtunk. Délután a római katolikus templomban a Horthy Miklós Társaság szervezésében előadásokat hallhattunk a Nagy Háború tengeri csatáiról és v. Horthy István kormányzóhelyettes életéről.

A székely vitézek v. Lázár Elemér Erdély országos törzskapitánya, főkapitány-h. vezetésével, rendezett sorokban, menetelve, büszkén képviselték Erdélyt

Az 1956-ban a Széna téri harcokban részt vett zászlóval is tiszteltek a Horthy Család kriptája előtt.

Szerző v. Böszörményi Valéria Runyó Józsefné

HAJDÚ-BIHAR MEGYEI ALCSOPORT

2017. szeptember 17.

Vámospércs Református Egyházközsége ünnepélyes megemlékezést, valamint istentiszteletet tartott a reformáció 500. évfordulója alkalmából. Az évfordulót a hálaadó istentisztelet mellett egy fából faragott emlékoszlop felavatásával tettük emlékeztetéssé. Az emlékműavatáson a Kelet-Magyarországi Törzsszék tagjai álltak sorfalat. Rendünk felkérését az is indokolta, hogy az emlékoszlop anyagául szolgáló tölgyfa-törzset rendtársunk, vitéz Hunyadi Péter nemzeti úr adományozta a Református Egyháznak.

*Az ünnepélyen rendünket v. Gál Csaba szkp., n. Béres László, v. Gál Zoltán, v. Hunyadi Péter, valamint v. Szabó Zsolt Lajos képviselték
v. Szabó Zsolt Lajos v. alhadnagy*

DEBRECEN

Doni Hősök Emlékmenete, 2017

Honvéd középiskolások, katonák, civilek a hajdúsági városokat körbejárva tiszteltek a II. világháborús áldozatok emléke előtt a négynapos meneteléssel.

A Debreceni Református Kollégium Oratóriumában január 25-én volt a 2017. évi Doni Hősök Emlékmenet ünnepélyes útbaindítása. Berkecz Gábor, a Kratochvil Károly Honvéd Középiskola igazgatója és Dr. Ruszin Romulusz dandártábornok, a MH 5. Bocskai István Lövészdandár parancsnoka köszöntötte az egybegyűlte-

v. Lovass Sajtós Szilárd szkp.

ket, majd v. L. Sajtós Szilárd százados, református táborigazgató hirdette Isten ígését az Ézs 42,2-3 alapján. Igehirdetésében arról beszélt, hogy a Don-nyarban nagyon sok emberi nádszál-élet összetört és sok emberi mécses kihunyott, azonban az ember életében nem a háborúság, hanem a béke az alap-állapot, mely az Isten Fiában, Jézus Krisztusban ismerhető meg.

A táborigazgató – a világháborús táborigazgatói hagyomány alapján – a Gedeon Társaság jóvoltából, zubonyzseb-méretű, terepszíni borítójú, katonai Bibliával ajándékozta meg a menet résztvevőit. Azóta ez a Biblia már számos katonához eljutott. Azzal, hogy idén az Oratóriumtól indult az immár 17. alkalommal megrendezett emlékmű, a résztvevők tisztelgésüket fejezték ki a reformáció 500., és a Tiszántúli Református Egyházkerület 450. évfordulója előtt.

a tre.hu alapján

Hadisírgondozás, Debrecen

A katonai jeles napok májusban sűrűbben követik egymást, mint az év más részében. A honvédelem fontosságára hívja fel a figyelmet a Magyar Honvédelem Napja, a békefenntartóinkra is ekkor emlékezünk és a hónap végére esik a Hősök Napja is. A magyar hősök emléknapját május utolsó vasárnapján tartják, azokra a magyar katonákra és civilekre emlékezve, akik az életüket áldozták Magyarorszáért. Mint minden évben, idén is kapcsolódtak a Református Egyház Szeretethíd

rendezvényével a Debreceni Református Kollégium diákjai v.L.Sajtós Szilárd százados, táborigazgató vezetésével a hadisírokat rendbetételéhez. Debrecenben katonasírok nagy számban a Honvédtemetőben és az Orosz Hadifogoly- és Járványtemetőben, továbbá a Köztemetőben találhatóak. Temettek katonákat - nagyobb számban első világháborús hősi halottakat - korábbiakban bezárt temetőbe és az Izraelita Temetőbe is. Nem csak az ünnepségek, hanem a tavasz miatt is, ilyenkor kell végezni a legkomolyabb hadisírgondozást, parkápolást is.

Már hagyománnyá vált, hogy a Szeretethíd keretében végzett hadisírgondozás után a debreceni refisek – a tógás diákok díszelgése mellett, tanáraikkal, lelkészeikkel - megállnak az egykori Kollégiumi tanár, Dr. U. Szabó Gyula sírjánál. Tanár úr életrajza röviden:

A Debreceni Református Főgimnázium fiatal tanára 1914 augusztusában, a császári és királyi 39. gyalogezreddel, mint tartalékos hadnagy indult a frontra. 19 csatában vett részt, de az utolsóban egy tüzérségi repesz végzett vele. „Duzzadó piros élet, sokat ígérő szép tehetség, egy magasra ívelni kezdő, nagy reményekre jogosító életpálya. Aztán jön egy átkozott gránát, s a piros élet holthaloványra sáppad, tehetség, remények várakozások szertepattannak szétfoszlanak, mint hulló rakéta szikrái a borús éjszakában.»– e mementóval emlékezett az 1916. szökö esztendőre kiadott Debreczeni Képes Kalendárium a fiatalon, a fronton hősi halált halt Dr. U. Szabó Gyulára, a Debreceni Református Főgimnázium tanárára. Hajdúböszörményi előkelő család gyermekeként az elemi- és a középiskola elvégzése után, a kolozsvári egyetemen sajátította el a tudományokat. Öt év tanulás után megszerezte tanári és doktori oklevelét. 1911. fordulópont az életében, megérkezik a cívisvárosba. A kivételes tehetségű fiatal a Debreceni Református Főgimnáziumban helyezkedik el, ahol tudásával, lojalitásával, áldozatkészségével és emberszeretetével kivívja a diákok és tanártársai tiszteletét, szeretetét és bizalmát. Amint Magyarország belépett az I. világháborúba, a hadbahívó parancs szavára, tartalékos tisztként azonnal felszerelt. A Debreceni Református Főgimnázium kivételes tehetségű fiatal tanára tartalékos zászlósként vett részt a harcokban, végig küzdött társaival az oroszok ellen Galíciában. A bakák nagyon szerették, mindig lelkesítette őket, hősiességével pedig kivívta előljárói tiszteletét is. 1914. október 15-én harc közben eltalálta egy gránátszilánk. Súlyos sebébe belehalt. Khyrow és Przemysl között fekvő Nowe miasto-nál elesett bajtársaival együtt tömegsírba került. Egy évvel később a család hazahozatta földi maradványait és katonai tiszteletadással temették újra a debreceni Hősök Temetőjében.

A katonai kulturális örökség feltárására és védelmére is figyelmet kell fordítani a hadisírgondozás mellett.

A debreceni Köztemetőben a Hősök napja alkalmából megtartott - katonai tiszteletadással egybekötött - megemlékezés idén vitéz Felsővályi Nagy Frigyes tábornok sírjánál történt. A tábornok kiemelkedő katonai személyisége mellett maga a sírjel is figyelemre méltó, mert az 1932-ben megnyitott Debreceni Köztemető első művészi síremlékeként állították fel az első világháborús hős síremlékét, Debreczeny Tivadar alkotását. A tábornok élete röviden:

Felsővályi Nagy Frigyes 1877. április 21-én született Debrecenben. Tanulmányai a debreceni Fazekas Mihály gimnáziumban kezdte, majd katonai tanulmányait 1891-ben folytatta cs. és kir. hadapródiskolában Budapesten. Itt 1896-ban jó összeredménnyel végzett, és 1877 08.18-án hadapród tiszthelyettessé nevezték ki. Hadnagyi előléptetésére már a cs. és kir. 52. gyalogezrednél került sor 1897. november 01-én. A cs. és kir. 39. gyalogezred kötelékébe 1909-ben lépett. Az 1912-ben századossá előléptetett

39-es tiszt az ezred 6. századának parancsnokaként érte meg a háború kitörését. A rövid ideig a szerb fronton is szolgáló ezred első nagy erőpróbája az orosz front volt. Itt 1915 utolsó napjaiban Felsővályi Nagy századost kinevezték a III. zászlóalj parancsnokának. Ugyanezen év májusában már a II. zászlóalj élén harcol. A háború utolsó évében, 1918 elején áthelyezték a 34. és 65. gyalogezred részeiből megalakult 134. gyalogezredhez, mint az új ezred II. zászlóaljának parancsnokát. A háború végével harcai nem szüntek meg. A 39. gyalogezred egykori tagjaiból két zászlóaljnyi erő éledt újjá, és Felsővályi Nagy Frigyes parancsnoksága alatt csatlakozott a Székely Hadosztályhoz. A háborút alezredeként befejező főtitst a háború után ezredeként a m. kir. 12. gyalogezred parancsnoka, majd 1924 után a 6. vegyesdandár parancsnokságán közigazgatási alkalmazott és rokkantügyi felügyelő. A trianoni békeszerződés okozta létszámkorlátozások miatt 1927-ben a közben tábornokká előléptetett 39-es veteránt nyugállományba helyezték.

Kitüntetései: Magyar Érdemkereszt II. osztály, Kormányzói dicséret elismerés, Katonai Érdemkereszt III. osztály hadidíszítménnyel és kardokkal, Ezüst Katonai Érdemérem kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem, Károly Csapatkereszt, Katonai Jubileumi Kereszt, Katonai Jubileumi Emlékérem, Katonai Tiszti Szolgálati Jel II. osztály. 1912-1913-as (Mozgósítási) Emlékkereszt. Felsővályi Nagy Frigyes 1932. július 06-án hunyt el Debrecenben. A városban köztiszteletnek örvendő nyugalmazott tábornok halála és temetése a sajtóban nagy nyilvánosságot kapott.

A művészi kivitelezett síremléke Debreczeny Tivadar szobrászművész munkája, Debrecen első figurális síremléke, a Köztemetőben található. Az urnára boruló női akt feltűnően hasonlít a Déri téren Merengő címmel avatott alkotásra (1930). A kripta nyílását lezáró követ egy bronzlap díszíti, amely 2x1 méter nagyságú. Katonai vonatkozású relikviák láthatóak rajta, kard, rohamsisak, babérkoszorú, és szalag.

a bocskaidandar.hu alapján

DÉL-KÖZÉP MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK

Bács-Kiskun megyei Székkapitányság 2017. évi eseményei

Január 12. - Alcsoportunk adományából 120 fő részére sikerült jótékonysági ebédet főzni a C. Wojtyla Barátság Központban. A helyi internetes sajtó fényképekkel illusztrálva, elismerő cikksorozatot jelentetett meg Rendünkről, „Vitézi ebéd” címen.

Január 15. Doni megemlékezés, Kecskemét

A Nagytemplomban tartottuk megemlékezésünket hagyományörző katonákkal, huszárokkal közösen a megemlékezésen a 10.30-as mise keretében. Zászlóinkkal díszőrséget álltunk, emeltük az ünnepi mise színvonalát. Ezt követően koszorúzáson vettünk részt az emlékműnél, a város vezetőivel.

Megyéink több városában is tartottak megemlékezést rendtársaink.

Február 11. - Budavári Kitérés; Budapest Hős védőire emlékeztünk megyénk több városában, így a kiskunfélegyházi temetőben is, a II. világháborús síroknál. Máglyafénynél tartottunk egy kis visszaemlékezést, valamint a sírokra tettünk egy-egy mécsést, amivel tiszteltük az áldozatok és hősök előtt.

v. Varga Zoltán

Február 17-18. - Wass Albert felolvasó nap. Kiskunfélegyházi rendtársak szervezésével került sor az est szervezésére.

vitéz Varga Zoltán a felolvasó-napon

Február 23. Gulág-emléknap

A Gulág Emlékév lezárásaként Kiskunfélegyházán két iskolában, a Városi Könyvtárban, valamint Tiszaalpáron tartottunk filmvetítést, előadásokat és kiállítást a Kiskunfélegyházáról és környékéről elhurcoltak emlékére. Még a tavalyi évben nyújtottunk be pályázatot erre a munkára. A pályázatban vállaltuk kiállítások, előadások, filmvetítés és könyv formájában az összegyűjtött adatok megismertetését. Jómagamnak Alpár, Újfalú, Gátér, Bugac községek halotti anyakönyvi kivonatát kellett ki-

gyűjtenem, rendszereznem, valamint a kiállítás anyagát biztosítanom. Minden tökéletesen sikerült és már a könyv is nyomdai előkészítés formájában van.

Tisztelettel vitéz Varga Zoltán

Gratulálunk Nemzetes Úr igen figyelemreméltó munkájához!

v. Soltész Gyula főszéktartó

Február 24. Kommunizmus áldozataira emlékeztünk több városban is

Kalocsai Vitézi Hadnagyság és az 1956-os Magyar Nemzetőrség tagjai a megemlékezést és koszorúzást követően

Kiskunfélegyháza - a város Önkormányzatával, a vasútállomás előtti Náray Lajos Emlékműnél, v.Varga Zoltán koszorúz

Március 15. Megyénk városaiban Rendünk részt vett az ünnepi műsorokon, koszorúkat-virágokat helyeztünk el a megemlékezések helyszínén.

Kiskunfélegyháza

Kecskemét

Tavaszi állománygyűlésünk, Hajós

Április elején v. Huszár István tkp. pincészetében tartottuk, kicsit szeles, de szép időben, a szabadban vártuk rendtársainkat.

Zászlóink bevonulása után v. Vesztegrám Miklós zenei kíséretével énekeltük el imáinkat, s v. Huszár István tkp. házigazdaként köszöntötte az állománygyűlés résztvevőit. Vitéz Tiszavölgyi István szkp. beszámolója következett az elmúlt időszak eseményeiről. Főkapitány úr ismertetője után tájékoztatót tartott v. Soltész Gyula főszéktartó, tkp. és v. Suhajda Krisztián tkp. A hozzászólások után v.l. Kenyeres Dénes, a Honvéd Hagyományörző Egyesület elnöke A GULÁG RABTELEPEI című könyvet ajándékozta alcsoportunknak, a sok közös munka köszöneteként. A jövő feladatainak felvázolása következett, különösen, az őszi vitézavatás, mely Kecskeméten kerül megrendezésre.

Április 10. - V. Hunyadi Dalma rendtársunk búcsúztatásán vettünk részt a Ballószögön lévő katolikus templomban.

Főkapitányunk elmaradt 56-os kitüntetésekét adott át rendtársainknak

Közös ebéddel zárult rendezvényünk, bográcsokban racka juh és szárnyas pörkölt került tálalásra. Tárogató művész rendtársunk régi magyar nótákkal kedveskedett alcsoportunknak. Állománygyűlésünkön közel 70 % volt a részvételi arány! Késő délutánig tartó családi rendezvényünk borkóstolóval, közös beszélgetésekkel zárult.

Április 29. - Tabdi községben 56-os kiállítás megnyitóján vetünk részt, s koszorút helyeztünk el az 56-os kopjafánál.

Május 20. 56-os Emlékműszentelés, Fajsz - Kalocsai Vitézi Hadnagyság

Az 1956-os Emlékmű felszentelési ünnepségén dr. Zsigó Róbert országgyűlési képviselő, Fajsz község polgármestere és főtiteltelendő Cselik László fajszi plébános mondott megemlékező beszédet.

Főtisztelendő Cselik László fajszi plébános, v. Vörösváczky Csaba v.hdgy., v. Kákonyi Mátyás nemzetőr altábornag, Vén András huszár hagyományörző, Horváth István nemzetőr alezredes, nemzetes lovag Gyöngyösi Imre nemzetőr altábornag

Május 24., 25., 26., 28. - Hősök Napja. Városunkban több napon keresztül, több helyszínen tartották meg a Hősök Napi megemlékezés-sorozatot. Rendünk minden egyes alkalommal képviseltette magát, virágokat, koszorúkat helyeztünk el. Megyénk sok városában is részt vettünk a megemlékezéseken.

Június 2. - Kalocsán képviseltük Rendünket a Magyar Csendőri Bajtársi Egyesület Közgyűlésén, illetve a Trianoni megemlékezésén.

Június 2, 4. A Trianoni megemlékezéseken alcsoportunk tagjai jelen voltak több városban is.

Kiskunfélegyháza

Az Ereklés Országzászló felvonásával kezdődött Félegyházán az emlékezés a trianoni békediktátumra. A trianoni tragédiára emlékezve június 4-ét a magyar Országgyűlés 2010-ben a Nemzeti összetartozás napjává nyilvánította: „A több állam fennhatósága alá vett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, melynek államhatárok feletti összetartozása valóság, s egyúttal a magyarok személyes és közös

ségi önazonosságának meghatározó eleme”. Amíg a magyarság egészében megvan az összetartozás tudata, az egymásért érzett felelősség, az önző, egyéni érdekek és anyagi javak hajszolása helyett a nemzet érdekeiért vállalt szolgálat, addig ez a nemzet

erősödik! – mondta Balla László alpolgármester. Vitéz Alács Tibor beszédében többek között ezt fogalmazta meg: „A magyarság ellen összefogott erők elvették hegyeinket, vizeinket, bányáinkat, de nem tudták elvenni hitünket abban, hogy egyszer újra egy lehet nemzetünk.”

Június 4. - Harc községben a megyei rendtársaink is részt vettek a Kormányzó úr szobrának avatásán.

Június 24. - Kiskunfélegyházán v. Varga Zoltán szervezte a múzeumok éjszakája kiállítását.

Június 24., 26. - Üldözöttek emléknapja. Szintén a központi ünnepségen vettünk részt, a „kulák” szobornál. A vörös terror áldozataira emlékeztünk megyénk több városában is.

Július. 22. – Kecskeméten, a Hunyadi téren tartották meg a Nándorfehérvári Hősök megemlékezését. Több rendtársunkkal vettünk részt a városi ünnepségen.

Július 27. - V. Bartha Csaba rendtársunk temetése. Kecskeméti Köztemetőben vettünk búcsút a 91 éves korában elhunyt rendtársunktól.

Augusztus 11. - Ebben az esztendőben másodszor főztünk ebédet a Carol W. központban.

Rászoruló embertársaink örömmel fogadták adományunkat.

Augusztus 19. - Tiszaalpáron tartott Hagyományörző Napon a Kiskunfélegyházi rendtársak vettek részt.

Augusztus 20. - Szent István király ünnepén több városi rendezvényen is részt vettünk.

Kiskunfélegyháza

Szeptember 9. - Kiskunfélegyháza, Városi „Libafesztivál” tartott rendezvényen vitték jó hírünket a helyi rendtársak.

Szeptember 23. - Nagy örömünkre Kecskeméten került sor a 2017. évi ünnepélyes vitézavatásra. Alcsoportunk tagjai sok munkával, önzetlen segítséggel tették emlékezetessé szép ünnepünket. Köszönettel tartozunk mindnyájuknak ezért az összefogásért, sok munkáért!

Fotó: HIROS.HU

A Rendről, vitézavatásról, rendi munkáról készült a beszélgetés az újságíróval, s a megjelent újságcikk tárgyilagosan ismertette az elhangzottakat, tájékoztatott a Vitézi Rendről. Köszönet érte.

Október 6. - Aradi vértanúinkra emlékeztünk több városban is.

Kiskunfélegyháza

Október 7. - Kassai Lajos kaposmérői birtokára hívta meg a kiskunfélegyházi rendtársainkat.

Ő az a világhírű íjász, aki újjálesztette az íjászatot, s megteremtette a mai modern íjászatot. Felejthetetlen lovasbemutatókra is sor került.

Október 14. - Őszi állománygyűlésünk Kunszentmiklóson került megrendezésre. Itt mutatkoztak be új rendtársaink is. Ez alkalommal is v. Pintér Gyula nagytiszteletű úr adott otthont rendezvényünknek. Köszönjük Nagytiszteletű úrnak ezt a lehetőséget.

Október 14 – Kalocsai Vitézi Hadnagyság - Az Öregtényi Lourdesi Szűzanya Kápolna meglátogatása, állománygyűlésünk előtt. Öregtény, Szakmár község mellett, Kalocsától 3 km.-re található kistelepülés, 3 állandó lakóval. A kápolnát a Szűzanya szoborral együtt ellenszolgáltatás nélkül újrafestettük édesapámmal. A kápolna megáldása ezt megelőző hétvégén, 7-én volt. 14-én reggel eljöttünk ide, hogy itt kérjük a Szűzanya áldását az aznapi kunszentmiklósi vitézi állománygyűlés résztvevőire.

v.Vörösváczy Csaba v.hdgy.

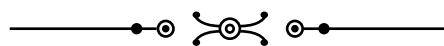

Lovag Gyöngyösi Imre, v. Kákonyi Mátyás, Golyhovics M.-né vitéz Maczkó Erzsébet, v.Vörösváczy Csaba v.hdgy. Vörösváczy János, v. Mácsai Annamária, v. Mácsai Lajos láthatóak a fényképen

Október 23. - Forradalmunk évfordulója alkalmából részt vettünk a városi ünnepségeken, koszorúzásokon.

Kalocsa

November 2. – Halottak-napi megemlékezéseken vettünk részt.

November 10. – Kecskeméten tartották a Kato-
na József születése alkalmából ren-
delt megemléke-
zést. Kecskeméti
rendtársakkal
részt vettünk az
ünnepségen.

November 11. - A Kiskunfélegyházi Felső temetőben szentel-
ték fel az I. világháborúban elesett hősök hadisírait.

November 18. - Székkapitányságunk is képviselte Rendünket a Kenderesen tartott megemlékezésen, Horthy Miklós Buda-
pestre történt dicsőséges bevonulásának 98.évfordulóján

November 29. - dr. Szakonyi Zoltánra, a kecskeméti 56-os mártírra emlékezett a város.

Több rendtársunk részt vett az emléktábla-avatáson, s leróta kegyeletét.

December 14. - Évzáró klubestünk a Carol Wojtyla Központban. A szép, családi összejövetelen sok rendtársunk vett részt.

December 15. - V. Nagy Lóki Lajos rendtársunkat az idén avatták Kecskeméten.

Művész ember, Budapesten, a Mezőgazdasági Múzeumban rendezett kiállításon az Ő faragását is bemutatták a 24. Betlehemi Jászol Kiállításon. „Alkotásom egy diófába faragott dobormű: Szenteste az 500 Éves Reformáció Évében címmel, szintén bekerült a kiállítás válogatott anyagai közé. Köszönöm a szervezők, a zsűri munkáját, munkám elismerését!” Soli deo Gloria”

Dr. Juharosné vitéz Molnár Piroška tb. székkapitány asszony köszönti törzsszékünk tagjait az év vége alkalmából. Örömmel vettük a jókívánságokat és sok szeretettel kívánunk egészséggel

teljes, boldog új évet Székkapitány Asszonynak, családjának, s kívánjuk, legyen számtalan fel-emelő alkalom a találkozásra, rendi-baráti együttlétünkre. Köszönjük Rendünkért, törzsszékünkért tett sokéves fáradozását, mely megalapozta jelenlegi rendi munkánkat. Isten áldja Székkapitány Asszonyt.

Tisztelettel

v. Tiszavölgyi István
székkapitány

Jász-Nagykun-Szolnok megyei Székkapitányság

Székkapitányságunk 2017 I. félévi állománygyűlését április 08. napján tartottuk meg Jász-Nagykun- Szolnok megye székházának Márvány termében.

A zászló bevonulását követően v.l. Szerencsés Sándor szkp. köszöntötte a megjelenteket. A 2016 évi pénzügyi gazdálkodásról szóló beszámolót I. Kiss János VRNT. v.alhdgy. tartotta meg. V.l. Szerencsés Sándor szkp. a Történelmi Vitézi rend jelvényeiről, kitüntetéseiről és azok szabályszerű használatáról tartott előadást. Megemlékeztünk vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr halálának 60. évfordulójáról. Az állománygyűlés utolsó mozzanataként felkerestük v. Szathmári József őrnagy emléktábláját, s leróttuk kegyeletünket. Ő volt, aki – 1956-ban egyedül, a szovjet tankok tüzeiben - katonáinak és a város lakosságának az életét mentette meg. Tavaszi állománygyűlésünket közös bajtársi ebéd elfogyasztásával zártuk.

Őszi állománygyűlésünket 2017. november 25-én tartottuk meg a megyei székház Márvány termében.

Az állománygyűlést megtisztelte jelenlétével v. Hunyadi László főkapitány, v. Soltész Gyula főszéktartó tkp., v. Tiszavölgyi István Bács-Kiskun Vármegye székkapitánya. Az esemény lovag Morvay István VRNT v.hdgy. által vezetett zászlóbevonulással vette kezdetét, s a Himnusz elhangzását követően v. l. Szerencsés Sándor szkp. köszöntötte az állománygyűlés résztvevőit, majd a székkapitány megemlékezett a

73 évvel ezelőtt lezajlott Budapest ostromáról és az azt követő kitérősről, amelyet a résztvevők nagy érdeklődéssel hallgattak. V. Hunyadi László főkapitány és v. Soltész Gyula főszéktartó tkp. tájékoztatót tartott a Történelmi Vitézi Rend helyzetéről és aktuális feladatairól.

Főkapitány úr kitüntetésekot adott át: v. l. Szerencsés Sándor ezüst érdemkereszt, v. Lázár Tibor bronz érdemkereszt, lovag dáma Morvay Istváné VRNT. bronz nemzetvédelmi kereszt, és v. Szerencsés Szilárd bronz érdemkereszt kitüntetésben részesültek. Végezetül v. l. Szerencsés Sándor szkp. felkérésére v. Lázár Tibor v.hdgy. honv. őrnagy beszámolót tartott a hazánk, Magyarország és Európa védelmére létrehozott határárnál töltött szolgálatainak tapasztalatairól.

Az állománygyűlés hivatalos részét követően egy közeli étteremben közös ebédet vettünk részt, s itt már kötetlenül beszélgettünk az elhangzottakról.

Horthy Miklós és a Nemzeti Hadsereg Budapestre történt bevonulásának 98. évfordulójának tiszteletére megemlékezést tartottak Kenderesen a Horthy-Ligetben 2017. november 18-án, melyet v. Bogdán Péter, Kenderes volt polgármestere szervezett. Az ünnepségen v. l. Szerencsés Sándor Jász-Nagykun-Szolnok megye székkapitánya vezetésével, díszegységünkkel képviseltük Rendünket. A rendezvényen v. Vörösváczy Csaba v.hdgy. és díszegysége, s hagyományörző csendőőrök is részt vettek. Méltón emlékeztünk meg e jeles évfordulóról.

A Szent Korona Szolnokon

Szolnok városa 2000. évtől kezdődően a város napját – az 1847. szeptember elsejére, a Budapest- Szolnok vasútvonal átadására emlékezve – hagyományosan minden év szeptember elsejét követő hétfőjén ünnepli meg. Ez évben az egyik kiemelkedő esemény a magyar Szent Korona hiteles másolatának Szolnokra érkezése volt. A koronaőrök kíséretében egy gőzmozdony által vontatott nosztalgia-szerelvény az Ó-Szolnoki pályaudvarra

hozta a Szent Koronát. A város vezetésének felkérésére innen - Rendünk székkapitányságának díszkíséretével, v.l. Szerencsés Sándor szkp. felvezetésével - a Belvárosi Nagytemplomba vitték a koronaőrök. Ökumenikus imaóra keretében köszöntöttük Öfelségét, a Szent Korona hivatalos másolatát. A Történelmi Vitézi rend Dél- Közép Magyarország Törzsszékének rendtagjai az ünnepi esemény alatt díszőrséget álltak. A Szent Koronát a késő délutáni órákban vitték vissza a fővárosba.

l. Csicsman György VRNT. sajtóreferens

DÉL-ALFÖLD TÖRZSSZÉK

BÉKÉSI MEGYEI SZÉKKAPITÁNYSÁG

Állománygyűlés 2016. november 26. Orosháza, Diófa étterem különterme

Az állománygyűlésen megjelent v. Béres Ferenc otkp. és ked-

Vitéz lovag nemzetőr Simon Árpád rendtársunk, akit 56-os tevékenységéért börtönbüntetéssel „jutalmaztak” emlékezett az 1956. októberi, novemberi szép napokra, és az azt követő megtorlásokra.

ves felesége, aki a fényképeket is készítette. Dr. v. Domonkos István székkapitány köszöntötte a megjelenteket és röviden beszámolt az elmúlt évben végzett munkáról, és ismertette a 2017. évi terveket is. V. Béres Ferenc ismertette a TVR 2016-ban végzett munkáját, külön kiemelve az 1956-os szabadságharc 60. évfordulójára a TVR által szervezett budapesti ünnepséget.

V. Béres Ferenc átadta v.l.nőr. Simon Árpádnak az 56-os emlékérem kitüntetést, valamint a TVR által készített EMLÉKEINKBEN ÉLNEK 1956. című könyvet is.

V. Béres Ferenc átadta v. Kiss Sándor vitézi alhadnagynak a mb. vitézi hadnagyi, v. Várady Attilának a mb. vitézi alhadnagyi kinevező okiratot.

A gyűlés további részében a jelenlévők tették meg észrevételeiket, hozzászólásaikat, javaslataikat. Az állománygyűlés hivatalos részét követően kezdődött a bőséges vitézi ebéd, imát mondott – adventi gondolatokat idézve – v. Blás Sándor kunágotai plébános.

Ebéd után mindenki csak álmélkodott, amikor a pincér betolta a hatalmas méretű vitézi tortát, melynek tetején a Magyar Hiszekegy első versszaka volt olvasható. A torta alkotója a dombiratosi v. Kerekes Nándor és v. Kerekes Szilvia leánya Kerekes Vanda cukrásztanuló volt.

2017. február – Doni emléktúra

Doni áttörés, Orosháza, 2017. január 14.

A Magyar Tartalékosok Szövetségének Békés Megyei Vezetősége – vezetője v. Antal László rendünknek is tagja – a II. világháború hősei és áldozatai emlékére XII. alkalommal szervezett Doni Emléktúrát, mely 2017. január 12-én kezdődött Tótkomlóson, és január 14-én ért véget Orosházán.

A résztvevők - a TVR. orosházi tagjaival kiegészülve – Orosházán, az I. világháborús emlékműnél. Ünnepi megemlékező Dávid Zoltán Orosháza polgármestere volt. A beszéd elhangzása után a jelenlévők koszorúkat helyeztek el a szobor előtt.

A Hősök tiszteletére ökumenikus áhítattal zárult az Emléktúra az evangélikus templomban. Igét hirdetett Ördög Endre evangélikus igazgató lelkész, és Iványi László tb. kanonok, római katolikus esperes-plébános.

2017. évi május 20-i állománygyűlés, Orosháza-Szentetornya

Rendi eseményünket a Községi Házban tartottuk, v. Lévy István tb székkapitány is megtisztelte állománygyűlésünket. A beszámoló, hozzászólások elhangzása után elfogyasztottuk a vitézi ebédet. Megemlékeztünk a 95. születésnapját betöltött v. Simon Árpád rendtársunkról is, aki egészségi állapota miatt nem tudott megjelenni az állománygyűlésen. A gyűlés után orosházi lakásában köszöntöttük – ebédet is vittünk – ajándékkal a Vitézi Albumot kaptá.

v. Kiss Sándor v. hdgy, v. Domonkos István székkapitány beszámolóját tartja, v. Antal László, v. Lévai István tb. székkapitány, v. Várady Attila v. alhdgy.

V. Blás Sándor plébános áldást mond a bajtársi ebéd előtt

Március 15. Orosháza, Rendünk koszorúja. A városi rendezvényen, a Kossuth szobornál koszorúzott Dr. v. Domonkos István székkapitány, v. Várady Attila v. alhdgy és v. Ujj Sándor Pál

Hősök Napja, május 28. Orosháza. Rendünk képviselőiben koszorúzott v. Horváth Katalin v. Várady Attiláné, Dr. v. Domonkos István székkapitány, v. Várady Attila v. alhdgy, v. Ujj Sándor Pál

Nemzeti Összetartozás Napja

A trianoni békediktátum aláírásának évfordulóján Orosháza város lakosságával együtt emlékeztünk a Történelmi Emlékparkban. Az emlékezők – köztük Rendünk képviselői is 1-1 szál virágot helyeztek el az emlékmű előtt. A megye több falujának és városának templomában – Orosháza, Dombiratos, Kunágota, Gyomaendrőd - szóltak a harangok!

2017. szeptember 9. Gyomaendrőd Vitézi Várossá nyilvánításának ünnepe

Gyomaendrődön v. Füredi Gábor néhai székkapitányunk alkotása - a Gyomai és az Endrődi hősök emlékére emelt kopjafa - a 2015. augusztus 20-i ünnepség keretén belül került átadásra.

Gyomán és Endrődön - most már Gyomaendrődön kutatott háborús hőseink után v. Kiss Sándor v.hdgy., s szinte egyedülálló, hogy az egykori Gyoma és Endrőd települések a XX. század két nagy háborújában a lakosságuk lélekszámához viszonyítva, kiemelkedően sok katonahőst adtak a hazának: 12 fő tiszti, 45 fő legénységi és 32 fő várományosi állományú avatott vitézt.

A Történelmi Vitézi Rend Vitézi Széke ezért a tényért Gyomaendrődöt Vitézi Várossá nyilvánította.

Az ünnepség a polgármesteri hivatal előtti téren, a vitézek emlékére állított kopjafa előtt, a zászlók és a vitézek bevonulásával kezdődött: két zászlótartó vitézünk állt díszőrséget Rendünk székkapitánysága és Gyomaendrőd zászlajával.

A Himnusz eléneklését követte a vitézek hitvallása, a Magyar Hiszekegy. Toldi Balázs polgármester ünnepi köszöntője után vitéz Hunyadi László főkapitány tartotta meg ünnepi beszédét. Azokról szólt, akik nem mérlegeltek, harcoltak esküjükhöz híven – és 100 év után is dicsőséget szereztek szülőhelyüknek.

Vitéz Kiss Sándor v.hdgy.a kutatásai során kibontakozó hőstettekről beszélt, melyek a mai felfogásunk szerint elképzelhetetlen kitartásról, fegyelemről, áldozatvállalásról – és tragédiákról szóltak.

Papp-Váry Elemérné Sziklay Szeréna Magyar Hiszekegy című verse a mérhetetlen áldozat ellenére elvesztett háborút, Trianont követő felrázó költemény:

**Magyar! Te most árva, elhagyott, veszendő,
Minden nemzetek közt lenn a földön fekvő,
Magyar, legyen hited s tiéd a jövőndő.**

– Reményünk, hogy akik a hitért, békéért, nemzeti egységért életüket adták, áldozatuk nem volt hiába!

Fülöp Mónika evangélikus lelkész, Papp Tibor református lelkipásztor, Ft.v. Blás Sándor plébános atya megáldotta illetve felszentelte a vitézek emlékére emelt kopjafát

A Békéscsabai K. und K. 101. gyalogezred emlékére és tiszteletére, amely a legtöbb vitézt adta, elhangzott Dr. Gyöngyösy János: Vitéz 101-esek című verse.

Vitéz Hunyadi László főkapitány úr átadta a Gyomaendrődöt Vitézi Várossá kinevező oklevelet Gyomaendrőd polgármesterének, Toldi Balázs úrnak

Az oklevél bemutatása és átadása után elhangzott v. Szeleczy Zita: Ima című írása, melynek befejező mondatai: **Istenünk, ne feledkezz meg rólunk és kérésünkről, ne szégyenítsd meg reménységünket, Benned és az Igazságban való hitünket. Elégeld meg magyar néped szenvedését, szolgáltsd számára igazságot és add meg neki a boldogabb jövőndőt!**

A Jézus Krisztus nevében kérjük Tőled, Atyánk! Amen.

Koszorúzás: a Vitézi Szék nevében koszorút helyez el v. Hunyadi László főkapitány, v. Soltész Gyula főszéktartó és v. Béres Ferenc országos törzskapitány, együtt a Békés m.V.Hadnagyság nevében dr.v.Domonkos István v. hadnagy úrral.

V. Füredi Gábor kopjafája – koszorúzott özvegye, Erzsébet asszony.

v. Antal László, nemzetes Kádár Ferenc, Dr. v. Domonkos István székkapitány, Ft. v. Blás Sándor plébános, v. Kiss Sándor v. hdgy., v. Sitkei József, v. Balázs Ilona, v. Horváth Katalin, v. Dani Sándor, Várady Attila, v. Kerekes Mária, v. Madaras Ágnes v. hdgy., v. ifj. Hegyessy Tibor, v. Mike Zsófia

Az ünnepség befejezése után Polgármesteri Hivatal dísztermében **bemutatásra került vitéz Kiss Sándor vitézi hadnagy – VITÉZEINK / Gyomaendrőd vitézei és hősei című könyve**, - melyből a jelenlévők emlékebe kaptak egy-egy dedikált példányt.

Kiadványról, írójáról, esetleges megvásárlási lehetőség: Az ünnepi eseményre kiadott könyv Gyomaendrőd két világháborúban hősiesszen harcoló, vitézzé avatott katonáinak történetét rögzíti, akik a vitézségi érdemek legalább a bronz fokozatát megkapták. A Honvédség és a közös Hadsereg ezredszinten került felsorolásra, a hősök adatai, fényképpel és a hőstetteik leírásával, valamint bőséges képanyaggal.

Vásárlási lehetőség: a könyv szerzőjénél, v. Kiss Sándor v.hadnagnál; kiss.sandor738@upcmail.hu címen lehetséges.

A könyvbemutatót követően a Községi Házban kezdődött állománygyűlésünk, v. Hunyadi László főkapitány úr beszámolt a Vitézi Rend országos helyzetéről, átadta v. Kiss Sándor mb. v. hadnagnak vitézi hadnagyi kinevezését, és az eddig végzett – különösen a vitézi város elismerés előkészületeiben – munkája elismeréseként a Vitézi Rend Bronz Érdemkeresztjét. Állománygyűlésünk bőséges vitézi ebéddel és jó hangulatú beszélgetéssel fejeződött be későn délután.

(Fotók: v. Kiss Sándor)

Az Aradi Vértanúkra (1849. október 6.) emlékeztünk

1956-os Forradalom és Szabadságharcra, a XX. század második felének magyar hőseire emlékeztünk

Csongrád megye, Hódmezővásárhelyi Alcsoport

Tíz hősi halott újratemetése Hódmezővásárhelyen – Hadisír-mentő vitézek

Még 2014-ben kezdte meg a Történelmi Vitézi Rend hódmezővásárhelyi Alcsoportja az elhagyatott, elpusztult I. világháborús katonai parcella feltárását a volt Arany temetőben. Az első „kapavágásokról” szóló beszámolóinkat 2014-ben küldtük.

Háromévi kitartó munka eredményeként, levéltári kutatással és kétkézi erővel, a helyőrség katonáinak közreműködésével helyreállítottunk és 2017. október 30-án, a honvédelmi miniszter és a miniszterelnökséget vezető miniszter jelenlétében ünnepélyesen újratemetünk tíz hősi halottat a Kincses temető felújított hősi parcellájába.

„A hazáért haltak, bánatunk hát nincsen! Áldassék az Isten!”

2017.10.20. Hódmezővásárhelyen, a Kincses temető hősi parcellájánál a Történelmi Vitézi Rend hódmezővásárhelyi csoportja tagjainak három éves munkája öltött testet. A volt Arany temetőben a korábban felkutatott, I. világháborús hőseink porhüvelye került át méltó helyre, a Kincses temető hősi parcellájába. Akkor, 3 éve, áldatlan állapotok közepette, nádasban, 60-80 cm építési törmelék alól ástuk, kerestük meg hőseink sírjait. Fejköveik jellemzően romos állapotban voltak. Rendünk tagjai az eltelt időben többször kitaraktatták e helyet barátainkkal, iskolásokkal karöltve. Többször kezdeményeztük e méltatlan állapot megszüntetését a honvédség és az önkormányzat irányába is, melynek eredményeként több variációból végül egy pályázatnak köszönhetően helyreállt a méltóság, megvalósult egy új, a hőseink földi maradványait befogadó parcella, ahol az eredeti fejköveknek megfelelő, új emlékjeleket állítottunk fel. A gondolattól a megvalósulásig hosszú volt az út, s Rendünk tagjai mindent megtettek azért, hogy eljussunk a célba. Vitéz Kovács Ferenc komoly kutatómunkával segítette elő mindezt, a honvédség az anyagi forrást adta hozzá, a város pedig a pályázat megvalósításához megkereste e megfelelő embereket.

Az újraavatáson Kószó Péter alpolgármester, Lázár János, a miniszterelnökséget vezető miniszter és Simicskó István honvédelmi miniszter mondott beszédet, mely után megkoszorúztuk a parcellánál felállított emléktáblát.

Immár méltó módon alhatják e hősök is örök álmukat, s mi is haladhatunk tovább utunkon, tudva, hogy ezt a feladatot tisztes-séggel elvégeztük!

Itt szeretnénk köszönetet mondani Rendünk tagjainak, mindazoknak, kik a volt Arany temetőben segítségünkre voltak, a Kegyelet Kft. dolgozóinak, a református egyház munkatársainak, vásárhelyi Nagy Nándor szobrászművésznek a tervezésért és a kivitelezés során nyújtott koordinációért, Pólya Ferenc műköves mesternek és munkatársainak a műköves munkáért, Pesti Fe-

rencnek kőfaragó munkájáért, Markó Csabának az egyéb koordinációkért és mindenki másnak, aki hozzájárult ahhoz, hogy ezen emlékhely kialakulhasson! Dicsőség a Hősöknek!

2017. szeptember - Kopjafa-állítás Szegeden. Erdélyi rendtársaink kopjafája az anyaországban

A II. világháború végén a szovjet csapatok az ország területén 56 hadifoglytábort létesítettek. Szegeden az üresen álló, 600 férőhelyes Csillag börtönbe 12.000 személyt, főként katonákat, de számtalan civilt is összezsúfoltak, s a repülőtér mellett is létesítettek egy fióktábor. A szegedi hadifoglytábor 1944 novemberétől 1945 májusáig működött, melyben a nagy zsúfoltság, elégtelen táplálkozás és a tisztálkodási lehetőség teljes hiánya következtében eltetvesedés, majd kiütéses tifuszbajrány alakult ki. A nagyszámú beteg ellátására 1945. február 20-tól a városban szükségjárványkórházakat állítottak fel, de a járvány mégis áterjedt a polgári lakosságra is, számos áldozatot követelve. A hadifoglyok közül 3071 magyar katona vesztette életét, akiket tömegsírban hantoltak el a Belvárosi temető II. világháborús katonai parcellájában. Egy ilyen temető volt Homoródszentmártonban, ahol 1913-ban Balázs Dénes közbiztonsági született. Az ő, valamint a többi áldozat emlékére fia, vitéz Balázs Dénes kopjafát faragott. 2016-ban sikerült felderíteni az elhunyt sírhelyét, kérvényeztük a kopjafa-állításához az engedélyt. Számtalan levélváltás és egyeztetés után került sor a kopjafa Erdélyből Szegedre szállítására, felállítási helyének kijelölésére, melyet az alapítás és a kopjafa betonozása követett.

A Történelmi Vitézi Rend Székely Törzsszéke három napos magyarországi kirándulása során részt vett Kenderesen a Horthy-megemlékezésen és konferencián, majd az utolsó napon,

V. Máthé Lóránt Pál, a Székely Törzsszék törzskapitánya tartott beszédet

szeptember 3-án Szegedre érkeztek a rendtársak és családtagjaik. Rövid városnéző sétát, majd ebédet követően a szegedi rendtársakkal mentünk a temetőbe. A temető parkolójában felálló egységet a zászlóvivők nyitották meg, majd a rendi tisztségviselők és lelkész, a többi rendtárs, végül a családtagok és vendégek következtek. Közel kétszáz méteres menetelés után érkeztünk a felállított kopjafához.

V. Gimesi István Miklós, Csongrád megye székkapitánya szolt az itteni hadifoglytáborról

Erdélyi rendtársaink 46 fős csoportja, figyelemreméltóan fegyelmezett, egységesen rendi köpenyben vonultak a felállított kopjafához. Ünnepi, megható pillanatok következtek.

A kopjafát Juhász András esperes, a Szeged-Kálvin téri református gyülekezet lelkésze áldotta meg rövid ima után

Az áldás után a koszorúk elhelyezése következett

Megható színfoltja volt a megemlékezésnek, mikor néhai vitéz Balázs Dénes rendtársunk dédunokái citerakisérettel katonadalokat adtak elő dédapjuk sírja fölött.

Az eseményt jelenlétével megtisztelte v. Béres Ferenc otkp, dr.v.Gyergyóújfalvi-Lázár István Dél-Alföld TSZK. törzskapitánya, v. Kerecsen László tkp., koronaőr, v. Madaras Ágnes v.hdgy. valamint a Szegedi Bajtársi Klub. A megemlé-

kezők ezt követően az orsovai születésű v. Siprák László őrnagy urna-fali sírjához vonultak: Ő ugyanis nyolcadikként kapta meg a Tiszti Arany Vitézségi érmet Galíciában véghezvitt fegyvertényéért, majd a Torda környéki harcokban jeleskedett, fedezve a visszavonuló alakulatokat. Fegyvertényeinek ismertetése után sírjára koszorú került, s elénekeltük a Magyar Himnuszt.

Utolsó állomásunk Mihalik Kálmán kopjafájához vezetett. Ő a bánási Oravicabányán látta meg a napvilágot a Millennium évében, később a kolozsvári egyetemen volt orvostanhallgató. Az egyetem Szegedre kerülésével itt vált kutatóorvossá. Csanády György Székely Himnuszának zenéjét 1921-ben szerezte, a következő évben, mindössze 26 évesen, tífuszban hunyt el. Sírjának koszorúzását követően a Székely Himnuszt énekelték el a jelenlévők.

Erdélyi rendtársaink fogadásában, a kopjafa felállításának előkészületeiben, az események képi dokumentálásában nyújtott önzetlen munkájukért külön köszönetet mondok vitéz Hárs László és Mogyorós Attila VRNT v.hadnagy uraknak.

Jó érzés volt erdélyi rendtársainkkal együtt, egy új magyar emléket állítani, együtt énekelni a himnusokat, együtt emlékezni közös történelmünkre.

Szeged, 2017. szeptember 6.

vitéz Gimesi István Miklós székkapitány, Szeged

DÉL-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK

BESZÁMOLÓ

2016.12.17 Családi délutánt szerveztünk a közelgő Karácsonyi ünnepek alkalmából. A családi délután jó hangulatban és kötetlen beszélgetésekkel telt el. Sok érdekes történet és emlék került elő a Rendtársak emlékezetéből. Apró ajándékokkal leptük meg egymást.

2017.01.14 A Doni katasztrófa 74. évfordulójára emlékezve a Baranya megyei csoport tagsága megemlékezést tartott a Pécsi Köztemetőben a Világháborús emlékműnél. Az emlékbeszédet

vitéz Nyárfás Csaba székkapitány tartotta, beszédében méltatta a doni harcokban elesett hősök tetteit és hősi magatartásukat. A megemlékezés a Szózat közös eléneklésével és az emlékezés koszorúinak elhelyezésével ért véget.

v. Szárazajtai János törzskapitány, v. Nyárfás Csaba székkapitány, Matheovits László VRNT, Szomor Ferenc VRNT, v. Bánó Márta, v. Réti Gizella Balláné, v. Forró Norbert, dr. v. Bárdi László

2017.03.15 Nemzeti ünnepünk alkalmával a város által rendezett közös ünnepségen vettünk részt. A megemlékezés koszorúját elhelyeztük a z emlékszobor talapzatánál a Rend nevében.

2017.03.04 Tavaszi Állománygyűlésen jelen volt vitéz Béres Ferenc otkp. Az állomány megjelenése és a létszám megfelelt az elvárásoknak. Meghatároztuk a következő időszak feladatait, beszámoló hangzott el a csoport eddigi tevékenységéről. Országos Törzskapitány úr a Rend életéről és a további feladatokról adott tájékoztatást. Az állománygyűlés kötetlen beszélgetéssel és szolid vendéglátással zárult.

2017.05.28 Hősök Napjára emlékezve a Baranya megyei csoport ünnepi megemlékezést tartott a Pécsi Köztetetőben a Világháborús Emlékműnél. Emlékbeszédet Maráczai Tibor VRNT úr mondott. Az ünnepségen sok meghívott vendég és társszervezet vett részt. A megemlékezés a koszorúk elhelyezésével és a Szózat közös eléneklésével fejeződött be.

2017.06.03 Trianoni megemlékezésen vettünk részt a Vasasi Szent Borbála Egyesület meghívására a Vasasi templomkertben elhelyezett Trianoni emlékműnél. Az ünnepi beszédet Dr. Hoppál Péter, az EMMI kultúráért felelős államtitkára, pécsi országgyűlési képviselő mondta. Vendégként jelen volt Albert Tibor, Tusnádfürdő polgármestere is. A Baranya megyei csoport koszorút helyezett el az emlékműnél.

2017.06.04 Vitéz Nagybányai Horthy Miklós Kormányzó úr mellszobrának avatása. Trianon 97. évfordulója alkalmából a Tolna megyei Harc községben v. Nagy Lajos v.hdgy. éttermenek területén v. nagybányai Horthy Miklós Kormányzó úr mellszobrának felavatására rendezett ünnepségen vettünk részt, ahol v. Hunyadi László főkapitány és v. Béres Ferenc otkp. is jelen volt.

2017.08.26 vitéz Igmándy-Hegyessy Géza testőr altábornagy úr születésének 135. évfordulója A hagyományokhoz híven idén is megemlékeztünk vitéz Igmándy-Hegyessy Géza testőr altábornagy úr születésének 135. évfordulójáról Domolos puszán, a családi kápolna kertjében és a lakóházánál elhelyezett emléktábláknál. Itt helyezzük el a megemlékezés koszorúit. Az idei megemlékezésen részt vettek a Szigetvári Várbaráti Kör tagjai és a szigetvári Önkormányzat képviselőitében megjelent vendégek, s koszorút helyeztek el az emléktáblánál. Megemlékező beszédet vitéz Szárazajtai János törzskapitány úr mondott.

2017.09.21 Repülő Emlékmű. Ezen a napon volt 25. évfordulója annak az eseménynek, hogy 1992. 09.22. én az országban elsőként emlékművet állítottak és avattak a II. Világháborúban a légi csatákban hősi halált halt repülő pilótáknak és a repülés közben elesett bajtársaknak. Az emlékmű értelmi szerzője és szervezője, aki a kivitelezésben is orosz-lánrészt vállalt, Rendünk megbecsült és tisztelt tagja Fehér Endre VRNT rendtársunk. Nemzetes úr idén tölti be a 88. életévét. Kívánunk még sok erőt, egészséget.

2017.09.23. Vitézavatás Kecskeméten. A Történelmi Vitézi Rend az ideai avatását a Kecskeméten lévő Nagytemplomban tartotta. Dél-Dunántúli Törzsszék kettő főt posztumuszként, egy főt várományosként, hat főt a Nemzetvédelmi Tagozatba (VRNT-ként) avatott. Az avatás után az avatottak és hozzátartozók közös bajtársi ebéden vettek részt.

2017.08.26 Basal község 800 éves A Történelmi Vitézi Rend székkapitánysága meghívást kapott egy fontos eseményre. Szigetvár mellett helyezkedik el Basal község. 800 éves fennállása alkalmából ünnepséget rendeztek, ahol a szentmise után a templom előtti téren kopjafát állítottak és szenteltek fel az ünnepi alkalom tiszteletére. A kopjafánál koszorút helyeztünk el a Rend nevében.

2017.09.09 A Zrínyi Napok ünnepségsorozat kapcsán a PTE ÁOK udvarán felállított Zrínyi szobornál rendezett megemlékezésen vettünk részt és koszorút helyeztünk el Szigetvár Hős Védőjének szobránál Rendünk nevében.

2017.10.21 Megemlékezés az 1956-os forradalomra Hosszúhetényben

Hosszúhetény Község Önkormányzatának Képviselő-testülete nevében meghívást kapott a Történelmi Vitézi Rend az 1956. október 23-i forradalom és a Köztársaság kikiáltása évfordulójának tiszteletére rendezett ünnepségre. A Rend nevében koszorút helyeztünk el az emlékhelyen lévő kopjafánál.

2017.10.23 Megemlékezés az 1956-os Forradalom évfordulóján Pécsen

Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzata meghívást küldött a Baranya megyei csoport részére az 1956-os forradalom és szabadságharc 61. évfordulója alkalmából, 2017.10.23-án megrendezésre kerülő városi ünnepségre és koszorúzásra a Színház téri '56-os Munkatanács Emlékűnél. A Rend nevében koszorúztunk, leróttuk kegyeletünket hőseink előtt.

MAGYAR KIRÁLYI KORONAŐRÖK EGYESÜLETE

Kivonatok, részletek a 2017-es év gazdag programjából

2017. február 18. – A Don melletti harcok katona-áldozataira és a Budavári kitörésben hősi halált halt katonákra és civil hősökre emlékeztünk a Fejér megyei Mány községben.

A Hősök Emlékművénél a mányi Hársfadombi Nyelvoktató Német Nemzetiségi Általános Iskola tanulóinak egy csoportjával

2017. március 25. Templomszentelés Gyümölcstó Boldogasszony ünnepén, a Nógrád megyei Iliny községben

Díszmenet a falu főutcáján

A Szent Korona első ízben látogatott a Fejér megyei Mány községbe 2017. február 18-án, a Kitörés-megemlékezés alkalmával, vitéz Szabó Zoltán polgármester úr meghívására. A megemlékezés-sorozat a református templomban kezdődött, az úrasztalára elhelyezett Szent Korona körül díszőrséget álltak koronaőreink, a Történelmi Vitézi Rend tagjai és a Magyar Tengerészek Egyesületének tagjai. A megemlékezés a Hősi Emlékműnél folytatódott.

2017. május 12. Kós Károly Székely Nemzeti Múzeum, Erdély, Sepsiszentgyörgy

Vitéz Kerecsen László tkp. h.koronaőr-parancsnok nagyszerű előadást tartott a Kós Károly Múzeumban. Rendünk magyarországi és erdélyi vezetői vitéz Hunyadi László főkapitány úr vezetésével, több törzsszék tagjai, iskolások, a város lakói szép számmal jelentek meg, hogy lássák a Szent Korona (hivatalos másolatát), s meghallgassák kalandos történetét egy igazi koronaórtól!

Csoportkép az előadás után: sepsiek, s a TVR néhány magyarországi és erdélyi vezetői, tagjai

Díszőrség v. Molnár Zsolt nemzetes úrral, aki a sepsiszentgyörgyi program gazdája, lelke volt

Búcsúzik a Szent Korona a múzeumtól, a sepsiszentgyörgyeiktől...
De tudjuk, hogy oltalma alatt állunk...

2017. május 13. Székelyudvarhely – Vitézavatás!

A Történelmi Vitézi Rend egyik legnagyobb és legjelentősebb eseménye Budapesten és Erdélyben. Több, mint 10 évig Csíkszereda adott otthont a vitézavatás ünnepének, 2017-ben Székelyudvarhely.

2017. július 23 – Csiliznyárad, Felvidék

A Szent Korona (hivatalos másolata) újra a Felvidéken!

A Faluháztól körmenetben indultak a Szent Korona hiteles másával a Magyar Királyi Koronaőrök Egyesületének tagjai, a Történelmi Vitézi Rend Észak-Dunántúli Törzsszékének vitézei, Csiliznyárad testvérközségének, Tápióbicske küldöttsége Kanyó Sándor polgármesterrel az élen, a környék polgármesterei, a Felvidéki Íjász Club tagjai, a cserkészek, a hagyományőrök és a falu apraja-nagyja, hogy a templomkertben felállított szabadteri színpadnál kezdetét vehesse az ünnepség. V. Woth Imre, a Magyar Koronaőrök Egyesületének elnöke a templomban tartott érdekes előadást a Szent Koronáról, illetve a Koronaőrségről. A templom falán leplezésre került az az emléktábla, amely a Szent Korona látogatását örökíti meg. A helyi Nyugdíjas Egyesület

a Csiliznyáradai Egyházi Énekkarral közösen énekelte az Örökségünk című dalt a Szent Korona előtt, majd kezdetét vette a szentmise.

Felvidék, Nászdeg, 2017. augusztus 25-e és 27-e között rendezték meg a **III. Szent István Napokat** Nászdegen, a Fő téren. Az ünnepség keretében felavatták a felvidéki kitelepítés 70. évfordulójára készült emlékművet és fogadták a Szent Korona hivatalos másolatát.

Augusztus 26. (szombat) – Program: 10.00 A Szent Korona indulása a Kis-Duna vendéglő elől; Ünnepi szentmise; 12.00 A Szent István szobor avatása; 13.00 – 15.30 A Korona megtekintése, ünnepi műsor a templomban; 16.00 A Szent Korona búcsúztatása

Salgótarján, 2017. augusztus 20. Tisztelgés a Szent Korona előtt.

Salgótarjánba érkezett a magyar Szent Korona hiteles másolata. Szent István Ünnepe alkalmából körmenettel, hangversennyel és koncertekkel is készültek az idelátogató kedves vendégeknek. **A Szent József Plébániatemplomban ökumenikus istentisztelet után** lehetőség volt a Magyar Szent Korona

na hivatalos másolatának szabad megtekintésére, fotózásra, fényképezésre.

2017. augusztus 20. Hódmezővásárhelyen a Szent Korona hivatalos másolata

Háromnapos programra várták augusztus 18-20-án a Szent István térre a hódmezővásárhelyieket. Az idén az államlapítás tiszteletére szervezett ünnepség, eseménytár több különlegességet is tartogat. Augusztus 19-én érkezett a Magyar Királyi Koronaőrök kíséretében a Szent Korona hivatalos másolata, melyet a Székely-kaputól a Szent István templomig a Magyar Királyi Koronaőrök és a Pálffy huszárok kísérték, s 16 órától tekinthették meg a templomban a korona másolatát. Öt órától szentmise, majd a korona másolatával kezdődött a körmenet a Szent István téren. /Vásárhely24.com nyomán

2017. november 12. Paizs János koronaőr százados (1906-1962) tiszteletére készült emléktábla felavatása előtt istentiszteletet tartottak a kocsi református templomban. A megemlékezésen a Paizs család tagjaival együtt több százan vettek részt. Ünnepi beszédében Simon László polgármester egyebek mellett azt emelte ki, hogy ilyen egyedülálló eseményre már régen nem volt példa a településen.

A MH. Veszprémben állomásozó Légierő Zenekara, a MH. vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár 32. Nemzeti Honvéd Díszegység Honvéd Koronaőrse, a Magyar Koronaőrök Egyesülete, a Történelmi Vitézi

Rend Megyei Székkapitánysága és a nagyigmándi hagyományörző lovas huszárok kísérték el a Szent Korona hivatalos másolatát a faluháznál felállított emléktábláig. A másolat stílszerűen egy kocson készült kocsin tette meg az utat az ünnepség helyszínéig. A II. világháború alatt koronaőrként szolgált és a háború utolsó napjaiban a Szent Korona menekítésénél is jelen volt, mígnem az ausztriai Mattsee-ben elásva rejtették el, s később átadták az Egyesült Államok hadseregének. 25 éven át Fort Knoxban őrizték, s 1978-ban juttatták vissza Magyarországra a relikviákat. Az istentiszteleten énekeinket a Légierő Fúvószenekara kísérte. Az ünnepi menet a Faluházhoz vonult, itt az emléktábla felavatását követően előadásokat tartottak Paizs Jánosról, a Szent Koronáról és a koronaőrökről. A Duna TV beszámolót készített az eseményről. *KEM.MA*

ÉV VÉGI JÓKÍVÁNSÁGOK HAZÁNKNAK, NEMZETÜNKNEK

A Magyar Királyi Koronaőrök Egyesülete igyekszik minden felkérésnek eleget tenni Magyarország határain belül – és kívül, hiszen feladatunk a Szent Koronának és történetének megismertetése, jelentőségének tudatosítása. Örömminkre szolgál, hogy nemzeti ünnepeinken, városok, falvak helyi ünnepein már helyet kap a Szent Korona – annak hivatalos másolata – tudatosítva ezzel a Szent Korona-

tan alapelveit, megerősítve magyarság-tudatunkat, együvé-tartozásunkat.

A Magyar Királyi Koronaőrök Egyesülete nevében kívánom, valósuljon meg a magyar nemzet szoros lelki egymásra-találása, éljünk Földünk bármely országában. Szent Koronánk sugározzon ránk az új évben megbékélést, egyetértést, szeretetet. Őrizze meg országunkat, nemzetünket. Az úton levőket kísérje vissza hazájukba; a világ magyarjait pedig hívja magához, erősítse meg lélekben a Szent Korona. *vitész Woth Imre elnök, koronaőr-parancsnok*

A Magyar Királyi Koronaőrök felhívása a magyarsághoz

Kérjük, lehetőségei szerint támogassa e nagyszerű létesítmény: a 2018-ban a Magyar Szent Korona hiteles másolatával országolni induló vasúti dízkocsi megépítését. E zarándoklat méltó megemlékezése lesz Szent István királyunk 980. évvel ezelőtti halálának. 2018-ban együtt ünnepelhetjük nemzeti egységünket, Szent István országát.

A kocsiszekerény szerkezetkész állapotban való megépítésének költségeit sikeres európai uniós pályázat biztosítja. Ez után az eredeti, a fennmaradt tervek szerinti díszítés, festés következik, mely több hónapot vesz igénybe. Felhívásunk minden magyarnak – e költségek fedezetét szolgálja.

Küldetésünk a Szent Korona és a Szent Jobb eszmeiségének széles körben való megismertetése, közkinccsé tétele. Kérjük, segítsék e nemes célunk elérését, hogy mindannyiunk büszkeségét, a Szent Jobb vasúti dízkocsit megépíthessük. Tisztelettel kérjük intézmények, cégek, magánszemélyek, civil szervezetek szíves felajánlásait.

A pénzügyi támogatásokról Alapítványunk igazolást tud kiállítani.

Felajánlásokat az alábbi bankszámlára várjuk:

Magyar Királyi Koronaőrök Alapítvány

Raiffeisen bank 12010501-01574857-00100004

Átutaláskor a „Megjegyzésben” - kérjük feltüntetni:

Szent Jobb-vasúti kocsi

Segítségüket előre is megköszönjük.

Elérhetőségeink:

M.Kir.Koronaőrök Egyesülete

Itt olvashatnak rólunk : www.koronaorseg.hu

Levelezési cím: 1185 Budapest, Honvéd u. 2.

e-mail koronaorseg@hotmail.com

FELHÍVÁS

Tisztelettel felhívom a rendtársak szíves figyelmét az Önkéntes Területvédelmi Tartalékos rendszerről szóló tájékoztatásra. Érdeklődni lehet vitész Szántó Attila János t.főhadnagy rendtársunknál.

Elérhetősége: szantoattila.email@gmail.com

vitész Pintér Kornél tkp.

A Magyar Honvédség új tartalékos rendszert alakít ki, az Önkéntes Területvédelmi Tartalékos rendszert. Alapelv: minden járásban felállításra kerül egy század, így az országban húszezer tartalékos lesz. Modellként az angol, a svájci, és az osztrák rendszer említhető. Lényege az önkéntesség, illetve a területi alapú szerveződés és szolgálat. A veszprémi járási század parancsnok-helyettesként, a megyei parancsnokunkkal Simon Gyula Mátás alezredes úrral, szeretnék a Vitézi Rend tagjai számára tájékoztatást tartani a csatlakozási lehetőségről, illetve arról, hogy miért lehet hasznos a belépés a soraink közé.

Szántó Attila János t.főhadnagy

MAGYAR TENGERÉSZEK EGYESÜLETE (MATE)

Emlékmű a hősi halált halt magyar tengerészek emlékére

A Vitézi Tájékoztató XXXV. évf. 1. számának, 123. oldalán írtunk arról, hogy a magyar kormány szándékában áll Pulában (Horvátország) a 27.000, számos hadi-dicsőséget szerzett magyar haditengerész emlékére emlékművet állítani.

Mit tudunk a magyar haditengerészetről? Azt biztosan, hogy Horthy „tenger nélküli ellentengernagyként” emlegették, ill. emlegetik a történelmet nem ismerők, vagy a szándékosan csúsztatók.

Az Osztrák-Magyar Monarchia hadiflottáját nem győzték le, nem rombolták szét. A Nagy Háborút követő megváltozott politikai kényszerhelyzetben azonban a győztes antant azt a végső döntést hozta, hogy e flottát a megalakuló délszláv államnak, az 1918-ban megalakuló Szerb-Horvát-Szlovén Királyságnak át kell adnunk. (Ez lett a későbbi Jugoszlávia, a soknemzetiségű, mesterségesen létrehozott ország, melynek szétrobbanásával délszláv háború, vagy jugoszláv polgárháború, 1991-1999 - Bosznia-Hercegovina, Horvátország, Koszovó, Macedónia, Montenegró, Szerbia és Szlovénia országok jöttek létre.)

A központi hatalmak elveszítették a háborút. IV. Károly október 30-án elrendelte a flotta átadását. Utolsó gesztusként Horthy Miklóst előléptette altengernaggyá. Horthy a *Viribus Unitis* fedélzetén fogadta az antant küldötteit. A tárgyalás rövid volt. A hajókon a matrózok a Himnusz hangjára még egyszer, utoljára tisztelegtek a lobogónak, majd elhagyták a hajókat. Másnap – *előre nem bejelentve, titokban, a hajó legénysége még a fedélzetén tartózkodott (!)* - olasz búvárok tapadóbombákkal elsüllyesztették a *Viribus Unitist*. A hajó felrobbanásakor a még ott-tartózkodó mintegy 300-400 tengerész, köztük 120 magyar is életét veszítette. Az eset hatalmas pánikot okozott: egy időre az összes magyar tisztet őrizetbe vették, mondván tönkreteszik az újszülött délszláv flottát, de később elengedték őket. A *Viribus Unitis* felrobbantása azonban azóta is kérdéseket vet fel...

Horthy Miklós altengernagy, a császári és királyi flotta utolsó parancsnoka Emlékirataiban így írt a flotta átadásáról és az utolsó napok hangulatáról:

„Elsősorban a könnyű betegeket és az arsenálmunkásokat indították útba, csak azután kerültek sorra hajóegységeként az egészséges matrózok. Ugyanaznap d. u. 3 órakor érkezett meg Urmánczy orszgy. képviselő, aki a délutáni magyar bizalmi férfiak értekezletén már részt is vett és egy pár szóval ismertette a magyarországi politikai helyzetet. Egyúttal nyugalomra és a legbarátságosabb elvonulásra intette a legénységet. Pont délután ½ 5-kor ment végbe - ünnepélyes formák között - a polai erődöknek és

a cs. és kir. flottának a délszlávok részére való átadása. Az átadást, valamint átvételt 21—21 ágyúlövés jelezte, amely idő alatt úgy a szárazföldön, mint a hajókon a régi osztrák zászlókat bevonták és helyébe a jugoszláv nemzeti zászlókat vonták fel.”

„1918. október 28-án azt a legfelsőbb parancsot kaptam, hogy a flottát adjam át a délszláv bizottságnak. Ez a parancs mélységesen lesújtott. Igaz, hogy szürke és szomorú jövő állott előttünk, de mindennél súlyosabb volt ez a csapás, mely arra kényszerített bennünket, hogy vereséget sohasem szenvedett, dicsőséges flottánkat harc nélkül egyszerűen elajándékozzuk. Ellenünk nem vonult fel az ellenség, az Adrián csend honolt. Nem maradt választásom, a délszláv bizottságot fogadnom kellett. Összejövetelünket október 31-én délelőtt 9 órára tűztem ki a „*Viribus Unitis*” zászlóshajómon.”

„Az a kérdésem, hogy a flotta parancsnokságát kinek adhatom át, a délszláv küldötteket váratlanul érte. Erre nem is gondoltak. Így tehát magam tettem javaslatot, s Vukovics sor-hajókapitányt, zászlóshajóm parancsnokát ajánlottam. Noha horvát volt, a kiküldöttek őt mégis csak vonakodva fogadták el. Fél ötkor ütött aztán életem eddig legszomorúbb órája. Megjelentem a „*Viribus Unitis*” fedélzetén, ahol a hajó egész személyzete vigyázz-ban állt. Annyira elfogott a megindulás, hogy pillanatokba tellett, amíg néhány búcsúzó szót tudtam mondani.”

Lomnici Zoltán írása:

Tíz évvel ezelőtt a horvátországi Pulában élő magyarok kulturális egyesülete meghívásának tettem eleget. Elvittek az Osztrák-Magyar Monarchia haditengerészeti temetőjébe, ahol a központi emlékmű német, olasz és horvát nyelven hirdeti a hősök dicsőségét. Megígértem, hogy az anyaország is méltó emléket fog állítani.

A kezdeményezés támogatókra talált, az Országgyűlés egyhangú határozattal döntött a magyar haditengerészek emléknepjáról és felkérte a kormányt egy emlékmű állítására.

2017. június 10-én sor került az emlékmű leleplezésére. A kormány részéről Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes koszorúzott, az Országgyűlés nevében Harrach Péter frakcióvezető és Vejkey Imre frakcióvezető-helyettes, kezdeményezőként pedig magam hajthattam fejet hősi halott tengerészeink emléke előtt.

Száz esztendővel a Nagy Háború után végre az anyaország is méltó emléket állított a 27.000 magyar tengerésznek, és ebben fontos szerep jutott a Pulában élő, nemzetükhöz ragaszkodó magyaroknak is. Többen – úgy, mint tíz évvel ezelőtt – most is ott voltak a temetőben. Köszönet jár neki!

Felvidék.ma

HORTHY MIKLÓS TÁRSASÁG

ÉVZÁRÓ RENDEZVÉNY

2017. december 2. A Miklós-napi ünnepséget és a rendes évi közgyűlést a budapesti Szent Margit Gimnázium dísztermében tartotta meg az egyesület. Régen látott sokaság jött el megemlékezni az egykori kormányzóra, részt venni a közgyűlésen és a régi barátok mellett, a Horthy-család Magyarországon élő tagjaival találkozni.

A rendezvény megkezdésekor közel 200 fő mondta el egyként a Magyar Hiszekegyet, majd fejet hajtva idéztük meg idén elhunyt tagtársaink – v. Kovács György Antal alelnökünk és Fehérváry Zoltán TIB országos alelnök – emlékét. Vass Hilda egyetemista műsorvezetésével indult programunk. Elsőként a Társaság elnöke mondta el ünnepi köszöntőjét és fejezte ki tagtársainak háláját, köszönését. Ezt követően v. Hajdú Lajos alelnök úr ismertette a Horthy Miklós Társaság történetét, majd kezdetét vette a kulturális és történelmi megemlékezés, amelyet még egy projektoros vetítés előzött meg, bemutatva a szervezetünk 2017-es tevékenységét. Babucs Zoltán hadtörténész kiváló és szemléltető előadása, Fazakas János mérték-tartó prózája mellett, Publik Antal előadóművész szívet melengető, hazaszeretetet hirdető verse, vagy a 15 éves Vass Ildikó szépen intonált éneke, avagy az ismert és elismert Éliás Tibor csodálatos dalai sokaknak csaltak könnyet a szemébe, talán még a szigorú vezetőség is érzékenyült.

A színvonalas program után került sor a kitüntetések, elismerések és kinevezések átadására, amelyeket Horthy Éva, Horthy Emese és Horthy Csaba adott át. A Horthy Miklós Társaság Egyházi Érdemkeresztje kitüntetését kapták: Főtisztelendő dr. Déva Ferenc katolikus pap, Nagytiszteletű vitéz Kis-Csáji Julianna református lelkész, Nagytiszteletű Balázs László unitárius lelkész.

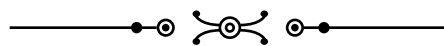
A Horthy Miklós Társaság Érdemérem új tulajdonosai: Dr. v. Bucsy László, Babucs Zoltán hadtörténész, Moóry László tengerész, Hajdú Lajos alelnök úr adta át az elismeréseket az arra érdemeseknek: Papp Éva, Kovács István Vayk, Szamák Zsuzsanna, dr. Bene Gábor, Máthé Erika, Szabó Lajos, Újházi Simonné, Publik Antal, Bozóki István, Reiner Péter, Vass Ildikó. Különdíjban részesült: Mede Ferenc, aki Túri-Török Tibor szobrászművész művét személyesen a művésztől vehette át, ill. Vörös Szabolcs mellett, még Babucs Zoltán úr is. Megyei elnök kinevezést kapott: Jaross Tamás (Pest megye), v. Kustos János (Zala megye), Czapáry-Martincsevics András (Győr-Moson-Sopron), Csicsai László (Somogy megye), Nagy Lajos (Tolna megye), Német Ferenc (Csongrád megye), Z. Csukás László (Esztergom Komárom megye), Eöry Lajos (Bács-Kiskun megye), Farkas Gyula (Békés megye) Balogh Balázs (Jász-Nagykun-Szolnok megye), v. Kujbus János (Hajdú-Bihar megye), Komiszár Dénes (Szabolcs megye) ...és legnagyobb örömünkre megalakult a Felvidéki elnökség is, Mede Ferenc úr elnökletével.

A rendezvényen új alelnököt választottunk, két kiváló tengerész kapott jelölést. A hajósok népére jellemző szerénységgel az egyik jelölt a másik javára lemondott a beosztásról, így egyhangúan került megválasztásra Konja Miklós tengerészkapitány. Isten áldását kérjük jövőbeni munkájára!

A közgyűlés során Vassné Fülöp Ildikó, a Társaság titkárnője ismertette a tárgyév gazdasági számaint és a szervezet tettekben mérhető tevékenységének mértékét. A számok alapján kijelentette, hogy a társadalmi szervezet megalakulása alatti legjobb esztendőjét zárta. Végezetül az egyesület elnöke értékelt, tett fel válaszra váró kérdéseket és ismertette a következő év feladatait, elképzeléseit, majd ismételt köszönetet mondott minden résztvevőnek. A közgyűlés a

Szózat közös eléneklésével és a tagtársak ünnepi jókívánságaival ért véget. Jó volt ott és akkor is magyarnak lenni, vezetőnek és egyszerű tagnak is. Nem volt közöttük különbség, mert egyet s egyként akartak. Kívánom, hogy mindörökké maradjon meg e nemes hagyomány! Köszönöm, hogy szolgálhatlak:

A Horthy Miklós Társaság elnöke, Zetényi Csukás Ferenc

Horthy parlamentje

Most pihennek az országgyűlési képviselők, véget ért az országgyűlés őszi-téli ülészsaka. Persze csak elvben pihennek a képviselők, választókerzetükben folyamatosnak kell lennie a jelenlétüknek. A magyar országgyűlés legkevesebb ezer éves, a IX. században – tudjuk Anonymustól – Pusztaszeren törvényhozó gyűlés volt, az első magyar országgyűlés, amely a honfoglalás jogi értelemben való kiteljesedését jelentette, a magyar államszervezet véglegesítését. Tehát államiságunk Európában a legkorábbi időktől fogva megkérdőjelezhetetlen. A koronát valójában I. István és a Corpus Juris Hungarici tették fel, ahonnan a magyar jogállamiságot keltezhetjük. Írott törvényeivel szabott új rendet a magyarságnak.

A viharos évszázadok – a török hódoltság, a Habsburg uralom, a német, végül a negyvenhat évig tartó szovjet megszállás – után a magyar történelemben mindig visszakanyarodtak a törvényességhez, a rendhez. Most is ezt a korszakot éljük, reméljük hosszú évtizedekig. Ezért kiemelkedő jelentőségű, hogy a rendszerváltás huszonegyedik évében, 2011. április 25-én, kétharmados többséggel, megszületett Magyarország új alaptörvénye, amely végleg megszüntette a még több pontban érvényes, 1949-es szocialista alkotmányt.

Magyarország húsvéti alkotmánya többek között kimondja: „*Magyarország 1944. március 19-én bekövetkezett német megszállásával a jogállami viszonyok ténylegesen megszűntek*”

Bár az alkotmányos rend helyreállítására az Ideiglenes Nemzetgyűlés kísérletet tett 1944. december 22-én, az új megszállók, a szovjetek mindent elkövettek, hogy akadályozzák a szabad parlamenti választásokat, és 1945-től különféle törvényekkel korlátozták a polgári szabadságjogokat, a választójogot és a választhatóságot. Az ennek alapján lezajlott választásokon ugyan még mindig a polgári pártok győztek, azonban cselszövésekkel, erőszakkal, a szociáldemokratákkal egyesült kommunista párt a szovjet katonai megszállók aktív közreműködésével magához ragadta a hatalmat. Az új bolsevista típusú berendezkedés legitimitációjának megteremtése céljából elkészült az új alkotmány, a sztálinista alkotmány, amelyet az 1949. évi XX. törvényként fogadott el az országgyűlés. Ebben, a látszólag demokratikus deklarációk mellett, olyan alapjogokat korlátoztak, mint a sajtószabadság, gyülekezési és egyesülési jog, választási jelöltállítási jog, az országgyűlés jogalkotási monopóliuma, vallásszabadság, személyi szabadság és a tulajdonhoz való jog. A hatalom középpontjába a kommunista párt került, először az MDP, majd az MSZMP elnevezéssel.

Nem véletlen tehát, hogy az új alaptörvényünk szerint, hazánk 1944. március 19-én elveszített állami önrendelkezését, visszaállítását 1990. május másodiktól, az első szabadon választott népképviselet megalakulásától számítja.

Kellett ez a hosszú magyarázat, hogy eljussunk, illetve visszatekintessünk a Horthy-korszak parlamentjének működésére. Mert a bolsevista történetírás negyven éven keresztül a Horthy-korszakot, annak működését, parlamentjét lefasisztázta, feudális, antidemokratikus, diktatórikus és egyéb jelzőkkel minősítette. Mindez sokkal

árnyaltabb. Érdemes kézbe venni Püski Levente nemrég megjelent könyvét – *A Horthy-korszak parlamentjét* –, amely tételesen elemzi, miként működött a parlamentaris demokrácia – ha bizonyos megszorításokkal is – Horthy kormányzása alatt. Ha csak annyira működött volna a többpártrendszer Rákosiék és Kádárék állampárti rendszere idején, mint Horthy Miklós huszonnégy év kormányzása alatt, akkor Magyarország nem jutott volna a totális eladósodottság állapotába és nem került volna teljes önazonosság-válságba. De hát olyan is volt a kommunisták parlamentje. Évente csak négyszer, két-két hétig ülésezett. Országgyűlési választásokat 1949. augusztus 20-a és 1989. október 23-a között mindössze nyolc alkalommal tartottak. Gondoljunk bele, negyven év alatt nyolc választás, amíg a rendszerváltás huszonhat éve alatt már hat országgyűlési választás volt. Nem beszélve arról, hogy a háttérből, az állampárt mondta meg, ki lehet a jelölt.

A Horthy-kori parlament működése 1920 februárjától kezdődött, egy véres, kommunista tanácsdiktatúra után és 1944. március 19-ig, a német megszállásig tartott. A választójog a Tanácsköztársaság bukása után kiszélesedett, szakított a dualizmus-kori jogszűkítő szabályozással, a „megcsonkított ország” mintegy 40 %-ának biztosított választójogot, a nőknek és a férfiaknak egyaránt és titkossá tette a szavazást.

Az első nemzetgyűlési választások győztese a Keresztény Nemzeti Egyesülés Pártja és az Országos Kisgazdapárt, melyek elvitték a mandátumok csaknem száz százalékát. Bethlen István kormányra kerülésével egyesítette a két pártot egy lojális, konzervatív elvek mentén szerveződő kormánypárttá, Egységes Párt néven. A stabilitásnak persze ára volt. A bethleni politika újra szűkítette a választásra jogosultaknak a számát, amely főként a szélsőséges pártokat, köztük a kommunista pártot érintette. Az ellenzék gerincét a különböző nevű liberális-demokrata formációk, az MSZDP (szociáldemokraták) és a keresztény tábor alkották.

A nemzetiszocialista irányzatú szélsőjobboldali pártok 1939 után erősödtek meg. Az arisztokraták aránya a törvényhozásban egyértelműen csökkent. A könyv szerzője, Püski Levente szerint a magyar közjogi hagyománynak fontos részét jelentette a törvényhozási függetlenség eszméje, az, hogy a képviselők külső nyomástól, zaklatástól és befolyástól mentesen folytathatták tevékenységüket. Az autonómia részeként a Ház adminisztratív ügyeit saját apparátusa, a belső rendfenntartást pedig a parlamenti őrség, valamint a szolgálatra kirendelt rendőrök látták el. A rendfenntartó testületek tagjai csak külön engedéllyel és fegyver nélkül léphettek be az Országház épületébe, hiszen az állami erőszakszervezetek kizárása a parlamenti élet szabadságának szerves részét képezte.

Gyakorlatilag a jelenlegi házelnök, Kövér László hozott a parlament méltóságának visszaszerzéséért számos olyan rendelkezést, amely a két világháború között működő parlamentjének mindennapjait jellemezte.

Ugyanúgy létezett akkor is képviselői mentelmi jog és összeférhetetlenség, mint most. Voltak napirend előtti felszólalások, indítványok, interpellációk. Ugyanúgy éles viták zajlottak a törvényhozás falain belül. Ami élesen különbözött a mai parlamenttől, hogy az országgyűlés 1927-től kétkamarás volt. A képviselőház tagjai közvetlen választások révén nyerték el megbízásukat, a felsőház viszont meglehetősen összetett és bonyolult elvek mentén szerveződött meg. Itt helyet foglaltak arisztokraták, nagytőkésék, egyházi személyek, katonatisztek, értelmiségiek, parasztok, iparosok. A Horthy-korszak parlamentjének különlegesen nehéz időszaka volt a revízió, az elcsatolt, majd az anyaországhoz visszakerült területek jogállásának tisztázása, de legfőképpen a második világháborúba való belépés megszavazása. Ez már nemcsak a parlamentaris demokráciáról szólt, a megalkuvásokról, a meghasonlásokról, hanem

az I. világháborút követő igazságtalan békét szükségszerűen követő II. világháborúról, amely a nagyhatalmak „játéka” volt, ahol a nagyhatalmak nyertek, a kis országok nagyokat veszítettek, különösen Magyarország.

Tudjuk, a politika, a politizálás nem veszélytelen szakma. Kevés olyan ország van, mint Magyarország, ahol a II. világháború után annyi miniszterelnököt, országgyűlési képviselőt, politikust végeztek volna ki, mint nálunk. Azt is tudjuk, mindezek többnyire törvénytelen ségek sorozatával valósulhattak meg. Ennek ellenére, bármilyen politikai korszak is köszöntön be Magyarországra, a jogállamiság betartása, a parlamentaris demokrácia minden ország számára létszükséglet. Ezek biztosítják számunkra a szabadságot, a függetlenséget, az önrendelkezést.

Stefka István írása/2015

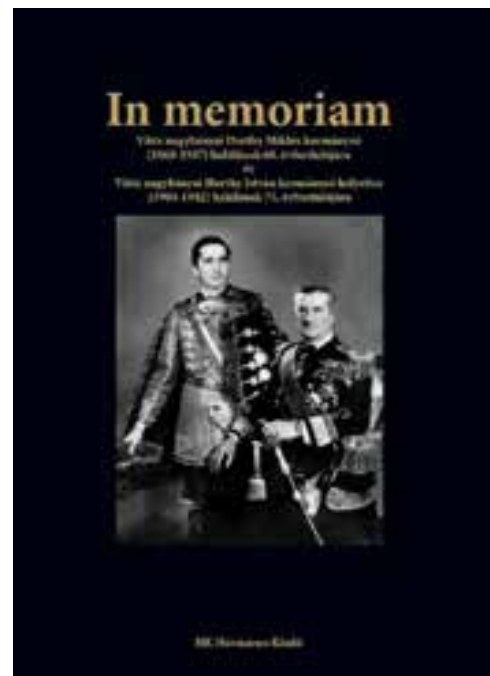
Kedves Tagtársak, Kedves Barátaink!

„Bármit is hoz a jövő, kérve kérek minden magyart, aki e névre méltó és akár otthon szenved némán az idegen uralom alatt, akár kiüldözötten keres magának és családjának fedelet, meg falatot széles e világon: temessen el minden pártviszályt és személyes perpatvart és csak egyetlen egy célra vessen tekintetét, fordítsa minden erejét és csakis ezért dolgozzék, meg imádkozzék. Ez a cél mindnyájunk közös, szent célja: Magyarország felszabadítása.” Horthy Miklós

IN MEMORIAM...

A 2017-es esztendő Horthy kormányzó halálának 60., míg István fia elmúlásának 75. szomorú évfordulóját hozta. Sajnos, nem telt meg ezzel a két fájó dátumra való megemlékezéssel a magyar sajtó, mindössze egyetlen könyv-füzet emlékezett a kormányzó és helyetese exitusára.

A könyv címe: In Memoriam (HK. Hermanos Kiadó)

A 2018-as év szüretére nem az elmúlásról, hanem a születésről fog szólni, hiszen Horthy Miklós világrajövetelének 150. évfordulója előtt hajthatunk fejet, és 100 éve lesz, hogy megszületett özv. Horthy Istvánné gróf Edelsheim-Gyulai Ilona asszony, továbbá a Horthy-család kenderesi újratemetésének 25. évfordulójához is elérkezünk. Így hát, hármas a fel-

adatunk! A Horthy Miklós Társaság nagy tartozást próbál kiegyenlíteni az egykori kormányzó emléke felé, ebben várja társszervezetei és minden jóérezsű ember segítségét. Partnerként, egyenlőként legyünk! Együtt többre, maroknyian kevesebbre megyünk.

A Teremtő Jóisten legyen velünk!

Zetényi Csukás Ferenc
Horthy Miklós Társaság elnöke

KIÁLLÍTÁS

A LOURDES-I KERESZTÚT SZOBRAINAK FOTÓKIÁLLÍTÁSA - MARIA DE FAYKOD ALKOTÁSAI

A kiállítás címe: Láthatóvá tenni a láthatatlant: A spirituális szépség megújítása a művészetben; a lourdes-i stációk

2008 februárjában volt 150 éve, hogy a Pireneusokban fekvő Lourdes melletti barlangban a kis Soubirous Bernadettnek megjelent a „fehér hölgy”, azaz Szűz Mária. Erre az évfordulóra, éppen tíz éve készült el a Lourdes-i Kegyhely megrendelésére, sok ország zarándokainak anyagi felajánlásából Maria de Faykod 17 stációból álló monumentális Lourdes-i Keresztútja. Az átlényegített márványszobrok a krisztusi szenvedés és feltámadás felfoghatatlan misztériumát közvetítik, reményt és erőt adnak mindenki számára.

„Soha nem fogom elfelejteni azt az akaratlanul elesett pillanatot, amikor lourdes-i zarándoklatunk során megláttam, ahogy egy toloszékben ülő fiatal fiú alig mozgó, béna karjával centiméterről centiméterre haladva közelíti, majd megérinti Jézus kezét Maria de Faykod Lourdes-i Keresztútjának egyik stációjánál. Az a fiú ott – egészen biztos voltam benne – elérte az Istent.”

Felemelő, szép feladatot vállalt magára a Béres Alapítvány, amikor két évvel ezelőtt elhatározta, hogy ezt a rendkívüli hatást kiváltó szobor-együttest

Magyarország lakosai számára is megismerhetővé teszi. A Lourdes-i Keresztutat alkotójuk által készített művészi fotókon, nagyméretű vásznonnyomatokon mutatjuk be. A fotókiállítás ez idáig számos rangos helyszínét bejárta Magyarországnak, mindenütt nagy sikert aratott. Nagy öröm, hogy az MMA támogatásával a Pesti Vigadóban a főváros közönsége is találkozhat vele.

Béres Klára, a Béres Alapítvány elnöke

Maria Faykod, a magyar származású, Franciaországban élő világhírű szobrászművész munkáiról készült fotókiállítás Magyarország több városában is látható

Esztergom, vármúzeum. Maria de Faykod társaságában Béres Klára

Várszegi Asztrik főapát nyitotta meg 2017. március 10-én a „Jézus kinszenvedésétől a feltámadásig” című fotókiállítást a Pannonhalmi Apátsági Múzeum és Galériában. A megnyitón jelen voltak Maria Zsuzsa (Fajköd) Faykod, Herczegh Anita, Áder János köztársasági elnök felesége, a kiállítás védnöke. Béres Klára, a Béres Alapítvány elnöke és dr. v. Béres József.

A szobrászművész legismertebb, világhírű munkája a 2008-ban Lourdes-ban felavatott, több mint száztonnányi carrarai márványból készült, tizenhét stációból álló *Keresztút*. Ez vált most láthatóvá Pannonhalmán a szobrászművész saját maga által, különböző megvilágításban és nézőpontból készített fotóin keresztül.

Maria de Faykod szobrászművész saját készítésű fotófelvételeiből álló kiállítás a Béres Alapítvány támogatásával valósult meg. A kiállítás fővédnöke Herczegh Anita a köztársasági elnök felesége.

Eddigi és eljövendő kiállításaink - Lourdes-i Keresztút fotókiállítás:

Záró alkalmak:

• **Pesti Vigadó – 2018. február 22 – március 18.**

Helyszín: Vigadó Galéria - Földszinti kiállítótér

Látogatható: 2018. február 23 – március 18. (hétfőtől vasárnapig, 10 és 19 óra között)

• **Szent István Bazilika – 2018. március 26 – május 22.**

Helyszín: timpanon mögötti kiállítótér (ún. Lovagterem)

Látogatható: 2018. március 27 – május 22. (a Panoráma kilátó nyitvatartási idejében – március hónapban 10 és 16.30 között; április és május hónapokban 10 és 17.30 között)

Korábbi kiállítások:

- **Nagyvárad** – 2017. október 4 – december 4.
- **Pannonhalma** – 2017. március 10 – április 17.
- **Székesfehérvár** – 2016. október 21 – november 19.
- **Máriapócs** – 2016. július 5 – október 9.
- **Pécs** – 2016. május 11 – június 26.
- **Esztergom** – 2016. március 23 – április 30. (nyitókiállítás)

A szobrászművészről:

Faykod Mária Zsuzsa szobrászművész 40 évvel ezelőtt hagyta el Magyarországot, ma a franciaországi Provence az otthona. Balatonfüreden született, édesanyja tanárnő, édesapja orvos volt. Fiatalon szobrásznak készült, a katolikus egyháznak is dolgozott már ekkor. *(Regőczy István atyát szinte gyermekként ismerte meg, az ő megrendelésére készült el szobra a Kút völgyi Boldogasszony kápolna részére. Az atya összekötöttesei révén támogatta külföldi tanulmányaiban, segítette a családot. (szerk.)* Mária filozófiát és metafizikát tanult a párizsi Sorbonne-on. Diplomát a francia Nemzeti Képzőművészeti Akadémián szerzett. 1988-ban hozta létre Aupsban a Musée de Faykod szoborparkot. Az egész világról érkeznek hozzá gyűjtők és megrendelők. Az ő alkotása – a Magyarországon, fotókiállításán keresztül bemutatott – az egyik leglátogatottabb kegyhely, Lourdes: több, mint 100 tonnányi carrarai márványból készült, 17 szoborból álló keresztút.

„Hiszek benne, hogy egy szobor alkotása folytatódik. /.../ Látom a zarándokokat, látom, hogy van értelme a munkámnak./.../ A koncepcióm része volt, hogy hozzátettem három stációt, Azt akartam, ne legyen vége Jézus halálával. Az igaz halál csak egy kezdet, így a betegeknek is reményt tudtam adni.

– *Ha most készítené szobrot a magyaroknak, milyen üzenetet választana?*

Nyíljanak ki, nézzenek fel egy kicsit az égre, és találják meg magukban azt, ami oda köti őket.

(Faykod Mária-interjúból; Bérés Egészségmagazin)

„*Ha segítséget kérnek tőled, és te tudsz segíteni, akkor azt megtenni kötelességed!*” – így hangzottak Dr. Bérés József édesanyjának intelmei fiához. E mottó szellemében alapította Dr. Bérés József és a Bérés Rt. 1993-ban a Bérés Alapítványt, mely a vállalatcsoport támogatásait és karitatív tevékenységét koordinálja. Amit a Bérés Cseppek atyja munkásságával, erkölcsiségével példaként állított, azt a nevet viselő alapítvány is kötelező érvényű örökségként élteti tovább. Őrzi a segíteni akarást, a gyógyulásba vetett töretlen hitet, az egészség és az élet teljességének szolgálata iránti elkötelezettséget.

A 2018-ban 25 éves jubileumát ünneplő Bérés Alapítvány célkitűzései között elsősorban betegségmegelőző és gyógyító munkák támogatása, valamint tudományos, oktatási és értékkeremtő, értékőrző kulturális programok segítése szerepel, ennek szellemében végzi áldozatos munkáját.

Az Alapítvány fennállása óta mindig kiemelten fontos feladatának érezte a határon túli, különösen az erdélyi művészet és oktatás támogatását, ápolva ezzel a hagyományok és a magyar identitás erősítését.

PROGRAMAJÁNLAT!

Szent Orbán-zarándoklat:

2018. május 25-27. Hegyalja

Szent Orbán a szőlészek, borászok, kádárok, kocsmárosok védőszentje.

Szent Orbán ereklyéje kalandos úton került Monokra. Először Rómában, majd 849-től Elzászban őrizték a szent csontjait, majd Monok földesura, gróf Andrassy István révén került 1771-ben Monokra, mert XIV. Kelemen aggódott a tokaji biztonságos termése miatt. A pápa életéről fennmaradt kevés feljegyzés egyike szerint ő rendelte el, hogy a mise során a borhoz arany vagy ezüst kelyhet használjanak. Ezért is imádkoztak hozzá, hogy ne fagyjanak el májusban a hajtások, ne verje el a szőlőt a jég, ne romoljon meg a bor, és ne folyjék a hordó. 2013-tól minden évben május 25-én, Szent Orbán nap alkalmából az ereklye egy darabja útra kel, és körbeviszik azt a Tokaji Borvidéken, az áldását kérve az ott dolgozó szőlészek, borászok és kádárok munkájára.

Szent Orbán –ereklyékkal: Bérés Klára és dr. vitéz Bérés József, a zarándoklat szervezői és résztvevői »

2017. Mád, Szent Orbán-zarándoklat indulása

Az eredeti teljes csontereklye, ami ma is Monokon található, illetve a teljes és a kivett darab, amit körbe tudunk vinni a területen

Egyre többen vesznek részt a kellemes tavaszi időben a hegyaljai zarándoklaton. A minisztránsok után Béres Klára és Regőczy-Béres Melinda

A Tokaji Szent Orbán Zarándoklat első állomása 2017-ben is Mádon volt, ahol ezzel elkezdődött a hozzá kapcsolódó rendezvény is. Közös imádság után indultak az ereklyével.

A védőszent névnapjához kapcsolódott a zarándoklat, de fogadását legtöbb helyen kisebb-nagyobb borászati esemény kíséri.

Tokaji Borlovagrend-írás nyomán

2018-ban is körbejárja a Tokaji Borvidéket Szent Orbán

2018. május 25-27 között ismét különleges ünnepre készül a Tokaji Borvidék: Szent Orbánnak, a szőlő- és bor Európa-szerte tisztelt védőszentjének csontereklyéje ismét körbejárja a borvidék településeit. A Tokaji Borbarátnők Társasága, a Monoki Önkormányzat közreműködésével, 2013-ban határozta el, hogy a Szent Orbán csontereklye megismertetésére programsorozat szervezésébe kezd.

Azt ugyanis a helyiek közül is csak kevesen tudták, hogy Szent Orbán földi maradványai 1771 óta a Tokaji Borvidéken, Kossuth Lajos szülővárosában, Monokon találhatóak, a Sárlos Boldogasszony Templomban. Ekkor adományozta az ereklyét XIV. Kelemen pápa gróf Andrássy Istvánnak, hogy biztosítsa a bőséges aszú termést a vidék számára.

Szent Orbán a szőlő és a bor Európa-szerte tisztelt védőszentje. Életéről keveset tudunk, de a történetírók szerint vértanúhalált szenvedett pápa volt, aki a 3. században élt. A középkori hagyomány szerint ő rendelte el, hogy a mise áldozati kelyhét és tányérkáját aranyból vagy ezüsből készítsék el. Ezért szőlőfürttel vagy kehellyel szokták ábrázolni, és így lett belőle végül is a szőlő és a bor patrónusa.

Szent Orbánt sokan ismerik hazánkban is, több helyütt áll szobra, temploma. Szent Orbánhoz számos népi hagyomány is kapcsolódik. Azt mondják, savanyú lesz a bor, ha Orbán napja esős, édes, ha tiszta az idő. Bizonyára a régiek megfigyelésein alapul ez. A május 25. vagyis Orbán-nap környéki rossz idő ugyanis nem kedvez a szőlő virágzásának.

A Tokaji Borbarátnők Társasága szeretettel vár minden érdeklődőt a május 25. és 27. között, Szent Orbán tiszteletére szervezett programsorozatra.

Szeretnénk, ha a Történelmi Vitézi Rend tagjai is részt vennének ezen a három napos tavaszi rendezvényen, mely egyházi, történelmi és helyi gasztronómiai zarándoklat is egyben!

Dr.vitéz Béres József, Béres Klára

SZÜLETÉSNAPOT KÖSZÖNTÜNK!

Vitéz Detre Gyula tb.törzskapitány 1918. március 19-én született.

A 100. születésnapján köszöntjük kedves Rendtársunkat!

„Mindig jó ügy érdekében harcoltam, választott útról másfelé nem tértem le, hitemet, eskümet megtartottam, Isten segítségét kérem további életemre.” – vitéz Detre Gyula tb. tkp. úr a Történelem közletről című visszaemlékezésének előszava.

A Nemzeti Közszolgálati Egyetem, a Ludovika bejáratánál 2015-ben. Gyula bátyánk feleségével és lányával, Katalinnal hazalátogatott az óhazába. A fotókat lánya, Katalin Cowan készítette.

Vitéz Hunyadi László főkapitány és v. Woth Imre koronaőr-parancsnok, törzskapitány kíséretében a Ludovika hallgatói fogadják az egykori ludovikást.

« Gyula bátyánk átadja alezre-des úrnak – a Nemzetvédelmi Egyetem archívumának - ki-tüntetéseit, melyeket tényleges katonai szolgálata alatt kapott.

Feleségével, Babával Budapesten

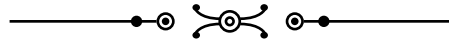
Élő történelem. A Nagy Generáció tagja, aki személyesen vett részt a történelmi események alakulásában, találkozott magyar és külföldi történelmi személyiségekkel, akiket mint katona védett, vagy mint testőr-parancsnok, elkísért diplomáciai küldetésükkor.

Tartjuk a kapcsolatot e-mailen, telefonon Szeretnénk, ha eljönne és találkozni, és mesélne. Mert érdekesítően ad elő, neveket, adatokat sorolva, melyek kapcsolódnak történelmi ismereteinkhez, de megelevenednek a személyek, a történések, szinte filmszerűen peregnek az általa felvázolt képek...

Isten adjon erőt, változatlan szellemi frissességet, hogy számíthassunk Rád: véleményedre, gondolataidra. Reméljük, lesz alkalmunk a személyes találkozásra Budapesten.

Hazavárunk!

vitéz Hunyadi László főkapitány, vitéz Szanyó Árpád

95 éves születésnapján köszöntjük vitéz Smohay Ferenc kedves rendtársunkat, a Szent István Gyalogezred Don-kanyart megjárt katonáját!

A 95. születésnapját ünneplő vitéz Smohay Ferencet, a székesfehérvári Magyar Királyi „Szent István” 3. Honvéd Gyalogezred katonáját, a *Honvéd Hagyományörző Egyesület Fejér Megyei Szervezetének legidősebb tagját* köszöntötték hétfőn, Fehérváron, a Papi Otthonban. A volt hadapródörmmester, zászlós, tartalékos alhadnagy és főhadnagy Vitézségéért és Hősiességéért Emlékérmet kapott.

Vargha Tamás, a Honvédelmi Minisztérium parlamenti államtitkára, Székesfehérvár országgyűlési képviselője, Magyarország Kormánya nevében, a tisztelet és a hála jeleként Vitézségéért és Hősiességéért Emlékérmet és Emléklapot adományozott vitéz Smohay Ferencnek. „Tiszteletünket és megbecsülésünket szeretnénk kifejezni a Magyar Királyi 3. Honvéd Gyalogezred egykori katonájának, aki vitéziül harcolt a második világháborúban, magyar honvédként, és hazatért a Don-kanyarból.” – fogalmazott a miniszterhelyettes, majd jó egészséget és további boldog éveket kívánt az ünnepeltnek.

Vitéz Smohay Ferenc, a Magyar Királyi 3. (Szent István) Gyalogezred katonájának köszöntése 95. születésnapján

Vitéz Smohay Ferencet a Magyar Honvédség Összhaderőnemi Parancsnoksága, a Honvéd Hagyományörző Egyesület, a Honvédség és Társadalom Baráti Kör, a Történelmi Vitézi Rend és a Magyar Királyi „Szent István” 3. Honvéd Gyalogezred Hagyományörző Egyesület képviselői és a család tagjai is köszöntötték. Ezt követően Lévai Miklós nyugállományú ezredes, a Honvéd Hagyományörző Egyesület Fejér Megyei Szervezetének elnöke átadta a 102 éves vitéz Békei Koós Ottó magyar királyi százados jókívánásait is.

Vitéz Smohay Ferenc a köszönet szavai után elmondta, meglepetésként érte a köszöntés és ünneplés, majd erőt, egészséget, boldog, békés családi életet kívánt felköszöntőinek.

Vitéz Smohay Ferenc 1922. július 17-én született Székesfehérváron. A Magyar Királyi „Szent István” 3. Honvéd Gyalogezred kötelékében szolgálva 1942-ben vezényelték az oroszországi frontra. A doni áttörésnél megsebesült, hadifogságba esett. Tagja a Történelmi Vitézi Rend Fejér Megyei, - és a Honvédség és Társadalom Baráti Kör Székesfehérvári Szervezetének. Az utóbbi években az aktív tevékenységtől visszavonult, a Székesfehérvári Római Katolikus Papi Otthonban él. *(Fejér m. Hírlap)*

Az elszenvedett orosz tél, a fagy és a megpróbáltatások megtették hatásukat. Feri bácsi lábai mentek tönkre. Kezeléseket, figyelmes ápolást kap. Egészséget, megelégedett, boldog éveket, sok látogatót kívánunk!

vitéz Pintér Kornél tkp., vitéz Szanyó Árpád

Kedves Nemzetes Úr, Kedves Levente Bátyánk, tisztelettel köszöntünk Téged ezen a kerek évfordulón. Adjon Isten Noked és Családodnak egészséget és sok boldog évet!

*vitéz Pintér Kornél tkp.,
Észak-Dunántúli TSZK.*

2017.06.06. Vitéz Török Jenő bátyánknak, Törzsszékünk legidősebb tagjának köszöntése 90. születésnapján

v. Szabó Lajos Zsolt v. hadnagy, nemzetes Kujbus János VRNT, v. Hunyadi Péter, v. Török Jenő, v. Gál Csaba székkapitány, v. Bacskó György v. hdgy.

Szépkorú kedves rendtársunknak gratulálunk a 95. életéve betöltéséhez!

Köszöntöttük 95. születésnapján v. Simon Árpád rendtársunkat, aki egészségi állapota miatt nem tudott részt venni az állománygyűlésünkön. A gyűlés után orosházi lakásában köszöntöttük, s ajándékkul a Vitézi Albumot vittük.

Isten éltesen egészségben, megelégedettségben, kedves Árpád Bátyánk!

Dr.v.Domonkos István székkapitány, Dél-Alföld TSZK.

Köszöntjük kedves rendtársunkat, vitéz CSULAK LEVENTÉT 90. születésnapja alkalmából!

Erdélyben, Marosújváron, 1927. szeptember 12-én születtem. (Ma Ocna-Mures-jud.Alba-Románia). Kolozsváron államvizsgáztam a Bolyai Egyetem Jogi Karán, 1957-ben. 36 évig működtem, mint jogtanácsos és gazdasági ellenőr, majd nyugdíjaztak. 61 éve vagyok házasember. Feleségem Csulak Gizella, két fiam, négy unokám és 1 dédunokám van. Családunk itt él Magyarországon, Istenünk csodálatos kegyelméből. A református egyház presbitere és tb.főgondnoka is vagyok. Vitézi esküt 2010. szeptemberében tettem le Budapesten. Koronázó városunkban élünk.

...És továbbra is: "MARADOK, EZ ÚTON, AMÍG CSAK ÉLEK, TÖRETLEN HITTEL EMBER ÉS MAGYAR!" nagy írónkkal-költőnkkel WASS ALBERTTEL egyetértésben.

Isten adjon erőt, egészséget, Jenő bátyánk, s hogy legyen alkalmunk még sokszor találkozni, emlékezni, beszélgetni, s koccintani egy pohár finom magyar borral!

A köszöntők a Kelet-Magyarország TSZK. tagjai nevében is gratuláltak!

A 90 éves Dr. vitéz Callmeyer Ferenc köszöntése

Dr. vitéz Callmeyer Ferenc (DLA) okleveles gépészmérnök, az építész-kamara első elnöke. 1928-ban született Miskolcon. Kétszeres Ybl-díjas, Prima Primissima-díjas, címzetes egyetemi tanár. A BMGE Építész-mérnöki karán 2001-ben arany oklevelet kapott. Az egyetem Szenátusa 2011-ben gyémántdiploma adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét. Tanulmányokat írt a napenergia építészeti hasznosításáról. Könyveit jelentek meg a korszerű iskola-építésről. Az 1956. október 25-i

Kossuth-téri tömegmészárlás szemtanújaként a rendszerváltást követően megtervezte és saját maga erősítette fel a gyilkos lövedékeket idéző 150 acélgolyót a Földművelésügyi Minisztérium falára. 2011-ben avatták vitézzé Budapesten édesapja, id. vitéz Callmeyer Ferenc m.kir ezredes (1880-1944) várományosaként.

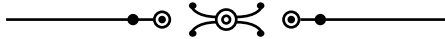

Jean Monnet-emlékéremmel tüntették ki Callmeyer Ferenc kétszeres Ybl Miklós-díjas építész

Professzor úr, kedves Ferenc bátyánk, köszönjük alkotó szellemed értékes ajándékait, a nehéz időkben is kimutatott személyes bátorságodat, kultúránk és közjavaink építésében-védelmében végzett kiemelkedő munkásságodat, ifjaink odaadó oktatását, szeretettel teli és szeretni való, atyai tekintélyű karakteredet. Szívvel kívánunk Neked jó kedvet és egészséget.

Tisztelettel és nagyrabecsüléssel:

vitéz Soltész Gyula főszéktartó tkp.

BUDA TÖRZSSZÉK – vitéz Prutkay Pétert köszöntjük 70. születésnapja alkalmából!

Édesapja m.kir. ezredes. Péter 1947. március 24-én született Budapesten, Munkácsy Mihály-díjas magyar grafikus. A Magyar Művészeti Akadémia levelező tagja (2012). Sokszorosító képgrafikával foglalkozik, rézkarcot, litográfiát, szerigrafát készít. 1969 óta kiállító művész. A környezetvédelem és a 19-20. század fordulójának, s 20. század elejének hangulata is megjelenik képein. (Környezetvédelem, 1974; A magyar tenger, 1980; Elhagyott fészek, 1990; Béka, 1975; I. világháborús fészek emlékmű, 1987).) A nemzetiségi kérdés is

foglalkoztatja (Erdélyi szalonna, 1987.) Magyarországon, Nyugat-Európában, Ázsiában is bemutatkozott egyéni és csoportos kiállításokon. Számos elismerésben részesült, több évtizedes alkotói munkájáért Munkácsy Mihály-díjjal (1998) tüntették ki. Munkáit hazai és külföldi közgyűjtemények őrzik, köztük Fővárosi Képtár, Budapest; Hatvany Lajos Múzeum, Hatvan; Herman Ottó Múzeum, Miskolc; Janus Pannonius Múzeum, Pécs; Magyar Nemzeti Galéria, Budapest; Nemzeti Múzeum, Varsó; Nógrádi Történelmi Múzeum, Salgótarján; Petőfi Irodalmi Múzeum, Budapest; Szombathelyi Képtár, Szombathely; Art Center, Kiotó; Art Center, Szöul; Metropolitan M., Tokió).

További sikereket, egészséget, boldogságot kívánunk nemzeti rendtársunknak!

Sokáig éltesse az Isten! *vitéz Béres Ferenc törzskapitány*

KÖZÉP-MAGYARORSZÁG NYUGAT TSZK.

Köszöntjük rendtársunkat, barátunkat vitéz HORVÁTH ANDRÁS törzskapitányt 70. születésnapján!

Vázlatos, rövid életrajz: 1948. 01. 30. Budapest. Anyám: Szombathely (bankár család). Apám: Mócs, Erdélyi nemes család, apai ősem Bethlen Gábor udvarában volt szakács. 1946-ban mindenüket elvesztve, Erdélyből menekülve találkoztak, s házasodtak össze.

Legmagasabb Iskolai végzettség: Budapesti Közgazdasági Egyetem Marketing szakközgazdász / 1987. Jelentősebb munkahelyeim: Amfora, Skála, Centrum, majd 90 után magáncégeim voltak, elsősorban osztrák- és német-magyar kereskedelmi vállalatok. Párton kívülként a szocializmusban csak középvezetői szintig jutottam. 90 után tulajdonos-ügyvezető voltam. Az én közreműködéssel jött Magyarországra pl. a Média Markt.

Család: 1971 óta házas vagyok, feleségem a külkereskedelemben dolgozott, nyugdíjazásáig. 2 lányunk van és 3 unokánk: Edit egy fiú-gyermekkel, Krisztina 1 lány- és egy fiú-gyermekkel.

Mozgalmi élet: Párton kívül egészen 2002-ig, ekkor FIDESZ és KDNP tag is lettem. A 2006-os és 2010-es választásokon kampányfőnök voltam Érden, ahol 20 éve élünk.

Vitézi Rend: 2002-ben avattak, Nagyapám várományosaként, aki a K. und K. (az Osztrák-Magyar Monarchia hadseregének rövidítése volt) hadseregben harcolt az I. világháborúban, Galiciában és az Isonzónál is. Rendünkben kincstárnok lettem, törzskapitányi rangban, egészen 2009-ig. Azóta a TVR PR-felelőse vagyok. Büszke vagyok az első Mattsee-i megemlékezés megszervezésére, amely nem csak számunkra volt felejthetetlen, hanem az osztrák lakosság számára is. Ma nyugdíjas vagyok, de immár folyamatosan, 52 éve dolgozom, jelenleg az Országgyűlés KDNP-frakciójának szakértőjeként.

Rendünk egyik meghatározó vezetője, a fáradhatatlan, mindig tevékeny szervező egyéniség.

Számunkra is valóban hihetetlen ez a kerek évszám! S ahogy már személyesen is, de ezúton is kívánunk Neked változatlan erőt-energiát, egészséget és boldogságot.

Isten éltesse!

*vitéz Hunyadi László főkapitány,
vitéz Kintzly Péter törzskapitány*

MAGYAR KIRÁLYI KORONAŐRÖK EGYESÜLETE Köszöntjük vitéz Woth Imre koronaőr-parancsnok törzskapitányt születésnapja alkalmából

Vitézavatás, Belvárosi templom. A Szent Korona hivatalos másolatának elhelyezése az oltáron

Koronaőrök. Balról a 2. v. Woth Imre koronaőr-parancsnok, egy igen jó hangulatú vitézavatás utáni díszében, gr. Edelsheim Gyulai Ilona asszonnyal

Hálával és köszönettel tartozunk a Koronaőrsgnek, s legfőként parancsnokának, hogy küldetés-szerű, önként vállalt feladatukat szívvel-lélekkel teljesítik; mely életük részévé vált: a Szent Korona hivatalos másolatát elviszik határainkon túlra is,

hogy a trianoni országokban élő magyarok is láthassák a Szent István-i koronát, nemzetünk egységének szimbólumát. Vitéz Woth Imre előadásai Szent Koronánk történelmével kapcsolatban nem csak történelmi ismereteink bővítését jelentik, hanem a homályban tartott történelmi összefüggések, események feltárását, ismertetését is! Történelmi feladat, történelmi helytállás.

Isten éltesen, Imre nemzetünk szolgálatában még sok éven át. Kívánunk családi boldogságot, hivatásodban változatlan elismerést, s nagy terveid mielőbbi megvalósulását.

Baráti, rendtársi tisztelettel, szeretettel

vitéz Hunyadi László főkapitány,
vitéz Béres Ferenc országos törzskapitány

A Szent Korona hazatérésének 40. évfordulóján, a Magyar Királyi Koronaőrök Egyesülete által szervezett és rendezett ünnepség utáni fogadáson – köszönti a vendégeket.

ÖRÖMHÍR! HÁZASSÁGKÖTÉS!

ÉSZAK-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK - Varga András, a Történelmi Vitézi Rend Nemzetvédelmi Tagozatának tagja és Tihanyi Anett házasságot kötött Pápán, 2017. 05. 13-án.

Az élet kanyargós útvesztőin
a szülői kéz vezetett.
S mikor én ezt elengedtem,
Megtartam a tiedet.
Mert úgy az élet mindig szomorú és hideg,
Ha örömet, bánatodat elmondani nincs kinek.
Ezért soha ne hagyj el,
Mindig a szíveddel vezess.
És ehhez a legfontosabb, hogy mindig nagyon szeress.

Fiammal mindketten a Vitézi Rend Pápai Alcsoportjának tagjai vagyunk. Örömmel tudatjuk Rendtársainkkal e nagyszerű családi hírt.

Varga Gyuláné VRNT

Isten áldja az ifjú párt, egészségben, szeretetben teljenek éveitek, s gyermekkacagástól legyen hangos az otthonotok!

v. Pintér Kornél tkp.

A KÖZÉP-MAGYARORSZÁG KELET TSZK tagja, nemzeti Csellár Ádám és Berei Réka esküvője Gödöllőn.

Amikor megszólal az orgona zenéje,
Elhangzik mindkettőnk ajkán az igen,
Sorsunk ekkor egygyé forr majd össze.
Szeretni akarlak, megtartani mindörökre. (Ady)

Sok-sok boldogságot és bőséges gyermekáldást kívánunk az ifjú párnak!

Dr. vitéz Bucsy László törzskapitány

KÖZÉP-MAGYARORSZÁG KELET TSZK értesítése:

2017. december 16-án házasságot kötött Ludwig Adrienn és v. Halmosi-Varga József, a Gödöllői Városi Könyvtár rendezvénytermében. Az esküvői tanú: Dr.v.Bucsy László törzskapitány volt.

Megható volt a pillanat, amikor már törvény lett az összetartozásotok. Jókívánságaim kísérjenek Titeket hosszú életeken át.

Dr.v.Bucsy László törzskapitány

*S idő állj meg egy pillanatra,
Amíg ők ketten esküt tesznek,
S ti rohanó percek várjatok,
Hogy egymáshoz örökké hűek lesznek,
Csak addig várjatok! (Goethe)*

ÖRÖMHÍR! GÓLYAHÍR!

*„Fejem Édesanyám ölébe lehajtom,
Forró imádságom az égbe sóhajtom:
Akit két karommal átölelek itten,
Azt az édesanyját áldja meg az Isten!”*

Örömteli hírről számolhatok be: A Kelet-Magyarországi Törzsszék állományába tartozó Veresné vitéz Módi Zsuzsa Újfehértón élő rendtársunk és férje, Veres Balázs családjába 2017. július 1-én egy apró fiúcska született. A kis Veres Bátor a család ötödik gyermekeként jött a világra. Gyermekük: **Kincső (15), Gyöngyvér (13), Boglár (11), Koppány (7), Bátor pedig a hír továbbításakor volt 4 hónapos!** Törzsszékünk képviselőjében v. Gál Csaba, n. Fruttus Erzsébet és v. Szabó Zsolt Lajos

tett köszöntő látogatást a Családnál.

Hazafias Tisztelettel: *v. Szabó Zsolt Lajos v.alhadnagy*
Nemzetünk alapja, megtartója a család. Isten tartson meg Titeket erőben, egészségben, boldogságban.

vitéz Soltész Gyula főszéktartó

„A világ minden gyermekkel újrakezdődik!”

*„Isten hozott, ölelésért nyújtózó aprócska karok,
szunyókáláskor félig lehunyt aprócska szemek.
Isten hozott, apró kezek és apró lábacskáik,
édes kuncogások és mosolyok.*

Isten hozott egy világban, mely csak Rád várt, hatalmas szeretettel!

2017. 08. 22-én érkezett e világra kisebbik fiunk, Szárazajtai Gábor és szeretett menyünk Széll Éva első gyermeke, a mi kis lányunokánk, aki a Szárazajtai Helga nevet kapta.

*vitéz Szárazajtai János, Dél-Dunántúli Törzsszék,
Területi Törzskapitány*

Kiteljesedik a család a gyermekkel, s kiteljesedik vele a szeretet. Sok boldogságot kívánunk a Családnak!

v. Soltész Gyula főszéktartó

*Vezessen titeket a sors boldog utakon,
Öröm - tavasznak tündér-korszakán.
(Petőfi Sándor)*

Boldog családi fotó a Béres családtól!

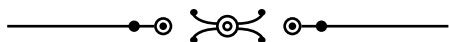
Dr. vitéz Béres József, Béres Merse, Béres Marcell, Regéczy Dávid, az édesapa.

Béres Klára (dr.v.Béres József felesége), Irénke (Klára édesanyja): a Dédi, Regéczi-Béres Melinda, az iker-gyermek édesanyja.

Az unokák: Regéczy Barnabás Miklós és Regéczy Melinda Mária

Hozott Isten titeket erre a gyönyörű világra! A kisgyermek mindig mosolyt csalogatnak az arcokra, s ezt a mosolyt tükrözik vissza a gyermekek. Legyen mindig ilyen boldog az életetek, szerető családokat óvó biztonságában.

v. Hunyadi László főkapitány, v. Béres Ferenc otkp.

*„Apró gyermek; - remény, álom voltál, most valóság vagy.
Veled minden más lesz ezután.
Oly' kicsi vagy, mint egy távoli csillag, de
végtelen szeretet, amely örökre elrabolja szívünket.”*

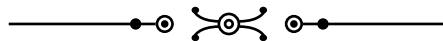
Az Észak-Dunántúli TSKK. tagja, vitéz Szabó Zoltán nagyapa lett, megszületett első unokája, Szabó Sára, 2017. január 28-án. Az ifjú pár esküvője a református templomban volt, mert az ifjú férj református, de a fiatalok kérésére József atya, katolikus papunk is áldását adta a házasságra, mivel Noémi, a feleség katolikus. Sárát a katolikus templomban keresztelte József atya, s a fiatalok kérésére áldást mondott a gyermekre, s a családra vitéz Szabó Ferenc református lelkipásztorunk is.

A mányi katolikus templomban: (balról jobbra) József atya, négy keresztszülő, jobb oldalon v. Szabó Ferenc esperes úr, középen Szabó Tibor, felesége Szabóné Csizmadia Noémi, karján a katolikus egyház legfiatalabb tagja: Sára.

Isten áldását kérjük a családra, rokonokra és barátokra. Az egymás felé kinyújtott kéz jelentse minden időben a szeretetet, a támaszt és összetartozást.

vitéz Pintér Kornél tkp., vitéz Szanyó Árpád tkp.

*Kicsi az én szívem, kicsike darabka,
Édesanyáméból úgy van kiszakítva.
Azért siet oda, azért szeret ottan,
Ahol ez a két szív újból összedobban.*

Vitéz Rigler Ádám és Mankó Zsófia elsőszülött kisfia, Ákos érkezésének örülhettünk. Egészséget és boldogságot kívánunk a Családnak! Várjuk a további híreket, mert a gyermeknek testvérré feltétlen szüksége van!

*v. Madaras Ágnes v. hdgy,
v. Foltán László v. hdgy.*

2017. május 11-én, Sepsiszentgyörgyön megszületett vitéz Nagy Zoltán és Tribel Yvette kislánya, Fanni!
Köszöntünk Téged, kislány, légy Szüleid öröme, boldogsága!

„A gyermekvállalás: hatalmas döntés. Döntésed arról, hogy a szíved ezentúl a testeden kívül fog szaladgálni, örökre.”

Rendünk nevében egészséget, boldogságot kívánunk az egész családnak!

v. Máthé Lóránt Pál tkp., v. Molnár Zsolt v. hdgy.

Keresztelő

„Mert mindenki, aki az Istentől született, legyőzi a világot.
És ez a győzelem - győzelem a világ fölött! - a mi hitünk.”

János, 5,4

2015. június 10-én megszületett Dr. v. Domonkos Veronika Rita, Szilvásiné és férje, Szilvási Balázs leánya, Veronika Rita. A képek a keresztelőn készültek az orosházi Jézus Szíve Plébániatemplomban 2016. szeptember 12-én. A keresztelési szertartást Rác István százados, tábori lelkész végezte. A megkeresztelt Veronika Rita, v. Ujj Veronika dr. v. Domonkosné és dr. v. Domonkos István székkapitány unokája.

Teljen életek hitben, szeretetben és boldogságban. Isten hozta a kis Veronika Ritát, családja nagy öröme.

v. Soltész Gyula tkp., főszéktartó

Keresztelő – Nagycsalád örömteli pillanatai

Mert az ő angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged minden utadban.
Zsoltárok 91: 11

2017. június 11, Budapest, Bakáts téri templom

Mészáros Julcsi unokánk keresztelőjén készült a fotó, a templomban. Mészáros-Harmat Eszter lányom és a tőle balra mögötte álló Mészáros Laci vőnk gyermeke a megkeresztelt kis Julcsi. Harmat Peti és Harmat Levente unokánk a középen álló Harmat Laci fiúnk és Harmat Viki menyünk igencsak eleven fiai. Harmat Gergely és Harmat Zita a mi ikergyerekeink. Mészáros Laci vőnktől jobbra öccse, Péter és húga, Anna, tőle jobbra pedig szülei, Mészáros József és Mészárosné Horváth Judit állnak. A kép bal szélén pedig feleségem, Scheller Katalin Margit nevű húga, valamint az ő gyermekei, Csákányi Réka és Csákányi Zoltán láthatók. (Kati öccse az öt gyermekével csak azért nem szerepel, mert éppen elsőáldozása volt a legkisebbnek vidéken, tehát „igazoltan távol”).

Az örömhírt küldték a Nagyszülők: Dr. v. Harmat Péter és felesége, Katalin.

(Dr. Harmat Péter édesapja volt vitéz Harmat Lajos szkp., veterán ejtőernyős alezredes, az 1944. október 12-én megalapított Szent László Hadosztály hajdani századparancsnoka, akire mindig jó szívvel, szeretettel emlékezünk...)

Isten éltesse és tartsa meg családokat, hogy ilyen szép, erős családok lehessenek nemzetünk erősségei szeretetben, megértésben, együttgondolkodásban, s hogy az Élet kihívásaival szemben mindig támaszai legyenek egymásnak.

v. Hunyadi László főkapitány, v. Béres Ferenc tkp.,otkp.

„Te vagy, akinek életet adtam,
Te vagy, akiért érdemes az élet
Te vagy, akitől életet kaptam.
És ha küzdenem kell, akkor sem félek.”

2017. július 20-án Sepsiszentgyörgyön megszületett vitéz Kajcsa Tibor András és Kajcsa Erika kislánya, Hanna, a család szemefénye.

Rendünk nevében is Isten áldását kérjük családokra, örömet és boldogságot kívánunk!

v. Máthé Lóránt Pál tkp.

v. Molnár Zsolt v. hdgy.

„Az élet tűz, amely mindig elhamvad, de újra lángra kap, amikor gyermek születik.”

Vitéz Kardos László ny.áll. alezredes, székkapitány kislány-unokáival: az újszülött Zille, aki 2017.10.09-én született, s „nagy” testvére, Zoé – született 2015.07.09-én – a kórházban; s a boldog Nagypapa a legkisebb családtaggal.

Sok boldogságot kívánunk a nagycsaládnak!

v. Soltész Gyula főszéktartó

„...megdobbant a szíved szívem alatt és én azóta a lelkemhez simítva hordalak.”

2017 újkönyér havának (augusztus) 21-én világra jött Zetelakán a Balácsi család első fiúgyermke, Balácsi Bontond, vitéz Balácsi Arnold és Balácsi Imola kisfia. Isten hozta a gyermeket!

Szívből gratulálunk a kis Bontond születéséhez és reméljük, hogy ez csak a kezdet! Rendünk nevében egészséget, boldogságot és Isten áldását kívánjuk az egész családnak.

vitéz Máthé Lóránt Pál tkp. Székely Törzs., Udvarhelyszék.

A Jézuska ajándéka

„A gyermek az öröm, a reménység. Gyenge testében van valami virági, ártatlan lelkében valami égi.”

A legszebb karácsonyi ajándékot kapta az Esztelneken élő v. Salamon Balázs és családja. 2017. december 14-én, Kézdivásárhelyen megszületett kislányuk, Zséda-Sára. Az Isten adjon az újszülöttnak boldogságot és hosszú életet, amelynek során szolgálhassa székely-magyar nemzetét.

Sok boldogságot kívánunk a Családnak és Isten áldását kérjük vitéz Ambrus Ágnes székkapitány asszony mindhárom unokájára!

v. Lázár Elemér Erdély otkp.

„A baba a háznál az öröm forrása, a béke és a szerelem hírnöke, az ártatlanság nyugvóhelye a földön, az angyalok és az emberek közötti kapocs.”

Nemzetes Udvari Zsolt és Udvari-Kárász Edina első gyermeke, Udvari Boglárka 2017. december 21-én 08:52 perckor született Budapesten, a Szent Imre Kórházban. Boglárka 3600 grammal és 56 cm-rel jött a világra, egészségesen, családnak nagy öröme!

Isten hozta Boglárkát, családjá, barátai öröme! Egészséget, boldogságot kívánunk Nektek!

v. Béres Ferenc otkp.

ELSŐÁLDÓZÁS

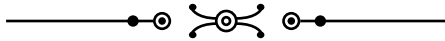

2017-ben, Tarjánban elsőáldozók Szabó Zoltán atyával, Berényi Kornéliával. Elsőáldozó: nemzetes Szantner Gábor fia, Áron.

« A körmenetben Szantner Kristóf, Áron testvére

A Szantner-fiók zenei tehetségek: Szantner Kristóf, trombita, Szantner Áron: basszusgitár. (Kristóf elfújta a Magyar Takarodót az Isonzónál, s a tolmeini temetőnél; a magyar zarándokok ugyancsak törölgették a szemüket...)

A BÉRMÁLÁS SZENTSÉGE

A Szentlélek teljessé teszi bennünk a keresztségben kapott isteni életet, a közösséget Istennel. Aki szabadon elhatározza, hogy egész életén át Istennel egységben és Isten gyermekeként akar élni, a kézzel és a krizmával, azaz szent olajjal való megkenés által Isten Lelkét kapja: erőt, hogy életével és tetteivel megélje és tanúsítsa Isten szeretetét. Ettől kezdve az Anyaszentegyház teljes értékű és jogú felelős tagja. A bérmálás, latinul confirmatio, jelentése „megerősítés”. *„Emlékezzél arra, hogy lelki pecsétet kaptál: a bölcsesség és az értelem Lelkét, a tanács és az erősség Lelkét, a tudás és a jámborság Lelkét, a szent félelem Lelkét, és őrizd meg, amit kaptál! Megpecsételt téged az Atyaisten, megerősített téged az Úr Krisztus, és a zálogul adta a Lelket a szívedbe.”*

(Szent Ambrus)

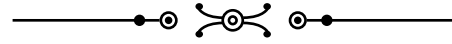
2016.május 15-én bérmálás volt Csíkszeredában, a Millen-

niumi templom és a Szent Kereszt plébánia közötti téren. 98 bérmálkozó fiatal vette fel a bérmálás szentségét. Dr. Jakubinyi György érsek úr, Tamás József segédpüspök úr koncelebrálásával részeltette szentségekben a felkészült bérmálkozókat. Megtiszeltelte az eseményt a Magyar Köztársaság elnöke, Áder János, az összmagyarság egyik legmagasabb méltósága. Kíséretében jelen volt Lezsák Sándor, a Magyar Parlament alelnöke, Zsigmond Barna Pál csíkszeredai konzul és felesége, valamint Hargita megye és Csíkszereda város elöljárósága.

Isteni akaratból fonódott össze a jelenlévők szívében a Nemzet és a bérmálás szentsége. Minden lélek tudja, hogy ez az akarat örök. Halandó ember azt szét nem választhatja!

v. Orbán Imre, Csíkszék

HAGYOMÁNYOK – SZENT MIKLÓS PÜSPÖK

(Miklós-nap: december 6; elhunyt 350 körül)

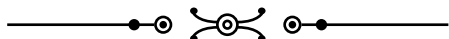
Amilyen kevés hitelesnek tekinthető történeti adat birtokában vagyunk, olyan sok mozgalmas történetet ismerünk a szent püspökről, akiről a hagyomány olyan tisztelettel beszél, hogy

népszerűségben, bensőséges tiszteletben és életszerűségben alig találjuk párját a szentek között. Olyan életrajz, amely a történet-tudományt is kielégítő pontossággal mondaná el Szent Miklós püspök életét, nem ismeretes. A Szent Miklós-tisztelet alakulását így vázolhatjuk: Keleten, Myra városában (Törökország) és Konstantinápolyban (Bizánci Birodalom központja a XIV.sz.d. közepéig, ma Isztambul, Törökó.) Miklós püspököt a 6. században már tisztelték. Myrából és konstantinápolyi sírtemplomából terjedt el tisztelete az egész görög, szláv illetve orosz egyházban. A késő középkor óta Miklós püspököt a tizennégy segítő szent közé sorolják. Számtalan templom, társulat és foglalkozás patrónusa, védőszentje (tanulók, gyermekek, leányok, hajósok, foglyok, pékek, kereskedők, gyógyszerészek, jogászok). A hívő ember számára akkor is a szent alakja ragyog tiszteletében, ha sokak számára Szent Miklós ma csak a Mikulás. A bizánci és a kopt rítusban temetése napját, december 6-át ülik ünnepként. Nyugaton a X. század óta tartják ezt a napot. Legendák gazdag kincstára övezi alakját, kíséri végig életét. A szent püspök bőkezű felebaráti szeretetével, s a gyermekek felé fordulásával a Karácsony misztériumának is előhírnöke lett. *„Irgalmas Istenünk, alázattal kérünk, Szent Miklós püspök közbenjárására engedd, hogy minden veszedelemben oltalmat találjunk nálad, és az üdvösség útján akadálytalanul haladjunk előre!”*

Több rendtagunkat is megszólított a nemes feladat: gyermekek várják a Mikulás eljövetelét – hát szerezzünk örömet a gyermekeknek! Tarjáni Alegységünk nemzeti ura, Szantner Gábor volt az egyik várva-várt Szent Miklós püspök, aki a jóra int, ajándékot oszt, mesét mond, akivel imádkoznak a gyermekek, s akit óvodástól iskolásig minden gyermek vár – sőt, az otthoni ablakokba kitett cipőkbe szülőknek, nagyszülőknek is kerül ajándék!

Mindaddig él a hagyomány, amíg lesznek lelkes, önzetlen Mikulások, akik csengettyűs szánon, vagy kocsin érkeznek zsáknyi meglepetéssel, s szülők, akik a legendát továbbadják, mesélnék gyermekeiknek, s együtt örülnek a Mikulás ajándékának...

Kedves Magyar Keresztény Családok!

Örömteli minden gyermekszületésről szóló hír, örömteli, hogy keresztényi/keresztényi hitben nevelkednek, olyan környezetben, családokban, ahol a hit-remény-szeretet a családi összetartozás alapja, mert csak ezek erős köteléke tarthatja meg a családokat, nemzetünket a jövőnek.

Áldozatvállalást és gondokat emlegetnek azok, akik nem tapasztalták meg a gyermekek által nyújtott boldogság végtelenségét, a gyermeki ragaszkodás szívből jövő, őszinte érzését. Nem tapasztalták meg a gyermeki mosolyok, simogatások erejét, kis világuk felfedezésének komoly munkáját, melyet irányít a szülői-nagyszülői-rokoni szeretet. Nem kétséges azonban, milyen komoly felelősséggel is jár a gyermeknevelés! A gyermeket a külvilágtól elzárni, kirekeszteni nem lehet, nem is akarjuk. De fel kell készíteni a rájuk váró külső hatásokra, s ahogy értelmük gyarapszik, lesz egyre gazdagabb tudásban, érzésekben, úgy kell, hogy kialakuljon bennük az az értékrend, mely zsinórmértéke Családjaitoknak, amely által nem térhet le a helyes útról. Isten adja, hogy gyarapodjon, erősödjön nemzetünk, valamennyiünk öröme, büszkeségére!

vitéz Hunyadi László főkapitány

Böjte Csaba testvér:

A csendes tragédia, amiről senki sem beszél, pedig a mi gyermekeinket érintheti

A mostani kor otthonaiban van jelen ez a csendes, de annál szomorúbb tragédia, mely a szemünk láttára ragadja el a nekünk legkedvesebbet: a gyermekeinket. Gyermekeink nagy része ugyanis szörnyű mentális állapotban van! A legutóbbi 15 év statisztikájából egyértelműen kiviláglik, hogy a gyermekek pszichológiai rendellenességei egészen elképesztő mértéket öltenek: minden ötödik gyerek mentális rendellenességben szenved, a figyelemhiányos rendellenességek száma 43%-kal nőtt, a serdülőkori depressziós betegségek száma 37%-kal nőtt, a 10-14 évesek gyermekek körében az öngyilkossági arány 200%-kal nőtt. Mit tehetünk, hogy szembenézzünk az igazsággal? Rossz válasz, hogy javítsuk a diagnosztikai lehetőségeket. Rossz válasz, hogy hát, így születtek. Szintén rossz válasz, hogy az iskolarendszer a hibás. Igen, az a valóság, hogy, bár fáj ezt saját magunknak is bevallani, mi, egyedül MI szülők vagyunk a hibásak, nekünk kell segíteni a gyermekünknek.

De miben is áll ez a probléma? A modern kor gyermekei nem élik meg az egészséges gyermekkor élményét, amihez tartozik például: érzelmileg elérhető, megközelíthető szülők, egyértelműen meghatározott határok és erkölcsi minta, felelősség, kiegyensúlyozott étrend és megfelelő mennyiségű és minőségű alvás, megfelelő mennyiségű szabadban eltöltött aktív mozgás, kreatív játékok, a közös, önfelelt szabadidő eltöltése.

Ehelyett a gyerekek ezt látják: örökké elfoglalt szülők, a végtelig kényeztető szülők, akik mindent megengednek a gyermeküknek, az érzés, hogy „nem kellesz senkinek”, kiegyensúlyozatlan étrend és hiányos alvás, „otthonülős” életmód. Végtelen stimuláció, technológiára alapuló szórakoztató eszközök hada, az igények azonnali kielégítése.

Hogyan lenne lehetséges, hogy ilyen körülmények között egy mentálisan egészséges gyerek nőjön fel? Természetesen sehogyan...

Az emberi természetet nem lehet megvezetni, becsapni: a szülői nevelést nem lehet megkerülni sehogyan. Ahogy látjuk, ennek hiánya egyszerűen szörnyűségekhez vezet. Az igazi gyermekkor elvesztéséért, vagy meg-nem-éléséért később hatalmas árat fizet maga az áldozat: az érzelmi jóléte kerül veszélybe. Mit lehet tenni?

Ha azt szeretnénk, hogy gyermekünknek valóban egészséges és önfelelt gyermekkorra legyen, akkor vissza kell térnünk egészen az alapokig. Még nem késő! Íme, ezeket kell a szülőknek megtenni:

Állítsunk fel korlátokat, közben ne feledjük: mi a gyermekeink szülei és nem barátai vagyunk. Azt biztosítsuk a gyermekünknek, amire szüksége van, és ne azt, amit szeretne. Nem kell félni nemet mondani az igényeire, ha azok ellentétben állnak a szükségességgel. Biztosítsunk számára egészséges ételeket és korlátozzuk a nassolást. Naponta legalább egy órát töltsünk a természetben. A családi, közös vacsora alatt felejtjük el az elektronikai eszközök nyomogatását. Rendes, asztali játékokkal játsszon a gyerek. Minden napra kapjon a gyerkőc valamilyen feladatot, például: beágyazás, a játékok összeszedése játék után, kitergetés, táskák elrendezése, megterítés stb. Minden nap ugyanabban az időben feküdjön le a gyermek, és tiltsuk meg neki, hogy az ágyba vigye a kü-

lönböző eszközöket, tárgyakat. Tanítsuk meg a gyermekünknek a felelősségtudatot és az önállóságot. A kis sikertelenségektől ne védjük meg őket. Ezzel megtanítjuk megbirkózni a nehézségekkel, leküzdeni az akadályokat.

Ne csomagoljuk össze és ne vigyük a gyermek helyett az iskolatáskát. Ne vigyük neki az iskolába az otthon hagyott ételt, házi feladatot stb. Ha elmúlt 5 éves, ne tisztítsuk meg neki a banánt se. Tanítsuk önállóságra. Tanulja meg, mi az a türelem, és adjunk neki esélyt, hogy a szabad idejét valóban szabadon töltsse el. Ezalatt kissé unatkozhat, mely arra sarkallja majd, hogy alkotó tevékenységet végezzen. Az élet ne csak szórakozásból álljon. Ne vegyük körül gyermekünket állandóan technikával, hogy addig se unatkozzon. Semmilyen oda nem való tárgy se legyen az asztalon, amikor étkezéssel van szó. Akkor sem, ha autóban vagy étteremben ül, vagy akár az üzletben vagyunk vele. Ezzel arra ösztönözzük

a gyermek agyát, hogy gondolkozzon és kitaláljon valami unaloműzőt.

Legyünk ne csak fizikálisan, de emocionálisan is elérhetőek gyermekünk számára. Tanítsuk meg gyermekünknek, mik is azok a szociális készségek. Ne a telefonon lógjunk, gyermekünkkel beszéljünk. Tanítsuk meg gyermekünknek, hogyan birkózzon meg a haraggal és az ingerültséggel. Tanítsuk meg gyermekünket kezet fogni, helyet átadni, megosztani valamit, együttérezni, illetve megfelelően viselkedni az asztalnál, vagy beszélgetés közben. Tartsuk vele az érzelmi kapcsolatot: ne vessünk rá, pusziljuk meg, csiklandozzuk meg, olvassunk neki, táncoljunk vele, ugráljunk vele, küsszünk-másszunk együtt.

Változtatni kell eddigi szemléletünkön, különben az egész utánunk következő generáció pirulákon fog élni.

Még nem késő, de az idő egyre csak fogy és fogy...

„Áve, égi Király híve,
Királyoknak gyöngye, éke,
László, mennynek sorsosa!

Ég Királyát hűn követted,
Országunkat védelmezted,
Légy hazánknak bajnoka!”

magasabb mindenkinél, s ahol bárdja lecsap, megriad az ellen. A csatákban ő áll elől, megjelenése a győzelem biztossítóka s az Isten kegyelmének záloga. László szent harcos, ezért csodák körítik, bárdjában, kardjában természetfölötti erő is megnyilatkozik...Íme Szent László dicsőséges alakja rámutat a nemzeti életben érvényesülő vallássosságra. A vallás élet legyen, nemzeti élet is legyen!”

Szent László emlékezete

Egyik himnuszunk ezekkel a szavakkal kezdi Szent László király dicséretét. Itt nemcsak egy imádsággal találkozhatunk, hanem van mögötte egy összefüggő hívó világkép, egy nemzeti eszme, és a reá épülő erkölcsi rend.

Európa szépen, fokozatosan árulta el Krisztust és nemzetének önazonosságát azzal párhuzamosan, ahogyan egyre jobban átjárta és megmérgezte a szabadkőműves eredetű liberális nemzetköziség, erkölcsi szabadosság világa, s mindez beletekerve a társadalmak szociális, művelődési és tudományos felemelkedésének ígéreteibe. S amikor kiderült napjainkra, hogy a krisztusi hit és erkölcsi rend nélkül félkarú óriásokká, nemzeti eszme nélkül pedig kar nélküli nyomorékokká váltunk, akkor, most, az utolsó pillanatban érthetjük meg Szent László életművének és Krisztusban hatalmassá vált személyének nemzetmentő és iránymutató jelentőségét!

Azért emeli őt az egész magyarság pajzsra minden évben a mai napon (1192. június 27-én III. Béla király avatatta szentté III. Celesztin pápa engedélyével, a László által alapított Váradon), mert Szent László király személye és üzenete mindörökké egyértelmű, megkerülhetetlen, és reménységet ajándékozó. Egyértelmű, mert – Prohászka püspökkel mondva (Összegyűjtött munkái XII.k.) : „Benne virágzott ki jellemző típusú a magyar kereszténység; benne forrt össze a keresztény szentség a nemzeti szellemmel...A magyar életet, a magyar eszményt kellett tehát kereszténnyé tenni, hogy ez a kereszténnyé lett nemzeti eszmény nyissa meg a nép szívét a hitnek.” Megkerülhetetlen, mert „A régi vitézséget Szent László tüntette fel önmagán; e jellemvonása által szívén ragadta meg a nemzetet, amelynek öröme és eszménye László lett; dicshimnusz zeng a legenda róla, alakjába beleszövődik a nemzeti lelkesülés minden nagy gondolata s meleg érzelme. A kereszténység ezentúl már nemzeti létté, a keresztény király a nép hőségévé vált.” Reménységet ajándékozó, mert „Vállal

Szent László király tehát a mai irányvesztett, szétzüllyedt, széthúzó, önpusztításba hanyatló és ellenségei által sanyargatott magyarságnak irgalmasan meghozta az egyetlen életmentő gyógyszert: a krisztusban szüntelenül megújuló nemzeti élet eszményét, értékrendjét és közösségteremtő-életét. Vagyis a jövőt. A te életed és a mi életünk, a magyar élet jövőjét.

Hogy miért van a vitézi címerben egy kard, egy lovagi pallos? Azért, mert az Szent László hagyatéka a Vitézi Rendnek. Mindannak jelképe, figyelmeztető üzenete és iránytűje, amit ő Krisztus vitézeként képviselt köztünk és amit fentről segíteni akar Krisztusban. Az ő krisztusi lovagi küldetésének modern folytatói vagyunk mi, akik nemzetünkkel együtt zárandokolva a történelem országútján, vele vagyunk sorsközösségben: ha követjük-megújulunk, ha elhagyjuk-lehanyatlunk.

Szent László egyszerre krisztusi és magyar, ő nekünk Krisztus „magyar hangja”. Mit mond? „Végül: erősödjétek meg az Úrban, az ő mindenható erejéből. Öltsetek föl az Isten fegyverzetét, hogy a sátán cselvetéseinek ellenállhassatok... Mindehhez fogjátok a hit pajzsát, ezzel elháríthatjátok a gonosz minden tüzes nyilát. Tegyétek fel az üdvösség sisakját és ragadjátok meg a lélek kardját, vagyis az isten szavát!” (Szt.Pál Efezusi lev.)

Méltó és igazságos, illő és üdvös tehát fejet hajtunk László király, a mi hőnök előtt, akit Krisztus tett naggyá, és akiről ezt énekelhetjük, Európára is tekintve:

„Önlelkéből, rejtettségből
Csillag támad a világnak,
Tündökölnek a csodák.

Erejével, győzelmével,
Ellenségnek, barbár népnek
Futamítja nagy hadát!”

vitéz Vankó József v. hadgy.

A HŐSIESSÉG KULTUSZA ÉS A VITÉZI REND

„Magyarország, édes hazám, Néked szült és nevelt anyám; – Szép meghalni a hazáért, Virtust tenni a nemzetért;...”

(48-as népies dal)

Az európai szellemiségben korunkra egyértelműen, sőt szélsőséges, néha torz formákban uralkodóvá vált a személyiségközpontúság szellemisége, sőt, - mert Európában a pénz és hatalom mögé sorakozott, - az önzés kultuszai. Ez azt jelenti, hogy nem a közösségi érdekek – közjó, a Haza, - vannak a különböző döntési szintek gyakorlati fontossági ranglétrájának csúcán (néhány hivatalos dokumentumban – alkotmányok, katonai szabályzatok, stb. még részben fordítva van, de csak elméletben hangoztatják, hiszen legtöbbször nem eszerint döntenek). Ebből az következik, hogy megroppan a társadalom gerince, lealjasodik erkölcsi-sége, a keresztény és európai értékrend (ókori gör.-róm. szellemi kincsek) utolsó maradékai is a jelentéktelenség felé sodródnak, jövőképe eltűnik a jelen pillanat imádatában, nincs tervezés, elkezdődik a nagy, nemzeti közösség szétesése. Mindezeknek a hibás és torz egoizmusoknak és halálos következményeinek áll ellen hatalmas, erős gátként, és mutat kiutat, megoldásmodellt a hősiesség kultusza, a hús-vér hősök magatartása, élete. Pontosan ennek a hősiesség-életprogramnak lett hivatásos őre és megvalósítója a Vitézi Rend, mint katonai jellegű nemzeti intézmény, 1920 óta, vitéz nagybányai Horthy Mikós, Alapító Főkapitánya jóvoltából. Azóta Magyarország sorsa egyértelműen mutatja, hogy döntése, bár ősiségünkben fakadt, mégis modern és bölcsen előrelátó, azaz gondviselészerű, mert mindig hozzájárul Hazánk megmaradásához, fejlődéséhez.

Ahhoz, hogy a hősiesség egész témáját átfogóan, világosan lássuk, **szükség van az alapfogalmak tisztázásához** a Magyar Katolikus Lexikon (MKL), és a Rendi Kódex (VRK) szövegeinek segítségével.

„**Hős:** a régi magyar nyelvben a ‚hó, hév‘ szóból ‚tüzes, heves‘ jelentésű szó, átvitt értelemben kiváló, nagylelkű, derék, ill. fiatal férfi, akiben természeténél fogva sok az elevenség és a tűz, kiváló vitéz, erős, heves katona; erkölcsi értelemben a kötelező mértéket valamely erény gyakorlásában nagylelkűen meghaladó személy. Az ókori görögöknél: hérosz. Az ÓSz-ben a Dávid kir. mellé állt hét ~ (vö. *1Krn 12,21*). Az Egyh. hősei a szentek, legkiválóbbak a vértanúk. A boldoggá és →szentté avatás egyik feltétele legalább egy erény ~ies gyakorlása. (MKL). **II. János Pál**

p. tanítása szerint a hősiesség a →hit és erkölcs összetartozásának legnagyobb jele. Átvitt értelemben hős minden olyan személy, aki az igazságért életét adja (→aradi vértanúk)!

A hősiesség gyökere a **hazaszeretet – a patriotizmus:** általános értelemben a →haza iránti természetes vonzalom, mellyel a hazát megbecsüljük, javát a sajátunknak érezzük; sajátos értelemben erkölcsi erény, mely arra tesz készsége, hogy a haza boldogulását előmozdítsuk, s érte javainkat, sőt ha kell, életünket is feláldozzuk (→hadjökötelezettség). - A ~ már a pogány lat. kultúrában az emberi viszonyok kiegyensúlyozott megélésének, az egymás alá és fölé rendelték (uralkodó és alattvalók, szülők és gyermekek, istenek és emberek) jó kapcsolatának egyik alapja. - *Az erkölcsstanban* a ~ a →jamborság (lat. *pietas*) része, az →igazságosság társerénye. A →negyedik parancsolat kiterjed a ~re is. A ~ és a haza szolgálata a →hála kötelességből és a →szeretet rendjéből következik. A törvényes hatóságok iránti alárendeltség és →közjó szolgálata megkívánja az állampolgároktól, hogy betöltsék szerepüket a pol. közösség életében. A ~ a családban megélt szeretet kiáradása az egy hazában élők közösségére. Ezért mondjuk a hazaszerető embert a ‚haza fiának‘, hazafinak, és ‚édesnek‘ a hazát. - A 19. sz: a ~et szinte a legfontosabb erénynek tartották. A ~ hiánya mutatkozik meg a →hellénizmus óta újra meg újra fölbukkanó →kozmpolita szellemiségben.

Vitézek (lat. milites) **általánosságban:** a háborúban bátorságukkal kitűnt katonák.

A Vitézi Rend Kódex-e a következőket mondja: „(1) **A Vitézi Rend gondolata** az ezeréves történelmi múlt alapjára épült, gyökerei visszanyúlnak nemzeti fejlődésünk legrégebb korszakaiba. **A vitézi tetteket Magyarország királyai Szent István óta nemességgel és földbirtokkal jutalmazták.** Szent István hűbéri rendszerében az adomány-birtok célja a katonai szolgálat biztosítása volt... (2) A lovagi szellem már az Anjouk korában nagy tért hódított. Róbert Károly 1326-ban ötven vitézzel megalapította a SZENT GYÖRGY lovagrendet, amely a király, a haza és az egyház védelmére alakult. Zsigmond király 1408-ban alapította a magyar vitézségen alapuló második rendet, a magyar SÁRKÁNY Rendet. A lovagok fő feladatuknak a lovagi szellem ápolását, a belső viszályok, a pártoskodások elhárítását és a hit védelmét tekintették. (3) **A középkor a vitézi magatartást és megjelölést a legelső világi tisztségnek tekintette. Az igazi vitéz az özvegyek és árvák védője és az igazság bajnoka, valamint istenfélő ember volt.** (4) A katonai és vitézi teljesítménnyel egybekötött földbirtok gondolata a történelem folyamán alakult ki. A vitézi eszme tovább emelkedett a történelmünkben. Így a VITÉZI REND életre hívása is a magyar történelem alakulásának természetes folytatása. (5) Az első világháború ismét időszzerűvé tette a vitézi magatartás jutalmazását, ezért **vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó (1920-1944) a hősi magatartás erényére emlékeztetve, újjáélesztette a hagyományokat a VITÉZI REND megalapításával.** Olyan egyéneket avattak vitézzé, akik a harctereken és a nemzeti felkelések alatt példaadó, személyes bátorsággal állták meg a helyüket, magas kitüntetésben részesültek, vagy önfeláldozó bátorsággal párosult kiváló nemzetszolgálatban tűntek ki. **Az igénylőket vitézi telekkel is jutalmazta.** (6) **Társadalmi állásra és rangra való tekintet nélkül a Vitézi Rend tagjai lehettek mindazok, akik az előírt feltételekkel rendelkeztek.** A követelmények, a jogok és kötelességek egyenlők voltak, a Rend tagjai egyforma jelvényt

viseltek, és ez által a Vitézi Rend nemes értelemben demokratikus jelleget is nyert. (7) **A Vitézi Rend kerete, a vitézi cím, az avatás és a vitézi telekadományozás, valamint a várományosi jog a régi lovagrendek hű másaként felelevenítette azok hagyományait is. (VRK)**

A hős tehát az, aki átlag feletti, kiemelkedő módon teljesítette hazafias kötelességeit, felsőfokon gyakorolta a hazaszeretet keresztény-keresztény erényét, és életét adta sokakért, hazája közösségéért, ahogyan a Kódex mondja: „(17) A magyar katona évszázadok óta járja a hadak útját a magyar katonaeszmény jegyében: Istenbe vetett hittel, keresztény-keresztény erkölcsiséggel és bajtársiassággal, áthatva a magyarság jobb jövőjébe és történelmi elhivatottságába letett rendíthetetlen bizalomtól, népe és ideáljainak védelmében. Ebben a szellemben példát mutat az áldozatokat vállaló kötelesség teljesítésére, férfias harcban bátran, honvédesküje szerint. (18) A Vitézi Rend tagjai a háborúk harcterein és a nemzeti felkelésben kiválóan megállták a magyar katonaeszmény próbáját. A vitézi cím is ennek a magatartásnak a jutalmazása, amely egyúttal érvényes a magyar katonaeszmény ápolására és a leszármazottakra is elévülhetetlen kötelezettséget jelent. (19) Katonaeszmény nélkül nincs önálló állami lét. Hiszünk abban, hogy a történelmi áldozat oltárán nem volt hiábavaló ezeregyes száz esztendő becsületes küzdelme.”

Ezért a Vitézi Rend mindenkori tagjainak eszmeisége: /.../a Vitézi Rend eszményeként, elsőrendű céljaul tűzte maga elé a katonaeszmény ébrentartását, bizonyosságot tett arról, hogy ma is, híven az évezredek hagyományokhoz, a kereszténység-kereszténység, a nemzeti öntudat és a hősi létezés alapján áll... a Vitézi Rend szemlélete nemcsak a nemzet védelmére összpontosul, hanem egyben az európai fejlődés érdekeit is szolgálja.”

A Vitézi Rend mindenkori tagjainak feladatai: „(1) A Vitézi Rend előjáróinak - esküjéhez híven - engedelmeskedni köteles. A Rend működését anyagi hozzájárulásával köteles támogatni (előírás szerint). (2) A vitéznek minden eszközzel elő kell segítenie az összetartozás érzésének ápolását és a közös tevékenység okszerű folytatását. E célból az időnként tartandó vitézi összejöveteleken, megbeszéléseken meg kell jelennie, ha anyagi- és egészségi állapota megengedi. (3) A vitéz neveljen gyermekeket, akik erkölcsös, hazájukat, népüket buzgón szerető, értük minden áldozatra kész, szorgalmas, becsületes és művelt magyarokká váljanak. Ha idegenben él őrizze meg gyermekeit a magyarság számára, tanítsa meg őket a magyar nyelvre és a nemzet történelmének nagy eseményeire. (4) A vitéz teljes odaadásával, tudásával és képességeivel köteles támogatni a magyar nemzeti irányú törekvéseket, intézményeket és egyesületeket... (2) **Hassa át a várományosokat** az a felemelő és magasztos érzés, hogy kizárólag nagynevű vitézi elődeiknek a magyar haza védelmében tanúsított halálmegvető bátorsága, átlagon felüli kiválósága és a nemzeti felkelések idején tanúsított és bizonyított tántoríthatatlan hazafias magatartása alapján lehetnek annak a nagy megtiszteltetésnek részesei, hogy a Vitézi Rend tagjai lehetnek... (6) **A nemzetvédelmi tagozat** tagja lehet minden olyan magát magyarnak valló férfi és nő, aki szellemi fegyverekkel (irodalom, média, szónoklat és jótékonyosság) a magyarság szolgálatát huzamosabb ideig kimagaslóan látta el... (9) Elsősorban olyan személyek jöhetnek számításba, akik nemzeti-, egyházi-, társadalmi-, kulturális-, szociális-, tudományos- vagy művészeti síkon, az irodalom-, a sajtó-, az ifjúság nevelése terén kiváló érdemeket szereztek, lovagrendekben eredményes munkásságot fejtettek ki.” (VRK).

Jól látható tehát az, hogy a Vitézi Rend igazi, hűségese óra a hősiesség eszményének, és szüntelenül megvalósítja hétköz-

napi életében is a hősiesség életprogramját, amely a polgári és társadalmi, egyéni és közösségi élet minden részletében jelen van, azt áthatja és a keresztény, nemzeti, hitelesen európai jövő felé fejleszti, előmozdítja.

A magyar ifjúságnak éppen erre van égető szüksége! Abban a szürke és kilátástalan világban, melyben él, mely minden értéket viszonylagossá akar tenni, jót és rosszat egyenlővé emelni, mely szabadságot szabadságnak mond, és az önimádó-önpusztító élvezethajhászt „önmegvalósításnak” hazudja, és valójában sem Istent, sem embert nem ismer, - **a magyar hősök jelenthetik a kijózanító, értelmet adó, egyensúlyt teremtő, értékrendet megmutató és célt kijelölő emelkedés útját!**

Szükség van példaképekre, akikre feltekinthet, akikhez mérheti önmagát, akik értékrendet, hitet, nemzeti szellemiséget, erőforrást, világnézetet adhatnak nekik, vonatkozási, önmeghatározási pontot a zűrzavaros világban! A hősök megtanítták nekik a dolgok alapjait, hogy melyek az alapvetők: - **Isten, Haza, Család,** - ebből következően **a dolgok sorrendjét,** és azt, hogy senkinek sincs nagyobb szeretete annál, mint aki életét adja barátaiért, vagyis akkor lesz valaki a legnemesebb értelemben kiemelkedő, ha szükséghelyzetben akár az életét is adja nemzetének közösségéért, - **„A Hazáért mindhalálig!”** Aki hétköznapjaiban is **„Híven, becsülettel, vitézül!”** él saját élet-hivatása, szakmája számon tartott művelőjeként, annak keretei között, lakhelye megbecsült, kiemelkedő polgáraként, vitézi családjá, gyermekei körében, akiket tudatosan nevel. Ezzel Egyháznak, hazájának igazi oszlopa, motorja, lámpása lesz, de még a széthulló-félben lévő Európa jövője is csak ő lehet, **mert teremtő érték-hordozó és életfakasztó.** Már csak azzal is, hogy kitart a vitézi életforma és eszmények, a hősiesség mintái mellett. A pusztá létével.

A Vitézi Rend tagjainak azért kell HITELESEN, AZAZ ÉLETFORMASZERŰEN megvalósítaniuk minimum közép-szinten, saját egyéni helyzetük szerint a vitézi hagyományokat, **a hétköznapi hősiességet, mert mindenestől életmentő hiánycikke, a nemzeti újjászületés gyógyszere, szellemi irányítúje és oltalmazó pajzsa, a hit és nemzeti kultúra igazi sokszínű otthona, világitótornya a fiatalság számára!**

Itt megláthatja, hogy MIT tegyen, MIÉRT tegye, HOGYAN tegye, KIKKEL tegye közösségben. DE CSAK AKKOR MŰKÖDIK EZ, HA MI HISZÜNK, TESZÜNK, KITARTUNK! Ha még ellenségeink, ellenfeleink tiszteletét is kivívtuk! (Ha nem válunk közönyössé, reményvesztetté, üressé azáltal, hogy hiteltelen módon egyéni dicsőséget, rangot, kitüntetést hajhászunk a vitéz Horthy Miklós hajóján való matrózmunka helyett).

Kijelenthetjük, hogy a hősiesség kultusza tehát nem más, mint a már bizonyított Ősök mércéje szerinti hiteles értékekkel megvalósított vitézi életforma, mellyel egyedül jól tiszteljük Őket, a tisztelet egyéb méltó jelei előtt! Példamutató anya-apa vagy? Elismerik munkádat munkahelyeden, mert a legjobbat adod? Lakhelyed nemes polgára vagy, akit számon tartanak? Teremtő erővel, húzóemberként, komolyan részt veszel vitézi csoportodban, törzsszékedben, másokat is magaddal ragadva? Ha nemzeti-kulturális egyesületben is működsz, úgy teszed-e, hogy feltekinenek rád azért, mert vitéz vagy? Ezekre a kérdésekre való válaszaink az egyedül érdekesek. A többi csak szép szó, mely elszáll, és címeres papír, mely nem dolgozik senki helyett.

Befejezőként: vitéz nagybányai Horthy Miklós, a vitézek Alapító Főkapitánya, vitézavató beszédeiben rendkívül plasztikus, létszerű, mély szimbolikus tartalommal rendelkező, erőteljes képekkel jellemezte a vitézeket, a vitézi életformát.

Amikor most átgondoljuk, megújítjuk és megerősítjük vitézi élethivatásunkat, érdemes elmélkednünk ezeken a súlyosan szép képeken:

– „Én pedig örökké égő oltárt emelek, ... amely évtizedeken keresztül nemcsak tovább táplálja a hősök nemzetségét, hanem megteremti, fennen hirdeti és ápolja a magyar vitézség kultuszát is.”

– „... megtartani a nagy idők legjobbjait és biztosítani a hősök nemzetségének fennmaradását, végül bennük és utódaikban a magyar fajnak olyan hatalmat biztosítani, amely rettentő erővel sújt le minden felforgató állam- és nemzetellenes törekvésre.” „

– „... Ti, kiknek múltja tiszta, mint a kristály, kik bővelkedtek a férfi erényekben, kikre mindig büszkéséggel és meleg szeretettel gondolok, mindig lelkesedéssel haladtok velem a becsület és az önzetlenség útján.”

– „Nagy és nehéz időkben Ti bizonyultatok a legjobbaknak. Vitézségben és honfi erényekben Titeket csak azok múlhatnak felül, kik lelkesedéssel áldozták fel hazájukért fiatal életüket és ma idegen földben porladoznak, várván a feltámadást.”

– „... hogy mihamarabb gyökeret verjen a Vitézi Rend a véráz-

tatta televény magyar földben, legyen belőle hatalmas tölgyerdő, amely dacolhasson a második ezredév viharáival.”

– „Legyetek lánglelkű apostolai a magyar vitézségnek, az önzetlen hazaszeretetnek és a fegyelmezett összetartásnak.”

– „Annak az eszmének, melynek ezen erények a megtestesítői, kívántam én a Vitézi Rend életre hívásával olyan maradandó emléket állítani, amelyből erőt meríthetnek az élők és okulhatnak, tanulhatnak majdan a késői utódok is.”

– „Új csillagok gyúlnak ki e napon a magyar éjben és új őrszemek állnak fel a Csonka Ország földjén. ... Legyetek ti ezeken az őrhelyeken szerény, vallásos és munkás emberek, de egyszersmind kemény, dacos, mindenre elszánt magyarok is.”

– „A vitéz fő jellemvonása a hűség a haza és a nemzet iránt. A vitéz erénye nemcsak a bátorság, hanem a kitartás is a nagy nemzeti célok szolgálatában.” – „Az önfeláldozó tettek alapján, a haza körül szerzett érdemek jogán Ti vagytok a jobb magyar jövő záloga, Ti vagytok biztosítékai az alkotó, építő hazafias szellemnek és Ti vagytok letéteményesei fajunk jó tulajdonságainak, az ő magyar erénynek. Legyetek méltók erre a szép hivatásra.

v. Vankó József v. hadnagy

100 ÉVVEL EZELEŐTT... AZ I. VILÁGHÁBORÚRÓL

Don-kanyar az I. világháborúban Przemysl ostromai

Nagyapáink számára a Semisli név ugyanolyan baljósan csengett, mint apáinknak a Don-kanyar. Amit ez utóbbi jelentett a második világháborúban, azt jelképezte Doberdó és Przemysl az elsőben. A magyar bakák számára kimondhatatlan, három mássalhangzóval kezdődő lengyel városnév szelődött az itthoni búboskemencék melegében Semislivé, mint ahogy a gyermekeknek mondott mesék-ké szelődültek az alig túlélő háborús élmények.

A Vezérkar számba vette az országokat, amelyek felől támadás érheti az Osztrák–Magyar Monarchiát. Przemysl és Krakkó övvára Oroszországgal, Trient és Trieszt Olaszországgal, Pétervárad és Szarajevó Szerbiával szemben létesült, s a Nagy Háború idején még hadászati jelentőséggel bírt, akárcsak Pola és Cattaro megerősített haditengerészeti támaszpontok az Adrián. Románia felé nem építettek erődöket – a szövetséges felől nem vártak támadást...

A przemysli erődrendszert Galícia keleti felében építették ki, az Ukrajna felé elnyúló síkságot nyugatról határoló dombvidéken, elegendő távolságban az Északkeleti-Kárpátoktól ahhoz, hogy ostroma esetén a Kárpát-medencét koszorúba fonó hegyvonulat maradjon idő a védelem újjászervezésére. Hadászati jelentősége a San és Visztula folyók vonalának lezárása volt, nemkülönben az, hogy Przemysl városa a kelet-galíciai vasúthálózat legfontosabb csomópontja volt. Ráadásul Przemyslben halmozták fel az 1914 nyarán felvonuló osztrák–magyar főerők számára szükséges hadianyag- és élelemkészletek nagy részét.

A San folyó menti, 30-55 km átmérőjű, szabálytalan kört formázó erődrendszer 8 védőkörletből állt. Az első kettő alkotta a vármagot, a védelem gerincét a várostól 5-10 km-re húzódó várövet jelentette. A várövet 25 erőd alkotta, a védelem rugalmasságát 23 előre kiépített előtérállás biztosította. Az erődök hálózatát överődök és övtámpontok egészítették ki – egyetlen erődöt sem lehetett észrevétlenül megközelíteni, a támadók óhatatlanul „fennakadtak” valamelyik biztosító erődítéson (ahogyan a közelemben mondták: tarisznyaváron).

Egy-egy védőkörletet 1-1 dandár (6-12 zászlóalj) szállt meg, s azokat 1-1 árkászszázad támogatta. Az állandó erődökben lévő erődcsázadok és a vartüzérség ütegei közvetlenül a várparancsnokság alárendeltségébe tartoztak. Przemysl parancsnoka 1914 januárjától Kusmanek Hermann altábornagy, 1915-től gyalogsági tábornok.

1914. augusztus 27-én két orosz hadsereg indult meg délkeletről az osztrák–magyar jobbszárny ellen, amelyeket a Szerbiából átcsoportosított 2. hadsereg bevetésével sem sikerült megállítani. A kiürített területen csak a szeptember 16-ára bekerített przemysli erődrendszer maradt osztrák–magyar kézen. A 85 ezres védősereg gyalogságának többségét népfelkelők adták. Az egyetlen soralakulat a magyar legénységű szegedi m. kir. szegedi 23. honvéd gyaloghadosztály volt fogarasi Tamássy Árpád altábornagy parancsnoksága alatt. Ezt mozgó tartalékként, ellentámadások és ellenlökések indítására alkalmazták.

Az első ostrom 1914. szeptember 17-től október 12-ig tartott, amelynek során az övvár hivatását betöltötte, 70 ezres orosz veszteséget okozott, s oly mértékben késleltette az orosz főerőket, hogy az osztrák–magyar csapatok a Kárpátokban képesek voltak megfelelő védőállások kiépítésére. Przemysl október 12-én felszabadult az ostromzár alól.

A cs. és kir. hadvezetés ekkor arra adott utasítást, hogy a védősereg egy része kapcsolódjon be mozgóháborúba, s a raktárakban őrzött készletek nagyobb részét adják át a 2. és a 4. hadseregnek. Az AOK (Hadsereg-főparancsnokság: Armeoberkommando) logikusan intézkedett, ám rosszul döntött, s tévedésének áldozata

ta a przemysli erődrendszer volt. Amikor a parancsot kiadták, a főerők még lendületben voltak, ám nemsokára megkezdték a visszavonulást. Nem maradt idő az egyébként előkészített téli ruházat beszállítására sem. Érdekes párhuzam, hogy mind 1914–1915, mind 1942–1943 telén a magyar katonák egy részét majd megvette az Isten hidege az első vonalban, miközben néhányszor tíz km-re mögöttük ott álltak a téli ruházattal tömött raktárak...

Az övvár a második ostrom alatt, 1914. november 4-től 1915. március 22-ig ismét jelentős erőt, mintegy 10 orosz hadosztályt kötött le. A gyűrű 130.767 katona körül zárult be. Nyikolaj Szelivanov gyalogsági tábornok okult az első ostrom tapasztalataiból, és a módszeres ostrom mellett döntve, több mint három hónapon keresztül csak tüzésével bombázta a várat. Első ízben február 9-16. között, majd 18-19-én, végezetül március 13-16. között indított nagyobb méretű rohamot, ám csupán néhány kisebb előtérállást tudott bevenni. A később a nyugati fronton, Verdunnél tapasztalt harcmodor Przemyslnél alakult ki.

A kétharmadrészt magyar katonákból álló védősereg ezúttal is hősiesen helytállt – mindaddig, amíg volt mit enniük, és volt mivel löniük.

Mindhárom rohamot visszaverték, s kitöréseikkel, amelyeket zömmel ismét a 23. honvéd gyaloghadosztály hajtott végre, szétzilálták az orosz 11. hadsereg harcrendjét és a Délnyugati Front utánpótlási vonalait is. Ezzel az övvár ismét betöltötte hivatását: időt biztosított a kárpáti védelmi vonal kiépítésére, s lehetőséget teremtett a főerők támadó hadműveleteinek megindítására.

Az első nagyobb kitörés 1914. december 15-18-án zajlott, az utolsó 1915. március 19-én, egy nappal az erődrendszer felmentésére indított utolsó támadás összeomlása után. A sorozatos osztrák–magyar felmentési kísérletek – többek között a nagy hó miatt – sikertelenek maradtak.

Przemysl védői indulnak az orosz fogságba

Kép forrása: *Hadifogoly magyarok története I.* (szerk.: Baja Benedek–Lukinich Imre, Atheneum, Budapest, 1930.)

Kusmanek március 22-én adta fel a várat. 9 tábornok, 2593 tiszt, 117.000 altiszt és legénységi állományú katona esett hadifogságba. Az övvár repülőszázada kirepült. A védőműveket, a hidakat és a lövegeket felrobbantották. A rombolás oly mértékű volt, hogy az oroszok – noha tervezték azt – letettek az erődrendszer helyreállításáról.

Az osztrák–magyar 3. hadsereg május 16-án Przemysl irányába fordult, amelyhez 24-én csatlakozott a német 11. hadsereg. A május 16. – június 3. közötti harmadik przemysli csata során,

30-ára a bajor 11. hadosztály elérte a przemysli erődrendszert, amely június 3-ára virradóra szinte ellenállás nélkül jutott vissza a két hadsereg kezére. Állapota miatt – Kusmanek robbantó különítményei jó munkát végeztek – csupán mint raktárbázist és mint provizórikus hídfőt építették újjá.

Az I. számú Főerőd, Salis Soglio romjainál (Fotó: v. Tolnai Eta)

A katlanba zártság hétköznapjait a lehetőségekhez képest élénk kulturális élet színesítette. 1914. október 4-től *Piacsek Kamill* népfelkelő hadnagy szerkesztésében kiadták a *Tábori Újságot*, amely 141 számot ért meg. Tartalékos utász tizedesként került a várba *Gyóni Géza*, akinek verseit a *Tábori Újság* rendszeresen megjelentette, legismertebb költeményét, a máig sokszor idézett *Csak egy éjszakára...* címűt a december 10-i számban. Ugyanekkor jelent meg *Lengyel mezőkön, tábortűz mellett* című verseskötete is, amelynek bevételét, 5000 koronát kijuttatták a várból az elesett védők családjainak.

dr. VRNT matolcsi Ravasz István alezredes,
hadtörténész-muzeológus

Przemysl várának 6 hónap óta tartó ostroma

A védősereg a végsőkig kimerülve orosz fogságba esett. Az Osztrák-Magyar Monarchia serege ezzel elszenvedte legnagyobb tragédiáját, melyhez csak az 1943-as, Don melletti tragédia fogható, hiszen a fogságba esett kb. 130 ezerből csak igen kevesen tudtak megszökni, vagy túlélni az orosz fogolytáborok poklát. Nem élte túl e poklot Gyóni (Áchim) Géza költő sem, aki testvérével, Mihállyal jutott ekkor orosz fogságba. Mindketten a krasznojarszki fogolytáborban haltak meg. Mihály 1917. június 8-án, Géza pedig 33. születésnapján, 1917. június 25-én tért meg Istenéhez.

Przemysl a Monarchia legfontosabb erődítménye volt az I. világháborúban. Az ostrom előtt az erőd Európa egyik legjobban felszerelt és legkorszerűbb erődítménye volt; kedvező fekvése miatt birtokosa igen biztos stratégiai pozíciót tudhatott magának Galíciában.

Przemysł védőinek emlékművét az ostromot túlélő bajtársak állították 1932-ben, a Margit híd budai hídfője mellett. A szobor alkotója Szódy Szilárd szobrászművész, aki magyar katonaként szintén Przemysłben harcolt. A hős védőket szimbolizáló üvöltő oroszlán az erőd romjára támaszkodik, mellső lábánál ágyúcső és zászló fekszik. „Küzdtenek oroszlánként / Magyarország várkapujában / Legyen a példa örök.”

(Dobai Miklós írásából)

Hadászati összefüggések...

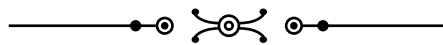
Az első világháború ismerete nélkül nehezen érthető a második. A Nagy Háború várostromait szükséges tanulmányozni annak megértéséhez, hogy miért ragaszkodott több katonai és politikai vezető – így *Hitler* – a Totális Háború során egyes nagyvárosok, köztük Budapest erőddé nyilvánításához és végülig való védelméhez. Przemysł és a *Budapest-erőd* (Festung Budapest) esetében egyaránt egy város köré épített védelmi rendszerben (szükség esetén magában a városban) kellett a parancs szerint a lehető legtávolabb harcolni.

Azzal, hogy Przemysł védőserege addig harcolt, amíg csak élme és lőszere volt, négy hónapra lekötött egy teljes orosz hadsereget. Kitartásával késleltette az orosz hadvezetés terveinek végrehajtását, s akkora veszteségeket okozott az ostromlóknak, hogy másfél hónap múltán az osztrák–magyar és a német csapatok lendületes és sikeres ellentámadást indíthattak. Budapest védői is egy város köré telepített védelmi rendszerben, az *Attilavonalban* küzdöttek november eleje óta, s Újévtől magában a városban. Ők is lekötöttek összesen egy hadseregnyi erőt – három és fél hónapig –, s jelentős mértékben hátráltatták a szovjet hadvezetés elképzeléseinek megvalósítását. S Budapest védelmének is ugyanez volt az értelme: a *pesti hídfő* kiinduló bázisa lett volna egy nagyerejű ellentámadásnak, amely megtisztítja a Kárpát-medencét és helyreállítja a kárpáti védelmi vonalat.

Hitler 1944 decemberében *Szálasinak* még ezt a tervet fejtegette. Igaz, Németország 1944–1945 fordulóján már nem volt abban a helyzetben, hogy egy azonos időben két fronton indítson hadászati méretű hadműveletet – december közepe óta folyt az ardenneki offenzíva –, de Hitler komolyan tervezte ezt, s ő volt a döntéseket legmagasabb szinten meghozó személy, mint Przemysł esetében *I. Ferencz József* és *II. Vilmos*. 1945 elején már csak arra volt lehetőség, hogy megkíséreljék megnyújtani Budapest tartásának idejét. Még azon az áron is, hogy a főiránynak számító Varsó alól elhozzák a IV. SS-

páncéloshadtestet. Megkísérelték megnyújtani az időt, hogy Budapest hídfője lehessen egy offenzívának. S lett is ilyen offenzíva, igaz később, Budapest eleste után egy hónappal, március 6-án. S a gorlicei áttörés is bő egy hónappal Przemysł feladása után következett be...

dr. VRNT matolcsi Ravasz István alezredes,
hadtörténet-sz-muzeológus

Isonzó

Az *olasz front* az I. világháború egyik frontvonala volt, ahol 1915-től 1918-ig Olaszország és az Osztrák–Magyar Monarchia csapatai, illetve 1918-ban más antant csapatok és német segédcsapatok is küzdöttek egymással. Olaszország - felbontva a Németországgal és az Osztrák–Magyar Monarchiával kötött hármasszövetséget - az antant oldalán lépett be az első világháborúba 1915. május 23-án. Az antant - a londoni egyezmény alapján - a háborúba lépésért cserébe Olaszországnak juttatta volna Trentinót (Dél-Tirolt), Triesztet és az isztriai partvidéket, egyes kisebb szigeteket Dalmáciában és az Albánia fölötti protektorátust, azaz nem a saját területeit ígérte Olaszországnak...

Magyar katonák sütőkemencéi az isonzósi hadszíntér környékén. A kép megjelent: „A Világháború Képes Krónikája” 53. füzet, 1915. október 10. Photographie von Ed. Frankl_ Flickr - Photo Sharing!_files

Az *isonzósi csaták az I. világháborúban a tipikus, felörlő harcokhoz tartoztak*: viszonylag kis területen, nagy létszámú hadseregek csaptak össze, mely csaták területnyereségre nem vezettek, vagy csekély jelentőségűek voltak, ugyanakkor nagyszámú sebesült és halott maradt a harcoló felek mindkét oldalán. Az Isonzó mentén állóháború alakult ki, mely 1917-ig tartott (I–XII. Isonzósi csata), amikor a Caporettoi áttörés (XII. Isonzósi csata) során az isonzósi frontszakasz megszűnt, az Osztrák–Magyar Monarchia csapatai előrenyomultak Olaszországba. Az isonzósi csaták során 1 100 000 olasz katona tűnt el, halt meg, vagy sebesült meg. A Monarchia vesztesége ennek kb. a felére tehető: 500 000 katona halt meg, vagy tűnt el, vagy került fogságba. Olaszország I. világháborús katonai veszteségének zömét az isonzósi csaták harcai okozták. A háború után az Isonzó völgye Olaszországhoz került, az Isonzó mentén kiépített védművek, lövészárkok mind a mai napig megmaradtak.

(I–XII. Isonzósi csaták: 1915: I. - IV.; 1916: V.-IX.; 1917: X–XII.)
(Múltunk. Történelem portál.)

XII. Isonzói csata – a Caporettoi áttörés. Szlovén, magyar és olasz hagyományörzők elevenítették fel a győztes csata főbb mozzanatait 2017. szept. 17-én, a Kolovraton.

1917. október 24. és november 19. közötti csata a szövetséges Osztrák–Magyar Monarchia és a Német Birodalom, valamint Olaszország erői között. Az Osztrák–Magyar Monarchia és Németország csapatai Caporettonál áttörték az olasz frontvonalat és megindultak Olaszország belseje felé.

A József Ágost Emléktársaság vezetője, Szantner Gábor VRNT.v.hdgy és több magyar hagyományörző, néhány rendtárgunk – szlovén és olasz hagyományörzők megtisztelő meghívásának eleget téve - vett részt ezen a történelmi 'harcjátékon'.

Nemzetes Szantner Gábor v. hdgy képes beszámolója:

Hadserg-szemle. „Kísérő tisztem” volt dr. Vizi László vitézünk

Kolovrat, a törzskar

Velem volt a lányom, Gerda, mint önkéntes ápoló és a fiam, Kristóf, mint trombitás.

Fiam a „csata” után természetesen itt is elfújta a magyar Takarodót

Szlovén hagyományörző fiatalok

(Fotók: Primorske novice Koper/Capodistria és amatőr fotók)

Köszönet a katonáknak, történészeknek, akik tudományos kutatásaikkal tisztázzák történelmünk eseményeit, harcait! Köszönet a hagyományörzőknek, akik pénzt, időt nem sajnálva, lelkesen elevenítik fel történelmünk tragikus és dicsőséges pillanatait, megharcolt küzdelmeinket. Tevékenységük segíti az ifjabb generációk elmélyülését történelmünkbe, felkelti az érdeklődést az igaz történelem megismerésére. Rávilágít arra, milyen fontos a nemzetek békés egymás mellett élése, s mennyire törekeny a béke...

Méltó helyen alusszák örök álmukat az I. világháborúban elhunyt magyar katonák (Kiskunfélegyháza)

„S kell, hogy az Úr áldja, védje
aki azt énekli: Béke!” (Babits)

2017. XI.11-én szentelték fel a kiskunfélegyházi Felsőtemetőben az I. világháborúban életüket vesztett magyar katonák felújított hadisírjait. Félegyháza 9,2 millió forint

támogatást kapott - a Honvédelmi Minisztérium által kiírt pályázatnak köszönhetően - a magyar kormány által biztosított 2 milliárd forintból, melyet a hadisírok felújítására különítettek el az államkasszából.

ban is meg kell újítani az elesett hősök emlékezetét. A kövitézek, a honvédek hősi helytállása oltsa belénk azt a hitet, hogy a Kárpát-medencében a keresztény Magyarországnak van jövője! - zárta gondolatait Lezsák Sándor ország-

Rendtagjaink róják le kegyeletüket a Hősök Emlékművénél

November 11-én a fegyverszünetre emlékezünk. Az I. világháborút lezáró fegyverszüneti egyezményt Németország és az antant hatalmak képviselői 1918. november 11-én írták alá és hivatalosan ekkor ért véget a harci cselekmények a nyugati fronton. Az I. világháborúban nagyon sok félegyházi elesett, köztük a dédnagyapám is, akinek nevét a Hősök Parkjában lévő emlékmű is őrzi. Ma megállunk és felidéz-zük hőseink emlékét, akik közülünk valók voltak. Mindannyiukat várta otthon valaki - egy szerető feleség, gyermekek, szülők, barátok. Őrizzük emléküket kegyelettel, ráhagyva az utódainkra, a következő nemzedékre - mondta beszédében **Csányi József polgármester**.

Az I. világháborúban 65 millió embert mozgósítottak. Ennek több mint 57 százaléka megsebesült, hősi halált halt, eltűnt vagy hadifogolytáborba került és lelkiileg sérülten távozott onnan. 8,5 millió halott... és ebből több mint 400 kiskunfélegyházi és még több száz környékbéli - emlékezett vissza **Lezsák Sándor országgyűlési képviselő** az I. világháború kitörésének 100. évfordulóján. - De nem elég az emlékműveket megújítani, az emléktáblákat, a sírokat rendbehozni, magunk-

gyűlési képviselő. Az ünnepi beszédek sorát **Vargha Tamás a Honvédelmi Minisztérium miniszterhelyettese** zárta: - Sajátos feladatot ró a történelem a XXI. század magyarjaira. Ránk és az utánunk következő generációra, gyermekeinkre és unokáinkra. Ezért különösen fontos, hogy itt köszönthetjük a kiskunfélegyházi fiatalokat is megemlékezésünkön. Ma egy magunk mögött hagyott század iszonyú történéseire emlékezünk. Ezekben az években a nagy háború az első világháború gyilkos csatáinak századik évfordulóján magyar katonákra, hazájukért harcolt hősökre emlékezünk. Az első világháború a század őskatasztrófája. MÉRLEGE: több, mint 8 millió halott, 20 millió rokkant, majd 700 ezer magyar áldozat és közel ugyanennyi hadifogoly. És akkor még nem számoltunk Trianonnal! Milliók kerültek a háborús gépezetbe. **Vargha Tamás a szörnyű háborút Gyóni Géza költő soraival idézte fel a megjelentek számára: „Mikor a pokolnak égő tor-ka tárul,/S vér csurog a földön, vér csurog a fáról....” Befejező szavai: ...Hiszem, hogy a katonák szolgálata, hősi harca, áldozatvállalása erőt, tartást, öntudatot adó nemzeti érték.**

A II. VILÁGHÁBORÚRÓL. ELŐZMÉNYEK, HARCOK, TÉNYEK

75 évvel ezelőtt a Don-kanyarban harcolt vitéz Smohay Ferenc m.kir.főhadnagya.

„Ha a katonának parancsot adnak – mennie kell!”

Vitéz Smohay Ferenc a Történelmi Vitézi Rend tb. v. hadnagya

„19 évesen vonultam be a Székesfehérvári Magyar Királyi „Szent István” 3. gyalogezredbe, a III/1-es zászlóalj 1-es puskás századába kerültem. Kiképzés, frontra vezénylés. Harcoltunk, ellenálltunk tisztességgel az orosz gőzhengernek, de nem volt mit tenni. A „Suzdali kolostor foglya voltam” című visszaemlékezésemben leírtam a saját és bajtársaim megpróbáltatásait. Iszonyatos erővel áradt az orosz, a mi hadiutánpótlásunk akadozott, s a hó és a borzasztó fagy miatt vissza

kellett vonulnunk. Még ma is álmodom ezekkel az iszonyatos napokkal-hetekkel. A legszörnyűbb, hogy eszemben vannak

január 27-én a doni állásokat. Meneteltünk. A méteres hóba ugrottunk, amikor gépekkel lőtték a visszavonuló menetet. 43. február 1-én estem szovjet fogságba, és 2 év múlva kerültem haza. Csak a Jóisten a megmondhatója, hogy kerültem haza. Azt a rózsafüzért, amelyiket Édesanyám adott 42 őszén, a frontra vivő vasúti szerelvény előtt, mindig magamnál hordtam. Édesanyám mondta: minden nap imádkozott, hogy hazakerüljek, s hazakerüljenek a magyar katonák. Sajnos, nem tudtuk megállítani az oroszokat a magyar határok előtt...” - Feri bácsi mesél, emlékezik és emlékeztet. Erős akarat. Katonai jellem. Sosem alkudott meg. Így élte egész életét. Elérzékenyül, amikor egykori bajtársairól, az eltűnt, sebesült bajtársakról mesél. S elérzékenyül, amikor a felé irányuló megtisztelő figyelemről, megbecsülésről beszél.

Köszönet a mindenkori magyar katonának, a hont és nemzetet, családot védő hősöknek!

T.E.

Idén január 12-én – Feri bácsi határozott kívánságára – a család támogatásával és a Magyar Honvédség Székesfehérvári Összhaderőnemi Parancsnokság segítségével megszerveztük a Doni megemlékezéseken történő részvételét. Így Feri bácsi részt tudott venni a Mátyás templomban tartott megemlékező szentmisén, majd azt követően a Hadtörténelmi Intézet és Múzeum udvarán lezajlott megemlékezésen.

azok a magyar fiúk, akiket láttunk megfagyva az út mentén, s nem tudtunk segíteni, mert mi is alig vonszoltuk magunkat. Aki lövést kapott, s esetleg túlélte, a biztos fagyhalál várt rá. Hiába a bajtársiasság, a segíteni akarás, a sebesülteket senki sem tudta a hátára venni. Zászlóaljunk volt az utolsó, amelyik elhagyta

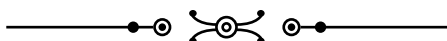

Az ünnepséget követően Vargha Tamás államtitkár, honvédelmi miniszterhelyettes úrral közösen koszorúzta meg Feri bácsi a Kapisztrán téren elhelyezett Doni csatákban részt vett alakulatok emlékpontjainál - egykori alakulata - a Magyar Királyi Honvédség „Szent István” 3. honvéd gyalogezred emléktábláját.

Hazatérve részt vettünk Pákozdon, a Mészeg-hegyen álló Doni kápolnánál tartott megemlékezésen is, ahol Spányi Antal megyéspüspök úr emlékeztetett a háború kegyetlenségére.

(Az beszámolót, s a fotókat küldte Lévai Miklós nyugállományú alezredes, a HOHE Fejér Megyei Szervezet elnöke)

Horthy, a kormányzó c. filmről

Elborzasztó tény emel a napvilágra a Horthy, a kormányzó című film... Kiderült, hogy a '40-es évek első felében azért nem tudunk szakítani a német birodalommal, mert külföldi szervezetek azt akarták, hogy a hozzánk menekültek biztonságban legyenek. Ha Horthy szembefordult volna Hitlerrel – ahogy tervezte – akkor a nácik megszálltak volna bennünket, és nagy tömeget deportáltak volna Németországba. A magyarság tehát feláldozta önmagát. A '40-es évek második felében mégis gyakran épp azok bélyegeztek „utolsó csatlósnak” minket, akikért vérünket ontottuk a Donnál, majd a keleti fronton. Ma pedig a filmet azok hallgatják agyon – sőt néha címkézik is – akik továbbra is tudatlanságban akarják tartani a társadalmat. Más, eddig elhallgatott történelmi tényeket is felszínre hoz a film neves és elismert történészek megszólaltatásával. Minél több magyarnak látnia kell a Horthy-filmet, hogy megértse múltunkat - és JELENÜNKET...

A kormányzó menekültügyi kormánybiztosa

Száztízenny esztendeje, 1896-ban született id. Antall József, aki a II. világháború éveiben a magyar földre menekült üldözöttek legendás védelmezőjévé lett, aki a sok tízezer menekült ellátását, jogvédelmét megszervezte. 1945 után kiscgazdapárti politikusként újjáépítési miniszteri posztot töltött be Tildy Zoltán, később pedig Nagy Ferenc kormányában. Az 1940-es évek végétől kezdődően - kényszerűen - több, mint két évtizeden át visszavonultan élt. Azonban politikai ellenfelei is elismerték mindazt, amit annak idején az erdélyi magyar, zsidó, lengyel, francia, olasz és még sok - közöttük több száz orosz - menekültért tett. Amiért aztán 1944 tavaszától megjárta a Gestapó börtöneit, 1945 után magas kitüntetésekert kapott, és amiért százezrek gondoltak rá később mint megmentőjükre.

Id. Antall József a Belügyminisztérium munkatársa lett 1932-től, ahol elsősorban szociális ügyekkel foglalkozott. A legnagyobb feladata a menekültügy megszervezése és irányítása volt. A trianoni békeszerződés alapján elszakított területekről érkezett magyarokkal, majd a zsidó menekültekkel, a francia szökevény foglyokkal, az olasz katonákkal, a délszláv és az orosz katonai és polgári személyek ügyével foglalkozott. Az erdélyieken kívül az első külföldi menekültek Ausztriából és Csehszlovákiából érkeztek 1938-39-ben. Ők, részben politikai menekültek, részben zsidónak minősülő személyek voltak, több tízezres tömeget jelentettek. A velük való bánásmód különös figyelmet igényelt, hiszen Budapestnek számolnia kellett a náci német külügyminisztérium erőteljes tiltakozásával, amely a magyar kormányzatot már úgyszólván túlzott liberalizmussal vádolta a zsidókkal való bánásmód miatt. Azonban Magyarország már a II. világháború kitörése előtt is az üldözöttek menekítésének szervezett központja volt, ami ebben az esetben nemcsak a befogadást, hanem a továbbmenekítést is jelentette. Mint jellemzőt említendő itt: 1939 júliusában a magyar külügyminiszter tudtával, Antall József szervezésében az Erzsébet királyné és a Carl Dusan tehergőzhajók közel 900 - zömmel cseh, szlovák, felvidéki, kárpátaljai, német és osztrák - zsidót szállítottak a Duna torkolatában fekvő Sulinára, ahol a vesztegzárat kijátszva a nyílt tengeren átszállították őket a Palesztinába induló Noemia Julia nevű panamai teherhajóra. Az utat a magyar külügyminisztérium biztosította. 1940 májusában egy bolgár lobogó alatt hajózó gőzösön Pozsonyból vittek száz zsidót a Duna-torkolathoz, s az utat a magyar hatóságok biztosították. Május 24-én, Mohácsnál váratlan műszaki problémák léptek fel, amelyeket órákon belül meg kellett oldani, hiszen a késedelem az utasok életét és továbbjutását veszélyeztette. Ekkor Antall József saját hatáskörében úgy rendezkedett, hogy a helybeli kikötőhatóságok megfelelő képzettségű hajóosztást bízott meg a hajónak jugoszláv vizekre történő átvételére. Néhány óra múlva már jugoszláv vizeken voltak az üldözöttek, és végül elérték céljukat.

Id. Antall József, a magyar törvények közé 1936-ban becikelyezett - a háborúk esetén a katonai foglyokkal és menekültekkel foglalkozó- második genfi egyezményt nemhogy maradéktalanul betartotta, hanem az egész menekültügyet szociális kérdéssé nyilvánította. Ebben a vonatkozásban a magyar felfogás túllépte a nemzetközi jogban rögzítetteket, humanizmusával egyedülálló példát szolgáltatott Európában.

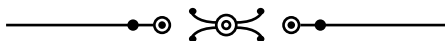
Például, már 1939. szeptember végén Antall József utasította a menekülteket fogadó határkörzetek közigazgatási vezetőit, hogy zsidóként egyetlen személyt se vegyenek nyilvántartásba, mindenkit keresztény papírokkal lássanak el. Ez alól csak azok képeztek kivételt, akik minden körülmények között ragaszkodtak hitük valós bejegyzéséhez. Megkülönböztetés nélkül mindenkit elhelyeztek ideiglenes, később végleges táborokba, a zsidóságukhoz ragaszkodókat pedig a budapesti és vidéki zsidóközösségek gondjaira bízta, természetesen nekik is folyósították a segélyeket, a szeretetadományokat. A zsidókkal való megkülönböztetett bánásmód természetesen a németek állandó tiltakozását váltotta ki, amely változatlanul újra és újra hangot kapott, egészen Magyarország német megszállásáig. A már Magyarországon tartózkodók csoportjait 1941-ben újabb tömegek követték, elsősorban a németek által elfoglalt Lvów, Stanislawów és Kolomija környékéről. A magyar belügyminisztérium IX. osztálya a Duna kanyarban - Esztergom környékén - helyezte el jelentős számú lengyel menekültet, köztük természetesen sok zsidót. Számukra óvodákat (Szentendre, Leányfalu, Csobánka), Budapest környékén (Rákosfalva és Csillaghegy) pedig kollégiumi rendszerű iskolákat szervezett. Balatonbogláron is lengyel menekülteknek, köztük sok zsidó fiatalnak nyújtott tanulási lehetőséget a Lengyel Ifjúsági Táborban, valójában az akkori Európa egyetlen lengyel gimnáziumában. A német tiltakozások miatt 1943-ban változtatni kellett az iskolarendszert, hivatalosan megszüntették a lengyel zsidó iskolákat, viszont titokban Vácán megszervezték a 150 férőhelyes Lengyel Tiszti Árvák Otthonát, ahol valójában zsidó gyerekek éltek és tanultak.

A folytatás olvasható a MENEKÜLTEK MENEDÉKE című könyvben. Megjelent a Mundus Magyar Egyetemi Kiadó kiadásában, Budapesten, 1997-ben, Kapronczay Károly szerkesztésében, Id. Antall József emlékirataiból.

Ui.: Nem szeretném Wallenberg menekítő érdemeit kisebbíteni, de az mindenképpen elgondolkodtató, hogy Id. Antall Józsefről semmit nem tudunk, míg Wallbergnek már szobrot is állítottak Budapesten ugyanazért a ténykedéséért... Ideje lenne átértékelni az ISMERETEK alapján az egész Horthy-korszakot! Ideje lenne erről a történelmi korszakról is végre a tényeket tanítani és tanulni a bolsevista értelmezések helyett!

Bp.2007.02.23.

Bóna Mária Ilona

MIT IS CSINÁLTUNK MI MAGYAROK, akiket előszeretettel neveznek hazai és külföldi politikusok és történészek bűnös nemzetnek?

A Szovjet elleni háborúba lépésünknek több oka volt. Íme néhány:

1. 1941-ben még nem lehetett biztosan tudni, ki nyeri meg a háborút. Anglia egyedül állt a németekkel szemben. Az USA közvéleménye a legkisebb hajlandóságot sem mutatta a beavatkozásra a Pearl Harbor elleni japán támadásig (1941. december 7.).
2. A románok és a szlovákok már a háború első napjaiban csatlakoztak a németekhez. Erre való tekintettel vezetésünk nem akarta megkockáztatni az esetleges győzelemből való kimaradást.
3. Hitler tudomására hozta Antonescu román diktátornak, hogy az kapja meg Erdély másik felét, aki a legnagyobb áldozatot hozza az orosz háborúban.
4. Hitlernek tervei voltak Magyarország megszállására (elérte szlovák és román csapatok bevonásával), ha az nem vesz részt a hadjáratban. Ez meg is valósult volna, amikor

41 őszen látták, hogy nem sikerült megsemmisíteni a vörös hadsereget.

5. Horthy tanácsadóit arra készítette a német megszállás réme, hogy rábeszéljék a minimális erővel való részvételre, amely megmentheti a magyar zsidók életét is. Gondoljunk arra, hogy Horthyt nem állították a Nürnbergi Bíróság elé, és élete végéig Chorin Ferenc, Kornfeld Mór és társaik egy alapítványon keresztül tartották el a portugáliai Estorilban.

Amit soha nem vettek figyelembe

1. Közel 200.000 lengyel menekültet fogadtunk be és tettük lehetővé továbbutazásukat, hogy az angolok által felállított Anders hadseregben harcoljanak tovább a németek ellen. Akik nem mentek tovább, nyugodtan élhettek Magyarországon. Az egyetlen lengyel középiskola is Magyarországon működött akkoriban Balatonbogláron.
2. Francia, olasz (!), és zsidó menekülteket is ezerszámra fogadtunk be és védtük egészen a német megszállásig (1944. március 19), de még azon túl is, legtöbbször a helyi hatóságok hallgatóságos beleegyezésével.
3. A magyar léghárítás nem lépett akcióba az átrepülő angol szász bombázók ellen, Magyarország bombázásának a napjáig (1944. április).
4. A foglyul ejtett angol szász repülő személyzetet nem adtuk át a németeknek, hanem dunántúli kastélyokban helyeztük el őket, és lehetővé tettük menekülésüket.
5. A német megszállás, 1944. március 19. után kezdődött a magyar zsidóság kálváriája. De amikor Horthy tudomására jutott a deportálások ténye leállította ezeket.
6. Eichman, az „Endlösung” végrehajtója mondta Izraelben, hogy az egész megszállt Európában, csak Horthyék merték őt kiutasítani az országból.
7. Miért nem ugrottunk ki a háborúból? Erre, többek között, a brit külügyminisztérium egy nemrég felszabadított titkos jelentése adhat némi következtetésre okot. Egy Mr. Randal nevű magasabb beosztású úr jelentette, (értelemszerű fordításban): **1943. október 14.**

A Zsidó Ügynökség (Jewish Agency) megbízásából Namier professzor kérte, hogy ne kényszerítsük a magyar kormányt az idő előtti kiugrásra, mert ez német megszállást eredményezhetne. Ez pedig a 800.000 zsidó megsemmisítéséhez vezethetne, akik most relatív biztonságban élnek Magyarországon.

Mr. Randal említette, hogy ez már oka lehet annak, hogy a magyar kormány nem közeledett a Szövetségesekhez... Dr. Namier reménykedik, hogy a magyar kormány nem mozdul, amíg a németek (egy kiugrási kísérletre) reagálni tudnának. Reg.: 012035/385/21i” - Nos, kik is voltak a bűnösök?

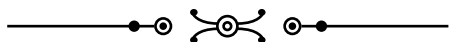
UTÓSZÓ:

Sokan vádolnak minket azzal, hogy nem tettünk meg mindent a zsidó honfitársaink megmentése érdekében és közömbösen viselkedtünk sorsuk iránt. Ez sem igaz! Budapesten és a nagyobb városokban mindenki mentette a zsidó rokonait, barátait, aki tehetett. Falvakban, kisvárosban általában nehéz volt, hiszen mindenki belezott a másik tányérjába. Természetesen nincs olyan törvény a világ egyetlen országában sem, ami arra kötelezne valakit, hogy saját és családja életét kockázza másokért. Ennek ellenére, sokan vállalták a „felkoncolást”, amit a nyilasok ígértek a zsidó mentőknek. Wallenberg úr sem volt az egyetlen, aki ezeket mentett meg. Angelo Rotta pápai nuncius, a magyar Baránski Tibor szervezésében legalább annyi zsidót mentett meg, mint ő. Ezenkívül apácák, papok, hivatalnokok, katonák, külföldi diplomaták mentették zsidó polgárainkat. Ezenkívül tessék már tudomásul venni, hogy azok rendkívüli idők voltak.

Túl voltunk Sztálingrádon, a Második Hadsereg pusztulásán. Minden hadköteles férfi katona volt. Nem volt már olyan család Magyarországon, ahol nem lett volna hősi halott, sebesült vagy hadifogoly. Az ember élete már egy fabatkát sem ért. A szovjet hadsereg a határaink előtt állt, augusztus óta már hazánk területén folytak a harcok. Frontkatonáink elbeszéléseiből és 1919-es kommunista terror óta tudtuk, mi várt ránk. Mindenki leszámolt a saját és családja bizonytalan jövőjével, s életével is. 1944 április 3. óta pedig súlyos bombatámadásokat kellett elszenvednie az országnak az angol, amerikai és szovjet légierőktől. Azok ne kritizálják a magyarságot, akik nem éltek át azokat a rettenetes időket, vagy bűnös szándékkal nem akarnak rá emlékezni!

Kíváncsi volnék, külföldi kritikussaink – hasonló rettenetes, kilátástalan körülmények között – hogyan viselkedtek volna?

Magyaródy Szabolcs

1947. Mi történt 70 évvel ezelőtt Párizsban? A második Trianon...

A Párizs-környéki békeszerződések aláírásával zárult le a II. világháború Magyarország, Finnország, Bulgária, Olaszország és Románia számára, 1947. február 10-én.

A békeszerződést a Külügyminiszterek Tanácsának ülésén fogalmazták meg, az előkészítő tárgyalások (1946. július 29–október 15.) után. Az öt békeszerződést egyszerre írták alá. Ezek alapelveikben hasonlóak egymáshoz, mely elveket az 1945-ös potsdami konferencia során fogalmazták meg. A magyar békeszerződést az 1947. évi XVIII. törvény hirdette ki, 1947. február 10-én.

A Párizsi Magyar Békeszerződés öt fő részből állt:

1. Területi rendelkezések: visszaálltak a trianoni békeszerződésben kijelölt határok, 'kis' módosítással. Csehszlovákia öt Pozsony-környéki falura tartott igényt. Ebből három falut kapott meg (Oroszvár, Horvátjárfalu, Dunacsún). 1946. február 27-én Magyarország és Csehszlovákia lakosságcserére vonatkozó szerződést kötött, ezt az 1947. évi XVIII. törvény hirdette ki. A lakosságcsere a magyarországi szlovákok számára önkéntes, a szlovákiai magyarok számára azonban kötelező jellegű volt.

2. Politikai rendelkezések: Magyarország köteles tiszteletben tartani az emberi jogokat. Feladatként tűzte ki a szerződés Magyarország számára a fasiszta szervezetek betiltását és feloszlátását.

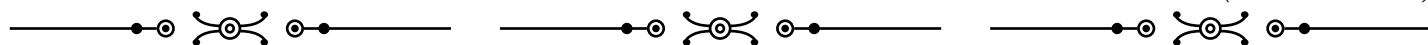
3. Háborús bűnösök felelőssége vonása: Sor került a népbíróságok felállítására, melynek következtében eddig soha nem látott felelősségrevonások kezdődtek. Nem kímélték az államférfiakat sem, például Bárdossy, Imrédy és Szalasi ügyében is a népbíróság mondta ki a halálos ítéletet. Emellett kiadatásokra is sor került (pl.: Szombathelyi Ferenc vezérkari főnök Jugoszláviának történő kiadatása, majd kivégzése).

4. Fegyveres erők: E tekintetben a párizsi békeszerződés engedékenyebb Trianonhoz képest. A hadsereg létszámát 65 ezer főben maximalizálták, de nem tiltották be a sorkatonaságot. A légierő 5 ezer főt számlálhatott, illetve 70 repülőgépet tarthatott. Magyarország rendelkezhetett nehézfegyverzettel, de atomfegyver gyártása, illetve megszerzése tilos volt. A szerződés rendelkezett továbbá arról, hogy a szövetséges erők 90 napon belül kötelesek elhagyni az országot, ez alól azonban kivételt képezett az a szovjet fegyveres erő, mely az ausztriai megszállási zóna fenntartásához elengedhetetlen volt.

5. Jótétel: 300 millió dollár fizetésére kötelezte Magyarországot a szerződés, ebből 200 millió a Szovjetunióé, 70 millió Jugoszláviának és 30 millió Csehszlovákiának „járt.” Emellett felállították az erőszakos szerzés vélelmét, melynek értelmében a Magyarországon található szövetséges tárgyak erőszakkal kerültek az ország területére. Ez egy megdönthető vélelem volt, melynek ellenkezőjét természetesen Magyarországnak kellett bizonyítania.

A Párizsi Békeszerződés a Dunával nem foglalkozott, arról külön egyezmény született 1948-ban, Belgrádban. A Párizsi békeszerződés Trianonhoz képest sokkal rövidebb és tömörebb volt. Emellett különbség még, hogy a párizsi szerződés nem rendelkezett az ENSZ-ről, csupán utalást tett arra nézve, hogy az ENSZ támogatni fogja Magyarország ENSZ-felvételeét.

(Studium Generale)

HŐSÖK NAPJA

A kommunista időszak tiltása után újra! Magyarország szabadságáért, függetlenségéért és fennmaradásáért küzdött hazafiak emléknapja

A magyar hősök emléknapját május utolsó vasárnapján tartják azokra a magyar katonákra és civilekre emlékezve, akik az életüket áldozták Magyarországotért. Az elesett magyar hősök emlékezetét először az I. világháború idején, 1917-ben iktatták törvénybe, Abele Ferenc vezérkari őrnagy kezdeményezésére. Abban az időben állt fel a Hősök Emlékét Megörökítő Országos Bizottság, melynek feladata a települések emlékmű-állítási programjának lebonyolítása volt. Az egyik legismertebb alkotás az összes elesett első világháborús katonára emlékeztető Hősök Emlékköve, melyet 1929-ben avattak fel a budapesti Hősök terén a Millenniumi emlékmű előtt. A Hősök emléknapját az 1924. évi XIV. törvény cikk rögzítette, mely kimondta, hogy „minden esztendő május hónapjának utolsó vasárnapját (...) a magyar nemzet mindenkor a hősi halottak emlékének szenteli”.

(Wikipédia)

Az ünnepet 1945-től, a kommunista időszakban nem tartották meg. A rendszerváltás után újra lehetett ünnepelni a hősi halált halt magyar katonákat, majd a 2001-ben elfogadott LXIII. törvény a korábbi ünnep körét hivatalosan is kibővítette mindenkire, „akik a vérüket ontották, életüket kockáztatták vagy áldozták Magyarorszáért.”

A budapesti millenniumi emlékmű előtti téren 1929. május 26-án avatta fel Bethlen István miniszterelnök – Horthy Miklós kormányzó jelenlétében – a nemzeti hősök országos emlékkövét, amelyet Kertész K. Róbert tervezett. A teret három évvel később nevezték el Hősök terének. A II. világháború alatt, 1942-ben a hazáért életüket áldozó hősök megünneplését kiterjesztették az 1938 után elesettekre is, akiknek nevét bevették az első világháborús emlékművekbe.

A kommunistáknak nem volt ez nemzeti ünnep

A második világháború után, 1945-ben még megtartották a hősök emlékünnepét, de már szerényebb keretek között. A szovjet vezetésű Szövetséges Ellenőrző Bizottság ezután egyre határozottabban követelte az ünnep megszüntetését. A kommunisták befolyásának növekedése következtében az általuk elfogadhatatlan tartalmúnak minősített emlékünnep kikerült a nemzeti ünnepek köréből. Sok helyen még ezután is megemlékeztek az elesett katonákról, de csak halottak napján. A Hősök teréről eltávolították az 1929-ben felavatott emlékkövet, helyére 1956-ban a magyar hősök emlékkövét állították, amelyet Gebhardt Béla tervezett.

A rendszerváltás után a történelmi igazságtétel része volt, hogy a budapesti Ludovika épülete előtt újból felállították a hősök emlékművét, és ismét fejet hajtának a világháborúk hősi halottainak, katonai- és polgári áldozatainak emléke előtt. A 2001 óta újra megünneplést emléknap azoknak a névtelen hősöknek állít emléket, akik Szent István óta életüket áldozták a hazáért. 2001. augusztus 18-án Budapesten ünnepélyes keretek között újraavatták a megújult Hősök terét, rajta a Szilágyi András tervezte új Hősök Emlékkövével. Ugyancsak 2001-ben, a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság kezdeményezésére a Rákoskeresztúri új köztemetőben felavatták a Magyar Hősök Emlékparkját a korábban mintegy 25 ezer katona sírját őrző, az 1960-as évektől fokozatosan felszámolt temető helyén. Az Emlékparkban lévő Magyar Katonahősök Emlékműve a Hősök-napi megemlékezések egyik kiemelkedő helyszíne. A Parlament épületének falára 2011-ben helyezték vissza az 1910-1918-as Országgyűlés I. világháborúban hősi halált halt tagjainak, tisztviselőinek és alkalmazottainak emlékére készült emléktáblát. (hirado.hu – MTI)

Képválogatás Rendünk egységeinek Hősök-napi megemlékezéseiből

Kanada, Toronto: vitéz Majthényi László tb.tkp. helyezi el a kegyelet virágait a világháborúban elesett magyar katonák emlékére. 2017.

Montreal: A Történelmi Vitézi Rend és a Magyar Harcosok Bajtársi Közössége nevében ünnepi beszédet mondott vitéz Detre Gyula László tb. törzskapitány úr, aki 2017. március 19-én ünnepelte 99. születésnapját.

DÉL-KÖZÉP MAGYARORSZÁG TSZK. Kecskemét

PEST TSZK. megemlékezése, Zugló, Ámos vezér téri I. világháborús emlékmű

Mány, református temető. A II. világháborúban hősi halált halt négy magyar katona újratemetése, 2013

Torda, Erdély

ÉSZAK-KELET MAGYARORSZÁG TSZK. Füzérradvány

KÖMA-NYUGAT TSZK. Győr

DÉL-DTÚLI TSZK, Pécs

ÉSZAK-DTÚLI TSZK. Hősi Emlékmű

HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK

„Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek
Hiába szállnak árnyak, álmok, évek...”

Juhász Gyula – *Consolatio*

Elhunyt vitéz JÓZSEF ÁRPÁD királyi herceg

A Vitézi Szék közleménye:

2017. április 30-án, életének 84. évében, Madridban tért meg Teremtőjéhez vitéz JÓZSEF ÁRPÁD osztrák főherceg, magyar királyi herceg, a Habsburg-Lotaringiai család nádori (magyar) ágának tagja, a Vitézi Rend egykori főkapitánya. Budapesten született 1933. február 8-án, vitéz József Ferenc főherceg, királyi herceg és Anna Mónika szász királyi hercegnő gyermekeként. Családjával a szovjet megszállás elől 1944-ben

menekült el az alcsúti birtokukról. Ettől kezdve emigrációban élt, ám magyar öntudata sohasem ingott meg. A liszaboni egyetemen szerzett közgazdász diplomát. 1956-ban feleségül vette Maria von Löwenstein-Wertheim-Rosenberg főhercegnőt. A Vitézi Rendbe apai nagyapja, vitéz József Ágost főherceg, királyi herceg, tábornagy (1872-1962) várományosként avatták, aki a számkivetésben újjászerveződő Vitézi Rend második főkapitánya volt. Vitéz József Árpádot 1977. december 4-én választotta meg a Vitézi Szék a Rend főkapitányának. Tizenhét évig töltötte be ezt a tisztséget. 1993-tól 2003. február 4-ig a Vitézi Rend legfőbb előjárója címet viselte.

Rendi díszegység a gyászmise alatt

Búcsúztatása 2017. május 13-án volt a Budavári Koronázó templomban, majd ezt követően helyezték örök nyugalomra az alcsúti temetőben lévő családi sírban.

A Történelmi Vitézi Rend Vitézi Széke kegyelettel adózik az elhunyt emlékének és tisztelettel osztozik a család gyászában.

Megemlékezés – Vitéz RADNÓCZY ANTAL, néhai főkapitányunk születésének 105. éves évfordulóján

Vitéz Radnóczy Antal nyugállományú dandártábornok a Vitézi Rend ötödik főkapitánya volt. Ő vállalta a Rend hazatelepítésének igen körülményes és nehéz feladatát, de töretlen hittel végezte e feladatot. Az elnyomás éveiben (1945-1989) a megrendült rendi öntudat helyreállításában mind külföldön, mind Magyarországon, érdemei elvülhetetlenek. A főkapitányi tisztséget 1993. július 10-től, 2003. április 28-án be-

következett haláláig töltötte be.

(Vitézi Rend)

Kegyelettel őrizzük emlékét. Nyugodjon békében.

Történelmi Vitézi Rend Vitézi Széke

A Vitézi Szék közleménye

2017. február 21-én, életének 92-ik évében elhunyt vitéz THURZÓ FRIGYES tb. törzskapitány, a Vitézi Rend idősebb generációjának reprezentáns alakja. Berettyóújfaluban született 1925-ben. A II. világháborúban a Hunyadi páncélgránátos hadosztály géppuskásaként harcolt. 1956-ban részt vett a Magyar Rádió ostromában és a Rákóczi téri harcokban. Letartóztatták, néhány nap fogságot követően szabadulhatott, azonban további életében hátrányokat szenvedett emiatt. A még száműzetésben, külföldön működő Vitézi Szék Münchenben avatta vitézzé 1991. szeptemberben, s 1992-ben megválasztotta elnökségi tagjaként az archívum gondnokának.

A Vitézi Rend hazatelepülésében, itthoni megszervezésében kiemelkedő szerepe volt. Lelkiismeretes, szakértői munkája mellett az ünnepélyes vitézavatásokon - ameddig az egészsége engedte - mindig ő vonult az avatópallossal. A Pacholek György által, a vitézek főkapitánya számára 1921-ben készített díszpallos a saját tulajdonában volt, amelyet később a Hadtörténelmi Múzeumnak ajándékozott. Munkájáért, szolgálataért, lojalitásáért a VR arany érdemkeresztjével (2000), a VR arany nemzetvédelmi keresztjével (2007) és a VR helytállásért-bátorságért kereszt I.-oval (2012) tüntették ki.

Temetése 2017. március 14-én (kedden) 14.30 órakor volt Budapesten, a Farkasréti temető Makovecz ravatalozójában. Tisztelt Törzskapitány Úr! Kedves Frici bácsi! Nyugodj békében.

vitéz Soltész Gyula tkp., főszéktartó

A Vitézi Szék közleménye

Életének 85. évében elhunyt vitéz Jókai Anna Kossuth Nagydíjas és Kossuth-díjas író, a nemzet művésze, a Magyar Művészeti Akadémia (MMA) rendes tagja

Életének 85. évében elhunyt vitéz Jókai Anna író, a nemzet művésze, a kortárs magyar irodalom egyik legjelentősebb alakja, a Történelmi Vitézi Rend tagja. Budapesten született 1932. november 24-én. Volt könyvelő, népművelő, művelődési előadó. Az Eötvös Loránd Tudományegyetemen 1961-ben szerzett magyar-történelem szakos tanári diplomát. 1961-től 1974-ig a Budapest VIII. ker. Jázmin utcai általános iskolában tanított, majd a Vörösmarty Gimnáziumban.

1966-tól kezdődően publikálta novelláit, majd regényeit. Művei az érdeklődés középpontjába kerültek, egyre többen olvasták írásait. Már hét könyve is megjelent 1974-re, amikor elkezdett

csak írói hivatásának élni. 1986 és 1989 között az Írószövetség alelnöke, 1989-től elnökségi tagja, 1990-től 1992-ig elnöke volt. A legmagasabb művészi elismeréseket is megkapta, így a Kossuth-díjat (1994), a Magyar Érdemrend nagy-

keresztjét (2012) és a Kossuth-nagydíjat is (2014). A Kossuth-nagydíjjal járó pénzjutalom jelentős részét írók díjazására fordította. Nagy rajongótábora volt, egy-egy előadására több százan is megjelentek. Mély hite és hazaszeretete, a magyar nemzet iránti aggódása ihlette az Ima Magyarorszáért című versét (2003), amelyet megzenésítettek, és ma már kórusok éneklik.

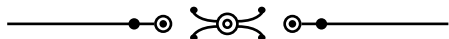
Öregisten, Nagyisten / mit akarjunk s mit nem:

2007-ben törvényed vezessen / hogy e kis nép oda ne vesszen, át ne lyukadjon helyünkön a térkép /ki ne radírozzon a világi lét végképp / serkentsd fel szolgálád, a Magyarok Istenét / kend meg könnyektől elhomálylott szemét

(Jókai Anna: Ima Magyarorszáért, részlet)

2007-ben lett a Történelmi Vitézi Rend tagja. A Rend Arany Nemzetvédelmi Kereszt kitüntetését 2012-ben vehette át. Gyászoljuk Öt, emléke itt él velünk.

Történelmi Vitézi Rend Vitézi Széke

A Vitézi Szék közleménye

A Történelmi Vitézi Rend Isten akaratában megnyugodva tudatja, hogy vitéz patakfalvi FERENCZY LÓRÁNT magyar királyi tüézrtiszt, Dél-Amerika tb. törzskapitánya, a Magyar Harcosok Bajtársi Közössége argentinai Czetz János Főcsoportjának vezetője 2017.március 15-én Buenos Airesben megtért Teremtőjéhez.

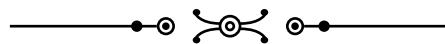

Megköszönjük munkád, minden erőfeszítéssel, hogy a külhoni magyarság ne vesszen el, tartsák meg nemzeti öntudatukat, nyelvüket, hagyományaikat. Köszönjük az anyaországgal való kapcsolat tartását.

Bízunk abban, hogy lesz még alkalmunk a személyes találkozásra. A Fennvaló azonban másképp rendelkezett...

Isten veled, Loló Bátyám! Nyugodj békében. Emléked megőrizzük.

vitéz Pintér Kornél tkp.

„Van valami az emberben, ami nem hal meg... és ez a szeretet és a hűség.”

(Wass Albert)

A Vitézi Szék közleménye

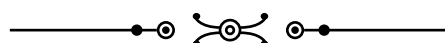
2017. november 8-án, életének 83-ik évében, Budapesten elhunyt DR. VITÉZ KASSAY LAJOS ügyvéd, a Történelmi Vitézi Rend tb. törzskapitánya, a Vitézi Szék egykori tagja.

Budapesten született 1935. szeptember 12-én. A Jogtudományi Egyetemen szerzett diplomát. Édesapja, id. vitéz Kassay Lajos (1897-1968) várományosaként nyert felvételt a Vitézi Rendbe 2000-ben. A Vitézi Szék tagjaként értékes munkát végzett pl. a Rendi Kódex szerkesztésében. Sokéves kimagasló szolgálataért megkapta a Vitézi Rend Bronz, Ezüst és Arany érdemkeresztjeit.

Temetése 2017. november 29-én, szerdán volt az Óbudai temetőben a római katolikus egyház szertartása szerint. Az elhunyt lelki üdvéért a temetés utáni gyászmisén, az Országúti Ferences Plébániatemplomban (Budapest, Margit körút 23) imádkoztunk.

Köszönjük, hogy a barátunk, bajtársunk voltál. Emberséged, hűséged és szereteted példa a mai nyughatatlan világban. Nyugodj békében!

v. Soltész Gyula főszéktartó, tkp.

A Vitézi Szék közleménye – Elhunyt vitéz Lányi Zsolt
Emlékezünk az Egyetemi Zászlóalj katonájára, a Kítőrésben részt vett egyetemistára. - Mány, Kítőrés-megemlékezés: vitéz Lányi Zsolt emlékezik – beszéde: felhívás az igaz történelem megismerésére, s kegyelet a mindent feláldozók, a hősi halottak előtt. Emlékezünk a politikusra, a barátára

Isten akaratában megnyugodva tudatjuk: 88 földi esztendő betöltve tért a Hadak Útjára vitéz Lányi Zsolt, a m.kir. Egyetemi Rohamzászlóalj talán utolsó élő tagja, a Független Kisgazda Párt egykori képviselője. 1929. július 2-án született Székelyudvarhelyen. Apai nagyapja Csíkszeredán élt, útépítő vállalkozó volt, a Békási szoroson átvezető utat is az ő cége építette. Édesapja, Lányi Ferenc gyógyszerész volt Székelyudvarhelyen, majd (miután 1937-ben az egész családot kiutasították Romániából) vegyész lett Budapesten, a Chinoin Gyógyszergyárban. Anyai nagyapja ősei, a Gálffy család jelentős szerepet játszott a székelység történetében.

Székelyudvarhelyen, majd kiutasításuk után Budapesten járt elemi iskolába. Az újpesti Könyves Kálmán Gimnáziumban érettségizett 1949-ben. 1966-ban a Pénzügyi és Számviteli Szakiskolán mérlegképes könyvelői oklevelet szerzett. Aktívan sportolt: 1948-tól 1956-ig NB I-es kosárlabdacsapatokban játszott. 1961 és 1968 között első osztályú teniszező volt.

„A szovjet haderő által ostromlott Budapesten 16 éves gimnazistaként, 1944. december 26-án önként jelentkeztem a haza védelmére (az Egyetemi Rohamzászlóaljba).. Sipeki Balázs Lajos, az azóta legendássá vált katona volt a parancsnokunk. Komolyabb harcban vagy őrzésben nem vettem részt, nem is öltem meg senkit és engem sem akartak megölni... A kitörés 1945. február 11-én, este nyolckor vette kezdetét. Az Egyetemi Rohamzászlóaljból több mint százán indultak útnak, egy részük Mátyás és Zsámbék irányába, a többiek Dobogókő felé indultak el. Egy-egy löszer volt náluk, semmi több. A túlélő harcosok csak a rendszerváltás után ismerhették meg újra egymást. Vitéz Padányi Máriusz a Magyar Királyi Első és Második Honvéd Egyetemi Rohamzászlóalj Baráti Kör életre hívásával próbálta megtalálni egykori bajtársait. ... Nem Szálasit vagy a német birodalmat védtük, hanem a saját városunkat, a hazánkat, mint ahogy a szovjet katona sem Sztálint védte Sztálingrád alatt.” (A kitörés emléke, részlet, Demokrata, 2007. 03. 12.)

Lányi Zsolt 1945-ben lépett be a Független Kisgazda-, Földmunkás- és Polgári Pártba. A fordulat éve után visszavonult a politikától. Az 1956-ban újjáalakította az FKGP újpesti szervezetét. Munkahelyén a forradalmi munkástanács tagja volt. 1988-ban

felújította FKGP-tagságát, az újpesti szervezet elnöke lett, majd 1988-1989-ben budapesti alelnök. 1989-ben kizárták az FKGP-ből, mert nem értett egyet az akkori vezetőkkel és a párt irányvonalával. 1992-ben visszavették a pártba, 1992 őszétől az újpesti szervezet elnöke, 1993. júniustól képviselővé választásáig az FKGP budapesti elnöke. 1993-tól a Keresztény Nemzeti Összefogás titkára. 1991-1992-ben a Szent Korona Társaság alelnöke, 1992-től tiszteletbeli alelnöke.

Az Országgyűlés megalakulásától a honvédelmi állandó bizottság tagja volt. 2000 második felétől megromlott a viszonya az FKGP-t vezető Torgyán Józseffel, egy évre rá pedig kilépett a párt frakciójából. Az aktív politizálástól 2002-ben vonult vissza.

2008-ban nyert felvételt a Történelmi Vitézi Rendbe. Munkásságát a Rend Nemzetvédelmi Keresztjének Arany fokozatával ismerték el (2014).

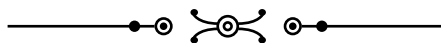
Nyugodjon békében! Történelmi Vitézi Rend Vitézi Széke

Néhány napja özv. vitéz Lányi Zsoltné megkért telefonon, hogy továbbítsam a Történelmi Vitézi Rend vezetői, illetve tagjai irányába megnyilvánuló hálás köszönetét, amiért férje temetésén jelentős számban képviseltette magát bajtársi közösségünk.

Lányi Zsolthoz csaknem 25 esztendő barátság fűzött, személyében egy igazán magyar szívű és lelkű hazafit veszítettünk el. Zsolt egyébként számtalan elismerése közül arra a kitüntetésre volt a legbüszkébb (Arany Nemzetvédelmi Kereszt), melyet 2014-ben vitéz Hunyadi László főkapitány úrtól kapott 85. születésnapja tiszteletére, elismerve a magyarságért folytatott munkáját, küzdelmét.

A szertartásról készített fényképeket köszönöm vitéz Mayer Ferenc Sándor törzsszéki vitézi hadnagy úrnak, az Észak-Dunántúli Törzsszékből.

vitéz Pintér Kornél Észak-Dunántúli TSZK., törzskapitány

Örökre elhajózott vitéz lófő

KOVÁCS GYÖRGY ANTAL székkapitány

A Vitézi Szék megrendületen tudatja, hogy vitéz lófő **KOVÁCS GYÖRGY ANTAL**, „Colos”, a Történelmi Vitézi Rend Tengerész Csoportjának székkapitánya, a Horthy Miklós Társaság alelnöke, a Magyar Tengerészek Egyesületének törzstagja 2017. szeptember 2-án, életének 74. évében elhunyt.

Csikdelnei székely lófő családban született 1943.02.17-én.

Nagyapja a Székely Hadosztály géppuskása, akinek ezért családotól menekülnie kell szülőföldjéről, s így Kovács György már Nyírábrányban látja meg a napvilágot. 16 éves korától, s katonaevei alatt is bokszol a Soproni Vasutas Sport Egyesületben. Több érmet nyer, kiváló helyezéseket ér el ifi és felnőtt kategóriákban. 1967-től az Óbudai Hajógyár dolgozója, ahol megérinti a tenger iránti vágy. 1969-től 30 éven át, 1999-ig hajózik.

Sok hajón szolgál, a legtöbbet magyar lobogó alatt, de libériai, panamai, ciprusi lobogók alatt, olasz, skót, német hajókon is. Hosszújártú magyar tengerjárókon: így a Hungária, Budapest, Vörösmarty, Radnóti hajókon fedélzetmester.

Hazafiság és hűség – ez volt életének vezérfonala. A Horthy Miklós Társaságnak alapító tagja, 2005-től alelnöke. A Magyar Tengerészek Egyesületének aktív, meghatározó tagja, vezető egyénisége. 1997-ben nyer felvételt a Vitézi Rendbe. Kezdetben közvitézként, majd hadnagyként, végül székkapitányként végzi rendkívül szerteágazó és értékes nemzetvédelmi és hagyományőrző munkáját. Fáradhatatlansága példaértékű: megemlékezéseket szervez, emlékhelyeket látogat, koszorúz, tárgyal, tervez, adományt gyűjt, segít. Nyílt, egyenes jellem, igaz barát, aki mindig úgy cselekszik, ahogyan beszél. Jóindulatú, nagylelkű mindenkihez. Szolgálatban nincs nála teherbíróbb. A Horthy család hűséges támasza, Horthy Istvánné Ilona grófnő kísérelője, testőre, bizalmasa. Munkásságát a Vitézi Rend a Bronz (2002), az Ezüst

(2008) és az Arany (2017) érdemkeresztekkel ismerte el, valamint az Ezüst Nemzetvédelmi Kereszttel (2013).

Súlyos betegségét méltósággal viseli. A szolgálat alól elesett állapotában sem ad magának felmentést. Az utolsó pillanatig bizott, tervezgette a jövő feladatait. Égi vizekre távozásával egy őszinte, becsületos, feddhetetlen bajtársat és igaz barátot veszítettünk el, de emléked megőrizzük.

Nyugodj békében.

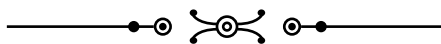
TVR. Vitézi Széke, Magyar Tengerészek Egyesülete

Részvétnyilvánítás

A Történelmi Vitézi Rend Erdélyi Törzsszéke szomorúan vett tudomást vitéz lófő csíkdelnei Kovács György Antal székkapitány úr elhunytáról. Személyében egy igaz, becsületos, kitarító, megbízható rendtársat veszítettünk el, aki élete végéig ragaszkodott szülőfalujához, székely eredetéhez.

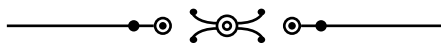
A Jó Isten adjon örök nyugalmat, s az örök világosság fényeskedjék neki. Őszinte részvételt a hozzátartozóinak.

vitéz Lázár Elemér h.fkp., Erdély otkp.

Dr. vitéz ÁBRÁMLÁSZLÓ rendtársunk 2017. március 1-én, 85 éves korában hunyt el. 2003 óta volt tagja az érmihályfalvi székkapitányságnak. Szilágyolompérton született 1931. október 28-án. Édesapja az 1956-os forradalom és szabadságharc utáni megtorlások elszenderedője volt az ún. érendrédi-csoport perében, ez az élmény meghatározó volt az akkor még fiatal ember életében. Orvosi diplomát szerzett, és Érmihályfalván praktizált, ahol hosszú ideig a ref. egyházközség presbiteri tisztét is betöltötte. Temetésére 2017. március 3-án került sor Érmihályfalván, ahol tekintélyes számú gyülekezet kísérte utolsó földi útjára. Helyi rendtársaink díszőrséget álltak ravatalánál, a Rend nevében alulírott mondott búcsúztatót.

Geréb Miklós VRNT mb. szkp.

Vitéz BALÁSSY BÉLA ZOLTÁN ny. villamosmérnök, ny.áll. tűzér főhadnagy 2016. december 26-án 88 éves korában hunyt el Budapesten. Budapesten született 1929.08.18-án. Katonai kiképzését a Nagyvárad M.Kir. Gábor Áron Honvéd Tűzészégi Hadapród Iskolában kapta, mely egész életére nézve meghatározó volt. Édesapja, az 1925-ben avatott vitéz Balássy Béla (sz. Szaniszló 1889) várományosaként nyert felvételt a Vitézi Rendbe 2007-ben.

Nyugodjon békében.

v. Béres Ferenc, otkp, Buda törzskapitánya

Vitéz BALOGH LAJOS rendtársunktól búcsúzunk

Tragikus hirtelenséggel távozott közülünk 2017.02.23-án vitéz BALOGH LAJOS (49), Gyula városának önkormányzati képviselője.

Rendtársunk 1968.május 14-én született Gyulán. Anyai nagyapja, vitéz Szűcs Mihály várományosaként nyert felvételt a Vitézi Rendbe 2011-ben. A Szent György Lovagrend tagja volt. Több mint tíz éven át szervezett ételosztásokat a gyulai gazdauvarban, az évek alatt több ezer rászorulóknak segítve ezzel. Hitvallása az volt, hogy aki megteheti, annak kötelessége segíteni azokon, akiknek kevesebbre telik. Mint képviselő,

második ciklusát töltötte a testületben, aktív, a körzete érdekeit szem előtt tartó ember volt. A Történelmi Vitézi Rend és a Visegrádi Szent György Lovagrend tagjaként azért próbált tenni, hogy megőrizze nemzetünk ezer esztendőcs dicsőségét, és emlékeztessen tragédiáira.

Gyula város új büszkeségét, az Apostoli kettős keresztet az Ő kezdeményezésére helyezte ki Gyula Város Önkormányzata, melyet 2012. aug. 20-án, államalapításunk ünnepén szenteltek fel. A Békés megyei Székkapitányság aktív tagjaként részt vett minden megmozdulásunkon, szervezte a helyszínt az év végi állománygyűlésre, és főzte a záró ebédet vagy vacsorákat. Utolsó földi útján a gyulai Szentháromság temetőben kísérték el a Békés megyei rendtársak és a Szent György Lovagrend Békés megyei állománya 2017. március 2-án.

Nehéz szívvel búcsúzunk Tőled, hiszen még oly fiatal voltál! S milyen tervekkel szövögetted a Jövőt! Kedves Barát, lelkes Rendtárs, s nagybetűs Ember voltál! Legyen emléked áldott, nyugalommal csendes! Hiányod pótolhatatlan!

Törzsszékünk valamennyi tagja, számos rendtársad - országos viszonylatban is, - búcsúzik Tőled!

REQUIAM AETERNAM DONA EI DOMINE ET LUX PERPETUA LUCEAT EI

Dr. v. Domonkos István, Békés megye székkapitánya

Senki közülünk nem él önmagának, és senki nem hal meg önmagának. Míg élünk, Istennek élünk, s ha meghalunk, Istennek halunk meg. Tehát akár élünk, akár meghalunk, az Úr éi vagyunk. Krisztus ugyanis azért halt meg és támadt fel, hogy halottnak, élőnek ura legyen. (Róm 14.7-9.)

Fájdalommal bár, de Isten akaratában megnyugodva és a feltámadás biztos reményében tudatjuk, **hogy nemzeti BARNÁ MIHÁLY VRNT, a Történelmi Vitézi Rend Közép-Magyarország Kelet Törzsszékének tagja, a Rend Bronz Érdemkeresztjének tulajdonosa, életének 86. évében, 2017. 11. 13-án elhunyt.**

Gyulán született 1930.12.25.-én paraszti-iparos családban. Gyermekezeit Vésztőn töltötte. 11 évesen árva lett, ekkor került Békésre nagybátyjához, akik református családként hitre, hazafiságra nevelték. A szovjet megszállás kezdeteikor nagybátyjával együtt – életük kockáztatásával - mentették, élmeztek, bújtatták a helyi csendőrpárancsnokot, több munkatársát és a Vitézi Rend több tagját is: a szovjet halálbrigádok névsorokkal járták Békés városát. Már serdülőként kitanulta a kosárfonást, és egy ideig cipészinas is volt, és természetesen kisujjában volt a paraszti állattenyésztés és növénytermesztés, a mezőgazdasági házi feldolgozás minden ismerete, olyan volt, mint aki ismerte a föld szíve dobogását. Pályafutását a vasútnál kezdte, aztán kitanulta a kőműves mesterséget, és ennek mintegy a művésztévé lett, mert megszerezte a szakma csúcsvégzettségét, a mesteri oklevelet. Évekig széles körben elismert építési vállalkozó volt, rengeteg ház és művészi csempekályha dicséri tehetségét. Az 1970-es években került fel Budapestre, ahol egy állami építési cégnél dolgozta le munkás éveinek hátra lévő részét, nyugdíjba is innen ment. 1954-ben nősült először, ebből a házasságából egy lánya született, Mária és két unokája, Éva és Szilvia. Pestre költözése után elvált, és később házasodott újra Szopek Máriával, akinek fiát – Vankó Józsefet, - saját fiává fogadva, szeretettel gondoskodott róla és segítette – családjával együtt, - mindvégig, külön is örülve harmadik unokájának, Annamáriának. Idős éveiben a helyi nyugdíjas klub un. „Páva” csoportjába járt néptánc és magyar nótahagyományokat ápolni. Szeretett bográcsban főzni, értett is hozzá, szeretete a baráti-bajtársi borozásokat, beszélgetéseket, szívből művelte a nemzeti politika mellett agítálva. A Vitézi Rendbe a Horthy-kor végét is megélt nemzeti elkötelezettsége és néhai Kormányzó Úr iránti mélyes tisztelete miatt lépett be nevelt fiával, Vankó Józseffel együtt 2005-ben. 2017.11.13-án szólította el a Teremtő Isten sasbehívója öreg vitézét –szívelégtelenség által - a Bajcsy-kórházban. Református szertartás szerinti temetése 2017.11. 20-án volt a tápiószéki temetőben.

Emlékét megőrizzük.

Dr. vitéz Bucsy László tkp., VANKÓ József VRNT, v.hdgy.

Vitéz BARTHA CSABA ÁRPÁD agrármérnök, a helvéciai Fajtakísérleti Intézet ny. igazgatója 2017. július 16. napján, 91. évében csendes elhunyt Kecskeméten. 1926.10.13-án született Kaposvárott. Édesapja, vitéz Bartha Balázs címz. gyal. szds. (1891 Marosnagylak – 1975 Kecskemét) várományosaként avatták vitézzé. Temetése 2017. július 27-én volt Kecskeméten a Béke-fasori köztemetőben.

Kedves rendtársunk emlékeit megőrizzük.

vitéz Tiszavölgyi István székkapitány, Kecskemét

2016. december 23. A Közép-Magyarország Kelet Törzsszék búcsúja BÁRDY PÉTER barátunktól, a premontrei gimnázium igazgatójától. Kiváló magyar ember volt, akinek emléke előtt miniszterelnökünk, Dr. Orbán Viktor is fejet hajtott.

A Történelmi Vitézi Rend aktív tagja, szeretetreméltó rendtársunk és barátunk már a Hadak Útját járja. Erős, biztató és megnyugtató kézfogásának melege, igaz vitézi és lovagi magatartása még sokáig megmarad emlékezetünkben.

A Történelmi Szent Lázár Katonai és Ispótyos Lovagrend magas rangú tisztjét-, kancellárját vesztette el – talán pótolhatatlan úrt hagyva maga után. Fáradhatatlanul, megbízható pontossággal és alaposággal szervezte és végezte a Lovagrend karitatív munkáját, a vállalt, nehéz és fárasztó adminisztratív munkát – de mindig volt ideje és energiája öreg, beteg, kórházba került rendtársainak biztatására, látogatására, telefonálásra, adományok gyűjtésére és a rászoruló embertársainkhoz történő eljuttatására. Szoros barátságunk miatt tudom és tapasztaltam, hogy mindig volt ideje családjára is – feleségére, gyerekeikre és unokáikra is – vitte-hozta őket kérésük szerint – és az unokák gyakran kérték, hogy lehessenek a Nagypapáéknál. Szívet szorongató elgondolni, hogy hogyan tovább, kedves Bognár család. Gyászolják: felesége, Krisztina, gyermekei: László és Krisztina, unokái: Péter, Kinga és Zsuzsanna, menyee: Szilvia, veje: István és családjaik.

Legyen az Isten irgalmas hű szolgálójához – és áldása-vigasztalása legyen az itt-maradottakon.

vitéz lovag Török Ádám nagyperjel

2017. április 4-én hunyt el vitéz BOKOR ANDRÁS tb. szék-kapitány (+84), Szeged város vitézeinek egykori előljárója. Szegeden született 1933. február 2-án. A Vitézi Rendbe várományosként nyert felvételt 2001-ben. Földi maradványait 2017. április 12-én helyezték örök nyugalomra a szegedi Belvárosi temetőben. Nyugodjon békében!

v. Gimesi István Miklós székkapitány

2017. március 25. Fiumei úti temető 56-os parcella. Búcsút vettünk a 2016. október 6-án elhunyt kanadai '56-os rendtársunktól, vitéz BOGÁRD ANDRÁSTÓL. Hamvai egyik részét kívánsága szerint a torontói „Budapest Park 1956” műemléke körül szórták szét 2016.11.16-án. Hamvai másik részét a volt harctéren, a Baross téren szeretne volna szétszóratni. Ezt sajnos, nem lehetett megtenni, ezért a hamvakat a közelben lévő Fiumei úti temető '56-osok parcellájánál szórták szét.

Leróttuk kegyeletünket idegenbe szakított rendtársunk előtt, aki szívében mindig magyar maradt. Isten adjon örök nyugodalmat Neked.

v. Béres Ferenc otkp. Buda tkp.

Az irgalmas Istenben bízva búcsúzzunk vitéz lovag BOGNÁR LÁSZLÓTÓL

„Az utat megjárta, a harcot megvívta, a törvényt betartotta, hitében egyenesen állott – térdet csak Isten akarata előtt hajtott.”

Kedves Rendtársak!

Nagy szomorúsággal és mély fájdalommal tudatlak beneteket, hogy a mindnyájunk által jól ismert, tisztelt és szeretett rendtársunk, nemzetes BORBÁS LÁSZLÓ VRNT eltávozott az élők sorából. Szeretett halottunkat 2018. február 1-én búcsúztattuk a St. Erzsébet templomból.

BORBÁS KÁROLY VRNT szül. 1918. október 19-én Budapesten, anyja neve Barabás Zsófia. Hazafias munkásságát szabadcsapat-szolgálattal kezdte. Olvassuk önéletrajzi írását: „Tri-

anon vérlázító igazságtalansága miatt, a híres Rongyos gárda tagjaként rész vettem a felvidéki illegális tevékenységekben, ami a háború utáni internálásomnak is oka volt. Mint a szabadcsapat tagja, az 1938-as felvidéki bevonuláson jelen voltam. 1939 őszén bevonultam a Ferenc József laktanyába, itt végeztem el a karpaszományos iskolát. Észtem vettem 1940-ben a Kolozsvári bevonuláson, 1941-ben tiszti iskolát végeztem a Ludovikán. 1942-ben a VK/6 osztályára kerültem, elvégeztem a haditudósító tanfolyamot. A háborús években a Don-kanyarban, 1944-ben Erdélyben végeztem tudósítói szolgálatot. A romániai árulás után a budai Várba kerültem, a kitörésben részt vettem, mint tartalékos főhadnagy, és itt estem szovjet fogságba 1945. február 13-án. Fogságom idején Dunatétlen, Jasi, Omszk táborokban fizikai munka mellett részt vettem a hadifogoly színjátszó csoportban. 1947. augusztus 20-án kerültem vissza Budapestre.

Az Igazoló Bizottság nem igazolt le. Egy nyomdánál kaptam munkát. 1948. január 31-én megnősültem majd hat heti házasság után 1948. március 16-án az ÁVH letartóztatott összeesküvés vádjával. ÁVO Andássy út 60, Markó, Buda-Dél, Kistarcsa, Oroszlány, Inota, Isaszeg, Dunapentele (Sztálin város) Hangospusztá, újra Kistarcsa, internáló táborokban különböző fizikai munkát végeztem. Öt és fél év után 1953. augusztus 21-én szabadultam. Álláskeresőmben önéletrajzom ismerete után, sehol nem kaptam állást. Végül a Budapest Szállítási Vállalat (mint idegen légió ahogyan akkor nevezték) nem kértek életrajzot. A Vámház-körúti Vásárcsarnokba kerültem raktáros, beszerző, és takarító munkára. Itt ért 1956. október 23. A forradalomban a II. kerületi tanácsnál élelembeszerzési feladatot láttam el. Figyelmeztetést kaptam december 9-én, hogy letartóztatási parancs van ellenem, tanácsos az országot elhagynom.

Felsőgémmel együtt december 10-én léptük át a határt. Ausztriai lágerből kerültünk Montreálba, majd rövid idő után Torontóba. Takarítás, majd angol nyelvtudással, 12 évig autózvezetést tanítottam. Ezután kerültem az LCBO (Likőrsztór)-nál állami állásba, és innen mentem nyugdíjba 1983-ban. 1963-ban a magyar állampolgárságom megtartásával - amiről nem mondtam le - megkaptam a kanadai állampolgárságot. Munka mellett a Szabadságharcos mozgalom torontói elnöke lettem. Megemlékező ünnepségeket szerveztem. Ünnepi vacsorákra itteni angol politikusokat hívtunk meg, hogy ismertessük harcainkat a kommunizmus ellen. A forradalom 10 éves évfordulójára gyűjtést rendeztünk a Szabadságharcos Emlékműre, amit a Budapest-parkban helyeztünk el. Tisztségemről lemondtam és az MHBK torontói csoportjának vezetője lettem. Folytattam a megemlékező ünnepségek rendezését, kiemelten a Hősök Emlékünnepét, amit évtizedeken át tartottam. Több ünnepség szónoka voltam. Megszerveztük a Fegyveres Erők Múzeumát, aminek fenntartásában, ismertetésében vezető szerepet vállaltam. Az 1950-ben létrejött Bajtársi Közösség lapját (Hadak Útján) 1988-ban vettem át. A lap célját mondanivalóját szem előtt tartva, 24 éven át szerkesztettem. A volt Magyar Királyi Honvédség múltját számos írásomban és a beszámolókon keresztül ismerttettem és a négy földrészen élő bajtársi közösségekkel tartottam a kapcsolatot, levelezés és újságunkon keresztül.

Feleségem halála után 1997-ben újránősültem, Erzsébet segítségével együtt szerkesztettük tovább lapunkat, a Bajtársi Közösség Híradóját. Megromlott látásom miatt arra kényszerültem 2012-ben, hogy a lap szerkesztését átadjam egy fiatal kezébe: Dr. Tóth Gergely egyetemi tanár személyében, aki örömmel vállalta a megbízatást. Mint Emeritus továbbra is segítem a lapot írásaimmal. Most készülő életrajz könyvemben bővebben leírtam

életem történéseit. Könyvem címe: A „Gondviselés tenyerén.”

Életét végigharcolta, a kihívásokkal szembenézett, sosem alkudott meg. S bár több ezer kilométerre élt Hazájától, szíve Magyarország jobb sorsáért, a magyar népért, nemzetéért dobogott. Kedves rendtársunk, legyen nyugalmad örök, fogadjon magához Téged a Jóisten.

vitész Majthényi László tb.tkp., Kanada

A Hadak Útjára tért vitész CS. NAGY GÁBOR. Budapesti rendtársunk teljes életének 97-ik évében adta vissza lelkét teremtőjének. 2017. január 12-én. Tiszadadán született 1920. augusztus 27-én, ahol édesapja református kántor-tanító volt. A debreceni, majd a sárospataki református gimnáziumban végezte középiskoláit. Sárospatakhoz való hűsége, kötődése egész életében megmaradt. Vidám diákévei után azonban a háború nehéz esztendei következtek.

A II. vh-ban önkéntes híradós zászlósként teljesített szolgálatot a fronton. Egy alkalommal egy oroszok által megszállt hegyek közötti völgyben kábelek fektetésére keresett önként vállalkozókat a parancsnok. Vállalta és sikeresen teljesítette az életveszélyes kihívást. Tettéért a Vitési Szék az 1939-ben kapott várományosi vitési címét saját jogúra változtatta. Erre később mindig büszke volt. Édesapja, aki 1945-ben orosz hadifogságban tűnt el, a vitési címét az I. vh-s bátor helytállásáért kapta. Szülőfaluja és családja nagy öröme, szinte mesébe illően, két lóval és egy szekérral tért haza a bajorországi amerikai fogságból, ahol egy földműves családnál dolgozott. A háború utáni lefokozást, kuláklisztázást és a diktatúra légkörét nehezen viselte. 1957-ben kötött házasságot, mely nagy szeretetben és hűséggel telt el kerek 60 esztendőn át. Házasságából egy fia és egy lánya született. Üzemmérnökként dolgozott Budapesten. Hazáját, és családját mindig és mélyen szerette, de szerette a nótászt és egy jó gallér mögé valót is hozzá. Hálás volt sorsának, hogy a rendszerváltás utáni rehabilitációt megélhette és boldogan nyugtázhatta még a 2010-es szocialista kormánybukást is. Szerettei szívében és sokan mások jó emlékezetében él tovább Gábor bácsi, a "nemzetes úr".

Hamvasztás utáni búcsúztatása vitési tiszteletadás mellett a Budapest II. kerületi Torockó téri református templomban volt 2017. január 28-án.

A Balaton szerelmese is volt. Életének utolsó évtizedeit tavasztól őszig a közigazgatásilag Balatonudvarihoz tartozó Fövenyesen lévő nyaralójukban töltötte. Ezért is végrendelkezett úgy, hogy halála után hamvait a világhírű balatonudvari szívtemetőben helyezték örök nyugalomra.

Buda Törzsszék egy újabb élő történelmi személyiségét veszítette el. Nemzetes úr a halála előtti pár évtől eltekintve, amíg egészsége engedte, figyelemmel kísérte a Rend életét

Törzsszékünk búcsúzik Tőled, emléked velünk marad.

v. Béres Ferenc otkp.

A Hadak Útjára lépett vitéz CSAP LAJOS nemzetőr ezredes, egykori „Pesti srác”, a Dél-afrikai Magyarok Közösségének tiszteletbeli elnöke.

Sajnálattal tudatja a Történelmi Vitézi Rend Zala megyei Székkapitánysága, hogy hazatelepült kedves Rendtársunk hosszantartó, türelemmel viselt betegség után visszatért Teremtőjéhez. 1930. március 25-én született Pest-újhelyen és 2017. január 16-én hunyt el Nagykanizsán. Temetése katolikus szertartás szerint, vitézi díszisztelettel 2017. január 27-én volt a nagykanizsai Tripammer Gyula utca 3. sírkertben.

Példaképünk voltál – és az is maradsz, Lajos Bátyánk!

vitéz Bartal György András Zala megye székkapitánya

Élete a magyarságról szólt. Ez volt iránytűje a testvéreivel együtt az utolsó utáni napokig fegyverrel végigharcolt '56-tól kezdődően, a Dél-Afrikába vetettség évtizedeinek közösségi életet szervező és építő hétköznapijain és ünnepein át párválasztásáig és lehető legkorábbi hazatéréséig, a dél-afrikai magyarságnak a Magyarok Világszövetsége elnökségében való hűséges képviselőiég. Tudta ezért a Magyar Rádiónál és a Baross téren életét kockáztatni, amint tudta a szétszórattatásban sport- és kultúrközösség szervezésével, építésével szolgálni a magyar összetartozás és megmaradás ügyét, ahogy mondani szokta, a dél-afrikai magyarok mindenese lenni. És ezért írta meg 600 oldalas monográfiáját a dél-afrikai magyarság életéről, mely minden bizonnyal része lesz a magyar nemzet önismeretét tápláló jegyzett irodalomnak. - Rendszerint egymás mellett ültünk elnökségi üléseinken. Ezeket ugyancsak megfontoltságról, építő szándékról tett bizonyosságot javaslataiban, állásfoglalásaiban egyaránt. Ő is, mi is nagyon vártuk az ülést követő szabad baráti beszélgetéseket, melyeken gyakran felkértük, hogy könyv nélkül tudott versei hihetetlen gazdagságából csak úgy véletlenszerűen vegye elő valamelyiket. Sohasem állt meg ennél az egynél. Akár egy órán át sem fogyott ki a mély átéléssel előadott költeményekből. Még legutóbb, 86 éves korában is így történt. **Nem a magyarságot élte: a magyarság élt benne. Velünk együtt vallotta, hogy a nemzetépítésben döntő fordulatnak kell bekövetkeznie 2020-ig, Trianon 100. évfordulójáig.**

MVSZ, Bottyán Zoltán elnökhelyettes búcsúztatójából.

MVSZ sajtószolgálat

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy **vitéz CSISZÁR ERNŐ 2017. május 26-án, életének 77. évében elhunyt.**

Végrő nyugalomra helyeztük 2017. június 12-én az Őrségben, a szalafői temetőben.

Emlékét megőrizzük.

vitéz Kun László

Búcsú vitéz, lovag EIGEL TIBOR tanártól

Megrendülten értesültünk vitéz EIGEL TIBOR rendtársunk 2017. február 25-én, 71 éves korában bekövetkezett haláláról. Temetése 2017. február 28-án volt a borszéki római katolikus temetőben. Mint nyugalmazott tanfelügyelő, szorgalmas és tevékeny tagja volt a Történelmi Vitézi Rendnek, ugyanakkor a Szent György Lovagrend nagypriorja, s elnöke a Márton Áron Katolikus

Férfiszövetségnek. Gazdag életpályája, páratlan tudása felbecsülhetetlen értéket hagyott az utókorra. Távozása közülünk pótolhatatlan veszteség!

Életpályája:

1946. augusztus 28-án született az erdélyi Borszéken, értelmiségi családban. Borszéken tanult, majd Szászrégenben érettségizett. Egyetemi tanulmányait Jászvásáron végezte földrajz-geológia szakon, s Kolozsváron a történelem-filozófia karon folytatta. Tanulmányai befejezése után Csíkszeredában geológus mérnök, tanár Lövétén, Csíkszereda első polgármestere, tanfelügyelő, földrajz és vallás tanársegítője.

(forrás, v. Darvas Kozma József esp. búcsúztatója)

Nyugalma legyen csendes, emléke áldott. Fogadja az Úr kegyelmébe, hazaérkező lelkét! A Székely Törzsszék minden tagja búcsúzik – de lelkünkben megőrizzük áldott emlékét.

Szomorú szívvel tudatjuk, hogy munkában, megpróbáltatásokban gazdag életút után nemzetes FAZEKAS JÁNOS LÁSZLÓ VRNT rendtársunk a Hadak Útjára lépett.

A Szabadságharcosok Közalapítvány kurátora, az '56-os Szövetség volt országos elnöke, a Magyar Politikai Foglyok Szövetségének tagja. Kitüntetései: Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje (polgári tagozat) az 1956-os forradalom- és szabadságharcban tanúsított kiemelkedő magatartásáért, 1956 eszméinek ápolása érdekében végzett tevékenysége elismeréseként. Magyar Érdemrend Lovagkeresztje, '56-os emlékérem,

Nagy Imre Érdemrend, Szabad Magyarországért Emléklap, Nemzeti Helytállásért Emléklap, Honvédelemért Megtisztelő cím.

Kedves rendtársunktól nehéz szívvel veszünk búcsút. Emléked velünk marad. Nyugodj békében.

vitéz Pintér Kornél Észak-Dunántúli TSKZ. tkp.

„Lám ennyi az élet...

Egy pillanat, és mindennek vége.

Szólni sem tudtál, hogy indulsz a messzeségbe,

Maradt a nagy bánat, csendes sírhalom,

Szerető szívekben örök gyász és fájdalom,”

Fájó szívvel tudatjuk mindazokkal, akik ismerték és szereték, hogy édesapám, nagyapám, rokonunk, **vitéz FEHÉRVÁRY ZOLTÁN**, a Történelmi Igazságtétel Bizottság országos alelnö-

ke, életének 87. évében váratlanul elhunyt. Temetése az evangélikus egyház szertartása szerint 2017. november 24-én, pénteken 15 órakor a győr-nádorvárosi köztemető régi ravatalozójában volt. Lelkiüdvéért az evangélikus öregtemplomban 2017. november 26-án, vasárnap a 10 órás istentiszteleten imádkozunk. Köszönetet mondunk mindazoknak, akik utolsó útjára elkísérik és gyászunkban osztoznak.

Gyászoló család

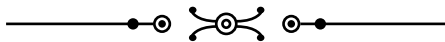
Vitéz Fehérvári Zoltán 1931. május 11-én született Győrben. 1949-től a győri Vagonyárban dolgozott villanyszerelőként. 1946 óta a Győri ETO kézilabda csapatában játszott, sporttiszti tanfolyamot is elvégzett. A katonaságtól 1953-ban leszerelt, majd műszaki ellenőrként dolgozott. 1955-től Győrben a Dunántúli Sertésenyésztő és Hízoló Vállalat villamos részlegét vezette. 1956-ban

a Munkástanács elnöke lett, így kapcsolatba került Szigethy Attilával. 1957-ben letartóztatták szervezkedésért, fegyverkezésért, az államrend megdöntése címen. 1962-ben szabadult, 5 évet és 21 napot töltött különböző börtönökben. Később megnősült, van egy lánya és egy unokája. Rendszerváltás után tagja lett a Történelmi Igazságtétel Bizottságnak, 1993-tól fél évig elnöke, majd haláláig alelnöke volt. 1994-ben Szegeden vitézzé avatták.

Kitüntetései: 1991. Magyar Köztársaság 56-os Emlékérem; 1992. Magyar Köztársaság Érdemérem Tiszti kereszt; 1996. Magyar Köztársasági Elnöki Aranyérem; 1996. Győr város PRO URBE-díja; 1997. Hazáért Érdemkereszt; 2011. Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkereszt.

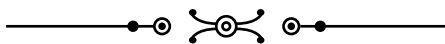
Kedves Barátunk, Rendtársunk emlékét megőrizzük. Nyugodjon békében.

vitéz Juhász Béla törzskapitány

FÓNAY JENŐ '56-os halálraítél, a Magyar Politikai Foglyok Szövetségének (POFOSZ) alapítója és örökös elnöke 2017. június 16-án, életének 91. évében elhunyt. Örök nyugalomra helyezték az Új Köztemető Nemzeti emlékhelyén, a 300-as parcellában.

Élete a küzdelem, célja a szabadság, éltető ereje magyarsága, nagy családja a nemzete. Holtig hűséges katonája hazájának. A Történelmi Vitézi Rend kegyelettel búcsúzik.

Vitéz GÁBOR ÁRON rendtársunktól, nyugalmazott tanító-tól, 2017 márc. 30-án vettünk utolsó búcsút. Törzsszékünk második legidősebb tagja volt, 92 évesen távozott az élők sorából. 10 év óta volt Rendünk tagja és ameddig egészsége megengedte, aktív résztvevője volt rendi életünknek. Homoródszentpálon, szülőfalujában vettünk végső búcsút Tőle, és a helyi unitárius temetőben méltattuk gazdag életét. Rendtársunk elvesztése pótolhatatlan nyomot hagyott törzsszékünk életében. Olyan igaz Magyar embert veszítettünk, aki a régi erény képviselője, őrzője volt.

Emlékét megőrizzük, pihenése legyen csendes. Adjon az Isten örök nyugalmat neki!

v. Máthé Lóránt- Pál tkp. Székely Törzs

Vitéz HORGOS JÓZSEF kedves rendtársunk (Nagykónyi, Tolna megye) 97-ik életévében lépett a Hadak Útjára 2017. februárban.

1920. október 11-én született Felsőiregen. 1941. októberében vonult be katonának a szekszárdi gyalogezredhez. 1942. júliusában indultak a frontra, a Don partján foglalták el állásaikat. Decemberben, az orosz áttörési kísérletek közepette, öt bajtársával, életük kockáztatásával, sárban kúszva juttatták el a löszert az első vonalba. Bátor magatartásáért bronz vitézségi éremmel tüntették ki. Az 1943. januári végzetes áttörés után gyalogosan, folyamatosan visszavonulva, szerencsésen hazaért. 1944. augusztusában ismét behívták katonának. Pesten megsebesült, kórházba került és itt esett orosz hadifogságba. Megfogadta, hogy életét Isten szolgálatának ajánlja. Három és fél évnyi szovjet hadifogság következett. Ez idő alatt született meg kislánya, Ilonka. 1948-ban került haza. 1953-ban megválasztották sekrestyésnek, amely tisztséget 53 évig és két hónapig látta el. 1955-ben megszületett fia, László. 2010-ben avatták vitézzé saját jogon, az 1942-es bátor helytállása alapján.

Horgos József a m. kir. 18/l. honvéd gyalogzászlóalj katonája

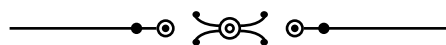

A 90 éves Horgos Józsefet vitézzé avatja Főkapitány úr a nagykónyi templomban

Életútja elismerésül Nagykónyi Község Önkormányzata díszpolgári címet adományozott vitéz Horgos József részére, aki a falu lakossága érdekében hosszú időn keresztül végzett munkájával, életművével példamutató emberi magatartásával, mind a községen belül, de országosan is, olyan általános elismerést szerzett, amely hozzájárul a község jó hírnevének növeléséhez.

Nyugodj békében, Józsi Bátyánk!

Búcsúznak Tőled a Tolna megyei rendtársak, s vitéz Szárazajtai János tkp.

Vitéz HUMMEL GITTA (Margit), Balaskóné
2017. márciusban, Budapesten hunyt el vitéz Hummel Margit, Balaskóné (76) ny. tanár, pszichológus. 1940.07.28-án született Budapesten.

A forradalom napjaiban, tizenhat éves középiskolásként titokban írott cédulákat, plakátokat készít és ragaszt budapesti

házfalakra, kerítésekre, amelyek Nagy Imrét, Maléter Pált éltetik, és kitarásra hívja fel a magyar szabadságért küzdőket. A forradalom fél éves évfordulóján, 1957. február 23-án az első óra előtt megszervezi az osztálya egy perces néma tisztelgését az elesett szabadságharcosok emlékére.

Néhány nap múlva letartóztatják, mint veszélyes MŰK-istát. (Márciusban Újra Kezdjük – a forradalom leverését követő hónapok jelszava volt azok közt, akik abban reménykedtek, hogy a forradalom megismételhető. A jelszó házfalakra mázsolva – gyakran MUK rövidítésként –, illetve röpcédulákon bukkant elő, először Budapesten, de az ország más településein és a határokon túl is.) Három hétig tartanak a kihallgatások, fenyegetések, megaláztatások. Isteni csodának tartja, hogy a legsötétebb megtorlások idején a bíróság végül felmenti a súlyos vádak alól. (Ismeretlen jötevéjét, aki kiment a súlyos helyzetéből, soha nem sikerül felkutatnia.) Ennek ellenére iskolája – a rendőrség utasítására – kicsapja. A fiatalkorúak börtönében töltött előzetes letartóztatás következményeként fájdalmas gyomorsüllyedést kap, amelyből csak nehezen tud kigyógyulni. A nehézségek ellenére sikerül elvégeznie a tanítóképzőt. Ének-zene tanárként később elvégzi az egyetemet és iskola-pszichológusként is dolgozik. 1961-ben házasságot köt Balaskó Jenő költő-író-zenetanárral. A forradalom eszméi melletti kiállásért elszenvedett megpróbáltatásairól még gyermekeinek is csak a rendszerváltás után mer beszélni. Élethivatása a tanítás és a család. Nyugdíjasként is dolgozik pszichológusként, a Bp. V. kerületi Családsegítő Központban. Szakmai elismerést – érthető okokból – sohasem kaphat. 2007-ben nyer felvételt a Vitézi Rendbe. A forradalom 60. évfordulójára készült kiadványunk egyik szereplője volt. Sajnos, az 56-os jubileumi emlékermet Neki már nem tudtuk átadni...

A forradalom 60-ik évfordulója alkalmából a Vitézi Szék a VR 1956-os jubileumi keresztjét adományozta részére. Temetése 2017. március 21-én volt a Farkasréti temetőben.

Isten nyugosztalja! Nyugalma legyen áldott!

vitéz Béres Ferenc, BUDA tkp., Mo. országos tkp.

Prof. dr. vitéz HUNYADI DALMA MÁRIA

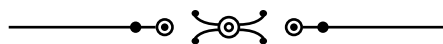
Szomorú szívvel tudatom, hogy kedves rendtársunk 2017 márc. 13-án, Kecskeméten, 93 éves korában, gazdag életnek végéhez érkezett. (Született 1924. február 4.) Életút leírását hűgá: vitéz Hunyady Hédy

küldte el Amerikából. 1942-től a Pázmány Péter Tudományegyetem hallgatója, hamar vezető szerephez jut, majdnem politikai karrier felé sodródik, a katolikus diákmozgalom egyik vezére lett, ez a háború befejezése után is folytatódik.

Magyar-angol-német tanári szakon végez, utolsó turnusban ledoktorál, mert már a következő évben beszüntetik a doktorátust az egyetemeken. A Szt. Margit Gimnáziumban lesz angoltanár és bentlakó diákok felügyelő tanára. Ez már az iskolák államosításának időszaka, árgus szemekkel figyelnek mindenkit, nem folytat-e ellenséges oktatást-nevelést valamelyik tanár. Bátyánkat a Műegyetemről Mindszenty bíboros melletti kiállása miatt kicsapták, menekülnie kellett, s várható volt, hogy Dalma ellen is megindul a hajsza. Először bátyám, majd nővérem vágott a határnak. 25 évesen lépett partra Amerikában, fiatalon, rendkívül csinosan, tele ambícióval és öntudattal. Egyetemen kapott állást, először könyvtárban, majd az európai frontról hazatért katonák oktatásában vállalt szerepet, mint tanársegéd. Pár évvel később már az University of Chicago kinevezett tanára, klasszikus és modern irodalmat, művészettörténetet, általános zenetörténeti ismereteket oktatott. Közel ötszáz publikációja jelent meg angol és magyar nyelven, tanulmányok, könyvek, vers- és próza fordítások, életrajzi ihletésű írások, átélt történetek. Végleges nyugdíjbavonulása után visszavágyott Magyarországra, Kecskemét közelébe. Szervezte-intézte vitézzé avatását apja emlékezetére. Sok-sok kedves emlék, kedves kapcsolat fűzte őt Ballószöghöz. Utolsó irodalmi tevékenysége, az Üzen a Homok-ban való írásainak megjelenése is Kecskeméthez, Ballószöghöz kapcsolódik. Lehetetlen megemlémem minden kedves emlékét, barátját.

Elhunytával óriási a veszteségünk! Megőrizzük emlékét. Ölelje Őt magához a Jóisten.

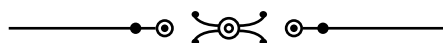
Dr. Juharosné vitéz Molnár Piroska tb. székkapitány

A Történelmi Vitézi Rend Észak-Dunántúli Törzsszéke Isten akaratában megnyugodva tudatja, hogy **özv. JÁNOSA GYULÁNÉ vitéz KOVÁCS ILONA** rendtársunk életének 62. évében megtért teremtő Istenéhez. **Temetése 2017. szeptember 23-án (szombaton) 11.00 órakor, a nemesgörszönyi (Veszprém vármegye) temetőben volt.**

Kedves Rendtársunk emlékét megőrizzük!

vitéz Pintér Kornél Észak-Dunántúli TSZK., törzskapitány

Elhunyt vitéz KELLNER LAJOS 56-os bajtársunk, rendtársunk: a Zászlótartó

A Magyar Nemzet egyik újságírója ragasztotta rá ezt a nevet még a rendszerváltás hajnalán, amikor németországi társaival együtt, egy alkalommal Mariazellbe igyekezett a lyukas zászlóval, végig a Keresztúton. Részt vett az 1956-os forradalomban, ott volt a Magyar Rádió ostrománál, s november 4-e után napokig segített a sebesültek mentésében, a halottak eltemetésében. Az acsalagi határon Felten Armand barátjával együtt átjutva, az andai menekülttáborban töltött néhány napot. Ezt követően Németországban telepedett le. Autószerelőként, nagy szerencsével hamar munkát talált és lelt hajlékra Gelsenkirchenben. 1957. október 23-tól kezdve minden, a magyar emigráció szervezte megemlékezésen részt vett, fáradtságot nem kímélve ápolta a forradalom emlékét. Több ízben tüntetést is szervezett a mindenkori elnyomók ellen.

Egy akkori, eredeti teherautót vásárolt, felújította, s lelkes baráti körrel idézték fel több éven át az évfordulón rendezett emlékfelvonuláson azokat a dicsőséges pillanatokat.

1989 után minden évben többször is hazalátogatott: március 15-én, augusztus 20-án és nagy nemzeti ünnepünkön október 23-án egyaránt itthon találtuk. Könyve: Egy pillanatnyi talpraállás – önéletrajzi kiadvány, hű képet ad a Forradalom napjairól. Az ünnepségeken - ameddig bírta - mindig a magasba tartotta az 56-os lyukas zászlót. Idén a Budapesti Műszaki Egyetem ünnepi megemlékezésén megromlott egészségi állapota miatt már nem tudott részt venni. A Vitézi Rend megbecsült tagjaként tartja számon vitéz Kellner Lajost – a Zászlótartót – és kíván Neki örök nyugalmat. *vitéz Balogh Barna székkapitány*

A Történelmi Vitézi Rend Vitézi Széke által adományozott kitüntetései: Ezüst Nemzetvédelmi Kereszt; az 1956-os Jubileumi Kereszt. A Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje kitüntetését 2013-ban adományozták részére.

Kedves Lajos! Vártuk mindig a hazaérkezésed, Veled volt teljes a felvonulásunk, a megemlékezések, amikor az 56-os zászlód lobogását, rendíthetetlen kiállásod láttuk. Most végleg hazatértél.

Kívánságod szerint magyar hazádban lelsz örök nyugalomra. Emléked velünk marad; október 23-án is meggyújtjuk az emlékezés mécsesét sírhalmodon. *vitéz Soltész Gyula főszéktartó, tkp.*

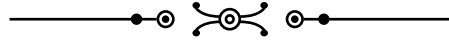
Mélyen Tisztelt Nemzetes Hölgyek és Urak! Köszönöm, hogy önök ott voltak mellettünk és velünk, amikor édesapánkat utolsó útjára kísértük. Édesapánk sokat mesélt önmagáról és nagyon fontos volt számára az önök barátsága. Ezt mindig nagyon is kihangsúlyozta. Apu legfőbb kívánsága volt mindig, hogy otthon, szeretett hazájában legyen majd eltemetve, s hogy ez most ilyen megható körülmények között sikerült, ehhez önök is hozzájárultak. Nagyon szépen köszönöm mindezt! Hálás köszönetet mondok a két bátyám nevében is, akikkel együtt kísértük Aput utolsó útján.

A legnagyobb tisztelettel kívánok minden jót Önöknek.

Dr. v. Kellner Olaf Ludwig

Nemzetes KILLY TIBOR VRNT. rendtársunk életének 86-ik évében, 2017. februárban hunyt el. Pest Törzsszék tagja volt. 1931-ben született Budapesten. 2008-ban, Kenderesen avatták a nemzetvédelmi tagozatba. Hamvait 2017. február 28-án helyezték el a családi sírhelyhelyen, a rákoskeresztúri Újköztemetőben. Sok rendtagunk, barátai kísérték utolsó útjára. **Nyugodjék békében.**

v. Turba László törzskapitány

Életének 85. évében, türelemmel viselt, hosszú betegség

Fotó: Szekeres Attila

után hunyt el vitéz KÓSA BÁLINT, az Erdővidék neves grafikus, metszőművésze, a Háromszéki Alcsoport tagja. Olaszteleken született 1932. február 14-én. Köpecen végzi az elemi iskola négy osztályát, majd a baróti polgári iskolában folytatja. Kibontakozó rajz tehetsége és tanárai ajánlása ellenére apja fémesztergályosnak taníttatja ki. 1953-ban munkásként jelentkezik a kolozsvári Bolyai Tudományegyetem

biológia-kémia szakára. Egyetemi éve alatt ismerkedik meg Köpeczi Sebestyén József neves heraldikussal, címerfestővel, aki grafikai címertervezésre és heraldikára oktatja. Az 1956-os forradalom hírére az egyetemen megfesti az 1848-49-es szabadságharc kimagasló egyéniségeit és társaival megfogalmazzák Erdély függetlenségének követelését. Professzora segítségével menekül meg a retorziótól, azonban megfigyelés alá kerül. Már végzett tanárként bírálja a magyar egyetem ellehetetlenítését és egyesítését a román Babes Egyetemmel. 1959-ben letartóztatják, bántalmazva vattatják.

A magyar forradalomért való kiállásáért háromévi börtönre és teljes vagyonek kobzásra ítélik. Szabadulása után a köpeczi

szénbányánál kap állást, innen is megy nyugdíjba 1990-ben. Grafikusként, festőként induló művészetére döntő hatással van 1968-ban a sepsiszentgyörgyi múzeum képtárában meglátott Gy. Szabó Béla fametszet kiállítása. A mester öt évig oktatja, egyenleti útját a fametszetek világában. Pályája során több mint négyezer metszetet készít, amelyekből mintegy kétezer hazai és nemzetközi kiállításon ismerkedik meg a közönség. 2008. május 3-án avatják vitézzé. A Történelmi Vitézi Rend bátor hazafias kiállása, munkája, életvitele, a Rendben végzett tevékenysége elismerésül többször is kitünteti: 2012-ben a Vitézi Rend Bronz Nemzetvédelmi Keresztjével, 2014-ben a Vitézi Rend Ezüst Nemzetvédelmi Keresztjével és 2016-ban, az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 60. évfordulója alkalmából 1956 Ezüst Jubileumi Keresztjével. 2017. február 5-én kísérték utolsó útjára református szertartás szerint az olaszteleki temetőbe.

Nyugalma legyen csendes, emléke áldott.

vitéz Lázár Elemér h.fkp., Erdély országos törzskapitánya

Elhunyt v. Kósa Bálint

A Történelmi Vitézi Rend székelyföldi törzse megrendülten kísérté utolsó útjára az erdővidéki Olaszteleken 2017. február 5-én a rend hűséges tagját, v. Kósa Bálintot.

v. Kósa Bálint nyugalmazásáig a köpecsi szénipari bányavállalat vegyészeti laboratóriumának vezetője volt. Hivatali munkája mellett egész életében gazdag közéleti és kulturális tevékenységgel szolgálta szülőföldjét: tagja és vezetője volt vállalata fúvószenekarának, majd a Történelmi Vitézi Rend aktív tagjaként odaadónan tett közösségéért, nemzetéért. Magyarságérzéséért koholt vádakkal az 1956-os forradalmat követően a szamosújvári börtönben közel három évig fogva tartották. Nemcsak nagyszerű közösségi ember, hanem kiváló művész is volt, az elkötelezettek fajtájából. Szeretett fáinak deszkáiba metszette ex libriseit, szülőföldje virágait, tájait, várait, egyszerű és jeles embereinek portréit, nemesi családjainak címereit. Fametszeteiben kiállításokon gyönyörködhetett a közönség, hogy aztán sok székelyföldi család otthonának falait díszítsék az alkotások. Ex librisei sok irodalmi és történelmi témájú könyv értékes jegyei, díszjei nemcsak szűkebb szülőföldjén, hanem az egész Kárpát-medencében. Egykori őseinket Attilától Barzsánig, valamint a magyar királyokat és fejedelmeket könyvek lapjain is megörökítette, olaszteleki otthonát pedig valóságos történelmi, néprajzi, képzőművészeti múzeummá alakította. Kulturális tevékenységéért szülőföldjén Erdővidék Kultúrájáért-díjjal jutalmazták, a nemzet ügyének hűséges szolgálatáért pedig a Történelmi Vitézi Rend is kitüntette. Halála nagy veszteség a Történelmi Vitézi Rend számára.

Adjon a jó Isten neki örök nyugalom!

vitéz Ambrus Ágnes hadnagy, Kézdiszék mb. székkapitánya

A Történelmi Vitézi Rend erdélyi törzsei kegyelettel búcsúznak dr. v. KÜRTI LÁSZLÓ tb. v.hdgy. rendtársunktól, aki hosszú, türelemmel viselt betegség után, életének 74. évében hunyt el. 1944. január 1-én született Nagyzerinden, elemi iskoláit is végezte. Tanulmányait a Nagyváradai Premontrei Gimnáziumban, majd a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógy-szerészeti Egyetemen folytatta. 1967-

ben, friss diplomásként kezdte meg fogorvosi praxisát Margittán. Hamar megszerette a várost, a helyi magyar közösség meghatározó egyéniségévé vált. Megszervezte a helyi RMDSZ-szervezetet, amelynek 13 évig töltötte be az elnöki tiszttét. Alapító tagja volt a Horváth János Társaságnak, amely a város kulturális életét hivatott gyarapítani. 2009-2016 között a Margittai Református Egyházközség, 2010-2016 között az Érmelléki Ref. Egyházmegye főgondnoka. 2004-ben saját jogon nyert felvételt a Rendbe, a Margittai Szék vitézi hadnagyaként tevékenykedett. 2017. február 6-án kísérték utolsó földi útjára a margittai ref. temetőkertben.

Emlékét megőrizzük.

v. Lázár Elemér h. fkp.; v. Kocsis László tkp.

Mangel Jánosné, Létz Klárától búcsúznak.

1923. augusztus 4-én született Budapesten.

Édesapja Létz Lajos erdőmérnök, a Felvidéken, Liptóújváron volt az erdészkolónia megbecsült vezetője. A trianoni tragédia után a családot elűldözték, ezért Budapestre költöztek. Bátyja, Létz József 1910-ben született, gyermekként élte meg a száműzetést. Katonának tanult, elvégezte a Ludovika Akadémiát, vezérkari százados lett. A II. világháborúban a

szovjet hadszíntérre, a Don-kanyarba küldték csapatával. 1943-ban az ilovskojei repülőteret védő csoport kitorése alkalmával önfeláldozó küzdelemben hősi halált halt. Hősi tetteért Létz Józsefet 1994-ben posztumusz vitézzé avatták. Létz Klárát, mint egyetlen közeli rokonát, bátyja után felvették a Vitézi Rendbe.

Klára 1946-ban elvégezte a Színiakadémiát, fiatal színészként a Nemzeti Színház társulatának lett tagja. Pályájához a Létay Klára művésznevet vette fel. Bajor Gizi biztos hittel jövendölt neki nagy jövőt a színészi pályán, de ezt az 50-es évek politikája megtörte. A hívő katolikus és férjéhez hű, többgyermekes színésznő nem volt kíváncsi az akkori kultúrpolitikában. Létay Klára 1949-ben kötött házasságot az orosz hadifogságból akkor hazatért Mangel János építészmérnökkel. A házasságból négy gyermekük született. A Nemzeti Színházból való távozása után elsősorban előadóművészként lépett fel. Dolgozott a Fővárosi Művelődési Ház Pódiumszínházában, önálló esteket tartott az Egyetemi Színpadon „Hiszek az emberben” címmel. Énekes és zenész kollégáival Helikon néven művészeti egyesületet alakítottak. Zenés irodalmi összeállításokkal járták az országot, elsősorban a határon belüli és kívüli magyar szerzők műveit tolmácsolták művelődési házakban, munkásszállásokon és rendhagyó irodalmi órákon. Létay Klára többször szerepelt külföldön, Európában és az Egyesült Államokban, a kint élő magyarok előtt. Az eltelt negyven évben számtalan mozi- és tévéfilmben játszott epizódszerepet.

Élete utolsó harmadában még megélhette, hogy újból fővárosi színpadra léphessen, a rendszerváltás után alapított Evangélium Színházban több darabban is játszott. Létay Klára nemcsak művész volt, hanem feleség, édesanya, nagymama és dédnagymama. Négy gyermeke, tíz unokája és tizennégy dédunokája van. Létay Klára 2016. október hatodikán családja körében hunyta le szemét örökre.

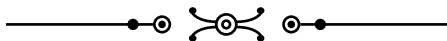
Rendünk is megőrzi emléked. Öleljen magához az Úr.

v. Béres Ferenc otkp.

96 földi esztendő után, 2017. szeptemberben hunyt el Szegeden vitéz NYILAS PÉTER ISTVÁN ny. r. főhadnagy. 1921. augusztus 4-én született Szegeden. Édesapja, vitéz Nyilas Péter tart.hdgy. (sz. 1887) várományosaként avatták vitézzé 1939-ben. Aktív résztvevője volt minden nemzeti megemlékezésnek, rendezvénynek. Temetése szűk családi körben történt.

Emlékét kegyelettel őrzik a Csongrád megyei bajtársai.

v. Gimesi István Miklós székkapitány (Szeged)

Nekrológ és búcsúztató - vitéz Öry Sándor Ubul

1924. május 1-én, Gyimesbükkön született, szüleinek elsőszülött gyermekeként. Három fiútestvére volt, a legkisebb Levente 4 éves korában elhunyt. Általános iskolába, majd gimnáziumba Aradon járt. Az érettségi vizsgát a család költözése miatt már Munkácson tette le. Ezt követően önkéntesként jelentkezett tiszti iskolába, annak elvégzése után 1944-től részt vett a magyarországi harcokban. 1945 februárjában fogságba került, ahonnan 10 hónap múlva, szerencsés körülmények között szabadult.

1947-től a Budapesti Közgazdasági Egyetemen folytatta tanulmányait és ott szerzett közgazdász diplomát. Az 50-es években, mint oly sokan mások, polgári származása és katonai múltja miatt a munkahelyén hátrányt szenvedett és végzettségének megfelelő munkakörben nem alkalmazták. A nehézségek ellenére sem változtatta meg erkölcsileg makulátlan keresztény, hazaszerető magatartását. A kimondott szó számára megváltozhatatlan volt. Az évek során megbízható, precíz munkája és alapos szaktudása révén idővel a munkahelyein is elismert szakemberré vált. A 60-as évektől, nyugdíjba vonulásáig a Ganz Villamossági Műveknél főosztályvezetői posztot töltött be. Nyugdíjasként is aktívan dolgozott, különböző cégeknél tanácsadóként, a rendszerváltás után magánvállalkozásban könyvvizsgálói tevékenységet folytatott 83 éves koráig. Szép, tartalmas élete volt. 64 évet élt le feleségével, Máriával igazi nagy szeretetben. Gyermekei ugyan nem születtek, de testvére és unokatestvére gyermekeit és az unokáit sajátjaként kezelte, szerette.

A nagy Öry család pillére volt. Nagyon fontosnak tartotta az összetartozást, a család szent volt számára. Soha nem feledte az ünnepeket, és ha nem is volt alkalom mindenkor személyes találkozásra, de telefonon mindig köszöntötte valamennyi rokonát, ismerősét. Igazi úriember volt, tisztessége, becsülete, korrektsége például szolgált mindenki számára. Máriával szinte az egész Földet bebarangolták, szenvedélyes utazók voltak. Nagy műveltségű, sziporkázó humorú ember lévén, élvezet volt hallgatni visszaemlékezéseit. Idősebb korában gyakran mesélt háborús történeteiről, s családi anekdotákat. Szinte napra pontosan egy éve vesztette el hű társát, aki nélkül már nem igazán akart élni. Keresztfia, unokahúga és a család szerető gondoskodásának köszönhetően saját otthonában tudott maradni haláláig.

A Történelmi Vitézi Rend tagja volt. 1943-ban várományosként Munkácson avatták vitézzé. A rendszerváltás után a Magyarországra visszatért Rend munkájában folyamatosan részt vett. Amikor tehette, még idős kora ellenére is jelen volt a Rend eseményein. Anyagilag élete végéig támogatta a Rend munká-

ját. Buda Törzsszék klubnapjainak törzstagja volt, kortársaival való beszélgetése számunkra élő történelemórák voltak. Sajnos, ahogy az idő haladt egyre kevesebben maradtak, és most Őt is búcsúztatnunk kell. Ahogy egyik rokona írta a minap: "Úgy érzem, elvesztettem az utolsó igaz úriembert, akit valaha ismertem!"

Tisztelt Nemzetes uram, drága Ubul! Búcsúzzunk Tőled, az Isten vezéreljen a Hadak Útján!

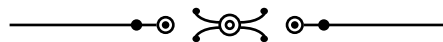
vitéz Béres Ferenc Buda tkp., otkp.

Elbúcsúztunk PAULISZ ISTVÁNTÓL (1921-2017), Miklós-né vitéz Paulisz Zsuzsanna - a Máltai Szeretetszolgálat kalocsai elnöke - édesapjától, ki igaz magyarként élt. 1921. december 10-én született Bars vármegye, Lévai járás, Szodó községben (Felvidék). Elhunyt 2017. januárban a kalocsai Szent Kereszt Kórházban. A családot 1947-ben telepítették ki Léváról, a Kalocsa közelében lévő Hajós községbe. Paulisz István adófelügyelő volt. (Ebben a tisztségében 1953-ban, mint kalocsai adófelügyelő, eltörölte néhai nagyapámnak, vitéz Bolvári Istvánnak, a kommunisták által jogtalan módon kivetett 600 forint katonai szolgálatmentességi adóját. Humánus, együttérző ember volt.) Temetésére 2017. január 27-én, a kalocsai városi temetőben, római-katolikus szertartás szerint került sor, amelyen a Történelmi Vitézi Rendet, a Kalocsai Vitézi Járást személyemben képviseltem.

Nyugodjon békében.

vitéz Vörösváczky Csaba v.hdgy.

2017.05.24-én kísértük utolsó útjára az Új köztemető ravatalozójából vitéz PAVELKOVITS BÉLA rendtársunkat.

1924. november 11-én született Dombóváron. Szerette születési helyét, egész életében hangoztatta: „dombóvári gyerek vagyok”. Édesapja Ferenc, már igen fiatalon tűzerként harcolt az I. világháborúban. Érdemeit elismerve Károly csapatkereszttel, II. osztályú ezüst vitézségi, majd I. osztályú ezüst vitézségi érdeméremmel tüntették ki. A háború után megházasodott, egy sváb lánnyal kötött házasságot. Béla a második gyermekük volt. Igen nagy szegénységben éltek Dombóváron, édesapjának

nem volt állása. Édesapja Pestre, a csonka család kényszerből Mágocsra költözött. Ekkor karolta fel Bélát a katolikus egyház. Pécsre került. A „Pius” diákja lett, a ferences kollégiumban lakott. Tanulmányokban, testnevelésben itt is kitűnő volt. Gimnáziumi tanulmányait nem tudta Pécsen befejezni, Budapestre költöztek, a cisztereknek tanult tovább. Többször mesélte, hogy a jezsuiták által megalapozott tudásából még sokáig „megélt”. Ezt az iskolát sem sikerült azonban befejeznie, csak később, a szovjet hadifogságból hazatérve, esti tagozaton tett sikeres érettségit. Dolgozni kezdett a Hangya Szövetkezetnél, textilkereskedő lett, meg futballozott. Egy csehországi futballtornán figyeltek fel tehetségére, kérték, jelentkezzen itthon a Ferencvárosba. Ifjúi hévvel fűtötte úgy döntött, inkább jelentkezik önkéntesnek a haza védelmére a Hunyadi Hadosztályba.

1945. május 12-től 1948. július 3-ig volt szovjet hadifogságban,

Szibériában. Hazatérve a Fogaskerékgyárban helyezkedett el technológusi, később normás beosztásban. A személyzetis nem nézte jó szemmel, hogy nem volt hajlandó belépni a pártba, mennie kellett, megbélyegzett emberként, „B-listásként”. Nagyon nehezen tudott munkát találni, végül rákényszerült arra, hogy az egyetlen felajánlott helyet elfogadja: a márianosztrai börtön gazdasági vezetését. 1956 októbere is itt érte, a börtön vezetői elmenekültek, a politikai foglyokat kimenekítették, végül a köztörvényesek őrizete sem volt megoldott. A forradalom után a Budapesten, a Fűszertrnél helyezkedett el. Több megye raktárházaira kiterjedő, leltárellenőri munkát végzett. Kiváló, precíz munkaerőnek bizonyult, többször felajánlottak részére magasabb vezetői beosztásokat párttagság függvényében, de soha nem fogadta el. 1979-ben rokkant-nyugdíjas lett, de mellette dolgozott még több helyen is a kereskedelemben. 1956-ban megnősült, házasságukból két fiú született, de 1975-ben elváltak. Második feleségét Rakonczai Ibolya gépészmérnököt 1984-ben ismerte meg. Közel 33 évig tartó közös életükben az összes szabadidőt együtt töltötték, mindenhova együtt mentek. Ibolya 2005-től egészen 2017-ben bekövetkezett haláláig nagy odaadással ápolta férjét.

Politikai meggyőződése egész élete során nem változott. Az ún. rendszerváltás előtt már részt vett több szerveződé ellenzéki csoport gyűlésén, vitáin. Több újságcikkre megjelent, főleg az Új Időkben. Nagy műveltségéből és élettapasztalatából fakadó politikai éleslátását többen tisztelték, közírónak tekintették. 1998 tavaszán költöztek Ibolyával Budafokra. Béla igyekezett mielőbb új kapcsolatokat keresni, kiépíteni. Megismerkedtek v. Majzik Klára (Németh Árpádné) területi v.hadnaggyal, aki v. Miklósi Zsolttal, Buda tkp-val együtt közösen szorgalmazták Pavelkovits Béla felvételét a Történelmi Vitézi Rendbe. Először a Vitézi Rend Nemzetvédelmi tagozatába nyert felvételt 2002-ben. Édesapját vitézségi kitüntetései alapján 2005-ben posztumusz vitézzé avatták, így őt várományosként átminősítették. 2010 őszén sajnos egészsége annyira megromlott, hogy először szobafogságra, később ágyfogságra kényszerült. Életének ezt a sokszor mérhetetlen fájdalommal járó testi és lelki szenvedését, végső fogságát keresztényi alázattal viselte. Életének 93. évében, 2017. május 14-én hunyt el.

Emléked nem feledjük. Lélekedben velünk maradsz.

v.Béres Ferenc otkp., Buda tkp.

A TVR Nagykanizsai Hadnagyságának megbecsült tagja, vitéz PÉTERFAI JÁNOS 59. évében visszaadta lelkét Teremtőjének.

Temetése Nagykanizsán 2017. július 28-án történt.

Rendtársunkat 1996-ban avatták várományosként a Történelmi Vitézi Rend tagjává. Temetésén, sírjánál díszőrséget álltak rendtársai.

Emlékét kegyelettel megőrizzük.

Rendi díszőrség sírjánál

A Történelmi Vitézi Rend Észak-Dunántúli Törzsszéke és a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet

Isten akaratában megnyugodva tudatja, hogy vitéz PINTÉR KÁROLY (1938-2017) rendtársunk, bajtársunk

2017.július 2-án életének 79.évében megtért teremtő Istenéhez.

Lelkiüdvéért 2017. július 10-én (hétfőn) 12.00 órakor a veszprémi Feltámadt Üdvözítő tiszteletére szentelt, ismertebb nevén Károly templomban (Veszprém, Mártírok útja 4.) szentmisét mutatott be Főtisztelendő vitéz Nagy Károly kanonok, plébános rendtársunk, majd a Vámosi úti temetőben 13.00 órakor utolsó útjára kísértük. Bajtársunk, harcostársunk emlékét megőrizzük!

*vitéz Pintér Kornél észak-dunántúli törzskapitány,
M.V.O 56-os Szervezet országos elnöke*

2017.08.16-án, a Farkasréti temető ravatalozójában búcsúztattuk a 100. évében elhunyt vitéz SÍPOS ELEK rendtársunkat.

Buda Törzsszék legidősebb tagja volt, életének 100. esztendejében hunyt el, és a Jóisten megadta neki azt a kegyet, hogy ezt a hosszú életet teljes szellemi frissességben élhette meg. Rubint diplomás kertészmérnök, gyémántjelvényes igazságügyi szakértő volt szakmájában, s magyar királyi légvédelmi zászlós a II. világháborúban. A történelmi Magyarországon született, a trianoni Magyarországon volt gyermek és fiatal. Megérte, hogy az elszakított országrészek részben visszatértek az anyaországhoz. Édesapja után várományosként avatták vitézzé. A Magyar Királyi Kertészeti Akadémia, valamint a tartalékos tiszti iskola elvégzése után, a hadművelési területen, légvédelmi tüzér szakasparancsnokként részt vett a szovjet haderőkkel folytatott védőharcokban, egészen 1945. május 9-ig. Mindig említette, hogy május 9-én még szóltak szakasza gépágyú. A kapituláció napján esett hadifogságba, ahonnan 3 és fél év után térhetett haza. Hazatérése után ő is részesült azokban a hátrányokban, amelyek a Vitézi Rend tagjait érték. Csak egy példa: Sohasem taníthatott, - pedig szeretett volna - de oktatói státuszba nem kerülhetett. Egy évi díjazás nélküli gyakornokoskodás után sikerült a Kertészeti Kutató Intézetben elhelyezkednie, majd 13 évi szolgálat után, a Kertészeti Főiskolán folytatta kutatói pályáját, nyugdíjba vonulásáig, 1982. december 31-ig, s több mint 30 évig a Kertészeti Egyetem Dékáni Hivatalában a hallgatók tanulmányi ügyeinek intézésével foglalkozott. Emellett kertészeti igazságügyi szakértői feladatokat is vállalt.

Amíg egészségi állapota engedte, rendszeresen részt vett a Vitézi Rend életében. Később előjárói látogatták és ő továbbra is érdeklődő figyelemmel kísérte a Rend tevékenységét. A személyes találkozások alkalmával szívesen idézte fel a napra pontosan az évtizedekkel azelőtti harctéri eseményeket, ütközeteket. Részletesen és szemléletesen emlékezett hadifogságainak körülményeire, történéseire. Sokat mesélt kutatói munkájának eredményeiről, sikereiről is. Szerzője volt „A tulipán”, „A gladiólusz”, valamint a „Díszfüvek, kerti gyepek és pázsitok” című könyveknek. Társ szerzőként közreműködött a „Díszfák, díszcserjék termesztése és felhasználása” című egyetemi tankönyvek megírásában. Ő készítette az első díszfaiskolai szabványt, megírta a Kertészeti Lexikon „Lomblevelű díszfa és cserje” címsza-

vait. Munkásságáért állami kitüntetést nem kapott, de szakmai elismerésként megkapta a Ráde Károly emlékérmét és a Magyar Gyula Alapítvány Nemesítői Nagydíját. Utolsó elismerésként a temetésen tiszteletét tette a nem éppen hasonló politikai nézetéről ismert, de szakmájában elismert volt munkatársa, a 99. évben lévő dr. Bálint György is.

Buda Törzsszék legidősebb rendtársától, „Lexi bácsitól” örök búcsút vettünk, elkísértük utolsó útján.

Emberséged, elhivatottságod, hazád és nemzeted szeretete mindnyájunknak példa marad. Nem felejtünk. Nyugodj békében.

v. Béres Ferenc otkp., Buda tkp.

98 éves korában, 2018. január 19-én elhunyt vitéz SZENTIVÁNYI JÁNOS ny. alezredes, a legendás Puma század legidősebb tagja.

Egész élete összefonódott a repüléssel: már mátyásföldi gyermekéveiben elhatározta, hogy pilóta lesz, és az érettségi után, 1938-ban egyből jelentkezett is a légierőhöz. Későbbi fényes pályafutása során harmincnégy különböző típuson repült – mint néhány évvel ezelőtt egy interjúban felidézte, gyakorlatilag az akkoriban használatos összes katonai repülőgépen: „A kedvencem a Me-109-es volt, és a Me-110-es. Ezek voltak a pályám csúcspontjai. Éjjel-nappal repültünk fiatal korunkban. Minden évben összejött 550-580 repült óra, ami fantasztikus mennyiség volt akkoriban.”

A világháborúban vitézi kitüntetést kapott, miután Budapest felett tízszeres túlerővel szemben is helytállt 1944. április 13-án. „Géppárban repültünk a parancsnokkal a bombatámadás idején. Kísérletképpen vetettek be minket, Messerschmitt 210-essel, ami tulajdonképpen nem vadászrepülő, hanem egy romboló csatarepülő. A tizenkét gépből öt került vissza sértetlenül. Mi ketten tízszeres túlerővel néztünk szembe, és én még el is tudtam volna menekülni, de a parancsnokomat majdnem elkapták, úgyhogy mentem segíteni. Nem sikerült, őt is lelőtték, még le tudott szállni, de a gépből már nem jutott ki, mert felrobbant az üzemanyaga. Csak a gyűrűje és a cigarettatárcája maradt meg. Engem még ki tudtak húzni az égő gépből, de öt perc múlva az is felrobbant.” – idézte fel a történeteket.

Vitéz Szentiványi János 2013-ban, a Magyar Légierő megalakulásának 75. évfordulója alkalmából a Honvédelemért kitüntető cím

I. osztályában részesült. Néhány évvel ezelőtt a kecskeméti MH 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázison ünnepelte születésnapját, ahol meglepetésként, egy gurulás erejéig a Magyar Honvédség egyik JAS 39 Gripen vadászrepülőjébe is meghívták. Élete utolsó éveit Tapolcán töltötte családja körében. Nem sokkal 98. születésnapja után érte a halál, emlékét kegyelettel megőrizzük. (KALOHÍREK)

Nemzetes SZŐKE ANDRÁS, Isaszegi Alegységünk tagja, Rendünk Bronz Nemzetvédelmi Keresztjének birtokosa életének 56. évében, 2018. január 14-én a Hadak Útjára tért.

Hosszú, nehéz betegségét kivételes türelemmel és intelligenciával viselte. Olyan helyzetekben is szinte derűsen nézett a szemünkbe, amikor egy átlagember már csak a saját bajával törődve összeomlott volna. Higgadt, olvasott, jól tájékozott, elkötelezett magyar volt, múltunk, jelenünk mindvégig érdekelte. Családján kívül nemzete és magyarsága volt a legfontosabb. Távozásával nem csak rendtársat, hanem olyan barátot is elveszítettünk, akire példaképként tekinttünk. A nehéz évek terhet tiszteletreméltó

kitartással, minden áldozatra készen osztotta meg férjével a szintén rendtárs, nemzeti Szőke Judit asszony. Neki és 8 éves kisfiuknak törzsszékünk, a barátok nevében is őszinte együttérzésünket tolmácsolom. András temetése 2018. január 24-én, a református szertartás szerint, az isaszegi temetőben volt. Gyászoló díszegységünk törzsszéki zászlónk alatt állt ki a szertartás alatt.

Kedves Barátunk, ölelje át az Úr a lelkedet!

Dr.v. Bucsy László törzskapitány

Vitéz TANTALICS BÉLA ny. pedagógus, helytörténész, Lenti város díszpolgára életének 94. évében 2017. július 05-én elhunyt.

1923. március 04-én, Bagdadban született, tanítói, majd tanári diplomát szerzett, élethivatásul az iskolai oktató-nevelő munkát választotta. Zalasombafán és Lenti-ben tanított, az oktatás mellett könyvírásal is foglalkozott. Több mint tíz, főként helytörténeti kötet szerzője. Legutóbbi munkáját *Az át- és kitelepített politikai üldözöttek sorsa Zala megyében és a határ mentén 1950-53* címmel 2017. márciusban mutatták be.

2010-ben Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkeresztben részesült, 2017-ben a pedagógus-napi ünnepségen rubindiplomáját vehette át.

Számos díjban és kitüntetésben részesült pedagógusi és helytörténeti munkája elismeréseként: Pedagógus Szolgálati Érem, az oktatásügy kiváló dolgozója plakett. 2011-ben a Magyar Politikai Foglyok Szövetségétől a Hazáért érdemkeresztet vehetett át. *A Bánffy család szellemi hagyatéka* című könyvének bemutatóját 2010. június 9-én 17 órakor tartották a ljubljani nagykövetségen.

Emlékét kegyelettel megőrizzük.

vitéz Bartal György András székkapitány

79 esztendősen tért át Hadak Útjára 2017.03.20-án Torontóban vitéz TERÉNYI FERENC, 56-os szabadságharcos, a Vitézi Rend tiszteletbeli székkapitánya, az 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetsége kanadai régiójának elnöke. Albertyi községben született 1937.08.12-én. 1956. október 24-én reggel a munkahelyére, a budapesti Parafa Kőgyárba menet

a kőbányai Zalka Máté téren nemzetőröket toboroztak az ÁVO elleni harchoz, amelyre gondolkodás nélkül jelentkezett. Kezdetben a Corvin-közben harcolt, majd miután a szovjet túlerő felszámolta a szervezett belvárosi ellenállást, Kőbányára, onnan Pestszentlőrinc-re visszavonulva küzdött társaival a végsőkig. A harcok elültével Monornál sikerült átszöknie az orosz gyűrűn, később pedig az államhatáron. 1957. január közepén érkezett Kanadába. Arany- és urániumbányákban dolgozott, majd kitanulta a nyomdászatot és az ontarioi kormányánál talált munkát,

később a Montreal Trust vállalatnál helyezkedett el. Az American Express vállalatnál igazgató lett, és ugyanezt a pozíciót érte el a Royal Bank of Canada-nál. 1995-ben nyert felvételt a Vitézi Rendbe. A kanadai al csoport székkapitányaként tevékenykedett. Munkájáért a Vitézi Rend Bronz (1998) és az Ezüst (2000) Érdemkeresztjével, valamint az 1956-os Jubileumi Keresztjével (2016) tüntették ki. 2003-ban a Honvédelemért II.o. kitüntetését kapta meg. Temetése szűk családi körben volt, a Vitézi Rendet bajtársai és személyes barátai, vitéz Kulcsár Ervin és Ugray Tamás VRNT képviselték.

Kedves Rendtárunk emlékét megőrizzük.

vitéz Majthényi László Kanada otkp.

Vitéz TÓTH JÁNOS (Algyő) 2017.01.01-én, életének 103. évében adta vissza lelkét Teremtőjének. 1914. április 13-án született Algyőn. Édesapja, id. vitéz Tóth János (1889-1959) I. világháborús hőstetteiért (I. és II.o. Ezüst Vitézségi Érmek) kapta a vitézi címet, őt pedig, elsőszülött fiúként, húszéves várományosként avatta fel a kormányzó a Margitszigeten 1934-ben. Rákóczi-telepi vitézi birtokukat a kommunista hatalom elkobozta. A vitézi cím használatától eltiltották. A MÁV dolgozója volt nyugdíjazásáig. 2017. április 13-án töltötte volna be 103. születésnapját.

Búcsúztatása az algyői Szent Anna templomban volt 2017. január 13-án. **Nyugodjék békében!**

Csongrád megye vitézi rendi tagsága

Rendünk nevében búcsúzzunk legidősebb kedves Rendtársunktól.

vitéz Soltész Gyula tkp., főszéktartó

Dr. Tóth Zoltán József elhagyott bennünket

Megrendülten tudatjuk: 2018. január 28-án, 51-évesen dr. TÓTH ZOLTÁN JÓZSEF alkotmányjogász, jogtörténész, politológus, egyetemi oktató, szakíró, a második Orbán-kormány Honvédelmi Minisztériumának egykori helyettes államtitkára megtért a Teremtő Atyához. Halála, amely hirtelen és váratlan volt, súlyos vesztesége a Magyar Nemzetnek, azoknak, akik a Szent Korona Tanban, annak eszmeiségében, a történeti alkotmányban hitték és látták-látták, tudják a Magyar Nemzet megmaradását és jövőjét.

v. Jelenczki István

Dr. Tóth Zoltán József (Várpalota, 1967. január 29. – Érd, 2018. január 28.) 1985-ben érettségizett a budapesti József Attila Gimnáziumban. Felsőfokú tanulmányait az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán kezdte meg 1987-ben. 1992-ben jogi-, 1994-ben pedig politológus diplomát szerzett. 1992 és 1993 között katonai szolgálatot teljesített a Bolyai János Katonai Műszaki Főiskolán, ahonnan főhadnagyként szerelt le.

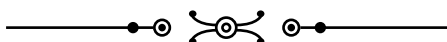
1997-ben jogi szakvizsgát tett, 2006-ban pedig tudományos fokozatot (PhD) szerzett jogtudományból a Miskolci Egyetem Doktori Iskolán. A jogász és politológus végzettségű, a Szent Korona-tant kutató és értő Tóth Zoltán József 1997-től egyete-

mi oktatóként dolgozott a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen 2003-tól adjunktusként, 2009-től címzetes egyetemi docensként.

Tóth Zoltán József 1998-2007 között főosztályvezető-helyettes volt a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumában, majd 2010-től 2011-ig a Honvédelmi Minisztérium Jogi és Igazgatásügyekért felelős helyettes államtitkára. Posztjáról alig kilenc hónap után azonnali hatállyal mentették fel. Ezt követően 2011-től 2012-ig a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium, Közzolgálati Főosztály, Közzolgálati Peres Osztály osztályvezetője volt. 2007-től a Nyugat-magyarországi Egyetem Geoinformatika Karán volt tanszékvezető egyetemi docens, majd a Nemzeti Közzolgálati Egyetem Magyar Állam- és Jogtörténeti Intézetének lett egyetemi docense - az intézmény Tóth Zoltán Józsefet a saját halottjának tekinti.

Megdöbentett a hír; nem is hittük igazán... Hiányod pótolhatatlan... Szívünkben örökre élsz. Fogadjon kegyelmébe az Úr. Kérjük a Mindenható vigaszát Családodra.

vitéz Hunyadi László főkapitány

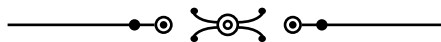

IN MEMORIAM VARGA LÁSZLÓ. 2010 óta a Történelmi Vitézi Rend Nemzetvédelmi Tagozatának tagja volt. (Zilah, 1928. március 17. – Marosvásárhely, 2017. május 28.) erdélyi magyar református lelkész, egyházi író, emlékiró. Középiskoláját a zilahi Református Wesselényi Kollégiumban végezte. A Bolyai Tudományegyetem jogi karán kezdte tanulmányait (1946), Buza László mellett gyakornok volt, közben a főiskolás IKE titkára. Politikai nézetei miatt eltávolították az egyetemről, így 1948-tól a Protestáns Teológián folytatta tanulmányait; lelkészi képesítést szerzett. 1957-ig abrudbányai lelkész. 1956 őszén Budapesten tartózkodva, részt vett a magyar forradalom eseményeiben, s hazatérése után sem hallgatta el együttérzését az akkor már levert

forradalommal. 1957 márciusában letartóztatták és a Dobai-per másodrendű vádlottjaként hazaárulás vádjával életfogytiglani kényszermunkára ítélték. Szamosújváron, Piteştiben, Désen raboskodott, 1964-ben a közkegyelmi rendelet alapján, 7 év után (!) szabadult. 1964-től Magyarországon, Magyarországon, Somkeréken, Marosfelfaluban, 1988-tól Marosvásárhelyen volt lelkész, utóbbi helyen megszervezte a cserealjai egyházközösséget. 1990-ben alapítója, 1992–1996 között elnöke a Romániai Magyar Kereszténydemokrata Pártnak. Hitépítő- és teológiai írásai 1970-től jelennek meg a Református Szemlében; munkatársa a Kozma Zsolt szerkesztésében megjelent *Bibliai fogalmi szókönyvnek* (Kolozsvár, 1992.). Közéleti írásait hazai, magyarországi (*Erdélyi Magyarország, Magyar Nemzet*) és nyugati magyar lapok (*Bécsi Napló*) közlik. Visszaemlékezéseiből részletek az 1990-es évek elejétől előbb a magyar sajtóban, majd önálló kötetben olvashatóak. **Elismerések:** Nagy Imre-emlékplakett (1996); Magyarok Világszövetsége Emlékérem (1997); Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztje a csillaggal (2006), a Tört.Vit.Rend 56-os Ezüst Érdemkeresztje, a 60. évforduló alkalmából.

Erdély egy csillaga már fenn ragyog az égen. Írói alkotásai itt ragyognak velünk, értünk... s nem feledjük Öt.

Dr.v.Husztai Orbán Sarolta szkp. Marosszék

Vitéz ZSIGMOND ZOLTÁN (szül. Magyaró, 1950.11.10) Kéty községbeli lakos életének 67. évében hunyt el. Vitéz Veres György várományosaként avatták 2014-ben. Nyugodjék békében.

v. Halmai János, Tolna megye székkapitánya

*Ne félj, mert megváltottalak,
Neveden szólítottalak,*

*Karjaimba zártalak
Örökre enyém vagy.*

TRIANON

Azárý Emil: Magyar diák imája

Nem voltunk bűnösök, máséra nem vágytunk,

Csak azt védte karunk, ami a sajátunk.

Letiport az ármány, az álnokság győzött:

Idegen szél szálldos bús Kárpátok fölött.

Ezer esztendőnek minden álma, tette

Trianon sírjában mélyen eltemetve.

Idegen osztozik ősi magyar kincsen,

Erdeink fájából koporsóra sincsen.

Üszkös romok tövén szegett fejjel járunk,

Testvéreink rabok, porba hullt országunk!

Bánat veri szívünk, zokog a mi lelkünk

S csonka határainkra könnyezve tekintünk.

S ha vétkeink valának, vérrel vezekeltünk,

Bűnbánat sodrában megtisztult a lelkünk,

S várjuk a márciust, új tavaszt remélve,

Hallgasd meg imánkat, nagy Isten az égbe!

Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter beszéde Trianon kapcsán

Szarvas, 2017. június 3.

Hölgyeim és Uraim!

Amikor messzebről érkező külföldi ismerősök, barátok, - akiknek a "Trianon" szó nem jelent semmit, legfeljebb egy csinos versailles-i kastélyt, - megkérdezik tőlem, miért ilyen mágikus, miért ilyen baljóslatú ez a szó nekünk, magyaroknak, akkor többnyire elég az is, ha csak a szikár tényeket kezdem sorolni...

Azt, hogy az I. világháborút lezáró úgynevezett „békében” Magyarország elveszítette területének és lakosságának mintegy kétharmadát. Hogy egyik napról a másikra 320 ezer négyzetkilométer területű, 20 milliós középhatalomból egy 93 ezer négyzetkilométeres, csupán hétmillió lakost számláló kisállammá vált. Hogy Románia érdem és jogalap nélkül megszerezte a Partiumot és Erdélyt. A délszláv állam a Délvidéket. A korabeli Csehszlovákia pedig a Felvidéket és Kárpátalját. Hogy így nemzetállamok helyett soknemzetiségű országok jöttek létre a Monarchia romjain. Új országok, ahol a kisebbségbe szorult magyarság olyan diszkriminatív bánásmódban részesült, mint amivel korábban a Monarchia alatt éppen az akkori többségi magyarságot vádolták. Csupán a szerepek fordultak meg, csupán az inga lendült a másik irányba.

A távolabbról érkezett külföldi barátok, ismerősök már ennyiből is, maguktól is érteni szokták: hogy Trianon valójában egy adminisztratív eszközökkel végrehajtott etnikai vendetta volt, nem pedig békeszerződés. Hogy Trianon nem történelmi igazságot osztott a győzteseknek, sokkal inkább földet: értékes bányákat, hatalmas erdőket, zsíros magyar földeket.

A harag és részrehajlás nélkül ítélő, messziről jött idegen már a szikár tényekből is megérti, hogy: Trianon nem lezárta, hanem fenntartotta a háborút. Hiszen az valójában az első világháború utolsó nagy ütközete volt. Az utolsó csata, amelyben a magyaroknak fegyvertelenül, hátrakötött kézzel kellett a túlerővel szemben megvédeniük azt, ami Isten és ember előtt évszázadok óta az övék volt. Hogy Trianon nem békét hozott Európának – sőt, a világnak –, hanem újabb háborút. Elkerülhetetlenné tette az újabb világegést, amely még az elsőnél is pusztítóbb, fájdalmasabb és szegyéntelebbs lett.

A trianoni diktátum bizony Magyarország fájdalma, de egész Európa bűne és az egész nyugati világ szegyéne. Az volt és az maradt. Maradt – Magyarországot ugyanis az elmúlt közel 100 évben még soha senki meg nem követte Trianonért. Még csak nem is jóvátételről beszéltek. Bár miért is ne beszélhetnénk akár a magyaroknak járó jóvátételről is, nem csak szimbolikus gesztusokról. Főhajtásról, bocsánatkérésről.

A szomszédos országok vezetőinek nyilvánosan elmondott szavairól, amelyben legalább elismerik végre és nem tagadják tovább az igazságtalanságot. Azt az igazságtalanságot, amelyet Európa egykori „főrésztényesei” a magyarokkal szemben elkövettek, amelynek az ő elődjük bizonyos esetekben a cinkosai, de minden esetben a haszonélvezői voltak. Mikor látunk végre szlovák kormányfőt vagy román elnököt részvétet nyilvánítani, együttérzést kifejezni június 4-én a magyar nagykövetségen? Mert olyan magyar miniszterelnököt már láttunk, aki a román nemzeti ünnepen pezsgővel koccintott Nagy-Románia születésnapjára. Mikor beszél végre szerb elnök a magyar országgyűlésben, hogy bocsánatot kérjen Trianonért, ahogy Áder János kért bocsánatot az újvidéki vérengzésért? Vagy mikor jön el hozzánk Clemenceau utódja, a francia miniszterelnök, vagy még inkább maga a francia elnök, hogy a történelmi folytonosság nevében megkövesse a magyarokat? Hogy megkövessen minket

az antant hamisított térképei, a magyar küldöttség minden jogos érvének figyelmen kívül hagyása, a nemzetiségi határok önkényes kettészelése, Magyarország bűnbakként és áldozati báránnyként való odavetése miatt?

Mert az kiváló dolog, hogy Emmanuel Macron frissen megválasztott francia elnök a győzelme után az Örömdó, vagyis az Európai Unió himnuszának a hangjaira vonult fel a színpadra. De Európa egyik legfontosabb vezetőjeként végre ideje volna megértenie azt is: nekünk, magyaroknak többé nem elég azt mondani, hogy Trianon helyett vigasztalódjunk Schengennel.

Schengen ugyanis nem válasz Trianonra! Sőt, ami azt illeti, abban, amit Magyarország a schengeni közös határok védelme miatt mostanában Európa vezetőitől kap, sokkal inkább visszhangzik ugyanaz az igazságtalanság, ami üvöltött 100 éve a trianoni diktátumból is.

Ami akkor nemcsak a történelmi Magyarországot verte szét, hanem a korabeli Európát is. Amely igazságtalanság – a mai kettős mérce – sajnos ugyanígy bomlaszthatja, gyengítheti és szétverheti a mai Európát, az Európai Uniót is. Mi békeszerető és józan nép vagyunk. Ma nem akarunk határrevíziót. És pláne nem akarunk etnikai feszültséget, Isten ne verjen a szánkra, újabb háborúkat Európában vagy bárhol a világban. Ha lemondunk a revíziós igényekről, még nem jelentheti azt, hogy újabb 100 évig eltűrjük a provokációkat. A nemzeti érzékenységünk újabb és újabb megsértését. Azt, hogy senki, de senki nem törleszt semmit a velünk szemben fennálló trianoni adósságából.

Igazságot Magyarországnak! – a közel százéves követelés, amit magyarok és a világ jóérezsű népei, polgárai megfogalmaztak még mindig érvényes. Még mindig teljesítésre vár. Itt az ideje, hogy szomszédjaink és Európa vezetői kimondják, elismerjék és politikájuk igazodási pontjává tegyék, hogy a magyarság, a magyar nemzet Trianonnak az áldozata, nem pedig az előidézője, elkövetője. Az nem járja, hogy Európa és a szomszédos államok vezetői csak annyit tudnak mondani erre a történelmi igazságtalanságra, hogy a magyaroknak ideje volna végre túllépniük a régi sérelmeken.

Elég az álszent, lekezelő mondatokból. A magyar sebek akkor tudnak behegedni, ha nem nyitják fel újra meg újra. Ha nem szórnak bele sót minden nap. Ha a szomszédos államok vezetői és persze a közös Európa dolgában illetékes politikusok végre megértéssel és tisztelettel fordulnak a magyarok iránt, a magyarok nemzeti érzékenysége felé. Ha nem abban serénykednek, hogyan asszimilálják a magyar kisebbséget. Hogyan tüntessék el a magyar nyelvű helyiségnév- és utcanév-táblákat. Hogyan szorongassák a magyar nyelvű oktatási intézményeket és hogyan gáncsolják el a határaik között élő tömbmagyarság autonómia-törekvéseit. Közélt Trianon századik évfordulója, ez pedig nem a felejtésre ok, mert mi nem felejtünk.

Nem, nem, soha!

Az évforduló arra ok, hogy végre rendezzük közös dolgainkat, hogy Magyarország és a magyarság jóvátétel – ha nem anyagi, hát, legalább erkölcsi és politikai jóvátétel – kapjon a világtörténelem egyik legnagyobb igazságtalanságáért. Azért az igazságtalanságért, amelynek ez a nép a legnagyobb kárvallottja volt és bizonyos értelemben a mai napig az is maradt.

Igazságot Magyarországnak, tiszteletet a magyarságnak!

Köszönöm, hogy meghallgattak!

(Miniszterelnökség)

Botos László: A Magyar nemzet elhallgattatott szellemküzdelme /részletek

/.../ És itt illő megemlíteni, a népek emlékezetébe idézni az 1947. évi un. Párizsi Békeszerződés, az európai államhatárok újrendezése kérdésében mi történt, de senkit - beleértve a hitleri Németországot is - nem büntettek, nem daraboltak fel, nem vettek el senkitől oly hatalmas területeket, mint tették azt az őshonos magyar néppel, és a mi jóvoltunkból államhátszerveződétt népek túlzott nemzeti érdekeit is figyelembe véve történt ez a gyalázat, mert a nagyhatalmak egyedül nekünk tagadták meg a népakaraton nyugvó újrendeződést. De ekkor sem, soha nem robbantgattunk, nem rendeltünk "vadkanokat", akikkel megölettünk volna a gyalázatot elkövetőket, mint a német és a habsburgi időkben tették Zrínyi Miklós hadvezér költővel, és Szent István király fiával, Imre herceggel, öt nappal királlyá koronázása előtt. Vagy nem mérgeztünk meg senkit olasz módra, mint azt tették a hatalomra vágyók Hunyadi Mátyással, Bécs második elfoglalása utáni ünnepségen. Ugyanez történt Atillával, a hunok, azaz a magyarok királyával.

Amikor Hunyadi János (1407-1456) és Kapisztrán János vezetésével a magyar hadak felszabadították Nándorfehérvárt (a mai Belgrádot), az akkori idők Európáját fenyegető legnagyobb katonai hatalma alól, II. Mehmet, török szultán hadai, és folyami flottája szorításából, - a város ekkor még magyar volt. Csak ezután, a habsburgi magyarellenes törekvések következtében vált török, majd szerb kézre, csak úgy, mintha az örök időktől fogva szerb felségterület lett volna. Mi magyarok ekkor sem robbantgattunk, és Pozsony, koronázó városunk elkobzása esetén sem, mert a magyar lélek erre nem képes. Bízunk az igazság győzelmében, és a békés tárgyalások lefolytatásában, amelyek következtében Horthy Miklós kormányzónak sikerült is egy kis részt visszaszereznie, amíg azt aztán ismét el nem kobozták tőlünk. Mert úgy látszik a bűn, a félrevezetés erősebb az igazság szavánál.

Mert, hogy lehet azt ésszel felfogni, hogy ha a békeegyezmény tényleg az igazságos békét szolgálná - mint aminek hirdetik -, akkor Ausztria, akinek a császára, aki magyar király is volt egy személyben, s ő volt az, aki Tisza István magyar miniszterelnök, a háború egyetlen ellenzójének tanácsát figyelmen kívül hagyva, háborúba kényszerítette Ausztria-Magyarország haderejét - még akkor is kinyilatkozta, hogy győzelem esetén sem hajlandó szerb terület elcsatolását végrehajtani.

1920-ban Ausztria egészen Sopronig követelte magának a hozzácsa-

tolandó terület határát (Sopron, a leghűségesebb város, lehetőséget kapott, hogy népszavazás útján döntsön hovatartozásáról. Magyar város maradt az országunk kebelén belül.) Az új osztrák területnek, melyet akkor Burgenlandnak kereszteltek át, ellenben eredeti neve; „Örség”, majd „Lajta Bánság” volt. Ezzel a követeléssel az osztrákok (németek) egy 900 éves egyezményt szegték meg. Az Árpád-kori okmányok áttanulmányozásából derült ki, hogy Géza, I. István apja, jószántából, önként odaadományozta a német-római császárnak a Bécsi-medencét, azzal a feltétellel, hogy a jövőben a németek soha semminemű területi követeléssel nem lépnek fel ellenünk. Az osztrákok ezt a 900 éves egyezményt szegték meg Trianonban, amikor saját szövetségesük ellen fordultak területköveteléssel. 261 618 magyar élt itt, Burgenland területén (4020 km²-en), akik ezután osztrák állampolgárokká lettek. Az igazság, a becsület, a szavahihetőség, az emberiség arcuc csapása. Másként, /.../a nyereszkesedés, a szomszéd közösség felrúgása,/.../ amit a „sógor” Ausztria ellenünk elkövetett. /.../

Mostanában gyakran hallunk, még az emigrációban is, olyan megnyilatkozást, hogy a burgenlandi magyarok elnémetesedtek, itt már nem remélhetünk határkiigazítást. Mégis, ha közelebbről megvizsgáljuk, az itt élő magyarok érzésvilágát, akkor egy teljesen más képet kapunk, mert ők magukat nem számítják osztráknak. Ausztriában még mindig él a „lokálpatriotizmus”. A nemzetiségek még most is inkább tartják magukat tirolinak vagy stájernek, mint osztráknak.

Abban az időben, amikor Magyarországon még osztályrendszer volt és az ősi magyar vármegyerendszer fennállt, a hangsúly a vármegye ügyvitelén volt, és nem a politika jelentőségén. Magyarországon az állameszme volt az összefogó erő. Ausztriában, Franciaországban, Olaszországban és Németországban a tartományok harcoltak a vezetésért. A magyar vérszerződés, amely egyesített bennünket egy föderációba, kb. 500 évvel előzte meg a fentemlített európai államokat. XI. Lajos (1461-1484) egyesítette a franciákat. Bismarck (1815-1896) egyesítette a német államokat. Olaszországot Garibaldi (1807-1882) egyesítette. A magyar 896-os állameszme még mindig tartja mágnesességét. A burgenlandi magyarok lelkületében, 80 évi idegen uralom alatt, még mindig él az ezeréves állameszme. Az itteni magyarság nem tekinti magát burgenlandinak, már csak azért sem, mert ez egy rájuk erőltetett idegen földrajzi elnevezés, Trianon szülöttje. Az itt élő magyarság az Örség népének vallja magát.

KÖNYVAJÁNLÓ

A Szerző, **M. Tóth György** ismertetése könyvről:

Vitéz báró uzsoki Szurmay Sándor vezérezredestől, egykori honvédelmi miniszterrel, a Monarchia legismertebb magyar hadvezérééről szóló könyv jelent meg nemrégiben, amely az I. világháború centenáriuma a Mária Terézi Katonai Rend lovagkeresztjével kitüntetett tábornoknak és hős katonáinak, egykor a kárpáti gránic védelmében harcoló félisteneknek kíván emléket állítani.

A szerző, **M. Tóth György**, a Magyar Honvéd magazin nyugállományú olvasó-szerkesztője, kötete **A katonabáró** - Szurmay Sándor, a Monarchia magyar hadvezére címmel, Budapest Főváros XVI. kerületi Önkormányzata és a Magyar Honvédség vitéz Szurmay Sándor

Budapest Helyőrség Dandár közös kiadásában látott napvilágot.

A könyv az olvasó elé tárja Uzsok hősének kevésbé, vagy egyáltalán nem ismert életrajzi epizódjait. Megtudhatjuk, hogy Budapest XVI. kerületi „Rózsadombja”, Mátyásföld, egykor nyaralótulajdonosok szűkebb pátriája volt, s prominens közéleti személyiségekként közéjük tartozott Szurmay Sándor és felesége, Szenóner Ernesztina is. Egy nagyívű katonai pályafutás stációján keresztül megismerhetjük Szurmay Sándor emberi, hadvezéri, katonai szakírói kvalitásait. Elénk tárul annak titka is, hogy a Nagy Háború során, a trianoni békediktátum utáni idők Magyarországon miként maradhatott egykori bakáinak rajongással emlegetett parancsnoka, a horgász és a vadász társadalom népszerű alakja, a hazaszeretet, a katonai, hadvezéri helytállás tankönyvekbe bekerülő, újságok hasábjain rendre megjelenő példaképe. **A kötet hozzáférhető a szerzőtől, ill. a www.oszk.mek.hu honlapon.**

A **Szent Korona amerikai kalandja és hazatérése** címmel **Dr. Glant Tibor** könyve jelent meg. 40 évvel ezelőtt adta át Cyrus Vance amerikai külügyminiszter a Szent Koronát a magyar népnek. A kötet szerzője kiemelte: a Szent Korona 1945 és 1953 között még Európában, német területen volt. Innen szállították az Amerikai Egyesült Államokba. Jimmy Carter elnök döntött végül a korona visszaadásáról.

A Magyar Királyi Testőrség Képes Krónikája 1920–1945. című album, Gógh Gábor és Monostori Péter munkája.

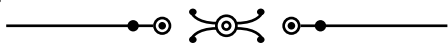

A képes krónika öt kilogrammot nyom, mintegy ezer fényképet és 101 dokumentumot tartalmaz, a Pharma Press Kiadó gondozásában jelent meg. Gógh Gábor történész: a magyar királyi testőrség volt az a csapat, amely egy emberként fordult szembe a németekkel 1944-ben. Gógh Gábor és Monostori Péter huszonöt évvel ezelőtt kezdte el gyűjteni a fényképeket, a dokumentumokat, valamint interjúkat készített az akkor még élő magyar királyi testőrökkel.

A történész felidézte: 1996-tól 72 testőrrel készítették 91 órányi hanganyagot, valamint kétórányi videofelvételt. „Próbáltuk a lehető legteljesebb képet adni a testőrökről, de nem volt könnyű dolgunk, mert sokan letagadták, nem merték vállalni egykori hivatásukat.” - jegyezte meg. Hozzátette, hogy a feladat inkább krónikás, mint történészi munka volt. „Azt szeretnénk, hogy ez a kiadvány a középkori krónikákhoz hasonlóan a 20. század egyik jelentős képes krónikája legyen” - mondta. A mai fiatalok számára olyan kötetet készítették, amely a múltat, a hagyományokat mutatja be. „A fiatalok csak tanulhatnak a királyi testőrök fegyelmességéből, állhatosságából és kitartásából” - jegyezte meg.

Sáfrán Miklós kilencvenéves testőr lövész tizedes a bemutatón így emlékezett vissza: „Minden gyermeknek van egy álma, hogy felnőttként mi szeretne lenni. Lehettem tizenegynéhány éves, amikor a szüleimmel részt vettem a Szent István-napi körmeneten. A Szent Jobb mellett két daliás ember állt alabárdal. Ekkor határoztam el, hogy testőr leszek”.

Héjjas Pál történész, levéltáros arról beszélt, hogy ez a képeskönyv az egyszerű testőr altisztek szemén keresztül mutatja be ezt a sorsfordító időt, amikor a németek megszállták a várost, és elrabolták az ifjabb Horthy Miklóst.

Egy szívvel - két hazában - Rendületlenül 56 igazságáért! - című, önéletrajzi könyv, melynek szerzője a Veszprémben élő, 94. születésnapját éppen most ünneplő vitéz Arnóczky Mátyás Pál, a Magyar Érdemrend Tisztikeresztjével kitüntetett rehabilitált ezredes. A kötet megjelenése az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 60. évfordulójára létrehozott Emlékbizottság támogatásával volt lehetséges.

v. Pintér Kornél, Észak-Dunántúli TSZK. törzskapitánya, a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet országos elnöke

2017. május 23-án a pesterzsébeti Rátkay-Átlók Galériában mutatták be dr. vitéz Marossy Endre: Jutadombi történetek 1956 című könyvét. A bemutatót az '56-os Szövetség rendezte, melynek pesterzsébeti elnöke vitéz Tóth József János - Rendünk tagja - az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 60. évfordulójára készült kiadványunkkal „lepte meg” a szerzőt, dr.v.Marossy Endrét.

Geert Wilders: Halállistán

Örvendetes, hogy vannak még Európában egyetemes, - benne a magyar történelmet is jól ismerő - művelt emberek!

Geert Wilders üzent a magyaroknak: „Nélkületek Európa már elbukott volna!”

Hatalmas büszkeség számomra, hogy bemutathatom könyvem magyar fordítását. Magyarország a második otthonom. Ez drága feleségem, Krisztina szülőhazája, azé a gyönyörű, intelligens és bátor asszonyé, akit Eger és Szigetvár asszonyainak mintájára faragtak” - írja Geert Wilders a Halállistán című könyve új, magyar kiadáshoz készített előszavában.

Geert Wilders, "Az iszlám háborúja a Nyugattal és velem" alcímet viselő könyvében, több oldalon át méltatja a magyarokat. A könyv előszavából kiderül, hogy az iszlám milyen totalitárius rendszer, és alapítója, Mohamed parancsait követve miként törekszik a világ feletti uralom megszerzésére, valamint minden férfi és minden nő alávétésére. Azt is bemutatja a szerző, hogy Mohamed könyörtelen követői hogyan fenyegetik halállal az iszlám bírálóit, miközben a nyugati globalista elit is zaklatja az embereket jogi eszközökkel és más egyéb módokon.

A holland politikus így vélekedik Magyarországról:

1. „Valójában Magyarország, az egyik legrégebb európai nemzet, a 14. század közepétől kezdve Európa fő védőbástyája volt az iszlámmal szemben. Ha van olyan nemzet, amely méltó arra, hogy Európa és a kereszténység védelmezőjének nevezzék, akkor Magyarország biztosan az. Gondoljunk csak I. Nagy Lajos királyra, aki győztesen harcolt a tatárokkal és oszmánokkal szemben 1366-ban és 1377-ben. Vagy gondoljunk Hunyadi Jánosra és vitézeire, akik 1456-ban sikerrel védelmezték Nándorfehérvárt és megakadályozták azt, hogy az oszmán törökök lerohanják a nyugatot.”

2. Alig fél évszázaddal később azonban Európa szégyenteljes módon megtagadta azt, hogy Magyarország segítségére siessen, amikor a törökök újrakezdték a nyugat elleni dzsihádjukat.

3. A 173 éves iszlám uralom pusztító következményekkel járt Magyarországon. Hatalmas földterületek néptelenedtek el. A mászárlások, a háború, a deportálások és a kegyetlen rabszolgaság miatt a lakosság száma csökkent. A magyar nemzetet az iszlám kegyetlenségektől, brutális intoleranciától és a kínzó rabszolgaságtól szenvedett. A magyar nép viharos évszázadai során ez volt a legsötétebb kor. De ott, ahol mások feladták volna, a magyarok tovább küzdöttek.

4. Soha nem adták fel, soha nem hajtottak fejet Mohamed és Allahu zsarnoksága előtt, soha nem mondták ki azt, hogy "Allahu Akhbar", hanem hűségesen kitartottak nagy királyaik, Szent István és Szent László hitvallása mellett. A rémségek ellenére a magyarok szellemét soha nem törték meg. Magyarország lett az Európa elleni iszlám behatolás számára a botlókő. A magyarok újra és újra megtagadták a behódolást.

5. 1552-ben egy maroknyi katona, paraszttal és asszonyokkal együtt sikerrel védelmezték Eger várát a hatalmas muzulmán túlerővel szemben. 1566-ban a szigetvári katonák az utolsó emberig harcoltak az erőd védelméért, és ezzel annyira megnehezítették a törökök számára a vár bevételét, hogy az oszmán hadsereg inkább feladta a további előrenyomulást Bécs felé.

A holland politikus így zárja könyvét:

Akik ma elfordítják az arcukat e problémák elől, előbb vagy utóbb kénytelenek lesznek szembenézni velük. Időközben azonban sok értékes időt veszítünk. Itt az idő, hogy mindenki - férfiak és nők egyaránt - döntsön. Iszlám vagy szabadság. Nincs más választás.

HÍREK, ESEMÉNYEK, ÉVFORDULÓK

1110 évvel ezelőtt: Kr.u. 907 – Pozsonyi csata. A honfoglaló törzsek összefogása révén a magyarság első és átütő nagy győzelme az egyesített nyugati seregek ellen.

ANJOU KIRÁLYAINK KORA

675 évvel ezelőtt halt meg Károly Róbert, V. István Árpád-házi magyar király dédunokája (1308-1342). Politikai, gazdasági stabilitás megteremtője. Bécs árumegállító joga komoly akadálya volt a külkereskedelem fejlődésének, ezért 1335 őszén III. Kázmér lengyel és Luxemburgi János cseh királlyal Visegrádon királytalálkozót szervezett. Ezen kibékítette a lengyel és a cseh uralkodót és új kereskedelmi utak létrehozásáról állapodott meg velük Brünn, Kassa és Lemberg irányába, hogy kikerüljék a bécsi vámot. 1339-ben sógora, a gyermektelen Kázmér örökösödési szerződést kötött vele, amelynek alapján 1370-ben létrejött a magyar-lengyel perszonálunió. Károly Róbert 1342-es halálakor erős birodalmat hagyott fiára, Nagy Lajosra.

635 évvel ezelőtt hunyt el I. Lajos, azaz Nagy Lajos (Visegrád, 1326. március 5. – Nagyszombat, 1382. szeptember 10.) Uralkodott: Magyarország (1342–1382) és Lengyelország (1370–1382). Uralkodása a középkori Magyar Királyság egyik fénykora: az ország belső békéje és dinasztikus kapcsolatai lehetővé tették a társadalom, a gazdaság és a kultúra fejlődését, ezáltal Magyarország nemzetközi szinten is az egyik legfejlettebb királysággá vált. Török elleni hadviselés kezdete!

650 évvel ezelőtt: 1367 - Első magyar egyetem, Pécs! Az Országgyűlés 2016-ban döntött arról, hogy a pécsi egyetem alapításának 650 éves jubileuma alkalmából szeptember 1. napját a **Magyar Felsőoktatás Napjává**, az 1367-es pécsi egyetemalapítás emléknapjává nyilvánítja.

540 évvel ezelőtt - 1477. október 31-én foglalta el Mátyás király Bécs városát.

500 évvel ezelőtt: Reformáció

465 évvel ezelőtt, 1552-ben győztek az „Egri Csillagok” a török felett. Minden évben október 17-én tartják az Egri Vár Napját, amellyel hősiesség emléke előtt tisztelgnek, s október 24-25-én rendezik meg a Gárdonyi Emléknapokat.

(Magyar-török háborúk korszakai: 1. szakasz 1366 - 1520; 2. szakasz az 1521-től 1699-ig tartó, Magyarország területén is dúló háborúk, 3. és egyben végső szakasz az osztrák-török háborúk, magyar haderő részvételével 1716-1791.)

360 évvel ezelőtt született gróf késmárki Thököly Imre (Késmárk, 1657. szeptember 25. – Ízmit, 1705. szeptember 13.) magyar főnemes, kuruc hadvezér, 1682–1685 között felsőmagyarországi fejedelem. 1690-ben a zernyesti csatában aratott győzelmével átmenetileg sikerült megszereznie az erdélyi fejedelmi címet, de végül a császári csapatok elől meghátrálni kényszerült. A karlócai békét követően élete végéig az Oszmán Birodalom területén élt száműzetésben. Az anatóliai Ízmitben hunyt el 1705-ben. Felesége Zrínyi Ilona (II. Rákóczi Ferenc édesanyja), aki követte férjét a száműzetésbe. Thököly hamvait

1906 októberében újratemették Késmárkon, szülővárosának új evangélikus templomában, ahol elhelyezték palástját és zászlaját is, valamint azt a feliratos domborművet, amely izmiti sírját borította.

320 évvel ezelőtt: Zentai csata. 1697. szeptember 11-én a török hódoltság alatti magyarországi területek visszafoglalásának egyik legjelentősebb és legvéresebb csatája volt, amelyben a szövetséges keresztény sereg Savoyai Jenő herceg vezetésével győzelmet aratott a török hadakon. Az európai összefogás megdöntötte Magyarországon a török uralmat és elkezdődtek a béketárgyalások a törökkel, amelyek az 1699-ben megkötött karlócai békéhez vezettek.

310 évvel ezelőtt: Ónodi országgyűlés (1707. május 31. – június 22.). A Rákóczi-szabadságharc tetőpontján, Ónod mezőváros közelében, a körömi mezőn megtartott kuruc országgyűlés. Törvénybe iktatták a Habsburg-ház trónfosztását, „*Eb ura fakól!*”-melyet fél évvel korábban, már a Szenátus rozsnói ülésén elhatároztak. Megerősítették Magyarország és Erdély szövetségét. Kétfélmillió forint adót vetettek ki az országra, melynek fizetéséhez a nemességnek is hozzá kellett járulnia. A rézpénz forgalmát devalvált értéken erősítették meg. Törvényerőre emelték a hadiszabályzatot. Elrendelték a hadirokkantak, ill. a hadiözvegyek és hadiárvaik támogatását a kincstári birtokok jövedelméből. Bercsenyi Miklós főgenerálist fejedelmi helytartóvá választották. A szabadságharc idejére a királyi felsőbb bíróságok helyett ítélőtáblát állítottak fel. A hajdú kiváltságot nyert Gönc mezőváros földesurai állami kárpótlásban részesültek. (Wikipédia)

220 évvel ezelőtt - A Georgikon (Georgicon) a Festetics György gróf által 1797-ben alapított gazdasági tanintézet, amely Európa egyik legelső mezőgazdasági felsőfokú szakképzőhelye volt Keszthelyen. Egyes épületeiben ma a Georgikon Majortörténeti Kiállítóhely működik, míg oktatási intézményként jogutódja a Pannon Egyetem Georgikon Kar.

220 évvel ezelőtt született Brassai Sámuel Erdélyben, Torockón, vagy Torockószentgyörgyön 1797. június 15. (vagy 1800. február 13.-án) – Kolozsvár, 1897. június 24.), nyelvész, filozófus, természettudós, az „utolsó erdélyi polihisztor”, az MTA tagja. Foglalkozott földrajzzal, történelemmel, statisztikával és közgazdaságtannal, a zeneelméleti kérdésekkel, esztétikával, műkritikával. Az oktatásügyben számos reform elindítója.

215 évvel ezelőtt született udvardi és kossuthfalvi Kossuth Lajos (1802. szeptember 19. Monok – 1894. március 20. Torino. Jogász. Magyar államférfi, a Batthyány-kormány pénzügyminisztere, a Honvédelmi Bizottmány elnöke, Magyarország kormányzó-elnöke

215 évvel ezelőtt született Bolyai János: Kolozsvár, 1802. dec. 15. – Marosvásárhely, 1860. jan. 27. Mindmáig legnagyobb matematikusunk, az abszolút geometria megalkotója. „*A magyar nép génusza a tudomány területén legmagasabb fokon Bolyai Jánosban öltött testet.*” (Szentágothai János). Édesanyja, Árkosi Benkő Zsuzsanna szülői házában látott napvilágot Kolozsváron.

Édesapját, Bolyai Farkast (1775–1856) is kora kiemelkedő matematikusaként tartjuk számon. Régi székely nemesi család. A Bolyai-családfa 1276-ig vezethető vissza, a Nagyszebenhez közeli Bolyán volt szerény megélhetést biztosító birtokuk. 1832: Appen-dix. Egyetlen, nyomtatásban megjelent műve: „*A tér abszolút igaz tudománya...*”

215 évvel ezelőtt alapította gróf Széchenyi Ferenc, 1802. november 25-én, első közintézményünket, az Országos Széchényi Könyvtárat (OSZK), mely Magyarország nemzeti könyvtára. Feladata a magyar és magyar vonatkozású írott kulturális örökség gyűjtése, feldolgozása, megőrzése és hozzáférhetővé tétele a kéziratos kódexektől a nyomtatott dokumentumokon keresztül az elektronikus kiadványokig. Alapításakor mintegy 15 000 nyomtatott könyvet, 1200-nál több kéziratot, sok száz térképet, címereket, metszeteket tartalmazott, és – más bel- és külföldi tékák mintájára – érmegyűjteménnyel is rendelkezett.

210 évvel ezelőtt született gróf németújvári Batthyány Lajos (Pozsony, 1807. február 10. – Pest, 1849. október 6.) államférfi, Magyarország első alkotmányos miniszterelnöke. A Habsburg megtorlások egyik első vértanúja.

205 évvel ezelőtt, 1812-ben született Erdőszentgyörgyön, Erdélyben gróf Rhédey Claudia, II. Erzsébet angol királynő ükanyja (a brit trónörökösnek, Károly walesi hercegnek szép-anya).

200 évvel ezelőtt született Arany János (Nagyszalonta, 1817. március 2. – Budapest, 1882. október 22.) magyar költő, tanár, újságíró, a Kisfaludy Társaság igazgatója, a Magyar Tudományos Akadémia tagja és főtítkára. A magyar irodalom egyik legismertebb és egyben legjelentősebb alakja. A legnagyobb magyar balladaköltő. **Arany János díszpolgár lett a walesi Montgomeryben.** A BBC brit köztvévé felhívta a figyelmet: „A walesi bárdok” történetet az ötszáz walesi versmondó énekes lemeszárlásáról Arany révén többen ismerik Magyarországon, mint Walesben. A rendszerellenes költemény a magyar 1848-49-es forradalom leverése után hatalomra került zsarnok rendszer ellen szólt: a költő nem volt hajlandó versben dicsőíteni Ferenc József császárt, ahogyan „A walesi bárdok” főhősei sem zengtek dicső éneket a Walest 1277-ben leigázó I. Edward angol királynak. Montgomery polgármestere elmondta: míg a magyarok az általános iskolákban tanulnak a történetről, addig a helyiek alig tudnak róla. Úgy vélekedett, Arany János verse nagyszerű kapocs a két nemzet között. Ezt figyelembe véve úgy döntöttek, hogy a magyar költőnek posztumusz a Montgomery Szabad Polgára címet adományozzák. Karl Jenkins walesi zeneszerző szimfóniát írt A walesi bárdok alapján, ami szintén segítette, hogy a helyiek megismerjék a walesi bárdok történetét.

Arany János Szent István-rendje Fönmaradt egy anekdota, amely szerint egy főrend Andrássy Gyula miniszterelnökkel beszélve nehezményezte az Aranynak adományozott rendjelet, mondván, hogy ez a rendjel eddig csak igen magas rangúaknak járt ki. Mire Andrássy ezt felelte: „– Meg tudná mondani Excelenciád, ki volt Raffaello korában a külügyminiszter?” –Tényleg, ki is volt a külügyminiszter?

200 évvel ezelőtt született Irinyi János (1817-1895). A zajtalan és robbanásmentes biztonsági gyufát 1836-ban szabadalmaztatta még vegyészhallgató korában. Találmányát és a

gyártási jogokat eladta Rómer István bécsi gyógyszerésznek, aki az Irinyi-féle biztonsági gyufa gyártásán meggazdagodott, míg Irinyi szegénységben halt meg 1895-ben.

Magyarországon az I. vh-ig 22 gyufagyár működött!

175 évvel ezelőtt hunyt el Kőrösi Csoma Sándor, sz. Csoma Sándor (Csomakőrös, 1784. március 27. – Dardzsiling, 1842. április 11.), saját szavaival: székely-magyar Erdélyből („Siculo-Hungarian of Transylvania”), nyelvtudós, könyvtáros, a tibetológia megalapítója, a Tibeti-Angol szótár megalkotója. Eredeti céljának megfelelően az őshazát kereste a nyelvrokonítás (összehasonlító nyelvtudomány) módszerével. „Így ér véget majd küldetésem, ha egyszer be tudom majd bizonyítani, hogy ellentétben a finn-magyar elmélet mellett kardoskodók megnyilatkozásaival, a magyar nép igenis Attila népe.”

150 évvel ezelőtt: 1867. KIEGYEZÉS.

Haynau rémuralma egész Európában fölháborodást váltott ki. A kegyetlenkedéseket még Ausztria barátai is elítélték. Ezért Haynaut menesztették. A nyílt katonai diktatúra szerepét a Bécsből irányított polgári kormányzat vette át. Kezdetét vette a Bach-korszak. Súlyos pénzügyi nehézségei, külpolitikai kudarcai (franciák, poroszok) miatt azonban politikát kellett váltani. A bécsi udvar kénytelen volt a birodalmon belüli legerősebb ellenfelével, Magyarországgal kiegyezni. A kiegyezés fő szorgalmazója, a kiegyezési tárgyalások irányítója a magyarok részéről Deák Ferenc, a „haza bölcse” volt. **Osztrák-magyar kiegyezés, amelynek értelmében megalakult az Osztrák-Magyar Monarchia.** Két tagállam, az Osztrák Császárság és a Magyar Királyság kötött szövetséget. Az új államalakulat közös uralkodója a *Habsburg-ház*, mely dualista állam: mindegyiknek külön kormánya, külön parlamentje lett. Magyarországon ismét a magyar nyelv lett a hivatalos nyelv. Magyar miniszterelnöknek *gróf Andrássy Gyulát*, az egykori 48-as huszártisztet, Kossuth diplomataját nevezték ki. **Közös ügyek:** had- és külügy s e kettő kiadásait fedező pénzügy. A kiegyezés nyomán gyors fejlődésnek indult Magyarország gazdasága. Szabadabbá vált a kulturális élet, s részben a politikai élet is. Magyarországon újra a magyar lett a hivatalos nyelv. Ausztria és Magyarország között vámközösség jött létre. E „békebeli béke” – 1914-ig tartott...

150 évvel ezelőtt: 1867. A Magyar Királyi Posta megalakulása. Postamúzeum: Budapest, Benczúr u. 27

135 évvel ezelőtt született Dr. Ravasz László (Bánffyhunad, 1882. szeptember 29. – Leányfalu, 1975. augusztus 6.) magyar református lelkész, Dunamelléki református püspök. Az MTA tagja. Ordass Lajos és Pap László mellett a pártállami időszakban a magyar protestantizmus egyik példaadó egyénisége volt.

130 évvel ezelőtt, Európában elsőként indult el a villamosközlekedés Budapesten: az egy (1) km hosszú vonal a Nyugati pályaudvar és a Király utca között épült meg 1887. novemberében.

125 évvel ezelőtt született báró Apor Vilmos, a vértanúhalált halt győri püspök (Segesvár, 1892. február 29. – Győr, 1945. április 2.) A nők védelmezőjeként lőtte le egy orosz katona.

120 évvel ezelőtt született Hamvas Béla Kossuth-díjas magyar író, filozófus, esztéta és könyvtáros. (1897. március 23. Eperjes, Felvidék - 1968. november 7. Budapest.) Iskolai végzettség: Pázmány Péter Katolikus Egyetem.

120 évvel ezelőtt született Tamási Áron (született: Tamás János, Farkaslaka, 1897. szeptember 20. – Budapest, 1966. május 26.). Kossuth-díjas magyar író. Leggyakrabban az ún. népi írók közé sorolják. Díjai: Kossuth-díj, Baumgarten-díj 4 alkalommal, Corvin-koszorú, 1997: Magyar Örökség-díj (posztumusz). Sírkövén a felirat: „Törzsében székely volt, fia Hunniának, Hűséges szolgálja bomlott századának”.

120 évvel ezelőtt született Sinka István, „a fekete bojtár.” Kossuth-díjas költő, író. „Mert pap vagyok én ma, hű, aranyсарujú, napimádó táltos, hősizin palástomból a szívem kitakarom s a mellemből a hegyre vért csapok a szent, felkelő nap elé: az én népemért ...” Ridegpásztorból vált a magyar irodalom egyik különleges, ellentmondásos alakjává. Elképzelhetetlen nyomorból küzdötte fel magát. Élete jórészt a nélkülözésről és az elnyomással való szembeszegülésről szólt. (1897. szeptember 24. Nagyszalonta /ma Románia/ - 1969. június 17. Budapest.)

100 évvel ezelőtt halt hősi halált Gyóni Géza (született: Áchim Géza, Gyón, 1884. június 25. – Krasznójarszk, 1917. június 25.) magyar evangélikus teológus hallgató, költő és újságíró. Alkotói korszaka az 1910-es évek körül kezdődött és az I. világháborún át 1917-ben, hadifogságban bekövetkezett haláláig tartott. A körülmények hatására kései lírájának fő témájává a háború vált, legnagyobb ismeretségre szert tevő verse pedig a *Csak egy éjszakára... címet viselő alkotás lett*, melyet Przemysl második ostroma idején írt, a poklok polkából.

100 évvel ezelőtt született Szabó Magda (Debrecen, 1917. október 5. – Kerepes, 2007. november 19.) Kossuth-díjas magyar író, költő, műfordító, a Digitális Irodalmi Akadémia alapító tagja. (Régimódi történet, Abigél, A a szép, fényes nap,,stb..)

„A te életeden csak az Úr fordíthat, és ha fordítani akar, akkor már meg is tette, és elrendelte a születésed percében, elkárhozole vagy üdvözülisz. Ami a születésed és a haláloed között történik, az nem számít. Az csak egy pillanat. (Kiálts, város!)

90 évvel ezelőt hunyt el Prohászka Ottokár (Nyitra, 1858. október 10. – Budapest, 1927. április 2.) katolikus egyházi író, a magyar keresztényszocializmus jelentős képviselője, a Magyar Tudományos Akadémia tagja, Székesfehérvár tizenötödik püspöke. Humanizmusáért, embertiszteletéért, mély hitéért és a magyar keresztény hagyományokhoz való következetes ragaszkodásáért tisztelik. Erről tanúskodik a róla elnevezett oktatási intézmények és szervezetek sora.

85 évvel ezelőtt hunyt el gróf thumburgi Klebelsberg Kuno (Magyarpécska, Arad vármegye, 1875. november 13. – Budapest, 1932. október 12.) magyar jogász, országgyűlési képviselő, művelődéspolitikus, kis ideig (1921–1922) belügy-, majd közel 10 évig (1922–1931) vallás- és közoktatásügyi miniszter. 1917-től 1932-ig a Magyar Történelmi Társulat elnöke.

„Eszmények nélkül nem lehet élni; illúziókban nem szabad élni.”

85 évvel ezelőtt halt pilóta-halált v. Endresz György pilóta, óceánrepülő, repülőoktató (Perjámos, 1893. január 6. – Róma, 1932. május 21.

80 évvel ezelőtt - 1937-ben elkészült Szegeden a Hősök kapuja, (alkotója vitéz Aba Novák Vilmos 1894. március 15. Bu-

dapest-1941. szeptember 29. Budapest), amelyet május 30-án, a hősök napján avattak – Horthy Miklós jelenlétében. Az ünnepély után Horthy a feleségével és kíséretével lehajtatott Alsóvárosra, a Földműves utca 7. számú ház elé. Ott azt a bronz emléktáblát leplezték le (amely a közelmúltban került elő, és vált a szegedi múzeum féltett darabjává), amelyen két bronzangyal tartja a magyar címert, alatta három portré látható: balról jobbra haladva Zadavec István, Horthy Miklós és Vajas József – a korabeli újsághír szerint azért, mert „az alsóvárosi népkör épületéből indult ki a nemzeti hadsereg toborzása, amelyben ennek a három embernek meghatározó szerepe volt.”

80 évvel ezelőtt halt meg József Attila (1905. április 11., Budapest IX. kerülete - 1937. december 3., Balatonszárszó), XX. századi posztumusz Kossuth- és Baumgarten-díjas magyar költő, a magyar költészet egyik legkiemelkedőbb alakja. A magyar költészet napját Magyarországon 1964 óta József Attila születésnapján, április 11-én ünnepeljük.

70 éve, 1947. február 10-én írták alá a II. világháború győztes hatalmai és Magyarország képviselői a háborút lezáró békeszerződést a párizsi Luxemburg palotában. Ismét a trianoni határok léptek életbe, sőt - kibővítve a pozsonyi hídfőt, a Duna jobb partján még három falu: Horvátjérfalu, Dunacsuny és Oroszvár került a csehszlovák-magyar határ túloldalára..

II. Trianonunk...

70 évvel ezelőtt - 1947. augusztus 31. – A kékcédulás választások, amelyet országos csalással a Magyar Kommunista Párt nyert, s ez alapozta meg a több, mint 40 éves kommunista uralmat Magyarországon. (Interneten bővebben: 1947-es magyarországi országgyűlési választás.)

60 évvel ezelőtt – Hunyt el vitéz nagybányai Horthy Miklós (Kenderes, 1868. június 18. – Estoril, Portugália, 1957. február 9.) az Osztrák–Magyar Haditengerészet tengerésztisztje, 1909–1914 között Ferenc József szárnysegédje, ellentengernagyként a flotta utolsó főparancsnoka volt. Az uralkodó a világháború végén altengernaggyá léptette elő. Az első világháborút követő proletárdiktatúra összeomlása után megszilárdította az államhatalmat. 1920. március 1-jétől 1944. október 16-áig ő volt a Magyar Királyság kormányzója. Portugáliai emigrációban halt meg, 1957-ben. 1993. szeptember 4-éntemették újra Kenderesen.

Felvétel a kenderesi újratemetésről

60 évvel ezelőtt halt mártírhalált – galánthai gr. Esterházy János Csehszlovákia legjelentősebb magyar mártír politikusa. (1901. március 14., Nyitraújlak, Szlovákia - 1957. március 8., Mírov, Csehország.) „Veszélyes útra tért a szlovák kormány akkor, amikor a zsidók kitelepítéséről szóló törvényjavaslatot benyújtotta, mert ezzel elismeri jogosságát annak, hogy a többség a kisebbséget egyszerűen kiebrudalhatja. ... Én ellenben, mint az itteni magyarság képviselője leszögezem ezt, és kérem tudomásul venni, hogy azért nem szavazok a javaslat mellett, hanem ellene, mert mint magyar és keresztény és mint katolikus a javaslatot istentelennek és embertelennek tartom.” Esterházy János 1944-ben zsidók, csehek, szlovákok, lengyelek százainak segített a szökésben. A szlovák kormány képviselőjével, Gustáv Husákkal tárgyalt, ahol szóvá tette a magyarok üldözését. Gustáv Husák utasítására letartóztatták és átadták a szovjet titkoszolgálatnak. Egy évig a moszkvai Lubjankában tartották fogva. Koholt vádak alapján 10 év kényszermunkára ítélték és Gulag-táborba küldték Szibériába. A szlovák Nemzeti Bíróság 1947. szeptember 16-án egyetlen ülésen Pozsonyban halálra ítélte **a fasizmussal való együttműködése miatt(!)**. A szovjet hatóságok 1949-ben kiadták a csehszlovák hatóságoknak. Elnöki kegyelemben részesült és életfogytiglant kapott. Külső segítséggel alkalma lett volna megszökni, de ezt elutasította, mondván hogy ő nem bűnös, tehát nincs miért szöknie. Csehszlovákia majdnem minden börtönében raboskodott, míg 1957. március 8-án a morvaországi Mírov börtönben meghalt. A börtönparancsnok nem adta ki a hamvait a családnak. Leánya, Esterházy-Malfatti Alice, a szlovákiai magyar kisebbség képviselője, a Magyarok Világszövetsége és a magyar kormány támogatásával 1989. novembere óta igyekszik elérni, hogy Esterházy Jánost Szlovákiában rehabilitálják. Ez máig nem sikerült. Sírhelyét csak halála után 50 évvel sikerült felfedezni: Karel Schwarzenberg herceg kutatta fel. **2011-ben a 110 éve született mártírpolitikus szlovákiai rehabilitációját és boldoggá avatását kezdeményezte a pozsonyi magyar nagykövetség, az Esterházy János Polgári Társulás és a Magyar Köztársaság Kulturális Intézete.**

50 évvel ezelőtt hunyt el Kodály Zoltán (1882. december 16. Kecskemét - 1967. március 6. Budapest) - háromszoros Kosuth-díjas magyar zeneszerző, zenetudós, zeneoktató, népzenekutató, az MTA tagja, majd elnöke 1946-tól 1949-ig. Kodály Zoltán zenei nevelési koncepciója ma a magyar zenei köznevelés alapját jelenti, jelentős szerepe van a szakoktatásban is. Világhírű a Kodály-módszer, mely az Ő zenepedagógiai módszereit foglalja össze. Kodály számára meghatározó volt a vidéki népesség egyszerű népzeneje, ami gyűjtőútjaitól kezdve egész életében foglalkoztatta

25 éves a magyar szívsebészet! Magyarországon az első sikeres hazai szívatültetést Dr. Szabó Zoltán szívsebész és csapata végezte el a Semmelweis Orvostudományi Egyetem Ér- és Szívsebészeti Klinikáján 1992. január 3-án. Az első hazai szívatültetést vezető Széchenyi-díjas szívsebész 2015. december 6-án hunyt el.

50 évvel ezelőtt, 1967-ben ő készítette el az első magyar implantálható pacemakert, amit emberbe is beültetett. Munkájáért egyebek mellett megkapta a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztjét a csillaggal.

Miért számolták fel a virágzó civil életet a II. világháború után?

1945-ben nemcsak a háborúnak, hanem vele együtt az egyesületi életnek is vége lett. Az új rend a fasisztának mondott szervezeteket 1945-ben azonnal betiltotta. Az egyház vezette egyesületek még maradtak, de a belpolitikában a helyüket kereső kommunisták le akarták számolni velük, mondván, hogy a civil egyesületek a demokratikus rendet támadják állandó kritikáikkal. Az egyházi civil szervezeteket 1947-48-ban számolta fel a hatalom.

Kádár-korszak: Magyarország 1957–1989 közötti időszaka, a Magyar Népköztársaság 1956. november 7-e és 1989. október 23-a közötti történelmünk közkeletű elnevezése, nevét az országot különböző politikai címeken 1988 májusáig de facto vezető Kádár Jánosról kapta.

2017:

Szent László-év - A magyar történelem legnagyobb alakját 940 évvel ezelőtt koronázták királlyá. Egykori templomainkban szinte mindenhol találkozunk a szent király szobrával, vagy festett képével, általa vezetett csata jeleneteivel. A korabeli Európa legnagyobb tekintélyű uralkodója volt, ezért őt akarták megválasztani a meghirdetett kereszties hadjárat vezéréül, de halála (1095. július 29.) miatt ez nem valósulhatott meg. (Az I. kereszties háború II. Orbán pápa áldásával 1096. augusztus 15-én indult a Szentföld felszabadítására.)

Sport kimagasló éve. A világ felfedezi Magyarországot a sport számára is! Néhány jelentős sportrendezvény:

Vizes világbajnokság, 2017. 07. 14-30. Budapest, Balatonfüred. Magyarország a világranglista 9. helyén: 2 arany, 5 ezüst, 2 bronz.

A XIV. Nyári Európai Ifjúsági Olimpiai Fesztivál, Győr 2017. 07.23-29. a magyar csapat összesen 41 érmet nyertek, s minden idők legeredményesebb EYOF-szereplését zárták Magyarország első olimpiai eseményén: a 152 fős magyar csapat 13 arany-, 14 ezüst- és 14 bronzérmeket nyert! Az oroszok (30, 19, 12) és az olaszok (14, 11, 13) mögött a **3. helyen zárt az éremtáblázaton! 50 országból 2500 sportoló és 1100 kísérő volt részese az ifjúsági olimpiának!**

Júl. 30. FORMULA-1. Magyar Grand Prix, Hungaroring (11. verseny), Mogyoród

Aug. 5–13. KOSÁRLABDA. Női U18-as Európa-bajnokság, Sopron

Szenior Vizes Világbajnokság: 2017.08.07-20. Budapest, Balatonfüred. Többesrészes létszámú nemzetközi versenyző, kimagaslóan nagy létszámú magyar versenyző.

Red Bull Air Race: 9. Red Bull Air Race, Budapest, 2017. július 15-16. A sorozat történetének 70. versenye, nemzetközi verseny és a tavaly visszavonult Besenyei Péter bemutatója.

Augusztus 4–12. ÖTTUSA Junior Világbajnokság, Székesfehérvár

Hajime - Nemzetközi Judo Világbajnokság, 2017. 08.28-09.03. 136 ország, 796 judós, a sportág történetében a legtöbb ország részvételével, 18 magyar versenyző, Magyarország nem nyert helyezést.

Vitorlás VB: 2017. 09.01-09.10, Balatonföldvár. Hatalmas mezőny, 32 ország 124 sportolója a Finndingi VB-n! Első alkalommal került tapon megrendezésre a versenysorozat.

Szörf-Európa-bajnokság, 2017. 09.04-09., Balatonfüred. Gádorfalvi Áron Európa-bajnok, Sánta Bence ezüstérmes! Nők: Cholnoky Sára bronzérmes! Geiger Richárd az ifik között első, Szlávi Roland a harmadik!

**60 ESZTENDŐVEL EZELEŐTT,
1957.FEBRUÁR 9-ÉN TÉRT MEG
TEREMTŐJÉHEZ
VITÉZ NAGYBÁNYAI HORTHY MIKLÓS,
A MAGYAR KIRÁLYSÁG
FŐMÉLTÓSÁGÚ KORMÁNYZÓJA,
A VITÉZI REND ALAPÍTÓ FŐKAPITÁNYA.**

„FÉNY NEVÉRE, ÁLDÁS EMLÉKÉRE!”

SINKA ISTVÁN: FOHÁSZ

Kihoztál bennünket
Uram, Ázsiából,
s százszor azóta az
ellenség szájából.
Adtál itt e tájon
eddig ezer évet -
igaz, hogy másoknak
kaszáltuk a rétet.
Igaz, hogy idegen
ispánokat adtál,
s volt, hogy közel jöttél,
s volt, hogy eltávoztál.
Míveltük e földet
ekével, ásóval,
s hintettük vérünkkel,

szép bő, piros sóval.
Szép bő, piros sóból
nagy virágok nőttek,
és új áldozatként
hervadtak előtted.
Most, hogy igazítod
végre útjainkat,
vér nélkül győzzed le
hamis urainkat.
Kérünk, sebet ne nyiss,
volt már annyi sebünk -
Erős Isten vagy Te,
s Te vagy az Istenünk...

1942

MADÁCH IMRE: NEM FÉLTELEK, HAZÁM!

Bár ellened tör frigye zsarnokoknak,
Bár ellened tör irigy szolgahad,
Földönfutó népek megostromolnak,
Mint tengerár, megállsz, ha szikla vagy.
Nem féltelek hazám!
Eldültél volna, mint cser a viharban,
Ha a végzet nem nézett volna ki,
Hogy élj: nem törtek meg véres csatákban
A balszerencse századévei.
Nem féltelek hazám!
Ameddig áll Branyiszkód kőrakása,
Mint órjás harcaid emlékjele,
Regét mond róla a Kárpát vadásza

S viharként leng rajt hősök szelleme.
Nem féltelek hazám!
Ameddig látom Alföld rónaságát,
Felette múltak délibábja kel,
Szent vér hizlalja lengő dús kalászat
És tápot a test, lélek benne lel.
Nem féltelek hazám!
Az ősi bűn küldött ránk sujtoló kort,
A lánc helyét csak szent vér mossa le:
Hogy a jobb gyermek győzzön, Mózes elhalt
A pusztában s egy nemzedék vele.
Nem féltelek hát hazám!

Heltai Jenő: Szabadság

Tudd meg : szabad csak az, akit
Szó nem butít, fény nem vakít,
Se rang, se kincs nem veszteget meg,
Az, aki nyíltan gyűlölhet, szerethet,
A látszatot lenézi, meg nem óvja,
Nincs letagadni, titkolni valója.

Tudd meg : szabad csak az, kinek
Ajkat hazugság nem fertőzi meg,
Aki üres jelszókat nem visít,
Nem áztat, nem ígér, nem hamisít.
Nem alkuszik meg, hű becsületéhez,
Bátran kimondja, mit gondol, mit érez.

Nem nézi azt, hogy tetszetős-e,
Sem azt, kinek ki volt, és volt-e őse,
Nem bámul görnyedőn a kutyabőrre
S embernek nézi azt is aki póre.

Tudd meg : szabad csak az, aki
Ha neve nincs is, mégis valaki,

Vagy forró, vagy hideg, de sose langyos,
Tüzet fölöslegesen nem harangoz,
Van mindene, ha nincs is semmije,
Mert nem szorul rá soha senkire.

Nem áll szemébe húzott vaskalappal,
Mindég kevélyen szembe néz a Nappal,

Vállalja azt, amit jó társa vállal,
És győzi szívvel, győzi vállal.
Helyét megállja mindég, mindenütt,
Többször cirógat, mint ahányszor üt,
De megmutatja olykor, hogy van ökle....
Szabad akar maradni mindörökre.

Szabadság ! Ezt a megszentelt nevet
Könnyelműen, ingyen ajkadra ne vedd !
Tudd meg: szabad csak az,
Aki oly áhítattal mondja ki,
Mint Istenének szent nevét a jó pap.
Szabad csak az, kit nem rettent a holnap.

Ínség, veszély, kín meg nem tántorít
És lelki béklyó többé nem szorít.
Hiába őrzi porkoláb s lakat,
Az sose rab, ki lélekben szabad.
Az akkor is, ha koldus, nincstelen,
Gazdag, hatalmas, mert bilincstelen.

Ez nem ajándék, Ingyen ezt nem adják,
Hol áldozat nincs, nincs szabadság.
Ott van csupán, ahol szavát megértve
Megalni tudnak, és élni mernek érte.
De nem azért dúlt érte harc,
Hogy azt csináld, amit akarsz,

S mindazt, miért más robotolt,
Magad javára letarold,
Mert szabadabb akarsz lenni másnál.
A szabadság nem perzsavásár.
Nem a te árud. Milliók kincse az,
Mint a reménység, napsugár, tavasz,

Mint a virág, mely dús kelyhét kitarva
Ráönti illatát a szomjazó világra,
Hogy abból jótestvéri jusson
Minden szegénynek ugyanannyi jusson.
Míg több jut egynek, másnak kevesebb,
Nincs még szabadság, éget még a seb.

Amíg te is csak másnál szabadabb vagy,
Te sem vagy még szabad, te is csak...
Gyáva rab vagy.